

Bodleian Libraries

UNIVERSITY OF OXFORD

This book is part of the collection held by the Bodleian Libraries and scanned by Google, Inc. for the Google Books Library Project.

For more information see:

<http://www.bodleian.ox.ac.uk/dbooks>

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 2.0 UK: England & Wales (CC BY-NC-SA 2.0) licence.

N. i. 148^{dd} ^{sum}

Margruff

2 vol. 18—

ASHMOLEAN LIBRARY
OXFORD

—
Ex Libris

EDUARD FRAENKEL

Corpus Christi Professor of Latin, 1935–53

—
1970

E. Pederson
D. 1874

303318486-

Edvard Fraenkel

**ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΛΟΓΩΝ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΣ**

**EROTICI SCRIPTORES
GRAECI**

RECOGNOVIT

RUDOLPHUS HERCHER

TOMUS PRIOR

PARTHENIUM ACHILLEM TATIUM IAMBlichUM
ANTONIUM DIOGENEM LONGUM XENOPHONTEM EPHESIUM
CONTINENS

LIPSIÆ
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLVIII

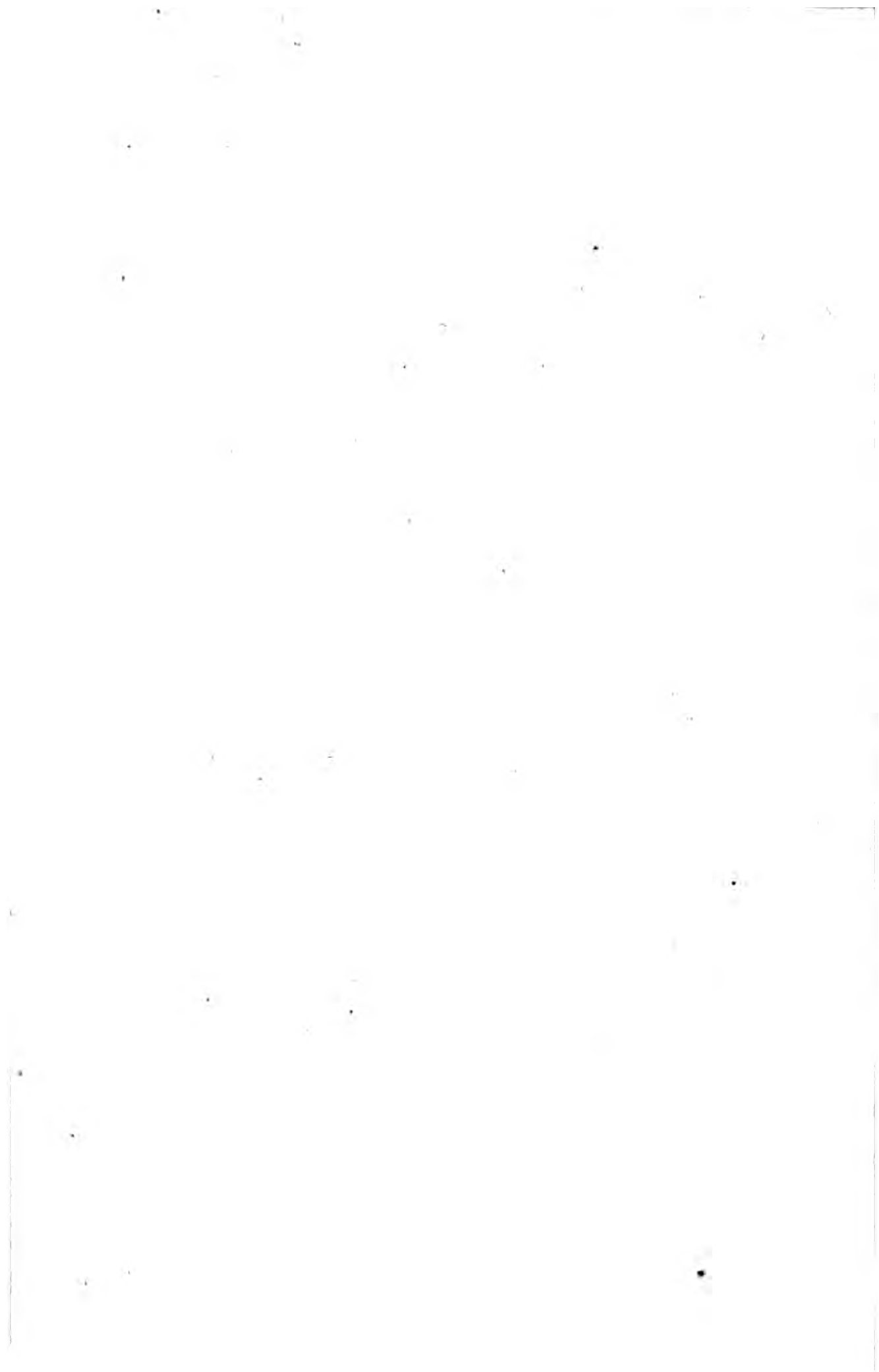

TYPIS B. G. TEUBNERI.

VIRO CLARISSIMO

FRIDERICO DÜBNERO

s.

ADNOTATIO CRITICA

INDEX SIGLORUM

<i>C</i> = Cobet		<i>J</i> = Jacobs
<i>d</i> = Didotiana		<i>j</i> = Jacobsiana
<i>F</i> = Codex Florentinus		<i>L</i> = Legrand
<i>H</i> = Hirschig		<i>M</i> = Meineke
<i>hr</i> = Hercher		<i>P</i> = Codex Palatinus 398

Praeterea omnium manuscriptorum consensui signando literam *v* adhibui; singulis uncis a dextra illatis (]) lectionem Didotianam indicavi a me mutatam, binis ([]) emblemata, duplicatis ([]) verba in vitis codicibus inserta; nuda denique virorum doctorum nomina adieci coniecturis: in qua re si forte bis terve Cobeti nomine abusus esse reperiar, non mea haec culpa est, sed Batavi editoris, qui in aperiendis lectionum suarum fontibus mirificam interdum negligentiam admisit. Caeterum nostrae editionis et Didotianae discrepantias pusillis quibusdam exceptis accurate proposui iisque eas correctiones adiunxi, quae citra codicum fidem iam ante me in verborum contextum receptae erant.

PARTHENIUS

Pag. 1 *ΝΙΚΑΕΩΣ* om. *P*, quem denuo contuli
2 *ια ΒΙΒΛΙΑΙΟC* *P* 3, 1 *μάλιστα σοι* *P* 2 *ἀναλεξό-*
μος *P*: corr. m. rec. 7 [μηδέ] *διὰ C* 9 *ἐννοηθῆς* idem
12 Testium indiculos, quippe non ab ipso Parthenio,
sed a vetere aliquo literatore confectos, in marginem
reiiciendos esse scripsi in *Schneiderini* Philol. VII. p. 452
et *Jahnii* Annal. LXXI. p. 452. Contradixit *O Schneiderus*
Nicandr. p. 28. At vix credibile est capitis undecimi
indiculum *ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου*

καὶ Ἀπολλώνιος ὁ Ῥόδιος Καύνου κτίσει et eiusdem capituli haec περὶ δὲ Καύνου καὶ Βυβλίδος τῶν Μιλήτου παιδῶν διαφόρως ἱστορεῖται. Νικαίνετος μὲν γὰρ φησι — οἱ δὲ πλείους τὴν Βυβλίδα φασὶν — φασὶ δὲ τινες καὶ ab eodem scriptore originem traxisse. Alterum eiusmodi exemplum *Cobet* apposuit VL. p. 203 13 Malim [πολλούς τε] ἄλλους ut p. 23, 29. Similiter *Phalar.* Epp. 19 πᾶσάν τε τὴν ἄλλην ἀρετὴν, πρὸς δὲ καὶ τὴν ἀνωτάτω σωφροσύνην. Apud *Apollon.* Hist. Mir. 1 καθάπερ ἄλλοι τε πολλοὶ εἰρήκασιν, ἔτι καὶ Θεόπομπος scribendum est ἔτι δὲ καὶ 16 τῶ καμάτῳ] τὸν κάματον *hr*, v. p. 31, 4 19 Αἰγιαλὸν *Heyne*: αἰβιαλὸν *P* 4, 5 ἐγίνοντο] ἐγίνοντο *P* 11 Βύβαστον] Βύβασσον *hr*: βόβαστον *P*: eadem manus correxit βέβαστον 9 [] *C* 10 εἰς: scribendum videtur εἰς hic et p. 9, 19. 11, 31. 14, 7. 17, 1. 32, 28. Plenior forma septuagies septies apud *Parthenium* est 13 προετρέψατο καὶ ἐπειδὴ *P*: crasin *H* reduxit hic et p. 10, 13. 22, 3. 4. 19. 23, 18. 26, 31 15 Malim [τὰ] τοῦχ. 18 Malis μιγείη, quam formam codex custodivit p. 21, 1. 23, 15. 29, 5. 24. 30, 24. 33, 24. Altera semel praeter nostrum locum legitur p. 30, 4 20 οἶα *Cornarius*: οἶ cum lacunula *P* | [] *C* 23 ποιολή *C* 25 ὀπότ' ἂν *Cornarius*: ὀπότ' ἂν *P* 26 αὐτοῦ *P* 27 Αἰγιαλὸς *Heyne*: αἰβιαλὸς *P* 28 [ἐκ] ante τῆς inserebat *H* 29 τὸν Λύρκον, προσιεμένοις] τῶ Λύρκῳ προσθεμένοις *hr*, v. *Charit.* V, 4 ἐσχίσθη δὲ τὸ πλῆθος τῶν βαρβάρων καὶ ὅσον μὲν ἦν σατραπικὸν Μιθριδάτῃ προσέδετο, Διονύσιος δὲ τὸ δημοτικὸν εἶχεν εὖνον 5, 1 βᾶσιλος *P* 4 a ΦΙΛΙΤΑΣ *P*: corr. *Gale* 4 ἀλώμενος *P* | Omissa malim Σικελίαν καὶ 6 εἰς *Bast*: πρὸς *P* 8 [δὲ] *hr* 11 μονή *Cornarius*: μόνη *P* | ἡδομένῳ *Leopardus*: ἡδομένη *P* 12 κρύφα *P* 16 ἐναλινδουμένη *Bast*: ἀλινδουμένη *P* | [δὴ] *hr*, v. p. 4, 28. 9, 18. 11, 3. 14, 11. 18, 20. 20, 17. 21, 15. 24, 17. 28, 10. 30, 15. 33, 1 22 ἄλλην *P* 26 ἐξένισε] ita *Scaliger*: ἐξέμιξε *P*, v. p. 11, 24 6, 6 μὴ δὲ *P* 7 ἀπειργάσθαι *L*: ἀπεργάσθαι *P* 10a EN ΤΩΙ ΠΕΡΙΠΟΙΗΤΩΙ *P*: ἐν τῷ ἰ' περιπετειῶν *ThBergk* in *Diar. Antiq.* 1845. p. 378. Cf. *O. Schneider.* Nic. p. 27 17 „Lacunae signum posui cum *P* post μηδαμά, erat post φιλοφρ.“

WESTERM. Post φιλ. H cum C ὤμοσε inserebat | μη-
 δαμαῖ P 18 ἔξιεν C: ἄξιεν P 19 ἐρώη P 7, 4 βούλησιν
 * γε ἀφικόμενον] ἀφικομένων Legrand: γε iam Heynius
 tollendum viderat 11 εἶδεν Passow: ἴδεν P 12 a Λευ-
 τῖω Gale: ΛΕΟΝΤΙ P 17 ἀγομένοις [καὶ φερομένοις] C
 20 ἀπαλλάξασθαι Cornarius: ἀπαλλάξασθαι P 21 ἐλώ-
 φα^t P 24 παρὰ χοῆμα P 28 κατηγγυνημένω nescio quis:
 κατεγγυνημένω P 29 αὐτοῦ P 8, 6 ἐπαγομένου] ἐπα-
 γομένου hr 7 ἔετο P 12 προϊδόμενος Passow: προει-
 δόμενος P 14 Verba ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν glossator nisi
 fallor ad δι' ἣν αἰτίαν adscripserat 16 ὄκισε Gale 18
 Λευκοφρόνην Heyne 23 a Θεαγένης Gale: ΔΙΟΓΕΝΗΣ
 P | Scr. λέγεται [δὲ] καί, v. p. 16, 20. 20, 27. 21, 23. 24, 4.
 15. 29, 26. 30, 10. 32, 28 | Σίθωνα] Σίθωνα M hic et infra
 | ὁδομαντῶν P 24 τε Legrand: δὲ P 25 [τὸ] hr 27
 [τῆς] C 28 [καὶ] Cornarius 30 ἰέναι [ἑαυτῶ, ἐφ' ᾧ τε,
 εἰ μὲν τις νικῶν ἀπιέναι]] ita C: Meinekius lacunam hisce
 explet: αὐτῶ, καὶ εἰ μὲν περιγένοιτο ὁ διαμαχόμενος, ἀπιέ-
 ναι 9, 3 [] M | Scr. ἐπελελοίπει 4 [γάμοις] ἀρμό-
 σασθαι M 10 ὀρρώιδει P: corr. Bast | σημήναι P 11 αὐ-
 τὴν L: αὐτὸν P 12 κατεχεῖτο C: ἐχεῖτο P | ἕως ὄ[τε]
 Uncos addidit H, qui mox post πρεσβύτης inseruit ἀνήρ:
 ἕως οὗ ὁ hr, cf. Machon ap. Athen. XIII. p. 583. Alciphr.
 III, 20. Charit. p. 66, 13 16 κρούφα P 18 ἀρματηγῶν] ἀρμα-
 τηῶν M, v. ad p. 23, 27 20 καὶ οἱ] καὶ deleuit idem | πε-
 ριερούησαν P 24 Aut hic scribendum νηήσας aut p. 15, 10
 νήσας | ὥετο συνεπισφάξειν] ita P a m. sec.: οἰστεοσιν
 ἐπισφάξειν pr. P: latet οἶός τε ἦν (cf. p. 23, 10) vel po-
 tius οἶος ἦν ἐπικατασφάξειν, cf. X, 4 πρῶτον μὲν τὰς κύ-
 νας ἐπικατέσφαξε τῇ πυρᾷ. XXXI, 2 καὶ οὕτως μὴ ἀνιέ-
 μενον τοῦ πάθους ἐπικατασφάξαι αὐτόν. Achill. Tat. III, 16
 ἐπικατασφάξων ἑμαυτὸν τῇ σορῶ. Συνεπισφάξω Thesouro
 eximendum 25 δὲ P a rec. m. in litura 27 καταρα-
 γέντος P 27 ἀρεσάμενος pr. P 10, 1 ἦν αὐτῶ] ἦν de-
 lendum vidit Meinekius, cf. p. 5, 1. 12, 29. 26, 23. 28, 19.
 33, 2 4 Sepsi dittographiam 6 κελεύη M: κελεύοι P
 8 ἐφρουρεῖτο a m. rec. additum in P 9 τοῦ Gale: του P
 10 [] C 13 καὶ ἐπειδὴ P 15 Scr. κακ τοῦδε, v. p. 7,
 27. 22, 30 17 [] C | βιάξασθαι] ita C: βία ἄγεσθαι P: βία

προσάγεσθαι *hr*, cf. *Thucyd.* VI, 54 ὁ δὲ ἐρωτικῶς περιαλ-
 γήσας καὶ φοβηθεὶς τὴν Ἰππάρχου δύναμιν μὴ βία προσ-
 ἀγάγηται αὐτόν, ἐπιβουλεύει κατάλυσιν τῆ τυραννίδι 19
 μὴ ἀντιλέγοντα κινδυνεύειν *Scaliger et H* 21 ἔτεο *P* 29
 [τῶν] γυναικῶν *Schneider* 11, 3 εἶλεν *L*: ἀνεἶλεν *P*
 4 ἐρύσαντο] ἐρρύσαντο *hr* 6 γυνή ἢ Ξάνθου *P* 10
 δισχίλους *Passow*: χιλίους *P* 19 παρὰ χοῆμα *P* 20
 ἄλλην 21 ἔνεκα καὶ *P*: καὶ *expunxit Bastius* 29 αὐτῷ
P 31 ἀπετράπετο] ἀπετράποντο *hr* 12, 2 ἐμπεδώσει]
ita C, qui tamen intacta reliquit εἰ γὰρ αὐτῷ μὴ συν-
 εργετήσειεν, ἀποσφάξειν αὐτόν ἠπειλεῖ p. 7, 23. οὐκ ἔφη
 πεισθήσεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόσειεν ὑπηρετήσειν αὐτῇ
 ὅ τι ἂν βουληθῆ p. 13, 7. ὡς τῆς πράξεως ἐπὶ τέλος ἀχθη-
 σομένης, εἰ μὴ ἐκεῖνοι ἐνδοιασθεῖεν p. 14, 1. ὡς εἴ γε ἐντό-
 νως ἄψαινο τοῦ πολέμου, ῥαδίως ἐκπολιορκήσοντες τὰς ἐν
 αὐτῇ πόλεις p. 26, 17: ἐμπεδώσειε *P* 5 τινα] τὸν *hr* 11
 ἠδονῆς] ἠδονῆν *hr* 15 ἀφίκοντο *H*: ἀφίκετο *P* 23 αὐτῷ
P 24a [τῶν] *L* 24 συνέβησαν] ἔβησαν *hr* 27 ἀπολη-
 φθεῖσα *M* 13, 3 συνεχόμενος *C*: ἐνεχόμενος *P* 5 παρα-
 γιγνομένους] παραγινομένους *P* 7 ὑπηρετήσειν *Gale*: ὑπη-
 ρετήσειεν *P* 11 [καὶ] λαβομένη] καὶ *cum Legrandio delevi*
 13 καθικετεύει *Legrand*: καθικετεύειν *P* 14 ὁ] ὁ [δὲ]
M: ὁ [μὲν οὖν] *Schneider* 18 καὶ Ναξίοις] καὶ εἰεῖ 21
 καὶ ἐν τῷ δῆ] κὰν τῷδε *hr*, cf. p. 192, 14 23 ἐμφοροῦνται
Lenner: εἰσφοροῦνται *P* 24 [οὖν] *Schneider* 27 * *: ἐπι-
 στέλλει *L*, qui et σημαίνει proposuit 28 [όντες] post ἡγε-
 μόνες addit *H*, sed v. *Thes.* VII. p. 2561, B 32 ἐνδοια-
 σθῆναι *Passow*: ἐνδοιασθαι *P* 14, 4 πεισθήσοιτο] *ita C*:
 sed v. p. 4, 18 δι' ἔριδος μέντοι ἐγένοντο Ῥοιῶ τε καὶ Ἡμι-
 θεά αἰ τοῦ Σταφύλου τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ: πεισθείη
P 5 νῦξ *P* 6 πᾶσι παραγίγνεσθαι] π. παραγίγνεσθαι *P*:
expunxi dittographiam 7 εἰσδεχομένων *C*, v. p. 26, 2:
 δεχομένων *P* 13 θεάσασθαι *Gale*: βιάσασθαι *P* | τινες
hr, v. *Philol.* VII. p. 455. not.: τισιν *P* 15 Μαλίμ διὰ
 [τὸ] πλῆθος | ἐπιριπτουμένων *P* 19 [τῶν] *C* 21 Λευκῶνης
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθῶν] *ita H*, v. p. 20, 1 23 [καὶ] *M* 25
 μὴ δὲ διαλόγων *P* 26 γιγνόμενον] γινόμενον *P* | ἐς] εἰς
P 15, 1 κρύφα *P* 7 κατέλαβε *C*: κατελάβετο *P* 8
 μεγάλῳ τε ἄξει] μεγάλου τε ἄχους *hr* 10 ἐπέθετο *H*: ἐνέ-

θετο *P* 11 ἀποδυράμενος *C*: ἀποδυρόμενος *P* 13 βιβλί-
ει

δος *P* 18 λέγω *P* 21 Τραγασίην δὲ Κελαινοῦς ἤγετο παῖδα
AHecker in *Philol.* 1850. p. 415 | Κελαινοῦς *Vossius*: κελαι-
νέες *P* 23 δ' ἐραδαλῆς *P*: corr. idem 24 βιβλίδα *P* 25
βῆ δ' ἐπ' ἔραν Δίας *Vossius*: βῆ δὲ πέρην Δίας *Passow* at-
que ita *H* 26 Κράγον et ὑλιγενῆ *M*: ὑπιτενῆ sive ὑπιτε-
νὲς *Hecker* 16, 1 βιβλίδα *P* 3 κακοῦ *C*: κακὸν *P*

Δ'

13 ἀηδονίδων *Heinsius*: ἀονίδων i. e. δ' ἀονίδων *P*: ἔκλαι'
ἀδονίδων vel κλαῖεν ἄρ' ἀδονίδων *M* 14 πέρι *L*: περι *P*
23 ὑποκαιομένην *P*: corr. *H* 17, 7 α' Ἀρητάδας *C*: ΔΕ-
ΚΤΑΔΑΣ *P* 15 εἰς *P* | Νηλειδῶν] Νειλειδῶν *M* 16
Verba inepte collocata ὧ̄ καθωμολόγητο glossam redo-
lent | παρὰ χοῆμα *P* 19 μεταθεῖ *Schneider*: κατάθεῖ *P*
20 ἀγόμενος] ἀγαγόμενος *hr* 22 ἀξιούσα] δόξασα *L* 25 καὶ
τότε *P*: corr. idem 28 καλχίδα] χαλκίδα *Schneider*
18, 2 ἐνὶ *Gale*: ἐπὶ *P* | Νηλειδῶν] Νειλειδῶν *M* 5 ἐμη-
χανά'το *P* 8 προσισχόμενος *P*: corr. *L* | Malim κακῶς
φέρουσα: eodem modo Parthenius vitiatus esse videtur
p. 31, 31, ubi praeferas φέρουσαν 12 τιθασὸν *M*: τι-
θασὸν *P* 16 παρὰ χοῆμα *P* 17 καὶ ἄλλως δὲ formula
in Thesouro frustra quaeritur. Videtur Parthenio pecu-
liaris esse. Praeter hunc locum legitur p. 6, 1. 13. 26, 14
18 Φόβιος *M*: Φόβιος *P* 21 fort. ὦν καὶ Ἀλ. ὁ Αἰτ. μέμνη-
ται ἐν τοῖσδε 22 Uncos adieci, v. *Jahnii Annal.* l. c.
24 Φόβιος *P* | Νηληιάδαο] Νειληιάδαο *M* 26 ἤξεται *P*
28 ἀσσηροῦ *P*: corr. *Gale* 19, 2 Πειρήνης *Valesius*:
πετρήνης *P* 3 θηλήσει *Passow*: θελήσει *P* 5 ἐνὶ *P*: corr.
Heyne 7 καθαψαμένης *P*: corr. *L* | ἀτέλεστα κομίσσαι]
ἀθέμιστα τελέσσαι *Heyne* 9 θαλάσση] θαλείης *M Haupt*
15 νῦν ὃ γ': νεῖον *Pierson*: νῦν ὅτ' *M* | καλὸν] κακὸν
Villoison | ἠρικενοῦσον *P*: corr. *Pierson* 19 καὶ παισὶν idem
21 τότ' idem: τοι *P* 22 Νηλιάδαο] νειλιάδαο *P*: Νειλεῖδαο
Brunck 25 Ἐλσαμενῆς *M* 31 σὺν τῷ: σχοῖνον? σχοῖνω?
20, 1 περὶ] περὶ δὲ *P* | Δάφνης τάδε λέγεται] ita *H*:
τάδε λέγεται Δάφνης *P* (Δάφνη pr. *P*), v. p. 14, 21 3
παρασκευασμένη] ita *Passow*: παρασκευασαμένη *P* 4 κύνας
Legrand: πυκνάς *P* 8 Ἡλείαν] Ἡλιδίαν *M*: ἠλικίαν *P* | ἄλω-

μένης P | Λεύκιππος Gale: εὔιππος P 9 πῶς P 10 γυναικείας ἀμπεχόνας P: corr. L 12 μεθίει Gale: μεθιείς P | ἀμφιπολοῦσα] ita C: ἀμφιπολεύουσα hr, sed Cobeti correctionem adoptare praestabat: ἀμφιπεσοῦσα P 14 καιόμενος P: corr. H 21 δὴ L: ἢ P 22 γίγνεται] γίνεταί

P 22 προειδομένη P 27 b Παλληνιακῶν pro Μιλησιακῶν Hecker 27 ὅδ' ὁ H: ὅδε P 21, 1 ἔχειν] εἶχε L 6 διοιχομένη P a correctore: fuerat διοιχομένην 11 [ἐπεὶ] τὸν] ἐπεὶ cum Legrandio delevi: mox cum eodem inserui [δὲ]

16 καὶ ante τὴν expungam 19 γίγνεται] γίνεταί P 20 Αἰθρας] ita H: αἰθρα P 25 φονικώτερον] φονικώτατον hr 25 τῆνδε P 26 [πόθω] Gale 27 [μὲν] M 22, 3 καὶ ἐπειδὴ P 4 συνετέτακτο? | προεδήλωσεν P 5 λύχνα Gale: νύκτα P 9 αὐτὴν P 10 ὑποφαίνειν M: περιφαίνειν P 13 θέλοι Bast: λέγει P 15 [ἐκ] Koenius 16 [καὶ] hr | ὑπήει L: ἐπήει P 19 καὶ ἐπειδὴ P 20 ἐπάγοιτο] ἐπαγάγοιτο M | ποτὲ Heyne: τότε P | γένοιτο J: γεγένηται P

21 γὰρ] ita H: δὲ P 25 οἰκετῶν sepsit H 27 ἀναιρεῖ P: corr. L 30 νοῦ τε καὶ φρενῶν suspecta Hirschigio 23, 5 Μιλήτου P 8 χρόνον seclusit H 10 ἐπεισέρχεται P: corr. L: idem mox πρῶτον: πρώτη P 11 [] C | ἐνεδίδου Heyne: ἐδίδου P 12 Ἐταιρεῖον] ἑταιρήιον P 17 [δὴ] hr, v. ad p. 5, 16 18 εἰς τὴν Νάξον uncis inclusit H | καὶ ἐπειδὴ P 19 ἐξήτει Gale: ἐξήτει P | ἰκέτης P: corr. Legrand | προσεκαθίζετο idem 23 [τούς] idem 25 οἰκήτορες Passow, quem erroris convincit Diodorus V, 50: κήτορος οἱ P, quod interim restitui: οἱ Κήτορος ἐκ Θοράκης Heyne 27 ἐλλήζοντο] ita H, cui tamen tolerabile videbatur ἠιόνος p. 28, 14. Nimirum codicis lectio ἐλλήζοντο non dedecet Parthenium, qui dixit Ἐταιρήιον v. 12. νηήσας p. 15, 10. αὐτίς p. 22, 13. 23, 9. 33, 24 24, 1 ἀλώεως P 2 [τὴν] hr 5 Μαιρῶ M: malim Πηρῶ | ὠρίωνα P hic et infra 6 παρὰ τοῦ πατρὸς αἰτεῖσθαι L et H probabiliter, v. p. 14, 22 παρὰ τῶν πατέρων αἰτησάμενος αὐτὴν 12 κατάξαι P 13 καὶ ἔνθα P: καὶ delevit Heyne 16 προσχεῖν P 19 καρτερῶς L, cf. p. 29, 21: κρατερῶς P 20 Πεισιδίκην τὴν τοῦ Μηθυμναίων βασιλέως L, quod reiecto Μηθυμναίων probat M 24 ἐγχειριεῖν H recte, vide p. 13, 10 25 παρ'

ἀντίκα P 26 [τῆς] Schneider 28 Malim μέμνηται [δὲ] τοῦ 30 ἐνθάδε] ἐνθα δὲ M | λάμπεδον P 31 ἐκ: καὶ Gale | ἰθαγενέος] ἰθαγενέος M 25, 3 ὑπιπύλου L: Ὑπιπύλον Gale 4 ἢ P | κούρη — πεισιδίκη P: corr. Heyne 6 θυέσκετο P: corr. Gale 9 μὲν nescio quis: μὲν P | Ἀχαικὸν] ἀχαικὸν P 14 εἶεν L: ἦεν P 15 ἐνι M: ἐν P 17 δὲπαγᾶσσετο P: corr. Cornarius 24 κύρος P 26 αὐ- τις τῷ Κροίσῳ] ita C, sed v. Herodot. I, 77: αὐτῆς τ. K. P: scripsi τοῦ Κροίσου abiecto αὐτῆς | διαλύσειν P: corr. L 27 αὐτοῦ idem | εἶχε] ἔχει idem 26, 4 γενομένων] γινομένων hr | κύρον P 7 κατορθώσας H: κατορθώσάμε- νος P 9 ἐπιτεταγμένον P 11 ἀποκροτάτῳ P: corr. Cor- narius 12 ὑπεκάετο H: ὑπεκαίετο P 15 ἔθεσιν Gale: ἦθε- σιν P 17 εἰ καὶ] εἴ γε hr 19 αὐτοῖς] αὐτῇ Gale 21 πό- λεων Heyne: πολεμίων P 22 δ' ὁ H: δὲ P 26 προσηγγέλθη] ita Heyne, quod retinendum erat: προσηγγέλη P 31 καὶ ἐπειδὴ P 27, 1 ἐκκαίόμενος P corr. ab antiqua manu: fuerat ἐκκαόμενος 2 συρακούσας P 5 ἀπεκτονέει C et H 9 δ' ὁ H: δὲ P 15 Προναίας Wesseling 18 ἐκομίσθη] ita C: διεκομίσθη P, v. p. 21, 20 διεκόμισεν ἐπ' οἴκου 20 ταῦτα sepsit H 21 τῶν γενομένων P: corr. Schnei- der 26 προσάγεσθαι] ita C: προσαγαγέσθαι P 28 ἐνενοίει τὸ P: corr. Bast 28, 3 ὑπὲρ] ita H, quod servandum erat: περὶ P 5 ἀπόλωλε] ita C: ἀπολώλει P: scr. ἀπωλώ- λει 6 ῥίψαι P 9 ἐπαγομένων] ἐπαγαγομένων hr 11 παρὰ χοῆμα P 14 κατοδυράμενος M: κατοδυρόμενος P 15 ἦριον M 21 οἰκίων Schneider: οἰκείων P 24 τοσοῦτόν τε] τε de- levit Peerlkamp 29, 3 a τὰ [δ'] ἐξῆς Didotiana 4 Λά- ρισσαν] λάρισαν P 8 μεγάλως] μὲν [τοῖς] ἄλλοις hr 10 περιεχύθη L: περιεσχέθη P 12 [ἐαυτήν] Goens 13 δὴ pro codicis δὴ τε Scaliger et H: δὴ τι Jacobs ad Philostr. p. 455: probabilis huius loci emendatio nondum reperta | δεξιὸς Gale et H | χοῆσθαι Scaliger et H 15 εἰς μὲν [πόλιν] [τὸν πολὺν ὄμιλον ἀνδρῶν]] ita H, qui correctionem suam ex p. 20, 2 derivavit; vide tamen XXXV ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος πολὺ μᾶλλον ἐδικαίου αὐτὴν τεθνάναι 19 πειδομένου γὰρ αὐτοῦ συμβήσεται P: corr. L 24 αὐτῷ P: corr. Heyne | οὕτως idem: οὕτος P 27 ἀλώμενον P 30, 4 Malim εἰ μὴ πρ. αὐτῇ μυγείη, etsi Herodianus

scripsit III, 5, 7 οὐδὲ γάρ τις αὐτῶ τῶν ἀπὸ τοῦ Σεσήρου ἀφικνουμένων ἄλλως προσήει, εἰ μὴ πρότερον ἀποθέμενος ὅπερ περιέκειτο ξίφος στρατιωτικὸν ἐρευνήθηναί μὴ τι φέροι ὑπὸ κόλπον 11 αἰσθανόμενος] αἰσθανόμενον Heyne 13 [] H 14 αὐτὴν P | λυπηρὰ] λυγρὰ hr 23 ταύτην Abresch: ταύτη P 25 Scr. κακ τοῦδε, v. ad p. 10, 15 26 αὐτῶν P 31, 12 Ἡπειροῦς] ita L: ἠπείρου P 17 a Νεάνθης Heyne: NEANΘOC P | Σιμίλας C: CIMMIAC P 17 δὲ καὶ] καὶ expunxit M 23 ἐχόμενον idem: σχόμενον P | αὐτῶ P 26 αὐτὴν ῥίψαι P 29b Lacunam indicavit Passow 32, 7 εἰς Legrand 8 ὄντε καί: ὄν τέκεν Hecker, sed v. OSchneider. Nicandr. p. 130 sq. 8 ὑπο-

δηθεῖς P 9 καλὸν M 12 κρύφα P 19 λαγχάνει Heyne: τυγχάνει P 25 ἄπταρος P: corr. Cornarius 33, 4 μόνην P | ἀπέστυγεν P: corr. H | πολλὰς H probabiliter, v. p. 15, 2. 10, quanquam quod idem addit in Annal. Philol. Class. et Sacr. 1855. No. 4 "nam femininum usurpatur de canibus venaticis," non utique verum est. Apud Longum certe venatum educuntur canes masculi, v. p. 270, 3. 5. 15, et sic saepius apud recentiores Graecos 11 παραγίγνεται] παραγίνεταί P 12 ἠσυχάζειν — κατεχόμενον P: corr. Heyne 14 ἐθέλων [ἐθέλουσαν] ita Passow: ἐθέλουσαν L 20 μάλα κακιζόμενος Peerkamp: μαλακιζόμενος P | [τῆ] C 23 ἀποθνήσκει P 24 ἀνεχώρησεν? 25 ἄλωμένη P 26 [εἶτα] CIGA hr | καὶ] τῶ MHaupt | προσιεμένη] προσημένη L

ACHILLES TATIUS

37, 4 δεξιὰ C: δεξιᾶ v 11 καὶ περιῶν] καὶ om. F(lorentinus) 15 ἐνήχετο C: ἐπενήχετο v 21 συνέχεια] συμπλοκή Monacensis, cf. p. 46, 1 η τῶν ἀνθέων συμπλοκή 23 [] [] hr 38, 5 τοῦ λειμῶνος τῆς γραφῆς] τῆς γρ. expunxi; eandem glossam deprehendere licebat p. 93, 29. 131, 15. 21 14 ἅπαν] πᾶν Vat. 15 ζῶσμα] ζῶμα Villoison 18 θάλασσαν] θάλατταν ante j 21 ὑπεράνω μικρὸν] μικρὸν ὑπεράνω hr 24 χοιὰ] scripsi χροὰ 26

[δὲ] *hr* 30 [ὁ] *hr*, cf. p. 37, 15. 17. Recte p. 39, 3 ἡ παρ-
 θένος coll. p. 37, 16 39, 18 ἡ ante κάλυπτρα cum *Vat.*
 expunxi 21 δὲ δίκην ἐπεκάθητο] δίκην transposui 26
 [τὴν] *hr* 40, 3 *Scr.* ὠγαθὲ | σου] σε *J* 4 ὄντα addidi
 cum *F* 8 καὶ ταυτὶ δὲ] καὶ ταῦτα δὴ *Vat.* 14 τοίνυν] μοι
Vat. 15 τοιοῦτος ante τόπος cum *H* delevi | [ὑπάρχει]
 ἐρωτικῶν] ὑπάρχει om. *Vat.* 17 [] *hr* 27 [] *hr* 28 τὸ
 μέλλον ἀνθρώποις νύκτωρ πολλάκις λαλεῖν] πολλ. ἄ. τ. μ.
 ν. λ. ante *j* | [τοῖς] *hr* 41, 1 ἐξαίφνης ἀθρόον] ἐξαίφνης
 in marg. reieci 5 ἔννατον] ἔνατον *Mon.* 6 ποιῆσαι] ποι-
 ῆσων id. 16 [] *hr* 18 Scribe ἐν τούτῳ δὲ ex more
 Achillis 23 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 25 δὲ] δὴ *Vat.* 28
 θάλασσαν] θάλατταν *Vat.* 42, 1 ἐτύχανε] ἔτυχε ante *j*
 2 ἐπέτεινα] ἐνέτεινα *Mon.* 8 εἰς] ἐς *Mon.* 14 εἰς] ἐς
Paris. 17 *Scr.* ἐξεπεπλήγμην 43, 5 εἰσέρχεται *C*: ἐρ-
 χεται *v* 7 ὑπολιγύνας] λιγύνας *G.Dindorf.* in *Thes.* s. v.
 cf. p. 58, 12 13 τῷ φυτῷ vel τοῦ φυτοῦ? 14 μᾶλλον
 ἀσθὲν εἰς τέλος] εἰς τέλος om. *Vat.* ἀσθὲν de meo expunxi
 26 [] *hr* 28 προσώπων τῆς κόρης] τ. κ. πρ. ante *j*
 44, 1 οὐθ' οὐδὲ *J* 3 [ἐν] *C*: possis et νυκτὸς 10 ἀντι-
 περιάγοντα] ἀντιπερισπῶντα *hr* 23 ὡς adieci ex *Vat.* 26
 τὸν δ' ὀφθαλμὸν] τοῖς δ' ὀφθαλμοῖς *hr* 27 ὑπέλιπτον]
 ἐπίλλιζον *hr* | ἐμπεριπατήσας] περιπάτησας *hr* 45, 9
 ᾧ addidi ex *Vat.* 18 ἀποκναίεις *H* 23 διπλοῦν τὸ κακὸν]
 τὸ κακὸν διπλοῦν ante *j* 28 ἀπωθεῖσθαι *Salmasius*: ἀπο-
 θέσθαι *v* 31 ἵνα καὶ] καὶ om. ed. *Salm.* 46, 5 κακῶν]
 γυναικῶν *Göttling* 12 μουσικῆς γνώσεως] γνώσεως om. *Vat.*
 14 [ὁ] ὄρμος *C* 15 Σθενεβοίας] Σθενεβοίας *Vat.* 18
 [] *C* 20 [] *hr* 27 ἐπουράνιον] οὐράνιον ante *j* 30 τις
 ἂν εἴποι] εἴποι τις *Vat.* Scripsi ἂν εἴποι τις 47, 1
 τὴν παρηγορίαν] τὴν om. *Vat.* 2 εὐτύχημα *C*: εὐτυχεῖν
v recte 10 καὶ θεοῖς] καὶ om. *Vat.* 12 καὶ ἐν] κὰν *hr*
 13 Post *miā* in codd. adduntur verba καὶ κατὰ σχολὴν
 τηρήσομεν, quae abieci ut glossema olim ad θεοῖς κάμοι
 μελήσει adscriptum 20 πῶς πάθοιμι, πῶς ἴδοιμι] Horum
 verborum ordinem inverti; bene *Eustath.* *Amor.* III, 5 ταῦθ'
 ὡς ἐν κατόπτροις τοῖς ὄνειροις καὶ εἶδον καὶ ἔπαθον 22
 συνίην *C* 48, 1 τὸ addidi ex *Vat.* 2 τηρουμένης] τῆς
 ἐρωμένης *Boden* 5 δὲ] δὲ καὶ *Coll. Hamb.* 7 τούτοις] ταῦτα

Mon. 13 ὀλίγον] γλυκίων *Göttling* 19 ἀνυσιμώτερον *Wyttenbach*: αἰδεσιμώτερον *v* 20 τιθασεύεται *C*: τιθασεύεται *v*: post μαλαχθείη excidit ἄν 29 ἄν οὖν *C*: οὖν ἄν *v*
 49, 17 [τὴν] *hr* | γνώμης] γνώμην *J* 23 προσελθὼν *deleverim* 26 [] *hr* 28 προσάγων] προσαγαγὼν *hr* 32 Post ἔστι expunxi σιωπῆ iam *Jacobsio suspectum* 50, 2 *Lacunam J indicavit* 5 αὐτὴν ἰδῆς] αὐτὴν *om. Vat.* 9 θέλης: ἀντέχη *J* 11 κἀγὼ δέ] δέ *om. Vat.* 13 γένηται μοι] μοι γένηται *ante j* 14 γοῦν] οὖν *Commel.* 15 τὸ] μοι τὸ *v*
 17 πρὸς τοῦτον τὸν γάμον: τοῦτον *parenthesi inclusum in Didotiana*: sed *v. Long. III, 31* ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον τοῦτον 21 δὲ καὶ] καὶ *abest a Commel.*
 28 κρίνεται] κρίνει *hr* 29 κάομαι *H*: καίομαι *v* 31 τις *H*: παῖς *v* 51, 1 ὡς καὶ] καὶ *delevi* 4 οὖν] δὴ *Vat.* *cf. p. 71, 17. 77, 15* 7 τὰ πρῶτα μὲν] τὰ μὲν πρῶτα *Vat.*
 12 ὄρθιος *Bergler*: ὄρθιον *v* 13 ἐνδακὼν *C*: δακὼν *v*
 14 σιμώσας] γυρώσας *Vat.* 15 δι' ἀέρος] διαέριος *Vat. cf. p. 75, 22* 18 [] *V. D. nescio quis* 23 κατολισθάνων *C*: κατολισθαίνων *v* 26 [ὅμως] τῶ] ὅμως *om. F.* *Ante τῆς Salmasius ὅλος inserebat* 52, 1 αἰ *cum Vat. delendum erat* 7 ἰδὼν οὐδὲ] οὐδὲ *om. Thuan.* 11 σῶμα μὲν] μὲν *expunxi* 13 *Scr. κὰν τούτω* 16 πολυτάρακτον: vox corrupta 26 ψυχῆ καὶ σώματι] ψυχῆς καὶ σώματος *hr, cf. II, 23* τρέμων τρόμον διπλοῦν, χαρᾶς ἅμα καὶ φόβου. *VII, 5* νῦν δὲ τέθνηκα θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς καὶ σώματος. *Long. I, 31* δύο κινδύνους παρ' ἐλπίδα πᾶσαν διαφυγῶν, λησθηρίου καὶ ναυαγίας | οὕτως] ὄντως *hr* 30 θύσω *C*: θύω *v*
 53, 1 τῶν γάμων οὗτος] *Inverso ordine Guyet* 2 ἀνάψειν *C*: ἀνάψαι *v* 3 πονηρὰ] φθονερὰ *Vat.* 28 [τοῦ] *hr* 32 αἰ γελτονες] ἐγίνοντο *hr* 54, 1 τοιαύτη *C*: erat τοσαύτη 3 παρεπεφύκει] περιεπεφύκει *hr*: sequitur enim περιπυκάζουσα et περιπλοκαῖς 5 εἰλιχθεῖς] ἐλιχθεῖς *Vat.* 14 χροιάν] χροῖαν *hr* 19 [ἔων] καὶ] ἔων *delendum vidit J* 21 ὅμοιον] ὁμοίος *hr* | [δὲ] *hr* 22 χροιά] χροῖα *hr* 28 καὶ *addidi ex Vat.*
 55, 11 ἐπιστάσα κατ' αὐτὴν] καὶ αὐτὴν *ut glossam in marginem relegavi. Ad eundem scholiastam refero καθ' αὐτὸν p. 61, 20* 18 ταῶνα] ταῶν *hr* 29 ἐρπετῶν καὶ θηρῶν] καὶ θηρῶν *omisi cum codd. nonn.* 56, 1 ἰδη καὶ θίγη] καὶ θίγη *expunxi* 5 [ἄν] *C*: fortasse scribendum

κᾶν μῦθον ἔλεγον τ. λ. εἶναι 11 εἴη] ἦ C | ὁ ἔραστής [ὁ
 ἄρρη] Glossam signavit C 23 Σικελή] Σικελικὴ Vat.
 24 [τὸν] hr 28 [ἦ] J 57, 2 ἔδνα v 4 ὁμοιογενέσι]
 ὁμοιογενέσι codd. nonn. 8 εἰς τὸν] τὸν om. Mon. 11 ἐκ
 addidi ex Vat. 14 εἰς τὴν] articulum eieci | καθῆραι
 C: καθᾶραι v 16 ἠπειρώτης ἔραστής] Inverso ordine
 Coll. Hamb. 22 ταῦτα λέγων ἔβλεπον ἅμα τὴν κόρη] ἐνέβλεπον τῇ κόρῃ J: ego ἅμα transposui, cf. II, 28 ταῦτα
 ἅμα λέγουσα ἐπήδησεν ἔξω. VI, 1 ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐσκεύ-
 ασέ με ὡς ἑαυτήν. Vide etiam ad vol. II p. 94, 22 25 τῆς
 ex F adieci 30 εἰλίσσαντο] εἰλίττοντο F 58, 5 Quae
 post παρέσχεν in codd. leguntur delevi cum J. Sumta
 sunt ex II, 9. p. 64, 7 10 τοῦ] τὸ hr, v. p. 121, 29 εἰς γὰρ
 αὐτὴν διεῖργε στενωπὸς τὸ μὴ πᾶσαν νῆσον γενέσθαι 18
 ἐρύθημα, κάλλος ἀστράπτου] Verba κάλλος ἀστράπτου nu-
 merosa oratione cincta nec cum praecedentibus γῆς
 κόσμος, φυτῶν ἀγλαίσμα, ὀφθαλμὸς ἀνθέων, λειμῶνος
 ἐρύθημα nec cum sequentibus Ἐρωτος πνεῖ, Ἀφροδίτην
 προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾶ, εὐκινήτοις πετάλοις κομᾶ
 forma sua concordant. Derivavit ea aliquis librarius ex
 p. 57, 24 | πνεῖ] πνεῖ hr 20 τὸ πέταλον] Ob proximum
 πετάλοις scripsi τὰ πέταλα 22 τῆς adieci ex F 24 Scr.
 ἐπέπαυτο 59, 1 τὸν γὰρ J: γὰρ τὸν v 4 ἀνθρώποις
 [οὔπω παρ' αὐτοῖς] Glossam C notavit 5 Βιβλίας] Βι-
 βλίνης hr 6 [τὸν] hr 8 ἀνθρώπων] ἀμπέλων J 12 πα-
 τέρα, ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν] Emblema expunxi 15
 ἀμπέλιον] ἀμπέλινον ante j 16 [καὶ] ἐπαινεῖ] καὶ om.
 codd. nonn. 17 προπίνει C: προτείνει v 19 τὸ πορφυ-
 ροῦν; πόθεν οὕτως εὔρες αἷμα γλυκὺ;] Proximam sen-
 tentiam οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ρέον apte ad aquam,
 ineptissime ad sanguinem referri patet; itaque verba
 πόθεν οὕτως εὔρες αἷμα γλυκὺ expunxi itemque ea, qui-
 bus sanguinis iterum fit mentio versu 26. Glossatorem et-
 iam sequentia arguunt p. 60, 1 τοῦτο μὲν ἐστὶ τὸ ὕδωρ, ubi
 ne verbum quidem de sanguine 24 ἀνάπτει C: ἀναπνεῖ v
 26 ὕδωρ· τοῦτό ἐστὶν αἷμα βοτρυῶν] Delevi emblema
 60, 2 [οἶνος] nescio quis 6 εἰς] ἐς F | πολυτελέστερα]
 πολυτελέστατα hr 10 ἀπὸ] ἀπ' αὐτοῦ Mon. | Scr. βότρους
 19 κάων C: καίων v 30 προυνόησεν [ἢ τύχη]] Extre-

mam vocem cum *Bergero* delevi, mox 61, 4 καὶ ante
 τὴν cum *J* 5 ὀφθαλμῶν] ὀμμάτων *Mon.* | μόνον a codd.
 quibusdam omissum *J* uncis inclusit, v. I, 17 οὐ μέχρις
 ὀρνίθων ἀλλὰ καὶ ἐρπετῶν καὶ φυτῶν 11 εἰς] ἐς *Vat.* 12
 ἄτολμος [ῶν] Emblema agnovit *C* 17 καταψεύδῃ] καταψεύ-
 ση *Mon.* 20 δύνασθαι καθ' ἑαυτὸν] Verba καθ' ἑαυτὸν olim
 ad κατ' ἑμαυτὸν adscripta postea alieno loco inserta fuere
 62, 8 καὶ ὠχρίασά τε] τε eieci 9 [δ'] *hr* 14 σέ τίς μοι]
 ita *H*: reduxi codicum lectionem 23 ἐπιπτᾶσα *C*: ἰπτᾶ-
 σα *v* 28 αὐτὴν] αὐτὰ *hr* 32 περιέπτῃ] ita *C*: παρέπτῃ *v*
 63, 1 λαμβάνω τὸ ἐνθύμιον] τ. ἐ. λ. *Vat.* 4 ποῦ *C*:
 ποῖ *v* 6 ἀνέθηκεν: fortasse ἀντέθηκεν 11 ἤδη] Frustra
 scripsi δῆ, v. p. 64, 18. *Charit.* p. 70, 14. 85, 19. 88, 14 13
 [ὅτι] φιλῶ] Uncos *Salmasius* addidit 15 θαρσήσας] θαρ-
 ρήσας *hr* 21 ἀγριάνῃς] ἀγριάνῃ *hr* 25 ἐν] Scribendum
 erat aut κὰν aut ἐν τούτῳ [δέ]: illud praetuli 30 [] *hr*:
 emblema ab eodem illo homine profectum, de quo dixi
 ad p. 86, 24. Verum et de τηρῶν ἡδονῆς dubitandum vi-
 detur 64, 4 ἡσθεῖς ἐκ *C*: ἡσθείσης *v* 13 προσέθηκεν
Boden: προσέθιγεν *v* 14 ἐπιστολιμαῖον *C*: ἀποστολιμαῖον *v*
 17 συμφύρας] ita *C*: συμφυράσας *v*: συμφρονήσας *J* 18
 ἐνήλλαξεν] διήλλαξεν *Mon.* | τότε δῆ] ita *C*: restitue ἤδη
 codicum, v. ad p. 62, 11 19 [κατὰ] *C* | ταῦτα *H*: τὰ αὐ-
 τὰ *v* 20 Dittographiam uncis segregavi 22 προυπίνο-
 μεν *H*: προεπίνομεν *v* 25 οἶσθα] Hoc male mutavi 28
 καὶ ταύτην] καὶ expunxi 65, 1 κατελέλειπτο] καταλέ-
 λειπτο libri plurimi, quod repudiare debebam, v. *LDin-*
dorf. ad *DChrysost.* p. VIII | ὅτε τοῦ φωτός] τοῦ φωτός
Spitznerus delendum esse intellexit 3 Adieci uncis;
 quanquam fuit fortasse πρόσκειμι πρὸς αὐτὴν θρασύτερος
 γενόμενος ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς 7 ἐπὶ συγκείμενον
 ἔργον] ἀπὸ συγκειμένου λόγου *hr* 13 δὲ [καὶ]] καὶ om.
Vat. 14 μοι *C*: με *v* 66, 6 οἶον] οἶαν *J* 11 ἐν κοίλῳ
 καὶ μυχῶ *Göttling* 16 περιρρέει] περιρρεῖ *hr* 26 τὴν εἰκόνα]
 τὸν οἶκον *hr*: similiter οἶκος μυρμηκῶν apud *Aelianum*
NA. VI, 50 31 [τὰ] *hr* 67, 1 [ἄν] *C* 3 τὸν ἀνδρῶνα
 τῆς οἰκίας] Expunxi glossam: recte V, 23 ἄρτι δὲ κατα-
 κλιθέντων ἡμῶν θόρυβος πολὺς κατὰ τὸν ἀνδρῶνα ἀκούε-
 ται 12 Glossam *J* significavit 22 ταῦτα *Boden*: ταῦτα *v* |

ὑπὸ C: ἀπὸ v 24 πρὶν ἢ] ἢ om. *Vat.* 28 ἄλλως] ἀδόλως
hr: cf. V, 14 ἀγαπήσειν ἀδόλως 68, 2 δ' οὖν] δὴ *Mon.*
 5 φθάσας ποιήσειε] ita C: φθάσας ποιήσει v: φθάσειεν
 ποιήσας *hr*: nunc cum *Cobelo* facio 6 ἔχειν τὴν] τὴν ex-
 punxi | ζημίαν C: βίαν v 9 ὑπεκκειμένης C: ἐκκειμένης
 v | *Scr.* ἐμεμαθήκει 23 [καὶ] *hr* | [μὲν — ἔλκει] C 28
Malim κάτω 29 κάτωθεν ἰσθμῶ] *Delevi* dittographiam
 et inserui articulum 69, 1 ἄ *Salmasius*: ὀ v 2 ἐλαίαν]
 ἐλαία *Thuan.* 8 Τύριος] *Βυζάντιος J* 12 τῆς *Σικ.*] Ex-
 puli articulum, qui recte in proximis omissus ante ποτα-
 μὸς Ἰβηρικὸς et λίμνη Λιβυκὴ 14 ἄνωθεν] ἄνω *Salmasius*
 19 οὐδενὸς C: αὐδὲν v 26 τὸ addidi ex *Vat.* 27 ταύ-
 τη] αὐτῇ *Mon.* | κάτωθεν] κάτω *F* 28 χρυσοῦ] χρυσοῦ *hr*,
 cf. v. 31. p. 70, 2. 4 30 καὶ ἀνοίγουσι] ἀνοίγουσί τε *Vat.*
 31 τὸν ἰχθύν] τὸν om. *Vat.* 70, 6 γοῦν] οὖν edd.
 ante *j* | διαπράττεται *Berger*: διαπλάττεται v 11 ποικίλη]
 πολλή *Vat.* 12 κασσία] κασία *hr* 16 ἐκεράννυ C, cf. p. 146,
 25: ἐκεράννυε v 19 χροιάν] χροῖαν *hr* 20 τὸν νῶτον] τὸ v.
hr 26 χροιά] χροῖα *hr* 27 τοὺς — ἵππους] [ἐν] τοῖς — ἵπ-
 ποῖς *hr* 71, 13 τὰς cum edd. ante *j* restitui 18
 [ἄν] *hr* | δοκοῖη *Salmasius*: δοκοῖεν vel δόκοιεν v 25 πει-
 ρατικὸς] πρακτικὸς *Commel.* 29 Ροδόπης] Ροδώπιδος *Vat.*
 32 [καὶ] προσεδόκα] καὶ a *VD Schaeferi* in suspicionem
 vocatum *delevi* 72, 4 αὐτὸς] ὁ *Thuan.* 8 ἐφάνησαν C:
 ἦσαν v 9 εἶχον προλοχίσαντες] ἔτυχε προλοχίσας *hr* 18
 ἐμβάντες] ἐπεμβάντες *hr* 21 ἔχουσι] ἄγουσι *hr* 23 ὑπήν-
 τησεν] ὑπηντίασεν *Mon.* cf. p. 65, 14 30 κατὰ τὰ προσιμία]
 ita *F* *barbare*, reliqui κατὰ τὰ προσιμία, quod glossam
 sapit. V. ad p. 86, 24 | ἐρωτικὸν] ἐρωτικώτερον *hr*, cf.
Eustath. Amor. IV, 22 καὶ τι δρᾶν ἐπεχείρουν ἐρωτικώτε-
 ρον, quae verba redeunt VII, 4 73, 8 στενωπὸς ὁδὸς
 ἐπὶ] Extrema verba *delevi* 10 ἐπέκειτο *H*: ἐκλείετο v |
 ταύτη] ταύτην ante *j* 11 ἐνδότερα] ἐνδοτέρω ante ean-
 dem 12 διειλήγεσαν C: διειλήφεσαν v 14 ταμειῖον C: τα-
 μειῖον v 22 Κλειώ τε] τε cum *J* *delevi* et mox καὶ ante
 τῆς 23 τῇ [κόρη] τέχνη] Glossam *Salmasius* indagavit
 74, 8 δὲ] δὴ *F* 19 ἔκλαιεν *J*: ἔκλαιεν 25 αὐτῶ] αὐτὸν
hr 26 μου] με *hr* 27 τί οὖν ἀποθνήσκειν ἔτι ἔφη] τί οὖν
 ἔφη ἔτι ἀποθνήσκειν *Thuan.* 75, 6 ὡς καὶ] καὶ om. *F*

10 ταῦτά] ita *H*: ταῦτα *v* 14 μοι] μου ante *j* 19 [καὶ βέλους] *hr* 21 μου] με *Cruceius* 28 [καὶ] *hr* 29 ἐμπηδῶν] ἐμπηδᾶ ante *j* 31 ἡγροῖαίνε τε *C*: ἡγροῖαίνετο *v* 76, 1 ἐτίρωσκε *J*: ἔτι πῶς καὶ vel similiter *v* 4 σκάζων] σκευάζων *Coll. Hamb.* 12 ἀράχνης] ἀράχνου *Vat.* 13 τήν] τὸν id. 16 ἀράχνης] ἀράχνου id. 17 σοὶ *C*: σε *v* | τὰς] τοὺς *hr* 30 Κώνωψ] Κύκλωψ *Göttling* 31 ἅμα] καὶ ἅμα *Mon.* 77, 6 προσελθόντος] παρελθόντος *J* 11 ἀνατετέμνειν *C*: ἀνατεμεῖν *v* 22 ὑπὸ τοῦ] τοῦ *deerat* ante *j* 78, 4 [δ'] *hr* 9 ἐθάροσησεν] ἐθάρορησεν *hr* 12 [ἄξιον] *C* 17 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 19 ἡὼς] ἕως *J* 27 τοσοῦτῳ] τοῦτῳ ante *j*: scr. κὰν τ. 29 *Dele* apostrophum post πεπόνθαμεν 31 γὰρ] ita *H*: restitui οὖν. Similem Achillis in narrando negligentiam infra habes III, 14, ubi postquam scripsit καὶ ὁ στρατηγὸς διαλαβῶν ἡμῶν ἕκαστον ἐπυνθάνετο τίνες εἶημεν καὶ πῶς ληφθείημεν· διηγεῖτο δὲ ἄλλος ἄλλο τι, καὶ γὰρ τὰ μὰ εἶπον. ἐπεὶ οὖν ἅπαντα ἔμαθεν ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν paucis interiectis addit haec: ποιεῖται δὴ με ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁμοτράπεζον καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐπυνθάνετο τὰ μὰ καὶ ἀκούων ἡλέει 79, 8 οὐδὲ] οὔτε *hr* 11 συμφεύγειν] ita *C*: συμφυγεῖν *v* 14 ἐμβάλλεσθαι *C*: ἐμβαλέσθαι *v* 17 Malim θελήσειε 18 [] *hr* 21 Πάνθεια *C*: Πανθία *v* 22 ἐκέλευεν] ἐκέλευσεν ante *j* 24 κατασκευήν] συσκευήν *Vat.* 25 ἐθάροσησε] ἐθάρορησε *hr* 30 ἀνεπήδησεν] ἐπήδησεν *hr* 80, 6 ἢ λύπη δὲ] ἢ δὲ λύπη *Mon.* 9 ἐπὶ σκοπῶ: ἐπίσκοπα *Salmasius*: idem mox καὶ ἐπιτυγχάνειν delendum censebat 12 λοιδορία] ita *Scaliger*: λοιδορίας *v* 18 βάλλοντα] τὸν β. ante *j* 22 σιγήσῃ] σιγάσῃ *hr* 25 Quae post πεφύσημένα in codd. habentur verba τοσοῦτων οὖν ἢ Λευκίππη γεμισθεῖσα δημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολὴν in marginem reieci: librario debentur, cuius memoriae infixae haerebant supra lecta ἢ δὲ Λευκίππη — τῶν τῆς μητρὸς γεμισθεῖσα δημάτων 26 ἔτυχε πέμψαι με] με *C* de coniectura inseruit: ἔτυχον πέμψας *Vat.* 81, 4 ἀπέροισα? 10 Πανθεία *C*: Πανθία *v* 11 αὐτῆς] ἐαυτῆς ante *J* 15 θύραν] θήραν *Boden* | πρὸς τὸν] πρὸς om. *Thuan.* 16 ἐβεβλήκει] Augmentum male cum *Vat.* abieci. *J* malebat βάλλει | πώματι *C*: πόματι *v* 20 προῖμεν] προῆμεν *j* 23 τι ante δια-

κωνησόμενος *H* de suo: sed v. VII, 9 ἔπεμψεν εἰς τοὺς
 ἀγροὺς διακονησαμένην αὐτῇ 24.34 παρῆμεν] παρῆμεν *hr*
 27 ἐπελαύνομεν] ἐλαύνομεν *hr* | Σιδῶνα] Σιδῶνος *hr* 29
 Βηρυτόν] Βηρυτοῦ *Coll. Hamb.* 82, 1 ποῖ *J*: ποῦ *v* 2.5
 θάλασσαν] θάλατταν ante *j* 6 ἐπὶ] ἔτι *Boden* 13 νηὸς] νεὸς
J 15 καλοῦντες, εὐφημοῦντες] correxit *Guyet* 83, 2
 ἡτύχοῦμεν] εὐτύχοῦμεν *Thuaneus*: illud restitue 3 δὲ
 addidi ex codd. plerisque 7 ἔλκειν—μετενέγκαι] ἔλκε—
 μετένεγκε *Mon.* 8 ἀνάξας] ita *J* qui et ἄξας, quod prae-
 tuli: ἀλλάξας *v* 12 ἐναγκυλισάμενος] ἐναγκυλησάμενος *Sal-*
masius 15 Exrunxi glossema 17 περιέβαλε] περιέβαλλε
Vat. 19 φονευσάση μου] μου om. *Vat.* 21 παρελθὼν *J*:
 ἀπελθὼν *v* 22 [μὲν] ante οὐδὲν malit *C* 23 προσετίμη-
 σάν idem: προσετιμήσαντό *v* 30 τὸν Μενέλαον ἔγωγε] ἐγὼ
τ. M. ante *j* 84, 5 νηὸς] νεὸς *hr* 8 ἢ τότε] ita *C*, quia
 correctione huius loci perversitas non tollitur: ἦτοι *v*
 13 ὅτι] εἶγε *Wytttenbach* 15 πώματι *C*: πόματι *v* 18 [ἀν] *C*
 19 Verba καταλείπει γὰρ ἔτι διψῶντα aliunde illata vi-
 dentur 26 καὶ τοῖς ἄλλοις] τοῖς ἄλλοις *exrunxi* 85, 1
 ὥσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαί] Barbara horum ver-
 borum forma scholiastam monstrat 2 κάλλει] σκήνει *J*
 9. 22 οὐρανὸν *C*: οὐρανοὺς *v* 25 Σάτυρος] Σάτυρον *Vat.*
 27 [Ἡρα] [Ἡβη *Göttling* 28 καὶ τὴν] deleui καὶ 86, 1
 τυραννουμένῳ] In textu meo typheta de suo dedit
 ἔσταυρουμένῳ: debebat ἔσταυρωμένῳ, uti *J* suasit 11 ὢν
 ὅσον εἰς γυναῖκας ὀμιλήσας] ὢν εἰς γυν. ὅσον ὀμιλήσαι *Vat.*
 Locus corruptus 14 γυναιξί] γυναικί *hr*, v. p. 87, 14
 18 an ἐγκειμένῳ? 19 ἐγγίξει] Scripsi ἐνστίζει, nunc ma-
 lim στίζει. *V. Eustath.* Amor. VI, 6 σὺ δ' ἀφιλίας ἐρωτι-
 κῆς κριθήσῃ χάρισιν ἐρωτικαῖς κατηγορουμένη καὶ στίγμασι
 τούτοις, ἃ πάντ' ἐξ ἐμῶν καὶ χειρῶν καὶ χειλέων καθ' ὅλου
 φέρεις τοῦ σώματος 24 Eieci glossema homini amatorio
 debitum ad quem et alia duo scholia referenda viden-
 tur p. 72, 30. 63, 30 29 αὐτὸ τῆς] ita *C*: αὐτῆς τῆς *v*:
 αὐτῆς cum *J* deleui 30 γενομένη] γινομένη *F* 87, 4
 τε] δὲ *F* | καὶ τὸ] καὶ om. *Commel.* 7 καὶ εἴλκυσεν αὐ-
 τὴν] ἐλκυσθεῖσα *Mon.* 13 ἡμῶν *C*: ἡμῖν *v* 18 [φιλημάτων:
 ἐντριμμάτων *J* 24 αὐτῶ] αὐτοῖς *hr* 25 καὶ ἐν] καὶ deleui
 27 ὑγρότητι] ὑγρότης *hr* 28 προσάλληλα] πρὸς ἄλληλα

Thuan. 30 εἶναι μωρὰν] σινάμωρον *J* 32 [] *hr*
 88, 9. 20. 21. 24 νηὸς] νεὼς *hr* 18 ἡμῶν ἀεὶ] ἀεὶ *om. Comm.*
Malim δεῖν pro ἀεὶ 89, 1 νηὸς] νεὼς *hr* 3 ἦ] ὁ *Göttling*
 4 ἠώρειτο] ἠώρητο *codd. nonn.* 8 [ἐν] *hr* 16 ἀπ'
 αὐτῆς: πάντα *J* 17 βροντᾶ] βροντῶν [ὅ] *hr*, *cf. Ann. Comm.* III, 8. p. 168, 2 ἐμυκάτο δὲ καὶ βροντῶν ὁ οὐρανὸς
 30 [μέρος] τῆς] μέρος *om. codd. plerique* 31 παράδρο-
 μον] παραδραμόν *Lobeck* 90, 6 πρὸς *deleam* 10. 17
 νηὸς] νεὼς *hr* 19 ἐώθουν *C*: ὠθουν *v* 29 ἔσπευδεν] ἔσπευ-
 δον *Vat.* 30 ἐφέλκοντα] ἐφείλκοντό [τε] *hr*, v. 91, 15 ἔνθα
 δὴ τις ἀπὸ τῆς νεὼς νεανίσκος εὐρωστος λαμβάνεται τοῦ
 κάλω καὶ ἐφέλκεται τὴν ἐφορκίδα 91, 1 πολλοὶ] οἱ *hr* |
 καὶ ἐκ] καὶ *om. Vat.* 3 ἡμύνητο] ἡμύνοντο *hr* 8 κατέφε-
 ρον *C*: κατεφέροντο *v* 9 ἐξωλίσθανον *C*: ἐξωλίσθαινον *v* 23
 ἐπειρῶντο] ἐπηρῶντο *Vat.* 92, 13 ἰστοῦ *Salmasius*: ἰστίου
v 19 [τὸ] *J* 20 μόνον ὑψούμενον] μόνον *delevi cum J*
 30 *Malim ἐπέπαντο* 32 θάλασσα] θάλαττα *ante j* 93,
 16 ἐνεγέγραπτο] *ita Salmasius*: ἐγέγραπτο *v*: ἐπεγέγραπτο *hr*
 29 αὐτόχθων ἢ γραφῆ] *Exrunxi ἢ γραφῆ* (v. ad p. 38, 5)
quod nihil nisi lemma est: tum scripsi αὐτόχθων cum Coll. Hamb.
 94, 15 καὶ εἰκάσιν] εἰκάσι δὲ *Coll. Hamb.*
 16 οὖν *addidi ex Mon.* 18 Ἀδώνιδι] Αἰδωνεῖ *J* 19 ὁ χι-
 τῶν *uncis inclusit C*, *sed v. p. 206, 28* 21 πτηνῶν] λεπτοῦ-
 νων *hr* | οἶον *corruptum est* 95, 7 καὶ ἐν] κἂν *hr* 24
 ἀλλὰ *suspectum* 25 κεῖται] καθεῖται *hr*, v. p. 66, 24. *Aelian.*
NA. IV, 39 | ἐπορύττειν] διορύττειν *hr*: ἐπορύττειν *ex The-*
sauro removendum est 27 ἐρείδει] ἐπερείδει *hr* 32 τὸν
 σπασμὸν ὄρθιον ἀντιτείνει] τῷ σπασμῷ ὄρθιος ἀντιτείνεται
hr 96, 4 [καὶ] *hr*, v. p. 95, 7 ἢ δὲ ἐστὶ φοβερὰ κἂν
 τοῖς χρώμασι — οὕτως ἀπειλεῖ κἂν τῇ γραφῇ 6 [τὸ] *hr*
 10 *Glossam deprehendit Astius* 17 ἡμέρας] *ita C*: ἡμε-
 ρῶν *v* 20 διὰ τοῦ Νείλου πλοῦν] διὰ τὸν τοῦ Νείλου πλοῦν
libri ut videtur plurimi, unde διὰ τοῦ Νείλου τὸν πλοῦν
Göttling 29 χοιᾶν] χροᾶν *hr* 97, 8 εἰς *ex Mon. addidi* |
 εἰς] ὡς *ante j* 14 κλάειν *C*: κλαίειν *v* | ἦρχον *Göttling*: ἦ-
 χον *vel εἶδον v* 18 ἠδικήκαμεν *C*: ἠδικήσαμεν *v* 21 ἐλέου
C: ἐλέους *v* 23 τὸ γὰρ πονοῦν] τῷ γ. πονοῦντι *Vat.* 26
 ὄρκους] λόγους *hr* 30 ἐξορκήσομαι] *ita H*: ὀρκήσομαι *v*
 32 τὰ σὰ δὲ] τὰ δὲ σὰ *hr* 98, 5 ψέλια *Salmasius*: ψέλ-

λια *v* 12 κλάειν *C*: κλαίειν *v* 17 ἀπ' οἰδοῦντος] ἀπ' de-
 levi | ἐξεκένωσεν] ἐκένωσεν *hr* 18 καὶ τὰ] καὶ hic et pro-
 ximo versu ante τοὺς cum *Boissonadio* exprunxi 27 ἡμέρα]
 ἡὼς codd. omnes praeter *F*: scripsi ἕως 30 [] *J*
 99, 11 πάντες ὀπλῖται sepsit *H* 14 [] *hr* 16 πέλτας
VD Schaeferi: πελτασταὶ *v* 18 βέλους] βώλου *mg. Angl.*
 20 ἐστίν] εἰσίν ante *J* | [αἰ] *hr* 28 ἦν οὐδεὶς] Inverso or-
 dine *Vat.*: ἦν secluserit *C* 100, 8 [πλείους] προσέρρεον]
 πλείους om. *F* 10 ἐν κύκλῳ] ἐν om. *F* | καὶ ἐν] κὰν *hr*
 21 ἦδειν] ἦμην *J*: nunc malim ἦν 27 [] *hr* 32 εἰς
 τὸν] τὸν *J* delevit 101, 1 [εἰς] *VD* nescio quis:
 sed in codd. lectione acquiescendum erat 15 περιχέαν-
 τες] καταχέαντες *hr*, nisi potius χέαντες ab Achille fuit
 29 οἱ [μὲν] στρατιῶται *C* 102, 2 τοιοῦτόν τι] τὸ τοιοῦ-
 τον *Thuan.* unde scripsi τι τοιοῦτον, v. p. 77, 7. 102, 2. at-
 que hoc ordine semper in fine periodi, velut p. 67, 3.
 122, 1. Vide etiam ad *Charit.* p. 122, 19. τοιοῦτόν τι est
 p. 68, 11 3 Genuinum esse videtur δόξαν παρέσχεν ἀκι-
 νησίας, glossatoris ἐκ τῆς et ὡσεὶ λίθος γενομένη 8 αὐ-
 τοῖς *C*: αὐτοὺς *v* 9 ἐκέχωστο] κέχωστο *F*, quem iniuria
 secutus sum 12 [ὄρω] ἀνιαρώς] ὄρων om. *Vat.* 14 πρόσ-
 εμι] πρόεμι *hr* 31 τὴν κνίσσαν [τὸ πῦρ] τὸ πῦρ om.
Vat. 32 χοὰς παρ' ἐμοῦ] παρ' ἐμοῦ χοὰς ante *j* 103,
 1 ἄνω τὸ ξίφος] τὸ ξ. ἄνω *F* 2 ἔμαντοῦ? 7 καὶ ante φί-
 λους cum *C* delevi 9 ἐξεκώφωσε *Salmasius*: ἐξεκούφισε *v*
 28 ἦνοιγεν] ἀνέωγεν *hr*, v. ad p. 156, 30 104, 12
 [καὶ] *hr* 13 Malim εἰς ἀρχαῖον, quod apud *Parthenium*
 est p. 10, 23: τὰληθῆς saepius apud Achillem, item τὰδελ-
 φοῦ 14 δέ] τε *hr* 19 [θεῶν]] Abieci uncas 20 ποῦ
J: ποῖ *v* | τίνα *C*: τί *v* 29 ταύτην] ταύτη *J* 105, 2 ὅπως
C: ὅμως *v* | ἔφασαν *F* recte 22 [] *Mitscherlich* 23 [οὖν]
C | τε ante καὶ αὐτὸς cum eodem exprunxi 29 τῷ ναυα-
 γίῳ suspectum 106, 3 ὅσον οὐ πλείω] οὐ πλείω om.
mg. Angl. 8 κατεδύετο] καταδύεται ante *j* 12 συναγωνι-
 εῖται *C*: συναγωνίσεται *v* 18 [ἄν] *hr* 20 τῇ κόρη] τὴν
 κόρην *Vat.* 21 ζώσμασιν] ζώμασιν *id.* | ἐνδεδυμένην] ἐν-
 δεδεμένη *J* 23 ὁ σίδηρος] ΟΛΟΚΛΗΡΩC *hr* 24 διὰ ταύ-
 τῆς] δι' αὐτῆς *J* | μέσῃν suspectum est 107, 4 κατα-
 βῆναι *C*: καταβαίνειν *v* | [ἐν] *C* 8 θήσομεν] θύσομεν *Angl.*

9 τὸ ἐντεῦθεν] ita *J*: τότε ἐντεῦθεν *v*: τούντεῦθεν *hr*
 15 Exrunxi καὶ χρηστῆς 19 ἢ τε] τε delevi et *v*. 22 μὲν
 ante πάντας 24 ἢ abesse malim 108, 12 εἰ] ἦν *hr* |
 τι *C*: τις *v* | ἐμποδῶν *J*: ἐκποδῶν *v* 18 τῆς ψυχῆς *C*: τὴν
 ψυχὴν *v* 24 καθαρῆς] καθαρᾶς *hr* 109, 3 ἄγω τ. *M*.
 [πρὸς] τὸν στρατηγὸν] ita *H*: ἄγω τ. *M*. τῷ στρατηγῷ *v*:
 προσάγω *J* 9 [αἰ] *C* 11 οὐπω] οὐδέπω *Vat.* cf. p. 190, 30
 coll. 203, 1 17 τοὺς ante κατατρέχοντας cum *C* delevi
 19 ἀνάγκαι] ἀνάγκην *J* | ἦσαν] εἶναι *hr* 24 ταῶν *C*: ταῶνα
v: lege ταῶν et mox ταῶς | Delendum videtur ἐν κάλλει
 26 ἐστεφάνωκε *J* 27 εὐφεγγῆς *C*: εὐφυῆς *v* 110, 6
 βύσας] ita *H*: εἰς *v*: κλείσας *J* 26 τε sepsit *C* 111, 5
 τι *C*: ἦ *v* 12 τῇ μὲν ἀναβολῇ *C*, quod retinendum erat
 16 ναὸν] νεῶν *hr* 32 ἐν χηλῇ] εἰς χηλὴν *hr*, cf. p. 95, 11
 ὥπλισται δὲ καὶ τὴν δεξιὰν διφυεῖ σιδήρῳ εἰς δρέπανον καὶ
 ξίφος ἐσχισμένῳ 112, 2 Delevi glossam 7 ἵππος]
 συὸς *J* 13 lege ἴν' ἔχη cum editt. 17 δὲ ταύτῃ] ταύτῃ
 om. *Vat.* 20 καλάμη] καλάμοις *hr* 21 ἐστάναι] ἰστάναι *hr*
 28 [] *hr* 29 τραχὺ] παχὺ *hr* 113, 15 βιοῦν *C*: βίον
v | αὐτὸν *C*: αὐτοῦ *v* 18 αὐτὸ] αὐτοῦ *hr* 20 ἀνθίσταται]
 ἀνίσταται *hr* 23 εὖρη *J*: εὐρήσει *v* | γὰρ adieci ex
Thuan. 26 ἀδροτέρων] Scripsi ἀνθρωπέων, opponitur
 enim ὄψον ἐλέφαντος 29 Exrunxi ἐλέφαντι 114, 9 []
C 10 δὲ καὶ] καὶ om. codd. nonn. 12 πρῶτον *C*: πρῶ-
 τος *v* 14 ἐκδέχεται] ἀνέχεται *J* 23 χοιᾶς] χοῶς *hr* 25
 [ἐκεῖ] *J* | κλέπτει *C*: κλέπτου *v* 27 τὴν ἡδονὴν ἢ] τῆς ἢ
 ἡδονῆς *Paris.*: ἢ transposuit *J* 115, 8 ἐξ *C*: δι' *v* 10
 ἀνασωσούσης] ita *Guyet.*: ἀνασώσεις *v* 11 παρέχης] ita *C*:
 θέλης *v*. Scripsi παράσχης 19 τε γὰρ] τε cum *J* delevi
 27 ὀλίγην] ὀλίγων *hr* 31 δὲ: γὰρ? 32 τίς ante στρατιώ-
 τῆς inserebat *C*: ego ex codd. nonn. δὲ adieci 116, 3
 ἀναμενῶ] ita *C*: μενῶ *v*: si praepositione opus, περιμενῶ
 praeoptaverim 4 μοι] μου *Thuan.* 7 ἰασόμενον] ita *C*:
 ἰώμενον *v*, cf. *Heliod.* III, 18 ὅπως ἂν οἰκειότερον ἔχουσα
 πρὸς με θαρραλεώτερον (adde τὸν) ἰώμενον προσίηται.
Liban. Epist. 116 ἢ δὲ ἰωμένη τὴν λύπην κελεύει με γρά-
 ψαι σοι. *Aesop.* Fab. 102 λύκος καταπιῶν ὄστοῦν περιήει
 ζητῶν τὸν ἰώμενον 11 Malim Ἄρη vel Ἄρην 17 σκή-
 πτεται *C*: σκέπτεται *v* 18 αὕτη γὰρ] ita *C*: ἢ γὰρ αὕτη *v*:

ἡ γὰρ γυνὴ *FVFritzsche* 29 ἡ περιίδω *J*: ἥπερ εἰδῶ *v*
 117, 10 μοιχεύεται] ita *C*: μοιχεύεται *v*: μεμοιχεύεται
hr. 13 [καὶ εἰς] καὶ om. *Mon.* 15 δὴ] ita *H*: δὲ *v* 16
 τοῦτο] τότε *J* 27 [] *C* 28 [ἐπὶ] τὸ] ἐπὶ *J* delendum vidit
 118, 4 ἤλγησε] ἠλέησε *Mon.* 11 καὶ ex *Vat.* addidi
 16 ναυαγία] ναυαγίαν *J* 17 **: fortasse [ἵνα λησθηρίῳ
 περιπέσωμεν] 26 δὲ[καὶ] uncos apposuit *H*: delevi καὶ
 119, 2 πράγματα] προστάγματα *hr* 14 καὶ ἔλεγον βλέπων
 τὰ δεσμὰ] ita *H*: βλέπων ἔλεγον τὰ δεσμὰ *v*: scripsi βλ. τ. δ.
 εἰ. 28 τότε *VD Schaeferi*: τοῦτο *v* 120, 2 Exrunxi dit-
 tographiam 3 εἰς τοῦτο ῥέων] εἰς ὧν *hr* | Κερκάσωρος
Wesseling: κέρως σύρος *v* 7 Delevi glossam | λυθῆναι *C*:
 λυθῆ *v*. Malim ο δὲ εἰς ῥέων ὥσπερ ἦν πρὶν λ. 20 ἀποδη-
 μίας] ἐπιδημίας ante *j* 22 αὐτῶ] αὐτοῦ ante *j* 27 πελα-
 γῶσαι] πελαγίσαι *hr* 121, 3 πολὺς] πολὺ *J*: πηλὸς *Lo-*
beck 4 πελαγῶση] πελαγίσση *Vat.* | καὶ λίμνας] καὶ exrunxi
 6 δὲ] τε *hr*: *J* malebat τὸ [μὲν] ὕδωρ ἔχουσαι, τὸν δὲ
 π. τ. ὕδ. 8 πλεῖν *C*: πλέειν *v* 14 μέσαις] ita *C*: μέσαι *v*
 22 [καὶ] τῶν νήσων κ. ἔχουσι] ita *C*: τῶν νήσων τινὲς
 κ. ἔχουσαι *v* 122, 7 ἐπισυρεῖν *C*: ἐπισύρειν *v* 11 σφᾶς
C: σφῶν *v* 14 περιδραμόντας] προδραμόντας *hr* 18 δι-
 δόναι δ'] ita *C*: ἐδίδοσαν δὲ *v* 19 τὸν σατράπην *C*: τὴν
 σατράπειαν *v* 25 οἴσομεν τὴν εἰμαρμένην [ὡς] ἐν κακοῖς *J*
 26 [καὶ] τῆς] καὶ om. *Mon.* 123, 9 χῶματος, εἰς ὃ σαλεύε-
 ται] εἰς ὃ σαλ. om. *Mon.* 11 ταύτην] ταύτη *J* 12 Exrunxi
 dittographiam 21 [ὁ] *hr* 26 [τοῦ] *hr*, cf. V, 23 ὑπ' ἐκ-
 πλήξεως τοῦ παραδόξου 29 ἐκκυλισθέντες] ἐγκυλισθέντες
 ante *j* 124, 3 παντός] πάντη *hr* 9 καὶ ναυάγια] καὶ
 delevi 20 προπολουμένη] ita *C*: προπολουμένην *v*, ὄνει-
 ροπολουμένη *Lobeck*. Medio usus est *Longus* III, 9 ταῦτα
 ποιεῖν Χλόην ὄνειροπολούμενος 21 ἡὼς] ἕως *J* 31 διηγη-
 τῆς] ἐξηγητῆς *hr*, cf. V, 4 οἱ τῶν συμβόλων ἐξηγηταὶ
 125, 1 οὐκέτ' ἔστιν *C*: οὐκ ἔστιν *v* 9 ἔτυχε μὲν] ἔτυχεν
Vat. 16 τύπτων τ'] τύπτω *FVFritzsche* 18 εἰπόν *J*:
 εἶπον *v*, quod restitue 32 καὶ αὐτὸς] καὶ om. *Vat.*
 126, 1 λάβοι] Scripsi λάβη eodem sensu quo λήψεται,
 cuiusmodi coniunctivus iterum habetur p. 138, 3. *Charit.*
 p. 41, 11. 12. 26. 86, 8. 88, 14 et saepius apud *Eustathium*,
 velut X, 23 ὅσον δὲ ἐκ τύχης αἰχμάλωτον καὶ δοῦλόν ἐστι, καὶ

οὕτω τῆς ἐλευθερίας ἡμᾶς ἀποδέξεται καὶ θάρσος λάβῃ
κατὰ ψυχὴν. Nunc tamen coniunctivos istos indignos
Nostro et utroque loco futurum reponendum esse iu-
dico 3 ὡς τε] ita J: ὥστε v: scripsi ὡς δὲ 4 καὶ δίχα]
καὶ expunxi 5 κοιμηθήσεται] κοιμήσεται hr 7 ἀποθή-
σεται] ἀπωθήσεται Thuan. Scripsi ἀπόσεται, cf. Eustath.
Amor. VI, 1 σὺ δ' οὐκέτι τὸν ὕπνον ἀπόσῃ τῶν ὀφθαλμῶν;
10 κοιμηθησόμενος] κοιμησόμενος hr 13 ῥαῖσειεν] ῥαῖσει
hr frustra 16 ἀλήθευσον C: ἀλητεύσειαν v 17 ἐμοῦ C: μοι v
23 σωφρονήσεις C: σωφρονήσεις v 24 γνωριεῖς C: γνω-
ρίσειας v 30 ἡὼς] ἕως J 127, 10 ὃ γὰρ ὁ] ὁ γὰρ ante j
10 [ἔχων] ἐξωσμένος] ἔχων cum edit. Bipont. male delevi,
v. V, 24 ἔτυχον γὰρ αὐτὴν εἶσω τοῦ χιτωνίσκου προσδεδε-
μένην ἐκ τῶν τῆς ὀθόνης θυσάνων ἔχων 11 ὑπὸ] δὲ ὑπὸ
ante j 17 παρεσκευαζόμεθα [πρὸς] τὸν ἐ. A. π. ? 21 μι-
σθῶ] μισθοῦ hr 29 πώματος C: πόματος v 128, 5 αὐ-
τῶν H: αὐτοῦ v 6 Scr. τοῦ πότου 7 ἐκπωμάτων Hürpe-
den: πωμάτων v 10 εἰς] ἐς Vat. 18 καὶ τὴν] καὶ abiēci
19 θηρίον [μέγα]] μέγα J delendum intellexit 21 πε-
τραία] τεφραία hr 22 χροιά] χροά hr | [] hr, nisi for-
tasse corrigendum ἢ μέλαινα 24 χερσαία χελώνη] χερ-
σαίας χελώνης Eustathius 25 περίκειται] Scripsi ἐπίκειται,
reliqua non expedio 129, 1 δειρὴν] δέρην hr, cf.
p. 171, 32. 206, 19. 21 2 ἔπνον] ita H: λοιποῦ v | βλοσυ-
ρώτερος τὰ ὄμματα] ita H: βλοσ. τὰ σώματα Vat.: βλοσυ-
ρωτέρα σώματος J, cf. I, 3 βλοσυραὶ παρειαὶ | πλέον]
πλειῆστον hr 3 πᾶς] ita H: πᾶσα v 11 ἔργον αἰρεῖ] σπόρον
φέρει [τὸ] hr 13 [οὐκ] J 21 δὴ] δὲ hr 130, 13 []
C 14 χωρήσει C: χωρήσειε v 16 πως [καὶ]] καὶ delen-
dum vidit C 21 κατακερματισθεῖς? 23 Οὐρανίου CB
Hase: οὐράνιον 25 στῆναι] στῆσαι hr 131, 1 ληστή-
ριον] ita Scaliger: ληστῶν v. Inserui [χεῖρα]: possis etiam
ληστὰς ὁμοτέχνους, v. II, 16 καὶ κελεύει ληστὰς ἐπ' αὐ-
τὴν συγκροτῆσαι 3 ξενίαν] ξένια hr 13 Πρόκνης] Φιλο-
μήλας hr 15 Glossam expunxi hic et v. 21: v. ad
p. 38, 5 19 ἐδείκνυε] ἐδείκνυ hr 22 Ἀφροδίσιαν] ἀφρο-
δίσιον Mediol. v. p. 140, 3. ad Aelian. NA. p. 14, 33 23
ζῶσμα] ζῶμα Thuan. 25 ἐπ'] ἐπὶ τοὺς v 26 εἶλκεν Sca-
liger: ἔκλειεν v | [ἐν] J 132, 7 ἐδείκνυε] ἐδείκνυ hr |

γραφήν] ῥοπήν *J* 30 αὐτῶ] αὐτοῖς *Guyet* 133, 7 ἤνυσεν
Villoison: ὠνήσεν *v* 8 *Scr.* ἠύρηκε 18 ἐπελέληστο] ἐπιλέ-
 ληστο *Venet.* 409. Restitue vulgatam 20 ὀρῶσαι] ἐρῶσαι
J, cf. *Long.* III, 23 οὐκ ἐρῶν τυχεῖν ἀλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν τίς
 ἐστὶν ὁ λανθάνων μαθητῆς | [αἰ] *H*: idem *v.* 22 post
 πάσχειν inseruit [οὐ] 134, 8 *Expunxi* dittographiam
 10 αὐτοῦ τοῦ] αὐτοῦ *delevi* 12 ἄλλος [ἥλιος] ἥλιος *H*
inseririt: ego librorum ἄλλος cum ἥλιος commutavi 14
 ἐπ' ἐσχάτῃ τῇ νήσῳ] ita *C*: ἐπ' ἐσχάτων τῆς νήσου *v.* ma-
 lim ἐπὶ τῶν ἐσχάτων τῆς νήσου 20 μου] μοι *hr* 22 καὶ
 ἐγὼ] καὶ *om.* *Vat.* cf. p. 148, 3. 156, 21, unde simul ap-
 paret pro codicum scriptura ἤδη *Cobetum* recte reposuisse
 δὴ 29 ἐνὶ] ἐνός *hr*, *v.* p. 81, 25. 138, 9. 142, 12. 145, 6.
 213, 7 135, 19 ἀνεκρούετο] ita *C*: ἐκρούετο *v*, cf. *Ja-*
cobsium ad h. l. et *Aelian. NA.* III, 13 ὁ δὲ ἀναχωρεῖ καὶ
 κρούεται τὸ πτερόν 136, 7 κἀεται *C*: καίεται *v* 10
 προσπτυξάμενος] περιπτυξάμενος *Mon.* 25 ὦ] οὐ *hr*, *v.*
 p. 92, 10 δαίμων τις ἀγαθὸς περιέσωσεν ἡμῖν τῆς πρῶρας
 μέρος, ἔνθα παρακαθίσαντες κατὰ ῥοῦν ἐφερόμεθα τῆς
 θαλάσσης 28 ἐξερορίπισε] ἐξερορίπησε *J* 30 *Scr.* ἤδη δὲ
 32 ἐθέμην *J*: ἐδεόμην *v* 137, 9 δέομαί τε] τε *expunxi*
 | Ξενοδάμας *Salmasius*: Ξενεδάμας *v* 17 [λέγειν] *J*
 19 *Scr.* εὐρον | οὐδὲ ὁ] οὐδὲ *om.* *Vat.* 25 ἦν οὖν] οὖν ἦν
hr 138, 1 γὰρ [ἄν] ἄν *delevi* cum *C* | δεῖ *J*: δεῖν
v 2 ἀσμένως] ἄσμενοι *hr*, *v.* p. 93, 5. 119, 1. 127, 9. 191,
 16 | ὅπου *J*: ὅποι *v* 3 ὡσιν] ita *C*: ὡσιν ὄντες *v* | ὅταν
 μάθωσι τὴν ἐγγύην [καὶ] ὅταν *de suo* inseruit *J* idemque
 καὶ *deletum* maluit. Neutro opus, scribendum enim μα-
 θήσονται, *v.* ad p. 126, 1 6 καὶ ὡς] ὡς *delevi* 8 Lacu-
 nam signavi 15 γάμος — πέμπεται] γάμους — πέμπει *hr* 22
 σοι *C*: σου *v* 24 [ἄν] *C* 26 αὐτῶ *C*: αὐτοῦ *v* 28 ἐπεισέρ-
 χεται] ita *C*: erat ὑπεισέρχεται: εἰσέρχεται *Vat.* 31 καὶ τὰ]
 καὶ *expunxi* 139, 1 ἀκουέτω] ἀκουσάτω *Vat.* *Infra*
καλεσάτω V, 17 | δὴ] δὲ *hr* 5 *Μελλίτην*] *Μελλίτην Vat.*
 quod semel moneo 6 θάλασσαν] θάλατταν *ante j* 9 δύο]
 τέτταρας *J* 15 [ἔργον] *C* 17 **: [δίδωσι] *C*: malim προ-
 ξενεῖ 18 χάρισαι *Mitscherlich*: ἰδρῦσαι *v* 21 παρέχη] παρὰ-
 σχη *hr*, *v.* II, 13 σὺ δ' ὅπως Ὀδυσσεὺς ἀγαθὸς γένη. VI,
 1 ἀλλ' ὅπως μοι τῆς φουγῆς παράσχη τὴν ἀσφάλειαν. 7

ὅπως εἴπῃς τὰ εἰκότα περὶ ἐμοῦ, etsi suspicari licet hos coniunctivos librario deberi. Futurum post ὅπως bis custoditum est VI, 4 ἀλλ' ὅπως εὐτυχήσασα μὴ ἐπιλήσῃ μου. 13 καὶ ὅπως μηδὲν τούτων πρὸς Θέρσανδρον ἔρεις, quibus locis accedat VIII, 1 ταύτην ὅπως μοι φυλάξῃς, ubi *J* verissime corrigebat φυλάξεις 26 αὐθις διαλιπῶν] διαλιπῶν αὐθις *hr* 31 *Scr.* ἐμπύμπλησι 140, 4 χροιά] χροά *hr* 13 ἐναπομάττεται] ἐναπομάττει *hr* 19 πολυτελές] πολυτελέστερον *J* 24 κοιμηθησόμενον] κοιμησόμενον *Mon.*

31 ποιήσεσθαι — ἀποφανεῖν *C*: ποιήσασθαι — ἀποφῆναι *v* 141, 2 Λευκίππη *J*: Λευκίππην vel Λευκίππης *v* 8 *Expunxi* καὶ οἶον ἐπὶ τοῖς ἀφανέσι ποιούσι νεκροῖς, quae verba a scholiasta ad κενοτάφιον adscripta esse perspicitur 14 τῆς addidi ex edd. ante *j* 142, 1 κάομαι *C*: καίομαι *v* 2 τῷ κοινῷ [τὸ] τοῦ ἔρωτος πῦρ] ita *Göttling* et *J*: τῷ κοινῷ τοῦ ἔρωτος πυρὶ *v*. Ego in verbis τοῦ ἔρωτος glossam tenere mihi videor sic suppledam: τὸ τοῦ ἔρωτος 4 περὶ] πρὸς *hr* 5 ἀνακαόμενον *C*: ἀνακαιόμενον *v* 19 καὶ τὸ] *Expunxi* καὶ 23 ἐν θαλάσῃ] θάλασσα *hr* 24 οἰκειότερον] οἰκειοτάτη *hr* 26 γάμῳ fortasse aliunde irrepsit, id quod praepostera huius vocis sedes arguere videtur 143, 6 ἄδειν *Hemsterhusius*: ἄγειν *v* 12 [ἄν] *hr* 19 μηδὲ] μὴ *Vat.* 144, 1 χολινίξιν nescio quis: σχολίνοισι *v* 5 ἐλευθέραν — νῦν: trimeter iambicus 7 [καὶ] ante λέγε inserebat *C* 11 [μοι] *C* 13 πάρασχε *Salmasius*: παρασχεῖν *v* 18 κατέξηνε *C*: κατέξανε *v* 27 τοιαῦτα] τίνα *J* 145, 2 ἀνέπαυσε τὴν *C*: ἀνέπαυσεν αὐτὴν *v* 4 ἀμφιάσαι] ἀμφιέσαι *hr*, ut est p. 159, 14 10 ἐπὶ τινι] ὑπὸ τινος *hr* 11 ἐπέλεγιν] ἐπέλεγεσθαι *hr* | ἐξανίσταμαι *H*: διανίσταμαι *v* 13 [] *C* 24 κἀγὼ τῷ ἑτέρῳ ἀνδρὶ] ita *C*: καὶ ἐγὼ τῶν ἑτέρων ἀνδρῶν *v*. καὶ ἐγὼ ἑτέρῳ ἀνδρὶ *J* 146, 4 καὶ τότε] *Expunxi* καὶ 5 γνωρίσειεν] ἐγνώρισεν *hr* 6 *Sepsi* dittographiam 10 πάντα *C*: πάντας *v* 11 [ἄν] *C* 12 [τὴν] *hr* 147, 3 ἄκων αὐτὴν] αὐτὴν delendum esse ex proximis verbis εἶπας γάρ, ἔφην, ὅτι καὶ ἔγνημα patet 12 καὶ αὐτὸς] καὶ *expunxi* 23 δὴ] Haec particula in codd. parum eleganter post ἄρχομαι δὴ γράφειν infertur: scripsi δὲ 27 οὐ γενέσθαι *C*: συγγενέσθαι *v* 148, 1 ὑποδραμεῖν] ἐπιδραμεῖν *hr*: cf.

Nicand. Ther. 727 βρύξαντος αἰδηλον ἐπέδραμεν ἀνέρι φρίκη
 2 προοιμιάζομαι] προφασίζομαι *hr* 3 τὸ προοίμιον] τὴν
 πρόφασιν *hr* 8 θάλασσαν] θάλατταν ante *J* 16 συμπαθεῖν]
 παθεῖν *hr* 22 οἶσθα] Male scripsi οἶδας: corrigendi potius
 Achillis loci, in quibus recentior haec forma legitur
 29 δεξιῶς] ἀξίως *hr*, v. *Aesop. Fab.* 8: χεῖρόν μοι ἐχρήσω
 30 ἐπιλιπεῖν *C*: παραλιπεῖν *v* 149, 1 λέγειν [δίκαια
 τυγχάνειν]] δίκ. τυγχ. om. *Vat.* 6 ὦ φιλτάτη] ὦ om. *Vat.*
 10 [ἦ] *hr* 11 ἦ] [ἐμοί] καὶ *hr*, v. p. 165, 27 12 ἀλλ'
 ἐμὲ] ἀλλά με *J* 18 σιδηρός τις ἢ ξύλον ἢ τι τῶν ἀναισθή-
 των] σιδηροῦς τις ἢ ξύλινος ἢ τ. τ. ἀ. *Mediol.* Verba ἦ τι τ.
 ἀναισθ. in marg. reieci 150, 12 ἦμεν] ἦμεν *hr* 22
 ἔσπευσε] ἔσπευδε *Vat.* 25 ὠθεῖ *C*: ὠθει *v* 28 ἀράσσει]
 ῥάσσει *Vat.* Restituenda vulgata 30 [ἦδειν] *hr*: [εἰδῶς]
J et H 31 τι κακὸν] μανικὸν *hr* 32 ἔκαμεν] ἐκάμομεν *Gött-*
ling 151, 6 με *C*: μου *v* 12 *Scr.* ἠῦρεν | τὴν καρδίαν
 εὐθέως] Inverso ordine *Vat.* 28 [καὶ] *J* 152, 10 οὔτε
 γὰρ] οὔδὲ omisso γὰρ *hr* 153, 1 καλοῦ dittographiam
 esse intellexit *J*, cf. *Lobeck. Paralipp.* p. 536 21 ἀνα-
 μνήσθητι *J*: ἅμα μνήσθητι *v* 26 σοὶ καγὼ] καγὼ om.
Vat. 154, 9 ἀπολέσειας *C*: ἀπολέσης *v* 10 μηδὲ *J*: μήτε
v 18 τὰ εὐεργετήματα] τὴν εὐεργετήσασαν *hr* 24 ἂν *Gött-*
ling: ἂν *v* 27 ἔνεκεν sepsit *C*, sed v. *Porphyr. ap. Cyrill.*
c. Iulian. V. p. 166, D σωτηρίας χάριν ἔνεκα τοῦ ὅλου τοῦτο
 δοῦν ὁ ἰατρὸς 32 ἦ deleam 155, 2 ἐξανιστάμενος] ἐξ-
 ιστάμενος *Vat.* 3 δ' ἔμοιγε *Göttling*: δέ μοί γε *v* 12 κλά-
 ούσα *C*: κλαίουσα *v* 27 παράσχης *J*: παράσχοις *v*
 156, 1 ὡς] ὅσα *hr* 5 Μελανθῶ ὁδοῦ] ὁδοῦ *M. Thuan.*
 6 αὐταῖς ταῖς θύραις *C*: αὐτὰς τὰς θύρας *v* 27 αὐτὸς]
 οὔτος *hr* 30 ἦνοιξε] ἀνέωξε *hr*, v. p. 38, 24. 78, 24. 95, 26.
 123, 9. 156, 30. 176, 24. Constanter apud Nostrum ἀνέωγμα
 et ἀνεώγμην; semel ἦνοιγε quod correxi p. 103, 28
 157, 1 Emblemata exprunxi 11 θῆται *C*: θῆ *v* 16 εὐθύς
 παρελθόντα] αὐθις ἐπανελθόντα *J* 21 [τῆς] *C* 29 οὔτος]
 ita *C*: αὐτὸς *v*, cf. II, 10 καὶ αὐτὸς ἦν ὁ ποιήσας τὸν ψόφον
 158, 1 πάνυ τι] τι πάνυ *hr*, v. p. 167, 8 5 Post δέσποτα
 deleui καλήν, ἀλλά, quod ex καλήν μάλα natum arbitror
 8 διόπερ *C*: ὅπερ *v* 9 καταγελοῦ *J*: καταγελοῦ *v* 15
Malim ὡς [ἂν] ὑπὸ σοὶ γένοιτο 22 περιελεῖν] περιελθεῖν

hr 24 διάγων] ἐπαγαγών *hr* 159, 10 τεσσάρων] τετ-
 τάρων ante *j* 19 καιρὸν λαβῶν] λαβῶν κ. *Thuan.* 22
 συνέρρει] συνέρρει *hr* 24 ἀπάγει] ita *C*: ἄγει *v* 27 αἰτία]
 αἰκία *Salmasius* 32 εὐστοχοῦμεν *H*: εὐτυχοῦμεν *v*
 160, 3 κακῶς sepsit *C*: sed *v.* *Alciph.* fragm. 6 εἰ μὲν
 οὐν οὕτως ἔσχηκας μαλακῶς 21 τὴν addidi ex *Paris.*
 23 *Scr.* ῥεῖτω 25 ἐνεπλήσθη *C*: ἐπλήσθη *v* 161, 1
 [λευκὸν] *Berger* 3 εἰλούμενα] εἰλ. *Vat.* 11 [γὰρ] *H* 13
 δάκρυον] δακρύον *J* 15 ῥέον δ'] δ' delevi 21 ἕως *J*
 31 [ἄν] *hr* 162, 4 ἤκειν] ἤκε *Vat.* 8 τὴν *Μελίττην*
v. ἀποστείλασαν] ἡ *Μελίτη v.* ἀποστείλασα *hr* 9 δεομένην]
 δεομένη *hr* 12 δὲ οὐκ] οὐκ om. *Mon.* 15 αὐτῆς *C*: αὐτῇ *v*
 22 σύ [σύ] τῶν] ita *C*: ego [σύ] ante τὸν μοιχὸν inserui
 26 ἴδης *J*: ἴδοις *v* | στερωωτέροις] στερωοτέροις *Vat.* 163, 6
 που cum *Vat.* omittendum videtur 9 τιμῶμεν] *Scribendum*
erat τιμήσωμεν, vide φέρε εἶπω p. 193, 19. 200, 21. φέρε ἐν-
 δύσωμαι 168, 16. φέρε καταφιλήσω 135, 29. φέρε ἐπιθῶμεν
 73, 1. Neque aliter φέρε εἶπατε p. 125, 28. φέρε πείσθητι 139,
 18. φέρε ἀκούσατε 210, 10 | αὐτοῦ τὰ] αὐτῆς *J*: equidem αὐ-
 τοῦ ex *prunxi* 12 λέγουσα] ἔλεγον *hr*. 14 Delevi *emblema*
 15 [σῆς] *J* 21 *Scr.* ἠύρομεν 25 προσποιησαμένη *C*: προ-
 ποιησαμένη *v* 28 θεραπεύνας] *θεραπεινίδας* codd. nonn.
 29 [μὴ] *J* 164, 1 Corruptissimus locus, in quo nihil
 iuvat cum *C* ἄν supplere post αὐτὴν 2 ὡς uncis include-
 bat *C* 6 ὑπολάβης *C*: ὑπολάβοις *v* 20 διαπνεῖ] διάττει *hr*,
v. *Lobeck.* ad *Phryn.* p. 743 23 κατέβαλε] κατέλαβε *hr* 25
 [καὶ] *hr* 165, 4 παραπέμψας] προπέμψας *J* 5 καὶ ad-
 didi ex *Vat.* 12 κλάεις *H*: κλαίεις *v* 16 ἐμοὶ *C*: μοι *v*
 17 τῶ ὄντι] τὰ ὄντα *hr* 26 [ἔφη] *hr* | [μοι] *J* 166, 3
 πῶς *C*: ποῖ *v* 4 μετὰ] ὑπὸ *hr* 9 λαβοῦσα] λαβούση *Vat.*
 10 ὡς ἄν] ἄν om. codd. nonn. 15 σὲ *C*: σου *v* 18 ἐπὶ *J*:
 ἔτι *v* 25 εὐθύς deleverim 167, 12 ἔνεκεν *C*: εἵνεκεν
v 168, 2 [ἄνερ] *J*, *v.* *Nicet. Eugen.* I, 289 Χαρίκλεις
 ἄνερ, ἄνερ Χαρίκλεις 3 καὶ [εἶ] ita *C*: κἂν *v*: scripsi
 κἂν [εἶ] 10 τῶν *Τυρῶν*] τῶν om. *Vat.* 13 Πάνθεια *C*:
 Πανθία *v* 14 πιστεύσεις *C*: πιστεύσειας *v* 22 οἶα *J*: τί *v*
 27 ἄν male sepsit *H*: idem est atque ἔάν 29 ἐπ' αὐτὸν]
 ὑπ' αὐτοῦ *hr* 30 Post πολλῶ *C* supplebat [γὰρ]: ego cum
J [δὲ] inserui 32 καὶ ex *Vat.* accessit 169, 6 οὐ θέ-

λει, σύμμαχον λαβῶν] ita *H*: σύμμαχον ὃ θέλει λαβὸν *v*
 9 [ἄν] *hr* | κατακοῦσαι *C*: κατακούσας *v* 11 εὐαγωγότε-
 ρον] ἐπαγωγότερον *J* 14 *Malim* [δι'] ὅλης τῆς νυκτός 17
 γοῦν] δ' οὖν *Mediol.* 28 ἔκρουπτε] ἀπεκρούετο *hr*, *v.* VII, 9
 τὸν γάμον ἀπεκρούετο 29 ἐγένετο] ἐγίνετο *Mediol.* 31 ὑπο-
 βάλλει] ὑποβαλῶν *hr* | τῇ μὲν *C*: τὴν μὲν *v* 170, 1 εἰς
 τὸν] *Expunxi* εἰς 32 ἀνώθει] ἀνεώθει *hr* 4 ἐμιμήσω] μιμηῆ
Commel. 16 καταλάβωσι *C*: καταλάβη *v* 17 μάχονται *C*:
 μάχεται *v* 24 [] *J* 31 ἀποβλύση] ὑπερβλύση *hr* 171, 5
Malim καταμαλάξιν 10 καὶ ὃ] καὶ *om.* *Vat.* 12 ἠνίας *Wytt-*
tenbach: ἠδονᾶς *v* 15 σοι καὶ] καὶ *om.* *Paris.* 17 ἀλλὰ καὶ]
 καὶ *om.* *Vat.* 24 *Malim* ἠδέκηκας 31 νῶτος] νῶτον *Paris.*
ex corr. 32 καέτω *C*: καιέτω *v* 172, 5 σοι *C*: σου *v* 6 [σὺ]
J 11 εἰμι] *Ita J*: εἰ *v* 12 ἐπεὶ] ἐγὼ *hr* 13 μοι *CBHase*:
 μου *v* 18 καὶ] ἄν *J* 19 [καὶ] *hr*, *cf.* *v.* 11. 20. 21. 22
 24 καὶ φονεύει] καὶ *delevi*: *mox* ἤδη *suspectum est* 27
 [καὶ] ἔν] καὶ *J* *eiiciendum vidit* 29 κατακάεται *C*: κατα-
 καίεται *v* 173, 9 διαφθεῖραι] ita *C*: *verissime codd.* δια-
 φθαρήναι, *cf.* *Xenoph. Eph.* II, 11 καὶ παρεκάλει πρᾶθη-
 ναι. *Aelian. N.A.* VII, 48 καὶ ἐδεῖτο ἐξαιρεθῆναι τὸν σκό-
 λοπα. *Phot. Cod.* 94. p. 78 a 37 καὶ γράμμα κρύφιον γράφει
 τοῖς ὑποστρατήγοις, εἰ νίκη γένηται καὶ συλληφθῆ Σινωνίς,
 ἀναιρεθῆναι Ῥοδάνην 14 *Post* ἕνα *C* *supplebat* ὄντα 20
 [τὸ] εὐρεθὲν] *Articulum cum C delevi* 21 φύγοιμι] φύ-
 γωμι *hr* 174, 2 τίνα] τί *hr* 9 ὦν [κατὰ νοῦν εἶχον·
 ὃ δ'] ὥμωξεν] ὥμοξεν *Vat.* *unde* ὥμωξεν *correxi*: *verba*
κατὰ νοῦν εἶχον om. *Paris.* 11 ἀκρόασιν κακῶν] *Inverso*
ordine Vat. 12 αὐτῷ τοῦτο] τοῦτο *expunxi*: *exempla,*
quibus Jacobsius pronomen demonstrativum tueri cona-
tur, prorsus alius generis sunt 21 ἐπορευόμην *C*: ἐποιού-
 μην *v* | τὴν ἐπὶ τῆς Σμύρνης ὁδὸν] *In hac formula articu-*
lus nomini proprio non solet praefigi; itaque expunxi
τῆς 30 ἡμῖν *C*: ἡμᾶς *v* 32 *Ante* διανοεῖσθαι *H* *insere-*
bat [τι] 175, 1 ἐθέλοι *C*: ἐθέλει *v* 15 *fort.* ἐγείρω [ἐμαυ-
τὸν] 20 *Scr.* ἠῦρεν 22 τῷ *ed. Salmas.*: ῶ *v* | δὴ *C*: ἔφη *v*
 176, 1 δάκρυον] δάκρυα *Vat.* 3 ὑπελέλειπτο] ὑπολέλειπτο
ante J: *illud restitue* 9 τοῦ φόνου *C*: τῷ φόνω *v* | ταῦτα
 ἤκουσα μόνα] τοῦτο ἤκουσα μόνον *hr*, *v.* II, 37 Ἀλκμήνη
 δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλεψεν ὁ Ζεὺς

τρεῖς ὄλους ἡλλους. *Charit.* IV, 6. p. 82, 15 καὶ τοῦτο μόνον ἐμέμφετο βασιλεὺς Φαρνάκην, ὅτι οὐ προσέγραψεν ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦνομα τῆς γυναικός. V, 5. p. 93, 22 τοῦτο γὰρ μόνον ἔλιπέ μου ταῖς συμφοραῖς, εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον
 12 ἐπῆλθε *C*: ἦλθε *v* 14 ἐπανίσταται] ὑπανίσταται *hr*
 20 αἵματος *H*: τραύματος *v* 21 λαβὸν *C*: λαβὼν *v* 22 τοξεύσαντος λόγου] Inverso ordine ante *j* 26 [δὲ] *J* 30 κάμοι] κάμῃ *hr* 31 [τὰ] τοξεύματα] τὰ cum *J* *exrunxi*
 177, 2 τῶν κακῶν] τοῖς κακοῖς *J* 12 πῶς ἄρα] πᾶσα γὰρ *J* 29 *Scr.* ἠύρηκέναι 178, 6 [ἄν] *J* 10 [μὲν] *J* 12 [ὁ ἐπὶ] *VD Schaeferi* 18 κατωκίσαντο] μετωκίσαντο *hr* 22 ἡ Μελίττη *C*: τῆς Μελίττης *v*. *Malim* καὶ τῇ Μελίττῃ [δὲ] σπουδῇ [τὰ] πρὸς τὴν ἄ. παρεσκευάστο 179, 6 κάμοι *J*: καὶ μοι *v* 8 ἀποφανεῖν *C*: ἀποφαίνειν 21 τίνα *C*: τί *v* 30 τάνδρός? 180, 16 [τῇ] *hr* 25 πώποτε *C*: ποτε *v* 28 ἀποθανεῖν ἐθέλει νῦν] *Typothesae sphalma*: cum *Vat.* scribe νῦν ἐθέλει ἀποθανεῖν 29 μισοίη — φιλοίη] *ita C*, quem sequi debebam: μισοῖ — φιλοῖ *v* 32 ἀνηρημένης *J*: ἐρωμένης *v* 181, 5 [τι] *Mitscherlich* 26 [ἐν] *Salmasius*: sed fort. pro ὁδῶ scribendum ὁδεύων 29 τοῦνομα *H*: τὸ ὄνομα *v* 31 ὑμῖν *C*: ὑμᾶς *v* 182, 11 [δὲ] *hr* 12 γὰρ ἄν] ἄν om. *Vat.* 14 ταύτην *C*: ταῦτα *v* | *Scr.* προουφέροντο 16 προστατῶν] παραστατῶν *Salmasius*
 19 ἵππῳ] ἵππου *hr*, *v.* ad p. 134, 29 20 *Exrunxi* ditto-graphiam 22 αὐτῆς *C*: αὐτῇ *v* 26 ἵππῳ] ἵππου *hr*: ibidem *typothesae* errore σπυδῆ scriptum pro σπουδῇ | ἐξελάυνει] ἐλαύνει *Vat.* | [τῆν] *C* 183, 9 φωρᾶς] φωράσεως *J* | καταλεύετε] *ita H*, idemque τῷ δημίῳ uncis circumdedit: κελεύετε *v* 15 δοκῶ] δοκοῦσι *hr* | φόνον ἐργάσασθαι] ἐργ. φ. *Vat.* 20 εἰκότως ἄν] ἄν om. *Vat.* 21 οὐκ ἄν *C*: ἄν οὐκ *v* 184, 4 ἔξει *Göttling* 9 μὲν ἦσαν] *Deleni* μὲν 20 τηλικούτου *C*: τηλικούτο *v* 30 φόνον κατεπόντα] Inverso ordine *Mon.* 185, 11 δεῖν] δεῖ *hr* 24 αὐτῇ] αὐτὴν *Vat.* 25 ὑπείσέρχεται] *Ita C*: erat ἐπείσέρχεται: εἰσέρχεται *Vat.* 26 fort. πρὸς τὸ παρὸν τοῦ κινδύνου 27 [] *hr* | ἀποχορῆσθαι *C*: ἀποχορῆσαι *v* 186, 1 ταύτη *Salmasius*: ταύτην *v* 5 [ῆ] *J* 6 θεράπαινα *J*: θεράπαιναν *v* 8 ἐπίσχη] ἐπισχοίη *hr* 13 τ'] δ' *hr* 14 ἐπιτωθάζοντων] *ita H*: ἐκθιαζόντων *v* 20 τάχα] ταχὺ *hr* 23 κατέ-

νευσα] ἔνευσα *Mon.* 32 ταύτην] αὐτήν *hr* 187, 11 τῶν
 adieci ex omnibus codd. 13 ναοῦ] νεῶ *hr* 23 αὐτή *C*:
 αὐτήν *v* 30 καὶ μόλις] καὶ omittebatur ante *j* 188, 3
 καὶ ἐν] κὰν *hr*: mox malim παρήσαν 6 ταῦτα] ita *Salmasius*:
 ταῦτα *v* 13 ἐνεγυήσατο *C*: ἐνηγγυήσατο | παράξειν
H: παρέξειν *v* 22 εἰστήκειν αἰδοῖ τῇ πρὸς τ. Σ. κ. ε. καὶ
 ἅπαντα βλέπων εἰς τ. ε. πρόσωπον] Ordinem horum ver-
 borum e *Jacobsii* sententia mutavi: ex *Vat.* scripsi ἔβλε-
 πον, de meo πάντα 27 τούτων: πάντων *J* 189, 6 φυ-
 λάξεις] ita *J*: φυλάξης *v*: illud restitue, v. ad p. 139, 21
 14 ἐκ *J*: οἱ *v* 23 μάλ'] ita *C*: μαλακὸν *v*: scripsi μάλ'
 ἄκων, v. p. 161, 31 ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων. Similiter
 μάλα μόλις p. 148, 26 28 ποῖ *J*: ποῦ *v* 190, 8 μεμίαν-
 ται μὲν] μὲν delevi | Malim τοῦδαφος, uti est p. 150, 28
 9 ταῦτα *C*: τοῦτο *v* 10 [] *hr* | ὁ] οὐ *CBHase* | μόνος] μό-
 νοις ante *j* 11 ναὸς] νεῶς *hr* 14 [ῆ] *hr* 16 φόνου] φασ-
 γάνου *J* 17 οὔτοι *Salmasius*: οὔτως *v* 19 [ὅτι] *hr* | αἰ-
 σχύνη] ita *ed. Salmas.*: αἰσχύνεται *v* | ποιεῖν] ita *C*: ποιῶν
v 20 τε] δὲ ante *j* 31 ἐταίρας sepsit *C* 191, 5 διατε-
 θεῖκειν] Hoc restitue: διατεθείκειν *Vat.* 19 τὸ] τὸν *hr* |
 ὅπερ] ὅστις *hr* | μῦθος] μῦθον [σὺ] *hr* 22 [τῶν] *hr* 29.30
 τὸ] καὶ expunxi 32 πρᾶγμα] δρᾶμα *hr* 192, 2 τὴν
 ante σωφροσ. accessit ex *Vat.* 16 εἰδῶς] ita *C*: ἐτέρως *v*:
 ἐρωτικῶς *J* 193, 5 ὁπότε *H*: εἴ ποτε *v* | [τὸ] κατὰ Λευ-
 κίππην ἐγεγόνει [δρᾶμα]] Cancellus *H* apposuit: ego
 ἐγεγόνειν correxi deletis τὸ et δρᾶμα, cf. p. 192, 14 κατὰ
 τὸν Σωσθένην καὶ Θέρσανδρον γενόμενος. 208, 24 ἐπεὶ δὲ
 κατὰ τὴν Φάρων ἐγεγόνει καὶ τοὺς ληστὰς 10 γε ex *mg.*
Angl. accessit 12 μῦθον εἰπὼν] Posterius vocabulum dit-
 tographia est pariterque ταύτη post τὸν *v*. 19 21 κάλα-
 μοι] κάλαμος *hr* 26 Post καὶ *H* inseruit [ὁ πρῶτος τοῦ
 δευτέρου]: mox uncis circumdedit ἐπὶ τῶ δευτέρῳ et τρί-
 τος 194, 8 [ἐντὸς]] Sepsit *H*: scripsi ἐν τοῖς [δακτύ-
 λοις] 9 καὶ ὁ] καὶ expunxi 16 [αὐτὸν] post πότ' ἂν in-
 serebat *C* 17 ἦ — καλῆ *J*: εἴη — καλῆ *v* 20 Glossam
 in marg. relegavi 29 τεθνηκέναι] τετμηκέναι *J* 195, 9
 καί, quod ante συνήθως legebatur, transposuit. *C* 19 τα-
 μιεῖον] τεταμιευμένον *hr* 196, 6 προκλήσεως *H*: κλή-
 σεως *v* 11 ξενοδόκω *C*: ξενοδόχῳ *v* 16 ἐπισταμένην] ἐπι-

σταμένη *hr* 19 μου *C*: μὲν *v* 20 πῶς *C*: ὡς *v* 21 καὶ
 ἀσπαζομένη] καὶ *delevi* 32 *Lege* προυγγραπτο 197, 2
Cum J corrige εὐτρεπῶς 4 ἄρξωμαι *C*: ἄρξομαι *v* 8 τὰ τε
 γὰρ] *Exprunxi* τε 18 [τῆς] ἀνομίας] *Articulum cum C*
eieci 24 *Scr.* κὰν 25 καὶ φωνήν] καὶ *om. Vat.* 27 ὦδε
 τῶν] ὦδε *om. Coll. Hamb.* 198, 14 μήθ'] μήδ' *hr* 23
Scr. παρηυδοκιμήσας 24 *Post* φονεὺς καὶ μοιχὸς *Jacobsio*
excidisse videbatur οἴμοι φονεὺς 26 τὸν δεσπότην *C*: τοῦ
 δεσπότην *v* 199, 1 μέντοι: μὲν οὖν? 5 ἂν *J*: κὰν *v*
 8 [ἐν] *J* 12 αὕτη *J*: αὐτῶ *v* 13 αὐτὸς] οὗτος *Mon.* | ἀπο-
 θάνη *C*: ἀποθάνοι *v* 18 ταμιεύομαι *C*: ταμιεύσομαι *v* 28 δε-
 δαπάνηκε *C*: δεδαπανήκει *v* 29 δέδρακε] δεδόρκει *hr* | ὑπε-
 κρίνατο] ὑπεκρίνετο *hr* 200, 3 προσηταιρίζετο δεχόμενος]
Scrpsi προσεταιριζόμενος *abiecto* δεχόμενος, quod in *codd.*
incerta sede vagatur 6 πλῆκτρον] *ita Salmasius*: τὸ ad-
debat J. *Ego* de σκάλευθρον cogitabam, quae vox et ru-
 tabulum et membrum virile significat. Malis tamen sub-
 stantivum reperiri, quod et palaestram sapiat et sensu
 obsceno illo accipi possit. In proximis vix sana sunt
 τοὺς μὲν νεανίσκους οἷς προσεπάλαιε. *Exspectes* καὶ πῶς
 τοῖς νεανίσκοις προσεπάλαιε 9 [] *J* 17 βλασφημῶν *C*:
 βλασφημεῖν *v* | ἄλλοθι] *ita C*: erat ἐν ἄλλῃ: ἐν *om. Vat.*
 31 ἀλλὰ [καὶ]] καὶ *om. Mon.* 201, 5 ἐπανάστηθι] ὑπ-
 ανάστηθι *hr* 10 [ἂν] *C* | πρὶν [ἦ]] *Uncos C* adiecit: ego
exprunxi ἦ, quod *codd.* nonnulli ignorant 11 οὐδ'] οὔτε
hr 20 καὶ] ἦν [γὰρ] *J* 21 *τολμήσειας C*: *τολμήσεις v* | αἰ-
 τιᾶσθαι *J*: αἰτεῖσθαι *v* 23 ἀνέπεμψεν *J*: ἂν ἐπεμψεν *v*
 30 γένηται] γένη *Commel.* 202, 4 [τῆς] *J* 8 τῶμῶ *C*:
 τῶ μῶ *v* 15 ἔφη κωμωδίας] κωμ. ἔ. *Vat.* 18 πέμψει]
 μέμψεις *Vat.* 19 [εἰς] *hr* 26 τὰ] τοῖς *Vat.* 29 καὶ τί]
 καὶ *delevi cum J* 203, 2 καὶ πρὸς] καὶ *om. Vat.* 12.
 21 *Scr.* ἠῦρεν 19 *μοιχείας [καὶ αὐχνημα]*] *Verba καὶ αὐχ-*
emblema esse Mitscherlichius intellexit 204, 2 ἀγώγι-
 μον, ὡς φορτίον καλὸν ἐωνημένη [ἦλθε], *μοιχὸν] καλὸν*
pro librorum κάλλος H: *uncos adiecit J*: *ego* *verba* ὡς
φορτίον ἐωνημένη ἦλθε, quae nescio quis ad τὸ ἀγώγι-
 μον κάλλος *adscripserat*, *margini reddidi*, unde bipartita
evaserant 9 δῆ *C*: δὲ *v* 11 λόγων [δεῖ]] *ita C*: [δεῖ]
λόγων VD Schaeferi 14 *Emblema J* agnovit 22 ναὸν] νεῶν

hr 205, 2 ἀντὴ *Salmasius*: ἀντὴν v 4 καὶ] παρ' hr |
 ὧν λέγεις, καὶ ὧν] ὄν λ. καιρὸν J 206, 7 [ὄ] hr 17
 Post κρίσις H lacunam indicavit: at nihil deest, v.
 p. 56, 7 ὁ δὲ λόγος. 131, 29 τὸ δὲ λοιπὸν τῆς εἰκόνοσ. *Aelian.*
 NA. I, 57 καὶ ὁ τρόπος coll. II, 42. III, 18 | ἐγγράψασα J:
 ἐγγράψας v 20 ὀργίζεται] ὀργᾶ hr, cf. *Heliod.* II, 28 οργᾶ
 τε ὁ Νεῖλος καὶ ποταμὸς εἶναι οὐκ ἀνέχεται 23 εἰς τὴν] τὴν
 om. *Vat.* 24 τῇ δὲ C: ἐπὶ δὲ τῇ v 27 ἐστόλιστο C: ἐστο-
 λίσαστο v | [τῇ] C 28 [ὄ] hr, cf. III, 7 ποδήρης ὁ χι-
 τῶν, λευκὸς ὁ χιτῶν 207, 6 κᾶν] ἄν hr 10 ψεύ-
 σης] ita *Didotiana*: ψεύση v 19 οὕτως] οὕτω *Vat.* 22 δι-
 αυγῆς J: δι' αὐτῆς v 24 μήτε] μηδὲ hr 208, 3 καταμη-
 νύσοντα C: καταμηνύσειν v 8 γενόμενοι] περιγενομένοι J
 20 προτέραν] προτεραίαν hr 22 *Exrunxi* μᾶλλον 28
 ἐνδεῖ J: ἐνδέει v 209, 2 *Delevi* dittographiam 4 ὑπο-
 τείνουσαν — τινι] ὑποπίνουσαν — σύν τινι ante j 11
 ὄψεσθε] ὄψοισθε hr 16 εἶδον J: εἶχον v 210, 3 τις]
 εἰς J 11 ἀκούσητε] ita C: ἀκούσατε v, cf. ad p. 163, 9
 13 ἀσύμβολος ὦ *VD* in *Passovii* Lex. s. v. ἀσυμβολέω:
 ἀσυμβολήσω v 16 [ἄν] λέγοις] ἄν cum C *delevi* 21 *Eieci*
 copulam a *Jacobsio* ante προσπεσῶν insertam quae nihil
 adiuvat turbatam sententiarum continuationem 211,
 2. 6 τᾶλλα H: τὰ ἄλλα v 9 ἐξίστατο? 212, 2 *Scr.* προ-
 βάλλοντο 6 [καὶ] J 213, 11 *Scr.* ἠῦρομεν 16 Ante
 διελθεῖν *Jacobsio* excidisse videbatur ἦρι vel θέρει

I A M B L I C H U S

Iamblichi fragmentis vel Suidae auctoritate vel viro-
 rum doctorum probabili coniectura ad illum referendis
 octo adieci adhuc ἀδέσποτα, in editione mea numeris
 5 8 10 12 13 14 20 27 insignita.

217, 15 οὐκ οὔσα μὲν πλατεῖα *Küster*: οὔσα μὴ πλ.
Hemsterhusius: rectius scribes οὔσα μὲν οὐ πλατεῖα 17
 διάκοιλον] διάκενον *Photius* 18 ἐκπεφωλεύκεισαν] ἐμπεφω-
 λεύκεισαν *Hemst.* 21 οὔτε ἀπὸ ἀκανθῶν] οὐδὲ ἀπὸ ἀν-
 θείων hr 24 Hoc fragmentum ampliari debebam ex v.
Θυραυλεῖν: ὡς ἄν θηρώσης κόρης καὶ θυραυλούσης τροφο-

μένη μὲν ὄμβροις, τινασσομένη δὲ ἀνέμοις κόμη πολλή ἦν
καὶ βαθεῖα 218, 4 [διὰ] μικρῶν κερματίων *Hemsl.*
22 ὁ δὲ ἔπινε τοῦ ποταμοῦ ἀκούσιος *Tour: Passovius satis*
habuit delere ποτόν 219, 1 ἐπάνιον pro σπάνιον
Bernhardy: τὸ delet Tourpius: pro τὸ τῆς Bekkerus τῆς τε
220, 1 In margine errore typothetae numerus appo-
situs, qui versui 4 adscribendus erat. Hinc reliquorum
numerorum orta confusio est, quam facile corriges 2 []
hr | τὸ abesse mavult Bernhardy 221, 9 ὑπόκροτον]
ἐπίκροτον *hr* 12 κὰν τοῖς] ita *H: καὶ τ. v* 16 νόμῳ γάμου
H transposuit post καὶ δὴ καὶ 222, 13 γίννεται] ita *H*
hic et infra: γίννεται *v* 35 διαναστήσαντος] ἐξαναστήσαν-
τος *hr* 225, 9 ὄρηρον *Casaubonus: οὐκρον v* 21 Δάμα]
ita *H*, uti est p. 224, 1: Δάμας *v* 227, 6 αὐλειον *Chardon*
de la Rochette: αὐλιον v 25 Malim τῶ δημίῳ et εἰς δήμιον
229, 12 ἔθῃ] ita *H: ἔθιμά v* 31 ἐθίσας εἴλκυσεν] ita
edd.: ἐλκύσας εἴθισεν *Venet.*

ANTONIUS DIOGENES

233, 33 Μυροῖ *Scaliger: μύρω v* 234, 6 ἐθεά-
σατο] ita *H: θεάσοιτο v: θεάσαιτο Passow* 10[ἐξ] *H* 11 Ac-
curatius haec excerpit *Porphyrus* in *Vita Pythag.* 10
ἀπήγγειλεν] ita *H: ἀπήγγελλεν v* 21 ἀπέλαυσαν] ita *H:*
ἀπήλαυσαν *v* 24 τοὺς ἐκεῖ] ita *H*, qui haec verba vulgo
post ἔριδος lecta huc transposuit: restitui codicum scri-
pturam τοὺς ἐκεῖσε 26 ἐκεῖ] ita *H: ἐκεῖσε v* 235, 22
τίννυτες] ita *H: τίννυντες v* 26 Ζαμόλξιδι] ita *H: Ζαμόλξι*
v 30 κατ' ἴχνη] ita *H: μετ' ἴχνια v* 236, 11 κατανοή-
σαι] ita *H: κατανοήσοι v: scripsi κατανοήσειε* 237, 4
πεπραχότας] πεπραχότας *hr* 8 ταύτας Ἐρασινίδην Ἀθη-
ναῖον] ita *H* ex *Veneto*, cuius lectionem relinquere de-
bebam 16 δ' οὖν *Bekker* 20 Antonii testes fictos esse
dixi in commentatione de *Ptolemaeo Chenno* p. 13; aetatem
eius testigi in *Jahnii Annal.* LXXVII. p. 177 22 [τῶν] idem
36 λιθίνους] λιθίνας idem 37 τριάκοντα] τριήκοντα *v:*
mutavit *H*, qui tamen p. 238, 3 τριήκοντα dedit pro codi-
cum λ' 238, 7 τοίχῳ] ita *H: τοῖχον v | [ἐκ] κυπαρίττου H*

12 κυπαριττίνας Bekker: κυπαριττίλους v 49 ὁ Διογένης Ἀντώνιος] ita H cum Veneto: Διογένης ὁ Ἀντώνιος edd.

L O N G U S

241, 20 μέχρισ] μέχρι Paris. 3 242, 1 Μυτιλήνη Seiler hic et infra: Μιτυλήνη v 3 θαλάσσης] Restitui ττ, cui correctioni fidem facient exempla apud Seilerum p. XXIX: easdem consonas invitis codicibus induxi 242, 8. 250, 28. 261, 22. 262, 1. 269, 2. 319, 19 4 νομίσειας [ἄν] C: νομίσεις v 5 ἀλλὰ eiecit Schaeferus: in margine dele ἦν | τῆς Μυτιλήνης expunxi cum C 9 ἠϊόνι ἐκτεταμένη ψάμμου μαλθακῆς] Scripsi ἠϊόνι ἐκτεταμένη, ψάμμω μαλθακῆ, Longi consuetudinem secutus, qui dixit εἰκόνα γραφήν ἱστορίαν ἔρωτος p. 242, 2. ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν ἐξ ἄλλων ποιμνίων p. 246, 23. εἰς τὴν γῆν εἰς τὰς τῆς ἀκρας πέτρας ἐξεβράσθη p. 299, 28 19 Verba [τὸ βρέφος] Hirschigius hortante Schaefero post πατοῦσα inseruit; transposui post περιβεβηκυῖαν 24 χλανίδιον] Cum vulgata restitui χλαμύδιον, quod patet aptius cum gladiolo copulari quam laenulam; chlamydem et gladium iunxit etiam Achilles Tat. p. 106, 1 27 ἔπειτα δ'] δ' Schaefero debetur, sed Longus pariter atque Aelianus nunquam dixit ἔπειτα δὲ vel εἶτα δὲ 243, 4 [αἰ] αἶγες] αἰ male idem Schaeferus inseruit | πάντα] ita Courier: ὅδε πάντα v: correxit Seiler 8 νομίζουσι H: ἐπονομάζουσι v 9. 12 τοῦνομα H: τὸ ὄνομα v 20 ἐκ δὲ τῆς] δὲ τῆς om. F 21 ὕδωρ ἀναβλύζον] Inverso ordine F 23 μαλακῆς] μαλθακῆς hr, v. p. 242, 9. 13. 246, 15. 248, 19 29 προτέραν] πρότερον hr, v. p. 246, 30. 259, 10. 269, 23: eandem formam Courierius Longo restituit p. 269, 23, ego 243, 29. 294, 29 244, 2 ἀκλαυστί] ἀκλαυτὶ Urs. 7 σπάργανα in marginem relegavi 8 καὶ περισκελίδες] καὶ om. F 19 ἄτε] ita H: ὥστε v: ὥσπερ Villoison 23 ἐξεφαίνετο] ἐνεφαίνετο hr 24 Ante τοσοῦτων C inserebat [ἐτέρων] 25 ἀποδεόντων] ἀποδεόντων Seiler 245, 4 εἰ ποιμένες ἔσονται καὶ οὔτοι] ita Courier: οἱ ποιμένες εἰ ἔσονται καὶ οὔτοι αἰπόλοι codd. plurimi: οἱ ποιμένες εἰ ἔσονται καὶ αἰπόλοι F. Scripsi εἰ ποιμένες ἔσονται οἱ: εἰ enim particula cum opta-

tivo futuri post ἄχθεσθαι κλάειν θρηνεῖν apud Longum inaudita; dixit ita Synesius Epist. 4. p. 165, B ἐγὼ δὲ ἔκλαον, ὡς οἶδεν ὁ Ξένιος, οὐκ εἰ τεθνηξοίμην, ἀλλ' εἰ ὁ Θραξ ἀποστέροιτο. Apud Eustathium Amor. III, 1 nunc legitur τὸν ἀσπασόμενον τὸν ζωγράφον εἰ τὸ ῥόδον βδελύσσεται, erat βδελύξοιτο 6 δι' ἣν] διὸ Urs. 14 Exprunxi ποιμαίνειν, natum illud ex sequenti ΔΕΙ ΝΕΜΕΙΝ [ἄγειν] ἐξάγειν hr 19 ἀναφέρουσα] ἄγουσα Urs. Scripsi ἀνάγουσα, quod et Pausaniae restituendum VI, 20, 8 ἐς τὸν Ἀλκιάθου ἀγόντων τὴν αἰτίαν 26 αἰ μέλιται] Articulus expungendus erat ob sententiarum aequabilitatem studiose a Nostro captatam, quae mirum est quod nondum adverterit criticos. Periiit eadem in proximis, ubi edd. et plerique codices τὰς λόχμας κατῆδον ὄριθες: at recuperatur Florentini ope, qui haec habet: ἐβόμβου εἰς τοὺς λειμῶνας αἰ ἀγέλαι, εἰς δὲ λόχμας κατῆδον ὄριθες. Scribendum enim ἐν ταῖς λόχμαῖς κατῆδον ὄριθες, unde simul Longo barbaram constructionem κατάδειν τινὸς exemimus frustra a Schaefero defensam. Addam alios nonnullos locos, in quibus parallelismi istius cognitione putidam sophistae elegantiam instaurare licuit. Veluti καὶ particulam adieci p. 254, 1. 258, 27. 264, 2, abieci 244, 8. 246, 1. 252, 8. 267, 17, itemque sustuli πολλάκις 249, 16. ἐλυποῦντο 255, 14. καὶ ἐτέρπου 309, 8. Porro 309, 5 ex verbis ἀφίξεται τὸ ἦρ et ἔσται τὸ θέρος facile intelligitur, recte Florentinum omittere ἀλλὰ et futurum deesse et articulum ante μετόπωρον. Iure etiam mihi videor transposuisse Δάφνιδι 283, 6 et κατὰ βυθοῦ 276, 24. Huc denique pertinent quae dixi ad p. 264, 12. 280, 2. 28 οἱ δ'] ita Courier: οἱ v 246, 1 καὶ τὰς] καὶ exprunxi 4 προσέφερον] ita C: ἐπέφερον v, v. p. 250, 16. 263, 17. Eustath.

Amor. VIII, 1 11 ἀνθέρικας] ἀνθερικούς F 12 ἐξ ἔλους Courier: ἐξελθοῦσα v 15 ἀλλήλους] ἐπαλλήλους hr 16 συρίζειν] συρίττειν hr, quam formam Longo reddidi p. 259, 27. 281, 26. 282, 18. 296, 24. 301, 1. 306, 9. Vide p. 248, 25. 29. 256, 21. 26. 263, 21. 265, 12. 278, 16. 281, 21. 282, 27. 297, 5. 326, 11 17 καὶ ποτε δὲ] καὶ delevi 19 αἴγας Schaefer: ἀγέλας v 23 πολλάκις: πολλὰ Urs. Neutrum satis-

facit 247, 3 γὰρ καὶ] καὶ abieci 10 καὶ τὴν καλαύροπα] ita *Courier*: ξύλον καὶ τὴν καλαύροπα vel ξύλω τὴν καλαύροπα codd. *Jacobsius* καὶ τὴν καλαύροπα in marginem reiiiciebat 13 [τοῦ] *hr*, v. p. 246, 28 15 [τὸ] χρησασθαι *Valckenaer*: χρησάμενον *C*: codicum lectio bene habet, v. *Charit.* V, 5 τοῦτο γὰρ, φησί, μόνον ἔλιπέ μου ταῖς συμφοραῖς, εἰσελθεῖν εἰς δικαστήριον 18 πρὸς *Courier*: εἰς v 248, 1 ἐπεσκοποῦντο] ἐπεσκόπουν *hr*, v. p. 248, 26. 261, 16. 279, 16. 311, 26 3 νέμεσθαι] ita *H*: νομῆς v 4 ὑπὸ *Courier*: ἐπὶ v 6 οὐδὲν sepsit *H* 8 δὴ *Schaefer*: δὲ v 12 παραστάς nescio quis: προστάς *F* 16 [καὶ] [τότε] *C* 18 καὶ τὰ] delevi καὶ et v. 20 μὲν post τότε 26 αἴλας *Courier*: ἀγέλας *F* 28 καὶ τὴν] καὶ abieci cum *Seilero* 249, 6 κατεῖχε] ita *H*, ut videtur: εἶχε *F* 9 ἔκλαιεν *C*: ἔκλαιεν *F* 11 τοιαῦτα *H*: τοσαῦτα *F* 15 κάομαι *C*: καίομαι *F* 16 *Exrunxi* πολλάκις, v. ad p. 245, 26 25 καὶ οὐδὲ] καὶ delevi 29 φθεγγομένη *Courier*: φλεγγομένη *F* | πρὸ τοῦ ἀντροῦ *C*, atque ita fortasse *F*: παρὰ τὰ ἄντρα *Courieriana* 250, 3 τοῦ ἔρωτος τοῦνομα] ita *H*: τοῦ ἔρωτος ὄνομα *F*: τὸ ἔρωτος ὄνομα *Courier* 5 *Interpolatoris* manum prodit locus quem verba καὶ τὸν τράγον occupant 6 καὶ τὰ ὀνόματα] καὶ τοῦνομα *Courier*, horum verborum ordine praeter necessitatem mutato 12 καλάμους — δεδεμένους] καλάμων — δεδεμένων *hr*, v. II, 35 ὄργανον αὐλῶν μεγάλων 16 πᾶσαν ἡμέραν *C*: πᾶσας ἡμέρας *F* 17 μῆλα ὀπωρινὰ *Collatio Furiae*, v. *Cobeli* VL. p. 175 18 ἐκόμησε *F*: corr. *Courier* 19 ὀρείων idem: ὀρίων *F* 20 λαμβάνουσα μὲν] μὲν delevi 21 αὐτῇ] αὐτὰ *hr* 23 αὐτὸν *Courier*: αὐτὴν *F* 28 **: [οὖν ἐγὼ] *C* et *H* 30 καὶ [με] ἔθρεψε] ita *Courier* 251, 11 ὁ τυρός] *Articulum* delevi 12 γλυκὺς] ita *H*: λευκός *F* 13 μέλας *Courier*: μέγας *F* 15 [καὶ] *Passow* | πυρρός *Courier*: πυρός *F* 19 [καὶ] *C* 20 καὶ [σὺ]] ita *H*: καὶ [ὡς] *Seiler* 24 *Scr.* θερμῆναι 28 [οὐ] κατεῖχε] ita *Courier* 29 ἐρυθθήματος *C*: ἐρυθθήματι *F* 30 ἐπίμπλατο] ἐνεπίμπλατο *F*: ceterum male *Courier* ἐρυθθήματι εὐθὺς ἐπίμπλατο, *Longus* enim εὐθὺς adverbium mediae sententiae nunquam interiecit; bis in eius fronte posuit 31 ἔθραυσεν *F*: corr. *Courier* 32 μεγάλοι idem: μεγάλη *F* 252, 5 τοῦ [ἄν]]

Uncos apposuit nescio quis: delevi particulam 7 περι-
 τωτέρα *Courier*: περιττώτερα *F* 8 ἔριπτο καὶ ἦ] καὶ ex-
 prunxi 9 πρὸς *C*: εἰς *F* 10 μόνος scholiastae debetur |
 ἀπ' *Courier*: ἐπ' *F* 20 τοῦνομα *H*: τὸ ὄνομα *v* 28 γευσά-
 μενος? 30 πλησίον: hanc vocem iniuria in suspicionem
 vocavi 253, 4 λαμβάνει] λαμβάνοι *Vat.* 11 καὶ δείσας

ω

μὴ φωραθεῖς ποτε] καὶ δείσας καὶ φωραθεῖς μήποτε *F*: φω-
 ραθεῖς cum *C* exprunxi 22 ὑπέρ] ita *H*: πρὸ *v*, cf. I, 29
 πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενον. *Thes. Did. V. p. 626, B. VI.*
p. 1610, B 254, 9 ἐπιφύλακες] Vox nihili: ἐπὶ φυλα-
 κῆν *F*, unde scripsi ἐπὶ φυλακῆ 10 οἶα] οἶα *Columbanus*
 16 [του] *hr* 24 Exprunxi verba ἴν' ἦσαν τῶν ὀδόντων
 αἱ ἐμβολαί, quae glossator adscripserat ad ἐπέπασαν | δια-
 μασησάμενοι *H*: διαμασσησάμενοι *v* 255, 1 Delevi φα-
 σὶν 14 Emblemata *Cobetius* indicavit, *v.* ad p. 245, 26 15
 ἔθειλόν] ἠθειλόν *hr* 18 ἦν *Courier*: οὖν *v* 27 δὲ καὶ] καὶ
 eieci 30 ἐπὶ πολὺ μὲν πόνον εἶχε] ita *Wytttenbach*: ἐπὶ
 πολὺν μὲν χρόνον εἶχε *codd.*: inserui [πράγματα], *v.* I,
 22 κάματος πολὺν ἔσχον τὰς αἴγας καὶ τὰς οἴς, συλλέγοντες
 256, 9 ἐπ'] ἐς *hr*: illud restitue | ἀθροῦν] ἄθροον *C*
 26 τὸ *C*: κατὰ τὸ *v* 30 [κρύφα] ἠρέμα] κρύφα *Struvius*
 delendum vidit | οἶον *Courier*: οἶοι *v* 257, 2 λόχμαι]
 ὄχμαι *hr* 7 παταγοῦσι *H*: παλίουσι *v* 20 μέγα ἀνεβόησεν]
 μέγα ἐβόησεν *hr*, cf. *v.* 14. p. 237, 30. 278, 21. 287, 26. 316,
 31. 317, 1. 324, 3 (male *F* μέγα ἐκβοᾶ) eandemque formu-
 lam requiro p. 324, 22 25 τότε *Villoison*: ποτε *v* 29 ἦν
 οὔτω, παρθένε, παρθένος καλῆ *C*, qui in *VL. p. 178*
 alteram coniecturam proposuit hanc ἦν οὔτω [δὴ] παρ-
 θένε π. κ.: ἦν παρθένε παρθένος οὔτω καλῆ *F* 30 πολλὰς
 οὔτως] Exprunxi dittographiam 258, 7 ἠδεῖαν] ἠδίονα
C 13 ὡς ἡ παρθένος — ἐκείνη] ita *Courier*: ὡς παρθέ-
 νον — ἐκείνην *v* 17 **: [ἤδη περκαζόντος] *Bernard*
 18 ὡς μὴ δοκοῖεν] ὡς ἂν δ. *F. Vat.* unde effeci ὡς ἂν μὴ
 δοκοῖεν, *v. Achill. Tat. VIII, 7 ὡς ἂν μὴ φορτικοὶ δοκοῖημεν*
εἶναι τῷ ξενοδόκῳ coll. Aelian. VH. II, 23. IX, 42. NA. VI,
 51 24 παρὰ *C*: περὶ *v* | θάλασσαν] θάλατταν *Juntina* 27
 κρεῖττον] καὶ κρεῖττον *edd. vett. et Seileriana* | μηδὲν] ita
C: μηδὲν μηδὲ *v*: μηδὲν μήτε *hr* 28 μηδὲ] μήτε *hr* 31

ταῖς χερσίν om. *F* probante *Cobeto* VL. p. 179. Sed tum potius exspectes ταῖς κώπαις ἐμβαλόντες, ut Homerum imitatus fuerit Longus. Vulgatam satis tuetur *Arrianus* Cyneg. XIII, 3 ὠὼν ἐμβαλόντα εἰς τὴν χεῖρα 259, 9 φερομένου] χεομένου *F*, v. I, 4 ἐκ πηγῆς ὕδωρ ἀναβλύζου ρεῖθρον ἐποίει χεόμενον. III, 21 χεομένης τῆς φωνῆς εἰς πολὺν ἄερα | ἰδὼν δέ γε] ita *H Courierii* commentum amplexus: nimirum constat γε particulam a Longo nonnisi in καίτοιγε et ὄγε admissam esse. Angustioribus etiam finibus *Apollodorus* continetur, in cuius Bibliotheca semel legitur γε III, 15, 1, quod fortasse librariis tribuendum 12 ὑπὲρ] ita *H*: πρὸ v, v. ad p. 253, 22 13 ἅμα καὶ] ita *C*: καὶ σοὶ v 16 ποι] που *hr* 18 σὲ δὲ Δάφνις] Δ. δὲ σὲ *F* 24 [καὶ] Δόρκων μὲν] ita *C*: scripsi Δόρκων μὲν [δὴ] 25 Exrunxi glossam 27 ὡς ἐδύνατο μέγιστον *C*: μέγιστον ὡς ἐδύνατο v 29 θάλασσαν] θάλατταν *Juntina* 260, 1 θαλάσσης] θαλάττης *Junt.* 5 [τὰ] *hr*, v. p. 258, 20 8 κανυματώδους *Bernard*: κανύματος v 17 μόνων *C*: μόνον v 18 αὐ τῶν] ita *Courier* inscite: abstinuit Longus αὐ particulâ, nisi quod semel dixit αὐ πάλιν II, 2. Vulgatam *Seilerus* bene tuitus est 21 θαλάσσης] θαλάττης *Juntina* 22 καὶ σώζεται μὲν δὴ] ita *Courier* ex *F* praeter Longi consuetudinem, qui saepissime dixit μὲν δὴ, nunquam καὶ — μὲν δὴ: ἐκσώζεται μὲν δὴ reliqui codices 24 ναυαγίας *C*: ναυαγίου v 261, 1 ἐπένησαν *Schaefer*: ἐπέθεσαν v 2 αὐτῶν *C*: αὐτῶ v 3 βότρως] βότρως *hr* 12 οὐδὲ] οὐδὲν *C* 13 ἄνθη τε] τε exrunxi | Dittographiam *Passovius* significavit 19 γοῦν] οὐν *hr* 21 [ποίμνια] *hr* 26 αὐτὸ v: corr. *Courier* 28 αὐτὸ] ita *H* ex *F*: αὐτὸν v 29 πρότερον *Courier*: προτέραις v 262, 11 φέροι? 12 τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν] τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων *F*, quo ordine sexes praeterea Longus usus est, v. p. 248, 3. 263, 21. 266, 12. 273, 28. 274, 9. 275, 10. Bis caprae ovibus postponuntur 254, 9. 274, 17 12 ἀλλήλοις] ἄλλοις *C* 18 [ἦ] *C* 23 γενέσει] γενέσεως *hr* 263, 4 ἠύχοντο] Hoc male mutavi ex edd. vett. hic et v. 6 6 [] *hr* 7 τοῦ τρυγητοῦ] τὸν τρυγητὸν ante *d* 10 τετρούγηντο] ἐτετρούγηντο *hr* 15 αἰε] Exrunxi τε 19 τούτων *C*: τοῦτο vel τούτου codd. 32

[ἔργον] post χειρῶν supplebat C | νέμων C: νέμειν v
 264, 2 [καί] hr 12 ὡσπερ] ὡς hr, v. II, 7 ἐβόων
 ὡς παιόμενος, ἐσιώπων ὡς νεκρούμενος, εἰς ποταμούς ἐνέ-
 βαινον ὡς κάόμενος. 26 ἀλλ' οὐκ ἔτερπεν ὡς σύριγξ, ἐφό-
 βει δὲ τοὺς ἀκούοντας ὡς σάλπιγξ. 37 ἐσύρισε γοερόν ὡς
 ἐρῶν, ἐρωτικὸν ὡς πείθων, ἀνακλητικὸν ὡς ἐπιζητῶν.
 Semel legitur ὡς — ὡς — καθάπερ III, 20 μήτε βοῆσαι θέ-
 λων αὐτήν ὡς πρὸς πολέμιον μήτε δακρῦσαι ὡς ἀλγοῦσαν
 μήτε αἰμαχθῆναι καθάπερ πεφονευμένην, ubi Longo di-
 gnus videtur esse ὡς πεφονευμένην, neque enim codi-
 cum lectionem tuearis hisce ἤλγει τὴν καρδίαν ὡς ἐσθιο-
 μένην ὑπὸ φαρμάκων, καὶ αὐτῷ τὸ πνεῦμα ποτὲ μὲν λά-
 βρον ἐξέπνει, καθάπερ τινὸς διώκοντος αὐτόν, ποτὲ δὲ
 ἐξέλειπε, καθάπερ ἐκδαπανηθὲν ἐν ταῖς πρότερον ἐπιδρο-
 μαῖς I, 32, cuius loci longe diversa ratio est | καὶ ξανθὸς]
 καὶ delevi 22 τὸ] ita C: τι v 265, 2 ὅμοιος] ὁμοίως
Bruncck; idem v. 4 φθόνος pro librorum πόνος 7 [δ'] ἐγὼ]
 Particulam adversativam *Courierio* debitam eieci 10 χρό-
 νου cum *Boissonadio* delevi 30 Absurdis verbis καὶ τῶν
 ὧμων in marginem reiectis parallelismum Longi reficere
 licuit: videntur illa e dittographia nata esse, in *Paris*.
 1 enim pro καὶ legitur ἐκ 266, 13 τὰ φυτότα ταῦτα]
 Longum aut τὰ φυτότα πάντα decebat aut τὰ ἄνθη ταῦτα
 Ἐρωτος ἔργα, τὰ φυτότα ταῦτα τούτου ποιήματα. Illud
 praetuli 29 συγκατακλιθῆναι] συγκατακλινηῆναι C
 267, 1 [] C 3 λύπης *Huetius*: λύττης v | νύκτωρ ἐπανελ-
 θόντες] ita *Courier*: inverso ordine v 5 [ἀλγοῦμεν. τρο-
 φῆς] *Courier* 7 τοῦτο μὲν γε] ita idem: τοῦτο μὲν καὶ *F*:
Seilerus expunxit καί, μὲν ego 10 ἠρώμεν] ita C: ἐρῶ-
 μεν v 11 [γὰρ] hr | μὲν] μὴ *J* 12 Lacunam indicavi
 15. 17 [] hr 21 περιπλοκὴν] περιβολὴν *F*, v. p. 266, 29
 22 καρτερήσομεν *DHeinsius*: μαρτυρήσομεν v 26 ἐφίλη-
 σαν μὲν] μὲν om. *F*. Mox καὶ ante περιέβαλλον lectum
 transposui ante ὃ μήπω, v. p. 269, 27 καὶ (ὡμολόγει γὰρ
 οὐδεὶς τὴν κλοπὴν) ὀλίγα μεμψάμενοι τοὺς ξενοδόκους
 παρέπλεον coll. p. 248, 20. 250, 22 27 περιέβαλλον *Junger-*
mann: περιέβαλλον v 28 Verisimile est, verba ἀποδυ-
 θέντες κατακλιθῆναι, quibus res supra decantata repe-
 titur, a sciolo adiecta esse et Longum hic non minus

concise scripsisse quam p. 268, 13 ubi est τὸ δὲ τρίτον φάρμακον ἐβράδυνε. Uncos addidi 29 παρθένω — νέω αἰπόλω C: παρθένων — νέων αἰπόλων v 32 κατεφιλήσαμεν] ἐφιλήσαμεν F 268, 1 ἔσχομεν C: σχεδόν codd. Nunc tamen sententiam comparans, cui verba καὶ οὐδὲν πλέον σχεδόν respondent, vocem σχεδόν tolli quam corrigi malim 2 κατακλιθῆναι] συγκατακλιθῆναι Seiler, quod θ̄ litera mutata recepi 3 [οὖν] καὶ] οὖν a Courierio profectum expunxi | ἔσται] ἔστι F 6 καὶ ὅσα δὲ] δὲ eieci 16 στελέχει C: στελέχους v 19 στόμασι] σώμασι Wyttenbach | [δὲ] hr 20 προσβολήν] περιβολήν ante Cour. cf. vv. 12. 19 28 καὶ adieci ex edd. vett. 269, 2 περιέπλεον] παρέπλεον hr, cf. v. 6 6 ἐνηβῆσαι Valckenaer: ἐνηκῆσαι v 7 προσορμιζόμενοι] ita C: ἐνορμιζόμενοι v 21 [δὲ] δὴ] ita d: particulas illas Longus semel iunxit, v. II, 2 28 στάδια] σταδίους Val. recte, cf. p. 284, 14 270, 1 εἰς] ὡς ante d, v. I, 5 δεσμὸν ῥάβδου χλωρᾶς λυγίσας ὅμοιον βρόχῳ 9 δέδετο] ἐδέδετο hr: idem augmentum reduxi p. 272, 20. 277, 4. 30. 281, 8. 294, 12. 308, 24 | ἀπέφαγον: κατέφαγον C: nempe utrumque dici potuit. Legitur κατέφαγον III, 27. κατεσθίουσι p. 271, 7. ἀπέφαγον p. 271, 24 19 οἱ δ' οὖν οὐκ ὀλίγων κτημάτων [Μηθυμναῖοι] στερόμενοι] Uncos adiecit C: ego δ' delevi et transposui Μηθυμναῖοι 24 πρώτους γε] ita C: πρώτους τε v, v. ad p. 259, 9: expunxi τε 29 ταῦτά] ita C: ταῦτα v 271, 1 [ἄτε] C 10 κυνῶν] Canes quum venatum eductae essent e navi (cf c. 13. 14), non poterant perire in ea. Correxī σκευῶν, v. Apollon. Tyan. Epist. 3 ἄγων φορτίδα μεστήν ἀργυρίου, χρυσοῦ, σκευῶν παντοδαπῶν, ἐσθήτων ποικίλων. Xenoph. Eph. V, 9 πολλή δὲ ἐσθήτων ὑπαρξίς καὶ σκευῶν πολυτέλεια 272, 3 λέγων quod in codd. post Μηθυμναίοις infertur transposuit C 4 [τοὺς] C | Μηθυμναίους Villoison: Μηθυμναίοις v 7 ὡσεὶ ψᾶρες καὶ κολιοὶ] ita H, quem miror non sollicitasse duo illa ὡσπερ αἶγα ἢ πρόβατον et ὡσπερ κύνες ἢ λύκοι p. 273, 21. 296, 31. Homerum a Longo expressum esse, dudum ab editoribus animadversum est, v. II. XVII, 755 ὡστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται ἢ κολιοῶν 9 ἐτρέψαντο C: ἔτρεψαν v 15 καὶ Le Fevre: καὶ v 16 ζυμίτου Oudendorp: ζυμή-

του ν 17 τό τε H: τότε ν | ἀνακτησόμενον Courier: ἀνακτησαμένη ν: restant tamen in quibus haereas 25 προσκαταγέλαστοι] πρὸς καταγέλαστοι VD in Thes. Did. VI. p. 1939, A 30 τῶν πρώτων οἰκιῶν παρ' αὐτοῖς] Horum verborum ordinem immutavi 32 τῷ δὲ στρατηγῷ — καθελκύσαντι] Restitui accusativum cum vulgata 273, 11 [οὖν] hr 15 κοίλῳ Koen: ξύλῳ 23 ἐγίνωσκον] ἐγίνωσκον F apud Cobetum VL. p. 179 274, 8 [ὄλην] post ἀγέλην inserebat C: sed abstinuit Longus hoc adiectivo: bis dixit ὄλωσ, v. p. 254, 14. 311, 9 9 ἀποδεροῦσι — ἀποθύσουσι C: ἀποδέρουσι — ἀποθύουσι ν 10 ὄμμασιν] ita Courier: ποσὶν ν 12 λιπεργάτης] λιπερνίτης Schaefer: scripsi λιπερνήτης | ἐσόμενος] γενόμενος hr 23 Cum Wytttenbachio malim ἐλεύσαις, uti alibi Longus loquitur 28 [καὶ] Schaefer | τοῖς πεδίοις] Exprunxi τοῖς. Mox post οὐδέν in libris et edd. habetur καὶ τοῖς προβατίοις τοῦ Λάμωνος, quae verba recte delenda censebat Schaeferus. Interpolatorem arguit Lamo pro Dryante nominatus et προβατίοις deminutivum, quali nunquam usus est Longus, frequentissime Graeculi 275, 1 καὶ τὸν Πᾶνα] καὶ om. F 6 ἄπεισι] ἔπεισι Schaefer 14 [ἐκ] ante τῶν ὑπνῶν supplebat H 18 τραγοσκελές, κερασφόρον] κερασφ. τραγ. F 32 τῇ καταδρομῇ τοὺς στρατιώτας] τοὺς στρ. τ. κατ. hr 276, 14 κἂν σχήματι ἔκειτο νεκροῦ] ita C: καὶ σχῆμά τις ἔκειτο νεκροῦ μιμούμενον Val., μιμούμενος Villoison 15 εἶναι] ita Courier, quem sequi debebam: ὄραν ν 18 ἢ ex F adieci 23 κατα βυθοῦ πειρωμένων ἀναφέρειν] πειρ. ἀναφ. κ. β. hr, v. ad p. 245, 26 26 Verba ἐξ ἄλῶς in codd. post τὰς ναῦς leguntur: transposuit Schaeferus, v. II, 29 28 ὑπὲρ Courier: ὑπὸ ν 277, 6 αὐτῷ] ita C: αὐτὸς ν 19 Χλόης καὶ τὰς αἰγᾶς καὶ τὰ πρόβατα] Ex c. 20 constat cum Chloë oves eius et Daphnidis capras in Methymnaeorum navem abreptas esse. Mire igitur hoc loco inter greges Chloës eiusque oves caprasque distinguitur: neque ἀγέλαι aliorum pastorum esse possunt greges, hi enim in nave relinquuntur (v. cap. 29). Aut igitur copula post Χλόης expungenda, aut abiicienda verba καὶ τὰς αἰγᾶς καὶ τὰ πρόβατα, aut corrigendum ἀποδώσεις καὶ τὰς αἰγᾶς Χλόης καὶ

τὰ πρόβατα. In vetere enim codice per dittographiam scriptum esse potuit καὶ τὰς αἴγας Χλόης καὶ τὰς αἴγας καὶ τὰ πρόβατα, unde aliquis effecerit id quod nunc in codd. legitur*). Equidem alteram rationem praetuli 29 κἀκείνη δὲ] Delevi δὲ 278, 3 οὐκ ἐξολισθάνοντα] ἐξολισθάνοντα omisso οὐκ C 11 ἐνεχομένων] ἐχομένων F Vat. | εὐφρημούντων H: ἀνευφρημούντων 22 Χλόη καὶ] Delevi καὶ 23 λιποθυμήσας C: λειποθυμήσας v 30 συρίσματα] συρίγματα hr, v. p. 281, 18 32 [καὶ] inserui, v. I, 9 πάντα ἤκμαξεν ἄνθη, τὰ ἐν δρυμοῖς, τὰ ἐν λειμῶσι καὶ ὅσα ὄρεια. 31 ἢ δὲ διηγεῖται αὐτῶ πάντα, τὸν δρόμον τὸν ἐπὶ τὸν Δόρκωνα, τὸ παιδεύμα τῶν βοῶν, πῶς κελευσθεῖη συρίσαι, καὶ ὅτι τέθνηκε Δόρκων. Eandem particulam supplēvi p. 298, 19. 318, 19 279, 5 κομιούσαν C: κομίδουσαν v 13 γλεύκους ἀπέσπεισε [μεστὸν]] Uncos addidit C: transposui μεστὸν et ex F scripsi ἐπέσπεισε 22 ἐπισπείσαντες] ἀποσπείσαντες hr 25 αὐτοῖς κέρασιν] ita H: κέρασιν αὐτοῖς v 29 [ὁ] hr 30 κατακλιθέντες] κατακλιέντες C 31 Φιλητᾶς ὁ βουκόλος Schaefer, v. p. 271, 31: ὁ βουκόλος Φιλητᾶς F: ὁ Φιλητᾶς βουκόλος reliqui, Possis etiam ὁ Φιλητᾶς ὁ βουκόλος, ut est p. 320, 4 280, 2 λευκὸν δὲ] ita H ex Vat.: λευκὸν παιδίον vulgo, v. *Achill. Tat.* VIII, 13 ποδήρης ὁ χιτῶν, ὀθόνης ὁ χιτῶν 20 [οὖν] hr 25 ἀρχαῖον] ita Koen: ὄργανον v 31 δέξασθαι v: corr. C, qui mox excidisse vidit [τὸν] et [ὄντα] 281, 1 πρὸς C: ἐς v 5 καὶ τοὺς] καὶ delevit Seiler 13 πρώτην C: πρῶτον v 14 ὄρθιος] ὄρθος C, v. p. 287, 30. 291, 24 15 εὐπνοι C: εὐπνοοι 21 οἶον C: ὅσον v 282, 4 κινεῖ] ita C: φιλεῖ v: F. ἐπὶ ὄρχησιν καλεῖ 19 γενομένης] ita C: γεγεννημένης v: ἐπιγνομένης hr | [δὲ] C 20 συνάγουσα] συνάδουσα Le Fevre 283, 2 μετ' C: κατ' v 6 Δάφνιδι quod in codd. et edd. post Χλόη legitur cum Jungermannō transposui. Vide ad p. 245, 26 6 στέρξειν] ἔξειν hr 23 κὰν ἕτερον δὲ] δὲ exrunxi 24 ἀποκτενεῖν Mollius: ἀποκτείνειν v | κόρη καὶ λέγουσα] ita H: κόρη καὶ νέμουσα v. Delevi καὶ λέγουσα cum C 284, 1 κατάπλου] ἐπίπλου F 5 τὰ ὄπλα] Articulus bene omittebatur ante d 12 [ἦγεν] C 21 κατὰ

*) De αἴγας et ἀγέλαι confusis vide Seilerum p. 176

γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν] ita *H* ex *F*: erat καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν. v. *Charit.* VII, 5 τῆς δ' αὐτῆς ἡμέρας καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἢ μάχη συνήφθη 28 fortasse καὶ μηδὲν ἀδικήσαντα ex formula, v. *Charit.* I, 9. IV, 7. V, 2. VIII, 1. Eodem verborum ordine constanter Aelianus 30 [οὔσαν] post κερδαλεωτέραν inseri volebat *C* 285, 8 κατεχωσμένοις] Vox monstruosa a *Courierio* procusa: κατακλωμένοις v: κατεσκελετευμένοις *hr* 12 ἔκρεκον] ita *Courier*: ἐπλεκον v 13 παγίδας] ita *C*: πάγας v 25 ἠρινὴν *Valckenaer*: εἰρινὴν *Paris.* 1 27 συνήσθιον *C*: ἡσθιον v 32 ἅμα τε: καὶ ἅμα *F*, sed v. p. 301, 13 287, 1 κατέκειντο] ita *C*, quem audire debebam: κατεκέκλειντο v 2 [ἐπ'] *C* | αἰσίσις *Mollius*: erat αἴσιον 4 πιθανώτερον] πιθανώτατον *hr* 12 πανταχοῦ σιωπῆ] In *F* quum scriptum sit πταίων δὴ πανταχοῦ σιωπῆ τὰ θηραθέντα συλλαβῶν ὠρητο ἀπιέναι vocem σιωπῆ transposui post διανοηθεῖς καί. Praeterea inserui [ἔφη] 19 διήρητο] ita *H*: διηρέτω v 22 ἀρπασάμενος] Saltem ἀρπασάς dicendum erat ut in proximo versu. Scripsi ἀράμενος, v. p. 270, 22. 275, 22. 292, 30. 293, 9. 312, 25. *Achill. Tat.* p. 91, 2 23 δὲ καὶ κατὰ] καὶ om. *F* 27 καὶ [χειρὶ] λαβόμενος ἤγεν ἔσω [χειρὶ] *Courier* soloece: ἤγεν ἔσω λαβόμενος v, quem ordinem mutavit *H*. Scribendum videtur καὶ ἤγεν ἔσω [τῆς χειρὸς] λαβόμενος 288, 5 αὐτῶν βρόχοις *C*: βρόχοις αὐτῶν v 6 Malim καὶ ἐκέλευον [μὲν] ἐσθλίειν 8 καὶ ante τῆ ex *F* adieci 17 τοιοῦτον γηροτρόφον] τοιούτου γηροτρόφου vulgo 289, 14 τίς — γίνομαι] ita *Villoison*: τί — γένωμαι v 15 ἐν ἐκεῖνω τῷ ἄνθρωπῳ] ita *C*: εἰς ἐκεῖνο τὸ ἄντρον v: lacunam signavi, excidisse enim videtur εἰσελθοῦσα, v. p. 283, 5 21 μοι] με vulgo 27 Ἰακχον ἄσαντες] ita *C*: ἰακχάσαντες v | προέπεμπον]. προύπεμπον *hr* 290, 1 καθαρὸν μείνη φίλημα] φίλημα καθαρὸν μείνη vulgo 12 τε καὶ] δὲ καὶ *hr* 15 [οὔν] *hr* 16 ἔπινον] ita *Villoison* pro codicum lectione τινῶν, male in pronomine vitium quaerens, v. I, 19 πρόσσειν αὐτῷ μετὰ τυρισκῶν τινῶν γεννικῶν. II, 8 τυρούς τινας παρ' αὐτῶν καὶ ἔριφον ἤδη κεράστην λαβῶν. 18 τυροῦ τμημά τι δίδωσι φαγεῖν. 32 στεφανίσκους τινὰς τῷ Πᾶνι κομίζων καὶ βύτρους. III, 20 καὶ τῆς πήρας προκο-

μίσασα ἄρτους τινὰς ἔδωκε φαγεῖν. 29 εὐρῶν πυρούς τινὰς ἄλωνοτριβοῦντα: ego asteriscos apposui. *Jungermann* ἔλαβον excidisse videbatur post νέον 17 τούτου] ita *Courier*: τοῦτο ν 24 αὐτούς delevit *H* 25 κατεδίωκόν τε] ita *Courier*: καταδιώκοντες ν 26 ἐγίνοντο] ἐγίνοντο vulgo 27 διωγμοὶ] ita *C*: διώγματα ν 30 [ἄν] *Brunck* 291, 11 συγκατακλιθῆναι] συγκατακλινηῖναι *C* 12 γὰρ δὴ] δὴ om. *F*: ex sequenti δὴ natum videtur 16 ἔγνω] ἔγνω καὶ *F*, unde *C* fecit ἔγνωκε. Quam correctionem citius me arripuisse inde perspicitur, quod Longus etsi bis dixit ἔγνωκώς, perfecto tamen finito prorsus abstinuit. At saepissime adhibuit aoristum, qui et nostro loco ex reliquis libris restituendus est 23 τὰς οἷς καὶ τοὺς κριούς] ita *Courier*: καὶ τοὺς κριούς καὶ τὰς οἷς *F*: simili ordine Longus III, 21 ἰδίᾳ μὲν τῶν κωπῶν τὸν ἦχον, ἰδίᾳ δὲ τὴν φωνὴν τῶν ναυτῶν 25 πηδήσαντες] ἐπιπηδήσαντες *C* 26 σὺ δὲ γ' ἐμὲ] ita *C*, v. ad p. 259, 9: σὺ δὲ με ν | συγκατακλιθῆναι] συγκατακλινηῖναι *C* 29 ἔνεκα sepsit *H* 292, 4 τοῦνομα *H*: τὸ ὄνομα ν 24 ὡς παρὰ τὴν γυναικα ἐκείνην τὴν τίκτουσαν ἀπιούσα] ita *Courier*: pro ἐκείνην codices λαβήν. Secutus sum *Heinsium* πάλιν corrigentem, nisi quod hanc vocem post ὡς inserui. Rectius fortasse post τίκτουσαν inseruissem 25 ἴν'] ita *Courier*: ἐν ἡ *F*: ὑφ' ἡ *Wyttenbach*: ἐνθα *hr* | ἐκάθηντο] ita *C*: ἐκάθητο *F*, cui proprium est καθέζεσθαι corrumpere in καθῆσθαι, ut p. 273, 32. 286, 27; ἐκαθέζετο edd. ante d. Scripsi ἐκαθέζοντο 293, 1 συνεισελθῶν *Passov*: εἰσελθῶν ν 13 καὶ τοῦτο] καὶ delevi 16 περιβολή] περιβολαὶ *hr*: recte infra φιλήματος καὶ περιβολῆς III, 20. τὰ φιλήματα καὶ αἱ περιβολαὶ IV, 6 17 ἀλλὰ] ἄλλα *Jungermann* 20 [τῶν] *hr* 22 τε] ita *Courier*: δὲ ν 294, 1 εἶχε *Sca liger*: ἔχει ν 4 κατεκλίθη] κατεκλίνη *C* 19 ρεύσεται *C*: κείσεται ν 22 βοᾶ — δακρύη] βοήση — δακρύση vulgo 29 προτέρας] πρότερον *hr*, v. ad p. 243, 29 32 καθάπερ: lege ὡς, v. ad p. 264, 12 295, 9 κάκ *Le Fevre*: καὶ ν 16 ἰχθυῶν τῶν πετραίων] τῶν πετραίων vulgo recte omissum 21 τῆς ἐκείνου φωνῆς] τῆ ἐκείνου φωνῆ *hr* 27 κελευστῶν *C*: κελευσμάτων ν 29 φθειγγομένων *Courier*: λεγομένων ν 296, 2 Post ἤρξατο *H* cum *Courierio* [ἐκείνη]

inserebat 9 γῆν] ὕλην vulgo | ὑπέστρεφε] ἐπεστρέφετο hr
 13 παρέπλει C: παραπλεῖ v 19 Μελίαι Jungermann: Μελικαὶ v
 21 μὲν] μὲν ὡς vulgo | δὲ] δὲ ὡς vulgo 297, 1 [ἦ]
 ante Γῆ et [ταῖς] ante Νύμφαις inserebat C 12 γινο-
 μένη d: γιγνομένη et γενομένη codd. 19 ὀπώρας] ὀπώραν
 hr 20 συγκατεκλίθησαν] συγκατεκλίθησαν C 23 πολλάκις]
 ita Coraës: πολλὰ v 25 πυνθάνεσθαι] πυνθέσθαι vulgo
 29 οἱ δὲ [πολλὰ] ἐπηγγέλλοντο [καὶ] μεγάλα] ita C
 298, 1 ἀπολεῖ] ita C: at futurorum ἐλῶ, καλῶ, ὀλῶ nul-
 lum in Longi libris vestigium est: ἀπολέσει v 8 [ἐννοή-
 σας] Villoison 10 αὐτὸν] ita C: αὐτοὺς v | εὐδαίμονα] εὐ-
 δαίμονας vulgo 18 σπεύδουσα πρὸς τὸν γάμον] Delevi
 πρὸς, v. III, 31 ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον.
 IV, 7 σπεύδων τὸν γάμον 19 [καὶ] hr, v. ad p. 278, 32 [
 ὡς post ἀλλ' sepsit C 22 νεμούσης] συννεμούσης hr 27
 πλούσιος, ἀλλ' οὐδ' ἐλεύθερος, εἰ καὶ πλούσιος] Delevi
 scholion Florentini 28 ἐλπίδα μόνον] μόνον ante αὐτοῦ
 transposui, quanquam rectius fortasse post ἔν legetur
 299, 7 τολμήση C: τολμήσει v 12 Exrunxi emblema
 [δῆ C: δὲ v 300, 3 οὐδεὶς οὖν] ita F: δι' ὃν οὐδεὶς
 οὐδὲ reliqui: abieci οὐδὲ 6 [εἶναι] post δόξαι inserebat
 C 15 [ὅ] hr 301, 15 ἐλπίδας] ita C: ἐλπίδα v 21
 ταχύς] ταχὺ hr | πρὸς] παρὰ vulgo 27 αἰτίαν] ἀφορίαν hr:
 σπάνιν C VL. p. 181 30 συντετράφθαι Jungermann: συν-
 τέτραπται v 302, 1 συγκαθεύδειν] καθεύδειν vulgo
 3 [οὖν] hr 14 γέρον τε Courier: γέροντες F 15 ἠγοίμην
 τὸ] ita C: ᾧμην Courier: ὡς μὴ v 16 Exrunxi glossam
 23 φιλοῦντων] ita C: φιλεῖτωσαν v 26 [καὶ] hr 303,
 7 εἶεν] ita Courier: εἶαν v 22 [δὲ] hr 28 [τῆς] ante γῆς
 addidi cum Villoisono 32 ἐπέκειτο] ita Courier: ἐπέτετο v:
 ἐλέλειπτο hr 304, 7 ὀρμηθεῖσα] ὀργισθεῖσα Schaefer
 8 ἐξίκετο] ἐφίκετο hr 14 ἐπικείμενον] ita Courier: κείμε-
 νον v 16 ὁμοίους ἔχετε τοὺς μάρτυρας] ita C probabiliter:

ωσ

erat ὁμοίως (ὁμοίους Urs. ὁμοίους Vat.) ἔχομεν τοὺς σοὺς
 μάρτυρας (συμμάρτυρας Paris. 3) 25 εἴσπλους] ἐπίπλους
 hr 305, 2 τὸν] τὴν Vat. 13 [τὰ] hr 19 θριγκὸς C:
 θριγγὸς v | καὶ ταῦτα μέντοι] Exrunxi καὶ 24 Scr. ἀν-
 θείων 28 μετοπώρου τρυφή καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν ὀπώρα

v: corr. *Hinlopen* 306, 6 ἐνῆσαν] ita *H*: ἦσαν *v*: ἐπῆσαν *hr* 9 [] *hr* | ὅμοιος *Jungermann*: ὅμοιον *v* 14 [ἦν] *J* 18 [που], πάντως κάκεινας] που particulam *Schaeferus* eiici iussit; scribendum erat πάντως που κάκεινας, *v*. III, 26 πάντως δέ που κάκεινη φιλεῖ σε 19 χρόνου] ita *C*: μακροῦ *v* | ἐπαινεθησόμενος *hr*, *v*. *Philol.* VII. p. 287: ἐπαινηθησόμενος *v* 21 ἦρπασε *Schaefer*: ἦρπαξε *v* 24 ἄγων] ἐξάγων *hr*, *v*. I, 28 ἦ γὰρ Χλόη βραδύτερον ὡς κόρη τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ Λάμωνος 307, 1 ἐχείναις *Huetius*: erat ἐκείνοις 4 ἐκέλευσεν] ita *Courier*: ἐκέλευεν *v* 5 παραμένειν *v*: corr. *C* 7 **: [ἐπειγούσης] vel [ἐστώσης] *hr* 19 ὀψίγονον: *Cobetus* VL. p. 181 malebat ἀρτίγονον: at *Longus* dicere solet ἀρτιγέννητος. Neque omnino de vulgata est quod dubites, *v*. *Theocrit.* 24, 31 24 κάκεινην *Villoison*: κάκεινη *v* 25 ὄρος] οἷς *Hinlopen* 26 πρότερον *Schaefer*: πρῶτον *v* 27 τούνομα *H*: τὸ ὄνομα *v* 308, 2 προσγίγνεται] ita *d*: προσγίνεται vulgo 8 ποιήσειε] ποιήσει *Seiler* 18 [ἄν] *C* 21 ἐλάσας] ἐάσας *C* 22 Abieci emblema 23 φοβούμενοι] ita *F*: πτοούμενοι reliqui, *v*. p. 255, 4 29 ὅμοια] ita *C*: ὅμοιον *v* | οὖν *C*: γὰρ *v* 309, 5 Indicavi lacunam et inserui [τὸ] | ἀλλὰ τὰδε] ἀλλὰ om. *F*, *v*. ad p. 245, 26 7 εἰς ἃ] ita *d*: καὶ omisso εἰς codd.: ἃ pro καὶ *J* 8 πολλάκις καὶ ἕτερου] ita *d* nescio unde: π. κ. ἕτερόμηνη *F*. Delevi scholion *Florentini*, quod sententiarum numerum corrumpit 8 πῶς πῶς] vulgo alterum πῶς omittitur 10 [τινος] [μίας]] ita *d* 15 Restitue ἦρχετο 18 καὶ ἦδη] καὶ δὴ *hr* | ἀπήγγειλεν] ita *C*: ἀπήγγελλεν *v* 20 πρόεισι] πρόσσει *hr*, *v*. IV, 13 προσῆει γὰρ ὁ Διονυσοφάνης 21 ὑπὲρ] περὶ *F* 310, 3 ἀνθῶν] ἀνθέων *hr* 7 ἦρχοντο reducendum est 12 ἦδιστος [οἶνος]] ita *H*: κάλλιστος οἶνος codd.: ego verba Λέσβιος, ποθῆναι κάλλιστος οἶνος glossatori tribuo 21 διέγνω] ἔγνω *C*, *v*. *Villois.* ad III, 20 25 μαλθάσων] μαλθάξων *hr* 29 εἶχε *Juntina*: εἶδε *v* 31 παρασχεῖν [ἐδεῖτο]] ita *Schaeferus*: ego lacunam indicasse satis habui 311, 1 τὰς αἰγας] Articulum omisi cum edd. ante *d* 4 οἶος *C*: οἶος τε *v* 29 ἀνθῶν] ἀνθέων *hr* 31 ἀφήσειν] θήσειν *hr*, *v*. p. 298, 11. 299, 5. 310, 27 312, 18 δὴ] δέ *Vat.* 21 χιτῶνα χλαῖναν] χ. καὶ χλ. vulgo

23 καὶ ἐκ] κακ hr 27 κατεκλίθησαν] κατεκλίνησαν C
 313, 6 ἀστνκῆς] ἀστικῆς hr 23 ἐκείνω v: corr. *Villoison* 25
 σοί] σὲ idem 28 καλεῖς] ita C: καλέσεις v 32 λύττης vere
Schaeferus: Longo obversabatur locus *Platonis* in *Legg.* VIII.
 p. 839, a, quem *Cobetus* indicavit VL. p. 181 314, 1 κο-
 μιεῖν C: κομίσειν v 2 [] hr 3 [] hr | προάγειν] ita C:
 προαγαγεῖν v 5 συγκατακλιθῆναι] συγκατακλινηῖναι C 8
 ἀσωτείοις] ita C: τῶν ἀσώτων συμποσίοις v 11 ὅτῳ] ita C:
 οἴῳ v 20 γλυκέα *Villoison*: λευκά v 24 ὁ τῶν ὄλων βασι-
 λεύς] ὁ Ζεὺς vulgo, quod praestat propter membrorum
 parallelismum 26 καὶ ὅτι] ita C, cuius correctionem ab-
 iecto καὶ assumpsi: εἰ καὶ *F*: εἰ καὶ ἔτι reliqui codices
 315, 4 ἐκείνω] κακείνω vulgo 7 προσκαλεσάμενος] προ-
 καλεσάμενος hr 9 ἔρρει μοι [Δάφνις] καὶ τὰ] ἔρρει μοι **
 [καὶ] αἰ αἶγες καὶ τὰ *Cobetus* VL. p. 181. *Δάφνις* *Hirschi-*
gius inseruit, eiecit αἰ αἶγες: ἔρημοι δὲ αἰ αἶγες καὶ τὰ v
 11 ἀυλλῶ *HStephanus*: ἀυλείῳ v 17 [καὶ] hr 21
 ἀστνκὰ] ἀστικὰ hr 23 εὐηγγελίζετο] εὐηγγελίζετο *Schaefer*
 32 τοῦτον] ita C: τοῦτο τὸ παιδίον v, v. IV, 24 καὶ γε-
 νόμενον ἐπὶ πᾶσι τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκα. 36 τοῦτο τὸ
 παιδίον ἐξέθηκας 316, 5 ὁμολογῶ] ὁμόλογα, ὦ hr
 12 Malim ὁ μὲν [οὔν] 19 ὦμνυ] ita C: ὦμνυε v 20 εἴ τι
 ψεύδεται] ita *H*, cuius coniecturam aliud agens admisi;
 scribendum εἰ ψεύδεται cum *F*: εἰ διαψεύδεται reliqui
 | παρακαθημένης *Valckenaer*: καθημένης v 23 ἔπλα-
 σεν] ἔπλασεν vulgo 25 μήτρας vel μήτρως ante *Huetium*
 28 κομιούσα C: κομίσουσα v 30 χλανίδιον] ita C: χλα-
 μύδιον v, v. ad p. 242, 24 317, 1 [ὦ] φίλοι] Inter-
 iectionem addidit C 4 ἀλλὰ ταῦτα] ἀλλ' [αὐτὰ] ταῦτα
Courier 16 ἀπωλώλει C: ἀπολώλει v 20 ἴασι] ἐπίασι hr
 23 μόλις [οὔν]] οὔν inseruit C | τοὺς ὄρκους] ita C: τὸν
 ὄρκον v 31 πιστεύεται] πιστοῦνται hr 318, 5 ἐγένετο
 C: ἐγένετο v 17 χρημάτων [γ'] ἔνεκα] γ' a *Cobeto* illatum
 expuli, v. ad p. 259, 9 19 [καὶ] hr, v. ad p. 278, 32
 24 ταῦτα cum vulgata adieci 26 ἐνταυθὶ C: ἐνταυθοῖ v
 27 ἡδὺ πάντες ἐξεγέλασαν] ita *FVal.*: verius reliqui
 ἡδὺ π. ἐγέλασαν, cf. p. 296, 14. 314, 29. Vide etiam ad
 p. 257, 20 319, 3 εὐρέθη: an ἐτέθη? 15 [δὲ] hr |
 πλαγίαυλον] ita C: πλάγιον αὐλὸν v, cf. I, 4 αὐλοὶ πλάγιοι

27 Post κλάουσα in codd. legitur τὰ πρόβατα νέμουσα, λέγουσα, quae verba *Hirschig* tacite omisit. Ego τὰ πρόβατα νέμουσα in margine collocavi, retinui λέγουσα
 320, 6 αὐτήν malim transponi post γαμήσοντος 12 [τῆς] *hr* 15 * *: [κατεφίλουν αὐτήν] *C*: [ἤκουον Χλόης λαλούσης] *hr* 24 εἰσαγαγόντα] ita *C*: εἰσάγοντα *v* 321, 18 ἀνέθρεψεν *C*: ἀνέτρεφεν *v* 19 [καί] *hr*, *v.* *Philol.* VII. p. 281 23 ἄν] ἴν' *hr* 30 [τὰ] [τὰ] *C* 322, 6 πλέον *Villoison*: πλεῖον *v* 15 ἰδίᾳ] ἰδίᾳς *Schaefer* 21 [δὲ] post ἐστεφάνωσε inserebat *C* 28 ἐνσκευασάμενοι] συσκευασάμενοι *hr* 32 ἐλεύθερον [εἶναι αὐτόν τε καὶ] τήν] ita *H*: ἐλευθέραν τήν *v* 323, 9 ἐκφαίνουσα *Coraes*: ἐκφέρουσα *v* 10 γάρ: δὲ ἄρα? 18 ἤδη *Courier*: εἰ δὴ *v* 29 [ὁ] *Schaefer* 31 σκεύους ἀργυροῦ *C*: σκεῦος ἀργυροῦν *v* 32 ἐνδέξια *Brunck*: ἐν δεξιᾷ *v* [ἐδείκνυ] ita *H*: ἐδείκνυε *v*
 324, 2 διὰ γῆρας interpolatoris esse videtur 4 ἄρά γε] ita *Courier*: *v.* ad p. 259, 9 5 μόνα *Schaefer*: μὲν ἂ *v* 18 οὐδὲ *Schaefer*: οὔτε *v* 19 οἱ θεοὶ ὥσπερ *H*: ὥσπερ οἱ θεοὶ *v* 25 *Νυμφῶν*] θεῶν vulgo, *v.* p. 245, 9. 303, 1. 318, 11
 325, 18 [Φιλητᾶς] *Boden* 27 ἀστυκοῖς] ἀστικοῖς *hr* 30 καὶ ταῦτα] κατὰ ταυτὰ *hr* 31 ποιμενικὸν εἶχον] *Scripti* ποιμενικῶς cum *Courierio*, διῆγον de meo 326, 2 ἄρρεν μὲν] μὲν om. *F* 3 [αἰγι] *Jungermann* 5 *Eieci* glossam, quae orationis continuitatem male interrompebat. *Hirschig* ex *Courierii* sententia edi iusserat οὕτως αὐτοὶ κἀνταῦθα συνεγήρασαν 7 πλῆτος οἰκεῖν] οἰκεῖν om. *F* 8 Πανὸς Στρατιώτου *C*: Πᾶνα Στρατιώτην *v* 9 καὶ post ὕστερον ex *F* addidi 14 Verba οὐχ ὑμέναιον ἄδοντες deleta malim 16 συγκατακλιθέντες] συγκατακλιθέντες *C*

XENOPHON EPHESIUS

329, 3 ἐπιχωρίας] ἐπιχωρίου *hr*, *v.* p. 330, 12. 14. 360, 19. 376, 31 4 δὴ τι] ita *Hemsterhusius*: δὲ τι *F*: delevi δὲ | Glossam indicavit *Hirschigius* 9 κιθάρα] θήρα *Peerlkamp*: καὶ θήρα δὲ minus recte *J*, quum *Xenophon* particulas καὶ — δὲ ignoraverit 14 ἤδη τινες seclusit *H* 15 Restitue προσηύξαντο 16 μέγα *C*: μεγάλα *F* 22 ὅ τι εἶη κάλλος] ita *H*: ὅτι ἐνὶ καλὸς αὐτὸς *F*: ὅτι εἶς

καλὸς αὐτὸς *Cocchius* 330, 1 ὡς οὐδὲν] *Exrunxi* ὡς 2 οὐ
 * *τις*] In codice inter οὐ et *τις* lacunula duarum vel trium
 literarum est: delevi οὐ 4 Post *καλλίονα* in cod. adduntur
καὶ κάλλει σώματος καὶ δυνάμει, quae in marginem proiecī
 5 ἀβροκόμας *F* 6 καλὸν ἐφαίνετο *Peerlk.*: κατεφαίνετο
F 7 *μηνιά]* *μηνίει hr*, v. p. 372, 6 11 ἐπ' ἀβροκόμην *F*:
 corr. *Locella* 20 [ἐν] idem 24 * τὰ μὲν] ita edd.: ὧδε
F 26 [οὕτως] *H*: sed v. p. 396, 10 29 ὑπερεβάλλετο *Lo-*
cella: ὑπερεβάλετο *F* 30 *τεσσαρακαίδεκα]* ita *Locella*, cui
 obtemperare debebam, v. *LDindorf.* in *Thes. Gr. s. v.*;
τεσσαρεςκαίδεκα F 331, 2 *συνεβάλλετο Cocchius*: *συν-*
εβάλετο F 5 Delevi ἐσθῆς et ὅπλα v. 8: apparet lem-
 mata in *Xenophon*is orationem introducta fuisse 13
περιπεποιημένην] ita *Hemsterh.*, cuius invento nihil pro-
 ficitur: codex corrupte *περιποιημένην* 16 *Malim καὶ ὡς*
μὲν 22 ὑπὸ *Palaiet*: ἀπὸ *F* 26 [τὰ] *πρῶτα J* 332, 7
 [μὲν] post *Ἀνθεια* inserebat *C* 8 [τοῦ] *C* 16 ἐνέδωκε]
 ita *C*: ἐδέδωκε *F* 19 [καὶ] *hr* 23 ἐγεγόνεσαν *J*: ἐγε-
 γόνεισαν *F* 24 ἀνεκάετο *Hemst.*: ἐνεκάετο *F*: scribe
 ἀνεκάετο 30 [ὁ] *hr* 333, 2 ἐγὼ *Passow*: ἔτι *F* 3 γεν-
 νικὸς *Locella*: γενικὸς *F* 4 *Sepsi* dittographiam 7 κρα-
 τήσειε *C*: κρατήσει *F* 9 ἀντιπίπτοντα] ἀντιτείνοντα *hr*
 12 ἄσωτον σὸν] σῶσον τὸν *Hemst.*: ἀλλὰ σῶσον τὸν *J*:
 [σὺ δὲ] σῶσον τὸν *hr* 19 ἐνενοεῖτο] ἐνενόει *hr*, v. p. 338,
 3. 350, 26. 351, 9. 353, 29. 354, 30. 355, 4. 356, 9. 359,
 23. 369, 10. 378, 14. 379, 12. 381, 21. 22. 23. 382, 14. 384, 4
 23 ἢ *C*: ὦ *F* 25 ἐπ' ἀβροκόμη *F* 29 πάντα] τὰμὰ *J*
 31 [τῆς] *C* 334, 9 τὰληθῆς *H*: τὸ ἀληθῆς *F* 11 προσ-
 εύχετο *Abresch*: προσεΐχετο *F*: lege προσηύχετο 13 *Scr.*
ταῦτά 15 [εἰς] *Locella*; nunc praefero ἐνεώρων δὲ ἀπα-
 σαι Ἀβροκόμη 21 καταπεπτώκει *C*: καταπέπτωκεν *F* 25
 ἢ in codice est: dele uncos | *περὶ J*: καὶ *περὶ F* | *καθει-*
στήκεσαν C: *καθειστήκεισαν F* 27 εἰς τέλος] τέλος [δ'] *hr*
 32 *προσεποιούντο Hemst.*: *προσεποίουν F* 335, 4
 ἀνεκάετο] ἀνεκάετο *hr* 7 [δὲ] *Palaiet* 8 *θεοῦ C*: *θεοῦς*
F 11 ἀπ' *C*: ἀπὸν *F* 13 ταῦτά *Hemst.*: ταῦτα *F* 14 ἐν
μέτρῳ] ita *H*: ἐμμέτρως *F* 15 [δ'] *hr* 19 *ληστοδίωκτοι*
Hemst. 20 *δεσμὰ Cocchius*: *δεινὰ F* 22 *ποταμοῦ ἱεροῦ*
Locella: *π. δίου J* | *Ἴσιδι Cocchius*: *ἴσιδι F* 30 *τῆς θεοῦ*

Abresch: malim οὔτε τίς ἢ ἐκ τοῦ θεῶν ἢ βοήθεια, nimirum "Ισιδι v. 22 non magis quam Νείλου Xenophontis esse videtur 31 βουλευομένοις] βουλευσαμένοις *hr*, v. p. 366, 1. Aoristum etiam Longo reddiderim p. 321, 6

336, 1 βουλομένου *C*: βουλευομένου *F* 7 τὴν γυναῖκα "Ανθειαν] ita *d*: vulgo τὴν deest. Exrunxi "Ανθειαν 11 μετὰ ταῦτα] κατὰ ταῦτα *Abresch* 13 καὶ *H*: ἢ *F* 18 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr*: idem augmentum restitui p. 334, 21. 364, 20. 367, 31. 370, 10 21 εἰσάγοντες κατέκλινον] εἰσαγαγόντες κατέκλιναν *J* 22 [οὔτως] *C* 337, 1 χλαϊνίδα] ita *Hemst.*: χλαμύδα *F*: scripsi χλανίδα 2 ἐπ' ὑπ' *Peerlk.*: malim ὑπὸ ταύτῃ τῇ σκηνῇ 6 ἀλλήλοις *F*: corr. *Locella* 8 Delevi ἠδόμενοι: adscripserat aliquis ad ὑφ' ἠδονῆς παρειμένοι 17 ὑπάρξαι] ὑπάρξει *hr* 26 πῶμα *C*: πόμα *F* 27 [τὸ] *C* 29 εἰποῦσα δ'] ita *d* nescio unde: δ' vulgo recte omittitur, v. p. 337, 17. 351, 31. 366, 3. 367, 16 coll. p. 363, 2. 370, 20 338, 2 ἀνελάμβανε *Cocchius*: ἀνελάμβανον *F* 3 Ἄν ἐνενοεί? | *Sepsi* διὰ τῶν χειλέων ob sequens διὰ τοῦ φιλήματος 8 τοτὲ μὲν σοβαροὶ *C*: ποτὲ σοβαροὶ μὲν *F* 17 Glossam exrunxi | ἀπέλανον *C*: ἀπήλανον *F* 18 [τῆς] *C* 21 Exrunxi ἀλλήλων 22 χρόνω *Hemst.*: χρόνων *F* | καλῶν] καλῶς *hr*, v. *Alciphr.* III, 50 καλῶς, ὡς θεοί, καλῶς ἀπολαύσομεν τῆς πλησμονῆς. *Theod. Prodr. Amor. VI.* p. 265 καλῶς ἀπὸ λαύσατε τοῦ θυγατρίου 25 οὐδ' *Tresling*: ἀλλ' οὐδ' *F* 29 παραμυθίσασθαι] παραμυθήσεσθαι *hr* 339, 3 ἀναγωγὴν *Hemst.*: ἀγωγὴν *F* | ἐνεβάλλοντο] ἐνεβάλλετο *hr* 5 Exspectes πολλὴ δὲ ἢ τῶν σιτίων ἀφθονία (v. p. 363, 27) vel ὑπερβάλλουσα δὲ ἢ τῶν σ. ἀ. 12 [πλήθος] *C* 13 παραπεμπόντων] παραπέμπον *hr*, v. 341, 30. 397, 6. 399, 6 |: In codice lacuna quatuor literarum est: [ξένων] *C* 18 Scr. ταῦτα 22 τῆς γῆς πολλὴ καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ συμμιγῆς] τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ νηὶ πολλὴ [καὶ] συμμιγῆς *hr* 24 φύσαντες] ita *C*: φύντες *F*, v. *Thes. Did. VIII.* p. 1178, A 26 Delevi μέγα, quod ex proximo Μεγαμήδης originem duxit | ἐγκαταλιπόντες] ἐγκαταλείποντες *hr* | τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 340, 3 [τι] *Tresling* | [ἢ] τοῦτο εὔ] ita *C*: τοῦτο μὲν *F* 9 ἀλλήλους *F*: corr. *Cocchius* | ἅμα νοοῦντες] ita *Hight*: ἀνανοοῦντες *F*: scripsi ἅμα ἐννοοῦν-

τες 24 εἴη] ἤ *Passow* 25 *Malim* σὺ μὲν ὡς 27 [ἄν] *Hemst.* 28 ταῦτα] τοῦτο *hr* 30 κατ' ἐμοῦ σκέψη] καὶ γάμου σκέψομαι *Arntzen* 31 τέ] γέ *hr* 341, 13 δ'] δὴ *hr* 17 σιωπῶν *Salvinus*: λυπῶν *F* | ἄλλοι] ἀλλ' οἱ *J* 18 *Ex-punxi* ἐκ τῶν, v. *Lucian. Larith.* 7 καὶ ὅλως θεοῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν Ἴων ὁ θαναμαστός συμπαρῶν | προσεποι-οῦντο: προσεύχοντο *Hemst.*: προσεπιτινοῦντο *Elsner* 19 τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 20 αὐτούς ante *Locellam* 24 εἰς ὑπόμνημα ἐπίγραμμα] ἐπίγρ. εἰς ὑπόμν. *hr*: nunc non dubito quin vox ἐπίγραμμα irrepserit ex margine, in quo lemmatis instar adscripta fuerit 27 Ἄνθεια] Ἀνθία vulgo 342, 1 ἀσμένους *C*: ἄσμενος *F* 4 [ἦν] *hr* | ὁ πλοῦς] *Delevi* articulum 6 ἐν τούτῳ, quod post πότος legebatur, post Ἀβροκόμη transposui. Quam sedem ipse *Xenophon* tuebitur V, 10, 6 ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ρόδη διατρίβοντες ἐν Ρόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν. III, 5 ὁ δ' ἐν τούτῳ πολλὰ καταθρηνεῖ 9 κείειν] κείειν *hr* 11 τὸ] τι *Palairé* 16 * *: [παρὰ τῶν ἐν] *C* 25 *Lege* τοῖς περὶ [τὸν] Ἀβροκόμην, v. ad p. 347, 22 29 *Delevi* emblema cum *Palairéto*, cf. v. 14 343, 4 προστρέχουσι *Locella*: περιτρέχουσι *F* 9 [τῆς] post αὐτῆς inserebat *C* 12 πᾶσαισθαι] ita *H*: φείσαισθαι *F* 17 ἡδύνατο] ἐδύνατο *F* 24 ἐπιδειν] ita *C*: ἰδειν *F* 30 ποῖ με καταλείψεις] τίني με καταλείψεις *hr*, v. *Charil.* III, 5 τίني με καταλείψεις, ὦ τέκνον, ἡμῖθνητα πρεσβύτην; Nunc malim τῷ με καταλείψεις; quod a codicis lectione proxime abest 344, 3 δὲ καὶ] καὶ recte deest in edd. ante *Locellam* 6 διανύ-σονται *F* 14 καὶ σφοδρὸν] καὶ *delevi* 15 ἐξέκαιε] ἐξέκαε

ω

hr 16 πλῶ *Hemst.*: πόν *F* 26 τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 29 παρὰ] ita *H*: περὶ *F* 30 σφοδρὸν *Hemst.*: φοβερὸν *F* 345, 3 ὧν ἐκτησάμεθα [μετὰ] πόνων] ita *Peerlkamp*: sed v. *Jacobsium* ad *Achill. Tal.* p. 880. *Alciph.* III, 53 τῶν πόνων ἀπέλανον. *Theophyl. Sim. Ep.* 61 καὶ ὁ μύρμηξ ἐν τοῖς λαγόσι τῆς γῆς τοὺς πόνους εἶχεν ἐστίασιν ἐπιτήδειον 5 ἐπειθεν] ἐπειθεν *hr* 6 ταῦτα] ταῦτὰ *Hemst.* 7 πόνους] λόγους idem | πείθειν idem: πείθει *F* 9 [] *hr* 17 [σε] *hr* 19 τῇ ψυχῇ ante *Hemst.* 21 γοῦν] ita *C*, sed nusquam *Xenophon* hac particula usus est: γὰρ *F* 28

αὐτῆ *Cocchius*: αὐτῆ *F* | οὐδεμία *Hemst.*: οὐδεμιᾶς *F*
 346, 2 ἤνυρισκεν *F*, quod restitue | ἐδάκρυε *C*: ἐδάκρυσε
F 10 Fortasse ὑπέσχετο δὲ καὶ γάμον νόμιμον πεισθείσῃ
 καὶ περιουσίαν, ut πολλά χρήματα extremae voci tan-
 quam glossema adscriptum fuerit 19 ἔκλαιον] ἔκλαιον
hr 22 βαρβάρω *C*: βαρβάρων *F* 23 πειρ. ὕβρει παρα-
 δοθέντες *Hemst.*: πειρ. ὕβρει παραδ. πειρατῶν *F* 347,
 9 γε] ita *C*: τι *F*: indicavi lacunam, quam voce [ἀνα-
 μνησθῆναι] supplet *Hemst.* 11 ἐλπίζει? | [καὶ] *hr*
 14 μῆδ'] μῆδ' *F* | ὑπομείναιμι *Hemst.*: ἐπιμείναιμι *F*
 18 τούτω *C*: τούτοις vulgo 19 πυθόμενος *Erfurd*: ἠγού-
 μενος *F* 22 τοὺς περὶ Ἀβροκόμην] Inserui [τόν] idemque
 faciendum erat p. 342, 25: neque enim Xenophon arti-
 culum ante nomen proprium in hac formula omittere so-
 let, v. p. 342, 28. 347, 25. 27. 348, 8. 357, 27. 369, 28. 371,
 6. 11. 17. 373, 15. 378, 15. 382, 6. 22. 383, 1. 4. 397, 8. 15
 24 [οὖν] *C* 26 [] *Mitscherlich* 348, 12 Ἀβροκόμου]
 Ἀνθείας *hr* 15 Scr. ποιήσῃε 18 ἀνεκαίετο] ἀνεκάετο *hr*
 24 συμβαλέσθαι — συμβαλλομένη] συλλαβέσθαι — συλ-
 λαβομένη *Mitscherlich* 30 τό τε] τε expunxi 349, 1
 Μαντοῦς edd.: Μαντῶ *F* 2 ἐξ ἔρωτος *Hemst.*: ἐξαιρέτως
F 8 τύχη] τύχοι *Passow* | ἐργάσασθαι ante *Hemst.* 11
 ἐνεπλήσθη *C*: ἐπλήσθη *F* 17 [ἔφη] post ποιούμεν inseri
 vult *Locella* 19 Ἀβροκόμη edd.: ἀβροκόμα *F* 22 περιόδης
F 23 ὄργῃ edd.: αὐτῇ *F* 25 ἀναβλέψας] ἀποβλέψας *hr*
 32 τρόχους *Peerlkamp* 350, 3 [καὶ] *hr* | [τῆς] *hr*
 4 προσφθέγγασθαι] φθέγγασθαι *hr* 8 ψ. [καὶ] τῆς] καὶ de-
 levit *Hemst.* | ἐαυτόν] σεαυτόν *hr* 17 γραμματεῖον] ita *C*:
 γραμματίον *F*: γραμματίδιον *hr*, v. p. 354, 13 21 ἐρῶ *C*:
 ἐρᾶ *F* 22 περιόδης *Passow*: παρίδης *F* 24 συνοικῆσαι et
 mox ἐαντῆς ante *Hemst.* 27 [κοινωνοὶ] *C* 28 [καὶ] *Peerl-*
kamp 351, 1 γράφει *H*: ἐγγράφει *F* 2 [τοιιάδε] *Lo-*
cella, v. p. 350, 18. 41, 20. 5 οὐτ'] οὐδ' *hr* 9 καὶ ζηλοτυπίαν]
Delevi καὶ | τιμωρήσαιτο] τιμωρήσεται *hr*, v. p. 385, 22. 391, 2.
 coll. 355, 4. 356, 9 11 καὶ δὴ καὶ] *Delevi* καὶ posterius
 20 τολμημάτων *C*: τετολημένων *F* 352, 1: in
F spatium quatuor literarum: sec. manus inseruit βά-
 σανοι, idemque in margine adscriptum; [πληγαὶ] *C*
 3 Expunxi dittographiam 17 Ἀνθία δὲ πᾶσα πένθος

ἦν? 21 προύπεμψεν *C*: προέπεμψεν *F* 22 τε τὰς Βαβυλωνίους] Delevi articulum et scripsi Βαβυλωνίας cum edd. ante *Locellam*, v. p. 336, 24 30 ἄγομαι: ἐκδίδομαι *Hemst.*: fortasse παραδίδομαι, v. p. 358, 21 353, 2 μενᾶ σὲ ante *Hemst.* 6 ἔκλαιεν] ἔκλαεν *hr* 7 Malim Θεμιστοῖ 12 [ὄ] *C* 15 Λυκομήδη] Λυκομήδην *hr* 18 τὸν] αὐτὸν *Abresch* 22 κατεκέλειστο *C*: κατέκλειστο *F* 25 καὶ τὴν] καὶ delevi: ceterum malim τῇ Ρόδῃ 27 τοῦ *Cocchius*: μου *F* 28 [ὡς] *C* Sed fort. scribendum πόρρω ποι, v. p. 353, 28. 356, 16 | Συρίων] Σύρων *hr* 29 συνουσιάζειν: cf. *Lobeck.* ad *Soph.* Ai. p. 384, 10 31 τιμωρήσεσθαι *C*: τιμωρήσασθαι *F* 354, 2 προσέταττε] προσέταξε *hr* 5 **: ἀγνήν supplebat *Hemsterhusius*, ἄχραντον *Palaietus*: possis etiam παρθένον vel καθαρὰν 17 ὄψιν *C*: ὄψεις *F* 19 θάρσει] θάρρει *hr* 23 an σὺ δὲ μὴ [μοι] μνησικακήσης? 24 ἠδίκηκα? 26 ἀληθὲς *C*: τὸ ἀληθὲς *F* 30 δεῖ *C*: δὲ *F* 355, 1 ἦ — ἦ *H*: καὶ — καὶ *F* 4 ὁπότε] ὅπως *Palaiet*, v. ad p. 351, 9 7 An εἶχε διὰ πάσης ἐπιμελείας? 16 συγκρύψαντι] συγκύψαντι *J* 20 περιιάξομαι] περιάγομαι *Peerlk.* 21 [τοῦ] *hr* | [περὶ] *Palaiet* 31 ἀνεκώκνυσε] ἀνεκώκνυε *hr* 356, 3 ὡς] ὅς *Hemst.* 11 ἀποκτεῖναι] ἀποκτείνων *hr* 16 ποι *C*: πον *F* | [ὅπως] μὴ *C* 17 Exrunxi dittographiam: indicavit *Peerlkamp* 27 σανίσι] ita *C*: σανίδι *F* 357, 1 Glossam agnovit *C* 5 παρὰ *C*: ὑπὸ *F* 11 Delevi πάλιν 16 διέτριψεν? In proximis *Koenius* coniicit κατάγεται δὴ παρὰ τὸν Λάμπωνα τὸν αἰπόλον (immo παρὰ τῷ Λάμπωνι τῷ αἰπόλῳ), ᾧ πρὸς 20 τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 21 ὅτι edd. ante *Locellam*: ὅτι καὶ *F* 22 παρ' αὐτοῦ] ita *C*: περὶ αὐτοῦ *F*: περὶ αὐτὴν *Hemst.* 25 Aut αὐτὸν scribendum aut αὐτῷ 26 Κιλικίαν] Κιλικίας ed. *Vindob.* a. 1793 28 ἔμειναν] ἔμεινον *hr* | τῇ *Locella*: τὸ *F* 30 Ἄρεος *C*: ἄρεως *F* | ξύλα] σῦλα *Peerlkamp* 358, 3 καὶ delevam 7 κρεμᾶν *C*: κρεμνᾶν *F* 10 τῶν τὰ πρῶτα *C*: τὰ πρῶτα τῶν *F* 11 ὁ Περίλαος in codice et edd. post λησταῖς collocatum sepserat *Hirschig*, ego transposui; ita p. 329, 2 Λυκομήδης ὄνομα. Τούτῳ τῷ Λυκομήδει. 372, 20 Ἄραξος τοῦνομα. Οὗτος ὁ Ἄραξος → Κυνῶ τοῦνομα. Αἴτη ἢ Κυνώ. 379, 1 Ἀμφίνομον (adde τοῦνομα). Οὗτος ὁ Ἀμφίνομος. 380, 5 παρὰ ἀνδρὶ Αἰγιαλεῖ πρεσβύτῃ,

ἀλιεῖ τὴν τέχνην. Οὗτος ὁ Αἰγιαλεὺς 12 πάντας τ'] τ'
 eieci 16 μεγάλην ante Hemst. 18 αὐτὸν Locella: αὐτῶ
 F 26 ποιήσεις C: ποιήσει F 27 πολλῶ C: πολλὰ F
 359, 3 [οὐ] Abresch | πόρρω] ita H: πρὸ πολλοῦ F, v.
 Thes. Did. VI. p. 1610, D. Apud Polyæn. VIII, 23, 3
 οὐ πρὸ πολλοῦ ὁ Καῖσαρ ἐστρατοπεδεύσατο non erat cur
 Hertleinius scriberet οὐκ ἀπὸ πολλοῦ. Ceterum οὐ πρὸ
 πολλοῦ inter formulas est Xenophonti frequentatas, v.
 p. 362, 20. 381, 9 4 ἀπεπλάνητο] ita Hemst.: ἀπεπεπλάνητο
 hr | [καὶ αὐτὸς] H 6 φιλοφρονεῖται τε καὶ ἄ nescio unde
 9 ἀδικουμένου Locella: ἀδικουμένη F: malim ἠδικημέ-
 νου 11 τὸν Πόντον· ἐκεῖ λέγονται γὰρ] ita H: τὸν ἐκεῖ
 Πόντον· λέγονται γὰρ F: malim τὸν Πόντον· ἐκεῖ γὰρ λέ-
 γονται 18 τὸν ἵππον] ita Salvinius: τοὺς ἵππους F 19
 [καὶ] hr 360, 8 ἐδέετο] ἐδεῖτο Passow 9 διηγῆσασθαι
 C: διηγῆσασθαι F 10 διηγεῖται C: ἐξηγεῖται F 15 Ex-
 prunxi dittographiam, v. p. 380, 17 νέος δὲ ὢν ἠράσθη
 κόρης πολίτιδος Θελεξινόης τοῦνομα 19 [οὖν] hr 23 ὁδο-
 ποιεῖ Schaefer: ὁδοιπορεῖ F 24 ἐδυνήθημεν] ἠδυνήθημεν
 F 26 Exprunxi ἀλλήλοις 361, 1 ὃς ἐπὶ] Delevi ὃς
 addidique colon post φρονῶν 2 ἐπιβάς εὐθύς] εὐθύς ἐ.
 hr: tum malim τῆς Περίνθου 7 **: δῶρα supplebat
 Hemsterhusius, λόγους Peerlkamp 8 ἀδύνατον: ἀνήνυτον
 J; fortasse ἀνόνητον 10 ἥττονα] ita C: ἐλάττονα F, v.
 Thes. Did. III. p. 690, B 14 εἰς] ἐς F 18 γὰρ H: δὲ F
 | [δ'] hr 21 ἀργύριον C: ἄργυρον F 27 [τῆς] hr 29
 διηνύετο C: διήνυστο F 362, 1 αὐτῶ] αὐτὸν hr 5 Malim
 [καὶ] ἀφελῶν 10 τόδε [σῆμ'] edd.: τῶδ' F 11 αὖ] ita Sal-
 vinius: οὐ F; οὐ φατὸν ἐκ θανάτοιο παθῶν ἱεροῖο πολίτου,
 Ἐς βάθος Αἰγαίης ἄνθος κλυτὸν ὀππότε δαίμων J 18 ἐγε-
 νόμην? | τὸ τελευταῖον] τὸ exprunxi morem Xenophontis
 secutus 22 ἑαυτοῦ] σεαυτοῦ hr 363, 1 ἀπολήψει H:
 ἀπολήψη F, quod revocandum, nam secundam per ei
 elatam Eroticorum Graecorum codices nonnisi in βούλει
 οἷε ὄψει praebent 5 Delevi dittographiam 15 ποῦ] ποῖ
 hr 18 αὐτοῦ] αὐτῆς hr, v. p. 343, 9 μὴ πρὸς αὐτῆς θα-
 λάσσης. 369, 4 καὶ πρὸς θεῶν αὐτῶν | σε Peerlk.: σου F
 24 ἐλεύσονται ante Hemst. 26 καὶ ἱερεῖα Abresch: ἱερεῖα
 καὶ F 364, 1 ὄθ' pro ὄν C: defenditur pronomen

Philostrati Iunioris loco in *Imagg.* IX. p. 12, 6 καὶ σχῆμα δέδωκεν ὁ χρόνος ἴδιον, ὃν ἕκαστος ἀπώλετο σφῶν. Similiter *Herodianus* II, 9, 5 κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν ὃν ἀπηγγέλη *Περτίναξ* παραλαβὼν τὴν ἀρχήν, ὁ *Σεβήρος* ἐς ὕπνον κατηρέχθη. Sed requiro ἐλήφθη 4 ναυαγία C: ναυαγίῳ F 11 ἐφιλοφρονεῖτό τε *Hemst.*: ἐφιλοφρόνει τότε F 12 **: ἔλεγε supplet *Locella* 19 γὰρ C: ἄρα F 21 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr* 23 αὐτοῖς] αὐτῷ *hr* 26 ἐνενοεῖτο] ἐνενοεί *hr*, v. ad p. 333, 19 30 ὡς] ἥτις *hr* 31 γὰρ C: γε F 365, 2 [ἦ] C 6 [ἄν] C 12 θεῶν] θεὸν *Palairot*, v. p. 340, 32. 393, 5. 399, 14 | συμπράξιν C: συμπράξαι F 19 ἀποδράσαν C: ἀποδράσασαν F 23 τὸν ὄρκον] τοὺς ὄρκους *hr*, ita enim constanter *Xenophon* 31 *Malim* *Μεγαμήδην*, ut supra *Λυκομήδην* est p. 334, 21. 335, 2 366, 2 [καὶ] *Hemst.* | [λέγει] C 11 [μὲν] *hr* 16 [μὲν] *Abresch* 17 μήτε idem: μὴ F 19 αὐτὸν *Hemst.*: αὐτῷ F 25 ἐξάγοντες] ita *Peerlk.*: ἐξαίροντες F: ἐξάξοντες *hr* | ἄκουσα μὲν] μὲν *Delevi* 27 οἰκείοι *edd.*: οἴκοι F 30 ἦδετο *Hemst.*: ἦγετο F 367, 6 δὲ] γὰρ *hr* 8 αὐτὴ ante *Hemst.* 31 [οὖν] *hr* | περιβεβλήκει] περιεβεβλήκει *hr* 368, 2 [μὲν] *hr* 9 [καὶ] *hr* 10 ἀνήγετο] ita *H.*: ἦγετο F 11 *Malim* ὅτι τὸ φάρμακον μὴ θανάσιμον ἦν 13 *Delevi* dittographiam 16 ἐνεστιν ἐν *Meineke Anal. Alex.* p. 337 frustra, neque enim *Xenophon* γε particula abstinuit, v. p. 329, 23. 340, 31. 355, 22, 360, 22 17 [ἄν] C 18 οὐδ' εἰς C: οὐδ' ἄν εἰς F 369, 9 πλοῖω] πλοῦ *Locella*: πλοῦ *Passow* 10 πάλιν dittographia est: expunxi 16 ἐνθα δὴ] ita *Hemst.*: ἐνθάδε F: scripsi ἐνθα 17 Post ταῦτα excidisse videtur λέγουσα 19 ὀλίγαις] πολλαῖς *LDindorf.* ad *Thucyd.* VII, 74 21 [ἀνενεγκοῦσαν] *hr*: rectius inseruissem ἀναλαβόντες (*Anthiam*), v. *Charit.* I, 13 ἵνα καὶ ἐκ τῆς θαλάσσης αὐτοὺς ἀναλάβητε. Male *Bastius* ἀναλαβοῦσαν, quum ἀναλαμβάνω apud *Xenophontem* intransitive intelligi nequeat 23 [τὴν] *hr* 370, 1 ἔκλαιε] ἔκλαε *hr* | προσιοῦσι δὲ τοῦ τόπου] προϊόντος δὲ τοῦ πότου *Peerlk.* 2 ο κύριος] εὐκαίρως *J* 3 καὶ τις] καὶ *delevit* idem 6 *Malim* τῶν τὰ πρῶτα [ἐκεῖ] δυναμένων, v. p. 360, 13. 29. 380, 16 9 ἔπειθεν] ἔπειCεν *hr* 10 ἐκτετέλεστο] ἐξετετέλεστο *hr* 17 **: μόλις supplet *Peerlkamp* 22 [τῆ] *J* 28 περιε-

ῥήξατο *C*: περιέροηξε *F* 371, 1 καὶ τῆς] καὶ delevit
Hemst. 2 [] *hr* 3 μέχρῳ οὐ] ita *C*: μέχρῳ που *F**) : scri-
 psi μέχρῳ οὐ, v. p. 382, 28 7 [τῆς] *C* 8 Ante Ἀνθείας
 adde τῆς, quod in Passoviana typosetarum incuria ex-
 cidit 9 καὶ δὴ καὶ] Alterum καὶ eieci 12 πάντα *J* 14
 [ἐλπίζων] nescio quis 17 Ἀλεξάνδρειαν] Ἀλεξανδρείας *hr*
 18 ἀπαλλαχθῆναι] Ex consuetudine Nostri scribendum
 erat ἀπαλλαγήναι 28 τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 32 καὶ
 εὐθύς] *Exrupxi* καὶ 372, 2 σκήπτεται *edd.*: σκέπτε-
 ται *F* 4 μέχρῳ] μέχρῳ *hr*, v. p. 382, 28 5 Fort. ἔτι χρό-
 νον ἐνιαυτοῦ λείπεσθαι 12 ἐμπίπτει] ἐκπίπτει *Hemst.*
 13 Παραίτονιον *idem* 18 κἀνταῦθα *C*: καὶ ἐνταῦθα *F*
 20 τοῦνομα *C*: τὸ ὄνομα *F* 28 ἔξειν *C*: ἔχειν *F* 31
 ἤδη· τέλος δὲ *Abresch*: τέλος δὲ ἤδη *F*: malim τὴν
 πολλάκις ἤδη ἀδικήσασαν αὐτὸν σωφροσύνην 373,
 5 συγκατακλιθῆναι *C*: συγκατακλιθήσεσθαι *F* 16 τὴν
 ἐπὶ· *Hemst.*: ἐπὶ τὴν *F* | Συρίαν] Συρίας *hr* | εἰ]
 ὅ *Hemst.* 21 [εἰ] *Hemst.* 23 ἀναλαβόντες *idem*: erat λα-
 βόντες | τὴν *edd.*: τῆς *F* | [ἐπὶ] *Hemst.* 26 Πηλούσιον]
 Πηλουσίου *hr* 27 Ἐρμούπολιν] Ἐρμού πόλιν *hr* 374, 6
 Ταῦτα pro ταῦτα *Hemsterhusius*, quae coniectura refellitur
 particulis μὲν δὴ, quibus non novi aliquid adiicitur, sed
 respiciuntur quae praecedunt 6 Λεοντῶ] Λεόντων *hr*
 7 τὰς πολλὰς] αἰ πολλὰι *Abresch*. Nunc malim ὧν τὰς
 πολλὰς ἀφανεῖς [ἐποίησαν], v. p. 377, 15. De re cf. p. 373,
 17 13 ἄντρα] ita *Hemst.*: ὄντα *F*: πάντα *Peerlk.* 16 θ']
 δὲ *hr* 20 ὑπὸ *C*: ἀπὸ *F* 24 [τὸ] *hr*, ut est v.*30. p. 375,
 3 27 τοῖς *Locella*: τῆς *F* 29 μενούντος *C*: μένοντος *F*
 [ἀποβλέψας] ἀναβλέψας *hr* 375, 1 ἀδικῶ *Abresch*:
 ἀδικεῖ *F* 6 σῆς ἐνταῦθα. Ἠῤῥατο] σῆς. Ταῦτα ἠῤῥατο
Locella, v. p. 376, 20. In textu nostro pro εῤῥατο redu-
 cendum ἠῤῥατο 9 ἐρεισμένος] ἐρηρεισμένος *hr* 14 ἐκβο-
 λὰς *Locella*: ἐμβολὰς *F* | [] *H* 376, 9 χρυσοῦ *Locella*:
 χρυσίου *F* 10 καὶ] καὶ τὴν *edd.* ante *d* 12 ἠῤῥατο resti-
 tue hic et p. 376, 12. 20. 390, 27. ἠῤῥισκεν 389, 12 19 ταῦ-
 τα] τοῦτο *hr* 21 διεληλύθεισαν *C*: διεληλύθεισαν *F* | ἐνέ-

*) *Theod. Prodr. Amor. VIII. p. 357* πλὴν ἀλλ' ἕως που
 λῆξιν ὁ θρηνησὶ λάβη

βαινον *C*: ἐνεβαίνοντο *F* 25 ληφθέντα *Hemst.*: λειφθέντα
F 27 ἦει] ἦγετο *hr* 31 ἐπιχώριος *C*: ἐπιχώριον *F* | και
ante τοῦνομα (ita *C*: τὸ ὄνομα *F*) *expunxi*, v. ad p. 358, 11
377, 8 [ως] *H* | μαθεῖν *delevit idem*, v. p. 395, 3
15 τε [ᾶν] και? 18 τῷ Ἴπποθόῳ] τοῦ Ἴπποθόου *Hemst.*
23 μείναι] μενῶ *Hemst.* 378, 3 ὑπενεγκοῦσα] κατε-
νεγκοῦσα *hr*, quod operae truncarunt 6 φόβον μὲν] μὲν
delevi 11 μένειν οὖν] οὖν μένειν *hr* 26 ἐν τούτῳ] ἐκ
τούτου *hr*, v. p. 379, 8 29 και οἱ κύνες· οἱ κύνες δ'
ἦσαν] ita *Peerlk.*: και οἱ κύνες δὲ ἦσαν *F*: και οἱ κύ-
νες ἦσαν δ' *Abresch* 30 τά [τ'] ἄλλα] ita *C*: και τὰ ἄλλα
F: και τᾶλλα *hr* 379, 2 [τοῦνομα] *Abresch*, v. ad
p. 358, 11 4 ἐπενόει] ἐνενόει *hr* 5 πλεῖον] πλέον *hr* 6 ἐνο-
χλήσουσι *C*: ἐνοχλήσωσι *F* 7 ἐνέβαλε] ἐνέβαλλε *hr* 9 οὐ-
δέν τι *Palairret*: οὐδὲν ἔτι *F* 14 συγκαθειρογμένοι *Hemst.*:
καθειρογμένοι *F* 25 [ᾶπ] *Hemst.* 27 τοῦ μὲν] *Delevi* μὲν
380, 3 εἴ τι περὶ Ἀνθείας πύθοιτο *C*: ἔτι περὶ Ἀ. εἴ
τι πύθοιτο *F* 4 μὲν πλησίον] *Delevi* μὲν 11 κατ' αὐτὸν]
καθ' αὐτὸν *Passow* 16 ἐχόντων *Locella*: εἶχον *Peerlk.*
17 *Delevi* verba ἐν τοῖς ἐφήβοις καταλελεγμένος derivata
illa ex versu 24. Cf. p. 360, 16 18 ἀντήρα] ita edd.:
ἀντερᾶ *F* 20 ὀδηγοῦντος *H*: ὀδηγοῦντο *F* | [τοῦ] *hr* |
ἀπελαύσαμεν *H*: ἀπηλαύσαμεν *F* 23 ἔξειν] ita edd.: ἦξειν *F*:
στέρξειν *hr*. De obiecto omisso v. p. 382, 31 381, 2
οὖν in cod. et edd. post ἐξελθόντες lectum transposui post
αὐτῇ 7 [ἐν] ἀπορία] ita vulgo, sed v. p. 389, 8 ἀπορία δὲ
τῶν ἐπιτηδείων. 393, 19 ἀπορία μὲν τῶν κατὰ τὴν Ἀνθειαν,
ἀπορία δὲ τῶν ἐπιτηδείων 13 δείκνυσι] ita edd.: δεικνύει
F 14 [δὲ] *Hemst.* 26 ἀνευρήσω *Abresch*: ἂν εὐρήσω *F*
30 θάλασσαν *d nescio unde* 382, 23 Ἀρείαν *Hemst.*:
ὄρειον *F* | καλουμένην edd.: κακουμένην *F* 27 σεμνήν] ἡ
μὴν *Abresch* 32 δὲ] δὴ *F* 383, 1 μέχρι ἂν *d*: erat μέχρις
αν 9 In codice lacuna quinque vel sex literarum capax
13 ἀπ' Αἰθιοπίας *Hemst.*: ἐπ' Αἰθιοπίαν *F* 14 τούτους
ante *Palairretum* 25 ἀναγομένῳ πλοίῳ] ἀναγομένου πλοίου
hr 31 ἐκκαθῆραι *Locella*: ἐκ καθᾶραι *F* 384, 2 μηνύ-
σειαν *Hemst.*: μηνύση *F* 4 μέχρις] μέχρι *hr* 15 γυνή *Coc-*
chius: συγγενῆς *F* 17 τ. δὲ κατήεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· ὡς
δὲ ἐγένοντο ἐν *M*. ἐπεχ. *F*: corr. *Peerlk.* 20 [και] *Locella*:

nunc in vulgata acquiesco, v. p. 393, 32 26 βιάσασθαι] ita C: βιάσασθαι F 27 μηδὲ Passow: ἂν δὲ F ex collatione Osanni 32 καὶ ἐπειδὴ] καὶ ἐπειδὴ hr | Aptius videtur τισὶν ut est p. 361, 3. 386, 27. Sed recte τρισὶ legitur p. 344, 7 385, 3 μαντεύει] μαντεύεται hr 4 [τι] ante δεηθῆ supplementat H 5 περὶ τὸν νεῶν] ita H: περὶ τοῦ νεῶ F: πρὸ τοῦ νεῶ Locella, cf. v. 15 7 ἐκάστῳ] ita C: ἕκαστα F. Aelianus NA. XI, 10. p. 190, 44 de eadem re: παῖδες δὲ ἐπίπνοοι γενόμενοι σὺν τῷ θυθμῶ ἀντὰ ἕκαστα προλέγουσιν 15 [οἱ] hr 22 αὐτὴν Locella: αὐτῆς F 386, 2 ὑβριεῖς C: ὑβρίσεις F 8 κλαίουσα] κλάουσα hr 16 ἅμα iam Peerlkampio suspectum uncis inclusi: videtur ex ἄλλ' (cf. v. 14) natum esse 32 Ταυρομένειον et p. 390, 16 Ταυρομενεῖω ante Locellam 387, 2 ὡς Hemst.: erat ἕως 3 μηδὲ — μηδὲ] μήτε — μήτε hr 21 τ' οὐ] τε expunxi 25 μέχρως] μέχρως hr 30 μέγα C: erat μεγάλα 388, 4 σωφροσύνην τετηρημένην] τετηρ. σωφρ. hr 8 τε C: γε F 16 ἤγεν Hemst.: ἤκεν F 27 ἀπέφυγον] ἀπέφευγον hr 28 πολλῶ C: πολλήν F 389, 2 γὰρ: an δέ? 8 Νουκέριον Cocchius: μουκέριον F 9 ποιήσει] ποιήσεται hr 10 αὐτὴ H: αὐτὴ F 12 Restitue ἠῦρισκεν 20 [σέ] τε] ita C: σε pro τε Hemst. | συγκαταβιάσασθαι F: corr. C 21 ἂν τῶν δεινῶν H: ἄμεινον F 22 [ὁ] H 25 οὔτε ante Palaietum 390, 5 [ἦ] C 9 ἀπολέσθαι C: ἀπολεῖσθαι F | [μὲν] Abresch 10 [καὶ] post δὲ supplebat H 16 ἐν τῷ edd.: εἰ..ω F duobus literis detritis 22 δὲ τῶν] τῶν expunxi 27 Restitue ἠῦχετο 31 ἐν Σικελίᾳ C: εἰς Σικελίαν F: malim μειράκιον ἐκ Σικελίας τῶν εὖ γεγενημένων 391, 2 ἐνενοεῖτο] ita H: ἐνενοεῖ vulgo, v. ad p. 333, 19 16 θαρσοῦσα] θαρροῦσα hr | Expunxi verba ἐν ἐκείνῳ τῷ χωρίῳ, quae patet nihil esse nisi variam lectionem verborum ἐν ἐκείνῳ τῇ γῆ 23 Scr. τὰμὰ 24 πεπόνθαμεν] ita edd. Pluralem vix defendas Xenophontis verbis σωφρονεῖν εἰδίσμεθα (386, 18), in quibus trimetri frustum agnoscere mihi videor: πέπονθα μὲν F, quod qui probavit Hirschigius, praetervidit μὲν particulam ita iterari non posse: correxi πέπονθα, ut erat versu 20 392, 2 ἀντιδιηγείτο] Vox Cobeto debita, quam lexica ignorant: Florentini lectio ἀπεξηγεῖτο ex duplici lectione ἀφηγεῖτο et ἐξηγεῖτο conflata videtur. Scripsi

διηγεῖτο, quanquam non minus bene correxeris ἀφηγεῖτο
 10 τέλος] ita *d*: τέλεον *F*: τελευταῖον *Hemst.* 11 ποιή-
 σειε *C*: ποιήσει vulgo 26 ἐπιτυγχάνει *Hemst.*: ἐπιφθάνει *F*:
 malim πλοίου ἀναγομένου, v. p. 371, 13 27 Σικελίαν] Σι-
 κελίας *hr* 31 πυθέσθαι] πεύθεσθαι *hr* 32 ἀναγόμενος]
 ἀναγαγόμενος *hr* 393, 1 An τὴν ἐπὶ Σικελίας ἔρχεται?
 16 τῆ Ἀνθεία] τῆ om. *F* 17 ἐπένεγκαι] ἐπένεγκον *hr*. Nunc
 malim ἐπένεγκε et p. 393, 2 ἐπενεγκῶν 19 τῆ κατὰ] τῶν κατὰ
Passow 394, 4 αὕτη edd.: αὐτή *F* 8 ἐφίσταται] ἐφί-
 στανται *hr*, v. p. 395, 15. 396, 21 26 τῶν δεσποτῶν] τοῦ
 δεσπότου *Abresch* 395, 7 ἀσμένως] ἄσμενος *hr*, v. p. 344,
 28. 367, 14. 380, 8 8 παράγεται] κατάγεται *Hemst.* 9 τοῦ-
 νομα *C*: τὸ ὄνομα *F* | πλησίον δὲ] δὲ *delevi* 22 γενομένη
Locella: γενομένην *F* 396, 12 ἐγνώριζον] ἐγνώριζεν *hr*,
 neque enim huc facit ἦλθον τὸ πλῆθος, v. p. 332, 3 13
 πρότερον? v. ad p. 397, 20 19 πλοῦς *Passow*: πλοῦς *F*:
 malim πλοῦ 25 ἔρωτα] ἅμα τὰ *Locella*, v. p. 339, 15 28
 Corrige εἶησαν sive εἶεν, v. *Charit.* VIII, 6 τίνες εἶησαν
 29 ἑαυτῶν] ita *C*: ἑαυτοῖς vulgo 397, 1 θάρσει] θάρ-
 ρει *hr* 9 ἐξέμαθεν] ita *Locella*: ἔμαθεν *F* 10 “τὸ δε...
 μηδέπω ἀβροκόμη, desunt 3 litt.: μὴ non prorsus certum
 est, videtur τι antepositum, itaque legendum ὅτι μηδ.”
Hirschig. In codd. ὅτι dudum exstat. Ceterum τὸ δὲ [ἐ-
 λύπει] ὅτι *Passow*: possis etiam supplere ἠνία 12 παρὰ
C: ὑπό *F* 14 ἔθει *Passow*: ἔθειε *F* 20 Malim τῶν πρό-
 τερον, v. p. 395, 20 25 ἐξαναστάντες *H*: διαναστάντες *F*
 30 Fortasse ἄγουσιν [οἱ] περὶ τὸν Λεύκωνα 398, 4
 παρεξέτεινε] παρεξέτεινον *Hemst.* 24 ἔμεινά? 29 Malim
 τὴν μόλις ἡμῖν ἠύρημένην ἡμέραν ποθεινὴν 31 Malim ἀπεί-
 ληφας 399, 1 Glossam agnovit *J* 3 [τῆς] *C* 13 [τε] *C* |
 ἐνέθεσαν] ἀνέθεσαν *hr* 14 τὴν γραφὴν] Scripsi γραφῆ, v.
Herodian. III, 9, 12 τὰς μάχας τε καὶ τὰς νίκας δημοσίαις
 ἀνέθηκε γραφαῖς. VII, 2, 8 ταύτην τὴν μάχην γραφῆναι
 κελεύσας μεγίσταις εἰκόσιν ἀνέθηκε πρὸ τοῦ βουλευτηρίου
 18 ἄξοντες] ita *C*: ἔξοντες *F*: ἄγοντες *hr* 22 καὶ ἤδη] καὶ
 δὴ *hr* | κατὰ Λέσβον μέγαν γενόμενον] μέγαν κατὰ Λέσβον
 γενόμενος *hr*: cf. v. 16 τάφους μεγάλους

Rudolstadii d. X. m. Martii a. MDCCCLVIII

RUDOLPHUS HERCHER

ΠΑΡΘΕΝΙΟΥ ΝΙΚΑΕΩΣ
ΠΕΡΙ ΕΡΩΤΙΚΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ταῦτα ἐν τῷδε τῷ συγγράμματι
περιέχεται·

α	περὶ Λύρκου	ιθ	περὶ Παγκρατοῦς
β	περὶ Πολυμήλης	κ	περὶ Αἰροῦς
γ	περὶ Εὐλίπης	κα	περὶ Πεισιδίκης
δ	περὶ Οἰνώνης	κβ	περὶ Νανίδος
ε	περὶ Λευκίππου	κγ	περὶ Ἴωνίδος
ς	περὶ Παλλήνης	κδ	περὶ Ἰππαρίνου
ξ	περὶ Ἰππαρίνου	κε	περὶ Φαῦλλου
η	περὶ Ἡρίππης	κς	περὶ Ἀπριάτης
θ	περὶ Πολυκρίτης	κζ	περὶ Ἀλκινόης
ι	περὶ Λευκώνης	κη	περὶ Κλείτης
ια	περὶ Βυβλίδος	κθ	περὶ Δάφνιδος
ιβ	περὶ Κάλχου	λ	περὶ Κελτίνης
ιγ	περὶ Ἀρπαλύκης	λα	περὶ Διμοίτου
ιδ	περὶ Ἀνθέως	λβ	περὶ Ἀνθίππης
ιε	περὶ Δάφνης	λγ	περὶ Αἰσάονος
ις	περὶ Λαοδίκης	λδ	περὶ Κορύθου
ιζ	περὶ τῆς Περιάνδρου μητρὸς	λε	περὶ Εὐλιμένης
ιη	περὶ Νεαίρας	λς	περὶ Ἀργανθώνης

ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΩι ΓΑΛΛΩι
ΧΑΙΡΕΙΝ.

Μάλιστα σοι δοκῶν ἀρμόττειν, Κορνήλιε Γάλλε, τὴν ἄθροισιν τῶν ἐρωτικῶν παθημάτων, ἀναλεξάμενος ὡς ὅτι μάλιστα ἐν βραχυτάτοις ἀπέσταλκα. Τὰ γὰρ παρὰ τισι τῶν ποιητῶν κείμενα, τούτων μὴ αὐτοτελῶς λελεγμένων, κατανοήσεις ἐκ τῶνδε τὰ πλεί- 5 στα, αὐτῶ τε σοὶ παρέσται εἰς ἔπη καὶ ἐλεγείας ἀνάγειν τὰ μάλιστα ἐξ αὐτῶν ἀρμόδια διὰ τὸ μὴ παρεῖναι τὸ περιττὸν αὐτοῖς, ὃ δὴ σὺ μετέρχῃ, χεῖρον περὶ αὐτῶν ἐνενοήθης· οἶονεὶ γὰρ ὑπομνηματίων τρόπον αὐτὰ συνελεξάμεθα, καὶ σοὶ νυνὶ τὴν χρῆσιν 10 ὁμοίαν, ὡς ἔοικε, παρέξεται.

1 (a) Ἄρπασθείσης Ἰουῆς τῆς Ἀργείας ὑπὸ ληστῶν, ὃ
De Lyceo πατὴρ αὐτῆς Ἴναχος μαστιῆράς τε καὶ ἐρευνητὰς
ἄλλους καθῆκεν, ἐν δὲ αὐτοῖς Λύρκον τὸν Φορωνέως,
ὃς μάλα πολλὴν γῆν ἐπιδραμῶν καὶ πολλὴν θάλασ- 15
σαν περαιοθεῖς, τέλος, ὡς οὐχ εὔρισκεν, ἀπεῖπε τὸν
κάματον· καὶ εἰς μὲν Ἄργος δεδοικῶς τὸν Ἴναχον
οὐ μάλα τι κατήει, ἀφικόμενος δὲ εἰς Καῦνον πρὸς
Αἰγιαλὸν γαμει αὐτοῦ τὴν θυγατέρα Εἰλεβίην· ἔφα-
σαν γὰρ τὴν κόρην ἰδοῦσαν τὸν Λύρκον εἰς ἔρωτα 20

a In margine Palatini: ἡ ἱστορία παρὰ Νικαινέτω ἐν τῷ
Λύρκῳ καὶ Ἀπολλωνίῳ Ροδίῳ Καύνῳ

ἔλθειν καὶ πολλὰ τοῦ πατρὸς δεηθῆναι κατασχεῖν
 αὐτόν· ὁ δὲ τῆς τε βασιλείας μοῖραν οὐκ ἐλαχίστην
 ἀποδασάμενος καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαργμάτων γαμ-
 βρὸν εἶχεν. Χρόνου δὲ πολλοῦ προϊόντος ὡς τῷ 2
 5 Λύρκῳ παῖδες οὐκ ἐγίνοντο, ἦλθεν εἰς Διδυμέως
 χρησόμενος περὶ γουῆς τέκνων· καὶ αὐτῷ θεσπίξει
 ὁ θεὸς παῖδας φύσειν, ἧ ἂν ἐκ τοῦ ναοῦ χωρισθεῖς
 πρώτη συγγένηται· ὁ δὲ μάλα γεγηθὼς ἠπείγετο
 πρὸς τὴν γυναῖκα πειθόμενος κατὰ νοῦν [ἂν] αὐτῷ
 10 χωρήσειν τὸ μαντεῖον. Ἐπεὶ δὲ πλέων ἀφίκετο εἰς 3
 Βύβασσον πρὸς Στάφυλον τὸν Διονύσου, μάλα φι-
 λοφρόνως ἐκεῖνος αὐτὸν ὑποδεχόμενος εἰς πολὺν
 οἶνον προουτρέψατο, κάπειδὴ πολλῇ μέθῃ παρεῖτο,
 συγκατέκλινεν αὐτῷ Ἡμιθέαν τὴν θυγατέρα. Ταῦτα
 15 δὲ ἐποίει προπεπυσμένος τὸ τοῦ χρηστηρίου καὶ βου-
 λόμενος ἐκ ταύτης αὐτῷ παῖδας γενέσθαι. Δι' ἔρι- 4
 δος μέντοι ἐγένοντο Ῥοιῶ τε καὶ Ἡμιθέα αἱ τοῦ Στα-
 φύλου τίς αὐτῶν μιχθεῖη τῷ ξένῳ· τοσοῦτος ἀμ-
 φοτέρως κατέσχε πόθος. Λύρκος δὲ ἐπιγνοὺς τῇ
 20 ὕστεραία οἷα ἐδεδράκει [καὶ] τὴν Ἡμιθέαν ὁρῶν συγ-
 κατακεκλιμένην ἐδυσφόρει τε καὶ πολλὰ κατεμέμφετο
 τὸν Στάφυλον, ὡς ἀπατεῶνα γενόμενον αὐτοῦ·
 ὕστερον δέ, μηδὲν ἔχων ὅ τι ποιῆ, περιελόμενος τὴν
 ζώνην δίδωσι τῇ κόρῃ κελεύων ἠβήσαντι τῷ παιδί
 25 φυλάττειν, ὅπως ἔχη γνώρισμα, ὁπότεν ἀφίκοιτο
 πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ εἰς Καῦνον, καὶ ἐξέπλευσεν.
 Αἰγιαλὸς δὲ ὡς ἦσθετο τὰ τε κατὰ τὸ χρηστήριον καὶ 5
 τὴν Ἡμιθέαν, ἦλανεν τῆς γῆς αὐτόν. Ἐνθα δὴ
 μάχῃ συνεχῆς ἦν τοῖς τε τῷ Λύρκῳ προσθεμένοις
 30 καὶ τοῖς τὰ Αἰγιαλοῦ φρονοῦσι· μάλιστα δὲ συνερ-
 γὸς ἐγίνετο Εἰλεβίῃ· οὐ γὰρ ἀπείπεν τὸν Λύρκον.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ἀνδρωθεῖς ὁ ἐξ Ἡμιθέας καὶ Λύρ- 6

κου (Βασίλος αὐτῷ ὄνομα) ἦλθεν εἰς τὴν Καυλίαν, καὶ αὐτὸν γνωρίσας ὁ Λύρκος ἤδη γηραιὸς ὢν ἡγεμόνα καθίστησι τῶν σφετέρων λαῶν.

- 2^(a) Ὀδυσσεὺς ἀλώμενος περὶ Σικελίαν καὶ τὴν Τυρ-
De Polymela ρηνῶν καὶ τὴν Σικελῶν θάλασσαν ἀφίκετο 5
πρὸς Αἰόλον εἰς Μελιγουνίδα νῆσον, ὃς αὐτὸν κατὰ
κλέος σοφίας τεθηπὼς ἐν πολλῇ φροντίδι εἶχεν· τὰ
[δὲ] περὶ Τροίας ἄλωσιν καὶ ὃν τρόπον αὐτοῖς ἐσκε-
δάσθησαν αἱ νῆες κομιζομένοις ἀπὸ τῆς Ἰλίου διε-
πυυθάνετο, ξενίζων τε αὐτὸν πολὺν χρόνον διῆγε. 10
- 2 Τῷ δ' ἄρα καὶ αὐτῷ ἦν ἡ μονὴ ἡδομένῳ· Πολυμήλη
γάρ, τῶν Αἰολίδων τις, ἐρασθεῖσα αὐτοῦ κρύφα
συνῆν. Ὡς δὲ τοὺς ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους παρα-
λαβὼν ἀπέπλευσεν, ἡ κόρη φωρᾶται τινα τῶν Τρωϊ-
κῶν λαφύρων ἔχουσα καὶ τούτοις μετὰ πολλῶν δα- 15
3 κρύων ἐναλινδουμένη. Ἐνθα [δὲ] ὁ Αἰόλος τὸν
μὲν Ὀδυσσεῖα καίπερ οὐ παρόντα ἐκάκισεν, τὴν δὲ
Πολυμήλην ἐν νῶ ἔσχευε τίσασθαι. Ἐτυχεν δὲ αὐτῆς
ἡρασμένος ὁ ἀδελφὸς Διώρης, ὃς αὐτὴν παραιτεῖται
τε καὶ πείθει τὸν πατέρα αὐτῷ συνοικίσει. 20
- 3^(b) Οὐ μόνον δὲ Ὀδυσσεὺς περὶ Αἰόλον ἐξήμαρτεν,
De Euippe ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἄλλην, ὡς τοὺς μνηστῆρας ἐφό-
νευσεν, εἰς Ἥπειρον ἐλθὼν χρηστηρίων τινῶν ἕνεκα
τὴν Τυρίμμα θυγατέρα ἐφθειρεν Εὐλίπην, ὃς αὐτὸν
οἰκείως τε ὑπεδέξατο καὶ μετὰ πάσης προθυμίας 25
ἐξένιξε. Παῖς δὲ αὐτῷ γίνεται ἐκ ταύτης Εὐρύαλος.
- 2 Τοῦτον ἡ μήτηρ, ἐπεὶ εἰς ἠβὴν ἦλθεν, ἀποπέμπεται
εἰς Ἰθάκην, συμβόλαιά τινα δοῦσα ἐν δέλτῳ κατε-
σφραγισμένα. Τοῦ δὲ Ὀδυσσεῖος κατὰ τύχην τότε μὴ

a ἱστορεῖ Φιλητᾶς Ἐρμῆ

b ἱστορεῖ Σοφοκλῆς Εὐρύαλῳ

παρόντος, Πηνελόπη καταμαθοῦσα ταῦτα καὶ ἄλλως
 δὲ προπεπυσμένη τὸν τῆς Εὐίππης ἔρωτα, πείθει
 τὸν Ὀδυσσεῖα παραγενόμενον, πρὶν ἢ γνῶναί τι τού-
 των ὡς ἔχει, κατακτείνει τὸν Εὐρύαλον ὡς ἐπιβου-
 5 λεύοντα αὐτῷ. Καὶ Ὀδυσσεὺς μὲν διὰ τὸ μὴ ἐγκρα- 4
 τῆς φῦναι μηδὲ ἄλλως ἐπιεικῆς αὐτόχειρ τοῦ παιδὸς
 ἐγένετο, καὶ οὐ μετὰ πολὺν χρόνον ἢ τότε ἀπειργά-
 σθαι πρὸς τῆς αὐτὸς αὐτοῦ γενεᾶς τρωθεὶς ἀκάνθη
 θαλασσίας τρυγόνος ἐτελεύτησεν.

- 10 Ἄλέξανδρος ὁ Πριάμου βουκολῶν κατὰ τὴν Ἴδην 4^(a)
 ἠράσθη τῆς Κεβρῆνος θυγατρὸς Οἰνώνης· λέγε- De Oenone
 ται δὲ ταύτην ἔκ του θεῶν κατεχομένην θεσπίζειν
 περὶ τῶν μελλόντων, καὶ ἄλλως δὲ ἐπὶ συνέσει φρε-
 νῶν ἐπὶ μέγα διαβεβοῆσθαι. Ὁ οὖν Ἄλέξανδρος αὐ- 2
 15 τὴν ἀγαγόμενος παρὰ τοῦ πατρὸς εἰς τὴν Ἴδην, ὅπου
 αὐτῷ οἱ σταθμοὶ ἦσαν, εἶχε γυναῖκα, καὶ αὐτῇ φιλο-
 φρονούμενος μηδαμὰ * * προλείψειν, ἐν περισσοτέρῳ
 τε τιμῇ ἔξειν· ἢ δὲ συνιέναι μὲν ἔφασκεν εἰς τὸ παρὸν
 ὡς δὴ πάνυ αὐτῆς ἐρώη, χρόνον μέντοι τινὰ γενή-
 20 σασθαι, ἐν ᾧ ἀπαλλάξας αὐτὴν εἰς τὴν Εὐρώπην πε-
 ραιωθήσεται, κάκει πτοηθεὶς ἐπὶ γυναικὶ ξένη πόλε-
 μον ἐπάξεται τοῖς οἰκέλοις· ἐξηγεῖτο δὲ ὡς δεῖ αὐτὸν 3
 ἐν τῷ πολέμῳ τρωθῆναι, καὶ ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν οἶός
 τε ἔσται ὑγιῆ ποιῆσαι ἢ αὐτή· ἐκάστοτε δὲ ἐπιλεγο-
 25 μένης αὐτῆς, ἐκεῖνος οὐκ εἶα μεμνηῆσθαι. Χρόνου
 δὲ προΐοντος ἐπειδὴ Ἑλένην ἔγημεν, ἢ μὲν Οἰνώνη
 μεμφομένη τῶν πραχθέντων τὸν Ἄλέξανδρον εἰς
 Κεβρῆνα, ὅθεν περ ἦν γένος, ἀπεχώρησεν· ὁ δέ,
 παρήκοντος ἤδη τοῦ πολέμου, διατοξευόμενος Φιλο-
 30 κτήτη τιτρώσκεται. Ἐν νῷ δὲ λαβὼν τὸ τῆς Οἰνώνης 4

a ἱστορεῖ Νίκανδρος ἐν τῷ περὶ ποιητῶν καὶ Κεφάλων
 ὁ Γεργίθιος ἐν Τρωικοῖς

ἔπος, ὅτε ἔφατο αὐτὸν πρὸς αὐτῆς μόνης οἶόν τε εἶ-
 ναι ἰαθῆναι, κήρυκα πέμπει δεησόμενον, ὅπως ἐπει-
 χθεῖσα ἀκέσῃται τε αὐτὸν καὶ τῶν παροιχομένων λή-
 θην ποιήσῃται, ἅτε δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφικο-
 μένων· ἢ δὲ αὐθαδέστερον ἀπεκρίνατο ὡς χρὴ παρ' 5
 Ἐλένην αὐτὸν ἰέναι κἀκείνης δεῖσθαι, αὐτῇ δὲ μάλι-
 5 στα ἠπειέγετο ἔνθα δὴ ἐπέπυστο κείσθαι αὐτόν. Τοῦ
 δὲ κήρυκος τὰ λεχθέντα παρὰ τῆς Οἰνώνης θᾶττον
 ἀπαγγείλαντος, ἀθυμήσας ὁ Ἀλέξανδρος ἐξέπνευσεν,
 Οἰνώνη δὲ ἐπεὶ νέκυν ἦδη κατὰ γῆς κείμενον ἐλθοῦσα 10
 εἶδεν, ἀνώμωξέν τε καὶ πολλὰ κατολοφυραμένη διε-
 χρήσατο ἑαυτήν.

5^(a) Δεύκιππος δέ, Ξανθίου παῖς, γένος τῶν ἀπὸ
 De Leucippo Βελλεροφόντου, διαφέρων ἰσχύι μάλιστα τῶν
 καθ' ἑαυτόν, ἤσκει τὰ πολεμικά. Διὸ πολὺς ἦν λόγος 15
 περὶ αὐτοῦ παρὰ τε Λυκίοις καὶ τοῖς προσεχέσι τού-
 τοις, ἅτε δὴ ἀγομένοις καὶ πᾶν ὀτιοῦν δυσχερὲς πά-
 2 σχουσιν. Οὗτος κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης εἰς ἔρωτα
 ἀφικόμενος τῆς ἀδελφῆς, τέως μὲν ἑκαρτέρει, οἴόμε-
 νος ῥᾶστα ἀπαλλάξεσθαι τῆς νόσου· ἐπεὶ μέντοι χρό- 20
 νου διαγενομένου οὐδὲ ἐπ' ὀλίγον ἐλώφα τὸ πάθος,
 ἀνακοινοῦται τῇ μητρὶ καὶ πολλὰ καθικέτευε, μὴ
 περιιδεῖν αὐτὸν ἀπολλύμενον· εἰ γὰρ αὐτῷ μὴ συν-
 3 εργήσειεν, ἀποσφάξειν αὐτὸν ἠπείλει. Τῆς δὲ παρα-
 χρῆμα τὴν ἐπιθυμίαν φαμένης τελέσειεν, ῥάων ἦδη 25
 γέγονεν· ἀνακαλεσαμένη δὲ τὴν κόρην συγκατακλί-
 νει τὰδελφῶν, κἄκ τούτου συνῆσαν οὐ μάλα τινὰ δε-
 δοικότες, ἕως τις ἐξαγγέλλει τῷ κατηγγυημένῳ τὴν
 4 κόρην μνηστῆρι. Ὁ δὲ τὸν τε αὐτοῦ πατέρα παρα-
 λαβὼν καὶ τινὰς τῶν προσηκόντων, πρόσεισι τῷ Ξαν- 30

a ἱστορεῖ Ἐρμησιάναξ Λεοντίῳ

θίῳ καὶ τὴν πρᾶξιν καταμηνύει, μὴ δηλῶν τοῦνομα
 τοῦ Λευκίππου. Ξάνθιος δὲ δυσφορῶν ἐπὶ τοῖς
 προσηγγελημένοις πολλὴν σπουδὴν ἐτίθειτο φωρᾶσαι
 τὸν φθορέα, καὶ διεκελεύσατο τῷ μηνυτῇ, ὅποτε ἴδοι
 5 συνόντας, αὐτῷ δηλῶσαι· τοῦ δὲ ἐτοίμως ὑπακού- 5
 σαντος καὶ αὐτίκα τὸν πρεσβύτερον ἐπαγαγομένου τῷ
 θαλάμῳ, ἢ παῖς, αἰφνιδίου ψόφου γενηθέντος, ἴετο
 διὰ θυρῶν, οἰομένη λήσεσθαι τὸν ἐπιόντα· καὶ αὐ-
 τὴν ὁ πατήρ ὑπολαβὼν εἶναι τὸν φθορέα πατάξας
 10 μαχαίρᾳ καταβάλλει. Τῆς δὲ περιωδύνου γενομένης 6
 καὶ ἀνακραγούσης, ὁ Λεύκιππος ἐπαμύνων αὐτῇ καὶ
 διὰ τὸ ἐκπεπληχθαι μὴ προϊδόμενος ὅστις ἦν, κα-
 τακτείνει τὸν πατέρα. Δι' ἣν αἰτίαν ἀπολιπὼν τὴν
 οἰκίαν Θετταλοῖς ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσιν εἰς Κρήτην
 15 ἡγήσατο, ἀκεῖθεν ἐξελαθεὶς ὑπὸ τῶν προσοίκων εἰς
 τὴν Ἐφεσίαν ἀφίκετο, ἔνθα χωρίον ᾤκησε τὸ Κρητι-
 ναῖον ἐπικληθέν. Τοῦ δὲ Λευκίππου τούτου λέγεται 7
 τὴν Μανδρολύτου θυγατέρα Λευκοφρύην ἐρασθεῖ-
 σαν προδοῦναι τὴν πόλιν τοῖς πολεμίοις, ὧν ἐτύγ-
 20 χανεν ἡγούμενος ὁ Λεύκιππος, ἐλομένων αὐτὸν κα-
 τὰ θεοπρόπιον τῶν δεκατευθέντων ἐκ Φερῶν ὑπ'
 Ἀδμήτου.

Λέγεται καὶ Σίδωνα τὸν Ὀδομάντων βασιλέα γεν- 6 (a)
 νῆσαι θυγατέρα Παλλήνην καλὴν τε καὶ ἐπίχα- De Pallene
 25 ριν, καὶ διὰ τοῦτο ἐπὶ πλείστον χωρῆσαι [τὸ] κλέος
 αὐτῆς, φοιτᾶν τε μνηστῆρας οὐ μόνον ἀπ' αὐτῆς
 [τῆς] Θράκης, ἀλλὰ καὶ ἔτι πρόσωθεν τινας, ἀπὸ τε
 Ἰλλυρίδος [καὶ] τῶν ἐπὶ Τανάιδος ποταμοῦ κατωκη-
 30 ἀφικνουμένους μνηστῆρας πρὸς μάχην ἰέναι * * τὴν

a ἱστορεῖ Θεαγένης καὶ Ἠγήσιππος ἐν Παλληνιακοῖς

κόρην ἔχοντα, εἰ δὲ ἦντων φανείη, τεθνάναι, τούτῳ
 2 τε τῷ τρόπῳ πάνυ συχνούς ἀνηγήκει. Μετὰ δὲ ὡς
 αὐτόν [τε] ἢ πλείων ἰσχύς ἐπιλελοίπει, ἔγνωστό τε
 αὐτῷ τὴν κόρην ἀρμόσασθαι, δύο μνηστῆρας ἀφιγ-
 μένους, Δρύαντά τε καὶ Κλείτον, ἐκέλευεν, ἄθλου 5
 προκειμένου τῆς κόρης, ἀλλήλοις διαμάχεσθαι, καὶ
 τὸν μὲν τεθνάναι, τὸν δὲ περιγεγόμενον τὴν τε βα-
 3 σιλείαν καὶ τὴν παῖδα ἔχειν. Τῆς δὲ ἀφωρισμένης
 ἡμέρας παρούσης, ἡ Παλλήνη (ἔτυχε γὰρ ἐρῶσα τοῦ
 Κλείτου) πάνυ ὠρῶδει περὶ αὐτοῦ, καὶ σημῆναι 10
 μὲν οὐκ ἐτόλμα τινὶ τῶν ἀμφ' αὐτήν, δάκρυα δὲ
 πολλὰ κατεχεῖτο τῶν παρειωῶν αὐτῆς, ἕως οὗ ὁ τρο-
 φεὺς αὐτῆς πρεσβύτης ἀναπνυθανόμενος καὶ ἐπι-
 γνούς τὸ πάθος τῆ μὲν θαρρεῖν παρεκελεύσατο, ὡς
 4 ἢ βούλεται, ταύτῃ τοῦ πράγματος χωρήσοντος· αὐ-
 τὸς δὲ κρύφα ὑπέρχεται τὸν ἠνίοχον τοῦ Δρύαντος,
 καὶ αὐτῷ χρυσὸν πολὺν ὁμολογήσας πείθει διὰ τῶν
 ἀρματηίων τροχῶν μὴ διεῖναι τὰς περόνας. Ἐνθα
 δὴ ὡς ἐς μάχην ἐξήεσαν καὶ ἤλαυνεν ὁ Δρύας ἐπὶ
 τὸν Κλείτον, οἱ τροχοὶ περιερρύησαν αὐτῷ τῶν ἀρ- 20
 μάτων· καὶ οὕτως πεσόντα αὐτὸν ἐπιδραμῶν ὁ Κλεί-
 5 τος ἀναιρεῖ. Αἰσθόμενος δὲ ὁ Σίθων τὸν τε ἔρωτα
 καὶ τὴν ἐπιβουλήν τῆς θυγατρὸς, μάλα μεγάλην πυ-
 ρὰν νήσας καὶ ἐπιθεῖς τὸν Δρύαντα οἶος ἦν ἐπικα-
 τασφάζειν καὶ τὴν Παλλήνην· φαντάσματος δὲ θείου 25
 γενομένου καὶ ἕξαπιναίως ὕδατος ἐξ οὐρανοῦ πολλοῦ
 καταρραγέντος, μετέγνω τε καὶ γάμοις ἀρεσάμενος
 τὸν παρόντα Θρακῶν ὄμιλον ἐφίησι τῷ Κλείτῳ τὴν
 κόρην ἄγεσθαι.

7^(a) Ἐν δὲ τῇ Ἰταλῇ Ἡρακλείᾳ παιδὸς διαφόρου τὴν 30

a ἱστορεῖ Φανίας ὁ Ἐρέσιος

ὄψιν (Ἰππαρίνος αὐτῷ ὄνομα) τῶν πάνυ δοκίμων <sup>De Hippa-
rino</sup>
 Ἀντιλέων ἠράσθη, ὅς πολλὰ μηχανώμενος οὐδαμῆ
 δυνατὸς ἦν αὐτὸν ἀρμόσασθαι. περὶ δὲ γυμνάσια
 διατρίβοντι [πολλὰ] τῷ παιδί προσρυνεὶς ἔφη τοσοῦ-
 5 του αὐτοῦ πόθον ἔχειν, ὥστε πάντα πόνον ἀνατλήναι,
 καὶ ὅ τι ἂν κελεύῃ μηδενὸς αὐτὸν ἀμαρτήσεσθαι.
 Ὁ δὲ ἄρα κατειρωνευόμενος προσέταξεν αὐτῷ ἀπό 2
 τινος ἔρμυνοῦ χωρίου, ὃ μάλιστα ἐφρουρεῖτο ὑπὸ
 τοῦ τῶν Ἡρακλεωτῶν τυράννου, τὸν κώδωνα κατα-
 10 κομίσει, πειθόμενος μὴ [ἂν] ποτε τελέσειν αὐτὸν
 τόνδε τὸν ἄθλον. Ἀντιλέων δὲ κρύφα τὸ φρούριον
 ὑπελθὼν καὶ λοχήσας τὸν φύλακα τοῦ κώδωνος
 κατακαίνει, κάπειδὴ ἀφίκετο πρὸς τὸ μειράκιον
 ἐπιτελέσας τὴν ὑπόσχεσιν, ἐν πολλῇ αὐτῷ εὐ-
 15 νοίᾳ ἐγένετο, καὶ ἐκ τοῦδε μάλιστα ἀλλήλους ἐφί-
 λουν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τύραννος τῆς ὥρας ἐγλίχεται 3
 τοῦ παιδὸς καὶ οἷός [τε] ἦν αὐτὸν βίᾳ προσάγε-
 σθαι, δυσανασχετήσας ὁ Ἀντιλέων ἐκείνῳ μὲν
 παρεκελεύσατο μὴ ἀντιλέγειν κινδυνεύειν, αὐτὸς δὲ
 20 οἴκοθεν ἐξιόντα τὸν τύραννον προσδραμὼν ἀνεῖλεν·
 καὶ τοῦτο δράσας δρόμῳ ἴετο καὶ διέφυγεν ἄν, εἰ μὴ
 προβάτοις συνδεδεμένοις ἀμφιπεσὼν ἐχειρώθη. Διὸ 4
 τῆς πόλεως εἰς τὰρχαῖον ἀποκαταστάσης, ἀμφοτέροις
 παρὰ τοῖς Ἡρακλεώταις ἐτέθησαν εἰκόνες χαλκαῖ, καὶ
 25 νόμος ἐγράφη, μηδένα ἐλαύνειν τοῦ λοιποῦ πρόβατα
 συνδεδεμένα.

Ὅτε δὲ οἱ Γαλάται κατέδραμον τὴν Ἰωνίαν καὶ 8 (a)
 τὰς πόλεις ἐπόρθουν, ἐν Μιλήτῳ Θεσμοφο- De Herippe
 ρίων ὄντων καὶ συνηθροισμένων γυναικῶν ἐν τῷ

a Ἰστορεῖ Ἀριστόδημος ὁ Νυσαεὺς ἐν α' Ἰστοριῶν περὶ
 τούτων, πλὴν ὅτι τὰ ὀνόματα ὑπαλλάττει, ἀντὶ Ἡρίππης
 καλῶν Γυθυμῖαν, τὸν δὲ βάρβαρον Κανάραν

ἰερῶ, ὃ βραχὺ τῆς πόλεως ἀπέχει, ἀποσπασθέν τι
 μέρος τοῦ βαρβαρικοῦ διῆλθεν εἰς τὴν Μιλησίαν
 2 καὶ ἔξαπιναίως ἐπιδραμὸν εἶλεν τὰς γυναῖκας. Ἐνθα
 δὴ τὰς μὲν ἐρρύσαντο πολὺ ἀργύριόν τε καὶ χρυσίου
 ἀντιδόντες, τινὲς δὲ τῶν βαρβάρων αὐταῖς οἰκειω- 5
 θέντων ἀπήχθησαν, ἐν δὲ αὐταῖς καὶ Ἡρίππη, γυνὴ
 Ξάνθου, ἀνδρὸς ἐν Μιλήτῳ πάνυ δοκίμου γένους τε
 3 τοῦ πρώτου, παιδίον ἀπολιπούσα διετές. Ταύτης
 πολὺν πόθον ἔχων ὁ Ξάνθος ἐξηργυρίσατο μέρος τῶν
 ὑπαργμάτων, καὶ κατασκευασάμενος χρυσοῦς δισχι- 10
 λίους τὸ μὲν πρῶτον εἰς Ἰταλίαν ἐπεραιώθη, ἐντεῦ-
 θεν δὲ ὑπὸ ἰδιοξένων τινῶν κομιζόμενος εἰς Μασσα-
 λίαν ἀφικνεῖται κάκειθεν εἰς τὴν Κελτικὴν· καὶ
 προσελθὼν τῇ οἰκίᾳ, ἐνθα αὐτοῦ συνῆν ἡ γυνὴ ἀν-
 15 δρὸι τῶν μάλιστα παρὰ Κελτοῖς δοξαζομένων, ὑποδο-
 4 χῆς ἐδεῖτο τυχεῖν. Τῶν δὲ διὰ φιλοξενίαν ἐτοιμῶς
 αὐτὸν ὑποδεξαμένων, εἰσελθὼν ὄρᾳ τὴν γυναῖκα,
 καὶ αὐτὸν ἐκείνη τὰ χεῖρε ἀμφιβαλοῦσα μάλα φιλο-
 φρόνως προσηγάγετο. Παραχοῆμα δὲ τοῦ Κελτοῦ
 παραγενομένου, διεξῆλθεν αὐτῶ τὴν τε ἄλλην τάν- 20
 δρὸς ἡ Ἡρίππη, καὶ ὡς αὐτῆς ἔνεκα ἦκοι λύτρα κα-
 ταθησόμενος· ὃ δὲ ἠγάσθη τῆς ψυχῆς τὸν Ξάνθου,
 καὶ αὐτίκα συνουσίαν ποιησάμενος τῶν μάλιστα
 5 προσηκόντων ἐξένιζεν αὐτόν. παρατείνοντος δὲ τοῦ
 πότου, τὴν γυναῖκα συγκατακλίνει αὐτῶ καὶ δι' ἐρ- 25
 μηνέως ἐπυνθάνετο πηλίκην οὐσίαν εἶη κεκτημένος
 τὴν σύμπασαν· τοῦ δὲ εἰς ἀριθμὸν χιλίων χρυσῶν
 φήσαντος, ὁ βάρβαρος εἰς τέσσαρα μέρη κατανέμειν
 αὐτὸν ἐκέλευε, καὶ τὰ μὲν τρία ὑπεξαιρεῖσθαι αὐτῶ,
 6 γυναικί, παιδίῳ, τὸ δὲ τέταρτον ἀπολείπειν ἄποινα 30
 τῆς γυναικός. Ὡς δὲ ἐς κοῖτόν ποτε ἀπετράποντο,
 πολλὰ κατεμέμφετο τὸν Ξάνθου ἡ γυνὴ διὰ τὸ μὴ

ἔχοντα τοσοῦτο χρυσίον ὑποσχέσθαι τῷ βαρβάρῳ, κινδυνεύσειν τε αὐτόν, εἰ μὴ ἐμπεδώσειε τὴν ἐπαγγελίαν· τοῦ δὲ φήσαντος ἐν ταῖς κρηπίσι τῶν παιδῶν καὶ ἄλλους τινὰς χιλίους χρυσοῦς κεκρύφθαι
 5 διὰ τὸ μὴ ἐλπίζειν ἐπιεικῆ τὸν βάρβαρον καταλήψεσθαι, δεήσειν δὲ πολλῶν λύτρων, ἣ γυνὴ τῆ ὑστεραία τῷ Κελτῷ καταμηνύει τὸ πλῆθος τοῦ χρυσοῦ καὶ παρεκελεύετο κτεῖναι τὸν Ξάνθου, φάσκουσα πολὺ μᾶλλον αἰρεῖσθαι αὐτόν τῆς τε πατρίδος καὶ τοῦ
 10 παιδίου, τὸν μὲν γὰρ Ξάνθου παντάπασιν ἀποστύγειν. Τῷ δὲ ἄρα οὐ πρὸς ἡδονὴν ἦν τὰ λεχθέντα, ἐν 7 νῷ δὲ εἶχεν αὐτὴν τίσασθαι. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ξάνθος ἐσπούδαζεν ἀπιέναι, μάλα φιλοφρόνως προὔπεμπεν ὁ Κελτὸς ἐπαγόμενος καὶ τὴν Ἡρίππην. ὡς δὲ ἐπὶ
 15 τοὺς ὄρους τῆς Κελτῶν χώρας ἀφίκοντο, θυσίαν ὁ βάρβαρος ἔφη τελέσαι βούλεσθαι πρὶν αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων χωρισθῆναι, καὶ κομισθέντος ἱερείου, τὴν Ἡρίππην ἐκέλευεν ἀντιλαβέσθαι· τῆς δὲ κατασχού- 8 σης, ὡς καὶ ἄλλοτε σύνηθες αὐτῇ, ἐπανατεινόμενος
 20 τὸ ξίφος καθικνεῖται καὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἀφαιρεῖ, τῷ τε Ξάνθῳ παρεκελεύετο μὴ δυσφορεῖν, ἐξαγγείλας τὴν ἐπιβουλήν αὐτῆς, ἐπέτρεπέ τε τὸ χρυσίον ἅπαν κομίζειν αὐτῷ.

Καθ' ὃν δὲ χρόνον ἐπὶ Ναξίους Μιλήσιοι ἔβησαν 9^(a)
 25 σὺν ἐπικούροις καὶ τείχος πρὸ τῆς πόλεως ἐνοί - De Polyerite
 κοδομησάμενοι τὴν τε χώραν ἔτεμνον καὶ καθείρξαντες τοὺς Ναξίους ἐφρούρουν, τότε παρθένος ἀπολειφθεῖσα κατὰ τινα δαίμονα ἐν Δηλίῳ ἱερῷ, ὃ πλησίον τῆς πόλεως κείται, (Πολυκρίτη ὄνομα αὐτῇ)

a ἡ ἱστορία αὕτη ἐλήφθη ἐκ τῆς α' Ἀνδρῆσκου Ναξιακῶν· γράφει περὶ αὐτῆς καὶ Θεόφραστος ἐν τῷ δ' [τῶν] Πρὸς τοὺς καιρούς

τὸν τῶν Ἐρυθραίων ἡγεμόνα Διόγνητον εἶλεν, ὃς
 οἰκείαν δύναμιν ἔχων συνεμάχει τοῖς Μιλησίοις.
 2 Πολλῷ δὲ συνεχόμενος πόθῳ διεπέμπετο πρὸς αὐτήν·
 οὐ γὰρ δὴ γε θεμιτὸν ἦν ἰκέτιν οὕσαν ἐν τῷ ἱερῷ
 βιάζεσθαι· ἢ δ' ἕως μὲν τινος οὐ προσίετο τοὺς πα- 5
 ραγινομένους· ἐπεὶ μέντοι πολὺς ἐνέκειτο, οὐκ ἔφη
 πεισθήσεσθαι αὐτῷ, εἰ μὴ ὁμόσειεν ὑπηρετήσειν
 3 αὐτῇ ὅτι ἂν βουληθῆ. Ὁ δὲ Διόγνητος οὐδὲν ὑπο-
 τοπήσας τοιόνδε μάλα προθύμως ὥμοσεν Ἄρτεμιν
 χαριεῖσθαι αὐτῇ ὅτι ἂν προαιρηῆται· κατομοσαμέ- 10
 νου δὲ ἐκείνου, λαβομένη τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἢ Πολυ-
 κρίτη μιμνήσκειται περὶ προδοσίας τοῦ χωρίου, καὶ
 πολλὰ καθικετεύει αὐτήν τε οἰκτεῖρειν καὶ τὰς συμ-
 4 φορὰς τῆς πόλεως. Ὁ [δὲ] Διόγνητος ἀκούσας τοῦ
 λόγου ἐκτός τε ἐγένετο αὐτοῦ καὶ σπασάμενος τὴν 15
 μάχαιραν ὄρμησεν διεργάσασθαι τὴν κόρην. Ἐν νῶ
 μέντοι λαβὼν τὸ εὐγνωμον αὐτῆς καὶ ἅμα ὑπ' ἔρωτος
 κρατούμενος (ἔδει γὰρ, ὡς ἔοικε, Ναξίοις μεταβο-
 λὴν γενέσθαι τῶν παρόντων κακῶν) τότε μὲν οὐδὲν
 ἀπεκρίνατο, βουλευόμενος τί ποιητέον εἴη· τῇ δ' 20
 5 ὕστεραία καθωμολογήσατο προδώσειν. καὶ τῷδε
 τοῖς Μιλησίοις ἑορτὴ μετὰ τρίτην ἡμέραν Θαργήλια
 ἐπήει, ἐν ἣ πολὺν τε ἄκρατον ἐμποροῦνται καὶ τὰ
 πλείστου ἄξια καταναλίσκουσι· τότε [οὖν] παρε-
 σκευάζετο προδιδόναι τὸ χωρίον· καὶ εὐθέως διὰ τῆς 25
 Πολυκρίτης ἐνθήμενος εἰς ἄρτον μολυβδίνην ἐπιστο-
 λὴν * * τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῆς (ἐτύγγανον δὲ ἄρα τῆς
 πόλεως ἡγεμόνες οὗτοι) ὅπως εἰς ἐκείνην τὴν νύκτα
 παρασκευασάμενοι ἦκωσιν· σημεῖον δὲ αὐτοῖς ἀνα-
 6 στήσειν αὐτὸς ἔφη λαμπτήρα. Καὶ ἡ Πολυκρίτη δὲ 30
 τῷ κομίζοντι τὸν ἄρτον φράζειν ἐκέλευε τοῖς ἀδελφοῖς
 μὴ ἐνδοιασθῆναι, ὡς τῆς πράξεως ἐπὶ τέλος ἀχθησο-

μένης, εἰ μὴ ἐκεῖνοι ἐνδοιασθεῖεν. Τοῦ δὲ ἀγγέλου
 ταχέως εἰς τὴν πόλιν ἐλθόντος, Πολυκλῆς, ὁ τῆς Πο-
 λυκρίτης ἀδελφός, ἐν πολλῇ φροντίδι ἐγίνετο εἴτε
 πεισθεῖη τοῖς ἐπεσταλμένοις εἴτε μή· τέλος δέ, ὡς 7
 5 ἐδόκει πᾶσι πείθεσθαι καὶ νύξ ἐπῆλθεν, ἐν ἣ προσε-
 τέτακτο παραγίνεσθαι, πολλὰ κατευξάμενοι τοῖς θεοῖς,
 εἰσδεχομένων αὐτοὺς τῶν ἀμφὶ Διόγνητον, ἐσπίπτου-
 σιν εἰς τὸ τεῖχος τῶν Μιλησίων οἱ μὲν τινες κατὰ τὴν
 ἀνεωργμένην πυλίδα, οἱ δὲ καὶ τὸ τεῖχος ὑπερελθόν-
 10 τες, ἀθρόοι τε ἐντὸς γενόμενοι κατέκαινον τοὺς Μι-
 λησίους. ἔνθα δὴ κατ' ἄγνοιαν ἀποθνήσκει καὶ
 Διόγνητος. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ οἱ Νάξιοι πάντες πολὺν 8
 πόθον εἶχον θεάσασθαι τὴν κόρην· καὶ οἱ μὲν τινες
 αὐτὴν μίτραις ἀνέδουν, οἱ δὲ ζώναις, αἷς βαρηθεῖσα
 15 ἡ παῖς διὰ πλῆθος τῶν ἐπιρριπτομένων ἀπεπνίγη.
 Καὶ αὐτὴν δημοσίᾳ θάπτουσιν ἐν τῷ πεδίῳ, πάντα
 ἑκατὸν ἐναγίσαντες αὐτῇ· φασὶ δὲ τινες καὶ Διόγνη-
 τον ἐν τῷ αὐτῷ καῆναι, ἐν ᾧ καὶ ἡ παῖς, σπουδα-
 σάντων [τῶν] Ναξίων.
 20 Ἐν δὲ Θεσσαλίᾳ Κυάνιππος, υἱὸς Φάρακος, μάλα 10^(a)
 καλῆς παιδὸς εἰς ἐπιθυμίαν Λευκώνης ἐλθών, De Leucone
 παρὰ τῶν πατέρων αἰτησάμενος αὐτὴν ἠγάγετο γυ-
 ναῖκα. Ἦν δὲ φιλοκύνηγος· [καὶ] μεθ' ἡμέραν μὲν
 ἐπὶ τε λέοντας καὶ κάπρους ἐφέρειτο, νύκτωρ δὲ
 25 κατῆει πάνυ κεκμηκῶς πρὸς τὴν κόρην, ὥστε μηδὲ
 διὰ λόγων ἔσθ' ὅτε γινόμενον αὐτῇ εἰς βαθὺν ὕπνον
 καταφέρεσθαι. Ἡ δὲ ἄρα ὑπὸ τε ἀνίας καὶ ἀλγη- 2
 δόνων συνεχομένη ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν σπουδῆν τε
 ἐποιεῖτο κατοπτεῦσαι τὸν Κυάνιππον, ὅ τι ποιῶν
 30 ἦδοιτο τῇ κατ' ὄρος διαίτη· αὐτίκα δὲ εἰς γόνυ ζω-

σαμένη κρύφα τῶν θεραπεινίδων εἰς τὴν ὕλην κατα-
 3 δύνει. Αἶ δὲ τοῦ Κυανίππου κύνες ἐδίωκον μὲν
 ἔλαφον, οὔσαι δὲ οὐ πάνυ κτίλοι, ἅτε δὴ ἐκ πολλοῦ
 ἠγριωμένοι, ὡς ὠσφρήσαντο τῆς κόρης, ἐπηνέχθη-
 σαν αὐτῇ, καὶ μηδενὸς παρόντος πᾶσαν διεσπάραξαν. 5
 καὶ ἡ μὲν διὰ πόθον ἀνδρὸς κουριδίου ταύτη τέλος
 4 ἔσχε· Κυάνιππος δέ, ὡς ἐπελθὼν κατέλαβε λελω-
 βημένην τὴν Λευκώνην, μεγάλου τε ἄχους ἐπληρώθη,
 καὶ ἀνακαλεσάμενος τοὺς ἀμφ' αὐτόν, ἐκείνην μὲν
 πυρὰν νηήσας ἐπέθετο, αὐτὸς δὲ πρῶτον μὲν τὰς 10
 κύνας ἐπικατέσφαξε τῇ πυρᾷ, ἔπειτα δὲ πολλὰ ἀπο-
 δυράμενος τὴν παῖδα διεχρήσατο ἑαυτόν.

11^(a) Περὶ δὲ Καῦνου καὶ Βυβλίδος, τῶν Μιλήτου
 De Byblide παίδων, διαφόρως ἱστορεῖται. Νικαίνετος μὲν
 γὰρ φησι τὸν Καῦνον ἐρασθέντα τῆς ἀδελφῆς, ὡς 15
 οὐκ ἔληγε τοῦ πάθους, ἀπολιπεῖν τὴν οἰκίαν καὶ
 ὀδεύσαντα πόρρω τῆς οἰκείας χώρας πόλιν τε κτίσαι
 καὶ τοὺς ἀπεσκεδασμένους τότε Ἴωνας ἐνοικίσαι· λέ-
 γει δὲ ἔπειτα τοῖσδε·

αὐτὰρ ὃ γε προτέρωσε κιῶν Οἰκούσιον ἄστν 20
 κτίσσατο, Τραγασίη δὲ Κελαινοῦς εἶχετο παιδί,
 ἣ οἱ Καῦνον ἔτικτεν ἀεὶ φιλέοντα θέμιστας·
 γείνατο δὲ ῥαδαλῆς ἐναλίγκιον ἀρκεύθοισι
 Βυβλίδα, τῆς ἦτοι ἀέκων ἠράσσατο Καῦνος.
 βῆ δεφερένδιος φεύγων ὀφριάδεα Κύπρον 25
 καὶ Κάπρος ὑλιγενὲς καὶ Κάρια ἰρὰ λοετρά·
 ἐνθ' ἦτοι πτολίεθρον ἐδείματο πρῶτος Ἴώνων.
 αὐτὴ δὲ γνωτὴ, ὀλολυγόνος οἶτον ἔχουσα,
 Βυβλὶς ἀποπρὸ πυλῶν Καῦνου ὠδύρατο νόστον.

a ἱστορεῖ Ἀριστόκριτος περὶ Μιλήτου καὶ Ἀπολλώνιος
 ὁ Ῥόδιος Καῦνον κτίσει

οἱ δὲ πλείους τὴν Βυβλίδα φασὶν ἐρασθεῖσαν τοῦ 2
 Καῦνου λόγους αὐτῷ προσφέρειν καὶ δεῖσθαι μὴ
 περιδεῖν αὐτὴν εἰς πᾶν κακοῦ προελθοῦσαν· ἀπο-
 στυγήσαντα δὲ οὕτως τὸν Καῦνον περαιωθῆναι εἰς
 5 τὴν τότε ὑπὸ Λελέγων κατεχομένην γῆν, ἔνθα κρήνη
 Ἐχενηίς, πόλιν τε κτίσαι τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν
 Καῦνον· τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην,
 πρὸς δὲ καὶ δοκοῦσαν αἰτίαν γεγονέναι Καῦνον τῆς
 ἀπαλλαγῆς, ἀναψαμένην ἀπὸ τινος δρυὸς τὴν μί-
 10 τραν ἐνθεῖναι τὸν τράχηλον. λέγεται δὲ καὶ παρ'
 ἡμῖν οὕτως·

ἢ δ' ὅτε δὴ ὀλοοῖτο κασιγνήτου νόον ἔγνω,
 κλαῖεν ἀηδονίδων θαμινώτερον, αἴτ' ἐνὶ βήσσης
 Σιθουίῳ κούρω πέρι μυρίον αλάξουσιν·

15 καὶ ῥα κατὰ στυφελοῖο σαρωνίδος αὐτίκα μίτρην
 ἀψαμένη, δειρὴν ἐνεθήκατο, ταὶ δ' ἐπ' ἐκείνη
 βεύδεα παρθενικαὶ Μιλησίδες ἐρρήξαντο.

φασὶ δὲ τινες καὶ ἀπὸ τῶν δακρύων κρήνην ῥυῆναι
 ἰδίᾳ τὴν καλουμένην Βυβλίδα.

20 Λέγεται δὲ καὶ Κίρκης, πρὸς ἣν Ὀδυσσεὺς ἦλθε, 12^(a)
 Δαυνιὸν τινα Κάλχον ἐρασθέντα τὴν τε βασι- De Calcho
 λείαν ἐπιτρέπειν τὴν Δαυνίων αὐτῇ καὶ ἄλλα πολλὰ
 μειλίγματα παρέχεσθαι· τὴν δὲ ὑποκαομένην Ὀδυσ-
 σέως (τότε γὰρ ἐτύγγανε παρῶν) ἀποστυγεῖν τε αὐ-
 25 τὸν καὶ κωλύειν ἐπιβαίνειν τῆς νήσου. Ἐπεὶ μέντοι 2
 οὐκ ἀνίει φοιτῶν καὶ διὰ στόμα ἔχων τὴν Κίρκην,
 μάλα ἀχθεσθεῖσα ὑπέρχεται αὐτόν, καὶ αὐτίκα εἰσκα-
 λεσαμένη τράπεξαν αὐτῷ παντοδαπῆς θοίνης πλή-
 σασα παρατίθησιν· ἣν δ' ἄρα φαρμάκων ἀνάπλεω
 30 τὰ ἐδέσματα, φαγῶν τε ὁ Κάλχος εὐθέως παραπλήξ

γίνεται, καὶ αὐτὸν ἤλασεν ἐς συφεούς. Ἐπεὶ μέντοι μετὰ χρόνον Δαῦνιος στρατὸς ἐπήει τῇ νήσῳ ζήτησιν ποιούμενος τοῦ Κάλχου, μεθήσειν αὐτόν, πρότερον ὀρκίοις καταδησαμένη, μὴ ἀφίξεσθαι ποτε εἰς τὴν νῆσον μήτε μνηστείας μήτε ἄλλου του 5 χάριν.

- 13^(a) Κλύμενος δὲ ὁ Τελέως ἐν Ἀργεὶ γήμας Ἐπικά-
De Harpa-lyce στην γενναῖ παῖδας ἄρρενας μὲν Ἴδαν καὶ Θήρα-
 γρον, θυγατέρα δὲ Ἀρπαλύκην πολὺ τι τῶν ἡλικίων
 2 θηλειῶν κάλλει διαφέρουσιν. Ταύτης εἰς ἔρωτα 10
 ἐλθὼν χρόνον μὲν τινα ἐκαρτέρει καὶ περιῆν τοῦ
 παθήματος· ὡς δὲ πολὺ μᾶλλον αὐτὸν ὑπέρρει τὸ
 νόσημα, τότε διὰ τῆς τροφοῦ κατεργασάμενος τὴν
 3 κόρην λαθραίως αὐτῇ συνῆλθεν. Ἐπεὶ μέντοι γά-
 μου καιρὸς ἦν καὶ παρῆν Ἀλάστωρ, εἰς τῶν Νειλει- 15
 δῶν, ἀξόμενος αὐτήν, ᾧ καθωμολόγητο, παραχρη-
 μα μὲν ἐνεχείρισε, πάνυ λαμπροὺς γάμους δαίσας·
 μεταγνοὺς δὲ οὐ πολὺ ὕστερον διὰ τὸ ἔκφρων εἶναι
 μεταθεῖ τὸν Ἀλάστορα, καὶ περὶ μέσσην ὁδὸν αὐτῶν
 ἤδη ὄντων, ἀφαιρεῖται τὴν κόρην, ἀγαγόμενός τε εἰς 20
 4 Ἀργος ἀναφανδὸν αὐτῇ ἐμίσγητο. Ἡ δὲ δεινὰ καὶ
 ἔκνομα πρὸς τοῦ πατρὸς δόξασα πεπονθέναι τὸν
 νεώτερον ἀδελφὸν κατακόπτει, καὶ τινος ἑορτῆς καὶ
 θυσίας παρ' Ἀργείοις τελουμένης, ἐν ἣ δημοσίᾳ
 πάντες εὐωχοῦνται, τότε σκευάσασα τὰ κρέα τοῦ 25
 5 παιδὸς παρατίθησι τῷ πατρί. Καὶ ταῦτα δράσασα
 αὐτῇ μὲν εὐξαμένη θεοῖς ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆ-
 ναι μεταβάλλει τὴν ὄψιν εἰς χαλκίδα ὄρνιν· Κλύμε-
 νος δέ, ὡς ἔννοιαν ἔλαβε τῶν συμφορῶν, διαχρη-
 ται ἑαυτόν. 30

a ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρακὶ καὶ Ἀρητάδας

Ἐκ δὲ Ἀλικαρνασσοῦ παῖς Ἀνθεὺς ἐκ βασιλείου 14^(a)
γένους ὠμήρευσε παρὰ Φοβίῳ, ἐνὶ τῶν Νειλει- De Antheo
δῶν, τότε κρατοῦντι Μιλησίων. Τούτου Κλεόβοια,
ἣν τινες Φιλαίχμην ἐκάλεσαν, τοῦ Φοβίου γυνή, ἐρα-
5 σθεῖσα πολλὰ ἐμηχανᾶτο εἰς τὸ προσαγαγέσθαι τὸν
παῖδα· ὡς δὲ ἐκείνος ἀπεωθεῖτο, ποτὲ μὲν φάσκων
ὀρρωδεῖν μὴ κατάδηλος γένοιτο, ποτὲ δὲ Δία Ξένιον
καὶ κοινὴν τράπεζαν προῖσχύμενος, ἣ Κλεόβοια κα-
κῶς φερομένη ἐν νῶ εἶχε τίσασθαι αὐτόν, ἀνηλεῆ τε
10 καὶ ὑπέραυχον ἀποκαλουμένη. Ἐνθα δὴ χρόνου 2
προϊόντος τοῦ μὲν ἔρωτος ἀπηλλάχθαι προσεποιήθη,
πέρδικα δὲ τιθασὸν εἰς βαθὺ φρέαρ κατασοβήσασα
ἐδεῖτο τοῦ Ἀνθέως ὅπως κατελθὼν ἀνέλοιτο αὐτόν.
τοῦ δὲ ἐτοίμως ὑπακούσαντος διὰ τὸ μηδὲν ὑφορᾶ-
15 σθαι, ἣ Κλεόβοια ἐπισείει στιβαρὸν αὐτῷ πέτρον· καὶ
ὁ μὲν παραχρῆμα ἐτεθνήκει, ἣ δὲ ἄρα ἐννοηθεῖσα ὡς
δεινὸν ἔργον δεδράκοι, καὶ ἄλλως δὲ καομένη σφο-
δρῶ ἔρωτι τοῦ παιδός, ἀναρτᾶ ἑαυτήν. Φοβίος μὲν- 3
τοι διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ὡς ἐναγῆς παρεχώρησε
20 Φρυγίῳ τῆς ἀρχῆς. Ἐφασαν δὲ τινες οὐ πέρδικα,
σκεῦος δὲ χρυσοῦν εἰς τὸ φρέαρ βεβλήσθαι, ὡς καὶ
Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς μέμνηται ἐν τοῖσδε [ἐν Ἀπόλ-
λωνι].

παῖς Ἰπποκλῆος Φοβίος Νειληιάδαο
25 ἔσται ἰθαιγενέων γνήσιος ἐκ πατέρων·
τῶ δ' ἄλοχος μνηστὴ δόμον ἴξεται, ἣς ἔτι νύμφης
ἠλάκατ' ἐν θαλάμοις καλὸν ἐλισσομένης
Ἀσσησοῦ βασιλῆος ἐλεύσεται ἔκγονος Ἀνθεύς,
ὄρκι' ὀμηρείης πίστ' ἐπιβωσάμενος,

a ἱστορεῖ Ἀριστοτέλης καὶ οἱ τὰ Μιλησιακά

πρωθήβης, ἕαρος θαλερώτερος (οὐδὲ Μελίσσῳ
 Πειρήνης τοιόνδ' ἀλφεισίβοιον ὕδωρ
 θηλήσει μέγαν νιόν, ἀφ' οὗ μέγα χάσμα Κορίνθῳ
 ἔσται καὶ βριαροῖς ἄλγεα Βακχιάδαις),
 Ἄνθεὺς Ἑρμείῃ ταχινῶ φίλος, ᾧ ἔπι νύμφη 5
 μαινάς ἄφαρ σγήσει τὸν λιθόλευστον ἔρων·
 καὶ ἔκαθαψαμένη γούνων ἀθέμιστα τελέσσαι
 πείσει· ὁ δὲ Ζῆνα Ξείνιον αἰδόμενος
 σπονδάς τ' ἐν Φοβίου καὶ ἄλα ξυνεῶνα θαλείης
 κρήναις καὶ ποταμοῖς νίψεται ἀεικὲς ἔπος· 10
 ἢ δ' ὅταν ἀρνηῆται μελεὸν γάμον ἀγλαὸς Ἄνθεὺς,
 δὴ τότε οἱ τεύξει μητιόεντα δόλον,
 μύθοις ἕξαπαφοῦσα· λόγος δέ οἱ ἔσσεται οὗτος·
 "γαυλὸς μοι χρύσεος· φρεῖατος ἐκ μυχάτου
 νῦν ὃ γ' ἀνελκόμενος διὰ μὲν κακὸν ἤρικεν 15
 οὔσον,
 αὐτὸς δ' ἐς Νύμφας ᾧχετ' ἐφυδριάδας·
 πρὸς σὲ θεῶν, ἀλλ' εἴ μοι, ἐπεὶ καὶ πᾶσιν
 ἀκούω
 ῥηιδίην οἶμον τοῦδ' ἔμεναι στομίου, 20
 ἰθύσας ἀνέλοιο, τότ' ἂν μέγα φίλτατος εἶης."
 ᾧδε μὲν ἡ Φοβίου Νειλιάδαο δάμαρ
 φθέγγεθ'· ὁ δ' οὐ φρασθεὶς ἀπὸ μὲν Δελεγήιον
 εἶμα.
 μητρὸς εἴης ἔργον θήσεται Ἑλλαμενῆς· 25
 αὐτὸς δὲ σπεύδων κοῖλον καταβήσεται ἄγκος
 φρεῖατος· ἢ δ' ἐπὶ οἱ λιρὰ νοεῦσα γυνὴ
 ἀμφοτέραις χεῖρεσσι μυλακρίδα λαῶν ἐνήσει·
 καὶ τόθ' ὁ μὲν ξείνων πολλὸν ἀποτμότατος
 ἠρίον ὀγκώσει τὸ μεμορμένον, ἢ δ' ὑπὸ δειρῆν 30
 ἀψαμένη σὺν τῶ βήσεται εἰς Ἀΐδην.

Περὶ δὲ τῆς Ἀμύκλα θυγατρὸς τάδε λέγεται Δά-15^(a)
 φνης· αὕτη τὸ μὲν ἅπαν εἰς πόλιν οὐ κατήει, οὐδ' ^{De Daphne}
 ἀνεμίσγετο ταῖς λοιπαῖς παρθένοις· παρασκευασαμένη
 δὲ κύνας ἐθήρευεν ἔστιν ὅτε καὶ ἐν τῇ Λακωνικῇ
 5 καὶ ἐπιφοιτῶσα εἰς τὰ λοιπὰ τῆς Πελοποννήσου ὄρη·
 δι' ἣν αἰτίαν μάλα καταθύμιος ἦν Ἀρτέμιδι, καὶ
 αὐτὴν εὖστοχα βάλλειν ἐποιεῖ. Ταύτης περὶ τὴν 2
 Ἥλιδιαν ἀλωμένης Λεύκιππος, Οἰνομάου παῖς, εἰς
 ἐπιθυμίαν ἦλθε, καὶ τὸ μὲν ἄλλως πῶς αὐτῆς πειρᾶ-
 10 σθαι ἀπέγνω, ἀμφιεσάμενος δὲ γυναικείας ἀμπεχόνας
 καὶ ὁμοιωθεὶς κόρη συνεθήρα αὐτῇ. Ἐτυχε δὲ πῶς 3
 αὐτῇ κατὰ νοῦν γενόμενος, οὐ μεθίει τε αὐτὸν ἀμφι-
 πολεύουσά τε καὶ ἐξηρητημένη πᾶσαν ὥραν. Ἀπόλλων
 δὲ καὶ αὐτὸς τῆς παιδὸς πόθῳ καόμενος, ὀργῇ τε καὶ
 15 φθόνῳ εἶχετο τοῦ Λευκίππου συνόντος, καὶ ἐπὶ νοῦν
 αὐτῇ βάλλει σὺν ταῖς λοιπαῖς παρθένοις ἐπὶ κρήνην
 ἐλθούσαις λούεσθαι. Ἐνθα δὴ ὡς ἀφικόμεναι ἀπεδι- 4
 δύσκοντο καὶ ἐώρων τὸν Λεύκιππον μὴ βουλόμενον,
 περιέρρηξαν αὐτόν· μαθοῦσαι δὲ τὴν ἀπάτην καὶ ὡς
 20 ἐπεβούλευεν αὐταῖς, πᾶσαι μεθίεσαν εἰς αὐτὸν τὰς
 αἰχμάς. Καὶ ὁ μὲν δὴ κατὰ θεῶν βούλησιν ἀφανῆς 5
 γίνεται, Ἀπόλλωνα δὲ Δάφνη ἐπ' αὐτὴν ἰόντα προΐ-
 δομένη, μάλα ἐρρωμένως ἔφευγεν· ὡς δὲ συνεδιώ-
 κето, παρὰ Διὸς αἰτεῖται ἐξ ἀνθρώπων ἀπαλλαγῆναι,
 25 καὶ αὐτὴν φασὶ γενέσθαι τὸ δένδρον τὸ ἐπικληθῆν
 ἀπ' ἐκείνης δάφνην.

Ἐλέχθη δὲ καὶ περὶ Λαοδίκης ὅδ' ὁ λόγος, ὡς 16^(b)
 ἄρα παραγενομένων ἐπὶ Ἑλένης ἀπαίτησιν Διο- ^{De Laodice}

a ἡ ἱστορία παρὰ Διοδώρῳ τῷ Ἐλαίτῃ ἐν ἐλεγείαις καὶ
 Φυλάρχῳ ἐν ιε'

b ἱστορεῖ Ἠγήσιππος Μιλησιακῶν α'

μήδους καὶ Ἀκάμαντος πολλὴν ἐπιθυμίαν εἶχεν μι-
 γῆναι παντάπασιν νέῳ ὄντι Ἀκάμαντι· καὶ μέχρι μὲν
 τινος ὑπ' αἰδοῦς κατέχεσθαι, ὕστερον δὲ νικωμένην
 ὑπὸ τοῦ πάθους ἀνακοινώσασθαι Περσέως γυναικὶ
 (Φιλοβίη αὐτῇ ὄνομα) παρακαλεῖν τε αὐτὴν ὅσον οὐκ 5
 2 ἤδη διοιχομένη ἀρήγειν αὐτῇ. Κατοικτεῖρουσα δὲ
 τὴν συμφορὰν τῆς κόρης δεῖται τοῦ Περσέως ὅπως
 συνεργὸς αὐτῇ γένηται, ἐκέλευέ τε ξενίαν καὶ φιλό-
 τητα τίθεσθαι πρὸς τὸν Ἀκάμαντα. Περσεὺς δὲ τὸ
 μὲν καὶ τῇ γυναικὶ βουλόμενος ἀρμόδιος εἶναι, τὸ δὲ 10
 καὶ τὴν Λαοδίκην οἰκτεῖρων, πάσῃ μηχανῇ τὸν Ἀκά-
 μαντα εἰς Δάρδανον ἀφικέσθαι πείθει (καθίστατο
 γὰρ ὕπαρχος τοῦ χωρίου), ἦλθε [δὲ] καὶ Λαοδίκη ὡς
 εἰς ἑορτὴν τινα σὺν ἄλλαις τῶν Τρωάδων ἔτι παρθέ-
 3 νος οὔσα. Ἐνθα δὲ παντοδαπὴν θοίνην ἐτοιμασά- 15
 · μενος συγκατακλίνει καὶ τὴν Λαοδίκην αὐτῷ, φάμε-
 νος μίαν εἶναι τῶν τοῦ βασιλέως παλλακίδων. Καὶ
 Λαοδίκη μὲν οὕτως ἐξέπλησε τὴν ἐπιθυμίαν, χρόνου
 δὲ προϊόντος γίνεται τῷ Ἀκάμαντι υἱὸς Μούνιτος
 ὃν ὑπ' Αἴθρα τραφέντα μετὰ Τροίας ἄλωσιν διεκό- 20
 μισεν ἐπ' οἴκου· καὶ αὐτὸν θηρεύοντα ἐν Ὀλύμπῳ
 τῆς Θράκης ὄφιν ἀνεῖλεν.

17 *De Periandri
matre* λέγεται δὲ καὶ Περιάνδρον τὸν Κορίνθιον τὴν μὲν
 ἀρχὴν ἐπιεικῆ τε καὶ πρᾶον εἶναι, ὕστερον δὲ
 φονικώτατον γενέσθαι δι' αἰτίαν τήνδε. ἡ μήτηρ αὐ- 25
 τοῦ κομιδῆ νέου πολλῶ [πόθῳ] κατείχετο, καὶ τέως
 [μὲν] ἀνεπίμπλατο τῆς ἐπιθυμίας περιπλεκομένη τῷ
 παιδί· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου τὸ πάθος ἐπὶ μεῖζον
 ἠΰξετο, καὶ κατέχειν τὴν νόσον οὐκέτι οἷα τε ἦν, ἕως
 ἀποτολήσασα προσφέρει λόγους τῷ παιδί ὡς αὐτοῦ 30
 γυνὴ τις ἐρώη τῶν πάντων καλῶν, παρεκάλει τε αὐτὸν
 2 μὴ περιορᾶν αὐτὴν περαιτέρω καταξαινομένην. Ὁ

δὲ τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἔφη φθερεῖν ἐξευγμένην γυ-
 ναῖκα ὑπὸ τε νόμων καὶ ἐθῶν, λιπαρῶς δὲ προσκει-
 μένης τῆς μητρὸς συγκατατίθεται. Κάπειδὴ νύξ
 ἐπῆλθεν, εἰς ἣν ἐτέτακτο τῷ παιδί, προουδήλωσεν
 5 αὐτῷ μήτε λύχνα φαίνειν ἐν τῷ θαλάμῳ, μήτε ἀνάγ-
 κην αὐτῇ ἐπάγειν πρὸς τὸ διαλεχθῆναί τι· ἐπι-
 προσθεῖσθαι γὰρ αὐτὴν ὑπ' αἰδοῦς. Καθομολογησα- 3
 μένου δὲ τοῦ Περιάνδρου πάντα ποιήσειν κατὰ τὴν
 ὑφήγησιν τῆς μητρὸς, ὡς ὅτι κράτιστα αὐτὴν ἀσκή-
 10 σασα εἰσέρχεται παρὰ τὸν παῖδα, καὶ πρὶν ἢ ὑπο-
 φαίνειν ἕω λαθραίως ἔξεισιν. Τῇ δ' ὑστεραία ἀνα- 4
 πυνθανομένης αὐτῆς εἰ κατὰ νοῦν αὐτῷ γένοιτο καὶ
 εἰ αὐτὶς θέλοι αὐτὴν παρ' αὐτὸν ἀφικέσθαι, ὁ Πε-
 ριάνδρος σπουδάζειν τε ἔφη καὶ ἡσθῆναι οὐ μετρίως.
 15 Ὡς δὲ [ἐκ] τούτου οὐκ ἀνίει φοιτῶσα πρὸς τὸν παῖδα
 καὶ τις [καὶ] ἔρως ὑπῆει τὸν Περιάνδρον, ἥδη σπου-
 δὴν ἐτίθετο γνωρίσαι τὴν ἄνθρωπον ἣτις ἦν. Καὶ 5
 ἕως μὲν τινος ἐδεῖτο τῆς μητρὸς ἐξικετεῦσαι ἐκείνην
 ὅπως τε εἰς λόγους αὐτῷ ἀφίκοιτο κάπειδὴ εἰς πο-
 20 λὺν πόθον ἐπαγάγοιτο αὐτόν, δήλη ποτὲ γένοιτο·
 νυνὶ δὲ παντάπασι πρᾶγμα ἄγνωμον πάσχειν διὰ τὸ
 μὴ ἐφίεσθαι αὐτῷ καθορᾶν τὴν ἐκ πολλοῦ χρόνου
 συνοῦσαν αὐτῷ· ἐπεὶ δὲ ἡ μήτηρ ἀπειργεν αἰτιωμένη
 τὴν αἰσχύνην τῆς γυναικός, κελεύει τινὰ τῶν ἀμφ'
 25 αὐτὸν οἰκετῶν λύχνα κατακρύψαι. Τῆς δὲ κατὰ τὸ 6
 σύνηθες ἀφικομένης καὶ μελλούσης κατακλίνεσθαι,
 ἀναδραμὼν ὁ Περιάνδρος ἀναίρει τὸ φῶς, καὶ κατι-
 δὼν τὴν μητέρα ὥρμησεν ἐπὶ τὸ διεργάσασθαι αὐ-
 τὴν· κατασχεθεῖς δὲ ὑπὸ τινος δαιμονίου φαντάσμα-
 30 τος ἀπετράπετο, καὶ τούτου παραπλήξ ἦν νοῦ τε καὶ
 φρενῶν κατέσκηψέ τε εἰς ὠμότητα καὶ πολλοὺς ἀπέ-

σφαξε τῶν πολιτῶν· ἡ δὲ μήτηρ πολλὰ κατολοφυρα-
μένη τὸν ἑαυτῆς δαίμονα, ἀνείλεν ἑαυτήν.

18^(a) Ἐψικρέων δὲ Μιλήσιος καὶ Προμέδων Νάξιος
De Neaera μάλιστα φίλω ἦσθην. Ἀφικομένου οὖν ποτε
Προμέδοντος εἰς Μίλητον, θατέρου λέγεται τὴν γυ- 5
ναῖκα Νέαιραν ἐρασθῆναι αὐτοῦ. Καὶ παρόντος μὲν
τοῦ Ἐψικρέοντος μὴ τολμᾶν αὐτὴν διαλέγεσθαι τῷ
2 ξένῳ· μετὰ δὲ χρόνον ὡς ὁ μὲν Ἐψικρέων ἐτύγγανεν
ἀποδημῶν, ὁ δὲ αὐτίς ἀφίκετο, νύκτωρ αὐτοῦ κοι-
μωμένου ὑπείσέρχεται ἡ Νέαιρα καὶ πρῶτον μὲν οἶα 10
[τε] ἦν πείθειν αὐτόν· ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος οὐκ ἐνεδί-
δου, Δία τε Ἐταιρήιον καὶ Ξένιον αἰδούμενος, προσ-
έταξεν ἡ Νέαιρα ταῖς θεραπαίνοις ἀποκλεῖσαι τὸν
θάλαμον, καὶ οὕτως, πολλὰ ἐπαγωγὰ ποιούσης,
3 ἠναγκάσθη μιγῆναι αὐτῇ· τῇ μέντοι ὑστεραία δει- 15
νὸν ἠγησάμενος εἶναι τὸ πραχθὲν ᾧχετο πλέων ἐπὶ
τῆς Νάξου. ἔνθα [δὴ] καὶ ἡ Νέαιρα δείσασα τὸν
Ἐψικρέοντα διέπλευσεν εἰς τὴν Νάξον· κάπειδὴ αὐ-
τὴν ἐξήτει ὁ Ἐψικρέων, ἰκέτις προσκαθίζετο ἐπὶ τῆς
4 ἐστίας τῆς ἐν τῷ Πρυτανείῳ. Οἱ δὲ Νάξιοι λι- 20
παροῦντι τῷ Ἐψικρέοντι ἐκδώσειν μὲν οὐκ ἔφασαν,
ἐκέλευον μέντοι πείσαντα αὐτὴν ἄγεσθαι· δόξας δὲ
ὁ Ἐψικρέων ἀσεβεῖσθαι, πείθει [τούς] Μιλησίους
πολεμεῖν τοῖς Ναξίοις.

19^(b) Σκέλλις τε καὶ Κασσαμενὸς κήτορος οἱ Θράκης 25
De Panerato ὁρμήσαντες ἀπὸ νήσου τῆς πρότερον μὲν Στρογ-
γύλης, ὕστερον δὲ Νάξου κληθείσης, ἐληίζοντο μὲν
τὴν τε Πελοπόννησον καὶ τὰς πέριξ νήσους, προσ-
σχόντες δὲ Θεσσαλίᾳ πολλὰς τε ἄλλας γυναῖκας κατέ-

a ἱστορεῖ Θεόφραστος ἐν α' τῶν Πρὸς τοὺς καιροὺς

b ἱστορεῖ Ἀνδρίσκος ἐν Ναξιακῶν β'

συραν, ἐν δὲ καὶ τὴν Ἀλωέως γυναῖκα Ἰφιμέδην καὶ
[τὴν] θυγατέρα αὐτῆς Παγκρατώ· ἧς ἀμφοτέρου εἰς
ἔρωτα ἀφικόμενοι ἀλλήλους κατέκτειναν.

Λέγεται δὲ καὶ Οἰνοπίωνος καὶ Νύμφης Ἑλίκης 20
5 Αἰρῶ κόρην γενέσθαι· ταύτης δὲ Ὠρίωνα τὸν De Haero
Ἰριέως ἐρασθέντα παρ' αὐτοῦ παραιτεῖσθαι τὴν κό-
ρην, καὶ διὰ ταύτην τὴν τε νῆσον ἐξημερῶσαι τότε
θηρίων ἀνάπλεων οὖσαν, λείαν τε πολλὴν περιε-
λαύνοντα τῶν προσχώρων ἔδνα διδόναι. Τοῦ μέντοι 2
10 Οἰνοπίωνος ἐκάστοτε ὑπερτιθεμένου τὸν γάμον διὰ
τὸ ἀποστρυγεῖν αὐτῷ γαμβρὸν τοιοῦτον γενέσθαι, ὑπὸ
μέθης ἔκφρονα γενόμενον τὸν Ὠρίωνα κατὰξαι τὸν
θάλαμον, ἔνθα ἡ παῖς ἐκοιμᾶτο, καὶ βιαζόμενον ἐκ-
καῆναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπὸ τοῦ Οἰνοπίωνος.

15 Λέγεται δὲ καὶ ὅτε Ἀχιλλεὺς πλέων τὰς προσεχεῖς 21
τῇ ἠπίρῳ νήσους ἐπόρθει, προσσχεῖν αὐτὸν De Pisidice
Λέσβῳ. Ἐνθα δὲ καθ' ἐκάστην τῶν πόλεων αὐτὸν
ἐπιόντα κεραῖζειν. Ὡς δὲ οἱ Μήθυμναν οἰκοῦντες 2
μάλα καρτερῶς ἀντεῖχον, καὶ ἐν πολλῇ ἀμηχανίᾳ ἦν
20 διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐλεῖν τὴν πόλιν, Πεισιδίκην τινὰ
Μηθυμναίαν, τοῦ βασιλέως θυγατέρα, θεασαμένην
ἀπὸ τοῦ τείχους τὸν Ἀχιλλέα ἐρασθῆναι αὐτοῦ, καὶ
οὕτως τὴν τροφὸν διαπεψαμένην ὑπισχνεῖσθαι
ἐγχειρίσειν αὐτῷ τὴν πόλιν, εἴ γε μέλλοι αὐτὴν
25 γυναῖκα ἔξειν. Ὁ δὲ τὸ μὲν παραυτίκα καθωμολο- 3
γήσατο· ἐπεὶ μέντοι ἐγκρατῆς [τῆς] πόλεως ἐγένετο,
νεμεσήσας ἐπὶ τῷ δρασθέντι, προὔτρέψατο τοὺς στρα-
τιώτας καταλεῦσαι τὴν κόρην. Μέμνηται τοῦ πάθους 4
τοῦδε καὶ ὁ τὴν Λέσβου κτίσιν ποιήσας ἐν τοῖσδε·

30 ἔνθα δὲ Πηλείδης κατὰ μὲν κτάνε Λάμπετον ἦρω,
ἐκ δ' Ἴκετάουνα πέφνευ, ἰθαιγενέος Λεπετύμνου

υἷα Μηθύμνης τε, καὶ ἀλκηέστατον ἄλλων,
 αὐτοκασίγνητον Ἐλικάουος, ἔνδοθι πάτρης
 τηλίκον ὑψίπυλον. θαλερὴ δέ μιν ἄασε Κύπρις.
 ἢ γὰρ ἐπ' Αἰακίδῃ κούρης φρένας ἐπτοίησε
 Πεισιδίκης, ὅτε τόν γε μετὰ προμάχοισιν Ἀχαιῶν 5
 χάρμη ἀγαλλόμενον θηέσκετο, πολλὰ δ' ἐς ὑγρὴν
 ἠέρα χεῖρας ἔτεινεν ἐέλδομένη φιλότῃτος.

5 εἶτα μικρὸν ὑποβάς

δέκτο μὲν αὐτίκα λαὸν Ἀχαικὸν ἔνδοθι πάτρης
 παρθενική, κληῖδας ὑποκλίσσασα πυλάων, 10
 ἔτλη δ' οἷσιν ἰδέσθαι ἐν ὀφθαλμοῖσι τοκῆας
 χαλκῶ ἐληλαμένους καὶ δούλια δεσμὰ γυναικῶν
 ἐλκομένῶν ἐπὶ νῆας ὑποσχεσίης Ἀχιλῆος,
 ὄφρα νυὸς γλαυκῆς Θέτιδος πέλοι, ὄφρα οἱ εἶεν
 πενθεροὶ Αἰακίδαι, Φθίῃ δ' ἐνὶ δώματα ναῖοι 15
 ἀνδρὸς ἀριστῆος πινυτὴ δάμαρ· οὐ δ' ὅ γ' ἔμελλε
 τὰ ῥέξειν, ὀλοῶ δ' ἐπαγάσασατο πατρίδος οἴτῳ·
 ἐνθ' ἢ γ' αἰνότατον γάμον εἶσιδε Πηλείδαο
 Ἀργείων ὑπὸ χερσὶ δυσάμμορος, οἳ μιν ἔπεφνον
 πανσυδίῃ θαμινῆσιν ἀράσσοντες λιθάδεσσιν. 20

22^(a) Ἔφασαν δέ τινες καὶ τὴν Σαρδίῶν ἀκρόπολιν ὑπὸ
 De Nanide Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἀλῶναι προδοῦσης
 τῆς Κροίσου θυγατρὸς Νανίδος. Ἐπειδὴ γὰρ ἐπο-
 λιόρκει Σάρδεις Κῦρος καὶ οὐδὲν αὐτῷ εἰς ἄλωσιν
 τῆς πόλεως προὔβαινεν, ἐν πολλῷ τε δέει ἦν μὴ 25
 ἀθροισθὲν τὸ συμμαχικὸν τοῦ Κροίσου διαλύσειεν
 αὐτῷ τὴν στρατιάν, τότε τὴν παρθένον ταύτην ἔχει
 λόγος περὶ προδοσίας συνθεμένην τῷ Κύρῳ, εἰ κατὰ

a ἡ ἱστορία παρὰ Λικυμνίῳ τῷ Χίῳ μελοποιῷ καὶ Ἑρ-
 μησιάννακτι

νόμους Περσῶν ἔξει γυναῖκα αὐτήν, κατὰ τὴν ἄκρην, μηδενὸς φυλάσσοντος δι' ὀχυρότητα τοῦ χωρίου, εἰσδέχεσθαι τοὺς πολεμίους, συνεργῶν αὐτῇ καὶ ἄλλων τινῶν γινομένων· τὸν μέντοι Κῦρον μὴ ἐμπεδῶσαι
5 αὐτῇ τὴν ὑπόσχεσιν.

Κλεώνυμος ὁ Λακεδαιμόνιος, βασιλείου γένους 23
ὦν καὶ πολλὰ κατορθώσας Λακεδαιμονίοις, ἔγημε ^{De Chilonide}
Χειλωνίδα προσήκουσαν αὐτῷ κατὰ γένος. Ταύτη σφοδρῶς ἐπιτεταμένου τοῦ Κλεωνύμου καὶ τὸν ἔρωτα
10 οὐκ ἠρέμα φέροντος, τοῦ μὲν κατηλόγει, πᾶσα δὲ ἐνέκειτο Ἀκροτάτῳ, τῷ τοῦ βασιλέως υἱεῖ· καὶ 2
γὰρ ὁ μειρακίσκος αὐτῆς ἀναφανδὸν ὑπεκάετο, ὥστε πάντας ἀνὰ στόμα ἔχειν τὴν ὀμιλίαν αὐτῶν. Δι' ἣν αἰτίαν δυσανασχετήσας ὁ Κλεώνυμος καὶ ἄλλως δὲ
15 οὐκ ἀρεσκόμενος τοῖς Λακεδαιμονίοις ἔθεσιν, ἐπειραιώθη πρὸς Πύρρον εἰς Ἡπειρον καὶ αὐτὸν ἀναπείθει πειρᾶσθαι τῆς Πελοποννήσου, ὡς εἰ γε ἐντό-
νως ἄψαιντο τοῦ πολέμου, ῥαδίως ἐκπολιορκήσουτες τὰς ἐν αὐτῇ πόλεις· ἔφη δὲ καὶ αὐτῷ τι ἤδη προ-
20 δειργᾶσθαι, ὥστε καὶ στάσιν ἐγγενέσθαι τισὶ τῶν πόλεων.

Ἴππαρίνος δ' ὁ Συρακοσίων τύραννος εἰς ἐπι- 24
θυμίαν ἀφίκετο πάνυ καλοῦ παιδός· Ἀχαιὸς αὐ- ^{De Hipparino}
τῷ ὄνομα. Τοῦτον ἐξαλλάγμασι πολλοῖς ὑπαγόμενος
25 πείθει τὴν οἰκίαν ἀπολιπόντα σὺν αὐτῷ μένειν· χρόνου δὲ προϊόντος, ὡς πολεμίων τις ἔφοδος προσηγέλη πρὸς τι τῶν ὑπ' ἐκείνου κατεχομένων χωρίων, καὶ ἔδει κατὰ τάχος βοηθεῖν, ἐξορμῶν ὁ Ἴππαρίνος παρεκελεύσατο τῷ παιδί, εἰ τις ἐντὸς τῆς αὐλῆς βιά-
30 ζοιτο, κατακαίνειν αὐτὸν τῇ σπάθῃ, ἣν ἐτύγγανεν αὐτῷ κεχαρισμένος. Καπειδὴ συμβαλὼν τοῖς πολεμίους 2
κατὰ κράτος αὐτοὺς εἶλεν, ἐπὶ πολὺν οἶνον ἐτράπετο

καὶ συνουσίαν· ἐκκαόμενος δὲ ὑπὸ μέθης καὶ πόθου τοῦ παιδὸς ἀφίππευσεν εἰς τὰς Συρακούσας, καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὴν οἰκίαν, ἔνθα τῷ παιδί παρεκελεύσατο μένειν, ὃς μὲν ἦν οὐκ ἐδήλου, θεττάλιζων δὲ τῇ φωνῇ τὸν Ἰππαρίνον ἔφησεν ἀπεκτονηκέ- 5 ναι· ὁ δὲ παῖς διαγανακτήσας, σκότους ὄντος παίει καιρίαν τὸν Ἰππαρίνον· ὁ δὲ τρεῖς ἡμέρας ἐπιβιούς καὶ τοῦ φόνου τὸν Ἀχαιὸν ἀπολύσας ἐτελεύτησεν.

25^(a) Φάυλλος δ' ὁ τύραννος ἠράσθη τῆς Ἀρίστωνος
De Phayllo γυναικός, ὃς Οἰταίων προστάτης ἦν· οὗτος δια- 10
πεμπόμενος πρὸς αὐτὴν χρυσὸν τε πολὺν καὶ ἄργυ-
ρον ἐπηγγέλλετο δῶσειν, εἴ τέ τινος ἄλλου δέοιτο
2 φράζειν ἐκέλευεν ὡς οὐχ ἁμαρτησομένην. Τὴν δ'
ἄρα πολὺς εἶχε πόθος ὄρμου τοῦ τότε κειμένου ἐν τῷ
τῆς Προνοίας Ἀθηνᾶς ἱερῷ, ὃν εἶχε λόγος Ἐριφύλης 15
3 γεγονέναι, ἠέλιου τε ταύτης τῆς δωρεᾶς τυχεῖν. Φάυλ-
λος δὲ τὰ τε ἄλλα κατασύρων ἐκ Δελφῶν ἀναθήματα
ἀναιρεῖται καὶ τὸν ὄρμον· ἐπεὶ δὲ διεκομίσθη εἰς οἶ-
κον τὸν Ἀρίστωνος, χρόνον μὲν τινα ἐφόρει αὐτὸν
ἢ γυνὴ μάλα περίπυστος οὔσα, μετὰ δὲ ταῦτα παρα- 20
πλήσιον αὐτῇ πάθος συνέβη τῷ περὶ τὴν Ἐριφύλην
4 γενομένῳ. Ὁ γὰρ νεώτερος τῶν υἱῶν αὐτῆς μανεῖς
τὴν οἰκίαν ὑφῆψε, καὶ τὴν τε μητέρα καὶ τὰ πολλὰ
τῶν κτημάτων κατέφλεξε.

26^(b) Ἐν Λέσβῳ παιδὸς Ἀπριάτης Τράμβηλος ὁ Τελα- 25
De Apriate μῶνος ἐρασθεὶς πολλὰ ἐποιεῖτο εἰς τὸ προσαγα-
γέσθαι τὴν κόρην· ὡς δὲ ἐκείνη οὐ πάνυ ἐνεδίδου,
ἐνενοεῖτο δόλω καὶ ἀπάτῃ περιγενέσθαι αὐτῆς. Πο-
ρευομένην οὖν ποτε σὺν θεραπαινιδίοις ἐπί τι τῶν

a ἱστορεῖ Φύλαρχος

b ἱστορεῖ Εὐφορίων Θρακί

πατρῶων χωρίων, ὃ πλησίον τῆς θαλάσσης ἔκειτο, λοχήσας εἶλεν. Ὡς δὲ ἐκείνη πολὺ μᾶλλον ἀπεμάχετο περὶ τῆς παρθενίας, ὀργισθεὶς Τράμβηλος ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν· ἐτύγγανεν δὲ ἀγκιβαθῆς οὐσα. Καὶ ἡ μὲν ἄρα οὕτως ἀπολώλει· τινὲς μέντοι ^(a) ἔφασαν διωκομένην ἑαυτὴν ῥῖψαι. Τράμβηλον δὲ οὐ ³ πολὺ μετέπειτα τίσις ἐλάμβανεν ἐκ θεῶν· ἐπειδὴ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἐκ τῆς Λέσβου πολλὴν λείαν ἀποτεμόμενος ἤγαγεν, οὗτος, ἐπαγαγομένων αὐτὸν τῶν ἐγχωρίων ¹⁰ βοηθόν, συνίσταται αὐτῷ. Ἐνθα δὲ πληγείς εἰς τὰ ⁴ στέρονα παραχρῆμα πίπτει· ἀγάμενος δὲ τῆς ἀλκῆς αὐτὸν Ἀχιλλεὺς ἔτι ἔμπνου ἀνέκρινεν ὅστις τε ἦν καὶ ὀπόθεν· ἐπεὶ δὲ ἔγνω παῖδα Τελαμῶνος ὄντα, πολλὰ κατοδυσράμενος ἐπὶ τῆς ἠϊόνος μέγα χῶμα ¹⁵ ἔχασε. Τοῦτο ἔτι νῦν ἠρῶον Τραμβήλου καλεῖται.

Ἐχει δὲ λόγος καὶ Ἀλκινόην, τὴν Πολύβου μὲν ^{27(b)} τοῦ Κορινθίου θυγατέρα, γυναῖκα δὲ Ἀμφιλό- De Alcinoe χου τοῦ Δρύαντος, κατὰ μῆνιν Ἀθηναῖς ἐπιμανῆσαι ξένῳ Σαμίῳ· Ξάνθος αὐτῷ ὄνομα. Ἐπὶ μισθῷ γὰρ ² αὐτὴν ἀγαγομένην χερσηῆτιν γυναῖκα Νικάνδρην καὶ ἐργασαμένην ἐνιαυτὸν ὕστερον ἐκ τῶν οἰκίων ἐλάσαι, μὴ ἐντελεῖν τὸν μισθὸν ἀποδοῦσαν· τὴν δὲ ἀράσασθαι ²⁰ πολλὰ Ἀθηναῖς τίσασθαι αὐτὴν ἀντ' ἀδίκου στερήσεως· ὅθεν εἰς τοσοῦτον ἐλθεῖν, ὥστε ἀπολιπεῖν οἶκόν τε ²⁵ καὶ παῖδας ἤδη γεγονότας, συνεκπλεῦσαι τε τῷ Ξάνθῳ· γενομένην δὲ κατὰ μέσον πόρον ἐννοίαν λαβεῖν ³ τῶν εἰργασμένων, καὶ αὐτίκα πολλὰ τε δάκρυα προΐεσθαι καὶ ἀνακαλεῖν ὅτε μὲν ἄνδρα κουρίδιον, ὅτε δὲ τοὺς παῖδας· τέλος δὲ πολλὰ τοῦ Ξάνθου παρ-

a γρ Ἀριστόκριτος ἐν τοῖς περὶ Μιλήτου

b ἱστορεῖ Μοιρῶ ἐν ταῖς Ἀραῖς

ηγοροῦντος καὶ φαρμένου γυναικα ἔξειν, μὴ πειθο-
μένην ῥῖψαι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν.

28^(a) Διαφόρως δὲ ἱστορεῖται περὶ Κυζίκου τοῦ Αἰνέου·
De Clite οἱ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔφασαν ἀρμοσάμενον Λάρισαν
τὴν Πιάσου, ἣ ὁ πατὴρ ἐμίγη πρὸ γάμου, μαχόμενον ⁵
ἀποθανεῖν· τινὲς δὲ προσφάτως γήμαντα Κλείτην
συμβαλεῖν δι' ἄγνοιαν τοῖς μετὰ Ἰάσονος ἐπὶ τῆς
Ἄργοῦς πλέουσι, καὶ οὕτως πεσόντα πᾶσι μὲν [τοῖς]
ἄλλοις ἀλγεινὸν πόθον ἐμβαλεῖν, ἐξόχως δὲ τῇ Κλεί-
τῃ· ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐρριμμένον, περιεχύθη καὶ ¹⁰
πολλὰ κατωδύρατο, νύκτωρ δὲ λαθοῦσα τὰς θεραπευ-
νίδας ἀπὸ τινος δένδρου ἀνήρτησεν [ἑαυτήν].

29^(b) Ἐν Σικελίᾳ δὲ Δάφνις Ἑρμοῦ παῖς ἐγένετο, σύ-
De Daphnide ριγγι δὴ τε δεξιῶς χρήσασθαι καὶ τὴν ἰδέαν ἐκ-
πρεπῆς. Οὗτος εἰς μὲν τὸν πολὺν ὄμιλον ἀνδρῶν οὐ ¹⁵
κατῆει, βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Αἴτνην χεῖματός τε
καὶ θέρους ἠγρούλει. Τούτου λέγουσιν Ἐχέναῖδα
Νύμφην ἐρασθεῖσαν παρακελεύσασθαι αὐτῷ γυναικὶ
μὴ πλησιάζειν· μὴ πειδομένῳ γὰρ αὐτῷ συμβήσε-
² σθαι τὰς ὄψεις ἀποβαλεῖν. Ὁ δὲ χρόνον μὲν τινα ²⁰
καρτερῶς ἀντειχεν καίπερ οὐκ ὀλίγων ἐπιμαινομέ-
νων αὐτῷ· ὕστερον δὲ μίᾳ τῶν κατὰ τὴν Σικελίαν
βασιλίδων οἴνω πολλῷ δηλησαμένη αὐτὸν ἤγαγεν εἰς
ἐπιθυμίαν αὐτῇ μιγῆναι· καὶ οὕτως ἐκ τοῦδε ὁμοίως
Θαμύρα τῷ Θρακὶ δι' ἀφροσύνην ἐπεπήρωτο. ²⁵

30^(c) Λέγεται δὲ καὶ Ἡρακλέα, ὅτε ἀπ' Ἑρυνθείας τὰς
De Celtine Γηρυόνου βοῦς ἤγαγεν, ἀλώμενον διὰ τῆς Κελ-

a ἱστορεῖ Εὐφορίων Ἀπολλοδώρῳ, τὰ ἐξῆς Ἀπολλώνιος
Ἄργοναυτικῶν α'

b ἱστορεῖ Τίμαιος Σικελικοῖς

c ὁ

τῶν χώρας ἀφικέσθαι παρὰ Βρεταννόν· τῷ δὲ ἄρα
 ὑπάρχειν θυγατέρα, Κελτίνην ὄνομα. Ταύτην δὲ
 ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἡρακλέους κατακρύψαι τὰς βοῦς, μὴ
 θέλειν τε ἀποδοῦναι, εἰ μὴ πρότερον αὐτῇ μιχθῆναι·
 5 τὸν δὲ Ἡρακλέα τὸ μὲν τι καὶ τὰς βοῦς ἐπειγόμενον
 ἀνασώσασθαι, πολὺ μᾶλλον μέντοι τὸ κάλλος ἐκ-
 πλαγέντα τῆς κόρης συγγενέσθαι αὐτῇ, καὶ αὐτοῖς
 χρόνου περιήκοντος γενέσθαι παῖδα Κελτόν, ἀφ' οὗ
 δὴ Κελτοὶ προσηγορεύθησαν.

10 Λέγεται δὲ καὶ Διμοίτην ἀρμόσασθαι μὲν Τροί-31^(a)
 ζῆνος τᾶδελφοῦ θυγατέρα Εὐῶπιν· αἰσθανόμε- De Dimoeta
 νον δὲ συνοῦσαν αὐτήν διὰ σφοδρὸν ἔρωτα τᾶδελφῶ,
 δηλῶσαι τῷ Τροίζῆνι· τὴν δὲ διὰ [τὸ] δέος καὶ αἰσχύ-
 νην ἀναρτῆσαι αὐτήν, πολλὰ πρότερον λυγρὰ κατα-
 15 ρασαμένην τῷ αἰτίῳ τῆς συμφορᾶς. Ἐνθα δὲ τὸν 2
 Διμοίτην μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἐπιτυχεῖν γυναικὶ
 μάλα καλῇ τὴν ὄψιν ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκβεβλημένη
 καὶ αὐτῆς εἰς ἐπιθυμίαν ἐλθόντα συνεῖναι· ὥς δὲ
 ἤδη ἐνεδίδου τὸ σῶμα διὰ μῆκος χρόνου, χῶσαι αὐτῇ
 20 μέγαν τάφον, καὶ οὕτως μὴ ἀνιέμενον τοῦ πάθους
 ἐπικατασφάξαι αὐτόν.

Παρὰ δὲ Χάοσι μεираκίσκος τις τῶν πάνυ δοκί- 32^(b)
 μων Ἀνθίππης ἠράσθη. Ταύτην ὑπελθὼν πάσῃ De Anthippe
 μηχανῇ πείθει αὐτῷ συμμιγῆναι· ἢ δὲ ἄρα καὶ αὐτὴ
 25 οὐκ ἐκτὸς ἦν τοῦ πρὸς τὸν παῖδα πόθου· καὶ ἐκ
 τοῦδε λανθάνοντες τοὺς αὐτῶν γονεῖς ἐξεπίμπλασαν
 τὴν ἐπιθυμίαν. Ἐορτῆς δέ ποτε τοῖς Χάοσι δημοτε- 2
 λοῦς ἀγομένης καὶ πάντων εὐωχουμένων, ἀποσκε-
 δασθέντες εἰς τινα δρυμὸν κατειλήθησαν. Ἐτυχε
 30 δὲ ἄρα ὁ τοῦ βασιλέως υἱὸς Κίχυρος πάρδαλιν διώ-

a ἱστορεῖ Φύλαρχος

b ὄ

κων, ἣς συνελαθείσης εἰς ἐκείνον τὸν δρυμὸν ἀφίη-
 σιν ἐπ' αὐτὴν τὸν ἄκοντα. Καὶ τῆς μὲν ἀμαρτάνει,
 3 τυγχάνει δὲ τῆς παιδός· ὑπολαβὼν δὲ τὸ θηρίον κα-
 ταβεβληκέναι ἐγγυτέρω τὸν ἵππον προσελαύνει· καὶ
 καταμαθὼν τὸ μειράκιον ἐπὶ τοῦ τραύματος τῆς παι- 5
 δός ἔχον τῶ χειρὲ ἐκτός τε φρενῶν ἐγένετο καὶ περι-
 δινηθεὶς ἀπολισθάνει τοῦ ἵππου εἰς χωρίον ἀπόκρη-
 4 μνον καὶ πετρῶδες. Ἐνθα δὴ ὁ μὲν ἐτεθνήκει, οἱ δὲ
 Χάονες, τιμῶντες τὸν βασιλέα, κατὰ τὸν αὐτὸν
 τόπον τείχη περιεβάλλοντο καὶ τὴν πόλιν ἐκάλεσαν 10
 5 Κίχυρον. Φασὶ δέ τινες τὸν δρυμὸν ἐκείνον εἶναι
 τῆς Ἐχίονος θυγατρὸς Ἑπείρου, ἣν μεταναστᾶσαν ἐκ
 Βοιωτίας βαδίζειν μεθ' Ἀρμονίας καὶ Κάδμου, φερο-
 μένην τὰ Πενθέως λείψανα, ἀποθανοῦσαν δὲ περὶ
 τὸν δρυμὸν τόνδε ταφῆναι· διὸ καὶ τὴν γῆν Ἑπείρον 15
 ἀπὸ ταύτης ὀνομασθῆναι.

33^(a) Διαφόρως δὲ τοῖς πολλοῖς ἱστορεῖται καὶ τὰ Νιό-
 De Assaone βῆς. Οὐ γὰρ Ταντάλου φασὶν αὐτὴν γενέσθαι,
 ἀλλ' Ἀσδάονος μὲν θυγατέρα, Φιλόττου δὲ γυναῖκα·
 εἰς ἔριν δὲ ἀφικομένην Λητοῖ περὶ καλλιτεκνίας ὑπο- 20
 σχεῖν τίσιν τοιάνδε· τὸν μὲν Φίλοττον ἐν κυνηγίᾳ
 διαφθαρῆναι, τὸν δὲ Ἀσδάονα τῆς θυγατρὸς πόθῳ
 2 ἐχόμενον αὐτὴν αὐτῷ γήμασθαι· μὴ ἐνδιδούσης δὲ
 τῆς Νιόβης, τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς εὐωχίαν καλέσαν-
 τα καταπρῆσαι. Καὶ τὴν μὲν διὰ ταύτην τὴν συμφο- 25
 ρὰν ἀπὸ πέτρας ὑψηλοτάτης αὐτὴν ῥῖψαι, ἐννοίαν δὲ
 λαβόντα τῶν σφετέρων ἀμαρτημάτων διαχρήσασθαι
 τὸν Ἀσδάονα ἑαυτόν.

34^(b) Ἐκ δὲ Οἰνώνης καὶ Ἀλεξάνδρου παῖς ἐγένετο

a ἱστορεῖ Ξάνθος Λυδιακοῖς καὶ Νεάνθης β' καὶ Σι-
 μίας ὁ Ῥόδιος

b ἱστορεῖ Ἑλλάνικος Τρωικῶν** καὶ Κεφάλων ὁ Γεργίθιος

Κόρυθος. Οὗτος ἐπίκουρος ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον De Corytho
 Ἐλένης ἠράσθη, καὶ αὐτὸν ἐκέλευε μάλα φιλοφρόνως
 ὑπεδέχετο· ἦν δὲ τὴν ἰδέαν κράτιστος· φωράσας δὲ
 αὐτὸν ὁ πατὴρ ἀνεῖλεν. Νίκανδρος μέντοι τὸν Κό- 2
 5 ρυθον οὐκ Οἰνώνης, ἀλλὰ Ἐλένης καὶ Ἀλεξάνδρου
 φησὶν γενέσθαι, λέγων ἐν τούτοις·

ἠρία τ' εἰν Αἶδαο κατοικομένου Κορύθιοι,
 ὄντε καὶ ἀρπακτοῖσιν ὑποδηθῆισ' ὑμεναίοις
 Τυνδαρίς, αἰν' ἀχέουσα, κακὸν γόνον ἤρατο βούτεω.

10 Ἐν δὲ Κρήτῃ ἠράσθη Λύκαστος τῆς Κύδωνος 35^(a)
 θυγατρὸς Εὐλιμένης, ἣν ὁ πατὴρ Ἀπτέρῳ καθ- De Eulimene
 ωμολόγητο πρωτεύοντι τότε Κρητῶν· ταύτῃ κρύφα
 συνῶν ἐλελήθει. Ὡς δὲ τῶν Κρητικῶν τινες πόλεων
 ἐπισυνέστησαν Κύδωνι καὶ πολὺ περιῆσαν, πέμπει
 15 τοὺς πευσομένους εἰς θεοῦ, ὅ τι ἂν ποιῶν κρατή-
 σαιεν τῶν πολεμίων. Καὶ αὐτῷ θεσπίζεται τοῖς ἐγ- 2
 χωρίοις ἤρωσι σφαγιάσαι παρθένον. Ἀκούσας δὲ
 τοῦ χρηστηρίου Κύδων διεκλήρου τὰς παρθένους
 πάσας, καὶ κατὰ δαίμονα ἢ θυγάτηρ λαγχάνει. Λύ- 3
 20 καστος δὲ δείσας περὶ αὐτῆς μηνύει τὴν φθορὰν καὶ
 ὡς ἐκ πολλοῦ χρόνου συνείη αὐτῇ· ὁ δὲ πολὺς ὄμι-
 λος πολὺ μᾶλλον ἐδικαίου αὐτὴν τεθνάναι. Ἐπειδὴ 4
 δὲ ἐσφαγιάσθη, ὁ Κύδων τὸν ἱερέα κελεύει αὐτῆς
 διατεμεῖν τὸ ἐπομφάλιον, καὶ οὕτως εὐρέθη ἔγκυος.
 25 Ἀπτερος δὲ δόξας ὑπὸ Λυκάστου δεινὰ πεπονθέναι
 λοχῆσας αὐτὸν ἀνεῖλε καὶ διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν
 ἔφυγε πρὸς Ξάνθον εἰς Τέρμερα.

Λέγεται δὲ καὶ Ῥῆσον, πρὶν ἐς Τροίαν ἐπίκου- 36^(b)
 ρον ἐλθεῖν, ἐπὶ πολλὴν γῆν ἰέναι προσαγόμενόν De Argan-
 thone

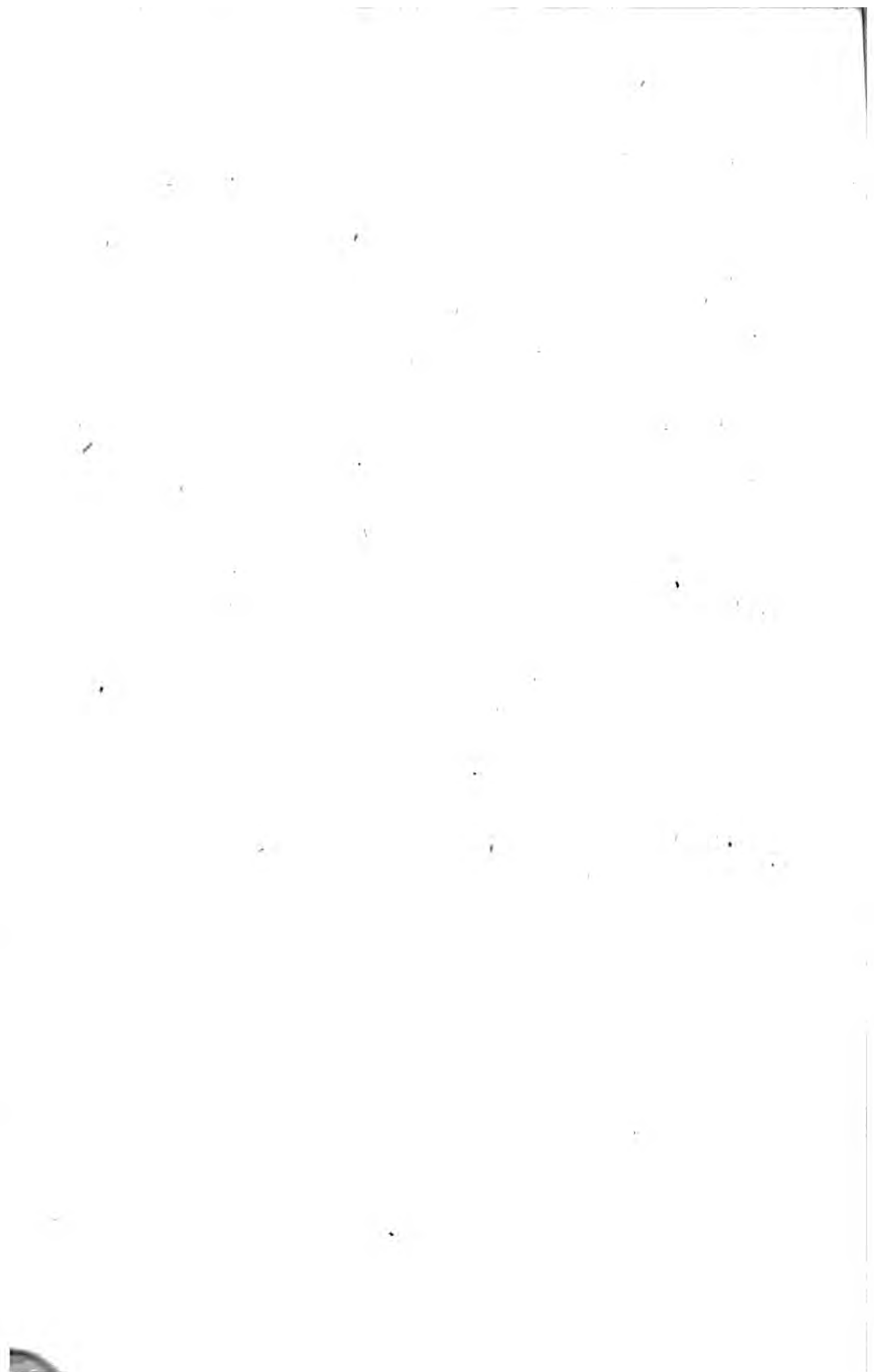
a ἱστορεῖ Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανὸς Βιθυνιακῶν α'

b ὁ

τε καὶ δασμὸν ἐπιτιθέντα. Ἐνθα δὴ καὶ εἰς Κίον
 ἀφικέσθαι κατὰ κλέος γυναικὸς καλῆς· Ἀργανθῶνη
 2 αὐτῇ ὄνομα. Αὕτη τὴν μὲν κατ' οἶκον δίαιταν καὶ
 μονὴν ἀπεστύγει, ἀθροισαμένη δὲ κύνας πολλοὺς
 ἐθήρευεν οὐ μάλα τινὰ προσιεμένη. Ἐλθὼν οὖν ὁ 5
 Ῥῆσος εἰς τόνδε τὸν χῶρον βία μὲν αὐτὴν οὐκ ἤγεν,
 ἔφη δὲ θέλειν αὐτῇ συγκυνηγεῖν· καὶ αὐτὸς γὰρ
 ὁμοίως ἐκείνη τὴν πρὸς ἀνθρώπους ὀμιλίαν ἐχθαί-
 ρειν· ἢ δὲ ταῦτα λέξαντος ἐκείνου κατήνεσε πειθο-
 3 μένη αὐτὸν ἀληθῆ λέγειν. Χρόνου δὲ πολλοῦ δια- 10
 γενομένου εἰς πολὺν ἔρωτα παραγίνεται τοῦ Ῥήσου·
 καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἡσυχάζει αἰδοῖ κατεχομένη· ἐπει-
 δὴ δὲ σφοδρότερον ἐγίνετο τὸ πάθος, ἀπετόλμησεν
 εἰς λόγους ἐλθεῖν αὐτῷ, καὶ οὕτως ἐθέλων αὐτὴν
 4 ἐκεῖνος ἠγάγετο γυναῖκα. Ὑστερον δέ, πολέμου γε- 15
 νομένου τοῖς Τρωσί, μετήεσαν αὐτὸν οἱ βασιλεῖς
 ἐπίκουρον· ἢ δὲ Ἀργανθῶνη, εἴτε καὶ δι' ἔρωτα,
 ὅς πολὺς ὑπῆν αὐτῇ, εἴτε καὶ ἄλλως καταμαντευο-
 5 μένη τὸ μέλλον, βαδίζειν αὐτὸν οὐκ εἶα. Ῥῆσος δὲ
 μάλα κακιζόμενος ἐπὶ [τῆ] μονῇ οὐκ ἠνέσχετο, ἀλλὰ 20
 ἦλθεν εἰς Τροίαν καὶ μαχόμενος ἐπὶ ποταμῷ τῷ νῦν
 ἀπ' ἐκείνου Ῥήσω καλουμένῳ, πληγεὶς ὑπὸ Διομή-
 6 δους ἀποθνήσκει. Ἡ δὲ ὡς ἦσθετο τεθνηκότος αὐ-
 τοῦ, αὐτὶς ἀπεχώρησεν εἰς τὸν τόπον, ἔνθα ἐμίγη
 πρῶτον αὐτῷ, καὶ περὶ αὐτὸν ἀλωμένη θαμὰ ἐβόα 25
 τοῦνομα τοῦ Ῥήσου· τέλος δὲ σίγα τῷ ποταμῷ προσ-
 ημένη διὰ λύπην ἐξ ἀνθρώπων ἀπηλλάγη.

Παρθενίου Νικαέως
 περὶ ἐρωτικῶν παθημάτων
 τέλος

30

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΤΑΤΙΟΥ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΣ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ

ΛΕΥΚΙΠΠΗΝ ΚΑΙ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ

ΛΟΓΟΙ ΟΚΤΩ

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

100

Α

Σιδῶν ἐπὶ θαλάττῃ πόλις, Ἀσσυρίων ἢ θά-
 λασσα, μήτηρ Φοινίκων ἢ πόλις, Θηβαίων ὁ δῆμος
 πατήρ· δίδυμος λιμὴν ἐν κόλπῳ πλατύς, ἡρέμα κλείων
 τὸ πέλαγος. Ἐπι γὰρ ὁ κόλπος κατὰ πλευρὰν ἐπὶ δεξιὰ
 κοιλαίνεται, στόμα δεύτερον ὀρώρουται, καὶ τὸ ὕδωρ ⁵
 αὐθις εἰσρεῖ, καὶ γίνεται τοῦ λιμένος ἄλλος λιμὴν,
 ὡς χειμάζειν μὲν ταύτῃ τὰς ὀλκάδας ἐν γαλήνῃ, θερί-
² ζειν δὲ τοῦ λιμένος ἐς τὸ προκόλπιον. Ἐνταῦθα
 ἦκων ἐκ πολλοῦ χειμῶνος σῶστρα ἔθνον ἐμαντοῦ τῆ
 τῶν Φοινίκων θεᾶ· Ἀστάρτην αὐτὴν οἱ Σιδῶνιοι ¹⁰
 καλοῦσι. Περιῶν οὖν καὶ τὴν ἄλλην πόλιν καὶ περι-
 σκοπῶν τὰ ἀναθήματα, ὄρω γραφὴν ἀνακειμένην
 γῆς ἅμα καὶ θαλάττης. Εὐρώπης ἢ γραφή, Φοι-
³ νίκων ἢ θάλασσα, Σιδῶνος ἢ γῆ. Ἐν τῇ γῆ λειμῶν
 καὶ χορὸς παρθένων· ἐν τῇ θαλάττῃ ταῦρος ἐνήχετο, ¹⁵
 καὶ τοῖς νώτοις καλὴ παρθένος ἐπεκάθητο, ἐπὶ Κρή-
 την τῷ ταύρῳ πλέουσα. Ἐκόμα πολλοῖς ἀνθεσιν ὁ
 λειμῶν, δένδρων αὐτοῖς ἀνεμέμικτο φάλαγξ καὶ φυ-
 τῶν· συνεχῆ τὰ δένδρα, συνηρεφῆ τὰ πέταλα· συνη-
 πτον οἱ πτόρθοι τὰ φύλλα, καὶ ἐγένετο τοῖς ἀνθεσιν ²⁰
⁴ ὄροφος ἢ τῶν φύλλων συμπλοκή. Ἐγραψεν ὁ τεχνί-
 τῆς ὑπὸ τὰ πέταλα καὶ τὴν σκιάν, καὶ ὁ ἥλιος ἡρέμα
 [τοῦ λειμῶνος] κάτω [σποράδην] διέρρει, ὅσον τὸ συν-
 ηρεφὲς τῆς τῶν φύλλων κόμης ἀνέφωξεν ὁ γραφεύς.

Ὅλον ἐτείχιζε τὸν λειμῶνα περιβολή, εἶσω δὲ τοῦ τῶν 5
 ὀρόφων στεφανώματος ὁ λειμῶν ἐκάθητο· αἱ δὲ πρα-
 σιαὶ τῶν ἀνθέων ὑπὸ τὰ πέταλα τῶν φυτῶν στοιχη-
 δὸν ἐπεφύκεσαν, νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μύρρινοι·
 5 ὕδωρ δὲ κατὰ μέσον ἔρρει τοῦ λειμῶνος, τὸ μὲν ἀνα-
 βλύζον κάτωθεν ἀπὸ τῆς γῆς, τὸ δὲ τοῖς ἀνθεσι καὶ
 τοῖς φυτοῖς περιχεόμενον. Ὀχετηγός τις ἐγέγραπτο δι- 6
 κελλαν κατέχων καὶ περὶ μίαν ἀμάραν κεκυφῶς καὶ
 ἀνοίγων τὴν ὁδὸν τῷ ῥεύματι. Ἐν δὲ τῷ τοῦ λει-
 10 μῶνος τέλει πρὸς ταῖς ἐπὶ θάλατταν τῆς γῆς ἐκβολαῖς
 τὰς παρθένους ἔταξεν ὁ τεχνίτης. Τὸ σχῆμα ταῖς 7
 παρθένοις καὶ χαρᾶς καὶ φόβου· στέφανοι περὶ τοῖς
 μετώποις δεδεμένοι· κόμαι κατὰ τῶν ὤμων λελυμέ-
 ναι· τὸ σκέλος πᾶν γεγυμνωμένοι, τὸ μὲν ἄνω τοῦ
 15 χιτῶνος, τὸ δὲ κάτω τοῦ πεδίλου, τὸ γὰρ ζῶμα
 μέχρι γόνατος ἀνεῖλκε τὸν χιτῶνα· τὸ πρόσωπον
 ὠχραί, σεσηρυῖται τὰς παρειάς, τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοι-
 ξασαὶ πρὸς τὴν θάλατταν, μικρὸν ὑποκεχηνυῖται τὸ
 στόμα, ὥσπερ ἀφήσειν ὑπὸ φόβου μέλλουσαι καὶ
 20 βοήν· τὰς χεῖρας ὡς ἐπὶ τὸν βουῖν ὠρεγον. Ἐπέβαι- 8
 νον ἄκρας τῆς θαλάττης, ὅσον μικρὸν ὑπεράνω τῶν
 ταρσῶν ὑπερέχειν τὸ κῦμα· ἐφύκεσαν δὲ βούλεσθαι
 μὲν ὡς ἐπὶ τὸν ταῦρον δραμεῖν, φοβεῖσθαι δὲ τῇ
 θαλάττη προσελθεῖν. Τῆς δὲ θαλάττης ἡ χροῶα δι-
 25 πλή· τὸ μὲν γὰρ πρὸς τὴν γῆν ὑπέρουθρον, κυάνεον
 δὲ τὸ πρὸς τὸ πέλαγος. Ἄφρὸς [δὲ] ἐπεποίητο καὶ πέ- 9
 τραι καὶ κύματα· αἱ πέτραι τῆς γῆς ὑπερβεβλημένοι,
 ὁ ἀφρὸς περιλευκάλνων τὰς πέτρας, τὸ κῦμα κορυφού-
 μενον καὶ περὶ τὰς πέτρας λυόμενον εἰς τοὺς ἀφρούς.
 30 [Ὁ] ταῦρος ἐν μέσῃ τῇ θαλάττη ἐγέγραπτο τοῖς κύμα-

5 Post λειμῶνος codices addunt: τῆς γραφῆς

- σιν ἐποχούμενος, ὡς ὄρους ἀναβαίνοντος τοῦ κύματος ἐνθα καμπτόμενον τοῦ βοῦς κυρτοῦται τὸ σκέ-
 10 λος. Ἡ παρθένος μέσοις ἐπεκάθητο τοῖς νώτοις τοῦ βοῦς, οὐ περιβάδην, ἀλλὰ κατὰ πλευράν, ἐπὶ δεξιὰ συμβᾶσα τῷ πόδε, τῇ λαιᾷ τοῦ κέρως ἐχομένη, ὥσπερ 5 ἡνίοχος χαλινοῦ· καὶ γὰρ ὁ βοῦς ἐπέστραπτο ταύτη μᾶλλον πρὸς τὸ τῆς χειρὸς ἔλκον ἡνιοχούμενος. Χιτῶν ἀμφὶ τὰ στέρνα τῆς παρθένου μέχρις αἰδοῦς· τούντεῦθεν ἐπεκάλυπτε χλαῖνα τὰ κάτω τοῦ σώματος· λευκὸς ὁ χιτῶν, ἡ χλαῖνα πορφυρᾶ, τὸ δὲ σῶμα 10
 11 διὰ τῆς ἐσθῆτος ὑπεφαίνεται. Βαθὺς ὀμφαλός, γαστήρ τεταμένη, λαπᾶρα στενή· τὸ στενὸν εἰς ἰξὺν καταβαῖνον ὑρύνετο. Μαζοὶ τῶν στέρνων ἠρέμα προκύπτουτες· ἡ συνάγουσα ζώνη τὸν χιτῶνα καὶ τοὺς μαζοὺς ἔκλειε, καὶ ἐγένετο τοῦ σώματος κάτο- 15
 12 πτρον ὁ χιτῶν. Αἱ χεῖρες ἀμφω διετέταντο, ἡ μὲν ἐπὶ κέρως, ἡ δὲ ἐπ' οὐράν· ἤρτητο δὲ ἀμφοῖν ἑκατέρωθεν ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν καλύπτρα κύκλω τῶν νώτων ἐμπεπετασμένη. Ὁ δὲ κόλπος τοῦ πέπλου πάντοθεν ἐτέτατο κυρτούμενος· καὶ ἦν οὗτος ἄνεμος τοῦ 20
 ζωγράφου. Ἡ δὲ ἐπεκάθητο τῷ ταύρω δίκην πλεούσης νεῶς, ὥσπερ ἰστίῳ τῷ πέπλῳ χρωμένη. Περὶ δὲ τὸν βοῦν ὠρχοῦντο δελφῖνες, ἐπαιζον Ἔρωτες· εἶπες ἂν αὐτῶν γεγράφθαι καὶ τὰ κινήματα. Ἔρως εἶλκε τὸν βοῦν· Ἔρως, μικρὸν παιδίον, ἠπλώκει τὸ πτε- 25
 ρόν, ἤρτητο [τὴν] φαρέτραν, ἐκράτει τὸ πῦρ· ἐπέστραπτο δὲ ὡς ἐπὶ τὸν Δία καὶ ὑπεμειδία, ὥσπερ αὐτοῦ καταγελαῶν ὅτι δι' αὐτὸν γέγονε βοῦς.
 2 Ἐγὼ δὲ καὶ τᾶλλα μὲν ἐπήνουν τῆς γραφῆς, ἅτε δὲ ὦν ἐρωτικὸς περιεργότερον ἔβλεπον τὸν ἄγοντα 30
 τὸν βοῦν Ἔρωτα καὶ "οἶον" εἶπον "ἄρχει βρέφος οὐρανοῦ καὶ γῆς καὶ θαλάττης." Ταῦτά μου λέγοντος

νεανίσκος καὶ αὐτὸς παρεστῶς “ἐγὼ ταῦτ’ ἂν ἐδεί-
 κνυν” ἔφη “τοσαύτας ὕβρεις ἐξ ἔρωτος παθῶν.” “Καὶ 2
 τί πέπονθας” εἶπον, “ὦγαθέ; καὶ γὰρ ὄρω σε τὴν
 ὄψιν οὐ μακρὰν ὄντα τῆς τοῦ θεοῦ τελετῆς.” “Σμῆ-
 — 5 νος ἀνεγείρεις” εἶπε “λόγων· τὰ γὰρ ἐμὰ μύθοις
 ἔοικε.” “Μὴ κατοκνήσης, ὦ βέλτιστε” ἔφην, “πρὸς
 τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἔρωτος αὐτοῦ, ταύτη μᾶλλον ἦσειν,
 εἰ καὶ μύθοις ἔοικε.” Καὶ ταῦτα δὴ λέγων δεξιούμαί τε 3
 αὐτὸν καὶ ἐπὶ τινος ἄλσους ἄγω γείτονος, ἔνθα πλά-
 10 τανοὶ μὲν ἐπεφύκεσαν πολλὰ καὶ πυκναί, παρέρρει
 δὲ ὕδωρ ψυχρὸν τε καὶ διαυγές, οἶον ἀπὸ χιόνος ἄρι-
 λυθείσης ἔρχεται. Καθίσας οὖν αὐτὸν ἐπὶ τινος
 θώκου χαμαιζήλου καὶ αὐτὸς παρακαθισάμενος “ὦρα
 μοι” ἔφην “τῆς τῶν λόγων ἀκροάσεως· πάντως δ’
 / 15 ὁ τόπος ἡδὺς καὶ μύθων ἄξιος ἐρωτικῶν.”

Ὁ δ’ ἄρχεται τοῦ λέγειν ὧδε “ἐμοὶ Φοινίκη γέ- 3
 νος, Τύρος [ἢ] πατρίς, ὄνομα Κλειτοφῶν, πατὴρ
 Ἰππίας, ἀδελφὸς πατρὸς Σώστρατος, οὐ πάντα δὲ
 ἀδελφός, ἀλλ’ ὅσον ἀμφοῖν εἰς πατὴρ· αἱ γὰρ μητέ-
 20 ρες τῶ μὲν ἦν Βυζαντία, τῶ δὲ ἐμῶ πατρὶ Τυρία.
 Ὁ μὲν οὖν τὸν πάντα χρόνον εἶχεν ἐν Βυζαντίῳ· πο-
 λὺς γὰρ ὁ τῆς μητρὸς κληῖρος ἦν αὐτῶ· ὁ δὲ ἐμὸς
 πατὴρ ἐν Τύρῳ κατῴκει. Τὴν δὲ μητέρα οὐκ οἶδα τὴν 2
 ἐμήν· ἐπὶ νηπίῳ γὰρ μοι τέθνηκεν. Ἐδέησεν οὖν
 25 τῶ πατρὶ γυναικὸς ἐτέρας, ἐξ ἧς ἀδελφὴ μοι Καλλι-
 γόνη γίνεται. Καὶ ἐδόκει μὲν τῶ πατρὶ συνάψαι
 [μᾶλλον] ἡμᾶς γάμῳ· αἱ δὲ Μοῖραι τῶν ἀνθρώπων
 κρείττονες ἄλλην ἐτήρουν μοι γυναιῖκα. Φιλεῖ δὲ τὸ
 δαιμόνιον πολλάκις [τοῖς] ἀνθρώποις τὸ μέλλον νύ-
 30 κτωρ λαλεῖν οὐχ ἵνα φυλάξωνται μὴ παθεῖν (οὐ γὰρ
 εἰμαρμένης δύνανται κρατεῖν), ἀλλ’ ἵνα κουφότερον

3 πάσχοντες φέρωσι. Τὸ μὲν γὰρ ἀθρόον καὶ ἀπροσ-
 δόκητον ἐκπλήσσει τὴν ψυχὴν ἄφνω προσπεσὸν καὶ
 κατεβάπτισε, τὸ δὲ πρὸ τοῦ παθεῖν προσδοκώμενον
 προκατηνάλωσε κατὰ μικρὸν μελετώμενον τοῦ πά-
 θους τὴν ἀκμὴν. Ἐπεὶ γὰρ εἶχον ἕνατον ἔτος ἐπὶ 5
 τοῖς δέκα, καὶ παρεσκεύαζεν ὁ πατήρ εἰς νέωτα ποιή-
 4 σων τοὺς γάμους, ἤρχετο τοῦ δράματος ἢ τύχη. Ὅναρ
 ἐδόκουν συμφῦναι τῇ παρθένῳ τὰ κάτω μέρη μέχρι
 ὀμφαλοῦ, δύο δὲ ἐντεῦθεν τὰ ἄνω σώματα· ἐφίστα-
 ται δέ μοι γυνὴ φοβερὰ καὶ μεγάλη, τὸ πρόσωπον 10
 ἀγρία, ὀφθαλμοὶ ἐν αἵματι, βλοσυραὶ παρειαί, ὄφεις
 αἱ κόμαι· ἄρπην ἐκράτει τῇ δεξιᾷ, δᾶδα τῇ λαιᾷ.
 Ἐπιπεσοῦσα οὖν μοι θυμῷ καὶ ἀνατείνασα τὴν ἄρ-
 πην καταφέρει τῆς ἰξύος, ἐνθα τῶν δύο σωμάτων
 ἦσαν αἱ συμβολαί, καὶ ἀποκόπτει μου τὴν παρθένον. 15
 5 Περιδεῆς οὖν ἀναθορῶν [ἐκ τοῦ δείματος] φράζω μὲν
 πρὸς οὐδένα, κατ' ἑμαυτὸν δὲ πονηρὰ ἐσκεπτόμην.

Ἐν δὲ τούτῳ συμβαίνει τοιάδε. Ἦν ἀδελφός,
 ὡς ἔφην, τοῦ πατρὸς Σώστρατος. Παρὰ τούτου τις
 ἔρχεται κομίζων ἐπιστολὰς ἀπὸ Βυζαντίου, καὶ ἦν τὰ 20
 γεγραμμένα τοιάδε·

Ἰππία τῷ ἀδελφῷ χαίρειν Σώστρατος.

6 Ἦκουσι πρὸς σὲ θυγάτηρ ἐμὴ Λευκίππη καὶ Πάνθεια
 γυνή· πόλεμος γὰρ περιλαμβάνει Βυζαντίους Θρακικούς.
 Σῶζε δὴ μοι τὰ φίλτατα τοῦ γένους μέχρι τῆς τοῦ πολέμου 25
 τύχης.

4 Ταῦτα ὁ πατήρ ἀναγνοὺς ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὴν
 θάλατταν ἐκτρέχει καὶ μικρὸν ὕστερον αὐθις ἐπανῆ-
 κεν. Εἶποντο δὲ αὐτῷ κατόπιν πολὺ πλῆθος οἴκετῶν
 καὶ θεραπευνίδων, ἃς συνεκπέμψας ὁ Σώστρατος 30

1 post γὰρ· ἐξαίφνης

ἔτυχε ταῖς γυναιξίν· ἐν μέσοις δὲ ἦν γυνὴ μεγάλη
 καὶ πλουσία τῇ στολῇ. Ὡς δὲ ἐνέτεινα τοὺς ὀφθαλ- 2
 μούς ἐπ' αὐτήν, ἐν ἀριστερᾷ παρθένος ἐκφαίνεται
 μοι, καὶ καταστράπτει μου τοὺς ὀφθαλμούς τῷ
 5 προσώπῳ. Τοιαύτην εἶδον ἐγὼ ποτε ἐπὶ ταύρῳ γε- 3
 γραμμένην Σελήνην· ὄμμα γοργὸν ἐν ἡδονῇ· κόμη
 ξανθή, τὸ ξανθὸν οὖλον· ὄφρυς μέλαινα, τὸ μέλαν
 ἄκρατον· λευκὴ παρειά, τὸ λευκὸν ἐς μέσον ἐφοι-
 νίσσετο καὶ ἐμιμεῖτο πορφύραν, οἷαν εἰς τὸν ἐλέ-
 10 φαντα Λυδία βάπτει γυνή· τὸ στόμα ῥόδων ἄν-
 θος ἦν, ὅταν ἄρχηται τὸ ῥόδον ἀνοίγειν τῶν
 φύλλων τὰ χεῖλη. Ὡς δὲ εἶδον, εὐθύς ἀπωλώλειν· 4
 κάλλος γὰρ ὀξύτερον τιτρώσκει βέλους καὶ διὰ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἐς τὴν ψυχὴν καταρρεῖ· ὀφθαλμὸς γὰρ
 15 ὁδὸς ἐρωτικῷ τραύματι. Πάντα δέ με εἶχεν ὁμοῦ, 5
 ἔπαινος, ἐκπληξις, τρόμος, αἰδώς, ἀναίδεια· ἐπήνουν
 τὸ μέγεθος, ἐκπεπλήγμην τὸ κάλλος, ἔτρεμον τὴν
 καρδίαν, ἔβλεπον ἀναιδῶς, ἡδούμην ἀλῶναι· τοὺς
 δὲ ὀφθαλμούς ἀφέλκειν μὲν ἀπὸ τῆς κόρης ἐβιασό-
 20 μην, οἱ δὲ οὐκ ἤθελον, ἀλλ' ἀνθεῖλκον ἑαυτοὺς
 ἐκεῖ τῷ τοῦ κάλλους ἐλκόμενοι πείσματι, καὶ τέλος
 ἐνίκησαν.

Αἱ μὲν δὲ κατήγοντο πρὸς ἡμᾶς, καὶ αὐταῖς ὁ 5
 πατήρ μέρος τι τῆς οἰκίας ἀποτεμόμενος εὐτρεπίζει
 25 δεῖπνον. Καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, συνεπίνομεν κατὰ δύο
 τὰς κλῖνας διαλαχόντες, οὕτω γὰρ ἔταξεν ὁ πατήρ·
 αὐτὸς κἀγὼ τὴν μέσσην, αἱ μητέρες αἱ δύο τὴν ἐν ἀρι-
 στερᾷ, τὴν δεξιὰν εἶχον αἱ παρθένοι. Ἐγὼ δὲ ὡς 2
 ταύτην ἤκουσα τὴν εὐταξίαν, μικροῦ προσελθὼν
 30 κατεφίλησα τὸν πατέρα, ὅτι μοι κατ' ὀφθαλμούς ἀνέ-
 κλινε τὴν παρθένον. Τί μὲν οὖν ἔφαγον, μὰ τοὺς 3
 θεούς, ἔγωγε οὐκ ἤδειν, ἐώκειν γὰρ τοῖς ἐν ὀνείροις

ἐσθίουσιν· ἐρείσας δὲ κατὰ τῆς στρωμνῆς τὸν ἀγκῶνα καὶ ἐγκλίνας ἑμαυτὸν, ὅλοις ἔβλεπον τὴν κόρην τοῖς προσώποις, κλέπτων ἅμα τὴν θεάν· τοῦτο γάρ
 4 μοι ἦν τὸ δεῖπνον. Ὡς δὲ ἤμεν ἀπὸ τοῦ δείπνου, παῖς εἰσέρχεται κιθάραν ἄρμουςάμενος, τοῦ πατρὸς 5 οἰκέτης, καὶ ψιλαῖς τὸ πρῶτον διατινάξας ταῖς χερσὶ τὰς χορδὰς ἔκρουε καὶ τι κρουμάτιον λιγῆνας ὑποψιθυρίζουσι τοῖς δακτύλοις, μετὰ τοῦτο ἤδη τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἔκρουε, καὶ ὀλίγον ὅσον κιθαρίσας 5
 5 συνῆδε τοῖς κρούμασι. Τὸ δὲ ἄσμα ἦν Ἀπόλλων μεμ- 10 φόμενος τὴν Δάφνην φεύγουσαν καὶ διώκων ἅμα καὶ μέλλων καταλαμβάνειν καὶ γινομένη φυτὸν ἢ κόρη καὶ Ἀπόλλων τὸ φυτὸν στεφανούμενος. Τοῦτό μοι
 6 μᾶλλον τὴν ψυχὴν ἐξέκαυσεν· ὑπέκκαυμα γὰρ ἐπιθυμίας λόγος ἐρωτικός· κἂν εἰς σωφροσύνην τις 15 ἑαυτὸν νοουθετῇ, τῷ παραδείγματι πρὸς τὴν μίμησιν ἐρεθίζεται, μάλιστα ὅταν ἐκ τοῦ κρείττονος ἢ τὸ παράδειγμα· ἢ γὰρ ὧν ἀμαρτάνει τις αἰδῶς τῷ τοῦ
 7 βελτίονος ἀξιώματι παρηρησία γίνεται. Καὶ ταῦτα πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· ἰδοὺ καὶ Ἀπόλλων ἐρᾷ, κἀκεῖ- 20 νος παρθένου, καὶ ἐρῶν οὐκ αἰσχύνεται, ἀλλὰ διώκει τὴν παρθένον· σὺ δὲ ὀκνεῖς καὶ αἰδῆ καὶ ἀκαίρως σωφρονεῖς; μὴ κρείττων εἶ τοῦ θεοῦ;”
 6 Ὡς δὲ ἦν ἐσπέρα, πρότεραι μὲν πρὸς ὕπνον ἐτρέπησαν αἱ γυναῖκες, μικρὸν δὲ ὕστερον καὶ ἡμεῖς, 25 οἱ μὲν [δὴ] ἄλλοι τῇ γαστρὶ μετρήσαντες τὴν ἡδονήν, ἐγὼ δὲ τὴν εὐωχίαν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς φέρων, τῶν τε τῆς κόρης προσώπων γεμισθεὶς καὶ ἀκράτῳ θεάματι καὶ μέχρι κόρου προελθὼν ἀπῆλθον μεθύων
 2 ἔρωτι. Ὡς δὲ εἰς τὸ δωμάτιον παρήλθον, ἔνθα μοι 30

καθεύδειν ἔθος ἦν, οὐδὲ ὕπνου τυχεῖν ἠδυνάμην.
 Ἔστι μὲν γὰρ φύσει καὶ τᾶλλα νοσήματα καὶ τὰ τοῦ
 σώματος τραύματα [έν] νυκτὶ χαλεπώτερα, καὶ
 ἐπανίσταται μᾶλλον ἡμῖν ἠσυχάζουσι καὶ ἐρεθίζει τὰς
 5 ἀλγηδόνας· ὅταν γὰρ ἀναπαύηται τὸ σῶμα, τότε 3
 σχολάζει τὸ ἔλκος νοσεῖν· τὰ δὲ τῆς ψυχῆς τραύματα
 μὴ κινουμένου τοῦ σώματος, πολὺ μᾶλλον ὀδυνᾷ.
 Ἐν ἡμέρᾳ μὲν γὰρ ὀφθαλμοὶ καὶ ὦτα πολλῆς γεμι-
 ζόμενα περιεργίας ἐπικουφίζει τῆς νόσου τὴν ἀκμὴν,
 10 ἀντιπερισπῶντα τὴν ψυχὴν τῆς εἰς τὸ πονεῖν σχολῆς·
 ἐὰν δὲ ἠσυχία τὸ σῶμα πεδηθῇ, καθ' ἑαυτὴν ἡ ψυχὴ
 γενομένη τῷ κακῷ κυμαίνεται. Πάντα γὰρ ἐξεγείρε- 4
 ται τότε· τὰ τέως κοιμώμενα· τοῖς πενθοῦσιν αἱ λῦ-
 παι, τοῖς μεριμνῶσιν αἱ φροντίδες, τοῖς κινδυνεύ-
 15 οῦσιν οἱ φόβοι, τοῖς ἐρώσι τὸ πῦρ. Περὶ δὲ τὴν
 ἔω μόλις ἐλεήσας μέ τις ὕπνος ἀνέπαυσεν ὀλίγον.
 Ἄλλ' οὐδὲ τότε μου τῆς ψυχῆς ἀπελθεῖν ἠθέλεν 5
 ἡ κόρη· πάντα γὰρ ἦν μοι Λευκίππη τὰ ἐνύπνια·
 διελεγόμην αὐτῇ, συνέπαιζον, συνεδείπνουν, ἠπτό-
 20 μην, πλείονα εἶχον ἀγαθὰ τῆς ἡμέρας. Καὶ γὰρ
 κατεφίλησα, καὶ ἦν τὸ φίλημα ἀληθινόν· ὥστ' ἐπει-
 δή με ἠγείρεν ὁ οἰκέτης, ἐλοιδορούμην αὐτῷ τῆς
 ἀκαιρίας, ὡς ἀπολέσας ὄνειρον οὔτω γλυκύν. Ἀνα- 6
 στας οὖν ἐβάδιζον ἐξεπίτηδες εἴσω τῆς οἰκίας κατὰ
 25 πρόσωπον τῆς κόρης βιβλίον ἅμα κρατῶν, καὶ ἐγκε-
 κυφῶς ἀνεγίνωσκον· τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς, εἰ κατὰ τὰς
 θύρας γενοίμην, ἐπίλλιζον κάτωθεν, καὶ τινὰς περι-
 πατήσας διαύλους καὶ ἐποχτευσάμενος ἐκ τῆς θέας
 ἔρωτα σαφῶς ἀπήειν ἔχων τὴν ψυχὴν κακῶς. Καὶ
 30 ταῦτά μοι τριῶν ἡμερῶν ἐπυρσεύετο.

Ἦν δέ μοι Κλεινίας ἀνεψιός, ὀρφανὸς καὶ νέος, 7
 δύο ἀναβεβηκῶς ἔτη τῆς ἡλικίας τῆς ἐμῆς, ἔρωτι τετε-

λεσμένος· μεираκίου δὲ ὁ ἔρωσ ἦν. Οὕτω δ' εἶχε
 φιλοτιμίας πρὸς αὐτό, ὥστε καὶ ἵππον πριάμενος,
 ἐπεὶ θεασάμενον τὸ μεираκίον ἐπήνεσεν, εὐθύς ἔχα-
 2 ρίσατο φέρων αὐτῷ τὸν ἵππον. Ἐσκωπτου οὖν αὐτὸν
 ἀεὶ τῆς ἀμεριμνίας, ὅτι σχολάζει φιλεῖν καὶ δοῦλός 5
 ἐστὶν ἐρωτικῆς ἡδονῆς· ὁ δὲ μοι μειδιῶν καὶ τὴν
 κεφαλὴν ἐπισείων ἔλεγεν· ἔση ποτὲ καὶ σύ μοι δοῦ-
 3 λος ταχύ." Πρὸς τοῦτον ἀπιῶν καὶ ἀσπασάμενος καὶ
 παρακαθιστάμενος "ἔδωκα" ἔφη· "ὦ Κλεινία, σοι
 δίκην τῶν σκωμμάτων· δοῦλος γέγονα καὶ γὰρ." Ἄνα- 10
 κροτήσας οὖν τὰς χεῖρας ἐξεγέλασε καὶ ἀναστὰς κατ-
 ἐφίλησέ μου τὸ πρόσωπον ἐμφαῖνον ἐρωτικὴν ἀγρυ-
 πνίαν, καὶ "ἐρᾶς" εἶπεν· "ἐρᾶς ἀληθῶς· οἱ ὀφθαλ-
 μοί σου λέγουσιν." Ἄρτι δὲ λέγοντος αὐτοῦ Χαρικλῆς
 εἰστρέχει (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ μεираκίῳ) τεθο- 15
 4 ρυβημένος "οἴχομαί σοι" λέγων· "Κλεινία." Καὶ
 συνεστέναξεν ὁ Κλεινίας, ὥσπερ ἐκ τῆς ἐκείνου ψυ-
 χῆς κρεμάμενος, καὶ τῆ φωνῆ τρέμων· "ἀποκτενεῖς"
 εἶπε· "σιωπῶν· τί σε λυπεῖ; τίνι δεῖ μάχεσθαι;" Καὶ
 ὁ Χαρικλῆς "γάμον" εἶπεν· "ὁ πατήρ μοι προξενεῖ, 20
 καὶ γάμον ἀμόρφου κόρης, ἵνα διπλῶ συνοικῶ κακῷ·
 πονηρὸν μὲν γὰρ γυνή, καὶν εὐμορφος ἦ· ἐὰν δὲ καὶ
 5 ἀμορφίαν δυστυχῆ, τὸ κακὸν διπλοῦν. Ἄλλὰ πρὸς
 τὸν πλοῦτον ὁ πατήρ ἀποβλέπων σπουδάζει τὸ κῆδος·
 ἐκδίδομαι ὁ δυστυχῆς τοῖς ἐκείνης χρήμασιν, ἵνα 25
 γήμω παλούμενος."
 8 Ὡς οὖν ταῦτα ἤκουσεν ὁ Κλεινίας, ὠχρίασεν.
 Ἐπιπαρώξυνεν οὖν τὸ μεираκίον ἀπαθεῖσθαι τὸν γά-
 μον, τὸ τῶν γυναικῶν γένος λοιδορῶν. "Γάμον"
 εἶπεν· "ἤδη σοι δίδωσιν ὁ πατήρ; τί γὰρ ἠδίκηκας, 30
 2 ἵνα πεδηθῆς; Οὐκ ἀκούεις τοῦ Διὸς λέγοντος

τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν, ᾧ κεν
 ἅπαντες
 τέρπωνται κατὰ θυμόν, ἐὼν κακὸν ἀμφαγα-
 πῶντες;

5 Αὕτη γυναικῶν ἡδονή, καὶ ἔοικε τῇ τῶν Σειρήνων
 φύσει· κἀκεῖναι γὰρ ἡδονῇ φονεύουσιν ᾠδῆς. Ἔστι 3
 δέ σοι συνιέναι τὸ μέγεθος τοῦ κακοῦ καὶ ἀπ' αὐτῆς
 τῆς τοῦ γάμου παρασκευῆς. Βόμβος αὐλῶν, δικλί-
 δων κτύπος, πυρσῶν δαδουχία. Ἐρεῖ τις ἰδὼν το-
 10 σοῦτον κυδοιμόν· Ἄτυχῆς ὁ μέλλων γαμεῖν· ἐπὶ
 πόλεμον, δοκῶ μοι, πέμπεται. Ἄλλ' εἰ μὲν ἰδιώ- 4
 τῆς ἦσθα μουσικῆς, ἡγνόεις ἂν τὰ τῶν γυναικῶν
 δράματα· νῦν δὲ κἂν ἄλλοις λέγοις ὅσων ἐνέπλησαν
 μύθων γυναῖκες τὴν σκηνήν. Ὀρμος Ἐριφύλης, Φι-
 15 λομήλας ἢ τράπεζα, Σθενεβοίας ἢ διαβολή, Ἀερόπης
 ἢ κλοπή, Πρόκνης ἢ σφαγή. Ἄν τὸ Χρυσήιδος κάλ- 5
 λος Ἀγαμέμνων ποθῆ, λοιμὸν τοῖς Ἕλλησι ποιεῖ· ἂν
 τὸ Βρισηίδος κάλλος Ἀχιλλεὺς [ποθῆ], πένθος αὐτῷ
 προξενεῖ· ἐὰν ἔχη γυναῖκα Κανδαύλης καλήν, φο-
 20 νεύει Κανδαύλην ἢ γυνή. Τὸ μὲν [γὰρ] Ἐλένης τῶν 6
 γάμων πῦρ ἀνῆψε κατὰ τῆς Τροίας ἄλλο πῦρ, ὁ δὲ
 Πηνελόπης γάμος τῆς σῶφρονος πόσους νυμφίους
 ἀπώλεσεν; Ἀπέκτεινεν Ἰππόλυτον φιλοῦσα Φαῖδρα,
 Κλυταιμνήστρα δὲ Ἀγαμέμνονα μὴ φιλοῦσα. Ὡ 7
 25 πάντα τολμᾶσαι γυναῖκες· κἂν φιλῶσι, φονεύου-
 σι· κἂν μὴ φιλῶσι, φονεύουσιν. Ἀγαμέμνονα ἔδει
 φονευθῆναι τὸν καλόν, οὗ κάλλος οὐράνιον ἦν,

ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἔκελος Διὶ τερπικεραύνῳ·

καὶ ταύτην ἀπέκοψεν, ᾧ Ζεῦ, τὴν κεφαλὴν γυνή.
 30 Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν εὐμόρφων ἂν εἴποι τις γυ- 8
 ναικῶν, ἔνθα καὶ μέτριον τὸ ἀτύχημα· τὸ γὰρ κάλ-

λος ἔχει παρηγορίαν τῶν κακῶν, καὶ τοῦτ' ἔστιν ἐν
 ἀτυχήμασιν εὐτύχημα· εἰ δὲ μηδὲ εὐμορφος, ὡς φῆς,
 ἢ συμφορὰ διπλῆ. Καὶ πῶς ἂν τις ἀνάσχοιτο, καὶ
 9 ταῦτα μειράκιον οὕτω καλόν; Μῆ, πρὸς θεῶν, Χαρί-
 κλεις, μήπω μοι δοῦλος γένη, μηδὲ τὸ ἄνθος πρὸ 5
 καιροῦ τῆς ἥβης ἀπολέσης. Πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις καὶ
 τοῦτ' ἔστι τοῦ γάμου τὸ ἀτύχημα· μαραίνει τὴν
 ἀκμήν. Μῆ, δέομαι, Χαρίκλεις, μήπω μοι μαραν-
 θῆς· μὴ παραδῶς εὐμορφον τρυγῆσαι ῥόδον ἀμόρφω
 10 γεωργῶ." Καὶ ὁ Χαρικλῆς "ταῦτα μὲν" ἔφη "θεοῖς 10
 κάμοι μελήσει· καὶ γὰρ εἰς τὴν προθεσμίαν τῶν γά-
 μων χρόνος ἔστιν ἡμερῶν, πολλὰ δ' ἂν γένοιτο κὰν
 11 νυκτὶ μιᾶ. Τὸ δὲ νῦν ἔχον ἐφ' ἱππασίαν ἄπειμι. Ἐξ
 ὅτου γὰρ μοι τὸν ἵππον ἐχαρίσω τὸν καλόν, οὕπω σου
 τῶν δῶρων ἀπέλαυσα. Ἐπικουφιεὶ δέ μοι τὸ γυμνά- 15
 σιον τῆς ψυχῆς τὸ λυπούμενον." Ὁ μὲν οὖν ἀπήει
 τὴν τελευταίαν ὁδόν, ὕστατα καὶ πρῶτα μελλήσων
 ἱππάζεσθαι.

9 Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Κλεινίαν καταλέγω μου τὸ
 δράμα πῶς ἐγένετο· πῶς ἴδοιμι, πῶς πάθοιμι, τὴν 20
 καταγωγὴν, τὸ δεῖπνον, τὸ κάλλος τῆς κόρης. Τε-
 λευτῶν δὲ τῶ λόγῳ συνίειν ἀσχημονῶν "οὐ φέρω"
 λέγων "Κλεινία, τὴν ἀνίαν· ὅλος γὰρ μοι προσέπε-
 σεν ὁ ἔρως, καὶ αὐτόν μου διώκει τὸν ὕπνον τῶν
 2 ὀμμάτων· πάντοτε Λευκίππην φαντάζομαι. Οὐ γέ- 25
 γουεν ἄλλω τινὶ τοιοῦτον ἀτύχημα· τὸ γὰρ κακόν μοι
 καὶ συνοικεῖ." Καὶ ὁ Κλεινίας "ληρεῖς" εἶπεν "οὕτως
 εἰς ἔρωτα εὐτυχῶν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀλλοτρίας θύρας
 ἐλθεῖν σε δεῖ οὐδὲ διάκονον παρακαλεῖν· αὐτὴν σοι
 δέδωκε τὴν ἐρωμένην ἢ τύχη καὶ φέρουσα ἔνδον 30

ἴδρυσεν. Ἄλλω μὲν γὰρ ἔραστῇ καὶ τὸ βλέμμα μόνον 3
 ἤρκεσε τῆς ἐρωμένης παρθένου, καὶ μέγιστον τοῦτο
 ἀγαθὸν νενόμικεν ἔραστῆς ἂν καὶ μέγρι τῶν ὁμμά-
 των εὐτυχῇ, οἱ δὲ εὐδαιμονέστεροι τῶν ἐραστῶν ἂν
 5 τύχῳσι κἂν ῥήματος μόνον· σὺ δὲ καὶ βλέπεις ἄει
 καὶ ἀκούεις ἄει καὶ συνδειπνεῖς καὶ συμπίνεις. Καὶ 4
 ταῦτα εὐτυχῶν ἐγκαλεῖς; ἀχάριστος εἶ πρὸς ἔρωτος
 δωρεάν. Οὐκ οἶδας οἷόν ἐστιν ἐρωμένη βλεπομένη·
 μείζονα τῶν ἔργων ἔχει τὴν ἡδονήν. Ὀφθαλμοὶ γὰρ
 10 ἀλλήλοις ἀντανακλώμενοι ἀπομάττουσιν ὡς ἐν κατό-
 πρῳ τῶν σωμάτων τὰ εἰδῶλα, ἡ δὲ τοῦ κάλλους
 ἀπορροή δι' αὐτῶν εἰς τὴν ψυχὴν καταρρέουσα ἔχει
 τινὰ μίξιν ἐν ἀποστάσει· καὶ γλυκίων ἐστὶ τῆς τῶν 5
 σωμάτων μίξεως· καινὴ γὰρ ἐστὶ σωμάτων συμ-
 15 πλοκή. Ἐγὼ δέ σοι καὶ τὸ ἔργον ἔσεσθαι ταχὺ μαν-
 τεύομαι· μέγιστον γὰρ ἐστὶν ἐφόδιον εἰς πειθῶ
 συνεχῆς πρὸς ἐρωμένην ὁμιλία. Ὀφθαλμὸς γὰρ φι-
 λίας πρόξενος καὶ τὸ σύνηθες τῆς κοινωνίας εἰς χάριν
 ἀνυσιμώτερον. Εἰ γὰρ τὰ ἄγρια τῶν θηρίων συν- 6
 20 ηθεῖα τιθασεύεται, πολὺ μᾶλλον ταύτῃ μαλαχθεῖη
 καὶ γυνή. Ἐχει δέ τι πρὸς παρθένον ἐπαγωγὸν ἡλι-
 κιώτης ἐρῶν· τὸ δὲ ἐν ὄρῳ τῆς ἀκμῆς ἐπιῖγον εἰς
 τὴν φύσιν καὶ τὸ συνειδὸς τοῦ φιλεῖσθαι τίκτει πολ-
 λάκις ἀντέρωτα. Θέλει γὰρ ἐκάστη τῶν παρθένων
 25 εἶναι καλὴ καὶ φιλουμένη χαίρει καὶ ἐπαινεῖ τῆς
 μαρτυρίας τὸν φιλοῦντα· κἂν μὴ φιλήσῃ τις αὐτήν,
 οὔπω πεπίστευκεν εἶναι καλή. Ἐν οὖν σοι παραινῶ 7
 μόνον, ἐρᾶσθαι πιστευσάτω, καὶ ταχέως σε μιμήσε-
 ται. “Πῶς ἂν οὖν” εἶπον “γένοιτο τοῦτο τὸ μάν-
 30 τευμα; δός μοι τὰς ἀφορμάς· σὺ γὰρ ἀρχαιότερος μύ-
 στης ἐμοῦ καὶ συνηθέστερος ἤδη τῇ τελετῇ τοῦ θεοῦ.

Τί λέγω; τί ποιῶ; πῶς ἂν τύχοιμι τῆς ἐρωμένης;
Οὐκ οἶδα γὰρ τὰς ὁδοὺς.”

10 “Μηδὲν” εἶπεν ὁ Κλεινίας “πρὸς ταῦτα ζήτη
παρ’ ἄλλου μαθεῖν· αὐτοδίδακτος γὰρ ἐστὶν ὁ θεὸς
σοφιστής. Ὡσπερ γὰρ τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν οὐ- 5
δεις διδάσκει τὴν τροφήν (αὐτόματα γὰρ ἐκμανθάνει
καὶ οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς οὕσαν αὐτοῖς τὴν τράπεζαν),
οὕτω καὶ νεανίσκος ἔρωτος πρωτοκύμων οὐ δεῖται
2 διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν. Ἐὰν γὰρ ἡ ὥδις πα-
ραγένηται καὶ ἐνστῇ τῆς ἀνάγκης ἢ προθεσμία, μη- 10
δὲν πλανηθεῖς, κἂν πρωτοκύμων ᾖ, εὐρήσεις τεκεῖν
ὑπ’ αὐτοῦ μαιωθεῖς τοῦ θεοῦ. Ὅσα δ’ ἐστὶ κοινὰ
καὶ μὴ τῆς εὐκαίρου τύχης δεόμενα, ταῦτα ἀκούσας
μάθε. Μηδὲν μὲν εἶπης πρὸς τὴν παρθένον ἀφροδί-
3 σιον, τὸ δὲ ἔργον ζήτη πῶς γένηται σιωπῇ. Παῖς γὰρ 15
καὶ παρθένος ὅμοιοι μὲν εἰς αἰδῶ· πρὸς δὲ τὴν τῆς
Ἀφροδίτης χάριν κἂν [τὴν] γνώμην ἔχωσιν, ἃ πάσχου-
σιν ἀκούειν οὐ θέλουσι· τὴν γὰρ αἰσχύνην κείσθαι
4 νομίζουσιν ἐν τοῖς ῥήμασι. Γυναῖκας μὲν γὰρ εὐ-
φραίνει καὶ τὰ ῥήματα· παρθένος δὲ τοὺς μὲν ἔξωθεν 20
ἀκροβολισμοὺς τῶν ἐραστῶν εἰς πείραν φέρει καὶ
ἄφνω συντίθεται τοῖς νεύμασιν· ἐὰν δὲ αἰτήσης τὸ
ἔργον προσελθῶν, ἐκπλήξεις αὐτῆς τὰ ὦτα τῆ φωνῆ,
καὶ ἐρυθριᾶ καὶ μισεῖ τὸ ῥῆμα καὶ λοιδορεῖσθαι δο-
κει κἂν ὑποσχέσθαι θέλη τὴν χάριν, αἰσχύνεται· 25
τότε γὰρ πάσχειν νομίζει τὸ ἔργον, ὅτε [μᾶλλον] τὴν
5 πείραν ἐκ τῆς τῶν λόγων ἡδονῆς ἀκούει. Ἐὰν δὲ
τὴν πείραν προσαγαγὼν τὴν ἄλλην καὶ εὐάγωγον
αὐτὴν παρασκευάσας ἡδέως ἤδη προσέρχη, σιώπα μὲν
οὖν τὰ πολλὰ ὡς ἐν μυστηρίῳ, φίλησον δὲ προσελ- 30
θῶν ἡρέμα· τὸ γὰρ ἐραστοῦ φίλημα πρὸς ἐρω-
μένην θέλουσαν μὲν παρέχειν αἰτησίς ἐστι, πρὸς

ἀπειθοῦσαν δὲ ἰκετηρία. Κἂν μὲν προσῆ τις συνθήκη 6
 τῆς πράξεως * * πολλάκις δὲ καὶ ἐκούσαι πρὸς τὸ
 ἔργον ἐρχόμεναι θέλουσι βιάζεσθαι δοκεῖν, ἵνα τῇ
 δόξῃ τῆς ἀνάγκης ἀποτρέπωνται τῆς αἰσχύνῃς τὸ
 5 ἐκούσιον. Μὴ τοίνυν ὀκνήσῃς, ἐὰν ἀνθισταμένην
 ἴδῃς, ἀλλ' ἐπιτήρει πῶς ἀνθίσταται· σοφίας γὰρ
 κἀνταῦθα δεῖ. Κἂν μὲν προσκαρτερῇ, ἐπίσχεσ τὴν 7
 βίαν· οὐπω γὰρ πείθεται· ἐὰν δὲ μαλθακώτερον
 ἦδη θέλῃς, χορήγησον τὴν ὑπόκρισιν, μὴ ἀπολέσῃς
 10 σου τὸ δρᾶμα.”

Κἀγὼ “μεγάλα μὲν” ἔφην “ἐφόδιά μοι δέδωκας 11
 καὶ εὐχομαι τυχεῖν, Κλεινία· φοβοῦμαι δ' ὅμως μὴ
 κακῶν μοι γένηται τὸ εὐτύχημα μειζόνων ἀρχὴ καὶ
 ἐπιτρίψῃ με πρὸς ἔρωτα πλείονα. Ἄν οὖν ἀΐξηθῇ
 15 μοι τὸ δεινόν, τί δράσω; γαμεῖν μὲν οὐκ ἂν δυ- 2
 ναίμην· ἄλλη γὰρ δέδομαι παρθένῳ· ἐπίκειται δέ
 μοι πρὸς τοῦτον τὸν γάμον ὁ πατήρ δίκαια αἰτῶν,
 οὐ ξένην, οὐδὲ αἰσχρὰν γῆμαι κόρην, οὐδ' ὡς Χαρι-
 κλέα πλούτῳ με πωλεῖ, ἀλλ' αὐτοῦ μοι δίδωσι θυγα-
 20 τέρα, καλὴν μὲν, ᾧ θεοί, πρὶν Λευκίππην ἰδεῖν,
 νῦν δὲ πρὸς τὸ κάλλος αὐτῆς τυφλώττω καὶ πρὸς
 Λευκίππην μόνην τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχω. Ἐν μεθορίῳ 3
 κεῖμαι δύο ἐναντίων· Ἐρως ἀνταγωνίζεται καὶ πατήρ.
 Ὁ μὲν ἔστηκεν αἰδοῖ κρατῶν, ὁ δὲ κάθηται πυρπο-
 25 λῶν. Πῶς κρίνω τὴν δίκην; ἀνάγκη μάχεται καὶ
 φύσις, καὶ θέλω μὲν σοὶ δικάσαι, πάτερ, ἀλλ' ἀντί-
 δικον ἔχω χαλεπώτερον. Βασανίζει τὸν δικαστήν,
 ἔστηκε μετὰ βελῶν, κρίνει μετὰ πυρός. Ἄν ἀπει-
 30 θήσω, πάτερ, αὐτῷ, κάομαι τῷ πυρί.”

Ἡμεῖς μὲν οὖν ταῦτα ἐφιλοσοφοῦμεν περὶ τοῦ 12
 θεοῦ· ἐξαίφνης δέ τις εἰστρέχει τῶν τοῦ Χαρικλέους
 οἰκετῶν, ἔχων ἐπὶ τοῦ προσώπου τὴν ἀγγελίαν τοῦ

κακοῦ, ὡς τὸν Κλεινίαν εὐθύς ἀνακραγεῖν θεασάμενον “κακόν τι γέγονε Χαρικλεῖ.” Ἄμα δὲ αὐτοῦ λέγοντος συνεξεφώνησεν ὁ οἰκέτης “τέθνηκε 2 Χαρικλῆς.” Τὸν μὲν δὴ Κλεινίαν πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἀφῆκεν ἢ φωνὴ καὶ ἔμεινεν ἀκίνητος, ὥσπερ τυφῶνι 5 βεβλημένος τῷ λόγῳ· ὁ δὲ οἰκέτης διηγεῖται “ἐπὶ τὸν ἵππον τὸν σὸν ἐκάθισεν, ὧ Κλεινία, ὅς τὰ μὲν πρῶτα ἤλαυνεν ἠρέμα· δύο δὲ ἢ τρεῖς δρόμους περιελθὼν τὴν ἵππασίαν ἐπέσχε καὶ τὸν ἵππον ἰδροῦντα 3 κατέψα καθήμενος, τοῦ ῥυτῆρος ἀμελήσας. Ἀπομάτ- 10 τουτος δὲ τῆς ἔδρας τοὺς ἰδρωτάς ψόφος κατόπιν γίνεται, καὶ ὁ ἵππος ἐκταραχθεὶς πηδᾶ ὄρθιος ἀρθεὶς καὶ ἀλογίστως ἐφέρετο. Τὸν γὰρ χαλινὸν ἐνδακῶν καὶ τὸν ἀχένα γυρώσας φριξας τε τὴν κόμην, οἰστρηθεὶς τῷ φόβῳ διαέριος ἵπτατο. Τῶν δὲ ποδῶν 15 οἱ μὲν ἔμπροσθεν ἤλλοντο, οἱ δὲ ὀπισθεν τοὺς ἔμπροσθεν ἐπειγόμενοι φθάσαι τὸν δρόμον ἐπέσπει- 4 δον, [διώκοντες τὸν ἵππον.] Ὁ δὲ ἵππος τῆ τῶν ποδῶν κυρτούμενος ἀμίλλη, ἄνω τε καὶ κάτω πηδῶν πρὸς τὴν ἐκατέρων σπουδὴν δίκην νεῶς χειμαζομένης τοῖς 20 νῶτοις ἐκυμαίνετο. Ὁ δὲ κακοδαίμων Χαρικλῆς ὑπὸ τοῦ τῆς ἵππείας ταλαντευόμενος κύματος ἐκ τῆς ἔδρας ἐσφαιρίζετο, ποτὲ μὲν ἐπ’ οὐρανὸν κατολισθάνων, ποτὲ δὲ ἐπὶ τράχηλον κυβιστῶν· ὁ δὲ τοῦ κλύδωνος 5 ἐπίεξεν αὐτὸν χειμῶν. Τῶν δὲ ῥυτῆρων οὐκέτι 25 κρατεῖν δυνάμενος, δοὺς δὲ ἑαυτὸν τῷ τοῦ δρόμου πνεύματι, τῆς τύχης ἦν. Ὁ δὲ ἵππος ῥύμη θέων ἐκτρέπεται τῆς λεωφόρου καὶ ἐς ὕλην ἐπήδησε καὶ εὐθύς τὸν ἄθλιον Χαρικλεῖα περιρρήγνυσι δένδρῳ. Ὁ δὲ ὡς ἀπὸ μηχανῆς προσαραχθεὶς ἐκκρούεται μὲν 30 τῆς ἔδρας, ὑπὸ δὲ τῶν τοῦ δένδρου κλάδων τὸ πρόσωπον αἰσχύνεται καὶ τοσοῦτοις περιδρῦπτεται

τραύμασιν, ὅσαι τῶν κλάδων ἦσαν αἱ αἰχμαί. Οἱ 6
 δὲ ῥυτῆρες αὐτῷ περιδεθέντες οὐκ ἤθελον ἀφείναι
 τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀνθεΐλκον αὐτὸ περισύροντες θανά-
 του τρίβον. Ὁ δὲ ἵππος ἔτι μᾶλλον ἐκταραχθεὶς
 5 τῷ πτώματι καὶ ἐμποδιζόμενος εἰς τὸν δρόμον τῷ
 σώματι κατεπάτει τὸν ἄθλιον, ἐκλακτίζων τὸν
 δεσμόν τῆς φυγῆς· ὥστε οὐκ ἂν αὐτόν τις ἰδὼν
 γνωρίσειε.”

Ταῦτα μὲν οὖν ἀκούων ὁ Κλεινίας ἐσίγα τινὰ 13
 10 χρόνον ὑπ' ἐκπλήξεως, μεταξὺ δὲ νήψας ἐκ τοῦ κα-
 κοῦ διωλύγιον ἐκώκυσε καὶ ἐκδραμεῖν ἐπὶ τὸ σῶμα
 ἠπείγετο· ἐπηκολούθουν δὲ καὶ γῶ, παρηγορῶν ὡς
 ἠδυνάμην. Καὶ ἐν τούτῳ φοράδην Χαρικλῆς ἐκομί- 2
 ζετο, θέαμα οἴκτιστον καὶ ἐλεεινόν· ὅλος γὰρ τραῦμα
 15 ἦν, ὥστε μηδένα τῶν παρόντων κατασχεῖν τὰ δά-
 κρυα. Ἐξῆρχε δὲ τοῦ θρήνου ὁ πατήρ πολυτάρακτον
 βοῶν “οἶος ἀπ' ἐμοῦ προελθὼν οἶος ἐπανέρχη μοι,
 τέκνον; ὦ πονηρῶν ἱππασμάτων. Οὐδὲ κοινῷ μοι
 θανάτῳ τέθνηκας· οὐδ' εὐσχήμων φαίνη νεκρός.
 20 Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις τῶν ἀποθανόντων κἂν ἔχνος τῶν 3
 γνωρισμάτων διασώζεται· κἂν τὸ ἄνθος τις τῶν
 προσώπων ἀπολέσῃ, τηρεῖ τὸ εἶδωλον καὶ παρηγορεῖ
 τὸ λυπούμενον καθεύδοντα μιμούμενος· τὴν μὲν γὰρ
 ψυχὴν ἐξεΐλεν ὁ θάνατος, ἐν δὲ τῷ σώματι τηρεῖ τὸν
 25 ἄνθρωπον. Σοῦ δὲ ὁμοῦ καὶ ταῦτα διέφθειρεν ἡ 4
 τύχη, καὶ μοι τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς
 καὶ σώματος. Ὄντως σου τέθνηκε καὶ τῆς εἰκόνης ἡ
 σκιά· ἡ μὲν γὰρ ψυχὴ σου πέφευγεν, οὐχ εὐρίσκω
 δέ σε οὐδὲ ἐν τῷ σώματι. Πότε μοι, τέκνον, γαμεῖς; 5
 30 πότε σου θύσω τοὺς γάμους, ἱππεῦ καὶ νυμφίε· νυμ-
 φίε μὲν ἀτελής, ἱππεῦ δὲ δυστυχής. Τάφος μὲν σοι,
 τέκνον, ὁ θάλαμος, γάμος δὲ ὁ θάνατος, θρήνος δὲ

- ὁ ὑμέναιος· ὁ δὲ κωκυτὸς οὗτος τῶν γάμων ᾠδαί.
 6 Ἄλλο σοι, τέκνον, προσεδόκων πῦρ ἀνάψειν· ἀλλὰ
 τοῦτο μὲν ἔσβεσεν ἢ φθονερά τύχη μετὰ σοῦ· ἀνάπτει
 δέ σοι δᾶδας κακῶν. Ὡς πονηρᾶς ταύτης δαδουχίας.
 Ἡ νυμφικὴ σοι δαδουχία ταφὴ γίνεται.” 5
- 14 Ταῦτα μὲν οὖν οὕτως ἐκώκυεν ὁ πατήρ· ἐτέρω-
 θεν δὲ καθ’ αὐτὸν ὁ Κλεινίας· καὶ ἦν θρήνων
 ἄμιλλα, ἔραστοῦ καὶ πατρός. “Ἐγὼ μου τὸν δεσπότην
 ἀπολώλεκα. Τί γὰρ αὐτῷ τοιοῦτον δῶρον ἐχαριζό-
 μην; φιάλη γὰρ οὐκ ἦν χρυσῆ, ἵν’ ἐσπένδετο πίνων 10
 2 καὶ ἐχρητό μου τῷ δώρῳ τρυφῶν; Ἐγὼ δὲ ὁ κακο-
 δαίμων ἐχαριζόμεν θηρίον μεираκίῳ καλῷ, ἐκαλλώ-
 πιζον δὲ καὶ τὸ πονηρὸν θηρίον προστερνιδίοις, προ-
 μετωπιδίοις, φαλάροις ἀργυροῖς, χρυσαῖς ἡνίαις.
 Οἴμοι Χαρίκλεις· ἐκόσμησά σου τὸν φονέα χρυσῷ. 15
 Ἴπε πάντων θηρίων ἀγριώτατε, πονηρὸ καὶ ἀχά-
 3 ριστε καὶ ἀναίσθητε κάλλους. Ὁ μὲν κατέψα σου τοὺς
 ἰδρωῶτας καὶ τροφὰς ἐπηγγέλλετο πλείονας καὶ ἐπῆνει
 τὸν δρόμον, σὺ δὲ ἀπέκτεινας ἐπαινούμενος. Οὐχ
 ἦδου προσαπτομένου σου τοιοῦτου σώματος, οὐκ ἦν 20
 σοι τοιοῦτος ἱππεὺς τρυφή, ἀλλ’ ἔρριψας, ἄστοργε,
 τὸ κάλλος χαμαί. Οἴμοι δυστυχῆς· ἐγὼ σοι τὸν φονέα,
 τὸν ἀνδροφόνου ἐωνησάμην.”
- 15 Μετὰ δὲ τὴν ταφὴν εὐθὺς ἔσπευδον ἐπὶ τὴν κό-
 ρην· ἡ δὲ ἦν ἐν τῷ παραδείσῳ τῆς οἰκίας. Ὁ δὲ 25
 παράδεισος ἄλσος ἦν, μέγα τι χρῆμα πρὸς ὀφθαλμῶν
 ἡδονῆν· καὶ περὶ τὸ ἄλσος τειχίον ἦν αὐταρκές εἰς
 ὕψος καὶ ἐκάστη πλευρὰ [τοῦ] τειχίου (τέσσαρες δὲ
 ἦσαν πλευραὶ) κατάστεγος ὑπὸ χορῶ κιόνων· ὑπὸ δὲ
 τοῖς κίοσιν ἔνδον ἦν ἡ τῶν δένδρων πανήγυρις. 30
 2 Ἐθαλλον οἱ κλάδοι, συνέπιπτον ἀλλήλοις ἄλλος ἐπ’ ἄλ-
 λον, ἐγίνοντο τῶν πετάλων περιπλοκαί, τῶν φύλλων

περιβολαί, τῶν καρπῶν συμπλοκαί· τοιαύτη τις ἦν
 ὁμιλία τῶν φυτῶν. Ἐνίοις δὲ τῶν δένδρων τῶν ἀδρο- 3
 τέρων κιττὸς καὶ σμίλαξ περιεπεφύκει, ἡ μὲν ἐξηρ-
 τημένη πλατάνου καὶ περιπυκάζουσα ῥαδινῇ τῇ κόμῃ·
 5 ὁ δὲ κιττὸς περὶ πεύκην ἐλιχθεὶς ῥῶκειοῦτο τὸ δέν-
 δρον ταῖς περιπλοκαῖς, καὶ ἐγίνετο τῷ κιττῷ ὄχημα
 τὸ φυτόν, στέφανος δὲ ὁ κιττὸς τοῦ φυτοῦ. Ἄμ- 4
 πελοι δὲ ἐκατέρωθεν τοῦ δένδρου καλάμοις ἐποχού-
 μεναι τοῖς φύλλοις ἔθαλλον, καὶ ὁ καρπὸς ὠραίαν
 10 εἶχε τὴν ἄνθη καὶ διὰ τῆς ὀπῆς τῶν καλάμων ἐξε-
 κρέματο καὶ ἦν βόστρυχος τοῦ φυτοῦ· τῶν δὲ φύλ-
 λων ἄνωθεν αἰωρουμένων ὑφ' ἡλίῳ πρὸς ἄνεμον
 συμμιγεῖ ὠχρὰν ἐμάρμαιρεν ἡ γῆ τὴν σκιάν. Τὰ δὲ 5
 ἄνθη ποικίλην ἔχοντα τὴν χροάν ἐν μέρει συνεξέ-
 15 φαινε τὸ κάλλος, καὶ ἦν τοῦτο τῆς γῆς πορφύρα * *
 καὶ νάρκισσος καὶ ῥόδον. Μία μὲν τῷ ῥόδῳ καὶ τῷ
 ναρκίσσῳ ἡ κάλυξ ὅσον εἰς περιγραφὴν, καὶ ἦν φιάλη
 τοῦ φυτοῦ· ἡ χροά δὲ τῶν περὶ τὴν κάλυκα φύλ-
 λων ἐσχισμένων τῷ ῥόδῳ μὲν αἵματος ὁμοῦ καὶ γά-
 20 λακτος, τὸ κάτω τοῦ φύλλου, καὶ ὁ νάρκισσος ἦν τὸ
 πᾶν ὁμοῖος τῷ κάτω τοῦ ῥόδου. Τῷ [δὲ] ἴῳ κάλυξ 6
 μὲν οὐδαμοῦ, χροά δὲ οἶαν ἡ τῆς θαλάσσης ἀστρά-
 πτει γαλήνη. Ἐν μέσοις δὲ τοῖς ἄνθεσι πηγὴ ἀνέ-
 βλυξε καὶ περιεγέγραπτο τετράγωνος χαράδρα χει-
 25 ροποίητος τῷ ῥεύματι. Τὸ δὲ ὕδωρ τῶν ἀνθέων ἦν
 κάτοπτρον, ὡς δοκεῖν τὸ ἄλσος εἶναι διπλοῦν, τὸ
 μὲν τῆς ἀληθείας, τὸ δὲ τῆς σκιᾶς. Ὄρνιθες δὲ οἱ 7
 μὲν χειροθήεις περὶ τὸ ἄλσος ἐνέμοντο καὶ οὖς ἐκο-
 λάκενον αἰ τῶν ἀνθρώπων τροφαί· οἱ δὲ ἐλεύθερον
 30 ἔχοντες τὸ πτερόν περὶ τὰς τῶν δένδρων κορυφὰς
 ἐπαιζον· οἱ μὲν ἄδοντες τὰ ὀρνίθων ἄσματα, οἱ δὲ
 τῇ τῶν πτερῶν ἀγλαϊζόμενοι στολῇ. Οἱ ῥῶδοι δὲ τέτ- 8

τιγες καὶ χελιδόνες· οἱ μὲν τὴν Ἡοῦς ἄδοντες εὐνήν,
αἱ δὲ τὴν Τηρέως τράπεζαν· οἱ δὲ χειροήθεις ταῶς
καὶ κύκνος καὶ ψιττακός· ὁ κύκνος περὶ τὰς τῶν ὑδά-
των πίδακας νεμόμενος, ὁ ψιττακός ἐν οἰκίσκῳ περὶ
δένδρον κρεμάμενος, ὁ ταῶς τοῖς ἄνθεσιν ἐπισύρων ⁵
τὸ πτερόν. Ἀντέλαμπε δὲ ἡ τῶν ἀνθέων θεά τῇ τῶν
ὄρνιθων χροῶ καὶ ἦν ἄνθη πτερωῶν.

- 16 Βουλόμενος οὖν εὐάγωγον τὴν κόρην εἰς ἔρω-
τα παρασκευάσαι, λόγων πρὸς τὸν Σάτυρον ἠρχό-
μην, ἀπὸ τοῦ ὄρνιθος λαβῶν τὴν εὐκαιρίαν. Διαβαδί- ¹⁰
ζουσα γὰρ ἔτυχεν ἅμα τῇ Κλειοῖ καὶ ἐπιστάσα τῷ ταῶ.
2 Ἐτυχε γὰρ τύχη τινὶ συμβᾶν τότε τὸν ὄρνιν ἀναπτε-
ρῶσαι τὸ κάλλος καὶ τὸ θέατρον ἐπιδεικνύναι τῶν
πτερωῶν. “Τοῦτο μέντοι οὐκ ἄνευ τέχνης ὁ ὄρνις”
ἔφην “ποιεῖ· ἀλλ’ ἔστι γὰρ ἐρωτικός. Ὅταν γὰρ ¹⁵
ἐπαγαγέσθαι θέλῃ τὴν ἐρωμένην, τότε οὕτως καλ-
3 λωπίζεται. Ὅρᾳς ἐκείνην τὴν τῆς πλατάνου πλη-
σίον;” δείξας θήλειαν ταῶν “ταύτη νῦν οὗτος τὸ
κάλλος ἐπιδείκνυται λειμῶνα πτερωῶν. Ὁ δὲ τοῦ ταῶ
λειμῶν εὐανθέστερος· πεφυτεύεται γὰρ αὐτῷ καὶ ²⁰
χρυσὸς ἐν τοῖς πτεροῖς, κύκλῳ δὲ τὸ ἀλουργὲς τὸν
χρυσὸν περιθεῖ τὸν ἴσον κύκλον, καὶ ἔστιν ὀφθαλ-
μὸς ἐν τῷ πτερωῶ.”
17 Καὶ ὁ Σάτυρος συνεῖς τοῦ λόγου μου τὴν ὑπό-
θεσιν, ἵνα μοι μάλλον εἴη περὶ τούτου λέγειν, “ἡ ²⁵
γὰρ ὁ ἔρως” ἔφη “τοσαύτην ἔχει τὴν ἰσχύν, ὡς καὶ
μέχρις ὄρνιθων πέμπειν τὸ πῦρ;” “Οὐ μέχρις ὄρνι-
θων” ἔφην, “τοῦτο γὰρ οὐ θαυμαστόν, ἐπεὶ καὶ αὐ-
τὸς ἔχει πτερόν, ἀλλὰ καὶ ἐρπετῶν καὶ φυτῶν, ἐγὼ
2 δὲ δοκῶ [μοι], καὶ λίθων. Ἐρᾶ γοῦν ἡ Μαγνησία ³⁰

11 post ταῶ: κατ’ αὐτήν

2 λίθος τοῦ σιδήρου· κὰν μόνον ἴδῃ, πρὸς αὐτὴν εἴλ-
 κυσεν, ὥσπερ ἐρωτικόν τι ἔνδον ἔχουσα. Καὶ μή τι
 τοῦτό ἐστιν ἐρώσης λίθου καὶ ἐρωμένου σιδήρου
 φίλημα;

5 Περὶ δὲ τῶν φυτῶν λέγουσι παῖδες σοφῶν· καὶ 3
 μῦθον ἔλεγον [ἄν] τὸν λόγον εἶναι, εἰ μὴ καὶ παῖδες
 ἔλεγον γεωργῶν. Ὁ δὲ λόγος· ἄλλο μὲν ἄλλου φυ-
 τὸν ἐρᾶν, τῷ δὲ φοίνικι τὸν ἔρωτα μᾶλλον ἐνοχλεῖν·
 λέγουσι δὲ τὸν μὲν ἄρρηνα τῶν φοινίκων, τὸν δὲ θῆ-
 10 λυν. Ὁ ἄρρη οὖν τοῦ θήλεος ἐρᾷ· κὰν ὁ θήλυς 4
 ἀπωκισμένος ἢ τῆ τῆς φυτείας στάσει, ὁ ἐραστῆς
 ἀυαίνεται. Συνίησιν οὖν ὁ γεωργὸς τὴν λύπην τοῦ
 φυτοῦ, καὶ εἰς τὴν τοῦ χωρίου περιωπὴν ἀνελθὼν
 ἐφορᾷ ποῖ νένευκε· κλίνεται γὰρ εἰς τὸ ἐρωμένον·
 15 καὶ μαθὼν θεραπεύει τοῦ φυτοῦ τὴν νόσον· πτόρ- 5
 θον γὰρ τοῦ θήλεος φοίνικος λαβὼν εἰς τὴν τοῦ
 ἄρρηνοσ καρδίαν ἐντίθησι. Καὶ ἀνέψυξε μὲν τὴν ψυ-
 χὴν τοῦ φυτοῦ, τὸ δὲ σῶμα ἀποθνήσκον πάλιν ἀνε-
 ζωπύρησε καὶ ἐξανέστη, χαῖρον ἐπὶ τῆ τῆς ἐρωμένης
 20 συμπλοκῆ. Καὶ τοῦτό ἐστι γάμος φυτῶν.

Γίνεται δὲ καὶ γάμος ἄλλος ὑδάτων διαπόντιος, 18
 καὶ ἐστιν ὁ μὲν ἐραστῆς ποταμὸς Ἡλεῖος, ἡ δὲ ἐρω-
 μένη κρήνη Σικελική. Διὰ γὰρ τῆς θαλάττης ὁ πο-
 ταμὸς ὡς διὰ πεδίου τρέχει. Ἡ δὲ οὐκ ἀφανίζει [τὸν] 2
 25 γλυκὺν ἐραστὴν ἄλμυρῷ κύματι, σχίζεται δὲ αὐτῷ
 ῥέοντι, καὶ τὸ σχίσμα τῆς θαλάττης χαράδρα τῷ πο-
 ταμῷ γίνεται· καὶ ἐπὶ τὴν Ἀρέθουσαν οὕτω τὸν Ἀλ-
 φειὸν νυμφοστολεῖ. Ὅταν οὖν ἢ [ἡ] τῶν Ὀλυμπίων
 ἐορτῆ, πολλοὶ μὲν εἰς τὰς δίνας τοῦ ποταμοῦ καθιᾶ-

1 post ἴδῃ: καὶ θίγγῃ

11 post ἐραστῆς: ὁ ἄρρη

σιν ἄλλος ἄλλα δῶρα· ὁ δὲ εὐθύς πρὸς τὴν ἐρωμένην κομίζει καὶ ταῦτά ἐστιν ἔδνα ποταμοῦ.

3 Γίνεται δὲ καὶ ἐν τοῖς ἐρπειτοῖς ἄλλο ἔρωτος μυστήριον, οὐ τοῖς ὁμογενέσι μόνον πρὸς ἄλληλα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀλλοφύλοις. Ὁ ἕχισ ὁ τῆς γῆς ὄφιν εἰς τὴν 5 σμύραιναν οἰστρεῖ· ἡ δὲ σμύραινά ἐστιν ἄλλος ὄφιν θαλάσσιος, εἰς μὲν τὴν μορφὴν ὄφιν, εἰς δὲ τὴν 4 χρῆσιν ἰχθύς. Ὅταν οὖν εἰς γάμον ἐθέλωσιν ἀλλήλοισιν συνελθεῖν, ὁ μὲν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐλθὼν συρίζει πρὸς τὴν θάλασσαν τῆ σμυραίνῃ σύμβολον, ἡ δὲ 10 γνωρίζει τὸ σύνθημα καὶ ἐκ τῶν κυμάτων ἀναδύεται. Ἄλλ' οὐκ εὐθέως πρὸς τὸν νυμφίον ἐξέρχεται (οἶδε γὰρ ὅτι θάνατον ἐν τοῖς ὁδοῦσι φέρει), ἀλλ' ἀνεισιν εἰς πέτραν καὶ περιμένει τὸν νυμφίον καθῆραι τὸ 5 στόμα. Ἐστᾶσιν οὖν ἀμφοτέρω πρὸς ἀλλήλους βλέ- 15 ποντες, ὁ μὲν ἐραστῆς ἠπειρώτης, ἡ δ' ἐρωμένη νησιῶτις. Ὅταν οὖν ὁ ἐραστῆς ἐξεμέσῃ τῆς νύμφης τὸν φόβον, ἡ δὲ ἐρριμμένον ἴδῃ τὸν θάνατον χαμαί, τότε καταβαίνει τῆς πέτρας καὶ εἰς τὴν ἠπειρον ἐξέρχεται καὶ τὸν ἐραστὴν περιπτύσσεται καὶ οὐκέτι φοβεῖται 20 τὰ φιλήματα.”

19 Ταῦτα ἅμα λέγων ἐνέβλεπον τῆ κόρη πῶς ἔχει πρὸς τὴν ἀκρόασιν τὴν ἐρωτικὴν· ἡ δὲ ὑπεσήμαι- νεν οὐκ ἀηδῶς ἀκούειν. Τὸ δὲ κάλλος ἀστράπτου τοῦ ταῶ ἦττον ἐδόκει μοι τοῦ τῆς Λευκίππης εἶναι 25 προσώπου. Τὸ γὰρ τοῦ σώματος κάλλος αὐτῆς πρὸς τὰ τοῦ λειμῶνος ἠριζεν ἄνθη· ναρκίσσου μὲν τὸ πρόσωπον ἔστιλβε χροάν, ῥόδον δὲ ἀνέτελλεν ἐκ τῆς παρειᾶς, Ἴον δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν ἐμάρμαιρεν ἀυγῆ, αἱ δὲ κόμαι βοστρυχούμεναι μᾶλλον εἰλίττοντο κιτ- 30 2 τοῦ. Τοιοῦτος ἦν Λευκίππης ἐπὶ τῶν προσώπων ὁ λειμῶν. Ἡ μὲν οὖν μετὰ μικρὸν ἀπιούσα ὄχητο· τῆς

γὰρ κιθάρας αὐτὴν ὁ καιρὸς ἐκάλει· ἐμοὶ δὲ ἐδόκει
 παρεῖναι, ἀπελθοῦσα γὰρ τὴν μορφὴν ἐπαφῆκέ μου
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. Ἐαυτοὺς οὖν ἐπηνοῦμεν ἐγὼ τε καὶ 3
 ὁ Σάτυρος· ἐγὼ μὲν ἐμαυτὸν τῆς μυθολογίας, ὁ δὲ
 5 ὅτι μοι τὰς ἀφορμὰς παρέσχευ.

B

Ἄμα δὲ ἑαυτοὺς ἐπαινοῦντες ἐπὶ τὸ δωμάτιον 1
 ἐβαδίζομεν τῆς κόρης, ἀκροασόμενοι δῆθεν τῶν κι-
 θαρισμάτων· οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἐμαυτοῦ κἂν ἐπ' ὀλί-
 10 γον κρατεῖν τὸ μὴ ὄραν τὴν κόρην. Ἡ δὲ πρῶτον μὲν
 ἦσεν Ὀμήρου τὴν πρὸς τὸν λέοντα τοῦ σὺδὸς μάχην·
 ἔπειτα δὲ τι καὶ τῆς ἀπαλῆς μούσης ἐλίγαινε· ῥόδον
 γὰρ ἐπήνει τὸ ἄσμα. Εἴ τις τὰς καμπὰς τῆς ᾠδῆς 2
 περιελὼν ψιλὸν ἔλεγεν ἁρμονίας τὸν λόγον, οὕτως
 15 ἂν εἶχεν ὁ λόγος· Ἐἰ τοῖς ἄνθεσιν ἠθέλεν ὁ Ζεὺς
 ἐπιθεῖναι βασιλέα, τὸ ῥόδον ἂν τῶν ἀνθέων ἐβασί-
 λευε. Γῆς ἐστὶ κόσμος, φυτῶν ἀγλαίσμα, ὀφθαλμὸς
 ἀνθέων, λειμῶνος ἐρύθημα. Ἐρωτος πνεῖ, Ἀφροδί- 3
 την προξενεῖ, εὐώδεσι φύλλοις κομᾶ, εὐκινήτοις πε-
 20 τάλοις τρυφᾶ, τὰ πέταλα τῷ Ζεφύρῳ γελᾶ. Ἡ μὲν
 ταῦτα ἦδεν· ἐγὼ δὲ ἐδόκουν τὸ ῥόδον ἐπὶ τῶν χει-
 λέων αὐτῆς ἰδεῖν, ὡς εἴ τις τῆς κάλυκος τὸ περιφερὲς
 εἰς τὴν τοῦ στόματος ἔκλεισε μορφὴν.

Καὶ ἄρτι πέπαντο τῶν κιθαρισμάτων καὶ πάλιν 2
 25 τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν. Ἦν γὰρ ἑορτὴ προτρογαίου

5 post παρέσχε: καὶ μετὰ μικρὸν τοῦ δείπνου καιρὸς
 ἦν καὶ πάλιν ὁμοίως συνεπίνομεν

18 post ἐρύθημα: κάλλος ἀστράπτου

Διονύσου τότε. Τὸν γὰρ Διόνυσον Τύριοι νομίζου-
 2 σιν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τὸν Κάδμου μῦθον ἄδουσι· καὶ
 τῆς ἑορτῆς διηγοῦνται πατέρα μῦθον, οἶνον οὐκ εἶναι
 ποτε παρ' ἀνθρώποις, οὐ τὸν μέλανα τὸν ἀνθοσμίαν,
 οὐ τὸν τῆς Βιβλίνης ἀμπέλου, οὐ τὸν Μάρωνος τὸν 5
 Θράκιον, οὐ [τὸν] Χῆρον τὸν ἐκ Λακαίνης, οὐ τὸν
 Ἰκάρου τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τούτους μὲν ἅπαντας
 ἀποίκους εἶναι Τυρίων ἀμπέλων, τὴν δὲ πρώτην
 3 παρ' αὐτοῖς φῦναι τῶν οἴνων μητέρα. Εἶναι γὰρ
 ἐκεῖ φιλόξενόν τινα βουκόλον, οἶον τὸν Ἰκάριον Ἀθη- 10
 ναῖοι λέγουσι, καὶ τοῦτον ἐνταῦθα τοῦ μύθου γενέ-
 σθαι πατέρα. Ἐπὶ τοῦτον ἦκεν ὁ Διόνυσος τὸν βου-
 κόλον, ὁ δὲ αὐτῷ παρατίθησιν ὅσα γῆ φέρει καὶ
 ἅμαξα βοῶν· ποτὸν δὲ ἦν παρ' αὐτοῖς οἶον καὶ ὁ
 4 βοῦς ἔπινεν· οὐπω γὰρ τὸ ἀμπέλινον ἦν. Ὁ Διόνυσος 15
 ἐπαινεῖ τῆς φιλοφροσύνης τὸν βουκόλον καὶ αὐτῷ
 προπίνει κύλικα φιλοτησίαν· τὸ δὲ ποτὸν οἶνος ἦν.
 Ὁ δὲ πῖων ὑφ' ἡδονῆς βακχεύεται καὶ λέγει πρὸς τὸν
 θεὸν "πόθεν, ὦ ξένε, σοὶ τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ πορφυ-
 5 ροῦν; οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνο τὸ χαμαὶ ῥέον. Τὸ μὲν 20
 γὰρ εἰς τὰ στέρνα καταβαίνει καὶ λεπτὴν ἔχει τὴν
 ἡδονήν· τοῦτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ στόματος τὰς ῥίνας
 εὐφραίνει καὶ θιγόντι μὲν ψυχρόν ἐστίν, εἰς τὴν
 γαστέρα δὲ καταθορόν ἀνάπτει κάτωθεν πῦρ ἡδο-
 νῆς." Καὶ ὁ Διόνυσος ἔφη "τοῦτό ἐστὶν ὀπώρας 25
 6 ὕδωρ." Ἄγει πρὸς τὴν ἀμπελον ὁ θεὸς τὸν βουκόλον,
 καὶ τῶν βοτρύων λαβῶν ἅμα καὶ θλίβων καὶ δεικνὺς

4 post ἀνθρώποις: οὐπω παρ' αὐτοῖς

12 post πατέρα: ὅσον Ἀττικὸν εἶναι δοκεῖν

20 post πορφυροῦν: πόθεν οὕτως εὐρες αἶμα γλυκῆ;

26 post ὕδωρ: τοῦτό ἐστὶν αἶμα βοτρύων

τὴν ἄμπελον "τοῦτο μὲν ἐστίν" ἔφη "τὸ ὕδωρ, τοῦτο δὲ ἡ πηγὴ." Ὁ μὲν οὖν [οἶνος] οὕτως ἐς ἀνθρώπους παρῆλθεν, ὡς ὁ Τυρίων λόγος, ἑορτὴν δὲ ἄγουσιν ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἐκείνω τῷ θεῷ.

5 Φιλοτιμούμενος οὖν ὁ πατήρ τά τ' ἄλλα παρα- 3
σκευάσας ἐς τὸ δεῖπνον ἔτυχε πολυτελέστατα καὶ κρα-
τῆρα παρέθηκε τὸν ἱερόν τοῦ θεοῦ, μετὰ τὸν Γλαύ-
κου τοῦ Χίου δεύτερον. Ἰάλου μὲν τὸ πᾶν ἔργον 2
ὀρωρυγμένης· κύκλω δὲ αὐτὸν ἄμπελοι περιέστεφον
10 ἀπ' αὐτοῦ τοῦ κρατήρος πεφυτευμένοι· οἱ δὲ βότρυες
πάντη περικρεμάμενοι· ὄμφαξ μὲν αὐτῶν ἕκαστος
ὅσον ἦν κενὸς ὁ κρατήρ· ἐὰν δὲ ἐγγέης οἶνον, κατὰ
μικρὸν ὁ βότρυς ὑποπερκάζεται καὶ σταφυλὴν τὴν
ὄμφακα ποιεῖ· Διόνυσός τε ἐντετύπεται τῶν βο-
15 τρῶν, ἵνα τὴν ἄμπελον γεωργῇ.

Τοῦ δὲ πότου προϊόντος ἤδη καὶ ἀναισχύντως ἐς 3
αὐτὴν ἐώρων. Ἔρως δὲ καὶ Διόνυσος, δύο βίαιοι
θεοί, ψυχὴν κατασχόντες, ἐκμαίνουσιν εἰς ἀναισχυν-
τίαν, ὁ μὲν κάων αὐτὴν τῷ συνήθει πυρί, ὁ δὲ τὸν
20 οἶνον ὑπέκκαυμα φέρων· οἶνος γὰρ ἔρωτος τροφή.
Ἦδη δὲ καὶ αὐτὴ περιεργότερον εἰς ἐμὲ βλέπειν
ἐθρασύνετο. Καὶ ταῦτα μὲν ἡμῖν ἡμερῶν ἐπράττετο
δέκα· καὶ πλεον τῶν ὀμμάτων ἐκερδαίνομεν ἢ ἐτολ-
μῶμεν οὐδέν.

25 Κοινοῦμαι δὴ τῷ Σατύρῳ τὸ πᾶν καὶ συμπράτ- 4
τειν ἠέλιον· ὁ δὲ ἔλεγε καὶ αὐτὸς μὲν ἐγνωκέναι,
πρὶν παρ' ἐμοῦ μαθεῖν, ὀκνεῖν δὲ ἐλέγχειν βουλόμε-
νον λαθεῖν. Ὁ γὰρ μετὰ κλοπῆς ἐρῶν ἂν ἐλεγχθῆ
πρὸς τινος, ὡς ὀνειδίζοντα τὸν ἐλέγξαντα μισεῖ. "Ἦδη 2
30 δὲ" ἔφη "καὶ τὸ αὐτόματον ἡμῶν προῦνόησεν. Ἡ

γὰρ τὸν θάλαμον αὐτῆς πεπιστευμένη Κλειῶ κοι-
 νῶνῃκέ μοι καὶ ἔχει πρὸς με ὡς ἐραστήν. Ταύτην
 παρασκέυάσω κατὰ μικρὸν πρὸς ἡμᾶς οὕτως ἔχειν,
 3 ὡς καὶ συναίρεσθαι πρὸς τὸ ἔργον. Δεῖ δέ σε τὴν
 κόρην μὴ μέχρι τῶν ὀμμάτων [μόνον] πειρᾶν, ἀλλὰ 5
 καὶ ῥῆμα δριμύτερον εἰπεῖν. Τότε δὲ πρόσαγε τὴν
 4 δευτέραν μηχανήν. Θίγε χειρός, θλίψον δάκτυλον,
 θλίβων στέναξον. Ἦν δὲ ταῦτά σου ποιοῦντος καρ-
 τερῇ καὶ προσίηται, σὸν ἔργον ἤδη δέσποινάν τε
 καλεῖν καὶ φιλῆσαι τράχηλον.” “Πιθανῶς μὲν” ἔφη 10
 “νῆ τὴν Ἀθηνᾶν, ἐς τὸ ἔργον παιδοτριβεῖς· δέδοικα
 δὲ μὴ ἄτολμος καὶ δειλὸς ἔρωτος ἀθλητῆς γένωμαι.”
 5 “Ἐρως, ὦ γενναῖε” ἔφη “δειλίας οὐκ ἀνέχεται. Ὅρας
 αὐτοῦ τὸ σχῆμα ὡς ἐστὶ στρατιωτικόν; τόξα καὶ φα-
 ρέτρα καὶ βέλη καὶ πῦρ, ἀνδρεῖα πάντα καὶ τόλμης 15
 γέμοντα. Τοιοῦτον οὖν ἐν σεαυτῷ θεὸν ἔχων δειλὸς
 6 εἶ καὶ φοβῆ; Ὅρα μὴ καταψεύσῃ τοῦ θεοῦ. Ἀρχὴν
 δέ σοι ἐγὼ παρέξω. Τὴν Κλειῶ γὰρ ἀπάξω μάλιστα
 ὅταν ἐπιτήδειον ἴδω καιρὸν τοῦ σε τῇ παρθένῳ δύννα-
 σθαι συνεῖναι μόνη.” 20

5 Ταῦτα εἰπὼν ἐχώρησεν ἔξω τῶν θυρῶν· ἐγὼ δὲ
 κατ’ ἐμαυτὸν γενόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ Σατύρου παρο-
 ξυνθεῖς, ἤσκουν ἐμαυτὸν εἰς εὐτολμίαν πρὸς τὴν
 παρθένον. “Μέχρι τίνος, ἄνανδρε, σιγᾶς; τί δὲ δει-
 λὸς εἶ στρατιώτης ἀνδρείου θεοῦ; τὴν κόρην προσελ- 25
 2 θεῖν σοὶ περιμένεις;” Εἶτα προσετίθην “τί γάρ, ὦ
 κακόδαιμον, οὐ σωφρονεῖς; τί δὲ οὐκ ἐρᾶς ὧν σε
 δεῖ; παρθένον ἔνδον ἔχεις ἄλλην καλήν· ταύτης ἔρα,
 ταύτην βλέπε, ταύτην ἔξεστὶ σοὶ γαμεῖν.” Ἐδόκουν
 πεπεισθαι· κάτωθεν δὲ ὥσπερ ἐκ τῆς καρδίας ὁ ἔρως 30

ἀντεφθέγγετο "ναί, τολμηρέ, κατ' ἐμοῦ στρατεύῃ
καὶ ἀντιπαρατάτῃ; ἵπταμαι καὶ τοξεύω καὶ φλέγω·
πῶς δυνήσῃ με φυγεῖν; Ἄν φυλάξῃ μου τὸ τόξον,
οὐκ ἔχεις φυλάξασθαι τὸ πῦρ· ἂν δὲ κατασβέσῃς
5 σωφροσύνη τὴν φλόγα, αὐτῷ σε καταλήψομαι τῷ
πετρῷ."

Ταῦτα διαλεγόμενος ἔλαθον ἐπιστὰς ἀπροοράτως 6
τῇ κόρῃ καὶ ὠχρίασα ἰδὼν ἐξαίφνης, εἶτ' ἐφοινίχθη·
μόνη δ' ἦν καὶ οὐδὲ ἡ Κλειὼ συμπαρῆν· ὅμως [δ']
10 οὔν, ὡς ἂν τεθορυβημένος οὐκ ἔχων τί εἶπω "χαῖρε"
ἔφην "δέσποινα." Ἡ δὲ μειδιάσασα γλυκὺ καὶ ἔμφα- 2
νίσασα διὰ τοῦ γέλωτος ὅτι συνῆκε πῶς εἶπον τὸ
'χαῖρε δέσποινα,' εἶπεν "ἐγὼ σή; μὴ τοῦτ' εἶπης."
"Καὶ μὴν πέπρακέ μέ τίς σοι θεῶν, ὥσπερ καὶ τὸν
15 Ἡρακλέα τῇ Ὀμφάλῃ." "Τὸν Ἑρμῆν λέγεις; τούτῳ 3
τὴν πρᾶσιν ἐκέλευσεν ὁ Ζεὺς," καὶ ἅμα ἐγέλασε.
"Ποῖον Ἑρμῆν; τί ληρεῖς" εἶπον "εἰδυῖα σαφῶς ὃ
λέγω;" Ὡς δὲ περιέπλεκον λόγους ἐκ λόγων, τὸ αὐ-
τόματόν μοι συνήργησεν.
20 "Ἐτυχε τῇ προτεραία ταύτης ἡμέρα περὶ μεσημ- 7
βρίαν ἡ παῖς ψάλλουσα κιθάρα, ἐπιπαρῆν δὲ αὐτῇ
καὶ ἡ Κλειὼ καὶ παρεκάθητο, διεβάδιζον δὲ ἐγώ·
καὶ τις ἐξαίφνης μέλιττά ποθεν ἐπιπτᾶσα τῆς Κλειοῦς
ἐπάταξε τὴν χεῖρα. Καὶ ἡ μὲν ἀνέκραγεν, ἡ δὲ παῖς 2
25 ἀναθοροῦσα καὶ καταθεμένη τὴν κιθάραν κατενόει
τὴν πληγὴν καὶ ἅμα παρῆνει λέγουσα μηδὲν ἄχθε-
σθαι· παύσειν γὰρ αὐτὴν τῆς ἀλγηδόνοσ' ἰδύο ἐπάσα-
σαν ῥήματα· διδαχθῆναι γὰρ αὐτὰ ὑπό τινος Αἴγυ-
πτίας εἰς πληγὰς σφηκῶν καὶ μελιττῶν. Καὶ ἅμα 3
30 ἐπῆδε, καὶ ἔλεγεν ἡ Κλειὼ μετὰ μικρὸν ῥάων γεγο-
νέναι. Τότε οὔν κατὰ τύχην μέλιττά τις ἢ σφήξ περι-
βομβήσασα κύκλω μου τὸ πρόσωπον παρέπτῃ· κἀγὼ

τὸ ἐνθύμιον λαμβάνω καὶ τὴν χεῖρα ἐπιβαλὼν τοῖς
 4 προσώποις προσεποιούμην πεπληῆχθαι καὶ ἀλγεῖν. Ἡ
 δὲ παῖς προσελθοῦσα εἶλκε τὴν χεῖρα καὶ ἐπυνθάνετο
 ποῦ ἐπατάχθην· κἀγὼ “κατὰ τοῦ χείλους” ἔφην·
 “ἀλλὰ τί οὐκ ἐπάδεις, φιλτάτη;” Ἡ δὲ προσῆλθέ τε 5
 καὶ ἀνέθηκεν, ὡς ἐπάσουσα, τὸ στόμα, καὶ τι ἐψι-
 5 θύριζεν, ἐπιπολῆς ψαύουσά μου τῶν χειλέων. Κἀγὼ
 κατεφίλουν σιωπῆ, κλέπτων τῶν φιλημάτων τὸν
 φόφον, ἢ δὲ ἀνοίγουσα καὶ κλείουσα τῶν χειλέων
 τὴν συμβολήν, τῷ τῆς ἐπώδῃς ψιθυρίσματι φιλήματα 10
 ἐποίει τὴν ἐπώδῃν. Κἀγὼ τότε δὴ περιβαλὼν φα-
 νερῶς κατεφίλουν, ἢ δὲ διασχοῦσα “τί ποιεῖς;” ἔφη.
 “καὶ σὺ κατεπάδεις;” “Τὴν ἐπώδον” εἶπον “φιλῶ, ὅτι
 6 μου τὴν ὀδύνην ἰάσω.” Ὡς δὲ συνῆκεν ὃ λέγω καὶ
 ἐμειδίασε, θαρρήσας εἶπον “οἴμοι, φιλτάτη, πάλιν 15
 τέτρωμαι χαλεπώτερον· ἐπὶ γὰρ τὴν καρδίαν κατέρ-
 ρευσε τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖ σου τὴν ἐπώδῃν. Ἡ που
 καὶ σὺ μέλιτταν ἐπὶ τοῦ στόματος φέρεις· καὶ γὰρ
 μέλιτος γέμεις, καὶ τιτρώσκει σου τὰ φιλήματα.
 7 Ἀλλὰ δέομαι, κατέπασον αὐτίς καὶ μὴ ταχὺ τὴν ἐπώ- 20
 δῆν παραδράμῃς, μὴ πάλιν ἀγριάνῃ τὸ τραῦμα.” Καὶ
 ἅμα λέγων τὴν χεῖρα βιαιότερον περιέβαλλον καὶ
 ἐφίλουν ἐλευθερώτερον· ἢ δὲ ἠνείχετο, κωλύουσα
 δῆθεν.
 8 Κὰν τούτῳ πόρρωθεν ἰδόντες προσιοῦσαν τὴν 25
 θεράπαιναν διελύθημεν, ἐγὼ μὲν ἄκων καὶ λυπού-
 μενος, ἢ δ’ οὐκ οἶδ’ ὅπως. Ῥάων οὖν ἐγεγόνειν καὶ
 μεστὸς ἐλπίδων, ἡσθόμην δὲ ἐπικαθημένου μοι τοῦ
 φιλήματος ὡσπερ σώματος, καὶ ἐφύλαττον ἀκρι-
 βῶς ὡς θησαυρὸν τὸ φίλημα τηρῶν ἠδονῆς, [ὃ πρῶ- 30
 2 τὸν ἐστὶν ἐραστῆ γλυκύ.] Καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ καλλί-
 στου τῶν τοῦ σώματος ὀργάνων τίκτεται· στόμα γὰρ

φωνῆς ὄργανον· φωνὴ δὲ ψυχῆς σκιά. Αἶ γὰρ τῶν
στομάτων συμβολαὶ κινούμεναι καταπέμπουσι κατὰ
τῶν στέρνων τὴν ἡδονὴν καὶ ἔλκουσι τὰς ψυχὰς πρὸς
τὰ φιλήματα. Οὐκ οἶδα δὲ οὕτω πρότερον ἡσθεῖς ἐκ 3
5 τῆς καρδίας· καὶ τότε πρῶτον ἔμαθον ὅτι μηδὲν ἐρί-
ζει πρὸς ἡδονὴν φιλήματι ἐρωτικῶ.

Ἐπειδὴ δὲ τοῦ δείπνου καιρὸς ἦν, πάλιν ὁμοίως 9
συνεπίνομεν· ὦνοχόει δὲ ὁ Σάτυρος ἡμῖν καὶ τι
ποιεῖ ἐρωτικόν. Διαλλάσσει τὰ ἐκπώματα καὶ τὸ
10 μὲν ἐμὸν τῇ κόρῃ προστίθησι, τὸ δὲ ἐκείνης ἐμοὶ
καὶ ἐγγέων ἀμφοτέροις καὶ ἐγκερασάμενος ὄρεγεν.
Ἐγὼ δὲ ἐπιτηρήσας τὸ μέρος τοῦ ἐκπώματος, ἔνθα 2
τὸ χεῖλος ἢ κόρη πίνουσα προσέθηκεν, ἐναρμολοσάμε-
νος ἔπινον, ἐπιστολιμαῖον τοῦτο φίλημα ποιῶν, καὶ
15 ἅμα κατεφίλου τὸ ἐκπῶμα. Ὡς δὲ εἶδεν ἢ παρθένος, 3
συνῆκεν ὅτι τοῦ χείλους αὐτῆς καταφιλῶ καὶ τὴν
σκιάν. Ἄλλ' ὄγε Σάτυρος συμφρονήσας πάλιν τὰ
ἐκπώματα διήλλαξεν ἡμῖν. Τότε δὴ καὶ τὴν κόρην
εἶδον τὰ ἐμὰ μιμουμένην καὶ [κατὰ] ταῦτα πίνουσαν
20 καὶ ἔχαιρον [ἤδη] πλέον. Καὶ τρίτον ἐγένετο τοῦτο
καὶ τέταρτον καὶ τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας οὕτως ἀλλή-
λοις προὔπινομεν τὰ φιλήματα.

Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον ὁ Σάτυρός μοι προσελθὼν 10
ἔφη “νῦν μὲν ἀνδρίζεσθαι καιρός. Ἡ γὰρ μήτηρ τῆς
25 κόρης, ὡς οἶδας, μαλακίζεται καὶ καθ' αὐτὴν ἀνα-
παύεται· μόνη δὲ ἢ παῖς βαδιεῖται κατὰ τὰ εἰθισμένα
τῆς Κλειοῦς ἐπομένης, πρὶν ἐπὶ τὸν ὕπνον τραπῆναι.
Ἐγὼ δέ σοι ταύτην ἀπάξω διαλεγόμενος.” Ταῦτα 2
εἰπὼν τῇ Κλειοῦ μὲν αὐτός, ἐγὼ δὲ τῇ παιδί διαλα-
30 χόντες ἐφηδρεύομεν. Καὶ οὕτως ἐγένετο. Ἀπεσπά-
σθη καὶ ἡ Κλειώ, ἢ δὲ παρθένος ἐν τῷ περιπάτῳ

- 3 καταλέλειπτο. Ἐπιτηρήσας οὖν ὅτε τὸ πολὺ τῆς αὐ-
 γῆς ἐμαραίνετο, πρόσειμι θρασύτερος γενόμενος
 [πρὸς αὐτήν] ἐκ τῆς πρώτης προσβολῆς, ὥσπερ στρα-
 τιώτης ἤδη νενικηκῶς καὶ τοῦ πολέμου καταπεφρο-
 νηκῶς· πολλὰ γὰρ ἦν τὰ τότε ὀπλίζοντά με θαρρεῖν, 5
 οἶνος, ἔρως, ἐλπίς, ἐρημία· καὶ οὐδὲν εἰπών, ἀλλ'
 ὡς ἀπὸ συγκειμένου λόγου, ὡς εἶχον, περιχυθεὶς
 4 τὴν κόρην κατεφίλου. Ὡς δὲ καὶ ἐπεχείρουν τι
 προὔργου ποιεῖν, ψόφος τις ἡμῶν κατόπιν γίνεται·
 καὶ ταραχθέντες ἀνεπηδήσαμεν. Καὶ ἡ μὲν ἐπέκεινα 10
 τρέπεται τὴν ἐπὶ τὸ δωμάτιον αὐτῆς, ἐγὼ δὲ ἐπὶ θά-
 τερα, σφόδρα ἀνιώμενος, ἔργον οὕτω καλὸν ἀπολέ-
 5 σας, καὶ τὸν ψόφον λοιδορῶν. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Σά-
 τυρος ὑπαντιάζει μοι φαιδρῶ τῷ προσώπῳ· καθορᾶν
 γὰρ μοι ἐδόκει ὅσα ἐπράττομεν, ὑπό τινι τῶν δέν- 15
 δρων λοχῶν μή τις ἡμῖν ἐπέλθῃ· καὶ αὐτὸς ἦν ὁ
 ποιήσας τὸν ψόφον, προσιόντα θεασάμενός τινα.
- 11 Ὀλίγων δὲ ἡμερῶν διελθουσῶν, ὁ πατήρ μοι
 τοὺς γάμους συνεκρότει θᾶττον ἢ διεγνώκει. Ἐνύ-
 πνια γὰρ αὐτὸν διετάραττε πολλά. Ἐδοξεν ἄγειν 20
 ἡμῶν τοὺς γάμους, ἤδη δὲ ἄψαντος αὐτοῦ τὰς δᾶδας
 ἀποσβεσθῆναι τὸ πῦρ * * ἢ καὶ μᾶλλον ἠπείγετο
 2 συναγαγεῖν ἡμᾶς. Τοῦτο δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρε-
 σκευάζετο. Ἐώνητο δὲ τῇ κόρῃ τὰ πρὸς τὸν γάμον·
 περιδέραιον μὲν λίθων ποικίλων, ἐσθῆτα δὲ τὸ πᾶν 25
 μὲν πορφυρᾶν, ἐνθα δὲ ταῖς ἄλλαις ἐσθῆσιν ἡ χώρα
 τῆς πορφύρας, ἐκεῖ χρυσὸς ἦν. Ἦριζον δὲ πρὸς ἀλ-
 3 λήλους οἱ λίθοι. Ἰάκινθος μὲν ῥόδον ἦν ἐν λίθῳ·
 μέθυστος δὲ ἐπορφύρετο τοῦ χρυσοῦ πλησίον· ἐν
 μέσῳ δὲ τρεῖς ἦσαν λίθοι, τὴν χροῶν ἐπάλληλοι· 30

1 post ὅτε: τοῦ φωτός

συγκείμενοι δὲ ἦσαν οἱ τρεῖς· μέλαινα μὲν ἡ κρηλὶς
 τοῦ λίθου, τὸ δὲ μέσον σῶμα λευκὸν τῷ μέλανι συνε-
 φαίνεται, ἐξῆς δὲ τῷ λευκῷ τὸ λοιπὸν ἐπυρρῖα κορυ-
 φούμενον· ὁ λίθος δὲ τῷ χρυσῷ στεφανούμενος,
 5 ὀφθαλμὸν ἐμιμεῖτο χρυσοῦν. Τῆς δὲ ἐσθῆτος οὐ 4
 πάρεργον εἶχεν ἡ πορφύρα τὴν βαφήν, ἀλλ' οἶαν μυ-
 θολογοῦσι Τύριοι τοῦ ποιμένος εὐρεῖν τὸν κύνα, ἧ
 καὶ μέχρι τούτου βάπτουσιν Ἀφροδίτης τὸν πέπλον.
 Ἦν γὰρ χρόνος ὅτε τῆς πορφύρας ὁ κόσμος ἀνθρώ-
 10 ποῖς ἀπόρρητος ἦν· μικρὸς δὲ αὐτὴν ἐκάλυπτε κόχλος
 ἐγκύκλω μυχῷ. Ἀλιεὺς ἀγρεύει τὴν ἄγραν ταύτην· 5
 καὶ ὁ μὲν ἰχθὺν προσεδόκησεν, ὡς δὲ εἶδε τοῦ κόχλου
 τὴν τραχύτητα, ἐλοιδόρει τὴν ἄγραν καὶ ἔρριψεν ὡς
 θαλάσσης σκύβαλον. Εὐρίσκει δὲ κύων τὸ ἔρμαιον
 15 καὶ καταθραύει τοῖς ὁδοῦσι, καὶ τῷ στόματι τοῦ κυ-
 νὸς περιρρεῖ τοῦ ἄνθους τὸ αἷμα καὶ βάπτει τὸ αἷμα
 τὴν γένυν καὶ ὑφαίνει τοῖς χεῖλεσι τὴν πορφύραν.
 Ὁ ποιμὴν ὄρα τὰ χεῖλη τοῦ κυνὸς ἡμαγμένα καὶ 6
 τραῦμα νομίσας τὴν βαφήν πρόσεισι καὶ ἀπέπλυνε
 20 τῇ θαλάσῃ, καὶ τὸ αἷμα λαμπρότερον ἐπορφύρετο·
 ὡς δὲ καὶ ταῖς χερσὶν ἔθιγε, τὴν πορφύραν εἶχε καὶ
 ἡ χεὶρ. Συνῆκεν οὖν τοῦ κόχλου τὴν φύσιν ὁ ποι- 7
 μὴν, ὅτι φάρμακον ἔχει κάλλους πεφυτευμένον· καὶ
 λαβῶν μαλλὸν ἔριου καθῆκεν εἰς τὸν χηραμὸν αὐτοῦ
 25 τὸ ἔριον, ζητῶν τοῦ κόχλου τὰ μυστήρια· τὸ δὲ κατὰ
 τὴν γένυν τοῦ κυνὸς ἡμάσσετο· καὶ τότε τὸν οἶκον
 τῆς πορφύρας ἐδιδάσκετο. Λαβῶν δὲ τινὰς λίθους 8
 περιθραύει τὸ τεῖχος τοῦ φαρμάκου καὶ τὸ ἄδυτον
 ἀνοίγει τῆς πορφύρας, καὶ θησαυρὸν εὐρίσκει
 30 βαφῆς.

Ἔθνευ οὖν τότε ὁ πατήρ [τὰ] προτέλεια τῶν γά- 12
 μων. Ὡς δὲ ἤκουσα, ἀπώλωλιν καὶ ἐξήτουν μηχα-

νήν, δι' ἧς [ἄν] ἀναβαλέσθαι δυναίμην τὸν γάμον.
 Σκοποῦντος δέ μου θόρυβος ἐξαίφνης γίνεται κατὰ
 2 τὸν ἀνδρῶνα· ἐγεγόνει δέ τι τοιοῦτον. Ἐπειδὴ θυ-
 σάμενος ὁ πατήρ ἔτυχε καὶ τὰ θύματα ἐπέκειτο τοῖς
 βωμοῖς, ἀετὸς ἄνωθεν καταπτὰς ἀρπάζει τὸ ἱερεῖον· 5
 σοβούντων δὲ πλέον οὐδὲν ἦν, ὁ γὰρ ὄρνις ὄχετο
 φέρων τὴν ἄγραν. Ἐδόκει τοίνυν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι.
 Καὶ δὴ ἐπέσχον ἐκείνην τὴν ἡμέραν τοὺς γάμους·
 καλεσάμενος δὲ μάντις ὁ πατήρ καὶ τερατοσκόπους
 3 τὸν οἰωνὸν διηγεῖται. Οἱ δὲ ἔφασαν δεῖν καλλιερῆ- 10
 σαι *Ξενίῳ Διὶ* νυκτὸς μεσούσης ἐπὶ θάλασσαν ἤκου-
 τας· ὁ γὰρ ὄρνις ἔτυχεν ἱπτάμενος ἐκεῖ. Ἐγὼ δὲ
 ταῦτα ὡς ἐγένετο τὸν ἀετὸν ὑπερεπήνουν καὶ δικαίως
 ἔλεγον ἀπάντων ὀρνίθων εἶναι βασιλέα· οὐκ εἰς μα-
 κρὰν δὲ ἀπέβη τοῦ τέρατος τὸ ἔργον. 15

13 *Νεανίσκος ἦν Βυζάντιος, ὄνομα Καλλισθένης,*
 ὀρφανὸς καὶ πλούσιος, ἄσωτος δὲ καὶ πολυτελής.
 Οὗτος ἀκούων τῷ Σωστράτῳ θυγατέρα εἶναι καλήν,
 ἰδὼν δὲ οὐδέποτε, ἠθέλεν αὐτῷ ταύτην γενέσθαι
 γυναῖκα. Καὶ ἦν ἐξ ἀκοῆς ἐραστής· τοσαύτη γὰρ τοῖς 20
 ἀκολάστοις ὕβρις, ὡς καὶ τοῖς ὠσὶν εἰς ἔρωτα τρυ-
 φᾶν καὶ ταῦτ' ἀσχεῖν ὑπὸ ῥημάτων, ἃ τῇ ψυχῇ τρω-
 2 θέντες διακονοῦσιν ὀφθαλμοί. Προσελθὼν οὖν τῷ
Σωστράτῳ πρὶν τὸν πόλεμον τοῖς Βυζαντίοις ἐπιπε-
 σεῖν, ἠτείτο τὴν κόρην· ὁ δὲ βδελυττόμενος αὐτοῦ τοῦ 25
 βίου τὴν ἀκολασίαν ἠρνήσατο. Θυμὸς ἴσχει τὸν Καλ-
 λισθένην καὶ ἠτιμάσθαι νομίσαντα ὑπὸ τοῦ Σωστρά-
 του καὶ ἀδόλως ἐρῶντα· ἀναπλάττων γὰρ ἑαυτῷ τῆς

3 post ἀνδρῶνα: τῆς οἰκίας

12 post ἐκεῖ: τὸ δὲ ἔργον εὐθύς ἀπέβη· τὸν γὰρ ἀετὸν
 ἀναπτάντα ἐπὶ τὴν θάλασσαν συνέβη φανῆναι οὐκέτι

παιδὸς τὸ κάλλος καὶ φανταζόμενος τὰ ἀόρατα ἔλαθε
 σφόδρα κακῶς διακείμενος. Ἐπιβουλεύει δὴ καὶ τὸν 3
 Σώστρατον ἀμύνασθαι τῆς ὕβρεως καὶ αὐτῷ τὴν
 ἐπιθυμίαν τελέσαι· νόμου γὰρ ὄντος Βυζαντίοις,
 5 εἴ τις ἀρπάσας παρθένον φθάσειεν ποιήσας γυναῖκα,
 γάμον ἔχειν ζημίαν, προσεῖχε τούτῳ τῷ νόμῳ. Καὶ
 ὁ μὲν ἐξήτει καιρὸν πρὸς τὸ ἔργον.

Ἐν τούτῳ δὲ τοῦ πολέμου περιστάντος καὶ τῆς 14
 παιδὸς εἰς ἡμᾶς ὑπεκκειμένης μεμαθήκει μὲν ἕκαστα
 10 τούτων, οὐδὲν δὲ ἤττον τῆς ἐπιβουλῆς εἶχετο· καὶ
 τοιοῦτό τι αὐτῷ συνήργησε. Χρησμὸν ἴσχουσιν οἱ
 Βυζάντιοι τοιόνδε

Νῆσός τις πόλις ἐστὶ φυτῶνυμον αἶμα λαχοῦσα,
 ἰσθμὸν ὁμοῦ καὶ πορθμὸν ἐπ' ἠπείροιο φέρουσα.
 15 ἔνθ' Ἥφαιστος ἔχων χαίρει γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 κεῖθι θυηπολίην σε φέρειν κέλομαι Ἡρακλεῖ.

Ἀπορούντων δὲ αὐτῶν τί λέγει τὸ μάντευμα, Σώ- 2
 στρατος (τοῦ πολέμου γάρ, ὡς ἔφην, στρατηγὸς ἦν
 οὗτος) "ὦρα πέμπειν ἡμᾶς θυσίαν εἰς Τύρον" εἶπεν
 20 "Ἡρακλεῖ· τὰ γὰρ τοῦ χρησμοῦ ἐστὶ πάντ' ἐνταῦθα.
 Φυτῶνυμον γὰρ ὁ θεὸς εἶπεν αὐτήν, ἐπεὶ Φοινί-
 κων ἡ νῆσος, ὁ δὲ φοίνιξ φυτόν. Ἐρίζει δὲ περὶ ταύ-
 της γῆ καὶ θάλασσα, [καὶ] ἔλκει [μὲν ἢ θάλασσα,
 ἔλκει] δὲ ἢ γῆ, ἢ δὲ εἰς ἀμφοτέρω αὐτήν ἤρμοσε. Καὶ 3
 25 γὰρ ἐν θαλάσῃ κάθηται καὶ οὐκ ἀφῆκε τὴν γῆν·
 συνδεῖ γὰρ αὐτήν πρὸς τὴν ἠπειρον στενὸς ἀνχὴν,
 καὶ ἔστιν ὡσπερ τῆς νήσου τράχηλος. Οὐκ ἐρρίζεται 4
 δὲ κατὰ τῆς θαλάσσης, ἀλλὰ τὸ ὕδωρ ὑπορρεῖ κάτω-
 θεν, ὑπόκειται δὲ πορθμὸς [τῷ] ἰσθμῷ· καὶ γίνεται
 30 τὸ θέαμα καινόν, πόλις ἐν θαλάσῃ καὶ νῆσος ἐν γῆ.
 Ἀθηναῖν δὲ Ἥφαιστος ἔχει· εἰς τὴν ἐλαίαν

ἤνιξατο καὶ τὸ πῦρ, ἃ παρ' ἡμῖν ἀλλήλοις συνοικεῖ.
 Τὸ δὲ χωρίον ἱερὸν ἐν περιβόλῳ· ἐλαία μὲν ἀναθάλλει
 φαιδροῖς τοῖς κλάδοις, πεφύτευται δὲ σὺν αὐτῇ
 τὸ πῦρ καὶ ἀνάπτει περὶ τοὺς πτόρθους πολλὴν τὴν
 φλόγα· ἢ δὲ τοῦ πυρὸς αἰθάλη τὸ φυτὸν γεωργεῖ. 5
 6 Αὕτη πυρὸς φιλία καὶ φυτοῦ· οὕτως οὐ φεύγει τὸν
 "Ἡφαιστον Ἀθηναῖ." Καὶ ὁ Χαιρεφῶν συστράτηγος ὦν
 τοῦ Σωστράτου μείζων, ἐπεὶ πατρόθεν ἦν Βυζάντιος,
 ἐκθειάζων αὐτὸν "πάντα μὲν τὸν χρησμὸν" εἶπεν
 "ἐξηγήσω καλῶς· μὴ μέντοι θαύμαζε τὴν τοῦ πυρὸς 10
 7 μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν τοῦ ὕδατος φύσιν. Ἐθεασάμην
 γὰρ ἐγὼ τοιαῦτα μυστήρια. Τὸ γοῦν Σικελικῆς πηγῆς
 ὕδωρ κεκερασμένον ἔχει πῦρ· καὶ φλόγα μὲν ὄψει
 κάτωθεν ἀπ' αὐτῆς ἀλλομένην ἄνω· θιγόντι δέ σοι
 τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐστὶν οἶόνπερ χιών, καὶ οὔτε τὸ πῦρ 15
 ὑπὸ τοῦ ὕδατος κατασβέννυται οὔτε τὸ ὕδωρ ὑπὸ τοῦ
 πυρὸς φλέγεται, ἀλλ' ὕδατός εἰσιν ἐν τῇ κρήνῃ καὶ
 8 πυρὸς σπονδαί. Ἐπεὶ καὶ ποταμὸς Ἰβηρικὸς, εἰ μὲν
 ἴδοις αὐτὸν εὐθύς, οὐδενὸς ἄλλου κρείττων ἐστὶ πο-
 ταμοῦ· ἦν δὲ ἀκοῦσαι θέλης τοῦ ὕδατος λαλοῦντος, 20
 μικρὸν ἀνάμεινον ἐκπετάσας τὰ ὦτα. Ἐὰν γὰρ ὀλίγος
 ἄνεμος εἰς τὰς δίνας ἐμπέσῃ, τὸ μὲν ὕδωρ ὡς χορδῇ
 κρούεται, τὸ δὲ πνεῦμα τοῦ ὕδατος πλήκτρον γίνεται,
 9 τὸ ρεῦμα δὲ ὡς κιθάρα λαλεῖ. Ἀλλὰ καὶ λίμνη Λι-
 βυκὴ μιμεῖται γῆν Ἰνδικήν, καὶ Ἰσασιν αὐτῆς τὸ 25
 ἀπόρρητον αἰ Λιβύων παρθένοι, ὅτι τὸ ὕδωρ ἔχει
 πλούσιον. Ὁ δὲ πλοῦτος αὐτῇ κάτω τεταμίευται τῇ
 τῶν ὑδάτων ἰλύϊ δεδεμένος, καὶ ἔστιν ἐκεῖ χρυσοῦ
 πηγῇ. Κοντὸν οὖν εἰς τὸ ὕδωρ βαπτίζουσι πίσση
 πεφαραγμαμένον, ἀνοίγουσί τε τοῦ ποταμοῦ τὰ κλεῖ- 30
 10 θρα. Ὁ δὲ κοντὸς πρὸς τὸν χρυσὸν οἶον πρὸς ἰχθύν
 ἄγκιστρον γίνεται, ἀγρεύει γὰρ αὐτόν· ἢ δὲ πίσσα

δέλεαρ γίνεται τῆς ἄγρας· ὅ τι γὰρ ἂν εἰς αὐτὴν ἐμπέσῃ τῆς τοῦ χρυσοῦ γονῆς, τὸ μὲν προσήψατο μόνον, ἢ πίσσα δὲ εἰς τὴν ἠπειρον ἤρπασε τὴν ἄγραν. Οὕτως ἐκ ποταμοῦ Λιβυκοῦ χρυσὸς ἀλιεύεται.”

5 Ταῦτα εἰπὼν τὴν θυσίαν ἐπὶ τὴν Τύρον ἐπεμπε, 15
καὶ τῇ πόλει συνδοκοῦν. Ὁ οὖν Καλλισθένης δια-
πράττεται τῶν θεωρῶν εἰς γενέσθαι· καὶ ταχὺ κατα-
πλεύσας εἰς τὴν Τύρον καὶ ἐκμαθὼν τὴν τοῦ πατρὸς
οἰκίαν ἐφήδρευε ταῖς γυναιξίν· αἱ δὲ ὀφόμεναι τὴν
10 θυσίαν ἐξήεσαν· καὶ γὰρ ἦν πολυτελής. Πολλὴ μὲν 2
ἢ τῶν θυμιαμάτων πομπή, πολλὴ δὲ ἢ τῶν ἀνθέων
συμπλοκή. Τὰ θυμιάματα κασία καὶ λιβανωτὸς καὶ
κρόκος· τὰ ἄνθη νάρκισσος καὶ ῥόδα καὶ μυρρίναι·
ἢ δὲ τῶν ἀνθέων ἀναπνοὴ πρὸς τὴν τῶν θυμιαμάτων
15 ἤριζεν ὁδμήν· τὸ δὲ πνεῦμα ἀναπεμπόμενον εἰς τὸν
ἀέρα τὴν ὁδμὴν ἐκεράννυ, καὶ ἦν ἄνεμος ἠδονῆς. Τὰ 3
δὲ ἱερεῖα πολλὰ μὲν ἦν καὶ ποικίλα, διέπρεπον δὲ ἐν
αὐτοῖς οἱ τοῦ Νείλου βόες. Βοῦς γὰρ Αἰγύπτιος οὐ
τὸ μέγεθος μόνον ἀλλὰ καὶ τὴν χροῶν εὐτυχεῖ· τὸ
20 μὲν γὰρ μέγεθος πάνυ μέγας, τὸν αὐχένα παχύς, τὸ
νῶτον πλατύς, τὴν γαστέρα πολὺς, τὸ κέρασ οὐχ ὡς
ὁ Σικελικὸς εὐτελής οὐδ’ ὡς ὁ Κύπριος δυσειδής,
ἀλλ’ ἐκ τῶν κροτάφων ὄρθιον ἀναβαῖνον, κατὰ μι-
κρὸν ἐκατέρωθεν κυρτούμενον τὰς κορυφὰς συνάγει
25 τοσοῦτον, ὅσον αἱ τῶν κεράτων διεστᾶσιν ἀρχαί· καὶ
τὸ θέαμα κυκλουμένης σελήνης ἐστὶν εἰκῶν· ἢ χροῶ
δὲ οἶαν Ὅμηρος [ἐν] τοῖς τοῦ Θρακὸς ἵπποις ἐπαινεῖ.
Βαδίζει δὲ ταῦρος ὑψαυχενῶν καὶ ὥσπερ ἐπιδεικνύ- 4
μενος ὅτι τῶν ἄλλων βοῶν ἐστὶ βασιλεύς. Εἰ δὲ ὁ
30 μῦθος Εὐρώπης ἀληθής, Αἰγύπτιον βοῦν ὁ Ζεὺς
ἐμιμήσατο.

Ἔτυχεν οὖν ἢ μὲν ἐμὴ μήτηρ τότε μαλακῶς ἔχου- 16

- σα· σκηψαμένη δὲ καὶ ἡ Λευκίππη νοσεῖν, ἔνδον ὑπέμεινε (συνέκειτο γὰρ ἡμῖν ἐς ταῦτόν ἐλθεῖν, ὡς ἂν τῶν πολλῶν ἐξιόντων), ὥστε συνέβη τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν μετὰ τῆς Λευκίππης μητρὸς προελθεῖν.
- 2 Ὁ δὲ Καλλισθένης τὴν μὲν Λευκίππην οὐχ ἑωρακώς 5 ποτε, τὴν δὲ Καλλιγόνην ἰδὼν τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν, νομίσας Λευκίππην εἶναι (ἐγνώρισε γὰρ τοῦ Σωστράτου τὴν γυναικᾶ), πυθόμενος οὐδὲν (ἦν γὰρ ἑαλωκώς ἐκ τῆς θείας) δείκνυσιν ἐνὶ τῶν οἰκετῶν τὴν κόρην, ὃς ἦν αὐτῷ πιστότατος, καὶ κελεύει ληστὰς 10 ἐπ' αὐτὴν συγκροτῆσαι, καταλέξας τὸν τρόπον τῆς ἀρπαγῆς. Πανήγυρις δὲ ἐπέκειτο, καθ' ἣν ἠκηκόει πάσας τὰς παρθένους ἀπαντᾶν ἐπὶ θάλατταν.
- 17 Ὁ μὲν οὖν ταῦτα εἰπὼν καὶ τὴν θεωρίαν ἀφω- σιωμένος ἀπῆλθε· ναῦν δὲ εἶχεν ἰδίαν, τοῦτο προ- 15 κατασκευάσας οἰκοθεν εἰ τύχοι τῆς ἐπιχειρήσεως. Οἱ μὲν δὴ ἄλλοι θεωροὶ ἀπέπλευσαν, αὐτὸς δὲ μικρὸν ἀπεσάλευε τῆς γῆς, ἅμα μὲν ὡς [ἂν] δοκοίη τοῖς πολίταις ἔπεσθαι, ἅμα δὲ ἵνα μὴ πλησίον τῆς Τύρου τοῦ σκάφους ὄντος, κατάφωρος γένοιτο μετὰ τὴν ἀρπα- 20 γήν. Ἐπεὶ δὲ ἐγένετο κατὰ Σάραπτα κώμην Τυρίων ἐπὶ θαλάττῃ κειμένην, ἐνταῦθα προσπορίζεται λέμβον, δίδωσι δὲ τῷ Ζήνωνι· τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ 3 οἰκέτῃ ὃν ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν παρεσκευάκει. Ὁ δὲ (ἦν γὰρ καὶ ἄλλως εὐρωστος τὸ σῶμα καὶ φύσει πρακτι- 25 κός) ταχὺ μὲν ἐξεῦρε ληστὰς ἀλιεῖς ἀπὸ τῆς κώμης ἐκείνης καὶ δῆτα ἀπέπλευσεν ἐπὶ τὴν Τύρον. Ἔστι δὲ μικρὸν ἐπίνειον Τυρίων, νησίδιον ἀπέχον ὀλίγον τῆς Τύρου (Ῥοδώπιδος αὐτὸ τάφον οἱ Τύριοι λέγου- σιν)· ἐνθα ὁ λέμβος ἐφήδρευε. 30
- 18 Πρὸ δὲ τῆς πανηγύρεως, ἣν ὁ Καλλισθένης προσεδόκα, γίνεται δὴ τὰ τοῦ ἀετοῦ καὶ τῶν μάν-

τεων· καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν παρεσκευαζόμεθα νύ-
 κτωρ, ὡς θυσόμενοι τῷ θεῷ. Τούτων δὲ τὸν Ζήνωνα
 ἐλάνθανεν οὐδέν· ἀλλ' ἐπειδὴ καιρὸς ἦν βαθείας
 ἐσπέρας, ἡμεῖς μὲν προήλθομεν, ὁ δὲ εἶπετο. Ἄρτι 2
 5 δὲ γενομένων ἡμῶν ἐπὶ τῷ χεῖλει τῆς θαλάσσης,
 ὁ μὲν τὸ συγκείμενον ἀνέτεινε σημεῖον, ὁ δὲ λέμ-
 βος ἐξαίφνης προσέπλει, καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένετο,
 ἐφάνησαν ἐν αὐτῷ νεανίσκοι δέκα. Ὀκτὼ δὲ ἐτέ- 3
 ρους ἐπὶ τῆς γῆς ἔτυχε προλοχίσας, οἱ γυναικείας μὲν
 10 εἶχον ἐσθῆτας καὶ τῶν γενείων ἐψίλωντο τὰς τρίχας,
 ἔφερον δὲ ἕκαστος ὑπὸ κόλπῳ ξίφος, ἐκόμιζον δὲ καὶ
 αὐτοὶ θυσίαν, ὡς ἂν ἤκιστα ὑποπτευθεῖεν· ἡμεῖς δὲ
 ᾤομεθα γυναικείας εἶναι. Ἐπεὶ δὲ συνειδίθεμεν τὴν 4
 πυράν, ἐξαίφνης βοῶντες συντρέχουσι καὶ τὰς μὲν
 15 δᾶδας ἡμῶν ἀποσβεννύουσι, φευγόντων δὲ ἀτάκτως
 ὑπὸ τῆς ἐκπλήξεως, τὰ ξίφη γυμνώσαντες ἀρπάζουσι
 τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν καὶ ἐνθέμενοι τῷ σκάφει,
 ἐπεμβάντες εὐθύς ὄρνιθος δίκην ἀφίπτανται. Ἡμῶν 5
 δὲ οἱ μὲν ἔφευγον οὐδέν οὔτ' εἰδότες οὔτε ἐωρακότες,
 20 οἱ δὲ ἅμα τε εἶδον καὶ ἐβόων "λησταὶ Καλλιγόνην
 ἄγουσι." τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσῃν ἐπέβαινε τὴν θά-
 λασσαν. Ὡς δὲ τοῖς Σαρᾶπτοις προσέσχον, πόρρωθεν
 ὁ Καλλισθένης τὸ σημεῖον ἰδὼν ὑπηντίασεν ἐπι-
 πλεύσας καὶ δέχεται μὲν τὴν κόρην, πλεῖ δὲ εὐθύς
 25 πελάγιος. Ἐγὼ δὲ ἀνέπνευσα μὲν οὔτω διαλυθέν- 6
 των μοι τῶν γάμων παραδόξως, ἠχθόμην δ' ὅμως
 ὑπὲρ ἀδελφῆς περιπεσοῦσης τοιαύτη συμφορᾷ.

Ὀλίγας δὲ ἡμέρας διαλιπὼν πρὸς τὴν Λευκίπ- 19
 πην διελεγόμην "μέχρι τίνος ἐπὶ τῶν φιλημάτων
 30 ἰστάμεθα, φιλτάτη; προσθῶμεν ἤδη τι καὶ ἐρωτι-

κώτερον. Φέρε ἀνάγκην ἀλλήλοις ἐπιθῶμεν πίστεως.
 "Ἄν γὰρ ἡμᾶς Ἀφροδίτη μυσταγωγῆση, οὐ μή τις ἄλ-
 2 λος κρείττων γένηται τῆς θεοῦ." Ταῦτα πολλάκις
 κατεπάδων ἐπεπείκειν τὴν κόρην ὑποδέξασθαι με
 νυκτὸς τῷ θαλάμῳ, τῆς Κλειοῦς συνεργούσης, ἣτις ἦν ⁵
 αὐτῇ θαλαμηπόλος. Εἶχε δὲ ὁ θάλαμος αὐτῆς οὕτως.
 3 Χωρίον ἦν μέγα τέτταρα οἰκήματα ἔχον, δύο μὲν ἐπὶ
 δεξιά, δύο δ' ἐπὶ θάτερα· μέσος δὲ διεῖργε στενω-
 πὸς τὰ οἰκήματα· θύρα δὲ ἐν ἀρχῇ τοῦ στενωποῦ
 4 μίᾳ ἐπέκειτο. Ταύτην εἶχον τὴν καταγωγὴν αἱ γυ- ¹⁰
 ναῖκες· καὶ τὰ μὲν ἐνδοτέρῳ τῶν οἰκημάτων ἢ τε
 παρθένος καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς διειλήχεσαν, ἑκάτερα
 τὰ ἀντικρῦ, τὰ δὲ ἔξω δύο τὰ πρὸς τὴν εἴσοδον τὸ
 μὲν ἡ Κλειὸν τὸ κατὰ τὴν παρθένον, τὸ δὲ ταμιεῖον
 5 ἦν. Κατακοιμίζουσα δὲ ἀεὶ τὴν Λευκίππην ἡ μήτηρ ¹⁵
 ἔκλειεν ἐνδοθεν τὴν ἐπὶ τοῦ στενωποῦ θύραν· ἔξω-
 θεν δὲ τις ἕτερος ἐπέκλειε καὶ τὰς κλεῖς ἔβαλλε διὰ
 τῆς ὀπῆς· ἡ δὲ λαβοῦσα ἐφύλαττε καὶ περὶ τὴν ἔω
 καλέσασα τὸν εἰς τοῦτο ἐπιτεταγμένον διέβαλλε πά-
 6 λιν τὰς κλεῖς, ὅπως ἀνοίξειε. Ταύταις οὖν ἴσας ²⁰
 μηχανησάμενος ὁ Σάτυρος γενέσθαι, τὴν ἀνοιξιν
 πειραῖται καὶ ὡς εὔρε δυνατὴν, τὴν Κλειὸν ἐπεπείκει
 τῆς κόρης συνειδυίας μηδὲν ἀντιπρᾶξαι τῇ τέχνῃ.
 Ταῦτα ἦν τὰ συγκείμενα.

20 Ἦν δὲ τις αὐτῶν οἰκέτης πολυπράγμων καὶ λάλος ²⁵
 καὶ λίχνος καὶ πᾶν ὅ τι ἂν εἴποι τις, ὄνομα Κώνωψ.
 Οὗτός μοι ἐδόκει πόρρωθεν ἐπιτηρεῖν τὰ πραττό-
 μενα ἡμῖν· μάλιστα δ', ὅπερ ἦν, ὑποπτεύσας μή τι

9 post στενωπός: ὁδὸς ἐπὶ

23 post τῇ: κόρη

νύκτωρ ἡμῖν πραχθῆ, διενυκτέρευε μέχρι πόρρω
 τῆς ἐσπέρας, ἀναπετάσας τοῦ δωματίου τὰς θύρας,
 ὥστε ἔργον ἦν αὐτὸν λαθεῖν. Ὁ οὖν Σάτυρος βου- 2
 λόμενος αὐτὸν εἰς φιλίαν ἀγαγεῖν, προσέπαιξε πολ-
 5 λάκις καὶ κώνωπα ἐκάλει καὶ ἔσκωπτε τοῦνομα σὺν
 γέλωτι. Καὶ οὗτος εἰδὼς τοῦ Σατύρου τὴν τέχνην
 προσεποιεῖτο μὲν ἀντιπαίξειν καὶ αὐτός, ἐνετίθει δὲ
 τῇ παιδιᾷ τῆς γνώμης τὸ ἄσπονδον. Λέγει δὲ πρὸς 3
 αὐτὸν "ἐπειδὴ καταμωκᾶ μου καὶ τοῦνομα, φέρε σοι
 10 μῦθον ἀπὸ κώνωπος εἶπω.

Ὁ λέων κατεμέμφετο τὸν Προμηθεῖα πολλάκις 21
 ὅτι μέγαν μὲν αὐτὸν ἔπλασε καὶ καλὸν καὶ τὴν μὲν
 γένυν ὥπλισε τοῖς ὀδοῦσι, τοὺς δὲ πόδας ἐκράτνυε
 τοῖς ὄνυξιν, ἐποίησέ τε τῶν ἄλλων θηρίων δυνατώ-
 15 τερον. "Ὁ δὲ τοιοῦτος" ἔφασκε "τὸν ἀλεκτρούνα φο-
 βοῦμαι." Καὶ ὁ Προμηθεὺς ἐπιστάς ἔφη "τί με 2
 μάτην αἰτιᾶ; τὰ μὲν γὰρ ἐμὰ πάντα ἔχεις, ὅσα πλάτ-
 τειν ἠδυνάμην, ἡ δὲ σὴ ψυχὴ πρὸς τοῦτο μόνον
 μαλακίζεται." Ἐκλαεν οὖν ἑαυτὸν ὁ λέων καὶ τῆς δει-
 20 λίας κατεμέμφετο καὶ τέλος ἀποθανεῖν ἠθέλεν. Οὐ- 3
 τω δὲ γνώμης ἔχων ἐλέφαντι περιτυγχάνει καὶ προσ-
 αγορεύσας εἰστήκει διαλεγόμενος. Καὶ ὄρων διὰ
 παντὸς τὰ ὦτα κινουῦντα "τί πάσχεις;" ἔφη, "καὶ τί
 4 δήποτε οὐδὲ μικρὸν ἀτρεμεῖ σου τὸ οὖς;" Καὶ ὁ ἐλέ-
 25 φας κατὰ τύχην παραπτάντος αὐτὸν κώνωπος "ὄρας"
 ἔφη "τουτὶ τὸ βραχὺ τὸ βομβοῦν; ἦν εἰσδύη με τῇ
 τῆς ἀκοῆς ὀδῶ, τέθνηκα." Καὶ ὁ λέων "τί οὖν" ἔφη
 "ἔτι ἀποθνήσκεις με δεῖ τοσοῦτον ὄντα καὶ ἐλέφαντος
 εὐτυχέστερον, ὅσον κρείττων κώνωπος ἀλεκτροῦν;"
 30 "ὄρας ὅσον ἰσχύος ὁ κώνωψ ἔχει, ὡς καὶ ἐλέφанта
 φοβεῖν."

Συνεῖς οὖν ὁ Σάτυρος τὸ ὑπουλον αὐτοῦ τῶν 5

λόγων, ἤρέμα μειδιῶν “ἄκουσον κάμοῦ τινα λόγον” εἶπεν “ἀπὸ κώνωπος καὶ λέοντος, ὃν ἀκήκοά τινος τῶν φιλοσόφων· χαρίζομαι δέ σοι τοῦ μύθου τὸν ἐλέφαντα.

- 22 Λέγει τοίνυν κώνωψ ἀλαζῶν ποτε πρὸς τὸν 5
λέοντα ‘εἶτα κάμοῦ βασιλεύειν νομίζεις ὡς τῶν ἄλ-
λων θηρίων; ἀλλ’ οὔτ’ ἐμοῦ καλλίων οὔτε ἀλκιμώ-
τερος ἔφυς οὔτε μείζων. Ἐπεὶ τίς σοι πρῶτόν ἐστιν
2 ἀλκή; ἀμύσσεις τοῖς ὄνυξι καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι.
Ταῦτα γὰρ οὐ ποιεῖ μαχομένη γυνή; ποῖον δὲ μέγε- 10
θος ἢ κάλλος σε κοσμεῖ; στέρνον πλατύ, ὦμοι πα-
χεῖς καὶ πολλή περὶ τὸν ἀνχένα κόμη. Τὴν κατόπιν
οὖν αἰσχύνην οὐχ ὄρας; Ἐμοὶ δὲ μέγεθος μὲν ὁ ἀῆρ
ὄλος, ὅσον μου καταλαμβάνει τὸ πτερόν, κάλλος δὲ αἰ
τῶν λειμώνων κόμαι· αἱ μὲν γὰρ εἰσιν ὥσπερ ἐσθῆ-15
3 τες, ἃς ὅταν θέλω παῦσαι τὴν πτῆσιν ἐνδύομαι. Τὴν
δὲ ἀνδρείαν μου μὴ καὶ γελοῖον ἢ καταλέγειν· ὄργα-
νον γὰρ ὄλος εἰμὶ πολέμου. Μετὰ μὲν σάλπιγγος
[καὶ βέλους] παρατάττομαι, σάλπιγξ δὲ μοι καὶ βέλος
τὸ στόμα, ὥστε εἰμὶ καὶ ἀνλητῆς καὶ τοξότης· ἐμαν- 20
τοῦ δὲ οἰστός καὶ τόξον γίνομαι· τοξεύει γὰρ με
διαέριον τὸ πτερόν, ἐμπεσῶν δὲ ὡς ἀπὸ βέλους ποιῶ
τὸ τραῦμα, ὁ δὲ παταχθεὶς ἐξαίφνης βοᾷ καὶ τὸν τε-
τρωκότα ζητεῖ· ἐγὼ δὲ παρῶν οὐ πάρειμι, ὁμοῦ δὲ
καὶ φεύγω καὶ μένω καὶ περιππεύω τὸν ἄνθρωπον 25
τῷ πτερῷ, γελῶ δὲ αὐτὸν βλέπων περὶ τοῖς τραύμα-
4 σιν ὀρχούμενον. Ἀλλὰ τί δεῖ λόγων; ἀρχώμεθα μά-
χης. [Καὶ] ἅμα λέγων ἐμπίπτει τῷ λέοντι καὶ εἰς
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐμπεδᾷ καὶ εἴ τι ἄλλο ἄτριχον τῶν
προσώπων, περιπτάμενος ἅμα καὶ τῷ βόμβῳ καταυ- 30
λῶν. Ὁ δὲ λέων ἠγρίαινέ τε καὶ μετεστρέφετο πάντα
καὶ τὸν ἀέρα περιέχασκεν, ὁ δὲ κώνωψ ταύτη πλέον

τὴν ὀργὴν ἐτίθετο παιδιὰν καὶ ἐπ' αὐτοῖς ἐτίτρωσκε τοῖς χεῖλεσιν. Καὶ ὁ μὲν ἔκλινεν εἰς τὸ λυποῦν μέρος, ἀνακάμπτων ἔνθα τοῦ τραύματος ἢ πληγῆ, ὁ δὲ ὥσπερ παλαιστῆς τὸ σῶμα σκευάζων εἰς τὴν
 5 συμπλοκὴν ἀπέρρει τῶν τοῦ λέοντος ὀδόντων, αὐτὴν μέσῃν διαπτάς κλειομένην τὴν γένυν. Οἱ δὲ ὀδόν- 6
 τες κενοὶ τῆς θήρας περὶ ἑαυτοὺς ἐκροτάλιζον. Ἦδη τοίνυν ὁ λέων ἐκεκμήκει σκιαμαχῶν πρὸς τὸν ἀέρα τοῖς ὀδοῦσι καὶ εἰστήκει παρειμένος ὀργῇ· ὁ δὲ
 10 κώνωψ περιπτάμενος αὐτοῦ τὴν κόμην ἐπηύλει μέλος ἐπινίκιον. Μακρότερον δὲ ποιούμενος τῆς πτή- 7
 σεως τὸν κύκλον ὑπὸ περιττῆς ἀπειροκαλίας ἀράχνου λανθάνει νήμασιν ἐμπλακεῖς, καὶ τὸν ἀράχνην οὐκ ἔλαθεν ἐμπεσών. Ὡς δ' οὐκέτι εἶχε φυγεῖν, ἀδημο-
 15 νῶν εἶπεν ὡς τῆς ἀνοίας· προῦκαλούμην γὰρ ἐγὼ λέοντα, ὀλίγος δέ με ἤγρευσεν ἀράχνου χιτῶν."

Ταῦτα εἰπὼν ὥρα τοίνυν" ἔφη "καὶ σοὶ τοὺς ἀράχνας φοβεῖσθαι," καὶ ἅμα ἐγέλασε.

Καὶ ὀλίγας διαλιπὼν ἡμέρας, εἰδὼς αὐτὸν γα- 23
 20 στρὸς ἠττώμενον, φάρμακον προιάμενος ὕπνου βαθέος ἐφ' ἐστίασιν αὐτὸν ἐκάλεσεν. Ὁ δὲ ὑπώπτευε μὲν τινα μηχανὴν καὶ ὄκνει τὸ πρῶτον· ὡς δὲ ἡ βελτίστη γαστήρ κατανέγκασε, πείθεται. Ἐπεὶ δὲ ἤκε πρὸς 2
 τὸν Σάτυρον εἶτα δειπνήσας ἐμελλεν ἀπιέναι, ἐγχεῖ
 25 τοῦ φαρμάκου κατὰ τῆς τελευταίας κύλικος ὁ Σά-
 τυρος αὐτῷ· καὶ ὁ μὲν ἔπιε καὶ μικρὸν διαλιπὼν, ὅσον εἰς τὸ δωμάτιον αὐτοῦ φθάσαι, καταπεσὼν ἔκειτο, τὸν ὕπνον καθεύδων τοῦ φαρμάκου. Ὁ δὲ 3
 Σάτυρος εἰστρέχει πρὸς με καὶ λέγει "κεῖταί σοι
 30 καθεύδων ὁ Κύκλωψ· σὺ δὲ ὅπως Ὀδυσσεὺς ἀγαθὸς γένη." Καὶ ἅμα ἔλεγε καὶ ἤκομεν ἐπὶ τὰς θύρας τῆς ἐρωμένης, καὶ ὁ μὲν ὑπελείπετο, ἐγὼ δὲ εἰσήειν,

- ὑποδεχομένης με τῆς Κλειοῦς ἀψοφητί, τρέμων τρό-
 4 μον διπλοῦν, χαρᾶς ἅμα καὶ φόβου. Ὁ μὲν γὰρ τοῦ
 κινδύνου φόβος ἐθορύβει τὰς τῆς ψυχῆς ἐλπίδας, ἡ
 δὲ ἐλπίς τοῦ τυχεῖν ἐπεκάλυπτεν ἠδονῇ τὸν φόβον·
 οὕτω καὶ τὸ ἐλπίζον ἐφοβεῖτό μου καὶ ἔχαιρε τὸ 5
 λυπούμενον. Ἄρτι δέ μου παρελθόντος εἶσω τοῦ
 θαλάμου τῆς παιδός, γίνεται τι τοιοῦτο περὶ τὴν τῆς
 κόρης μητέρα· ἔτυχε γὰρ ὄνειρος αὐτὴν ταράξας.
 5 Ἐδόκει τινὰ ληστήν μάχαιραν ἔχοντα γυμνὴν ἄγειν
 ἀρπασάμενον αὐτῆς τὴν θυγατέρα καὶ καταθέμενον 10
 ὑπτίαν, μέσσην ἀνατέμνειν τῇ μαχαίρᾳ τὴν γαστέρα
 κάτωθεν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς αἰδοῦς. Ταραχθεῖσα οὖν
 ὑπὸ δείματος ὡς εἶχεν ἀναπηδᾷ καὶ ἐπὶ τὸν τῆς
 θυγατρὸς θάλαμον τρέχει (ἐγγὺς γὰρ ἦν) ἄρτι μου
 6 κατακλιθέντος. Ἐγὼ μὲν δὴ τὸν ψόφον ἀκούσας 15
 ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν εὐθύς ἀνεπήδησα, ἡ δὲ ἐπὶ
 τὴν κλίνην παρῆν. Συνεῖς οὖν τὸ κακὸν ἐξάλλομαι
 καὶ διὰ τῶν θυρῶν ἴεμαι δρόμῳ, καὶ ὁ Σάτυρος ὑπο-
 δέχεται τρέμοντα καὶ τεταραγμένον· εἶτα ἐφεύγο-
 μεν διὰ τοῦ σκότους καὶ ἐπὶ τὸ δωμάτιον ἑαυτῶν 20
 ἦλθομεν.
- 24 Ἡ δὲ πρῶτον μὲν ὑπὸ ἰλίγγου κατέπεσεν, εἶτα
 ἀνενεγκοῦσα τὴν Κλειὴν κατὰ κόρης ὡς εἶχε ῥα-
 πίζει, καὶ ἐπιλαβομένη τῶν τριχῶν ἅμα πρὸς τὴν
 θυγατέρα ἀνώμαξεν "ἀπώλεσάς μου" λέγουσα "Λευ- 25
 2 κίπη, τὰς ἐλπίδας. Οἴμοι, Σώστρατε. Σὺ μὲν
 ἐν Βυζαντίῳ πολεμεῖς ὑπὲρ ἀλλοτρίων γάμων, ἐν
 Τύρῳ δὲ καταπεπολέμησαι, καὶ τῆς θυγατρὸς σοῦ τις
 τοὺς γάμους σεσύληκεν. Οἴμοι δειλαία, τοιούτους
 3 σου γάμους ὄψεσθαι οὐ προσεδόκων. Ὅφελον ἔμε- 30
 νας ἐν Βυζαντίῳ, ὄφελον ἔπαθες πολέμου νόμῳ τὴν
 ὕβριν, ὄφελόν σε κἂν Θραξ νικήσας ὕβρισεν· οὐκ

εἶχεν ἢ συμφορὰ διὰ τὴν ἀνάγκην ὄνειδος· νῦν δέ, κακόδαιμον, ἀδοξεῖς ἐν οἷς δυστυχεῖς. Ἐπλάνα δέ 4
 με καὶ τὰ τῶν ἐνυπνίων φαντάσματα, τὸν δὲ ἀληθέ-
 στερον ὄνειρον οὐκ ἐθεασάμην· νῦν [δ'] ἀθλιώτερον
 5 ἀνετμήθης τὴν γαστέρα· αὕτη δυστυχεστέρα τῆς μα-
 χαίρας τομῆς, οὐδὲ εἶδον τὸν ὑβρίσαντά σε, οὐδὲ οἶδά
 μου τῆς συμφορᾶς τὴν τύχην. Οἴμοι τῶν κακῶν.
 Μὴ καὶ δοῦλος ἦν;

Ἐθάρρησεν οὖν ἢ παρθένος, ὡς ἂν ἐμοῦ δια- 25
 10 πεφευγότης, καὶ λέγει· “μὴ λολιδόρει μου, μῆτερ, τὴν
 παρθενίαν· οὐδὲν ἔργον μοι πέπρακται τοιούτων
 ῥημάτων [ἄξιον], οὐδὲ οἶδα τοῦτον ὅστις ἦν, εἴτε
 δαίμων εἴτε ἥρως εἴτε ληστής. Ἐκείμην δὲ πεφοβη- 2
 μένη, μὴδ' ἀνακραγεῖν διὰ τὸν φόβον δυναμένη·
 15 φόβος γὰρ γλώττης ἐστὶ δεσμός. “Ἐν οἶδα μόνον, οὐ-
 δείς μου τὴν παρθενίαν κατήσχυνε.” Καταπεσοῦσα 3
 οὖν ἢ Πάνθεια πάλιν ἔστενευ, ἡμεῖς δὲ ἐσκοποῦμεν
 καθ' ἑαυτοὺς γενόμενοι τί ποιητέον εἶη, καὶ ἐδόκει
 κράτιστον εἶναι φεύγειν, πρὶν ἕως γένηται καὶ τὸ
 20 πᾶν ἢ Κλειῶ βασανιζομένη κατεῖπη.

Δόξαν οὖν οὕτως εἰλόμεθα ἔργου, σκηψάμενοι 26
 πρὸς τὸν θυρωρὸν ἀπιέναι πρὸς ἐρωμένην, καὶ ἐπὶ
 τὴν οἰκίαν ἐρχόμεθα τὴν Κλεινίου. Ἦσαν δὲ λοιπὸν
 μέσαι νύκτες, ὥστε μόλις ὁ θυρωρὸς ἀνέφωξεν ἡμῖν.
 25 Καὶ ὁ Κλεινίας (ἐν ὑπερώῳ γὰρ τὸν θάλαμον εἶχε)
 διαλεγομένων ἡμῶν ἀκούσας κατατρέχει τεταραγμέ-
 νος. Καὶ ἐν τούτῳ τὴν Κλειῶ κατόπιν ὀρῶμεν σπου- 2
 δῆ θέουσαν· ἦν γὰρ δρασμὸν βεβουλευμένη. “Ἀμα
 τε οὖν ὁ Κλεινίας ἤκουσεν ἡμῶν ἃ πεπόνθαμεν· καὶ
 30 τῆς Κλειοῦς ἡμεῖς ὅπως φύγοι, καὶ πάλιν ἡμῶν ἢ
 Κλειῶ τί ποιεῖν μέλλομεν. Παρελθόντες οὖν εἶσω 3
 τῶν θυρῶν τῷ Κλεινίᾳ διηγούμεθα τὰ γεγονότα καὶ

ὅτι φεύγειν διεγνώκαμεν. Λέγει ἡ Κλειώ "κἀγὼ
σὺν ὑμῖν· ἦν γὰρ περιμείνω τὴν ἔω, θάνατός μοι
πρόκειται τῶν βασάνων γλυκύτερος."

- 27 Ὁ οὖν Κλεινίας τῆς χειρός μου λαβόμενος ἄγει
τῆς Κλειοῦς μακρὰν καὶ λέγει "δοκῶ μοι καλλίστην 5
γνώμην εὐρηκέναι, ταύτην μὲν ὑπεξαγαγεῖν, ἡμᾶς
δὲ ὀλίγας ἡμέρας ἐπισχεῖν, κἂν οὕτω δοκῇ, συσκευα-
2 σαμένους ἀπελθεῖν. Οὔτε γὰρ νῦν οἶδε τῆς κόρης
ἢ μήτηρ τίνα κατέλαβεν, ὡς ὑμεῖς φατε, ὅ τε καταμη-
νύσων οὐκ ἔσται τῆς Κλειοῦς ἐκ μέσου γενομένης· 10
τάχα δὲ καὶ τὴν κόρην συμφυγεῖν πείσετε." Ἐλεγε
δὲ καὶ αὐτὸς ὅτι κοινωνὸς γενήσεται τῆς ἀποδημίας.
3 Ταῦτα ἔδοξε· καὶ τὴν μὲν Κλειώ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ
τινι παραδίδωσι, κελεύσας ἐμβάλλεσθαι σκάφει,
ἡμεῖς δὲ αὐτοῦ καταμείναντες ἐφροντίζομεν περὶ τῶν 15
ἔσομένων, καὶ τέλος ἔδοξεν ἀποπειραθῆναι τῆς κόρης
καὶ εἰ μὲν θελήσει συμφυγεῖν, οὕτω πράττειν· εἰ δὲ
μῆ, μένειν αὐτοῦ, παραδόντας ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ.
Κοιμηθέντες οὖν [ὀλίγον] τῆς νυκτὸς ὅσον τὸ λοιπὸν
περὶ τὴν ἔω πάλιν ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπανήλθομεν. 20
- 28 Ἡ οὖν Πάνθεια ἀναστᾶσα περὶ τὰς βασάνους τῆς
Κλειοῦς ἠὺτρεπίζετο καὶ καλεῖν αὐτὴν ἐκέλευσεν.
Ὡς δ' ἦν ἀφανής, πάλιν ἐπὶ τὴν θυγατέρα ἵεται καὶ
"οὐκ ἔρεῖς" ἔφη "τὴν συσκευὴν τοῦ δράματος; ἰδοὺ
2 καὶ ἡ Κλειώ πέφευγεν." Ἡ δὲ ἔτι μᾶλλον ἐθάρρησε 25
καὶ λέγει "τί πλέον εἶπω σοι, τίνα δ' ἄλλην προσα-
γάγω πίστιν τῆς ἀληθείας μείζονα; Εἰ παρθενίας
3 ἐστὶ τις δοκιμασία, δοκίμασον." "Ἐτι καὶ τοῦτο"
ἔφη ἡ Πάνθεια "λείπεται, ἵνα καὶ μετὰ μαρτύρων
δυστυχῶμεν." Ταῦτα ἅμα λέγουσα, ἐπήδησεν ἔξω. 30
- 29 Ἡ δὲ Λευκίππη καθ' ἑαυτὴν γενομένη καὶ τῶν
τῆς μητρὸς γεμισθεῖσα ῥημάτων παντοδαπή τις ἦν.

ἤχθετο, ἤσχύνετο, ὠργίζετο· ἤχθετο μὲν πεφωρα-
 μένη, ἤσχύνετο δὲ ὄνειδιζομένη, ὠργίζετο δὲ ἀπι-
 στουμένη. Αἰδῶς δὲ καὶ λύπη καὶ ὀργὴ τρία τῆς
 ψυχῆς κύματα. Ἡ μὲν γὰρ αἰδῶς διὰ τῶν ὀμμάτων 2
 5 εἰσρέουσα τὴν τῶν ὀφθαλμῶν ἐλευθερίαν καθαιρεῖ·
 ἡ δὲ λύπη περὶ τὰ στέρνα διανεμομένη κατατῆκει τῆς
 ψυχῆς τὸ ζωπυροῦν· ἡ δὲ ὀργὴ περιυλακτοῦσα τὴν
 καρδίαν ἐπικλύζει τὸν λογισμόν τῷ τῆς μανίας ἀφροῶ.
 Λόγος δὲ τούτων ἀπάντων πατήρ, καὶ ἔοικεν ἐπὶ 3
 10 σκοπῷ τόξον βάλλειν καὶ ἐπιτυγχάνειν καὶ ἐπὶ τὴν
 ψυχὴν πέμπειν τὰ βλήματα καὶ ποικίλα τοξεύματα.
 Τὸ μὲν ἐστὶν αὐτῷ λοιδορίας βέλος, καὶ γίνεται τὸ
 ἔλκος ὀργῆ· τὸ δὲ ἐστὶν ἔλεγχος ἀτυχημάτων· ἐκ
 τούτου τοῦ βέλους λύπη γίνεται· τὸ δὲ ὄνειδος ἀμαρ-
 15 τημάτων, καὶ καλοῦσιν αἰδῶ τὸ τραῦμα. Ἴδιον δὲ 4
 τούτων ἀπάντων τῶν βελῶν βαθέα μὲν τὰ βλήματα,
 ἀναιμα δὲ τὰ τοξεύματα. Ἐν δὲ τούτων ἀπάντων
 φάρμακον, ἀμύνεσθαι τὸν βάλλοντα τοῖς αὐτοῖς βλή-
 μασι· λόγος γὰρ γλώσσης βέλος ἄλλης γλώσσης βέλει
 20 θεραπεύεται· καὶ γὰρ τῆς καρδίας ἔπαυσε τὸ θυ-
 μούμενον καὶ τῆς ψυχῆς ἐμάρανε τὸ λυπούμενον.
 Ἄν δέ τις ἀνάγκη τοῦ κρείττονος σιγᾶσῃ τὴν ἄμυναν, 5
 ἀλγεινότερα γίνεται τὰ ἔλκη τῇ σιωπῇ· αἱ γὰρ ὠδίνες
 τῶν ἐκ τοῦ λόγου κυμάτων οὐκ ἀποπτύσασαι τὸν
 25 ἀφρόν οἰδοῦσι περὶ ἑαυτὰς πεφουσημέναι.

Ἐν τούτῳ δὲ ἔτυχον πέμψας τὸν Σάτυρον πρὸς 30
 τὴν κόρην ἀποπειρασόμενον τῆς φυγῆς. Ἡ δὲ πρὶν
 ἀκοῦσαι πρὸς τὸν Σάτυρον “δέομαι” ἔφη “πρὸς θεῶν
 ξένων καὶ ἐγχωρίων, ἕξαρχάσατέ με τῶν τῆς μητρὸς

25 post πεφουσημέναι: τοσοῦτων οὖν ἢ Λευκίππη γε-
 μισθεῖσα δημάτων οὐκ ἔφερε τὴν προσβολήν

2 ὀφθαλμῶν, ὅπη βούλεσθε· εἰ δέ με ἀπελθόντες καταλίποιτε, βρόχον πλεξαμένη τὴν ψυχὴν μου οὕτως ἀφήσω.” Ἐγὼ δὲ ὡς ταῦτα ἤκουσα, τὸ πολὺ τῆς φροντίδος ἀπερριψάμην. Δύο δὲ ἡμέρας διαλιπόντες, ὅτε καὶ ἀποδημῶν ἔτυχεν ὁ πατήρ, παρεσκευαζόμεθα 5 πρὸς τὴν φυγὴν.

31 Εἶχε δ' ὁ Σάτυρος τοῦ φαρμάκου λείψανον, ᾧ τὸν Κώνωπα ἦν κατακοιμίσας· τούτου διακονούμενος ἡμῖν ἐργεῖ λαθῶν κατὰ τῆς κύλικος τῆς τελευταίας, ἣν τῇ Πανθείᾳ προσέφερεν· ἣ δὲ ἀναστᾶσα ᾤχετο 10 2 εἰς τὸν θάλαμον ἐαυτῆς καὶ εὐθύς ἐκάθευδεν. Εἶχε δὲ ἑτέραν ἢ Λευκίππη θαλαμηπόλον, ἣν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ καταβαπτίσας ὁ Σάτυρος (προσεπεποίητο γὰρ καὶ αὐτῆς, ἐξ οὗ τῷ θαλάμῳ προσεληλύθει, ἐραῖν) ἐπὶ τὴν τρίτην θήραν ἔρχεται τὸν θυρωρὸν· κακεῖ- 15 3 νον βεβλήκει τῷ αὐτῷ πώματι. Ὅχημα δὲ εὐτρεπὲς ἡμᾶς πρὸ τῶν πυλῶν ἐξεδέχετο, ὅπερ ὁ Κλεινίας παρεσκεύασε, καὶ ἔφθασεν ἡμᾶς ἐπ' αὐτοῦ περιμένων αὐτός. Ἐπεὶ δὲ πάντες ἐκάθευδον, περὶ πρῶτας νυκτὸς φυλακὰς προῆμεν ἀσοφητί, Λευκίππην τοῦ 20 4 Σατύρου χειραγωγοῦντος. Καὶ γὰρ ὁ Κώνωψ, ὅσπερ ἡμῖν ἐφήδρευε, κατὰ τύχην ἐκείνην ἀπεδήμει τὴν ἡμέραν τῇ δεσποίνῃ διακονησόμενος. Ἀνοίγει δὲ τὰς θύρας ὁ Σάτυρος καὶ προήλθομεν· ὡς δὲ παρῆμεν 5 ἐπὶ τὰς πύλας, ἐπέβημεν τοῦ ὀχήματος. Ἦμεν δὲ οἱ 25 πάντες ἕξ, ἡμεῖς καὶ ὁ Κλεινίας καὶ δύο θεράποντες αὐτοῦ. Ἐλαύνομεν οὖν τὴν ἐπὶ Σιδῶνος καὶ περὶ μοίρας τῆς νυκτὸς δύο παρῆμεν ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ εὐθύς ἐπὶ Βηρυτοῦ τὸν δρόμον ἐποιοῦμεθα, νομίζοντες εὐ- 6 ρήσειν ἐκεῖ ναῦν ἐφορμουῖσαν. Καὶ οὐκ ἠτυχήσαμεν· 30 ὡς γὰρ ἐπὶ τοῦ Βηρυτίων λιμένος ἦλθομεν, ἀναγόμενον σκάφος εὗρομεν, ἄρτι τὰ πρυμνήσια μέλλον

ἀπολύειν. Μηδὲν οὖν ἐρωτήσαντες ποῖ πλεῖ, μετεσκευαζόμεθα ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐκ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ καιρὸς μικρὸν ἄνω τῆς ἕω. Ἐπλεῖ δὲ τὸ πλοῖον εἰς Ἀλεξάνδρειαν, τὴν μεγάλην τοῦ Νείλου πόλιν.

5 Ἐχαιρον τὸ πρῶτον ὄρων τὴν θάλατταν οὕτω 32
πελαγίζοντος τοῦ σκάφους, ἀλλ' ἔτι τοῖς λιμέσιν ἐποχουμένου. Ὡς δὲ ἔδοξεν οὔριον εἶναι πρὸς ἀναγωγὴν τὸ πνεῦμα, θόρυβος ἦν πολὺς κατὰ τὸ σκάφος, τῶν ναυτῶν διαθεόντων, τοῦ κυβερνήτου κελεύοντος, ἐλκομένων τῶν κάλων· ἢ κεραία περιήγετο, 2
10 τὸ ἰστίον καθίετο, ἢ ναῦς ἀπεσαλεύετο, τὰς ἀγκύρας ἀνέσπων, ὁ λιμὴν κατελείπετο· τὴν γῆν ἐωρῶμεν ἀπὸ τῆς νεῶς κατὰ μικρὸν ἀναχωροῦσαν, ὡς αὐτὴν πλέουσιν· παιανισμὸς ἦν καὶ πολλή τις εὐχή, θεοὺς
15 σωτήρας καλούντων [καὶ] εὐφημούντων αἷσιον τὸν πλοῦν γενέσθαι· τὸ πνεῦμα ἤρετο σφοδρότερον, τὸ ἰστίον ἐκυρτοῦτο καὶ εἶλκε τὴν ναῦν.

Ἐτυχε δὲ τις ἡμῖν νεανίσκος παρασκηναῶν, ὃς 33
ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀρίστου, φιλοφρονούμενος ἡμᾶς συναριστᾶν ἠξίου. Καὶ ἡμῖν δ' ὁ Σάτυρος παρέφερεν· ὥστε εἰς μέσον καταθέμενοι ἃ εἶχομεν, τὸ ἄριστον ἐκοινοῦμεν, ἠδὲ καὶ λόγον. Λέγω δὲ πρῶτος 2
“πόθεν, ὦ νεανίσκε, καὶ τίνα σε δεῖ καλεῖν;” “Ἐγὼ Μενέλαος” εἶπεν, “τὸ δὲ γένος Αἰγύπτιος. Τὰ δὲ
25 ὑμέτερα τίνα;” “Ἐγὼ Κλειτοφῶν, οὔτος Κλεινίας, 3
Φοίνικες ἄμφω.” “Τίς οὖν ἡ πρόφασις ὑμῖν τῆς ἀποδημίας;” “Ἦν σὺ πρῶτος ἡμῖν φράσης, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν ἀκούσῃ.”

Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος “τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς 34
30 ἐμῆς ἀποδημίας ἔρως βάσκανος καὶ θήρα δυστυχῆς. Ἦρων μεираκίου καλοῦ, τὸ δὲ μεираκίον φιλόθηρον ἦν. Ἐπεῖχον τὰ πολλά, κρατεῖν οὐκ ἠδυνάμην· ὡς

- 2 δ' οὐκ ἐπειθον, εἰλόμην ἐπὶ τὰς ἄγρας κἀγώ. Ἐθη-
 ρῶμεν οὖν ἵππεύοντες ἄμφω καὶ τὰ πρῶτα εὐτυχοῦ-
 3 μεν, τὰ λεπτὰ διώκοντες τῶν θηρίων. Ἐξαίφνης δὲ
 σῦς τῆς ὕλης προπηδᾷ, καὶ τὸ μειράκιον ἐδίωκε· καὶ
 ὁ σῦς ἐπιστρέφει τὴν γένυν καὶ ἀντιπρόσωπος ἐχώρει 5
 δρόμῳ, καὶ τὸ μειράκιον οὐκ ἐξετρέπετο, βοῶντος
 ἐμοῦ καὶ κεκραγότης ἔλκε τὸν ἵππον, μετένεγκε τὰς
 ἡνίας, πονηρὸν τὸ θηρίον· ἄξας δὲ ὁ σῦς σπουδῆ
 4 ἔτρεχεν ὡς ἐπ' αὐτό. Καὶ οἱ μὲν συνέπιπτον ἀλλή-
 λοις, ἐμὲ δὲ τρόμος, ὡς εἶδον, λαμβάνει καὶ φοβού- 10
 μενος μὴ φθάσῃ τὸ θηρίον καὶ πατάξῃ τὸν ἵππον,
 ἐναγκυλησάμενος τὸ ἀκόντιον, πρὶν ἀκριβῶς κατα-
 στοχάσασθαι τοῦ σκοποῦ, πέμπω τὸ βέλος, τὸ δὲ
 5 μειράκιον παραθέον ἀρπάξει τὴν βολήν. Τίνα οἶει
 με τότε ψυχὴν ἔχειν, εἰ καὶ ψυχὴν εἶχον ὅλως; Τὸ 15
 δὲ οἰκτρότερον, τὰς χεῖρας ὥρεγέ μοι μικρὸν ἔτι
 ἐμπνέων καὶ περιέβαλλε καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἐμίσει
 με τὸν πονηρὸν ὁ ὑπ' ἐμοῦ πεφονευμένος, ἀλλὰ τὴν
 ψυχὴν ἀφῆκε τῇ φονευσάσῃ περιπλεκόμενος δεξιᾷ.
 6 Ἄγουσιν οὖν με ἐπὶ τὸ δικαστήριον οἱ τοῦ μειρακίου 20
 γονεῖς οὐκ ἄκουτα· καὶ γὰρ παρελθὼν ἀπελογούμην
 οὐδέν, θανάτου δὲ ἐτιμώμην ἐμαυτῷ. Ἐλεήσαντες
 οὖν οἱ δικασταὶ προσετίμησάν μοι τριετῆ φυγὴν· ἧς
 νῦν τέλος ἐχούσης, αὐθις ἐπὶ τὴν ἐμαυτοῦ καταίρω.”
 7 Ἐπεδάκρυσεν ὁ Κλεινίας αὐτοῦ λέγοντος Πάτροκλον 25
 πρόφασιν, ἀναμνησθεῖς Χαρικλέους· καὶ ὁ Μενέλαος
 “τὰμὰ δακρύεις” ἔφη “ἢ καὶ σέ τι τοιοῦτον ἐξῆγάγε;”
 Στενάξας οὖν ὁ Κλεινίας καταλέγει τὸν Χαρικλέα
 καὶ τὸν ἵππον, κἀγὼ τὰμαυτοῦ.
- 35 Ὅρῶν οὖν ἐγὼ τὸν Μενέλαον κατηφῆ πάνυ τῶν 30

15 post ὅλως: ὡς ἂν ἄλλος τις ἀποθάνοι ζῶν

ἑαυτοῦ μεμνημένον, τὸν δὲ Κλεινίαν ὑποδακρύνοντα
 μνήμη Χαρικλέους, βουλόμενος αὐτοὺς τῆς λύπης
 ἀπαγαγεῖν, ἐμβάλλω λόγον ἐρωτικῆς ἐχόμενον ψυχα-
 γωγίας· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡ Λευκίππη παρῆν, ἀλλ' ἐν
 5 μυχῷ ἐκάθευδε τῆς νεώς. Λέγω δὴ πρὸς αὐτοὺς ὑπο- 2
 μειδιῶν “ὡς παρὰ πολὺ κρατεῖ μου Κλεινίας· ἐβού-
 λετο γὰρ λέγειν κατὰ γυναικῶν, ὥσπερ εἰώθει. Ῥᾶον
 δ' ἂν εἴποι νῦν ἦτοι ὡς κοινωνὸν ἔρωτος εὐρών.
 Οὐκ οἶδα γὰρ πῶς ἐπιχωριάζει νῦν ὁ εἰς τοὺς ἄρρε- 3
 10 νας ἔρωτος.” “Οὐ γὰρ πολὺ ἄμεινον” ὁ Μενέλαος ἔφη
 “τοῦτο ἐκείνου; καὶ γὰρ ἀπλούστεροι παῖδες γυναι-
 κῶν, καὶ τὸ κάλλος αὐτοῖς δριμύτερον εἰς ἡδονήν.”
 “Πῶς δριμύτερον” ἔφη “εἶγε παρακῦψαν μόνον οἴχε- 4
 ται καὶ οὐκ ἀπολαῦσαι δίδωσι τῷ φιλοῦντι, ἀλλ'
 15 ἔοικε τῷ τοῦ Ταντάλου πώματι; πολλάκις γὰρ ἐν 5
 ᾧ πίνεται πέφενγε, καὶ ἀπῆλθεν ὁ ἐραστὴς οὐχ
 εὐρὼν πιεῖν· τὸ δὲ ἔτι πινόμενον ἀρπάζεταιται πρὶν
 [ἂν] ὁ πίνων κορεσθῆ, καὶ οὐκ ἔστιν ἀπὸ παιδὸς
 ἀπελθεῖν ἐραστὴν ἄλυπον ἔχοντα τὴν ἡδονήν· κατα-
 20 λείπει γὰρ ἔτι διψῶντα.”

Καὶ ὁ Μενέλαος “ἀγνοεῖς, ὦ Κλειτοφῶν” ἔφη 36
 “τὸ κεφάλαιον τῆς ἡδονῆς. Ποθεινὸν γὰρ αἰεὶ τὸ
 ἀκόρεστον. Τὸ μὲν γὰρ εἰς χρῆσιν χρονιώτερον τῷ
 κόρῳ μαραίνει τὸ τερπνόν, τὸ δὲ ἀρπαζόμενον και-
 25 νόν ἔστιν αἰεὶ καὶ μᾶλλον ἀνθεῖ· οὐ γὰρ γεγηρακυῖαν
 ἔχει τὴν ἡδονήν, καὶ ὅσον ἐλαττοῦται τῷ χρόνῳ,
 τοσοῦτον εἰς μέγεθος ἐκτείνεται πόθῳ. Καὶ τὸ ῥό- 2
 δον διὰ τοῦτο τῶν ἄλλων εὐμορφότερόν ἐστι φυτῶν,
 ὅτι τὸ κάλλος αὐτοῦ φεύγει ταχύ. Δύο γὰρ ἐγὼ
 30 νομίζω κατ' ἀνθρώπους κάλλη πλαναῶσθαι, τὸ μὲν

3 οὐράνιον, τὸ δὲ πάνδημον. Ἄλλὰ τὸ μὲν οὐράνιον ἄχθεται θνητῶ σκῆνει δεδεμένον καὶ ζητεῖ πρὸς οὐρανὸν ταχὺ φεύγειν· τὸ δὲ πάνδημον ἔρριπται κάτω καὶ ἐγχρονίζει περὶ τοῖς σώμασιν. Εἰ δὲ καὶ ποιητὴν δεῖ λαβεῖν μάρτυρα τῆς οὐρανίας τοῦ κάλλους ἀνό- 5
δου, ἄκουσον Ὀμήρου λέγοντος

τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἴνοχοεῦεν
κάλλεος εἶνεκα οἴο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

4 Οὐδεμία δὲ ἀνέβη ποτὲ εἰς οὐρανὸν διὰ κάλλος γυνή.
Καὶ γὰρ γυναιξὶ κεκοινώνηκεν ὁ Ζεὺς. Ἄλλ' Ἀλκμή- 10
νην μὲν ἔχει πένθος καὶ φυγὴ, Δανάην δὲ λάρναξ καὶ
θάλασσα, Σεμέλη δὲ πυρὸς γέγονε τροφή· ἂν δὲ
μειρακίου Φρυγὸς ἐρασθῆ, τὸν οὐρανὸν αὐτῶ δίδω-
σιν, ἵνα καὶ συνοικῆ καὶ οἴνοχόον ἔχη τοῦ νέκταρος·
ἢ δὲ πρότερον διάκονος τῆς τιμῆς ἐξέωσται· ἦν γάρ, 15
οἶμαι, γυνή.”

37 Ὑπολαβὼν οὖν ἐγὼ “καὶ μὴν οὐράνιον” ἔφην
“ἔοικε μᾶλλον εἶναι τὸ τῶν γυναικῶν κάλλος, ὅσον
μὴ ταχὺ φθείρεται. Ἐγγὺς γὰρ τοῦ θείου τὸ ἄφθαρ-
τον, τὸ δὲ κινούμενον ἐν φθορᾷ θνητὴν φύσιν μι- 20
2 μούμενον οὐκ οὐράνιον ἐστὶν ἀλλὰ πάνδημον. Ἡρά-
σθη μειρακίου Φρυγός, ἀνήγαγεν εἰς οὐρανὸν τὸν
Φρύγα· τὸ δὲ κάλλος τῶν γυναικῶν αὐτὸν τὸν Δία
κατήγαγεν ἐξ οὐρανοῦ. Διὰ γυναικᾶ ποτε Ζεὺς ἐμυ-
κήσατο, διὰ γυναικᾶ ποτε Σάτυρον ὠρχήσατο, καὶ 25
3 χρυσὸν πεποίηκεν ἑαυτὸν ἄλλη γυναικί. Οἴνοχοεῖτω
μὲν Γανυμήδης, μετὰ δὲ τῶν θεῶν Ἥβη πινέτω, ἵνα
ἔχη μειράκιον διάκονον γυνή. Ἐλεῶ δὲ αὐτοῦ τὴν
ἀρπαγὴν. Ὅρσις ἐπ' αὐτὸν κατέβη ὠμηστῆς, ὁ δὲ

1 post πάνδημον: ὡσπερ τοῦ κάλλους οἱ χορηγοὶ θεαί

ἀνάρπαστος γενόμενος ὑβρίζειται καὶ ἔοικεν ἔσταν-
 ρουμένῳ· καὶ τὸ θεάμα ἐστὶν αἰσχιστον, μειράκιον
 ἐξ ὀνύχων κρεμάμενον. Σεμέλην δὲ εἰς οὐρανὸν 4
 ἀνήγαγεν οὐκ ὄρνις ὠμηστής, ἀλλὰ πῦρ· καὶ μὴ
 5 θαυμάσης εἰ διὰ πυρός τις ἀναβαίνει εἰς οὐρα-
 νόν· οὕτως ἀνέβη Ἡρακλῆς. Εἰ δὲ Δανάης τὴν
 λάρνακα γελᾷς, πῶς τὸν Περσέα σιωπᾷς; Ἀλκμήνη
 δὲ τοῦτο μόνον δῶρον ἀρκεῖ, ὅτι δι' αὐτὴν ἔκλε-
 ψεν ὁ Ζεὺς τρεῖς ὅλους ἡλίους. Εἰ δὲ δεῖ μεθέντα 5
 10 τὰς μυθολογίας αὐτὴν εἰπεῖν τὴν ἐν τοῖς ἔργοις ἡδο-
 νήν, ἐγὼ μὲν πρωτόπειρος ὢν εἰς γυναῖκας, ὅσον
 ὁμιλῆσαι ταῖς εἰς Ἀφροδίτην πωλουμέναις· ἄλλος γὰρ
 ἂν ἴσως εἰπεῖν τι καὶ πλεον ἔχοι μεμνημένος· εἰρή-
 σεται δέ μοι, κἂν μετρίως ἔχω πείρας. Γυναικὶ μὲν 6
 15 οὖν ὑγρὸν μὲν τὸ σῶμα ἐν ταῖς συμπλοκαῖς, μαλθακὰ
 δὲ τὰ χεῖλη πρὸς τὰ φιλήματα. Καὶ διὰ τοῦτο μὲν
 ἔχει τὸ σῶμα ἐν τοῖς ἀγκαλίσμασιν, ἐν δὲ ταῖς σαρκὶν
 ὅλως ἐνηρμοσμένον, καὶ πῶς ἐγκείμενον περιβάλλει
 τὴν ἡδονήν. Ἐνστίζει δὲ τοῖς χεῖλεσιν ὥσπερ σφρα- 7
 20 γίδας τὰ φιλήματα, φιλεῖ δὲ τέχνη καὶ σκευάζει τὸ
 φίλημα γλυκύτερον. Οὐ γὰρ μόνον ἐθέλει φιλεῖν τοῖς
 χεῖλεσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ὀδοῦσι συμβάλλεται καὶ περὶ
 τὸ τοῦ φιλοῦντος στόμα βόσκεται καὶ δάκνει τὰ φιλή-
 ματα. Ἐν δὲ τῇ τῆς Ἀφροδίτης ἀκμῇ οἰστρεῖ μὲν 8
 25 ὑφ' ἡδονῆς, περικέχηνε δὲ φιλοῦσα καὶ μαίνεται·
 αἱ δὲ γλῶτται τοῦτον τὸν χρόνον φοιτῶσιν ἀλλήλαις
 εἰς ὁμίλιαν καὶ ὡς δύνανται βιάζονται κἀκεῖναι φι-
 λεῖν· σὺ δὲ μείζονα ποιεῖς τὴν ἡδονὴν ἀνοίγων τὰ
 φιλήματα. Πρὸς δὲ τὸ τέρμα τῆς Ἀφροδίτης ἡ γυνὴ 9
 30 γινομένη πέφυκεν ἀσθμαίνειν ὑπὸ καυματώδους

24 post φιλήματα: ἔχει δὲ τινα καὶ μασθὸς ἐπαφώμενος ἰδίαν ἡδονήν

ἡδονῆς, τὸ δὲ ἄσθμα σὺν πνεύματι ἐρωτικῶ μέχρι
 τῶν τοῦ στόματος χειλέων ἀναθορὸν συντυγχάνει
 πλανωμένῳ τῷ φιλήματι καὶ ζητοῦντι καταβῆναι κά-
 10 τῶ· ἀναστρέφον δὲ σὺν τῷ ἄσθματι τὸ φίλημα καὶ
 μιχθὲν ἔπεται καὶ βάλλει τὴν καρδίαν· ἢ δὲ τα- 5
 ραχθεῖσα τῷ φιλήματι πάλλεται. Εἰ δὲ μὴ τοῖς
 σπλάγχνοις ἦν δεδεμένη, ἠκολούθησεν ἂν ἔλκυσθεῖ-
 σα ἄνω τοῖς φιλήμασι. Παίδων δὲ φιλήματα μὲν
 ἀπαίδευτα, περιπλοκαὶ δ' ἀμαθεῖς, Ἀφροδίτη δὲ
 ἀργή, ἡδονῆς δ' οὐδέν." 10

38 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἀλλὰ σύ μοι δοκεῖς" ἔφη "μὴ
 πρωτόπειρος ἀλλὰ γέρον εἰς Ἀφροδίτην τυγχάνειν·
 τοσαύτας ἡμῶν κατέχεας γυναικῶν περιεργίας. Ἐν
 2 μέρει δὲ καὶ τὰ τῶν παίδων ἀντάκουσον. Γυναικὶ
 μὲν γὰρ πάντα ἐπίπλαστα καὶ τὰ ῥήματα καὶ τὰ σχή- 15
 ματα· καὶ εἶναι δόξη καλή, τῶν ἀλειμμάτων ἢ πο-
 λυπράγμων μηχανή· καὶ ἐστὶν αὐτῆς τὸ κάλλος ἢ
 μύρων ἢ τριχῶν βαφῆς ἢ καὶ φιλημάτων· ἂν δὲ τῶν
 πολλῶν τούτων γυμνώσεως δόλων, ἔοικε κολοιῶ γε-
 3 γυμνωμένῳ τῶν τοῦ μύθου πτερῶν. Τὸ δὲ κάλλος 20
 τὸ παιδικὸν οὐκ ἀρδεύεται μύρων ὄσφραις οὐδὲ δο-
 λεραῖς καὶ ἀλλοτριαῖς ὀσμαῖς, πάσης δὲ γυναικῶν
 μυραλοιφίας ἥδιον ὄδωθεν ὁ τῶν παίδων ἰδρώς.
 4 Ἐξεστὶ δὲ αὐτοῖς καὶ πρὸ τῆς ἐν Ἀφροδίτῃ συμπλοκῆς
 ἐν παλαιστρᾷ συμπεσεῖν καὶ φανερῶς περιχυθῆναι, 25
 καὶ οὐκ ἔχουσιν αἰσχύνην αἰ περιπλοκαί, καὶ οὐ μαλ-
 θάσσει τὰς ἐν Ἀφροδίτῃ περιπλοκὰς ὑγρότης σαρκῶν,
 ἀλλ' ἀντιτυπεῖ πρὸς ἄλληλα τὰ σώματα καὶ περὶ τῆς
 5 ἡδονῆς ἀθλεῖ. Τὰ δὲ φιλήματα σοφίαν μὲν οὐκ ἔχει
 γυναικείαν οὐδὲ μαγγανεύει τοῖς χείλεσιν σινάμωρον 30
 ἀπάτην, ὡς δὲ οἶδε φιλεῖ, καὶ οὐκ ἐστὶ τέχνης ἀλλὰ
 [τῆς] φύσεως τὰ φιλήματα. Αὕτη δὲ παιδὸς φιλήμα-

τος εἰκῶν· εἰ νέκταρ ἐπήγνυτο καὶ χεῖλος ἐγίνετο, τοιαῦτα ἂν ἔσχεσ τὰ φιλήματα. Φιλῶν δὲ οὐκ ἂν ἔχοις κόρον, ἀλλ' ὅσον ἐμπορῆ, διψῆς ἔτι φιλεῖν, καὶ οὐκ ἂν ἀποσπάσειας τὸ στόμα, μέχρῃς ἂν ὑφ' ἡδονῆς
5 ἐκφύγῃς τὰ φιλήματα.”

Γ

Τρίτην δὲ ἡμέραν πλεόντων ἡμῶν, ἐξ αἰθρίας πολλῆς αἰφνίδιον ἀγλὺς περιχεῖται καὶ τῆς ἡμέρας ἀπωλώλει τὸ φῶς· ἐγείρεται δὲ κάτωθεν ἄνεμος ἐκ τῆς θαλάσσης κατὰ πρόσωπον τῆς νεώς, καὶ ὁ κυβερ-
10 νήτης περιάγειν ἐκέλευσε τὴν κεραίαν. Καὶ σπουδῆ 2 περιῆγον οἱ ναῦται, πῆ μὲν τὴν ὀθόνην ἐπὶ θάτερα συνάγοντες ἄνω τοῦ κέρως βία (τὸ γὰρ πνεῦμα σφοδρότερον ἐμπεσὸν ἀνθέλκειν οὐκ ἐπέτρεπε), πῆ δὲ πρὸς θάτερον μέρος, φυλάττοντες τοῦ πρόσθεν μέ-
15 τρου καθ' ὃ συνέβαινε οὐριον εἶναι τῆ περιαγωγῆ τὸ πνεῦμα. Κλίνεται δὲ κοῖλον τοιχίσαν τὸ σκάφος καὶ 3 ἐπὶ θάτερα μετεωρίζεται καὶ πάντῃ προηνὲς ἦν, καὶ ἐδόκει τοῖς πολλοῖς ἡμῶν περιτραπήσεσθαι καθάπαξ ἐμπίπτοντος τοῦ πνεύματος. Μετεσκευαζόμεθα οὖν
20 ἅπαντες εἰς τὰ μετέωρα τῆς νεώς, ὅπως τὸ μὲν βαπτιζόμενον τῆς νεώς ἀνακουφίσαιμεν, τὸ δὲ τῆ προσ-
θήκη βιασάμενοι κατὰ μικρὸν καθέλοιμεν εἰς τὸ ἀν-
τίρροπον. Πλέον δὲ ἠνύομεν οὐδέν· ἀνέφερε γὰρ 4 ἡμᾶς μᾶλλον κορυφούμενον τὸ ἔδαφος τῆς νεώς, ἢ
25 πρὸς ἡμῶν κατεβιβάζετο. Καὶ χρόνον μὲν τινα δια- 5 ταλαντουμένην οὕτω τὴν ναῦν τοῖς κύμασιν ἐπαλαίομεν εἰς τὸ ἀντίρροπον καθελεῖν· αἰφνίδιον δὲ

μεταβάλλεται τὸ πνεῦμα ἐπὶ θάτερα τῆς νεῶς καὶ
 μικροῦ βαπτίζεται τὸ σκάφος, τοῦ μὲν τέως εἰς κῦμα
 κλιθέντος ἀναθορόντος ὀξεία ῥοπῇ, θατέρου δέ, ὃ
 6 ἠώρητο, καταρραγέντος εἰς τὴν θάλατταν. Κωκυ-
 τὸς οὖν αἴρεται μέγας ἐκ τῆς νεῶς, καὶ μετοικία πά- 5
 λιν καὶ δρόμος μετὰ βοῆς ἐπὶ τὰς ἀρχαίας ἔδρας.
 Καὶ τρίτον καὶ τέταρτον καὶ πολλάκις τὸ αὐτὸ πά-
 σχοντες κοινὴν ταύτην εἶχομεν [έν] τῷ σκάφει τὴν
 πλάνην. Πρὶν μὲν γὰρ μετασκευάσασθαι τὸ πρῶτον,
 διαυλος ἡμᾶς διαλαμβάνει δεύτερος. 10

2 Σκευοφοροῦντες οὖν κατὰ τὴν ναῦν διὰ πάσης
 ἡμέρας δόλιχόν τινα τοῦτον δρόμον μυρίον ἐπονοῦ-
 μεν, αἰεὶ τὸν θάνατον προσδοκῶντες. Καὶ ἦν, ὡς
 2 εἰκός, οὐ μακράν. Περὶ γὰρ μεσημβρίαν δειλήν ὁ
 μὲν ἥλιος τέλεον ἀρπάζεται, ἐωρῶμεν δὲ ἑαυτοὺς ὡς 15
 ἐν σελήνῃ. Πῦρ μὲν ἀπ' αὐτῆς ἵπταται, μυκᾶται δὲ
 βροντῶν [ὁ] οὐρανός, καὶ τὸν ἀέρα γεμίζει βόμβος,
 ἀντεβόμβει δὲ κάτωθεν τῶν κυμάτων ἢ στάσις, με-
 ταξὺ δὲ οὐρανοῦ καὶ θαλάσσης ἀνέμων ποικίλων
 3 ἐσύριξε ψόφος. Καὶ ὁ μὲν ἀῆρ εἶχε σάλπιγγος ἦχον, 20
 οἱ δὲ κάλοι περὶ τὴν ὀθόνην πίπτουσιν, ἀντιπατα-
 γοῦντες δὲ ἐτετρίγεσαν· ἐφόβει δὲ καὶ τὰ ξύλα τῆς
 νεῶς ῥηγνύμενα μὴ κατὰ μικρὸν ἀνοιχθεῖν τὸ σκάφος
 τῶν γόμφων ἀποσπωμένων· γέρρα δὲ περὶ πᾶσαν τὴν
 4 ναῦν ἐκεκάλυπτο. Καὶ γὰρ ὄμβρος ἐπέκλυζε πολὺς, 25
 ἡμεῖς δὲ τὰ γέρρα ὑποδύντες ὥσπερ εἰς ἄντρον ἐμένο-
 μεν, παραδόντες ἑαυτοὺς τῇ τύχῃ, ῥίψαντες τὰς ἐλπί-
 5 δας. Τρικυμῖαι δὲ πολλαὶ καὶ πάντοθεν, αἱ μὲν κατὰ
 πρόσωπον, αἱ δὲ κατ' οὐρὰν τῆς νεῶς ἀλλήλαις ἀντέ-
 πιπτον. Ἡ δὲ ναῦς αἰεὶ πρὸς μὲν τὸ κυρτούμενον τῆς 30
 θαλάσσης ἠγείρετο, πρὸς δὲ τὸ παραδραμὸν ἤδη καὶ
 χθαμαλὸν τοῦ κύματος κατεδύετο. Ἐώκει δὲ τῶν κυ-

μάτων τὰ μὲν ὄρεσι, τὰ δὲ χάσμασιν. Ἦν δὲ καὶ τὰ ἐγ- 6
 κάρσια τῶν κυμάτων ἐκατέρωθεν φοβερώτερα. Ἀνα-
 βαίνουσα μὲν γὰρ ἐπὶ τὴν ναῦν ἢ θάλασσα διὰ τῶν
 γέροντων ἐκυλλέτο καὶ ἐκάλυπτε πᾶν τὸ σκάφος. Τὸ γὰρ 7
 5 κῦμα αἰρόμενον ὑψοῦ, ψαῦον αὐτῶν τῶν νεφῶν,
 πόρρωθεν μὲν πρὸς ἀντιπρόσωπον ἐφαίνετο τῷ σκά-
 φει μέγεθος οἶον * * προσιὸν δὲ βλέπων καταποθή-
 σεσθαι τὴν ναῦν προσεδόκησας. Ἦν οὖν ἀνέμων 8
 μάχη καὶ κυμάτων· ἡμεῖς δὲ οὐκ ἠδυνάμεθα κατὰ
 10 χώραν μένειν ὑπὸ τοῦ τῆς νεῶς σειμοῦ. Συμι-
 γῆς δὲ πάντων ἐγίνετο βοή· ἐρρόχθει τὸ κῦμα, ἐπά-
 φλαξε τὸ πνεῦμα, ὀλολυγμὸς γυναικῶν, ἀλαλαγμὸς
 ἀνδρῶν, κελευσμὸς ναυτῶν, πάντα θρήνων καὶ κω-
 κυτῶν ἀνάμεστα. Καὶ ὁ κυβερνήτης ἐκέλευε ῥί- 9
 15 πτειν τὸν φόρτον· διάκρισις δ' οὐκ ἦν ἀργύρου καὶ
 χρυσοῦ πρὸς ἄλλο τι τῶν εὐτελῶν, ἀλλὰ πάνθ' ὁμοίως
 ἠκοντίζομεν ἔξω τῆς νεῶς· πολλοὶ δὲ καὶ τῶν ἐμπό-
 ρων αὐτοὶ τῶν οἰκείων λαμβάνοντες, ἐν οἷς εἶχον τὰς
 ἐλπίδας, ἐώθουν ἐπειγόμενοι. Καὶ ἦν ἤδη ἡ ναῦς
 20 τῶν ἐπίπλων γυμνή· ὁ δὲ χειμῶν οὐκ ἐσπένδετο.

Τέλος ὁ κυβερνήτης ἀπειπὼν ῥίπτει μὲν τὰ πη- 3
 δάλια ἐκ τῶν χειρῶν, ἀφήσει δὲ τὸ σκάφος τῇ θα-
 λάσσῃ καὶ εὐτρεπίξει ἤδη τὴν ἐφολκίδα καὶ τοῖς ναύ-
 ταις ἐμβαίνειν κελεύσας τῆς ἀποβάθρας ἦρχεν· οἱ
 25 δὲ εὐθύς κατὰ πόδας ἐξήλλοντο. Ἐνθα δὲ καὶ τὰ 2
 δεινὰ ἦν καὶ ἦν μάχη χειροποίητος. Οἱ μὲν γὰρ
 ἐπιβάντες ἤδη τὸν κάλων ἐκοπτον, ὃς συνέδει τὴν
 ἐφολκίδα τῷ σκάφει· τῶν δὲ πλωτήρων ἕκαστος
 ἔσπευδον μεταπηδᾶν ἔνθα καὶ τὸν κυβερνήτην ἐωρά-
 30 κεσαν, ἐφείλκοντό [τε] τὸν κάλων· οἱ δ' ἐκ τῆς ἐφολ-
 κίδος μεταβαίνειν οὐκ ἐπέτρεπον· εἶχον δὲ καὶ πε- 3
 λέκεις καὶ μαχαίρας, καὶ πατάξειν ἠπείλουν, εἴ τις

ἐπιβήσεται· οἱ δὲ ἐκ τῆς νεῶς ὀπλισάμενοι τὸ δυνα-
 τόν, ὁ μὲν κώπης παλαιᾶς τρύφος ἀράμενος, ὁ δὲ τῶν
 τῆς νεῶς σελμάτων, ἡμύνοντο. Θάλασσα γὰρ εἶχε
 4 νόμον τὴν βίαν καὶ ἦν ναυμαχίας καινὸς τρόπος. Οἱ
 μὲν γὰρ ἐκ τῆς ἐφολκίδος δέει τοῦ καταδῦναι τῶ 5
 τῶν ἐπεμβαινόντων ὄχλῳ πελέκεσι καὶ μαχαίραις
 τοὺς ἐξαλλομένους ἔπαιον· οἱ δὲ σκυτάλαις καὶ κώ-
 5 παις ἅμα τῶ πηδήματι τὰς πληγὰς κατέφερον· οἱ
 δὲ καὶ ἄκρου ψαύοντες τοῦ σκάφους ἐξωλίσθανον·
 ἔνιοι δὲ καὶ ἐπιβαίνοντες τοῖς ἐπὶ τῆς ἐφολκίδος ἤδη 10
 διεπάλαιον· φιλίας γὰρ ἢ αἰδοῦς οὐκέτι θεσμὸς ἦν,
 ἀλλὰ τὸ οἰκεῖον ἕκαστος σκοπῶν ἀσφαλές, τὸ πρὸς
 τοὺς ἐτέρους εὐγνωμον οὐκ ἐλογίζετο. Οὕτως οἱ
 μεγάλοι κίνδυνοι καὶ τοὺς τῆς φιλίας λύουσι νόμους.
 4 Ἐνθα δὴ τις ἀπὸ τῆς νεῶς νεανίσκος εὐρωστός 15
 λαμβάνεται τοῦ κάλω καὶ ἐφέλκεται τὴν ἐφολκίδα,
 καὶ ἦν ἐγγὺς ἤδη τοῦ σκάφους, ἠντρεπίζετο δὲ ἕκα-
 2 στος ὡς εἰ πελάσειε πηδήσων ἐς αὐτήν. Καὶ δύο
 μὲν ἢ τρεῖς ἠντύχησαν οὐκ ἀναιμωτί, πολλοὶ δὲ ἀπο-
 πηδᾶν πειρώμενοι ἐξεκυλίσθησαν τῆς νεῶς κατὰ τῆς 20
 θαλάσσης. Ταχὺ γὰρ τὴν ἐφολκίδα ἀπολύσαντες οἱ
 ναῦται, πελέκει κόψαντες τὸν κάλων τὸν πλοῦν εἶχον
 ἔνθα αὐτοὺς ἤγε τὸ πνεῦμα· οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νεῶς ἐπη-
 3 ρῶντο καταδῦναι τὴν ἐφολκίδα. Τὸ δὲ σκάφος ἐκυ-
 βίστα περὶ τοῖς κύμασιν ὀρχούμενον, λανθάνει δὲ 25
 προσενεχθὲν ὑφάλῳ πέτρῳ καὶ ρήγνυται πᾶν· ἀπω-
 σθείσης δὲ τῆς νεῶς ὁ ἰστός ἐπὶ θάτερα πεσὼν τὸ μὲν
 4 τι κατέκλασε, τὸ δὲ τι κατέδυσε αὐτῆς. Ὅπόσοι
 μὲν οὖν παραχρῆμα τῆς ἄλμης πιόντες κατεσχέθη-
 σαν, οὗτοι μετριωτέραν ὡς ἐν κακοῖς ἔσχον τὴν συμ- 30
 φοράν, οὐκ ἐνδιατρίψαντες τῶ τοῦ θανάτου φόβῳ.
 Ὁ γὰρ ἐν θαλάττῃ θάνατος βραδὺς προαναιρεῖ πρὸ

τοῦ παθεῖν· ὁ γὰρ ὀφθαλμὸς πελάγους γεμισθεὶς ἀόριστον ἐκτείνει τὸν φόβον, ὡς καὶ διὰ τούτων θάνατον δυστυχεῖν πλείονα· ὅσον γὰρ τῆς θαλάσσης τὸ μέγεθος, τοσοῦτος καὶ ὁ τοῦ θανάτου φόβος.
 5 Ἐνιοὶ δὲ κολυμβᾶν πειρώμενοι, προσραγέντες ὑπὸ 6 τοῦ κύματος τῇ πέτρᾳ διεφθείροντο· πολλοὶ δὲ καὶ ξύλοις ἀπερρωγόσι συμπεσόντες ἐπείροντο δίκην ἰχθύων· οἱ δὲ καὶ ἡμιθνηῆτες ἐνήχοντο.

Ἐπεὶ οὖν τὸ πλοῖον διελύθη, δαίμων τις ἀγαθὸς 5
 10 περιέσωσεν ἡμῖν τῆς πρῶρας μέρος, ἔνθα περικαθίσαντες ἐγώ τε καὶ ἡ Λευκίππη κατὰ ῥοῦν ἐφερόμεθα τῆς θαλάσσης· ὁ δὲ Μενέλαος καὶ ὁ Σάτυρος σὺν ἄλλοις τῶν πλωτήρων ἐπιτυχόντες τοῦ ἴστοῦ καὶ ἐπιπεσόντες ἐνήχοντο. Πλησίον δὲ καὶ τὸν Κλεινίαν 2
 15 ἐρωῶμεν περινηχόμενον τῇ κεραίᾳ καὶ ταύτην ἠκούσαμεν αὐτοῦ τὴν βοήν “ἔχου τοῦ ξύλου, Κλειτοφῶν.” ἅμα δὲ λέγοντα κῦμα ἐπεκάλυπτε κατόπιν· καὶ ἡμεῖς ἐκωκύσαμεν. Κατὰ ταῦτό καὶ ἡμῖν ἐπε- 3
 φέρετο [τὸ] κῦμα· ἀλλὰ τύχη τιμὴ πλησίον γενόμενον
 20 ἡμῶν κάτωθεν παρατρέχει, ὥστε ὑψούμενον μετέωρον τὸ ξύλον κατὰ τὸν ἀνχένα τοῦ κύματος καὶ τὸν Κλεινίαν ἰδεῖν αὐθις. Ἄνοιμῶξας οὖν “ἐλέησον” 4
 ἔφην “δέσποτα Πόσειδον, καὶ σπεῖσαι πρὸς τὰ τῆς ναυαγίας σου λείψανα. Πολλοὺς ἤδη τῷ φόβῳ θά-
 25 νάτους ὑπεμείναμεν· εἰ δὲ ἡμᾶς ἀποκτεῖναι θέλεις, μὴ διαστήσης ἡμῶν τὴν τελευταίην· ἐν ἡμᾶς κῦμα καλυψάτω· εἰ δὲ καὶ θηρίων ἡμᾶς βορὰν πέπρωται γενέσθαι, εἰς ἡμᾶς ἰχθύς ἀναλωσάτω, μία γαστήρ χωρησάτω, ἵνα καὶ ἐν ἰχθύσι κοινῇ ταφῶμεν.” Μετὰ 5
 30 μικρὸν δὲ τῆς εὐχῆς τὸ πολὺ τοῦ πνεύματος περιεπέπαυτο, τὸ δὲ ἄγριον ἐστόρεστο τοῦ κύματος. Μεστὴ δὲ ἦν ἡ θάλαττα νεκρῶν σωμάτων. Τοὺς μὲν

οὖν ἀμφὶ τὸν Μενέλαον θᾶπτον προσάγει τῇ γῆ τὸ
 κῦμα· καὶ ἦν ταῦτα τῆς Αἰγύπτου τὰ παράλια· κα-
 6 τεῖχον δὲ τότε λησται πᾶσαν τὴν ἐκεῖ χώραν· ἡμεῖς
 δὲ περὶ δειλίην ἐσπέραν τύχῃ τινὶ τῷ Πηλουσίῳ προσ-
 ἰσχομεν καὶ ἄσμενοι γῆς λαβόμενοι τοὺς θεοὺς ἀνευ- 5
 φημοῦμεν· εἶτα ὠλοφυρόμεθα τὸν Κλεινίαν καὶ τὸν
 Σάτυρον, νομίζοντες αὐτοὺς ἀπολωλέναι.

6 Ἔστι δὲ ἐν τῷ Πηλουσίῳ Διὸς ἱερὸν ἄγαλμα Κα-
 σίου· τὸ δὲ ἄγαλμα νεανίσκος, Ἀπόλλωνι μᾶλλον
 εἰκῶς· οὕτω γὰρ ἡλικίας εἶχε· προβέβληται δὲ τὴν 10
 χεῖρα καὶ ἔχει ῥοιᾶν ἐπ' αὐτῇ· τῆς δὲ ῥοιᾶς ὁ λόγος
 2 μυστικός. Προσευξάμενοι δὴ τῷ θεῷ καὶ περὶ τοῦ
 Κλεινίου καὶ τοῦ Σατύρου σύμβολον ἐξαιτήσαντες
 (καὶ γὰρ ἔλεγον μαντικὸν εἶναι τὸν θεόν) περιήειμεν
 3 τὸν νεών. Κατὰ δὲ τὸν ὀπισθόδομον ὄρωμεν εἰκόνα 15
 διπλῆν, καὶ ὁ γραφεὺς ἐπεγέγραπτο· Εὐάνθης μὲν
 ὁ γραφεὺς, ἡ δὲ εἰκὼν Ἀνδρομέδα καὶ Προμηθεύς,
 δεσμῶται μὲν ἀμφω (διὰ τοῦτο γὰρ αὐτούς, οἶμαι, εἰς
 ἓν συνήγαγεν ὁ ζωγράφος), ἀδελφαὶ δὲ καὶ τὴν ἄλ-
 4 λην τύχην αἱ γραφαί. Πέτραι μὲν ἀμφοῖν τὸ δεσμω- 20
 τήριον, θῆρες δὲ κατ' ἀμφοῖν οἱ δήμιοι, τῷ μὲν ἐξ
 ἀέρος, τῇ δὲ ἐκ θαλάττης· ἐπίκουροι δὲ αὐτοῖς Ἀρ-
 γεῖοι δύο συγγενεῖς, τῷ μὲν Ἡρακλῆς, τῇ δὲ Περ-
 σεύς· ὁ μὲν τοξεύων τὸν ὄρνιν τοῦ Διός, ὁ δὲ ἐπὶ τὸ
 κῆτος τοῦ Ποσειδῶνος ἀθλῶν. Ἄλλ' ὁ μὲν ἴδρυνται 25
 τοξαζόμενος ἐν γῆ, ὁ δὲ ἐξ ἀέρος κρέμαται τῷ πτεροῦ.
 7 Ὁρώρουκται μὲν οὖν εἰς τὸ μέτρον τῆς κόρης ἡ
 πέτρα· θέλει δὲ τὸ ὄρουγμα λέγειν, ὅτι μή τις αὐτὸ
 πεποίηκε χεῖρ, ἀλλ' ἔστιν αὐτόχθον· ἐτράχυνε γὰρ
 τοῦ λίθου τὸν κόλπον ὁ γραφεὺς, ὡς ἔτεκεν αὐτὸν ἡ 30

γῆ. Ἡ δὲ ἐνίδρυσται τῇ σκέπῃ, καὶ ἔοικε τὸ θέαμα, 2
 εἰ μὲν εἰς τὸ κάλλος ἀπίδοις, ἀγάλατι καινῷ, εἰ δὲ
 εἰς τὰ δεσμὰ καὶ τὸ κῆτος, αὐτοσχεδίῳ τάφῳ. Ἐπὶ
 δὲ τῶν προσώπων αὐτῆς κάλλος κεκέρασται καὶ δέος.
 5 Ἐν μὲν γὰρ ταῖς παρειαῖς τὸ δέος κάθηται, ἐκ δὲ τῶν 3
 ὀφθαλμῶν ἀνθεῖ τὸ κάλλος. Ἄλλ' οὔτε τῶν παρειαῶν
 τὸ ὠχρὸν τέλεον ἀφοίνικτον ἦν, ἡρέμα δὲ τῷ ἐρεύθει
 βέβαπται, οὔτε τὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἄνθος ἐστὶν ἀμέρι-
 μνον, ἀλλ' ἔοικε τοῖς ἄρτι μαραινομένοις ἴοις. Οὕ-
 10 τως αὐτὴν ἐκόσμησεν ὁ ζωγράφος εὐμόρφῳ φόβῳ.
 Τὰς δὲ χεῖρας εἰς τὴν πέτραν ἐξεπέτασεν, ἄγχει δὲ 4
 ἄνω δεσμὸς ἐκατέραν συνάπτων τῇ πέτρᾳ· οἱ καρποὶ
 δὲ ὥσπερ ἀμπέλου βότρυνες κρέμανται. Καὶ αἱ μὲν
 ὠλέναι τῆς κόρης ἄκρατον ἔχουσαι τὸ λευκὸν εἰς τὸ
 15 πελιδνὸν μετέβαλον, εἰόκασι δὲ ἀποθνήσκειν οἱ
 δάκτυλοι. Δέδεταί μὲν οὖν οὕτω τὸν θάνατον ἐκ- 5
 δεχομένη, ἔστηκε δὲ νυμφικῶς ἐστολισμένη, ὥσπερ
 Ἄιδωνεῖ νύμφη κεκοσμημένη· ποδήρης ὁ χιτῶν,
 λευκὸς ὁ χιτῶν· τὸ ὕφασμα λεπτὸν, ἀραχνίων εἰκόσ
 20 πλοκῆ, οὐ κατὰ τὴν τῶν προβατείων τριχῶν, ἀλλὰ
 κατὰ τὴν τῶν ἐρίων τῶν λεπτοῦνων, οἶον ἀπὸ δέν-
 δρων ἔλκουσαι νήματα γυναικῆς ὑφαίνουσιν Ἰνδαί.
 Τὸ δὲ κῆτος ἀντιπρόσωπον τῆς κόρης κάτωθεν ἀνα- 6
 βαῖνον ἀνοίγει τὴν θάλατταν· καὶ τὸ μὲν πολὺ τοῦ
 25 σώματος περιβέβληται τῷ κύματι, μόνη δὲ τῇ κεφα-
 λῇ τὴν θάλατταν ἀποδύεται. Ὑπὸ δὲ τὴν ἄλμην τοῦ
 κύματος ἢ τῶν νώτων ἐγγράπτο φαινομένη σκιά,
 τὰ τῶν φολίδων ἐπάσματα, τὰ τῶν ἀνχένων κυρτώ-
 ματα, ἢ λοφιά τῶν ἀκανθῶν, οἱ τῆς οὐρᾶς ἐλιγμοί.
 30 Γένυς πολλὴ καὶ μακρὰ· ἀνέφκτο δὲ πᾶσα μέχρι τῆς 7
 τῶν ὠμῶν συμβολῆς, καὶ εὐθύς ἢ γαστήρ. Μεταξὺ
 τοῦ κήτους καὶ τῆς κόρης ὁ Περσεὺς ἐγγράπτο

- καταβαίνων ἐξ ἀέρος· καταβαίνει δ' ἐπὶ τὸ θηρίον
 γυμνὸς τὸ πᾶν· χλαμὺς ἀμφὶ τοῖς ὤμοις μόνον καὶ
 πέδιλον περὶ τὰ πόδε πλησίον τοῦ πτεροῦ· πῖλος δὲ
 αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν καλύπτει· ὁ πῖλος δὲ ὑψηλί-
 τετο τὴν Ἄιδος κυνέην· τῇ λαιᾷ τὴν τῆς Γοργοῦς 5
 κεφαλὴν κρατεῖ καὶ προβέβληται δίκην ἀσπίδος.
- 8 Ἡ δὲ ἐστὶ φοβερὰ κἂν τοῖς χρώμασι· τοὺς ὀφθαλ-
 μούς ἐξεπέτασεν, ἔφριξε τὰς τρίχας τῶν κροτάφων,
 ἤγειρε τοὺς δράκοντας· οὕτως ἀπειλεῖ κἂν τῇ γρα-
 φῇ. Ὅπλον μὲν τοῦτο τῇ λαιᾷ τῷ Περσεῖ· ὄπλι- 10
 σται δὲ καὶ τὴν δεξιὰν διφυεῖ σιδήρῳ εἰς δρέπανον
- 9 καὶ ξίφος ἐσχισμένῳ. Ἄρχεται μὲν γὰρ ἡ κώπη κά-
 τωθεν ἀμφοῖν ἐκ μιᾶς, καὶ ἐστὶν ἐφ' ἡμίσει τοῦ σι-
 δήρου ξίφος, ἐντεῦθεν δὲ ἀπορραγὲν τὸ μὲν ὀξύνε-
 ται, τὸ δὲ ἐπικάμπτεται. Καὶ τὸ μὲν ἀπώξυσμένον 15
 μένει ξίφος, ὡς ἤρξατο, τὸ δὲ καμπτόμενον δρέπανον
 γίνεται, ἵνα μιᾷ πληγῇ τὸ μὲν ἐρείδῃ τὴν σφαγὴν,
 τὸ δὲ κρατῇ τὴν τομὴν. Τὸ μὲν τῆς Ἀνδρομέδας
 δράμα τοῦτο.
- 8 Ἐξῆς δὲ τὸ τοῦ Προμηθέως ἐγερόνει. Δέδεται 20
 μὲν ὁ Προμηθεὺς σιδήρῳ καὶ πέτρα, ὄπλισται δὲ
 Ἡρακλῆς τόξῳ καὶ δόρατι. Ὅρνις ἐς τὴν τοῦ Προ- dosa
 μηθέως γαστέρα τρυφᾷ· ἔστηκε γὰρ αὐτὴν ἀνοίγων,
- 2 ἤδη μὲν ἀνεωγμένην· ἀλλὰ τὸ θάμφορ ἐς τὸ ὄρυγμα
 καθεῖται, καὶ ἔοικε διορύττειν τὸ τραῦμα καὶ ζητεῖν 25
 τὸ ἦπαρ· τὸ δὲ ἐκφαίνεται τοσοῦτον, ὅσον ἀνέφραξεν
 ὁ γραφεὺς τὸ διόρυγμα τοῦ τραύματος· ἐπερείδει δὲ
 τῷ μηρῷ τῷ τοῦ Προμηθέως τὰς τῶν ὀνύχων ἀκμάς.
- 3 Ὁ δὲ ἀλγῶν πάντῃ συνέσταλται καὶ τὴν πλευρὰν συν-
 ἔσπασται καὶ τὸν μηρὸν ἐγείρει καθ' αὐτοῦ· εἰς γὰρ 30
 τὸ ἦπαρ συνάγει τὸν ὄρνιν· ὁ δὲ ἕτερος αὐτῷ τοῖν
 ποδοῖν τῷ σπασμῷ ὄρθιος ἀντιτείνεται κάτω καὶ εἰς

τοὺς δακτύλους ἀποξύνεται. Τὸ δ' ἄλλο σχῆμα 4
 δείκνυσι τὸν πόνον· κεκύρτωται τὰς ὀφρῦς, συνέ-
 σταλται τὸ χεῖλος, φαίνει τοὺς ὀδόντας. Ἠλέησας
 ἂν ὡς ἀλγοῦσαν [καὶ] τὴν γραφήν. Ἀναφέρει δὲ λυ- 5
 5 πούμενον Ἡρακλῆς. Ἔστηκε γὰρ τοξεύων τοῦ Προ-
 μηθέως τὸν δῆμιον· ἐνήρμοσται τῷ τόξῳ [τὸ] βέλος,
 τῇ λαιᾷ προβέβληται τὸ κέρασ ὠθῶν, ἐπὶ μαζὸν ἔλκει
 τὴν δεξιάν, ἔλκων τὸ νεῦρον κεκύρτωται κατόπιν
 τὸν ἀγκῶνα. Πάντα οὖν ὁμοῦ πτύσσεται, τὸ τόξον, 6
 10 τὸ νεῦρον, ἢ δεξιά. Συνάγεται μὲν ὑπὸ τοῦ νεύρου
 τὸ τόξον, διπλοῦται δὲ ὑπὸ τῆς χειρὸς τὸ νεῦρον,
 κλίνεται δὲ ἐπὶ μαζὸν ἢ χεῖρ. Ὁ δὲ Προμηθεὺς με- 7
 στός ἐστιν ἐλπίδος ἅμα καὶ φόβου· πῆ μὲν γὰρ εἰς
 τὸ ἔλκος, πῆ δὲ εἰς τὸν Ἡρακλέα βλέπει, καὶ θέλει
 15 μὲν αὐτὸν ὅλοις τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ἔλκει δὲ τὸ
 ἥμισυ τοῦ βλέμματος ὁ πόνος.

Ἐνδιατρίψαντες οὖν ἡμερῶν δύο καὶ ἀναλαβόν- 9
 τες ἑαυτοὺς ἐκ τῶν κακῶν, ναῦν Αἰγυπτίαν μισθω-
 σάμενοι (εἴχομεν δὲ ὀλίγον χρυσίου, ὅπερ ἐτύχομεν
 20 ἐξωσμένοι) διὰ τοῦ Νείλου τὸν πλοῦν ἐπ' Ἀλεξάν-
 δρειαν ἐποιούμεθα, μάλιστα μὲν ἐκεῖ διεγνωκότες
 ποιήσασθαι τὴν διατριβὴν καὶ νομίζοντες ταύτη
 τάχα τοὺς φίλους εὐρήσειν προσενεχθέντας. Ἐπεὶ 2
 δ' ἐγενόμεθα κατὰ τινα πόλιν, ἐξαίφνης βοῆς ἀκού-
 25 ομεν πολλῆς. Καὶ ὁ ναύτης εἰπὼν "ὁ βουκόλος"
 μεταστρέφει τὴν ναῦν, ὡς ἐπαναπλεύσων εἰς τοῦ-
 πίσω, καὶ ἅμα πλήρης ἦν ἢ γῆ φοβερῶν καὶ ἀγρίων
 ἀνθρώπων· μεγάλοι μὲν πάντες, μέλανες δὲ τὴν
 χροάν, οὐ κατὰ τὴν τῶν Ἰνδῶν τὴν ἄκρατον, ἀλλ'
 30 οἷος ἂν γένοιτο νόθος Αἰθίοψ, ψιλοὶ τὰς κεφαλὰς,

- λεπτοὶ τοὺς πόδας, τὸ σῶμα παχεῖς· ἐβαρβάριζον δὲ
 3 πάντες. Καὶ ὁ κυβερνήτης εἰπὼν "ἀπολώλαμεν"
 ἔστησε τὴν ναῦν, ὁ γὰρ ποταμὸς ταύτῃ στενωτάτος·
 καὶ ἐπεμβάντες τῶν ληστῶν τέσσαρες πάντα μὲν τὰ
 ἐν τῇ νηὶ λαμβάνουσι, καὶ τὸ χρυσίον ἡμῶν ἀποφέ- 5
 ρουσιν, ἡμᾶς δὲ δῆσαντες καὶ κατακλείσαντες εἰς τι
 δωμάτιον ἀπηλλάττοντο, φύλακας ἡμῖν καταλιπόν-
 τες, ὡς εἰς τὴν ἐπιούσαν ἄξοντες ἡμᾶς ὡς τὸν βασι-
 λέα· τούτῳ γὰρ ἐκάλουν τῷ ὀνόματι τὸν ληστὴν τὸν
 μείζονα. Καὶ ἦν ὁδὸς ἡμερῶν δύο, ὡς παρὰ τῶν 10
 σὺν ἡμῖν ἐαλωκότων ἠκούσαμεν.
- 10 Ἐπεὶ οὖν νύξ ἐγένετο καὶ ἐκείμεθα, ὡς ἦμεν,
 δεδεμένοι καὶ ἐκάθευδον οἱ φρουροί, τότε, ὡς ἔξον
 ἦδη, κλάειν ἤρχον τὴν Λευκίππην. Καὶ δὴ λογισά-
 μενος ὅσων αὐτῇ γέγονα κακῶν αἴτιος, κωκύσας ἐν 15
 τῇ ψυχῇ βύθιον, τῷ δὲ νῷ κλέψας τοῦ κωκυτοῦ τὸν
 ψόφον "ὦ θεοὶ καὶ δαίμονες" ἔφη "εἴπερ ἐστέ που
 καὶ ἀκούετε, τί τηλικούτου ἠδικήκαμεν, ὡς ἐν ὀλί-
 γαις ἡμέραις τοσούτῳ πλήθει βαπτισθῆναι κακῶν;
 2 Νῦν δὲ καὶ παραδεδώκατε ἡμᾶς λησταῖς Αἰγυπτίοις, 20
 ἵνα μηδὲ ἐλέου τύχωμεν. Ληστὴν γὰρ Ἑλληνα καὶ
 φωνὴν κατέκλασε, καὶ δέησις ἐμάλαξεν· ὁ γὰρ λόγος
 πολλάκις τὸν ἔλεον προξενεῖ· τῷ γὰρ πονοῦντι τῆς
 ψυχῆς ἢ γλώττα πρὸς ἱκετηρίαν διακονουμένη τῆς
 3 τῶν ἀκούοντων ψυχῆς ἡμεροῦ τὸ θυμούμενον. Νῦν 25
 δὲ ποία μὲν φωνῆν δεηθῶμεν; τίνας δὲ λόγους προ-
 τείνωμεν; Κἂν Σειρήνων τις γένηται πιθανώτερος,
 ὁ ἀνδροφόνος οὐκ ἀκούει. Μόνοις ἱκετεύειν με δεῖ
 τοῖς νεύμασι καὶ τὴν δέησιν δηλοῦν ταῖς χειρονο-
 μίαις. Ὡ τῶν ἀτυχημάτων· ἦδη τὸν θοῆνον ὀρχή- 30
 4 σομαι. Τὰ μὲν οὖν ἐμά, κἂν ὑπερβολὴν ἔχη συμ-
 φορᾶς, ἦττον ἀλγῶ, τὰ δὲ σά, Λευκίππη, ποίῳ

στόματι θρηνήσω; ποίοις ὄμμασι δακρύσω; ὦ πιστὴ
 μὲν πρὸς ἀνάγκην ἔρωτος, χρηστὴ δὲ πρὸς ἔραστὴν
 δυστυχοῦντα. Ὡς καλὰ σου τῶν γάμων τὰ κοσμήμα- 5
 τα. Θάλαμος μὲν τὸ δεσμωτήριον, εὐνὴ δὲ ἡ γῆ,
 5 ὄρμοι δὲ καὶ ψέλια κάλοι καὶ βρόχος, καὶ σοι νυμφα-
 γωγὸς ληστῆς παρακαθεύδει, ἀντὶ δὲ ὑμεναίων τίς
 σοι τὸν θρηῆνον ἄδει. Μάτην σοι, ὦ θάλασσα, τὴν 6
 χάριν ὠμολογήσαμεν· μέμφομαί σου τῇ φιλανθρω-
 πία· χρηστοτέρα γέγονας πρὸς οὓς ἀπέκτεινας, ἡμᾶς
 10 δὲ σώσασα μᾶλλον ἀπέκτεινας. Ἐφθόνησας ἡμῖν
 ἀληστεύτοις ἀποθανεῖν.”

Ταῦτα μὲν οὖν ἐθρήνουν ἡσυχῇ, κλάειν δὲ οὐκ 11
 ἠδυνάμην· τοῦτο γὰρ ἴδιον τῶν ὀφθαλμῶν ἐν τοῖς
 μεγάλοις κακοῖς. Ἐν μὲν γὰρ ταῖς μετρίαις συμφο-
 15 ραῖς ἀφθόνως τὰ δάκρυα καταρρεῖ καὶ ἔστι τοῖς πά-
 σχουσιν εἰς τοὺς κολάζοντας ἰκετηρία καὶ τοὺς ἀλ-
 γοῦντας ὥσπερ οἰδοῦντος τραύματος ἐκένωσεν· ἐν
 δὲ τοῖς ὑπερβάλλουσι δεινοῖς φεύγει τὰ δάκρυα καὶ
 προδίδωσι τοὺς ὀφθαλμούς. Ἐντυχοῦσα γὰρ αὐτοῖς 2
 20 ἀναβαίνουσιν ἡ λύπη ἴστησί τε τὴν ἀκμὴν καὶ μετο-
 χετεύει καταφέρονσα σὺν αὐτῇ κάτω· τὰ δὲ ἐκτρε-
 πόμενα τῆς ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμούς ὁδοῦ εἰς τὴν ψυχὴν
 καταρρεῖ καὶ χαλεπώτερον αὐτῆς ποιεῖ τὸ τραῦμα.
 Λέγω οὖν πρὸς τὴν Λευκίππην πάντα σιγῶσαν “τί
 25 σιγᾶς, φιλτάτη, καὶ οὐδέν μοι λαλεῖς;” “Ὅτι μοι”
 ἔφη “πρὸ τῆς ψυχῆς, Κλειτοφῶν, τέθνηκεν ἡ φωνή.”

Ταῦθ' ἡμᾶς διαλεγομένους ἔλαθεν ἕως γενομένη· 12
 καὶ τις ἵππον ἐπελαύνων ἔρχεται, κόμην ἔχων πολ-
 λὴν καὶ ἀγρίαν· ἐκόμα δὲ καὶ ὁ ἵππος. Γυμνὸς ἦν
 30 ὁ ἵππος [ἄστρωτος] καὶ οὐκ εἶχε φάλαρα· τοιοῦτοι
 γὰρ τοῖς λησταῖς εἰσιν οἱ ἵπποι. Ἀπὸ δὲ τοῦ λη-
 στάρχου παρῆν καὶ “εἴ τις” ἔφη “παρθένος ἐστὶν ἐν

τοῖς εἰλημμένοις, ταύτην ἀπάγειν πρὸς τὸν θεόν, ἰε-
 2 ρεῖον ἔσομένην καὶ καθάρσιον τοῦ στρατοῦ.” Οἱ δὲ
 ἐπὶ τὴν Λευκίπην εὐθύς τρέπονται, ἣ δὲ εἵχετό
 μου καὶ ἔξεκρέματο βοῶσα. Τῶν δὲ ληστῶν οἱ μὲν
 ἀπέσπων, οἱ δὲ ἔτυπτον· ἀπέσπων μὲν τὴν Λευκίπ- 5
 πην, ἔτυπτον δὲ ἐμέ. Ἀράμενοι οὖν αὐτὴν μετέω-
 ρον ἀπάγουσιν, ἡμᾶς δὲ κατὰ σχολὴν ἤγρον δεδε-
 μένους.

13 Καὶ ἐπεὶ δύο σταδίους τῆς κώμης προήλθομεν,
 ἀλαλαγμὸς ἀκούεται πολὺς καὶ σάλπιγγος ἤχος καὶ 10
 ἐπιφαίνεται φάλαγξ στρατιωτικὴ, πάντες ὀπλῖται.
 Οἱ δὲ λησταὶ κατιδόντες, ἡμᾶς μέσους διαλαβόντες
 2 ἔμενον ἐπιόντας, ὡς αὐτοὺς ἀμννούμενοι. Καὶ μετ’
 οὐ πολὺ παρῆσαν πεντήκοντα τὸν ἀριθμὸν, [πάντες
 ὀπλῖται], οἱ μὲν ποδήρεις ἔχοντες τὰς ἀσπίδας, οἱ δὲ 15
 πέλτας· οἱ δὲ λησταὶ πολλῶ πλείους ὄντες, βώλους
 ἀπὸ τῆς γῆς λαμβάνοντες τοὺς στρατιώτας ἔβαλλον.
 3 Παντὸς δὲ βώλου χαλεπώτερος βῶλος Αἰγύπτιος,
 βαρὺς τε καὶ τραχὺς καὶ ἀνώμαλος· τὸ δ’ ἀνώμαλόν
 εἰσιν [αἰ] αἰχμαὶ τῶν λίθων· ὥστε βληθεὶς διπλοῦν 20
 ποιεῖ ἐν ταύτῳ τὸ τραῦμα, καὶ οἴδημα ὡς ἀπὸ λίθου,
 4 καὶ τομὰς ὡς ἀπὸ βέλους. Ἀλλὰ ταῖς γε ἀσπίσιν ἐκ-
 δεχόμενοι τοὺς λίθους ὀλίγον τῶν βαλλόντων ἐφρόν-
 τιζον. Ἐπεὶ οὖν ἔκαμον οἱ λησταὶ βάλλοντες, ἀνοί-
 γουσι μὲν οἱ στρατιῶται τὴν φάλαγγα, ἐκθέουσι δὲ 25
 ἀπὸ τῶν ὄπλων ἄνδρες κούφως ἑσταλέμενοι, φέρων
 αἰχμὴν ἕκαστος καὶ ξίφος, καὶ ἀκοντίζουσιν ἅμα, καὶ
 5 οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἐπέτυχεν. Εἶτα οἱ ὀπλῖται προσ-
 ἔρρεον· καὶ ἦν ἡ μάχη στεγρὰ, πληγαὶ δὲ παρ’
 ἀμφοτέρων καὶ τραύματα καὶ σφαγαί. Καὶ τὸ μὲν 30
 ἔμπειρον παρὰ τοῖς στρατιώταις ἀνεπλήρου τοῦ πλή-
 θους τὸ ἐνδεές· ἡμεῖς δὲ ὅσοι τῶν αἰχμαλώτων

ἡμεν, ἐπιτηρήσαντες τὸ πονοῦν τῶν ληστῶν μέρος, ἅμα συνελθόντες διακόπτομέν τε αὐτῶν τὴν φάλαγγα καὶ ἐπὶ τοὺς ἐναντίους ἐκτρέχομεν. Οἱ δὲ στρατιῶ- 6
ται τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρουν ἀναιρεῖν, οὐκ εἰδότες, 5
ὡς δὲ εἶδον γυμνοὺς καὶ δεσμὰ ἔχοντας, ὑπονοήσαν-
τες τὴν ἀλήθειαν δέχονται τῶν ὀπλων εἶσω καὶ ἐπ' οὐρανὸν παραπέμψαντες εἶων ἡσυχάζειν. Ἐν τούτῳ 7
δὲ καὶ ἵππεῖς προσέρρεον, καὶ ἐπεὶ πλησίον ἐγένοντο, κατὰ κέρας ἐκάτερον ἐκτείναντες τὴν φάλαγγα περι-
10 ἵππευον αὐτοὺς κύκλῳ, κἂν τούτῳ συναγαγόντες αὐτοὺς εἰς ὀλίγον κατεφόνεον. Καὶ οἱ μὲν ἔκειντο τεθνηκότες, οἱ δὲ καὶ ἡμιθνήτες ἐμάχοντο· τοὺς δὲ λοιποὺς ἐζώγρησαν.

Ἦν δὲ περὶ δείλην ὁ καιρός· καὶ ὁ στρατηγὸς 14
15 διαλαβὼν ἡμῶν ἕκαστον ἐπυνθάνετο τίνας εἶημεν καὶ πῶς ληφθείημεν· διηγεῖτο δὲ ἄλλος ἄλλο τι, κἀγὼ τὰμὰ εἶπον. Ἐπεὶ οὖν ἅπαντα ἔμαθεν, ἐκέλευσεν ἀκολουθεῖν, αὐτὸς δὲ ὄπλα δώσειν ὑπέσχετο· διεγνώκει γὰρ ἀναμείνας στρατιὰν ἐπελθεῖν τῷ με-
20 γάλῳ ληστηρίῳ· ἐλέγοντο δὲ ἀμφὶ τοὺς μυρίους εἶναι. Ἐγὼ δὲ ἵππον ἦτουν, σφόδρα γὰρ ἦμην ἵπ- 2
πέυειν γεγυμνασμένος. Ὡς δέ τις παρῆν, περιάγων τὸν ἵππον ἐπεδεικνύμην ἐν ῥυθμῷ τὰ τῶν πολεμούν-
των σχήματα, ὥστε καὶ τὸν στρατηγὸν σφόδρα ἐπαι-
25 νέσαι. Ποιεῖται δὴ με ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁμοτρά-
πεξον καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον ἐπυνθάνετο τὰμὰ καὶ ἀκούων ἡλέει. Συμπαθῆς δέ πως [εἰς ἔλεον] ἄνθρω- 3
πος ἀκροατῆς ἀλλοτρίων κακῶν, καὶ ὁ ἔλεος πολλά-
λις φιλίαν προξενεῖ· ἢ γὰρ ψυχὴ μαλαχθεῖσα πρὸς
30 τὴν ὧν ἦκουσε λύπην, συνδιατεθεῖσα κατὰ μικρὸν τῇ τοῦ πάθους ἀκροάσει τὸν οἶκτον εἰς φιλίαν καὶ τὴν λύπην εἰς ἔλεον συλλέγει. Οὕτως οὖν διέδηκα 4

τὸν στρατηγὸν ἐκ τῆς ἀκροάσεως, ὡς καὶ αὐτὸν εἰς δάκρυα προαγαγεῖν· πλεόν δὲ ποιεῖν εἶχομεν οὐδέν, τῆς Λευκίππης ὑπὸ τῶν ληστῶν ἐχομένης. Ἔδωκε δέ μοι καὶ θεράποντα τὸν ἐπιμελησόμενον Αἰγύπτιον.

- 15 Τῇ δ' ὑστεραία πρὸς τὴν διάβασιν παρεσκευά-
 ζετο καὶ ἐπεχείρει τὴν διώρυχα χῶσαι, ἣτις ἦν ἐμπο-
 δών. Καὶ γὰρ ἐωρῶμεν τοὺς ληστὰς μετὰ πλείστης
 δυνάμεως ἐπὶ θάτερα τῆς διώρυχος ἐστῶτας ἐν τοῖς
 ὄπλοις· βωμὸς δὲ τις αὐτοῖς αὐτοσχέδιος ἦν πηλοῦ 10
 2 πεποιημένος καὶ σορὸς τοῦ βωμοῦ πλησίον. Ἄγουσι
 δὴ τινες δύο τὴν κόρην ὀπίσω τῶ χειρὸς δεδεμένην.
 Καὶ αὐτοὺς μὲν οἴτινες ἦσαν οὐκ εἶδον, ἦσαν γὰρ
 ὠπλισμένοι, τὴν δὲ κόρην Λευκίππην οὐσαν ἐγνώ-
 3 ρισα. Εἶτα κατὰ τῆς κεφαλῆς σπονδὴν καταχέαντες, 15
 περιάγουσι τὸν βωμὸν κύκλῳ καὶ ἐπηύλει τις αὐτῇ,
 καὶ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἰκός, ἦδεν ᾠδὴν Αἰγυπτίαν· τὸ γὰρ
 σχῆμα τοῦ στόματος καὶ τῶν προσώπων τὸ διειλκυ-
 4 σμένον ὑπέφαινε ᾠδὴν. Εἶτα ἀπὸ συνθήματος πάν-
 τες ἀναχωροῦσι τοῦ βωμοῦ μακρὰν, τῶν δὲ νεανί- 20
 σκων ὁ ἕτερος ἀνακλίνας αὐτὴν ὑπτίαν ἔδησεν ἐκ
 παττάλων ἐπὶ τῆς γῆς ἐρηρυσμένων, οἷον ποιοῦσιν
 οἱ κοροπλάθοι τὸν Μαρσύαν ἐκ τοῦ φυτοῦ δεδεμένου·
 εἶτα λαβὼν ξίφος βάπτει κατὰ τῆς καρδίας καὶ διελ-
 5 κύσας τὸ ξίφος εἰς τὴν κάτω γαστέρα ῥήγνυσι· τὰ 25
 σπλάγχνα δὲ εὐθύς ἐξεπήδησεν, ἅ ταῖς χερσὶν ἐξελ-
 κύσαντες ἐπιτιθέασι τῷ βωμῷ· καὶ ἐπεὶ ὠπτήθη,
 κατατεμόντες ἅπαντες εἰς μοίρας ἔφαγον. Ταῦτα δὲ
 ὁρῶντες οἱ στρατιῶται καὶ ὁ στρατηγὸς καθ' ἓν τῶν
 πραττομένων ἀνεβόων καὶ τὰς ὄψεις ἀπέστρεφον 30
 τῆς θεάς, ἐγὼ δὲ ἐκ παραλόγου καθήμενος ἐθεώρουν.
 6 Τὸ δὲ ἦν ἐκπληξίς· μέτρον γὰρ οὐκ ἔχον τὸ κακὸν

— ἐνεβρόντησέ με. Καὶ τάχα ὁ τῆς Νιόβης μῦθος οὐκ ἦν ψευδής, ἀλλὰ κἀκείνη τι τοιοῦτον παθοῦσα ἐπὶ τῇ τῶν παίδων ἀπωλείᾳ δόξαν παρέσχεν ἐκ τῆς ἀκινυησίας ὥσει λίθος γενομένη. Ἐπεὶ δὲ τέλος εἶχεν, 7
 5 ὥς γε ῥῆμην, τὸ ἔργον, τὸ σῶμα ἐνθέντες τῇ σορῶ καταλείπουσι, πῶμα ἐπ' αὐτῆς ἐπιθέντες, τὸν δὲ βωμὸν καταστρέψαντες φεύγουσιν ἀμεταστρεπί. Οὕτω γὰρ αὐτοῖς ποιεῖν ἔτυχε μεμαντευμένος ὁ ἱερεὺς.

Ἐσπέρας δὲ γενομένης ἡ διῶρυξ κέχωστο πᾶσα, 16
 10 οἱ δὲ στρατιῶται διαβάντες ἀυλίζονται μικρὸν ἄνω τῆς διῶρυχος καὶ περὶ δεῖπνον ἦσαν· ὁ δὲ στρατηγὸς ἐπεχείρει με παρηγορεῖν ἀνιαρῶς ἔχοντα. Περὶ δὲ 2
 πρώτην νυκτὸς φυλακὴν πάντας ἐπιτηρήσας καθέυδοντας πρόειμι τὸ ξίφος ἔχων, ἐπικατασφάξω
 15 ἑμαυτὸν τῇ σορῶ. Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγενόμην, ἀνα- 3
 τείνω τὸ ξίφος "Λευκίππη" λέγων "ἀθλία καὶ πάντων ἀνθρώπων δυστυχεστάτη, οὐ τὸν θάνατον ὀδύρομαί σου μόνον, οὐδ' ὅτι τέθνηκας ἐπὶ ξένης, οὐδ' ὅτι σοι γέγονεν ἐκ βίας σφαγὴ, ἀλλ' ὅτι ταῦτα τῶν
 20 σῶν ἀτυχημάτων παίγνια, ἀλλ' ὅτι καθάρσιον γέγονας ἀκαθάρτων σωμάτων καὶ σε ζῶσαν ἀνέτεμον, οἴμοι, καὶ βλέπουσιν ὅλην τὴν ἀνατομὴν, ἀλλ' ὅτι σου τῆς γαστροῦ τὰ μυστήρια ἐμέρισαν καὶ τὴν ταφὴν κακοδαίμονι βωμῶ καὶ σορῶ. Καὶ τὸ μὲν σῶμα ταύτη 4
 25 κατατέθειται, τὰ δὲ σπλάγχνα ποῦ; Εἰ μὲν δεδαπανήκει τὸ πῦρ, ἥττων ἢ συμφορά· νῦν δὲ ἡ τῶν σπλάγχνων σου ταφὴ ληστῶν γέγονε τροφή." Ὡς πονηρᾶς ἐπὶ βωμοῦ δαδουχίας· ὧ τροφῶν καινὰ μυστήρια. Καὶ ἐπὶ τοιούτοις θύμασιν ἔβλεπον ἄνωθεν οἱ θεοὶ 5
 30 καὶ οὐκ ἐσβέσθη τὸ πῦρ, ἀλλὰ μαινόμενον ἠνείχετο καὶ ἀνέφερε τοῖς θεοῖς τὴν κνίσσαν; Λάβε οὖν, Λευκίππη, τὰς προεπούσας σοι παρ' ἑμοῦ χοάς."

17 Ταῦτα εἰπὼν ἀνατείνω τὸ ξίφος ἄνω, ὡς καθή-
 σων ἑμαυτῷ κατὰ τῆς σφαγῆς, καὶ ὄρω δύο τινὰς ἐξ
 ἐναντίας (σεληναία δὲ ἦν) σπουδῆ θέοντας. Ἐπέσχον
 οὖν ληστὰς εἶναι δοκῶν, ὡς ἂν ὑπ' αὐτῶν ἀποθάνοι-
 2 μι. Ἐν τούτῳ δὲ ἐγγὺς ἐγένοντο καὶ ἀναβοῶσιν 5
 ἄμφω· Μενέλαος δὲ ἦν καὶ ὁ Σάτυρος. Ἐγὼ δὲ ἄν-
 δρας ἰδὼν ἐκ παραλόγου ζῶντας φίλους οὔτε περιε-
 πτυξάμην, οὔτ' ἐξεπλάγην ὑφ' ἠδουῆς· τοσοῦτον
 3 ἡ λύπη με τῆς συμφορᾶς ἐξεκώφωσε. Λαμβάνονται
 δὴ μου τῆς δεξιᾶς καὶ ἐπεχείρουν ἀφαιρεῖσθαι τὸ 10
 ξίφος· ἐγὼ δὲ “πρὸς θεῶν” ἔφην “μή μοι φθονήσητε
 θανάτου καλοῦ, μᾶλλον δὲ φαρμάκου τῶν κακῶν·
 οὐδὲ γὰρ ζῆν ἔτι δύναμαι, κἂν νῦν με βιάσησθε,
 4 Λευκίππης οὕτως ἀνηρημένης. Τοῦτο μὲν γὰρ ἀφαι-
 ρήσεσθέ μου τὸ ξίφος, τὸ δὲ τῆς ἐμῆς λύπης ξίφος 15
 ἔνδον καταπέπηγε καὶ τέμνει κατ' ὀλίγον. Ἀθανάτω
 σφαγῆ ἀποθνήσκειν με βούλεσθε;” Λέγει οὖν ὁ Με-
 νέλαος “ἀλλ' εἰ διὰ τοῦτο θέλεις ἀποθανεῖν, ὦρα
 σοι τὸ ξίφος ἐπισχεῖν· Λευκίππη δέ σοι νῦν ἀναβιώ-
 5 σεται.” Βλέψας οὖν πρὸς αὐτὸν “ἔτι μου καταγελαῶς” 20
 ἔφην “ἐπὶ τηλικούτῳ κακῷ; εὖ γε, Μενέλαε, Ξενίου
 μέμνησαι Διός.” Ὁ δὲ κρούσας τὴν σορὸν “ἐπεὶ
 τοίνυν ἀπιστεῖ Κλειτοφῶν” ἔφη, “σύ μοι, Λευκίππη,
 6 μαρτύρησον, εἰ ζῆς.” Ἄμα δὲ εἶπε καὶ δῖς πού καὶ
 τρεῖς ἐπάταξε τὴν σορὸν, καὶ κάτωθεν ἀκούω φωνῆς 25
 πάνυ λεπτῆς. Τρόμος οὖν εὐθύς ἴσχει με καὶ πρὸς
 7 τὸν Μενέλαον ἀπέβλεπον, μάγον εἶναι δοκῶν. Ὁ δὲ
 ἀνέωγεν ἅμα τὴν σορὸν καὶ ἡ Λευκίππη κάτωθεν
 ἀνέβαινε, φοβερὸν θέαμα, ὧ θεοί, καὶ φρικωδέστα-
 τον. Ἀνέωκτο μὲν ἡ γαστήρ αὐτῆς πᾶσα καὶ ἦν ἐν- 30
 τέρων κενή· ἐπιπεσοῦσα δέ μοι περιπλέκεται καὶ
 συνέφρυμεν καὶ ἄμφω κατεπέσομεν.

Μόλις οὖν ἀναξωπυρήσας λέγω πρὸς τὸν Μενέ- 18
 λαον "οὐκ ἔρεῖς μοι τί ταῦτα; οὐχὶ Λευκίππην ὄρω;
 ταύτην οὐ κρατῶ καὶ ἀκούω λαλούσης; ἃ οὖν χθές
 ἐθεασάμην τίνα ἦν; ἢ γὰρ ἐκεῖνά ἐστιν ἢ ταῦτα
 5 ἐνύπνια. Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ φίλημα ἀληθινὸν καὶ ζῶν, 2
 ὡς κἀκεῖνο τὸ τῆς Λευκίππης γλυκύ." "Ἄλλὰ νῦν"
 ὁ Μενέλαος ἔφη "καὶ τὰ σπλάγχνα ἀπολήψεται καὶ τὰ
 στέρνα συμφύσεται καὶ ἄτρωτον ὄψει. Ἄλλ' ἐπικά-
 λυψαί σου τὸ πρόσωπον· καλῶ γὰρ τὴν Ἐκάτην ἐπὶ
 10 τὸ ἔργον." Ἐγὼ δὲ πιστεύσας ἐνεκαλυψάμην. Ὁ δὲ 3
 ἄρχεται τερατεύεσθαι καὶ λόγον τινὰ καταλέγειν·
 [καὶ] ἅμα λέγων περιαιρεῖ τὰ μαγγανεύματα τὰ ἐπὶ
 τῇ γαστρὶ τῆς Λευκίππης καὶ ἀποκατέστησεν εἰς τὸ
 ἀρχαῖον, λέγει τέ μοι "ἀποκάλυψαι." Κἀγὼ μόλις 4
 15 μὲν καὶ φοβούμενος (ἀληθῶς γὰρ ὦμην τὴν Ἐκάτην
 παρεῖναι), ὅμως δ' οὖν ἀπέστησα τῶν ὀφθαλμῶν τὰς
 χεῖρας καὶ ὀλόκληρον τὴν Λευκίππην ὄρω. Ἐτι μᾶλ- 5
 λον οὖν ἐκπλαγείς ἐδεόμην τοῦ Μενελάου λέγων "ὦ
 φίλτατε Μενέλαε, εἰ διάκονός τις εἶ θεῶν, δέομαί
 20 σου, ποῦ γῆς εἰμι καὶ τίνα ποτὲ ταῦτα ὄρω;" Καὶ ἡ
 Λευκίππη "παῦσαι" ἔφη "Μενέλαε, δεδιττόμενος
 αὐτόν, λέγε δὲ πῶς τοὺς ληστὰς ἠπάτησας."

Ὁ οὖν Μενέλαος λέγει "οἶδας ὡς Αἰγύπτιός εἰμι 19
 τὸ γένος· φθάνω γὰρ σοι ταῦτα εἰπὼν ἐπὶ τῆς νεώς.
 25 Ἦν οὖν μοι τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων περὶ ταύτην
 τὴν κόμην καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς γνώριμοι. Ἐπεὶ 2
 οὖν τῇ ναυαγία περιεπέσομεν, εἶτά με προσέρριψε
 τὸ κῦμα τοῖς τῆς Αἰγύπτου παραλίοις, λαμβάνομαι
 μετὰ τοῦ Σατύρου πρὸς τῶν ταύτη παραφυλαττόν-
 30 των ληστῶν. Ὡς δὲ ἄγομαι πρὸς τὸν λῆσταρχον,
 ταχύ με τῶν ληστῶν τινες γνωρίσαντες λύουσί μου
 τὰ δεσμά, θαρρεῖν τε ἐκέλευον καὶ συμπονεῖν αὐ-

3 τοῖς, ὡς ἂν οἰκείον. Ἐξαιτοῦμαι δὴ καὶ τὸν Σάτυρον ὡς ἐμόν. Οἱ δὲ ἄλλ' ὅπως ἔφησαν ἐπιδείξεις ἡμῖν σεαυτὸν τολμηρὸν πρῶτον. Κὰν τούτῳ χρησμὸν ἴσχουσι κόρην καταθῦσαι καὶ καθῆραι τὸ ληστήριον καὶ τοῦ μὲν ἥπατος ἀπογεύσασθαι τυθείσης, τὸ δὲ 5 λοιπὸν σῶμα σορῶ παραδόντας ἀναχωρῆσαι, ὡς ἂν τὸ τῶν ἐναντίων στρατόπεδον ὑπερβάλῃ τῆς θυσίας τὸν τόπον. Λέγε δὴ τὰ ἐπίλοιπα, Σάτυρε, σὸς γὰρ ἐντεῦθεν ὁ λόγος."

- 20 Καὶ ὁ Σάτυρος λέγει " ἅμα δὲ βιαζόμενος ἐπὶ 10 τὸ στρατόπεδον ἔκλαον, ᾧ δέσποτα, καὶ ᾧδυρόμην, τὰ περὶ τῆς Λευκίππης πυθόμενος, καὶ ἐδεόμην Με-
2 νελάου παντὶ τρόπῳ σῶσαι τὴν κόρην. Δαίμων δέ τις ἀγαθὸς ἡμῖν συνήργησεν. Ἐτύχομεν τῇ προ-
τεραία τῆς θυσίας ἡμέρᾳ καθεζόμενοι πρὸς τῇ θα- 15 λάττῃ λυπούμενοι καὶ περὶ τούτων σκοποῦντες, τῶν δὲ ληστῶν τινες ναῦν ἰδόντες ἀγνοίᾳ πλανηθεῖσαν
3 ᾤωρησαν ἐπ' αὐτήν. Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς νεῶς συνέντες οἱ τυγχάνουσιν, ἐπεχείρουν ἐλαύνειν εἰς τοῦπίσω· ὡς δὲ φθάνουσιν οἱ λησταὶ καταλαβόντες, πρὸς ἄμυναν 20
4 τρέπονται· καὶ γὰρ τις ἐν αὐτοῖς ἦν τῶν τὰ Ὀμήρου [τῷ στόματι] δεικνύντων ἐν τοῖς θεάτροις. Τὴν Ὀμη-
ρικὴν [οὔν] σκευὴν ὀπλισάμενος καὶ αὐτὸς καὶ τοὺς ἀμφ' αὐτὸν οὕτω σκευάσας, ἐπεχείρουν μάχεσθαι.
5 Πρὸς μὲν οὖν τοὺς πρώτους ἐπελθόντας καὶ μάλα 25 ἐρρωμένως ἀντετάξαντο· πλειόνων δὲ ἐπιπλευσάν-
των σκαφῶν ληστρικῶν καταδύουσι τὴν ναῦν καὶ
6 τοὺς ἄνδρας ἐκπεσόντας ἀνήρουν. Λανθάνει δὴ κίστη ἐκτραπειῖσά τις καὶ τῷ ναυαγίῳ καθ' ἡμᾶς τῷ ῥοῦ κομισθεῖσα, ἣν ὁ Μενέλαος ἀναιρεῖται· καὶ ἀναχω- 30
ρήσας ποι παρόντος ἅμα κάμοῦ (προσεδόκα γὰρ τι σπουδαῖον ἔνδον εἶναι) ἀνοίγει τὴν κίστην καὶ ὀρῶ-

μεν χλαμύδα καὶ ξίφος, τὴν μὲν κώπην ὅσον παλαι-
 στῶν τεσσάρων, τὸν δὲ σίδηρον ἐπὶ τῇ κώπῃ βραχύ-
 τατον, δακτύλων ὅσον τριῶν. Ὡς δὲ ἀνελόμενος τὸ 7
 ξίφος ὁ Μενέλαος ἔλαθε μεταστρέψας κατὰ τὸ τοῦ
 5 σιδήρου μέρος, τὸ μικρὸν ἐκεῖνο ξίφος ὥσπερ ἀπὸ
 χηραμοῦ τῆς κώπης κατατρέχει τοσοῦτον, ὅσον εἶχεν
 ἢ κώπη τὸ μέγεθος· ὡς δὲ ἀνέστρεψεν εἰς τοῦμπα-
 λιν, αὐθις ὁ σίδηρος εἰσω καταδύεται. Τούτῳ δ'
 ἄρα, ὡς εἰκός, ὁ κακοδαίμων ἐκεῖνος ἐν τοῖς θεά-
 10 τροις ἐχρήτο πρὸς τὰς κιβδήλους σφαγὰς.

Λέγω οὖν πρὸς τὸν Μενέλαον ἑὸς ἡμῖν, ἂν 21
 θέλης χρηστὸς γενέσθαι, συναγωνιέται· δυναησό-
 μεθα γὰρ καὶ τὴν κόρην σῶσαι καὶ τοὺς ληστὰς λα-
 θεῖν· ἄκουσον δὲ ποίῳ τρόπῳ. Δέρμα προβάτου 2
 15 λαβόντες ὡς ὅτι ῥαδινώτατον συρράψωμεν εἰς σχῆμα
 βαλαντίου, μέτρον ὅσον γαστροῦ ἀνθρωπίνης, εἴτ'
 ἐμπλήσαντες θηρείων σπλάγχνων καὶ αἵματος, τὴν
 πλαστὴν ταύτην γαστέρα ῥάψωμεν, ὡς [ἂν] μὴ ῥα-
 δίως τὰ σπλάγχνα διεκπίπτει, καὶ ἐνσκευάσαντες
 20 τὴν κόρην τοῦτον τὸν τρόπον καὶ στολὴν ἔξωθεν πε-
 ριβαλόντες μίτραις τε καὶ ζώμασιν ἐνδεδεμένη τὴν
 σκευὴν ταύτην ἐπικρύψωμεν. Πάντως δὲ καὶ ὁ 3
 χρησμὸς ἡμῖν εἰς τὸ λαθεῖν χρήσιμος. Ὁλοκλήρως
 γὰρ αὐτὴν ἐσταλμένην δι' αὐτῆς ἀνατμηθῆναι μέσην
 25 τῆς ἐσθῆτος λέγει ὁ χρησμὸς. Ὅρας τοῦτο τὸ ξίφος
 ὡς ἔχει μηχανῆς. Ἄν γὰρ ἐρείσῃ τις ἐπὶ τινος σώμα- 4
 τος, φεύγει πρὸς τὴν κώπην ὥσπερ εἰς κουλεόν· καὶ
 οἱ μὲν ὀρῶντες δοκοῦσι βαπτίζεσθαι τὸν σίδηρον
 κατὰ τοῦ σώματος, ὁ δὲ εἰς τὸν χηραμὸν τῆς κώπης
 30 ἀνέδραμε, μόνην δὲ καταλείπει τὴν αἰχμὴν, ὅσον
 τὴν πλαστὴν γαστέρα τεμεῖν καὶ τὴν κώπην ἐν χροῶ
 τοῦ σφαζομένου τυχεῖν· κἂν ἀποσπάσῃ τις τὸν σί-

δηρον ἐκ τοῦ τραύματος, καταρρεῖ πάλιν ἐκ τοῦ χη-
 ραμοῦ τὸ ξίφος, ὅσον τῆς κώπης ἀνακουφίζεται τὸ
 μετέωρον καὶ τὸν αὐτὸν τρόπον τοὺς ὀρῶντας ἀπατᾷ.
 5 Δοκεῖ γὰρ τοσοῦτον καταβῆναι ἐν τῇ σφαγῇ, ὅσον
 ἄνειςιν ἐκ τῆς μηχανῆς. Τούτων οὖν γενομένων, οὐκ 5
 ἄν εἶδειεν οἱ λησταὶ τὴν τέχνην. Τά τε γὰρ δέρματα
 ἀποκέκρυπται, τά τε σπλάγχνα τῇ σφαγῇ προπη-
 δήσεται, ἅπερ ἡμεῖς ἐξελόντες ἐπὶ τῷ βωμῷ θύσο-
 6 μεν. Καὶ τούντεῦθεν οὐκέτι προσίασιν οἱ λησταὶ τῷ
 σώματι, ἀλλ' ἡμεῖς εἰς τὴν σορὸν καταθήσομεν. Ἀκῆ- 1
 κοας τοῦ ληστάρχου μικρῷ πρόσθεν εἰπόντος δεῖν τι
 τολμηρὸν ἐπιδείξασθαι πρὸς αὐτούς, ὥστε ἔστι σοι
 προσελθεῖν αὐτῷ καὶ ὑποσχέσθαι ταύτην τὴν ἐπίδει-
 ξιν. Ταῦτα λέγων ἐδεόμην Δία Ξένιον καλῶν καὶ
 κοινῆς ἀναμιμνήσκων τραπέξης καὶ κοινῆς ναυαγίας. 15
 22 Ὁ δὲ χρηστὸς οὗτος 'μέγα μὲν' ἔφη 'τὸ ἔργον,
 ἀλλ' ὑπὲρ φίλου, κὰν ἀποθανεῖν δεήσῃ, καλὸς ὁ
 κίνδυνος, γλυκὺς ὁ θάνατος.' 'Νομίζω δὲ' ἔφην 'ζῆν
 2 καὶ Κλειτοφῶντα. Ἡ γὰρ κόρη πνυθομένῳ μοι κατα-
 λιπεῖν αὐτὸν εἶπε παρὰ τοῖς ἐαλωκόσι τῶν ληστῶν 20
 δεδεμένον, οἱ δὲ τῶν ληστῶν πρὸς τὸν λῆσταρχον
 ἐκφυγόντες ἔλεγον πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν εἰλημ-
 μένους τὴν εἰς τὸ στρατόπεδον μάχην ἐκπεφευγέναι.
 ὥστε ἀποκείσεται σοι παρ' αὐτῷ ἡ χάρις καὶ ἅμα
 3 ἐλεῆσαι κόρην ἀθλίαν ἐκ τοσοῦτου κακοῦ.' Ταῦτα 25
 λέγων πείθω, καὶ συνέπραξεν ἡ Τύχη. Ἐγὼ μὲν
 οὖν περὶ τὴν τοῦ μηχανήματος ἡμῆν σκευήν· ἄρτι δὲ
 τοῦ Μενελάου μέλλοντος τοῖς λησταῖς περὶ τῆς θυ-
 σίας λέγειν, ὁ λῆσταρχος φθάσας κατὰ δαίμονα 'νό-
 μος ἡμῖν' ἔφη 'τοὺς πρωτομύστας τῆς ἱερουργίας 30

15 post τραπέξης: καὶ χρηστῆς

ἄρχεσθαι, μάλιστα ὅταν ἄνθρωπον καταθύειν δέη.
 Ὡρα τοίνυν εἰς αὖριον σοὶ παρασκευάζεσθαι πρὸς 4
 τὴν θυσίαν· δεήσει δὲ καὶ τὸν σὸν οἰκέτην ἅμα σοὶ
 μνηθῆναι. Καὶ μάλα οὗτος ἔφη προθυμησόμεθα
 5 μηδενὸς ὑμῶν χεῖρους γενέσθαι. Στείλαι δὲ ἡμᾶς 5
 αὐτοὺς δεήσει τὴν κόρην ὡς ἀρμοδίως πρὸς τὴν ἀνα-
 τομήν. Ὑμῶν ὁ λήσταρχος ἔφη τὸ ἱερεῖον.

Στέλλομεν δὴ τὴν κόρην τὸν προειρημένον τρό- 6
 πον καθ' ἑαυτούς, καὶ θαρρεῖν παρεκελευσάμεθα,
 10 διεξελθόντες ἕκαστα καὶ ὡς μένειν εἴσω τῆς σοροῦ
 χρή, κἂν θᾶπτον αὐτὴν ὁ ὕπνος ἀφῆ, τὴν ἡμέραν
 ἔνδον μένειν. Ἦν δέ τι ἡμῖν ἐμποδῶν γένηται, σῶξε
 σαυτὴν ἐπὶ τὸ στρατόπεδον. Ταῦτα εἰπόντες ἐξά-
 γομεν αὐτὴν ἐπὶ τὸν βωμόν. Καὶ τὰ λοιπὰ οἶδας.

Ὡς οὖν ἤκουσα, παντοδαπὸς ἐγινόμην καὶ διη- 23
 πόρουν ὅ τι ποιήσω πρὸς τὸν Μενέλαον ἀντάξιον.
 Τὸ δ' οὖν κοινότατον, προσπεσὼν κατησπαζόμενη καὶ
 προσεκύνουν ὡς θεὸν καὶ μου κατὰ τῆς ψυχῆς ἀθρόα
 κατεχεῖτο ἡδονή. Ὡς δὲ τὰ κατὰ Λευκίππην εἶχέ μοι 2
 20 καλῶς, “ὁ δὲ Κλεινίας” εἶπον “τί γέγονεν;” ὁ δὲ
 Μενέλαος “οὐκ οἶδα” ἔφη· “μετὰ γὰρ τὴν ναυαγίαν
 εὐθύς εἶδον μὲν αὐτὸν τῆς κεραίας λαβόμενον, ὅποι
 δὲ κεχώρηκεν οὐκ οἶδα.” Ἀνεκώκυσα οὖν ἐν μέσῃ 3
 τῇ χαρᾷ· ταχὺ γὰρ ἐφθόνησέ μοι δαίμων τις τῆς κα-
 25 θαρᾶς ἡδονῆς· τὸν δι' ἐμὲ φαινόμενον οὐδαμοῦ, τὸν
 μετὰ Λευκίππην ἐμὸν δεσπότην, τοῦτον ἐκ πάντων
 κατέσχευεν ἢ θάλασσα, ἵνα μὴ τὴν ψυχὴν μόνον ἀπο-
 λέσῃ, ἀλλὰ καὶ τὴν ταφήν. “ὦ θάλαττα ἄγνωμον, 5
 ἐφθόνησας ἡμῖν ὀλοκλήρου τοῦ τῆς φιλανθρωπίας
 30 σου δράματος.” Ἀπιμεν οὖν εἰς τὸ στρατόπεδον κοινῇ
 καὶ τῆς σκηνῆς εἴσω παρελθόντες τῆς ἐμῆς τὸ λοιπὸν

τῆς νυκτὸς διετρίψαμεν, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐκ ἔλαθε τοὺς πολλοὺς.

- 24 Ἄμα δὲ τῇ ἕφ προσάγω τὸν Μενέλαον τῷ στρατηγῷ καὶ ἅπαντα λέγω, ὃ δὲ συνήδετο καὶ τὸν Μενέλαον ποιεῖται φίλον, πυνθάνεται δὲ πόση δύνα- 5 μίς ἐστὶ τοῖς ἐναντίοις. Ὁ δὲ ἔλεγε πᾶσαν ἐμπεπλησθαι τὴν ἐξῆς κώμην ἀνδρῶν ἀπονενοημένων καὶ πολὺ συνηθροῖσθαι ληστήριον, ὡς εἶναι μυρίους.
- 2 Λέγει οὖν ὁ στρατηγὸς “ἀλλ’ ἡμῖν αὐταὶ [αἱ] πέντε χιλιάδες ἱκαναὶ πρὸς εἴκοσι τῶν ἐκείνων· ἀφί- 10 ξονται δὲ ὅσον οὐδέπω πρὸς τούτοις ἕτεροι δισχιλίοι τῶν ἀμφὶ τὸ Δέλτα καὶ τὴν Ἡλίου πόλιν τεταγμένων
- 3 ἐπὶ τοὺς βαρβάρους.” Καὶ ἅμα λέγοντος αὐτοῦ παῖς εἰστρέχει τις λέγων ἀπὸ τοῦ Δέλτα πρόδρομον ἦκειν τοῦκείθεν στρατοπέδου καὶ πέντε λέγειν ἄλλων ἡμε- 15 ρῶν διατρίβειν τοὺς δισχιλίους· τοὺς γὰρ βαρβάρους κατατρέχοντας πεπαῦσθαι· μελλούσης δὲ ἦκειν τῆς δυνάμεως τὸν ὄρνιν αὐτοῖς ἐπιδημῆσαι τὸν ἱερὸν φέροντα τοῦ πατρὸς τὴν ταφήν· ἀνάγκη δ’ εἶναι τὴν ἐξοδὸν ἐπισχεῖν τοσοῦτων ἡμερῶν. 20
- 25 “Καὶ τίς ὁ ὄρνις οὗτος, ὅστις” ἔφην “τοσαύτης τιμῆς ἠξίωται; ποίαν δὲ καὶ κομίζει ταφήν;” “Φοίνιξ μὲν ὁ ὄρνις ὄνομα; τὸ δὲ γένος Αἰθίοψ, μέγεθος κατὰ 2 ταῶν· τῇ χροῴα ταῶς ἐν κάλλει δεύτερος. Κεκέρασται μὲν τὰ πτερὰ χρυσῷ καὶ πορφύρᾳ, ἀρχεῖ δὲ τὸν 25 Ἥλιον δεσπότην· καὶ ἡ κεφαλὴ μαρτυρεῖ, ἐστεφάνωσε γὰρ αὐτὴν κύκλος εὐφεγγῆς· ἡλίου δὲ ἐστὶν ὁ 3 τοῦ κύκλου στέφανος εἰκῶν. Κυάνεός ἐστιν, ῥόδοις ἐμφορῆς, εὐειδῆς τὴν θέαν, ἀκτῖσι κομᾶ, καὶ εἰσιν αὐταὶ πτερῶν ἀνατολαί· μερίζονται δὲ αὐτοῦ Αἰθίο- 30 4 πες μὲν τὴν ζωὴν, Αἰγύπτιοι δὲ τὴν τελευτήν. Ἐπειδὴν γὰρ ἀποθάνῃ (σὺν χρόνῳ δὲ τοῦτο πάσχει μα-

κρῶ), ὁ παῖς αὐτὸν ἐπὶ τὸν Νεῖλον φέρει, σχεδιάσας
αὐτῷ καὶ τὴν ταφήν. Σμύρνης γὰρ βῶλον τῆς εὐω-
δεστάτης, ὅσον ἱκανὸν πρὸς ὄρνιθος ταφήν, ὀρύττει
τε τῷ στόματι καὶ κοιλαίνει κατὰ μέσον, καὶ τὸ ὄρυγμα
5 θήκη γίνεται τῷ νεκρῷ. Ἐνθεις δὲ καὶ ἐναρμόσας 5
τὸν ὄρνιν τῇ σορῶ καὶ κλείσας τὸ χάσμα γηίνῳ χώ-
ματι ἐπὶ τὸν Νεῖλον οὕτως ἵπταται τὸ ἔργον φέρων.
Ἔπεται δὲ αὐτῷ χορὸς ἄλλων ὀρνίθων ὥσπερ δορυ-
φόρων καὶ ἔοικεν ὁ ὄρνις ἀποδημοῦντι βασιλεῖ καὶ
10 τὴν πόλιν οὐ πλανᾶται τὴν Ἥλιου. Ὁρνιθος αὕτη 6
μετοικία νεκροῦ. Ἔστηκεν οὖν ἐπὶ μετεώρου σκοπῶν
καὶ ἐκδέχεται τοὺς προπόλους τοῦ θεοῦ. Ἔρχεται δὴ
τις ἱερεὺς Αἰγύπτιος, βιβλίον ἐξ ἀδύτων φέρων, καὶ
δοκιμάζει τὸν ὄρνιν ἐκ τῆς γραφῆς. Ὁ δὲ οἶδεν ἀπι- 7
15 στούμενος καὶ τὰ ἀπόρρητα φαίνει τοῦ σώματος καὶ
τὸν νεκρὸν ἐπιδείκνυται καὶ ἔστιν ἐπιτάφιος σοφι-
στής. Ἰερέων δὲ παῖδες Ἥλιου τὸν ὄρνιν τὸν νεκρὸν
παραλαβόντες θάπτουσι. Ζῶν μὲν οὖν Αἰθίοψ ἐστὶ
τῇ τροφῇ, ἀποθανῶν δὲ Αἰγύπτιος γίνεται τῇ ταφῇ.”

Δ

20 Ἔδοξεν οὖν τῷ στρατηγῷ μαθόντι τὴν τε τῶν
ἐναντίων παρασκευὴν καὶ τὴν τῶν συμμάχων ἀναβο-
λὴν εἰς τὴν κόμην ἀναστρέψαι πάλιν, ὅθεν περ ἐξωρ-
μήσαμεν, ἔστ' ἂν οἱ σύμμαχοι παραγένωνται· ἐμοὶ
δέ τις οἶκος ἀπετέτακτο ἅμα τῇ Λευκίππῃ μικρὸν
25 ἀνωτέρω τῆς τοῦ στρατηγοῦ καταγωγῆς. Καὶ ὥς 2
εἶσω παρῆλθον, περιπτυξάμενος αὐτὴν οἶός [τε] ἤμην

ἀνδρίζεσθαι. Ὡς δ' οὐκ ἐπέτρεπε "μέχρι πότε"
 3 εἶπον "χηρεύομεν τῶν τῆς Ἀφροδίτης ὀργίων; οὐχ
 ὄρας οἷα ἐκ παραλόγου γίνεται, ναυαγία καὶ λησται
 καὶ θυσῖαι καὶ σφαγαί; ἀλλ' ἕως ἐν γαλήνῃ τῆς
 τύχης ἐσμέν, ἀποχρησώμεθα τῷ καιρῷ, πρὶν τι χα- 5
 λεπώτερον ἡμᾶς ἐπισχεῖν." Ἡ δὲ "ἀλλ' οὐ θέμις"
 4 ἔφη "τοῦτο ἤδη γενέσθαι. Ἡ γὰρ μοι θεὸς Ἄρτεμις
 ἐπιστάσα πρόην κατὰ τοὺς ὕπνους, ὅτε ἔκλαον μέλ-
 λουσα σφαγήσεσθαι 'μὴ νῦν' ἔφη 'κλᾶε· οὐ γὰρ
 τεθνήξῃ· βοηθὸς γὰρ ἐγὼ σοι παρέσομαι· μενεῖς δὲ 10
 παρθένος, ἔστ' ἂν σε νυμφοστολήσω· ἄξεται δέ σε
 5 ἄλλος οὐδεὶς ἢ Κλειτοφῶν." Ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀνα-
 βολὴν ἠχθόμην, ταῖς δὲ τοῦ μέλλοντος ἐλπίσιν ἠδό-
 μην· ὡς δ' ἠκούσα τὸ ὄναρ, ἀναμιμνήσκομαι προσό-
 6 μοιον ἰδῶν ἐνύπνιον. Ἐδόκουν γὰρ τῇ παρελθούσῃ 15
 νυκτὶ νεῶν Ἀφροδίτης ἰδεῖν καὶ τὸ ἄγαλμα ἔνδον
 εἶναι τῆς θεοῦ· ὡς δὲ πλησίον ἐγενόμην προσευξό-
 7 μενος, κλεισθῆναι τὰς θύρας. Ἀθυμοῦντι δέ μοι
 γυναιῖκα ἐκφανῆναι κατὰ τὸ ἄγαλμα τὴν μορφὴν
 ἔχουσαν, καὶ "νῦν" εἶπεν· "οὐκ ἔξεστί σοι παρελθεῖν 20
 εἶσω τοῦ νεῶ· ἦν δὲ ὀλίγον ἀναμείνης χρόνον, οὐκ
 ἀνοίξω σοι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἱερέα σε ποιήσω τῆς
 8 θεοῦ." Καταλέγω δὴ τοῦτο τῇ Λευκίππῃ τὸ ἐνύπνιον
 καὶ οὐκέτι ἐπεχείρουν βιάζεσθαι. Ἀναλογιζόμενος δὲ
 τὸν τῆς Λευκίππης ὄνειρον, οὐ μετρίως ἐταραττόμην. 25
 2 Ἐν τούτῳ δὲ Χαρμίδης (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ
 στρατηγῷ) ἐπιβάλλει τῇ Λευκίππῃ τὸν ὀφθαλμόν,
 ἀπὸ τοιαύτης ἀφορμῆς αὐτὴν ἰδῶν. Ἐτυχον ποτάμιον
 θηρίον ἄνδρες τεθηρακότες θείας ἄξιον· ἵππον δὲ
 2 αὐτὸν τοῦ Νείλου καλοῦσιν οἱ Αἰγύπτιοι. Καὶ ἔστι 30
 μὲν ἵππος, ὡς ὁ λόγος βούλεται, τὴν γαστέρα καὶ
 τοὺς πόδας, πλὴν ὅσον εἰς κηλὴν σχίζει τὴν ὀπλήν·

μέγεθος δὲ κατὰ τὸν βουῖν τὸν μέγιστον· οὐρὰ βρα-
 χεῖα καὶ ψιλὴ τριχῶν· κεφαλὴ περιφερῆς οὐ σμικρὰ· 3
 ἔγγυς ἵππου παρειαί· μυκτῆρ ἐπὶ μέγα κεχηνωὺς καὶ
 πνέων πυρῶδη καπνὸν ὡς ἀπὸ πηγῆς πυρός· γένυς
 5 εὐρεῖα, ὄση καὶ παρειαί· μέχρι τῶν κροτάφων ἀνοί-
 γει τὸ στόμα· ἔχει δὲ καὶ κυνόδοντας καμπύλους
 κατὰ μὲν τὴν ιδέαυ καὶ τὴν θέσειν ὡς συός, τὸ δὲ μέ-
 γεθος εἰς τριπλάσιον.

Καλεῖ δὴ πρὸς τὴν θεάν ἡμᾶς ὁ στρατηγός· καὶ 3
 10 ἡ Λευκίππη συμπαρῆν. Ἡμεῖς μὲν οὖν ἐπὶ τὸ θηρίον
 τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶχομεν, ἐπὶ τὴν Λευκίππην δὲ ὁ
 στρατηγός· καὶ εὐθύς ἐαλάκει. Βουλόμενος οὖν 2
 ἡμᾶς παραμένειν ἐπὶ πλείστον, ἵν' ἔχοι τοῖς ὀφθαλ-
 μοῖς αὐτοῦ χαρίζεσθαι, περιπλοκάς ἐξήτει λόγων,
 15 πρῶτον μὲν τὴν φύσιν τοῦ θηρίου καταλέγων, εἶτα
 καὶ τὸν τρόπον τῆς ἄγρας, ὡς ἔστι μὲν ἀδηφαγώτα-
 τον καὶ ποιεῖται τροφήν ὄλον λήιον, ἀπάτη δὲ πάσχει
 τὴν ἄγραν. Ἐπιτηρήσαντες γὰρ αὐτοῦ τὰς διατρι- 3
 βάς, ὄρυγμα ποιησάμενοι ἐπικαλύπτουσιν ἄνωθεν
 20 καλάμοις καὶ χῶματι· ὑπὸ δὲ τὴν τῶν καλάμων
 μηχανὴν ἰστάναι κάτω ξύλινον οἶκημα τὰς θύρας
 ἀνεωγμένον εἰς τὸν ὄροφον τοῦ βόθρου καὶ τὴν
 πτωῶσιν τοῦ θηρίου λοχᾶν· τὸν μὲν γὰρ ἐπιβάντα 4
 φέρεσθαι εὐθύς, καὶ τὸ οἶκημα φωλεοῦ δίκην ὑποδέ-
 25 χεσθαι, καὶ τοὺς κυνηγέτας ἐκθορόντας εὐθύς ἐπι-
 κλείειν τοῦ πώματος τὰς θύρας καὶ ἔχειν οὕτω τὴν
 ἄγραν, ἐπεὶ πρὸς γε τὸ καρτερόν οὐδεὶς ἂν αὐτοῦ
 κρατήσειε [βία]. Τά τε γὰρ ἄλλα ἐστὶν ἀλκιμώτατος 5
 καὶ τὸ δέρμα, ὡς ὁρᾶτε, φέρει παχὺ καὶ οὐκ ἐθέλει

2 post τριχῶν: ὅτι καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ σώματος οὕτως ἔχει

πείθεσθαι σιδήρου τραύματι, ἀλλ' ἐστίν, ὡς εἶπεν, ἑλέφας Αἰγύπτιος. Καὶ γὰρ δεύτερος φαίνεται εἰς ἀλκὴν ἑλέφαντος Ἰνδοῦ."

- 4 Καὶ ὁ Μενέλαος "ἢ γὰρ ἑλέφαντα" ἔφη "ἤδη
τεθέασαί ποτε;" "Καὶ μάλα" ὁ Χαρμίδης εἶπεν, "καὶ 5
ἀκήκοα παρὰ τῶν ἀκριβῶς εἰδόντων τῆς γενέσεως αὐ-
2 τοῦ τὸν τρόπον ὡς παράδοξος." "Ἄλλ' ἡμεῖς γε οὐκ
εἶδομεν εἰς ταύτην" ἔφην ἐγὼ "τὴν ἡμέραν, ὅτι μὴ
γραφή." "Λέγοιμ' ἂν ὑμῖν" εἶπε, "καὶ γὰρ ἄγομεν
σχολήν. Κύει μὲν αὐτὸν ἢ μήτηρ χρονιώτατον· δέκα 10
γὰρ ἐνιαυτοῖς πλάττει τὴν σποράν, μετὰ δὲ τοσαύτην
ἐτῶν περίοδον τίκει, ὅταν ὁ τόκος γέρων γένηται.
3 Διὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ γίνεται μέγας τὴν μορφήν,
ἄμαχος τὴν ἀλκὴν, πολὺς τὴν βιοτήν, βραδὺς τὴν
τελευτήν· βιοῦν γὰρ αὐτὸν λέγουσιν ὑπὲρ τὴν Ἡσιό- 15
4 δου κορώνην. Τοιαύτη δὲ ἐστὶν ἑλέφαντος ἢ γένυς,
οἷα τοῦ βοῦς ἢ κεφαλῆ. Σὺ μὲν γὰρ ἂν ἰδὼν εἰποις
κέρας ἔχειν αὐτοῦ τὸ στόμα διπλοῦν· ἐστὶ δὲ τοῦτο
ἑλέφαντος καμπύλος ὀδούς. Μεταξὺ δὲ τῶν ὀδόντων
ἀνίσταται αὐτῷ προβοσκίς, κατὰ σάλπιγγα μὲν καὶ 20
τὴν ὄψιν καὶ τὸ μέγεθος, εὐπειθῆς δὲ τῶν πρὸς τὸν
5 ἑλέφαντα. Προνομεύει γὰρ αὐτῷ τὰς βοσκὰς καὶ
πᾶν ὅ τι ἂν ἐμποδῶν εὔρη σιτίου. Ἐὰν μὲν γὰρ ἢ
ὄψον ἑλέφαντος, ἔλαβέ τε εὐθύς καὶ ἐπιπτυχθεῖσα
κάτω πρὸς τὴν γένυν τῷ στόματι τὴν τροφήν διακο- 25
νει· ἂν δέ τι τῶν ἀνθρωπείων ἴδῃ, τούτῳ περιβάλλει,
κύκλω τὴν ἄγραν περισφίγξας, καὶ τὸ πᾶν ἀνεκού-
6 φισε καὶ ὤρεξεν ἄνω δῶρον δεσπότη· ἐπικάθηται
γὰρ τις αὐτῷ ἀνὴρ Αἰθίοψ, καινὸς ἱππεὺς ὢν· καὶ
κολακεύει καὶ φοβεῖται καὶ τῆς φωνῆς αἰσθάνεται καὶ 30

29 post καινός: ἑλέφαντι

μαστίζοντος ἀνέχεται· ἡ δὲ μάστιξ αὐτῷ πέλεκυς σι-
 δηροῦς. Εἶδον δὲ ποτε καὶ θέαμα καινόν. Ἀνὴρ Ἐλ- 7
 λην ἐνέθηκε τὴν κεφαλὴν κατὰ μέσῃν τοῦ θηρίου τὴν
 κεφαλὴν· ὁ δὲ ἑλέφας ἐκεχῆνει καὶ περιήσθμαινε
 5 τὸν ἄνθρωπον ἐγκείμενον. Ἀμφότερα οὖν ἐθαύμα-
 ζον, καὶ τὸν ἄνθρωπον τῆς εὐτολμίας καὶ τὸν ἑλέ-
 φαντα τῆς φιλανθρωπίας. Ὁ δὲ ἄνθρωπος ἔλεγεν 8
 ὅτι καὶ μισθὸν εἶη δεδωκὼς τῷ θηρίῳ· προσπνεῖν
 γὰρ αὐτῷ [καὶ] μόνον οὐκ ἄρωμάτων Ἰνδικῶν· εἶναι
 10 δὲ κεφαλῆς νοσοῦσης φάρμακον. Οἶδεν οὖν τὴν θε-
 ραπείαν ὃ ἑλέφας καὶ προῖκα οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα,
 ἀλλ' ἐστὶν ἰατρὸς ἀλαζῶν καὶ τὸν μισθὸν πρῶτον
 αἰτεῖ. Κἂν δῶς, πείθεται καὶ παρέχει τὴν χάριν καὶ
 ἀπλοῖ τὴν γένυν καὶ τοσοῦτον ἀνέχεται κεχηνώς,
 15 ὅσον ὃ ἄνθρωπος βούλεται. Οἶδε γὰρ ὅτι πέπρακε
 τὴν ὀδμὴν.”

“Καὶ πόθεν” ἔφην “οὕτως ἀμόρφῳ θηρίῳ τοσαύτη 5
 τῆς εὐωδίας ἡδονή;” “Ὅτι” ἔφη Χαρμίδης “τοιαύ-
 την ποιεῖται καὶ τὴν τροφήν. Ἰνδῶν γὰρ ἡ γῆ γείτων
 20 ἡλίου· πρῶτοι γὰρ ἀνατέλλοντα τὸν θεὸν ὁρῶσιν Ἰν-
 δοί, καὶ αὐτοῖς θερμότερον τὸ φῶς ἐπικάθηται, καὶ
 τηρεῖ τὸ σῶμα τοῦ πυρὸς τὴν βαφήν. Γίνεται δὲ 2
 παρὰ τοῖς Ἑλλησιν ἄνθος Αἰθίοπος χροῶς, ἔστι δὲ
 παρ' Ἰνδοῖς οὐκ ἄνθος ἀλλὰ πέταλον, οἷα παρ' ἡμῖν
 25 τὰ πέταλα τῶν φυτῶν, ὃ [ἐκεῖ] μὲν κλέπτει τὴν
 πνοὴν καὶ τὴν ὀδμὴν οὐκ ἐπιδείκνυται· ἡ γὰρ ἀλα-
 ζονεύεσθαι πρὸς τοὺς εἰδότας ὀκνεῖ ἢ τῆς ἡδονῆς τοῖς
 πολίταις φθονεῖ· ἂν δὲ τῆς γῆς μικρὸν ἐξοικήσῃ καὶ
 ὑπερβῆ τοὺς ὄρους, ἀνοίγει τῆς κλοπῆς τὴν ἡδονὴν
 30 καὶ ἄνθος ἀντὶ φύλλου γίνεται καὶ τὴν ὀδμὴν ἐνδύε-
 ται. Μέλαν τοῦτο ῥόδον Ἰνδῶν. Ἔστι δὲ τοῖς ἑλέ- 3
 φασι σιτίον, ὡς τοῖς βουσί παρ' ἡμῖν ἡ πόα. Ἄτε

οὖν ἐκ πρώτης γονῆς αὐτῷ τραφεῖς, ὄδωδὲ τε πᾶς
κατὰ τὴν τροφήν, καὶ τὸ πνεῦμα πέμπει κατ' ὄψιν
εὐωδέστατον ὃ τῆς πνοῆς αὐτῷ γέγονε πηγὴ.”

- 6 Ἐπεὶ οὖν ἐκ τῶν λόγων ἀπηλλάγημεν τοῦ στρα-
τηγοῦ, μικρὸν διαλιπὼν (ὅτι οὐ δύναται τις τραφεῖς 5
ἀνέχεσθαι θλιβόμενος τῷ πυρὶ) τὸν Μενέλαον μετα-
πέμπεται καὶ τῆς χειρὸς λαβόμενος λέγει “ἀγαθὸν
εἰς φιλίαν οἶδά σε ἐξ ὧν ἔπραξας εἰς Κλειτοφῶντα·
2 κἀμὲ δὲ εὐρήσεις οὐ χείρονα. Δέομαι δὲ παρὰ σοῦ
χάριτος σοὶ μὲν ῥαδίας, ἐμοὶ δὲ ἀνασώσεις τὴν ψυ- 10
χήν, ἂν παράσχης. Λευκίππη με ἀπολώλεκε· σῶσον
δὲ σύ. Ὀφείλεται σοὶ παρ’ αὐτῆς ζῶαργια, μισθὸς
δὲ σοὶ μὲν χρυσοὶ πεντήκοντα τῆς διακουίας, αὐτῇ δὲ
3 ὄσους ἂν θέλῃ.” Λέγει οὖν ὁ Μενέλαος “τοὺς μὲν
χρυσοὺς ἔχε καὶ φύλαττε τοῖς τὰς χάριτας πιπράσκου- 15
σιν· ἐγὼ δὲ φίλος ὢν πειράσομαι γενέσθαι σοὶ χρή-
σιμος.” Ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρὸς με καὶ πάντα κατ-
αγορεύει. Ἐβουλευόμεθα οὖν τί δεῖ πράττειν. Ἔδοξε
4 δὲ αὐτὸν ἀπατήσαι· τὸ γὰρ ἀντιλέγειν οὐκ ἀκίνδυ-
νον ἦν, μὴ καὶ βίαν προσαγάγῃ· τὸ δὲ φεύγειν 20
ἀδύνατον, πάντη μὲν ληστῶν περικεχυμένων, τοσού-
των δὲ στρατιωτῶν ἀμφ’ αὐτὸν ὄντων.
- 7 Μικρὸν οὖν διαλιπὼν ὁ Μενέλαος, ἀπελθὼν πρὸς
τὸν Χαρμίδην “κατείργασται τὸ ἔργον” ἔφη, “καίτοι
τὸ πρῶτον ἠρνεῖτο ἰσχυρῶς ἢ γυνή· δεομένου δέ 25
μου καὶ ὑπομιμνήσκοντος τῆς εὐεργεσίας ἐπένευσεν.
2 Ἀξιοῖ δὲ δικαίαν δέησιν ὀλίγων αὐτῇ χαρίσασθαι
προθεσμίαν ἡμερῶν, ἔστ’ ἂν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν
ἀφίκωμαι· κώμη γὰρ αὕτη καὶ ἐν ὄψει τὰ γινόμενα
καὶ πολλοὶ μάρτυρες.” “Εἰς μακρὰν” ὁ Χαρμίδης 30
3 εἶπε “δίδωσι τὴν χάριν. Ἐν πολέμῳ δὲ τίς ἐπιθυμίαν
ἀναβάλλεται; στρατιώτης δὲ ἐν χερσὶν ἔχων μάχην

οἶδεν εἰ ζήσεται; τοσαῦται τῶν θανάτων εἰσὶν ὁδοί.
 Αἰτησαί μοι παρὰ τῆς Τύχης τὴν ἀσφάλειαν καὶ
 μενῶ. Ἐπὶ πόλεμον νῦν ἐξελεύσομαι βουκόλων· ἐν-
 δον μου τῆς ψυχῆς ἄλλος πόλεμος κἀθηται· στρατιώ-
 5 τῆς με πορθεῖ τόξον ἔχων, βέλος ἔχων· νενίκημαι, 4
 πεπλήρωμαι βελῶν. Κάλεσον, ἄνθρωπε, ταχὺ τὸν
 ἰώμενον· ἐπείγει τὸ τραῦμα. Ἄψω πῦρ ἐπὶ τοὺς
 πολεμίους· ἄλλας δᾶδας ὁ ἔρως ἀνῆψε κατ' ἐμοῦ.
 Τοῦτο πρῶτον, Μενέλαε, σβέσον τὸ πῦρ. Καλὸν τὸ 5
 10 οἰώνισμα πρὸ πολέμου συμβολῆς ἐρωτικῆ συμπλοκῆ.
 Ἄφροδίτη με πρὸς Ἄρεα ἀποστειλάτω." Καὶ ὁ Με-
 νέλαος "ἀλλ' ὄρας" ἔφη "ὡς οὐκ ἔστι ῥάδιον λαθεῖν
 αὐτὴν ἐνθάδε τὸν ἄνδρα ὄντα καὶ ταῦτα ἐρῶντα."
 Καὶ ὁ Χαρμίδης "ἀλλὰ τοῦτό γε ῥάδιον" ἔφη "τὸν 6
 15 Κλειτοφῶντα ἀποφορτίσασθαι." Ὅρα ὁ Μενέ-
 λαος τοῦ Χαρμίδου τὴν σπουδὴν καὶ φοβηθεὶς περὶ
 ἐμοῦ, ταχὺ τι σκήπτεται πιθανὸν καὶ λέγει "βούλει 7
 τὴν ἀλήθειαν ἀκοῦσαι τῆς ἀναβολῆς; ἡ γυνὴ χθὲς
 ἀφῆκε τὰ ἔμμηνα καὶ ἄνδρὶ συνελθεῖν οὐ θέμις."
 20 "Οὐκοῦν ἀναμενοῦμεν" ὁ Χαρμίδης εἶπεν "ἐνταῦθα
 τρεῖς ἡμέρας ἢ τέτταρας, αὐταὶ γὰρ ἱκαναί. Ὁ δὲ 8
 ἔξεστιν αἰτοῦ παρ' αὐτῆς· εἰς ὀφθαλμοὺς ἠκέτω τοὺς
 ἐμοὺς καὶ λόγων μεταδότω· ἀκοῦσαι θέλω φωνῆς,
 χειρὸς διγεῖν, ψαῦσαι σώματος· αὐταὶ γὰρ ἐρώντων
 25 παραμυθίαί. Ἐξεστι δὲ αὐτὴν καὶ φιληῖσαι· τοῦτο
 γὰρ οὐ κεκάλυκεν ἡ γαστήρ."

Ὡς οὖν ταῦτα ὁ Μενέλαος ἐλθὼν ἀπαγγέλλει 8
 μοι, πρὸς τοῦτο ἀνεβόησα ὡς θᾶττον ἂν ἀποθάνοιμι
 ἢ περιίδω Λευκίππης φίλημα ἀλλοτριούμενον. "Οὐ
 30 τί γὰρ" ἔφην "ἔστὶ γλυκύτερον; τὸ μὲν γὰρ ἔργον 2
 τῆς Ἄφροδίτης καὶ ὄρον ἔχει καὶ κόρον καὶ οὐδὲν
 ἐστίν, εἰς ἐξέλης αὐτοῦ τὰ φιλήματα· φίλημα δὲ

καὶ ἀόριστόν ἐστι καὶ ἀκόρεστον καὶ καινὸν αἰεὶ. Τρία
 γὰρ τὰ κάλλιστα ἀπὸ τοῦ στόματος ἄνεισιν, ἀναπνοὴ
 3 καὶ φωνὴ καὶ φίλημα. Τοῖς μὲν γὰρ χεῖλεσιν ἀλλή-
 λους φιλοῦμεν, ἀπὸ δὲ τῆς ψυχῆς ἢ τῆς ἡδονῆς ἐστι
 πηγὴ. Πίστευσόν μοι λέγοντι, Μενέλαε, (ἐν γὰρ τοῖς 5
 κακοῖς ἐξορχήσομαι τὰ μυστήρια) ταῦτα μόνον παρὰ
 Λευκίππης ἔχω καὶ γὰρ ἔτι μένει παρθένος· μέχρι
 4 μόνων τῶν φιλημάτων ἐστὶ μου γυνή. Εἰ δέ τις
 ἀρπάσει μου καὶ ταῦτα, οὐ φέρω τὴν φθοράν, οὐ
 μεμοιχεύσεταιί μου τὰ φιλήματα.” “Οὐκοῦν” ἔφη ὁ 10
 Μενέλαος “βουλῆς ἡμῖν ἀρίστης δεῖ καὶ ταχίστης.
 5 Ἐρῶν γὰρ τις, εἰς ὅσον μὲν ἔχει τὴν ἐλπίδα τοῦ τυ-
 χεῖν, φέρει, εἰς αὐτὸ τὸ τυχεῖν ἀποτεινόμενος· ἐὰν δὲ
 ἀπογνῶ, τὸ ἐπιθυμοῦν μεταβαλὼν ἀντιλυπῆσαι μέχρι
 6 τοῦ δυνατοῦ τολμᾷ τὸ κωλύον. Ἔστω δὲ καὶ ἰσχύς, 15
 ὥστε τι δρᾶσαι μετὰ τοῦ μὴ παθεῖν· τότε δὲ τῆς
 ψυχῆς τὸ μὴ φοβούμενον ἀγριαίνει μᾶλλον τὸ θυ-
 μούμενον. Καὶ γὰρ ὁ καιρὸς ἐπείγει τῶν πραγμά-
 των τὸ ἄπορον.”

9 Σκοποῦντων οὖν ἡμῶν εἰστρέχει τις τεθορυβη- 20
 μένος καὶ λέγει τὴν Λευκίππην ἄφνω βαδίζουσαν
 καταπεσεῖν καὶ τὸ ὀφθαλμῶ διαστρέφειν. Ἀναπη-
 δήσαντες οὖν ἐθέομεν ἐπ’ αὐτὴν καὶ ὀρῶμεν ἐπὶ τῆς
 2 γῆς κειμένην. Προσελθὼν οὖν ἐπυθόμην ὅτι πάθοι·
 ἢ δὲ ὡς εἶδέ με, ἀναπηδήσασα παίει με κατὰ τῶν 25
 προσώπων, ὕφαιμον βλέπουσα· ὡς δὲ καὶ ὁ Μενέ-
 λαος οἴος [τε] ἦν ἀντιλαμβάνεσθαι, παίει καὶ κείνον
 τῶ σκέλει. Συνέντες οὖν ὅτι μανία εἶη τις τὸ κακόν,
 βία συλλαβόντες ἐπειρώμεθα κρατεῖν· ἢ δὲ προσ-
 επάλαιεν ἡμῖν, οὐδὲν φροντίζουσα κρύπτειν ὅσα 30
 3 γυνὴ μὴ ὀραῖσθαι θέλει. Θόρυβος οὖν πολὺς περὶ
 τὴν σκηνὴν αἴρεται, ὥστε καὶ αὐτὸν εἰσδραμεῖν τὸν

στρατηγὸν καὶ τὰ γινόμενα ὄραν. Ὁ δὲ τὰ πρῶτα
 σκῆψιν ὑπώπτευε τὴν ἀσθένειαν καὶ τέχνην ἐπ' αὐ-
 τόν, καὶ τὸν Μενέλαον ὑπεβλέπετο· ὡς δὲ κατὰ μικρὸν
 ἑώρα τὴν ἀλήθειαν, ἔπαθ' ἑτι καὶ αὐτὸς καὶ ἠλέησε.
 5 Κομίσαντες οὖν βρόχους ἔδησαν τὴν ἀθλίαν. Ὡς δὲ 4
 εἶδον αὐτῆς περὶ τὰς χεῖρας τὰ δεσμά, ἐδεόμην Με-
 νελάου τῶν πολλῶν ἀπηλλαγμένων ἤδη "λύσατε"
 λέγων, "ἴκετεύω, λύσατε· οὐ φέρουσι δεσμὸν χεῖρες
 ἀπαλαί· ἑάσατέ με σὺν αὐτῇ· μόνος ἐγὼ περιπτυσά-
 10 μενος αὐτῇ δεσμὸς ἔσομαι· μαινέσθω κατ' ἐμοῦ.
 Τί γάρ με καὶ ζῆν ἔτι δεῖ; οὐ γνωρίζει με Λευκίππη 5
 παρόντα, κεῖται δέ μοι δεδεμένη, καὶ ὁ ἀναιδὴς ἐγὼ
 λῦσαι δυνάμενος οὐκ ἐθέλω. Ἐπὶ τούτῳ ἡμᾶς σέσω-
 κεν ἢ Τύχη ἐκ τῶν ληστῶν, ἵνα γένη μανίας παιδιὰ;
 15 ὦ δυστυχεῖς ἡμεῖς, ὅταν εὐτυχήσωμεν. Τοὺς οἴκοι 6
 φόβους ἐκπεφύγαμεν, ἵνα ναυαγίαν δυστυχήσωμεν·
 ἐκ τῆς θαλάσσης περιγεγόνουμεν * *· ἐκ τῶν ληστῶν
 ἀνασπασώμεθα· μανία γὰρ ἐτηρούμεθα. Ἐγὼ μὲν, 7
 ἂν σωφρονήσης, φιλότατη, φοβοῦμαι πάλιν τὸν δαί-
 20 μονα μὴ τί σοι κακὸν ἐργάσῃται. Τίς οὖν ἡμῶν κα-
 κοδαιμονέστερος, οἱ φοβούμεθα καὶ τὰ εὐτυχήματα;
 ἀλλ' εἰ μόνον μοι σωφρονήσειας καὶ σεαυτὴν ἀπολά-
 βους, παιζέτω πάλιν ἢ Τύχη."

Ταῦτά με λέγοντα παρηγόρουν οἱ ἀμφὶ τὸν Με- 10
 25 νέλαον, φάσκοντες μὴ ἔμμουνα εἶναι τὰ τοιαῦτα νοσή-
 ματα, πολλάκις δὲ ἡλικίας ξεούσης ὑπάρχειν. "Τὸ
 γὰρ αἷμα πάντῃ νεάζον καὶ ὑπὸ πολλῆς ἀκμῆς ἀνα-
 ζέον ὑπερβλύζει πολλάκις τὰς φλέβας, καὶ τὴν κεφα-
 λὴν ἔνδον περικλύζον βαπτίζει τοῦ λογισμοῦ τὴν
 30 ἀναπνοήν. Δεῖ οὖν ἰατροὺς μεταπέμπειν καὶ θερα- 2
 πείαν προσφέρειν." Πρόσεισιν οὖν τῷ στρατηγῷ ὁ
 Μενέλαος καὶ δεῖται τὸν τοῦ στρατοπέδου ἰατρὸν

- μετακαλέσασθαι, κακείνος ἄσμενος ἐπέισθη· χαίρουσι γὰρ οἱ ἐρωῶντες εἰς τὰ ἐρωτικά προστάγματα.
- 3 Καὶ ὁ ἰατρὸς παρῆν καὶ λέγει “ νῦν μὲν ὕπνον αὐτῆ παρασκευάσομεν, ὅπως τὸ ἄγριον τῆς ἀκμῆς ἡμερώσωμεν· ὕπνος γὰρ πάντων νοσημάτων φάρμακον· 5 ἔπειτα δὲ καὶ τὴν λοιπὴν θεραπείαν προσοίσομεν.”
- 4 Δίδωσιν οὖν ἡμῖν φάρμακόν τι μικρόν, ὅσον ὀρόβου μέγεθος, καὶ κελεύει λύσαντας εἰς ἔλαιον ἐπαλειψαί τὴν κεφαλὴν μέσῃν· σκευάσειν δὲ ἔφη καὶ ἕτερον εἰς 5 γαστρὸς αὐτῆ κάθαρσιν. Ἡμεῖς μὲν οὖν ἃ ἐκέλευσεν 10 ἐποιοῦμεν, ἣ δὲ ἐπαλειφθεῖσα μετὰ μικρόν ἐκάθευδε τὸ ἐπίλοιπον τῆς νυκτὸς μέχρι τῆς ἕως. Ἐγὼ δὲ δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς ἀγρυπνῶν ἔκλαον παρακαθήμενος καὶ βλέπων τὰ δεσμὰ ἔλεγον “ οἴμοι, φιλιτάτη, δέδεσαι καὶ καθεύδουσα· οὐδὲ τὸν ὕπνον ἐλεύθερον 15 6 ἔχεις. Τίνα ἄρα σου τὰ φαντάσματα; ἄρα κἂν κατὰ τοὺς ὕπνους σωφρονεῖς, ἢ μαίνεται σου καὶ τὰ ὄνειρατα;”

Ἐπεὶ δ’ ἀνέστη, πάλιν ἄσημα ἐβόα· καὶ ὁ ἰατρὸς παρῆν καὶ τὴν ἄλλην θεραπείαν ἐθεράπευεν. 20

- 11 Ἐν τούτῳ δὴ ἔρχεται τις παρὰ τοῦ τῆς Αἰγύπτου σατράπου, κομίζων ἐπιστολὴν τῷ στρατηγῷ. Ἐπέσπευδε δὲ αὐτόν, ὡς εἰκός, ἐπὶ τὸν πόλεμον τὰ γράμματα· ἐκέλευσε γὰρ εὐθύς πάντας ἐν τοῖς ὅπλοις 2 γενέσθαι ὡς ἐπὶ τοὺς βουκόλους. Αὐτίκα δὴ μάλα 25 ἔξορμήσαντες, εὐθύς ἕκαστος, ὡς εἶχε τάχους, ἐπὶ τὰ ὄπλα ἐχώρουν καὶ παρῆσαν ἅμα τοῖς λοχαγοῖς. Τότε μὲν οὖν αὐτοῖς δούς τὸ σύνθημα καὶ κελεύσας αὐτοῖς στρατοπεδεύεσθαι καθ’ αὐτὸν ἦν· τῆ δ’ ὑστεραία ἅμα τῆ ἡμέρᾳ τὸ στράτευμα ἐξῆγεν ἐπὶ τοὺς πο- 30

λεμίους. Εἶχε δὲ αὐτοῖς οὕτω τῆς κώμης ἢ θέσις. 3
 Ὁ Νεῖλος ῥεῖ μὲν ἄνωθεν ἐκ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων
 εἰς ὧν ἄχρι Μέμφεως καὶ ἔστι μικρὸν κάτω * * (Κερ-
 κάσωρος ὄνομα τῆ κώμη) πρὸς τῷ τέλει τοῦ μεγάλου
 5 ῥεύματος. Ἐντεῦθεν δὲ περιρρήγνυται τῆ γῆ, καὶ 4
 ἐξ ἑνὸς ποταμοῦ γίνονται τρεῖς, δύο μὲν ἐκατέρωθεν
 λελυμένοι, ὁ δὲ εἰς ὡσπερ ἦν ῥέων πρὶν λυθῆναι.
 Ἄλλ' οὐδὲ τούτων ἕκαστος τῶν ποταμῶν ἀνέχεται 5
 μέχρι θαλάσσης ῥέων, ἀλλὰ περισχίζεται ἄλλος ἄλλη
 10 κατὰ πόλεις, καὶ εἰσιν αἱ σχίσεις μείζονες τῶν παρ'
 Ἑλλησι ποταμῶν· τὸ δὲ ὕδωρ πανταχοῦ μεμερισμέ-
 νον οὐκ ἐξασθενεῖ, ἀλλὰ καὶ πλεῖται καὶ πίνεται
 καὶ γεωργεῖται.

Νεῖλος ὁ πολὺς πάντα αὐτοῖς γίνεται, καὶ ποτα- 12
 15 μὸς καὶ γῆ καὶ θάλασσα καὶ λίμνη· καὶ ἔστι τὸ
 θέαμα καινόν, ναῦς ὁμοῦ καὶ δίκελλα, κώπη καὶ
 ἄροτρον, πηδάλιον καὶ τρόπαιον, ναυτῶν ὁμοῦ καὶ
 γεωργῶν καταγωγῆ, ἰχθύων ὁμοῦ καὶ βοῶν· ὁ πέ-
 πλευκας, φυτεύεις, καὶ ὁ φυτεύεις, τοῦτο πέλαγος
 20 γεωργοῦμενον. Ἔχει γὰρ ὁ ποταμὸς ἐπιδημίας· κάθ- 2
 ηται δὲ αὐτὸν Αἰγύπτιος ἀναμένων καὶ ἀριθμῶν
 αὐτοῦ τὰς ἡμέρας. Καὶ ὁ Νεῖλος οὐ ψεύδεται, ἀλλ'
 ἔστι ποταμὸς μετὰ προθεσμίας τὸν χρόνον τηρῶν καὶ
 τὸ ὕδωρ μετρῶν, ποταμὸς ἀλῶναι μὴ θέλων ὑπερή-
 25 μερος. Ἔστι δ' ἰδεῖν ποταμοῦ καὶ γῆς φιλονεικίαν. 3
 Ἐρίζετον ἀλλήλοις ἑκάτερον· τὸ μὲν ὕδωρ, τοσαύτην
 γῆν πελαγίσαι· ἢ δὲ γῆ, τοσαύτην χωρῆσαι γλυκεῖαν
 θάλασσαν· καὶ νικῶσι μὲν τὴν ἴσῃν νίκην οἱ δύο,

2 post Αἰγυπτίων: καὶ ἔστιν

7 post εἰς: καὶ τὴν γῆν εἰς τὸ σχῆμα τοῦ Δέλτα
 ποιῶν

- 4 οὐδαμοῦ δὲ φαίνεται τὸ νικώμενον. Τὸ γὰρ ὕδωρ
 τῆ γῆ συνεκτείνεται· περὶ δὲ τὰς τῶν βουκόλων
 ταύτας νομὰς ἀεὶ πολὺ ἐγκάθηται. Ὅταν γὰρ τὴν
 πᾶσαν γῆν πελαγίσῃ, λίμνας ἐνταῦθα ποιεῖ· αἱ δὲ
 λίμναι, κἂν ὁ Νεῖλος ἀπέλθῃ, μένουσιν οὐδὲν ἦττον, 5
 5 τὸ ὕδωρ ἔχουσαι τὸν τε πηλὸν τοῦ ὕδατος. Ἐπὶ ταύ-
 τας αὐτοὶ καὶ βαδίζουσι καὶ πλέουσιν, οὐδὲ ναῦς
 ἑτέρα δύναται πλεῖν, ἀλλ' ὅσον ἄνθρωπον ἐπιβῆναι·
 ἀλλὰ πᾶν τὸ ξένον τοῦ τόπου ὁ πηλὸς ἐμπίπτων κρα-
 τεῖ. Τοῖς δὲ μικρὰ μὲν καὶ κοῦφα πλοῖα, καὶ ὀλίγον 10
 ὕδωρ αὐτοῖς ἀρκεῖ· εἰ δὲ τέλεον ἄνυδρον εἶη, ἀρά-
 μενοι τοῖς νῶτοις οἱ πλωτῆρες τὸ πλοῖον φέρουσιν,
 6 ἄχρις ἂν ἐπιτύχωσιν ὕδατος. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς
 λίμναις μέσαι νῆσοί τινές εἰσι σποράδην πεποιημέ-
 ναι· αἱ μὲν οἰκοδομημάτων ἔρημοι, παπύροις πεφυ- 15
 τευμέναι· τῶν δὲ παπύρων διεστᾶσιν αἱ φάλαγγες
 πεπυκνωμέναι τοσοῦτον ὅσον παρ' ἑκάστην ἄνδρα
 στῆναι μόνον, τὸ μεταξὺ δὲ τοῦτο τῆς πυκνώσεως
 αὐτῶν ἄνωθεν ἀναπληροῦσιν αἱ τῶν παπύρων κόμαι.
 7 Ὑποτρέχοντες οὖν ἐκεῖ καὶ βουλευόνται καὶ λοχῶσι 20
 καὶ λαυθάνουσι, τείχεσι ταῖς παπύροις χρώμενοι.
 Εἰσὶ δὲ τῶν νήσων τινὲς καλύβας ἔχουσαι, καὶ αὐ-
 τοσχέδιον μεμίμηται πόλιν ταῖς λίμναις τετειχισμέ-
 8 ναι. Βουκόλων αὐταὶ καταγωγαί. Τῶν πλησίον οὖν
 μία μεγέθει καὶ καλύβαις πλείοσι διαφέρουσα (ἐκά- 25
 λουν δὲ αὐτήν, οἶμαι, Νίκωχιν), ἐνταῦθα πάντες συν-
 ελθόντες ὡς εἰς τόπον ὀχυρώτατον ἐθάρρουν καὶ
 πλήθει καὶ τόπῳ. Εἷς γὰρ αὐτὴν διεῖργε στενωπὸς
 τὸ μὴ πᾶσαν νῆσον γενέσθαι· ἦν δὲ σταδίου μὲν τὸ
 μέγεθος, τὸ δὲ πλάτος ὀργυιῶν δώδεκα· λίμναι δὲ 30
 τῆδε κάκειῖσε τὴν πόλιν περιέρρεον.
- 13 Ἐπεὶ τοίνυν ἐώρων τὸν στρατηγὸν προσπελά-

ζοντα, τεχνάζονται τι τοιοῦτον. Συναγαγόντες πάν-
 τας τοὺς γέροντας καὶ ἐπιθέντες αὐτοῖς ἱκετηρίας
 ῥάβδους φοινικίνας, ὅπισθεν ἐπιτάττουσι τῶν νέων
 τοὺς ἀκμαιοτάτους ἀσπίσι καὶ λόγχαις ὠπλισμένους.
 5 Ἐμελλον δὲ οἱ μὲν γέροντες ἀνίσχοντες τὰς ἱκετηρίας 2
 πετάλων κόμαις καλύψειν τοὺς ὅπισθεν, οἱ δὲ ἐπό-
 μενοι τὰς λόγχας ἐπισυρεῖν ὑπτίας, ὡς ἂν ἤκιστα
 ὀφθεῖεν. Κἂν μὲν ὁ στρατηγὸς πεισθῇ ταῖς τῶν γε-
 ρόντων λιταῖς, μηδέν τι νεωτερίζειν τοὺς λογχοφό-
 10 ρους εἰς μάχην· εἰ δὲ μή, καλεῖν αὐτὸν ἐπὶ τὴν πόλιν,
 ὡς σφᾶς αὐτοὺς διδόντων εἰς θάνατον. Ὅταν δὲ ἐν 3
 μέσῳ γένωνται τῷ στενωπῷ, τοὺς μὲν γέροντας ἀπὸ
 συνθήματος διαδιδράσκειν καὶ ῥίπτειν τὰς ἱκετηρίας,
 τοὺς δὲ ὠπλισμένους προδραμόντας ὅτι καὶ δύναιτο
 15 ποιεῖν. Παρῆσαν οὖν ἐσκευασμένοι τοῦτον τὸν τρό- 4
 πον καὶ ἐδέοντο τοῦ στρατηγοῦ αἰδεσθῆναι μὲν αὐ-
 τῶν τὸ γῆρας, αἰδεσθῆναι δὲ τὰς ἱκετηρίας, ἐλεῆσαι
 δὲ τὴν πόλιν· ἐδίδοσαν δὲ αὐτῷ ἰδίᾳ μὲν ἀργυρίου
 τάλαντα ἑκατόν, πρὸς δὲ τὸν σατράπην ἄγειν ἄνδρας
 20 ἑκατὸν θέλοντας αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς πόλεως διδόναι,
 ὡς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ἐκεῖνον λάφυρον φέρειν. Καὶ 5
 ὁ λόγος αὐτοῖς οὐκ ἐψεύδετο, ἀλλ' ἔδωκαν ἂν, εἰ λα-
 βεῖν ἠθέλησεν. Ὡς δὲ οὐ προσίετο τοὺς λόγους,
 "οὐκοῦν" ἔφασαν οἱ γέροντες "εἰ ταῦτά σοι δέδοκται,
 25 οἴσομεν τὴν εἰμαρμένην. Ἐν κακοῖς σὺ πάρασχε τὴν 6
 χάριν· μὴ ἕξω φονεύσης πυλῶν μηδὲ τῆς πόλεως
 μακρᾶν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν πατρώαν γῆν, ἐπὶ τὴν τῆς γε-
 νέσεως ἐστίαν ἄγε· τάφον ἡμῖν ποίησον τὴν πόλιν.
 Ἴδού σοι πρὸς τὸν θάνατον ἡγούμεθα." Ταῦτα ἀκού-
 30 σας ὁ στρατηγὸς τὴν μὲν παρασκευὴν τῆς μά-
 χης ἀφίησι, κελεύει δὲ ἔρχεσθαι καθ' ἡσυχίαν τῷ
 στρατῷ.

- 14 Ἦσαν δὲ τῶν πραττομένων σκοποὶ πόρρωθεν, οὓς οἱ βουκόλοι προκαθίσαντες ἐκέλευον, εἰ διαβαίνοντας ἴδοιεν τοὺς πολεμίους, τὸ χῶμα τοῦ ποταμοῦ κόψαντας ἐπαφείναι τὸ ὕδωρ πᾶν τοῖς ἐναντίοις.
- 2 Ἐχει γὰρ οὕτω τὰ τοῦ Νείλου ρεύματα. Καθ' ἑκάστην 5 διώρυχα χῶμα ἔχουσιν Αἰγύπτιοι, ὡς ἂν μὴ πρὸ καιροῦ τῆς χρείας ὑπερέχων ὁ Νεῖλος τὴν γῆν ἐπικλύσῃ. Ὅταν δὲ δεηθῶσιν ἀρδεῦσαι τὸ πεδῖον, ἀνέφραξαν ὀλίγον τοῦ χῶματος. Ἦν οὖν τῆς κώμης ὀπισθεν διῶρυξ τοῦ ποταμοῦ μεγάλη καὶ πλατεῖα. 10
- 3 Ταύτῃ οἱ τεταγμένοι τὸ ἔργον ὡς εἶδον εἰσιόντας τοὺς πολεμίους, διακόπτουσι ταχὺ τὸ χῶμα. Πάντα οὖν ὁμοῦ γίνεται· οἱ μὲν γέροντες οἱ κατὰ πρόσωπον ἄφνω δίστανται, οἱ δὲ τὰς λόγχας ἐγείραντες ἐκτρέχουσι· τὸ δὲ ὕδωρ ἤδη παρῆν, καὶ ὠγκοῦντο 15 μὲν αἱ λίμναι πάντοθεν οἰδοῦσαι, ὁ δὲ ἰσθμὸς ἐπεκλύζετο, πάντα δὲ ἦν ὡσπερ θάλασσα. Ἐμπεσόντες οὖν οἱ βουκόλοι τοὺς μὲν κατὰ πρόσωπον καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτὸν διαπείρουσι ταῖς λόγχαις, ἀπαρασκεύους τε ὄντας καὶ πρὸς τὸ ἀδόκητον τεταραγμέ- 20
- 5 νους· τῶν δ' ἄλλων ἀδιήγητος [ὁ] θάνατος ἦν. Οἱ μὲν γὰρ εὐθύς ἐκ πρώτης προσβολῆς μηδὲ κινήσαντες τὰς αἰχμὰς ἀπώλλυντο, οἱ δὲ οὐ λαβόντες σχολὴν ἀμύνασθαι· ἅμα γὰρ ἐμάνθανον καὶ ἔπασχον· ἐνίοις δὲ ἔφθανε τὸ παθεῖν πρὸ τοῦ μαθεῖν· οἱ δὲ ὑπ' ἐκπλήξεως 25 [τοῦ] παραλόγου τὸν θάνατον εἰστήκεσαν περιμένοντες· οἱ δὲ καὶ κινήθέντες μόνον κατωλίσθανον ὑποσκελίζοντος αὐτοὺς τοῦ ποταμοῦ· οἱ δὲ καὶ φεύγειν ὀρμήσαντες εἰς τὸ βαθὺ τῆς λίμνης ἐγκυλισθέντες ὑπε- 6
- 6 σύρησαν. Τῶν μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς ἐστώτων τὸ ὕδωρ 30

ἦν ἄχρῖς ὀμφαλοῦ, ὥστε καὶ ἀνέκρουεν αὐτῶν τὰς
 ἀσπίδας καὶ ἐγύμνου πρὸς τὰ τραύματα τὰς γαστέ-
 ρας· τὸ δὲ κατὰ τὴν λίμνην ὕδωρ πάντη ὑπὲρ κεφα-
 λὴν ἀνδρὸς ἦν. Διακρῖναι δ' οὐκ ἦν τί λίμνη καὶ 7
 5 τί πεδῖον, ἀλλὰ καὶ ὁ διὰ τῆς γῆς τρέχων δέει τοῦ
 μὴ διαμαρτεῖν βραδύτερος ἦν πρὸς τὴν φυγὴν, ὥστε
 ταχέως ἠλίσκετο, καὶ ὁ κατὰ τῆς λίμνης πλανηθεὶς,
 δόξας γῆν εἶναι, κατεδύετο. Καὶ ἦν καινὰ ἀτυχή- 8
 ματα, ναυάγια τοσαῦτα, καὶ ναῦς οὐδαμοῦ· ἀμ-
 10 φότερα δὲ καινὰ καὶ παράλογα, ἐν ὕδατι πεξομαχία,
 καὶ ἐν τῇ γῇ ναυαγία. Οἱ μὲν δὴ τοῖς πεπραγμένοις 9
 ἐπαρθέντες μέγα ἐφρόνου, ἀνδρεία νομίζοντες κε-
 κρατηκένοι καὶ οὐκ ἀπάτης κλοπῆ. Ἄνηρ γὰρ Αἰ-
 γύπτιος καὶ τὸ δειλὸν ὅπου φοβεῖται δεδούλωται, καὶ
 15 τὸ μάχιμον ἐν οἷς θαρρεῖ παρῶξυνται· ἀμφότερα δὲ
 οὐ κατὰ μέτρον, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀσθενέστερον δυστυχεῖ,
 τὸ δὲ προπετέστερον κρατεῖ.

Δέκα δὲ τῇ Λευκίππῃ διεληλύθεσαν ἡμέραι τῆς 15
 μανίας, ἣ δὲ νόσος οὐκ ἐκουφίζετο. Ἄπαξ οὖν ποτε
 20 καθεύδουσα, ταύτην ἀφίησιν ὄνειροπολουμένη τὴν
 φωνὴν “διὰ σὲ μαίνομαι, Γοργία.” Ἐπεὶ οὖν ἕως
 ἐγένετο, λέγω τῷ Μενελάῳ τὸ λεχθὲν καὶ ἐσκόπουν
 εἴ τις εἶη που κατὰ τὴν κόμην Γοργίας. Προελθοῦσι 2
 δ' ἡμῖν νεανίσκος προσέρχεται τις καὶ προσαγορεύ-
 25 σας με “σωτήρ ἦκω σὸς” ἔφη “καὶ τῆς σῆς γυναικός.”
 Ἐκπλαγεὶς οὖν καὶ θεόπεμπτον εἶναι νομίσας τὸν
 ἄνθρωπον “μὴ Γοργίας” εἶπον “τυγχάνεις;” “Οὐ
 μὲν οὖν” εἶπεν “ἀλλὰ Χαιρέας· Γοργίας γὰρ σε ἀπο-
 λώλεκεν.” Ἔτι μᾶλλον ἔφριξα καὶ λέγω “τίνα ταύ- 3
 30 τὴν ἀπώλειαν, καὶ τίς ἐστὶν ὁ Γοργίας; δαίμων γὰρ
 μοί τις αὐτὸν ἐμήνυσε νύκτωρ· σὺ δὲ ἐξηγητὴς
 γενοῦ τῶν θείων μηνυμάτων.” “Γοργίας ἦν μὲν” ἔφη

“Αἰγύπτιος στρατιώτης· νῦν δὲ οὐκέτ’ ἔστιν, ἀλλ’
 ἔργον γέγονε τῶν βουκόλων· ἦρα δὲ τῆς σῆς γυναι-
 4 κός. Ὡν δὲ φύσει φαρμακεὺς σκευάζει τι φάρμα-
 κον ἔρωτος καὶ πείθει τὸν διακονούμενον ὑμῖν Αἰ-
 γύπτιον λαβεῖν τὸ φάρμακον καὶ ἐγκαταμίξει τῷ τῆς 5
 Λευκίππης ποτῷ. Λανθάνει δὲ ἀκράτῳ χρησάμενος
 τῷ φαρμάκῳ, καὶ τὸ φίλτρον εἰς μανίαν αἴρεται.
 5 Ταῦτα γάρ μοι χθὲς ὁ τοῦ Γοργίου θεράπων διηγή-
 σατο, ὃς ἔτυχεν αὐτῷ συστρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς
 βουκόλους· ἔσωσε δὲ αὐτόν, ὡς εἰκός, ὑπὲρ ὑμῶν 10
 ἢ Τύχῃ. Αἰτεῖ δὲ χρυσοῦς τέτταρας ὑπὲρ τῆς ἰάσεως·
 ἔχει γάρ, φησὶν, ἑτέρου φαρμάκου σκευήν, δι’ οὗ
 6 λύσει τὸ πρότερον.” “Ἀλλὰ σοὶ μὲν” ἔφην “ἀγαθὰ
 γένοιτο τῆς διακονίας· τὸν δ’ ἄνθρωπον, ὃν λέγεις,
 ἄγε πρὸς ἡμᾶς.” Καὶ ὁ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δὲ πρὸς 15
 τὸν Αἰγύπτιον εἰσελθὼν τύπτω αὐτόν πῦξ κατὰ
 τῶν προσώπων καὶ δευτέραν καὶ τρίτην, θορυβῶν
 δὲ ἅμα λέγω “εἰπόν, τί δέδωκας Λευκίππῃ, καὶ
 πόθεν μαίνεται;” ὁ δὲ φοβηθεὶς καταλέγει πάντα,
 ὅσα ἡμῖν ὁ Χαιρέας διηγήσατο. Τὸν μὲν οὖν εἶχομεν 20
 ἐν φυλακῇ καθείροξαντες.

16 Κὰν τούτῳ παρῆν ὁ Χαιρέας, ἄγων τὸν ἄνθρω-
 πον. Λέγω οὖν πρὸς ἀμφοτέρους “τοὺς μὲν τέτ-
 ταρας χρυσοῦς ἤδη λάβετε μισθὸν ἀγαθῆς μηνύσεως·
 ἀκούσατε δὲ ὡς ἔχω περὶ τοῦ φαρμάκου. Ὅρατε ὡς 25
 καὶ τῶν παρόντων τῇ γυναικὶ κακῶν αἴτιον γέγονε
 2 φάρμακον. Οὐκ ἀκίνδυνον δὲ ἐπιφαρμάσσειν τὰ
 σπλάγχνα ἤδη πεφαρμαγμένα. Φέρε εἶπατε ὅτι καὶ
 ἔχει τὸ φάρμακον τοῦτο, καὶ παρόντων ἡμῶν σκευά-
 σατε· χρυσοῖ δὲ ὑμῖν ἄλλοι τέτταρες μισθός, ἂν οὕτω 30
 3 ποιῆτε.” Καὶ ὁ ἄνθρωπος “δίκαια” ἔφη “φοβῆ· τὰ
 δὲ ἐμβαλλόμενα κοινὰ καὶ πάντα ἐδώδιμα· αὐτὸς δὲ

τούτων ἀπογεύσομαι τοσοῦτον, ὅσον κἀκείνη λάβη.”
 Καὶ ἅμα κελεύει τινὰ προιάμενον κομίζειν, ἕκαστον
 εἰπών. “Ὡς δὲ ταχὺ μὲν ἐκομίσθη, παρόντων δ’ ἡμῶν
 συνέτριψε πάντα ὁμοῦ, δίχα διελὼν “τὸ μὲν αὐτὸς”
 5 ἔφη “πίομαι πρῶτος, τὸ δὲ δώσω τῇ γυναικί. Κοι- 4
 μήσεται δὲ πάντως δι’ ὅλης τῆς νυκτὸς λαβοῦσα·
 περὶ δὲ τὴν ἕω καὶ τὸν ὕπνον καὶ τὴν νόσον ἀπώ-
 σεται.” Λαμβάνει δὴ τοῦ φαρμάκου πρῶτος αὐτός,
 τὸ δὲ λοιπὸν κελεύει περὶ τὴν ἐσπέραν δοῦναι πιεῖν.
 10 “Ἐγὼ δὲ ἄπειμι” ἔφη “κοιμησόμενος· τὸ γὰρ φάρ- 5
 μακον οὕτω βούλεται.” Ταῦτα εἰπὼν ἀπῆλθε, τοὺς
 τέτταρας χρυσοῦς παρ’ ἐμοῦ λαβών. “Τοὺς δὲ λοι-
 πούς” ἔφην “δώσω, εἰ ῥαῖσει ἐκ τῆς νόσου.”

Ἐπεὶ οὖν καιρὸς ἦν αὐτῇ πιεῖν τὸ φάρμακον, 17
 15 ἐγγέας προσηυχόμεν αὐτῷ “ὦ γῆς τέκνον, φάρμα-
 κον, ὦ δῶρον Ἀσκληπιοῦ, ἀλήθευσόν σου τὰ ἐπαγ-
 γέλματα· εὐτυχέστερον ἐμοῦ γενοῦ καὶ σῶξέ μοι τὴν
 φιλλάτην. Νίκησον τὸ φάρμακον ἐκεῖνο τὸ βάρβα-
 ρον καὶ ἄγριον.” Ταῦτα δοὺς τῷ φαρμάκῳ τὰ συν- 2
 20 θήματα καὶ καταφιλήσας τὸ ἔκπωμα δίδωμι τῇ Λευ-
 κίππῃ πιεῖν· ἡ δέ, ὡς ὁ ἄνθρωπος εἶπε, μετὰ μι-
 κρὸν ἔκειτο καθεύδουσα. Κἀγὼ παρακαθήμενος ἔλε-
 γον πρὸς αὐτὴν ὡς ἀκούουσάν “ἄρά μοι σωφρονή-
 σεις ἀληθῶς; ἄρά μέ ποτε γνωριεῖς; ἄρά σου τὴν
 25 φωνὴν ἐκείνην ἀπολήψομαι; μάντευσαί τι καὶ νῦν 3
 καθεύδουσα· καὶ γὰρ χθὲς τοῦ Γοργίου κατεμαν-
 τεύσω δικαίως. Εὐτυχεῖς ἄρα μᾶλλον κοιμωμένη·
 γρηγοροῦσα μὲν γὰρ μανίαν δυστυχεῖς, τὰ δὲ ἐνύ-
 πνια σου σωφρονεῖ.” Ταῦτά μου διαλεγομένου ὡς 4
 30 πρὸς ἀκούουσάν Λευκίππην, μόλις ἢ πολύευκτος ἕως
 ἀναφαίνεται, καὶ ἡ Λευκίππη φθέγγεται, καὶ ἦν ἡ
 φωνὴ “Κλειτοφῶν.” Ἀναπηδήσας οὖν πρόσειμί τε

αὐτῇ καὶ πυνθάνομαι πῶς ἔχει· ἡ δὲ ἐώκει μὲν μη-
 δὲν ὦν ἔπραξεν ἐγνωκέναι, τὰ δεσμά δὲ ἰδοῦσα
 ἐθαύμαζε καὶ ἐπυνθάνετο τίς ὁ δήσας εἶη. Ἐγὼ δὲ
 ἰδὼν σωφρονοῦσαν ὑπὸ πολλῆς χαρᾶς ἔλνον μὲν μετὰ
 θορύβου τὰ δεσμά, μετὰ ταῦτα δὲ ἤδη τὸ πᾶν αὐτῇ 5
 διηγοῦμαι· ἡ δὲ ἠσχύνετο ἀκροωμένη καὶ ἠρουθρία
 6 καὶ ἐνόμιζε τότε αὐτὰ ποιεῖν. Τὴν μὲν οὖν ἀνελάμ-
 βανον παραμυθούμενος, τοῦ δὲ φαρμάκου τὸν μισθὸν
 ἀποδίδωμι μάλα ἄσμενος. Ἦν δὲ τὸ πᾶν ἡμῖν ἐφό-
 διον σῶον· ὁ γὰρ Σάτυρος ἔτυχεν ἐξωσμένος ὅτε 10
 ἐναυαγήσαμεν, οὐκ ἀφήρητο δὲ ὑπὸ τῶν ληστῶν οὔτε
 αὐτὸς οὔτε ὁ Μενέλαος οὐδὲν ὦν εἶχεν.

- 18 Ἐν τούτῳ δὲ καὶ τοὺς ληστὰς ἐπελθοῦσα δύνα-
 μεις μείζων ἀπὸ τῆς μητροπόλεως παρεστήσατο καὶ
 πᾶσαν αὐτῶν εἰς ἔδαφος κατέστρεψε τὴν πόλιν. Ἐλευ- 15
 θερωθέντος δὲ τοῦ ποταμοῦ τῆς τῶν βουκόλων
 ὕβρεως, παρεσκευαζόμεθα τὸν ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν
 πλοῦν. Συνέπλει δὲ ἡμῖν καὶ ὁ Χαιρέας, φίλος ἤδη
 2 γενόμενος ἐκ τῆς τοῦ φαρμάκου μηνύσεως. Ἦν δὲ
 τὸ μὲν γένος ἐκ τῆς νήσου τῆς Φάρου, τὴν δὲ τέχνην 20
 ἀλιεύς, ἐστρατεύετο δὲ μισθοῦ κατὰ τῶν βουκόλων
 τὴν ἐν ταῖς ναυσὶ στρατείαν, ὥστε μετὰ τὸν πόλεμον
 3 τῆς στρατείας ἀπήλλακτο. Ἦν οὖν ἐξ ἀπλοίας μακρᾶς
 πλεόντων πάντα μεστὰ καὶ πολλή τις ὄψεως ἠδονή,
 ναυτῶν ᾠδή, πλωτήρων κρότος, χορεία νεῶν, καὶ 25
 ἦν ἅπας ὁ ποταμὸς ἐορτή· ἐώκει δὲ ὁ πλοῦς κωμά-
 ζοντι ποταμῶ. Ἐπινον δὲ καὶ τοῦ Νείλου τότε πρῶ-
 τον ἄνευ τῆς πρὸς οἶνον ὀμιλίας, κρῖναι θέλων τοῦ
 πώματος τὴν ἠδονήν· οἶνος γὰρ φύσεως ὕδατος κλο-
 4 πῆ. Ἀρυσάμενος οὖν ὑάλου τῆς διαφανοῦς κύλικα, 30
 τὸ ὕδωρ ἐώρων ὑπὸ λευκότητος πρὸς τὸ ἔκπωμα
 ἀμιλλώμενον καὶ τὸ ἔκπωμα νικώμενον· γλυκὺ δὲ

— πινόμενον ἦν καὶ ψυχρὸν ἐν μέτρῳ τῆς ἡδονῆς· οἶδα
 γὰρ ἐνίοις τῶν παρ' Ἑλλησι ποταμῶν καὶ τιτρώ-
 σκοντας τούτῳ· συνέκρινον αὐτοὺς τῷ ποταμῷ. Διὰ 5
 τοῦτο αὐτὸν ἄκρατον ὁ Αἰγύπτιος πίνων οὐ φοβεῖται,
 5 Διονύσου μὴ δεόμενος. Ἐθαύμασα δὲ αὐτῶν καὶ
 τὸν τρόπον τοῦ ποτοῦ. Οὔτε γὰρ ἀρύσαντες πίνειν
 ἐθέλουσιν οὔτε ἐκπωμάτων ἀνέχονται, ἐκπωμα αὐ-
 τουργὸν ἔχοντες· ἐκπωμα γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ χεῖρ.
 Εἰ γὰρ τις αὐτῶν διψήσειε πλέων, προκύψας ἐκ τῆς 6
 10 νεῶς τὸ μὲν πρόσωπον ἐς τὸν ποταμὸν προβέβληκε,
 τὴν δὲ χεῖρα εἰς τὸ ὕδωρ καθῆκε καὶ κοίλην βαπτί-
 σας καὶ πλησάμενος ὕδατος ἀκοντίζει κατὰ τοῦ στό-
 ματος τὸ πῶμα καὶ τυγχάνει τοῦ σκοποῦ· τὸ δὲ
 κεχηνὸς περιμένει τὴν βολὴν καὶ δέχεται καὶ κλείεται
 15 καὶ οὐκ ἔῃ τὸ ὕδωρ αὐθις ἔξω πεσεῖν.

Εἶδον δὲ καὶ ἄλλο θηρίον τοῦ Νείλου ὑπὲρ τὸν 19
 ἵππον τὸν ποτάμιον εἰς ἀλκὴν ἐπαινούμενον, κροκό-
 δειλος δὲ ὄνομα ἦν αὐτῷ· παρήλλακτο δὲ τὴν μορφὴν
 εἰς ἰχθὺν ὁμοῦ καὶ θηρίον. Μέγας μὲν γὰρ ἐκ κε-
 20 φαλῆς ἐς οὐρανόν, τὸ δὲ εὖρος τοῦ μεγέθους οὐ κατὰ
 λόγον. Δορὰ μὲν φολίσι ῥυσὴ, τεφραία δὲ τῶν νώ- 2
 των ἢ χροὰ [καὶ μέλαινα]· ἡ γαστήρ δὲ λευκή· πόδες
 τέτταρες εἰς τὸ πλάγιον ἠρέμα κυρτούμενοι, καθάπερ
 χερσαίας χελώνης· οὐρὰ μακρὰ καὶ παχεῖα καὶ ἐοικυῖα
 25 στερεῶ σώματι. Οὐ γὰρ ὡς τοῖς ἄλλοις ἐπίκειται 3
 θηρίοις, ἀλλ' ἐστὶ τῆς ῥάχεως ἐν ὀστοῦν τελευτὴ καὶ
 μέρος αὐτοῦ τῶν ὄλων. Ἐντέμνηται δὲ ἄνωθεν εἰς
 ἀκάνθας ἀναιδεῖς, οἶαι τῶν πριόνων εἰσὶν αἱ αἰχμαί.
 Αὕτη δὲ αὐτῷ καὶ μᾶστιξ ἐπὶ τῆς ἄγρας γίνεται· 4
 30 τύπτει γὰρ αὐτῇ πρὸς οὓς ἂν διαπαλαίῃ καὶ πολλὰ
 ποιεῖ τραύματα πληγῇ μιᾷ. Κεφαλὴ δὲ αὐτῷ τοῖς
 νώτοις συνυφαίνεται καὶ εἰς μίαν στάθμην ἰθύνεται

(ἔκλεψε γὰρ αὐτοῦ τὴν δέρην ἢ φύσις), ἔστι δὲ τοῦ
 λοιποῦ βλοσυρωτέρα σώματος καὶ ἐπὶ πλεῖστον ἐπὶ
 5 τὰς γένυς ἐκτείνεται καὶ ἀνοίγεται πᾶσα. Τὸν μὲν
 γὰρ ἄλλον χρόνον, παρ' ὅσον οὐ κέχηνε τὸ θηρίου,
 ἔστι κεφαλή· ὅταν δὲ χάνη πρὸς τὰς ἄγρας, ὅλον 5
 στόμα γίνεται. Ἀνοίγει δὲ τὴν γένυν τὴν ἄνω, τὴν
 δὲ κάτω στερεὰν ἔχει· καὶ ἀπόστασις ἔστι πολλή, καὶ
 μέχρι τῶν ὠμῶν τὸ χάσμα, καὶ εὐθύς ἢ γαστήρ.
 6 Ὀδόντες δὲ πολλοὶ καὶ ἐπὶ πλεῖστον τεταγμένοι.
 Φασὶ δὲ ὅτι τὸν ἀριθμὸν τυγχάνουσιν ὅσας ὁ θεὸς 10
 εἰς ὅλον ἔτος ἀνάλαμπει τὰς ἡμέρας· τοσοῦτον σπόρον
 φέρει [τὸ] τῶν γενύων πεδίου. Ἄν δ' ἐκπεράσῃ πρὸς
 τὴν γῆν, ὅσον ἔχει δυνάμεως [οὐκ] ἀπιστήσεις, ἰδὼν
 τὴν τοῦ σώματος ὀλκήν.

E

Τριῶν δὲ πλεύσαντες ἡμερῶν εἰς Ἀλεξάνδρειαν 15
 ἦλθομεν. Ἀνιόντι δέ μοι κατὰ τὰς Ἡλίου καλουμένας
 πύλας, συνηντᾶτο εὐθύς τῆς πόλεως ἀστράπτον τὸ
 κάλλος, καὶ μου τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐγέμισεν ἠδονῆς.
 2 Στάθμη μὲν κιόνων ὄρθιος ἐκατέρωθεν ἐκ τῶν
 Ἡλίου πυλῶν εἰς τὰς Σελήνης πύλας· οὗτοι γὰρ τῆς 20
 πόλεως οἱ πυλωροί· ἐν μέσῳ δὲ τῶν κιόνων τῆς πό-
 3 λεως τὸ πεδίου. Ὀδὸς δὲ διὰ τοῦ πεδίου πολλὴ καὶ
 ἐνδημος ἀποδημία. Ὀλίγους δὲ τῆς πόλεως σταδίους
 προελθὼν ἦλθον εἰς τὸν ἐπάνυμον Ἀλεξάνδρου τό-
 πον. Εἶδον δὲ ἐντεῦθεν ἄλλην πόλιν καὶ σχιζόμενον 25
 4 ταύτη τὸ κάλλος. Ὅσος γὰρ κιόνων ὄρχατος εἰς τὴν
 εὐθυωρίαν, τοσοῦτος ἕτερος εἰς τὰ ἐγκάρσια. Ἐγὼ

δὲ μερίζων τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς πάσας τὰς ἀγνιάς
 θεατῆς ἀκόρεστος ἦμην καὶ τὸ κάλλος ὅλως οὐκ ἐξήρ-
 κουν ἰδεῖν. Τὰ μὲν ἔβλεπον, τὰ δὲ ἔμελλον, τὰ δὲ 5
 ἠπειρόμην ἰδεῖν, τὰ δὲ οὐκ ἠθέλον παρελθεῖν· ἐκρά-
 5 τει τὴν θεάν τὰ ὁρώμενα, εἶλκε τὰ προσδοκώμενα.
 Περιάγων οὖν ἑμαυτὸν εἰς πάσας τὰς ἀγνιάς καὶ
 πρὸς τὴν ὄψιν δυσερωτιῶν εἶπον καμῶν “ὀφθαλ-
 μοί, νενικήμεθα.” Εἶδον δὲ δύο καινὰ καὶ παράλογα, 6
 μεγέθους πρὸς κάλλος ἄμιλλαν καὶ δῆμον πρὸς πόλιν
 10 φιλονεικίαν, καὶ ἀμφοτέρω νικῶντα. Ἡ μὲν γὰρ
 ἠπειροῦ μείζων ἦν, ὁ δὲ πλείων ἔθνους· καὶ εἰ μὲν
 εἰς τὴν πόλιν ἀπειδον, ἠπίστουν εἰ πληρώσει τις
 δῆμος αὐτὴν ἀνδρῶν, εἰ δὲ [εἰς] τὸν δῆμον ἐθεασά-
 μην, ἐθαύμαζον εἰ χωρήσει τις αὐτὸν πόλις. Τοιαύτη
 15 τις ἦν ἰσότητος τρυτάνη.

Ἦν δέ πως κατὰ δαίμονα ἱερομηνία τοῦ μεγάλου 2
 θεοῦ, ὃν Δία μὲν Ἕλληνες, Σέραπιν δὲ καλοῦσιν
 Αἰγύπτιοι. Ἦν δὲ καὶ πυρὸς δαδουχία· καὶ τοῦτο
 μέγιστον ἐθεασάμην. Ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν καὶ ὁ ἥλιος 2
 20 κατεδύετο καὶ νύξ ἦν οὐδαμοῦ, ἀλλὰ ἄλλος ἀνέτελλεν
 ἥλιος κατακερματίζων. Τότε γὰρ εἶδον πόλιν ἐρίζου-
 σαν περὶ κάλλους οὐρανῶ. Ἐθεασάμην δὲ καὶ τὸν
 Μειλίχιον Δία καὶ τὸν Διὸς Οὐρανίου νεῶν. Προσ- 3
 ευξάμενοι δὴ τῷ μεγάλῳ θεῷ καὶ ἱκετεύσαντες
 25 στῆσαι ἡμῖν ποτε τὰ δεινὰ, εἰς τὴν καταγωγὴν ἦλθο-
 μεν, ἣν ἔτυχεν ὁ Μενέλαος ἡμῖν μεμισθωμένος. Οὐκ
 ἐώκει δὲ ἄρα ὁ θεὸς ἐπινεύειν ταῖς ἡμετέραις εὐχαῖς,
 ἀλλ’ ἔμενεν ἡμᾶς καὶ ἄλλο τῆς Τύχης γυμνάσιον.

Ὁ γὰρ Χαιρέας πρὸ πολλοῦ τῆς Λευκίππης ἐλάν- 3
 30 θανεν ἐρῶν καὶ διὰ τοῦτο μεμηνύκει τὸ φάρμακον,
 ἅμα μὲν ἀφορμὴν οἰκειότητος ἑαυτῷ θηρώμενος, ἅμα
 δὲ καὶ ἑαυτῷ σώζων τὴν κόρην. Εἰδὼς οὖν ἀμήχανον 2

τὸ τυχεῖν, συντίθησιν ἐπιβουλήν, ληστῶν ὁμοτέχνων
 [χειρα] συγκροτήσας, ἄτε θαλάσσιος ὢν ἄνθρωπος·
 καὶ συνθέμενος αὐτοῖς ἃ δεῖ ποιεῖν, ἐπὶ ξένια ἡμᾶς
 εἰς τὴν Φάρον καλεῖ, σκηψάμενος γενεθλίων ἄγειν
 3 ἡμέραν. Ὡς οὖν προήλθομεν τῶν θυρῶν, οἰωνὸς 5
 ἡμῖν γίνεται πονηρός· χελιδόνα κίρκος διώκων τὴν
 Λευκίππην πατάσσει τῷ πτερῷ εἰς τὴν κεφαλὴν.
 Ταραχθεὶς οὖν ἐπὶ τούτῳ καὶ ἀνανεύσας εἰς οὐρανὸν
 “ὦ Ζεῦ, τί τοῦτο” ἔφην “φαίνεις ἡμῖν τέρας; ἀλλ’
 εἰ τῷ ὄντι σὸς ὄρνις οὗτος, ἄλλον ἡμῖν σαφέστερον 10
 4 δεῖξον οἰωνόν.” Μεταστραφείς οὖν (ἔτυχον γὰρ παρ-
 εστῶς ἐργαστηρίῳ ζωγράφου) γραφὴν ὄρω κειμέ-
 νην, ἣτις ὑπηνίττετο προσόμοιον. Φιλομήλας γὰρ
 εἶχε φθορὰν καὶ τὴν βίαν Τηρέως καὶ τῆς γλώττης
 τὴν τομήν. Ἦν δὲ ὀλόκληρον τὸ διήγημα τοῦ δράμα- 15
 5 τος, ὁ πέπλος, ὁ Τηρεὺς, ἡ τράπεζα. Τὸν πέπλον
 ἠπλωμένον εἰστήκει κρατοῦσα θεράπαινα· Φιλομήλα
 παρειστήκει καὶ ἐπετίθει τῷ πέπλῳ τὸν δάκτυλον
 καὶ ἐδείκνυ τῶν ὑφασμάτων τὰς γραφάς· ἡ Πρόκνη
 πρὸς τὴν δεῖξιν ἐνενεύκει καὶ δριμὺ ἔβλεπε καὶ ὠρ- 20
 γίζετο· Θορᾶξ ὁ Τηρεὺς ἐνύφαντο Φιλομήλα παλαίων
 6 πάλην ἀφροδίσιον. Ἐσπάρακτο τὰς κόμας ἢ γυνή, τὸ
 ζῶμα ἐλέλυτο, τὸν χιτῶνα κατέρρηκτο, ἡμίγυμνος τὸ
 στέρονον ἦν, τὴν δεξιὰν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἤρειδε
 τοῦ Τηρέως, τῇ λαιᾷ τὰ διερωγότα τοῦ χιτῶνος ἐπὶ 25
 τοὺς μαστοὺς εἶλκεν. [Ἐν] ἀγκάλαις εἶχε τὴν Φιλο-
 μήλαν ὁ Τηρεὺς, ἔλκων πρὸς ἑαυτὸν ὡς ἐνῆν τὸ σῶμα
 7 καὶ σφίγγων ἐν χρῶ τὴν συμπλοκὴν. Ὡδε μὲν τὴν
 τοῦ πέπλου γραφὴν ὕφηεν ὁ ζωγράφος· τὸ δὲ λοι-

15 post ὀλόκληρον: τῇ γραφῇ

21 post ὠργίζετο: τῇ γραφῇ

πὸν τῆς εἰκόνοσ· αἱ γυναῖκες ἐν κανῶ τὰ λείψανα
 τοῦ δείπνου τῶ Τηρεῖ δεικνύουσι, κεφαλὴν παιδίου
 καὶ χεῖρας, γελῶσι δὲ ἅμα καὶ φοβοῦνται. Ἀναπη- 8
 δῶν ἐκ τῆς κλίνης ὁ Τηρεὺς ἐγέγραπτο καὶ ἔλκων
 5 τὸ ξίφος ἐπὶ τὰς γυναῖκας· τὸ σκέλος ἤρειδεν ἐπὶ
 τὴν τράπεζαν· ἡ δὲ οὔτε ἔστηκεν οὔτε πέπτωκεν,
 ἀλλ' ἐδείκνυ ῥοπὴν μέλλοντος πτώματος.

Λέγει οὖν ὁ Μενέλαοσ "ἐμοὶ δοκεῖ τὴν εἰς Φά- 4
 ρου ὁδὸν ἐπισχεῖν· ὄρασ γὰρ οὐκ ἀγαθὰ δύο σύμβολα,
 10 τό τε τοῦ ὄρνιθοσ καθ' ἡμῶν πτερὸν καὶ τῆσ εἰκόνοσ
 τὴν ἀπειλήν. Λέγουσι δὲ οἱ τῶν συμβόλων ἐξηγηταὶ
 σκοπεῖν τοὺσ μύθοσ τῶν εἰκόνων, ἂν ἐξιούσιν ἡμῖν
 ἐπὶ πράξιν συντύχωσι, καὶ ἐξομοιοῦν τὸ ἀποβησόμε-
 νον τῶ τῆσ ἱστορίας λόγῳ. Ὅρασ οὖν ὅσων γέμει κα- 2
 15 κῶν ἡ γραφή· ἔρωτοσ παρανόμου, μοιχείασ ἀναισχύν-
 του, γυναικείων ἀτυχημάτων· ὅθεν ἐπισχεῖν κελεύω
 τὴν ἔξοδον." Ἐδόκει μοι λέγειν εἰκότα, καὶ παραιτοῦ-
 μαι τὸν Χαιρέαν ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὁ μὲν οὖν
 σφόδρα ἀνιώμενοσ ἀπηλλάττετο, φήσασ αὔριον ἐφ'
 20 ἡμᾶσ ἀφίξεσθαι.

Ἡ δὲ Λευκίππη λέγει πρὸσ με (φιλόμυθοσ γὰρ 5
 πωσ τὸ τῶν γυναικῶν γένοσ) "τί βούλεται τῆσ εἰκό-
 νοσ ὁ μῦθοσ καὶ τίνεσ αἱ ὄρνιθεσ αὐταὶ καὶ τίνεσ αἱ
 γυναῖκεσ καὶ τίσ ὁ ἀναιδὴσ ἐκεῖνοσ ἀνὴρ;" Καγὼ κα-
 25 ταλέγειν ἄρχομαι "ἀηδῶν καὶ χελιδῶν καὶ ἔποψ·
 πάντεσ ἀνθρώποὶ καὶ πάντεσ ὄρνιθεσ. Ἐποψ ὁ ἀνὴρ, 2
 αἱ δύο γυναῖκεσ Φιλομήλα χελιδῶν καὶ Πρόκνη ἀη-
 δῶν. Πόλισ αὐταῖσ Ἀθῆναι. Τηρεὺσ ὁ ἀνὴρ· Πρόκνη
 Τηρέωσ γυνή. Βαρβάροισ δέ, ὡσ ἔοικεν, οὐχ ἱκανὴ
 30 πρὸσ Ἀφροδίτην μία γυνή, μάλισθ' ὅταν αὐτοῖσ και-
 ρὸσ διδῶ πρὸσ ὕβριν τρυφᾶν. Καιρὸσ οὖν γίνεται τῶ 3
 Θρακὶ τούτῳ χρῆσασθαι τῇ φύσει Πρόκνησ ἡ φιλο-

στοργία· πέμπει γὰρ ἐπὶ τὴν ἀδελφὴν τὸν ἄνδρα τὸν
 Τηρέα. Ὁ δὲ ἀπῆει μὲν ἔτι Πρόκνης ἀνὴρ, ἀναστρέ-
 φει δὲ Φιλομήλας ἐραστής, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν ἄλλην
 4 αὐτῷ ποιεῖται τὴν Φιλομήλαν Πρόκνην. Τὴν γλῶτ-
 ταν τῆς Φιλομήλας φοβεῖται, καὶ ἔδνα τῶν γάμων 5
 αὐτῇ δίδωσι μηκέτι λαλεῖν καὶ κείρει τῆς φωνῆς τὸ
 ἄνθος. Ἀλλὰ πλέον ἤνυσεν οὐδέν· ἡ γὰρ Φιλομήλας
 5 τέχνη σιωπῶσαν εὔρηκε φωνήν. Ὑφαίνει γὰρ πέπλου
 ἄγγελον καὶ τὸ δροῦμα πλέκει ταῖς κρόκαις, καὶ μι-
 μεῖται τὴν γλῶτταν ἢ χεῖρ καὶ Πρόκνης τοῖς ὀφθαλ- 10
 μοῖς τὰ τῶν ὠτων μηνύει καὶ πρὸς αὐτὴν ἅ πέπονθε
 6 τῇ κερκίδι λαλεῖ. Ἡ Πρόκνη τὴν βίαν ἀκούει παρὰ
 τοῦ πέπλου καὶ ἀμύνασθαι καθ' ὑπερβολὴν ζητεῖ τὸν
 ἄνδρα. Ὅργαι δὲ δύο καὶ δύο γυναῖκες εἰς ἓν πνέου-
 σαι καὶ ὕβρει κεράσασαι τὴν ζηλοτυπίαν δεῖπνον ἐπι- 15
 7 νοοῦσι τῶν γάμων ἀτυχεστέρον. Τὸ δὲ δεῖπνον ἦν ὁ
 παῖς Τηρέως, οὗ μήτηρ μὲν ἦν πρὸ τῆς ὀργῆς ἡ Πρό-
 κνη, τότε δὲ τῶν ὠδίνων ἐπιλέληστο. Οὕτως αἱ τῆς
 ζηλοτυπίας ὠδίνες νικῶσι καὶ τὴν γαστέρα. Μόνου
 γὰρ ἐρῶσαι [αἱ] γυναῖκες ἀνιᾶσαι τὸν τὴν εὐνήν 20
 λελυπηκότα, κἂν πάσχωσιν ἐν οἷς ποιοῦσιν οὐχ ἧττον
 κακόν, τὴν τοῦ πάσχειν λογίζονται συμφορὰν τῇ τοῦ
 8 ποιεῖν ἡδονῇ. Ἐδείπνησεν ὁ Τηρεὺς δεῖπνον Ἐρι-
 νύων, αἱ δὲ ἐν κανῶ τὰ λείψανα τοῦ παιδίου παρέ-
 φερον, γελῶσαι φόβῳ. Ὁ Τηρεὺς ὄρᾳ τὰ λείψανα τοῦ 25
 παιδίου καὶ πενθεῖ τὴν τροφήν καὶ ἐγνώρισεν ὦν
 τοῦ δεῖπνου πατήρ· γνωρίσας μαίνεται καὶ σπᾶται
 τὸ ξίφος καὶ ἐπὶ τὰς γυναῖκας τρέχει, ἃς δέχεται ὁ
 ἀήρ. Καὶ ὁ Τηρεὺς αὐταῖς συναναβαίνει καὶ ὄρνις
 γίνετα· καὶ τηροῦσιν ἔτι τοῦ πάθους τὴν εἰκόνα. 30
 9 Φεύγει μὲν ἀηδών, διώκει δὲ ὁ Τηρεὺς. Οὕτως ἐφύ-
 λαξε τὸ μῖσος καὶ μέχρι τῶν πτερῶν.”

Τότε μὲν οὖν οὕτως ἐξεφύγομεν τὴν ἐπιβουλήν· 6
 ἐκερδήσαμεν δὲ οὐδὲν ἢ μίαν ἡμέραν. Τῇ γὰρ ὕστε-
 ραία παρῆν ἕωθεν ὁ Χαιρέας, καὶ ἡμεῖς αἰδεσθέντες
 ἀντιλέγειν οὐκ εἴχομεν. Ἐπιβάντες οὖν σκάφους, ἤλ-
 5 θομεν εἰς τὴν Φάρον, ὁ δὲ Μενέλαος ἔμεινεν αὐτοῦ,
 φήσας οὐχ ὑγιῶς ἔχειν. Πρῶτον μὲν οὖν ἡμᾶς ὁ Χαι- 2
 ρέας ἐπὶ τὸν πύργον ἄγει καὶ δείκνυσι τὴν κατα-
 σκευὴν θαυμασίαν τινὰ καὶ παράλογον. Ὅρος ἦν ἐν 3
 μέσῃ τῇ θαλάσῃ κείμενον, ψαῦον αὐτῶν τῶν νεφῶν,
 10 ὑπέρρει δὲ ὕδωρ κάτωθεν τοῦ ποιήματος· τὸ δὲ ἐπὶ
 θαλάσσης εἰστήκει κρεμάμενον· ἐς δὲ τὴν τοῦ ὄρους
 ἀκρόπολιν ὁ τῶν νεῶν κυβερνήτης ἀνέτελλεν ἥλιος.
 Μετὰ δὲ ταῦτα ἠγεῖτο ἡμῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· ἦν δὲ
 ἐπ' ἐσχάτων τῆς νήσου κειμένη ἐπ' αὐτῇ τῇ θαλάσῃ.
 15 Ἐσπέρας οὖν γενομένης ὑπεξέρχεται μὲν ὁ Χαι- 7
 ρέας, πρόφασιν ποιησάμενος τὴν γαστέρα. Μετὰ μι-
 κρὸν δὲ βοή τις ἐξαίφνης περὶ τὰς θύρας ἦν, καὶ εὐ-
 θὺς εἰστρέχουσιν ἄνθρωποι μεγάλοι καὶ πολλοί, μα-
 χαίρας ἐσπασμένοι, καὶ ἐπὶ τὴν κόρην πάντες ὥρμη-
 20 σαν. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον φερομένην μοι τὴν φιλτάτην, 2
 οὐκ ἐνεγκῶν ἴεμαι διὰ τῶν ξιφῶν· καὶ με παίει τις
 κατὰ τοῦ μηροῦ μαχαίρα καὶ ὤκλασα. Ἐγὼ μὲν δὴ
 καταπεσὼν ἐρρεόμην αἵματι, οἱ δὲ ἐνθήμενοι τῶ σκά-
 φει τὴν κόρην ἔφευγον. Θορύβου δὲ καὶ βοῆς οἷα ἐπὶ 3
 25 λησταῖς γενομένης ὁ στρατηγὸς τῆς νήσου παρῆν·
 ἦν δὲ μοι γνώριμος ἐκ τοῦ στρατοπέδου γενόμενος.
 Δεικνύω δὴ τὸ τραῦμα καὶ δέομαι διῶξαι τοὺς λη-
 στάς· ὥρμει δὲ πολλὰ πλοῖα ἐν τῇ πόλει. Τούτων
 ἐνὸς ἐπιβάς ὁ στρατηγὸς ἐδίωκεν ἅμα τῇ παρουσίῃ

8 post κατασκευὴν: κάτωθεν

10 post κάτωθεν: αὐτοῦ

φρουρᾶ· κἀγὼ δὲ συνανέβην φοράδην κομισθεῖς.
 4 Ὡς δὲ εἶδον οἱ λησταὶ προσιοῦσαν ἤδη τὴν ναῦν εἰς
 ναυμαχίαν, ἰσταῖσιν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ὀπίσω τῷ
 χεῖρε δεδεμένην τὴν κόρην, καὶ τις αὐτῶν μεγάλη τῇ
 φωνῇ “ ἰδοὺ τὸ ἄθλον ὑμῶν ” εἰπὼν ἀποτέμνει αὐ- 5
 τῆς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα ὠθεῖ κατὰ τῆς
 5 θαλάσσης. Ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, ἀνέκραγον οἰμώξας καὶ
 ὄρησα ἐμαυτὸν ἐπαφεῖναι· ὡς δὲ οἱ παρόντες κατ-
 ἔσχον, ἐδεόμην ἐπισχεῖν τε τὴν ναῦν καὶ τινα ἀλέ-
 σθαι κατὰ τῆς θαλάττης, εἴ πως κἂν πρὸς ταφὴν λά- 10
 6 βοιμι τῆς κόρης τὸ σῶμα. Καὶ ὁ στρατηγὸς πείθεται
 καὶ ἴστησι τὴν ναῦν· καὶ δύο τῶν ναυτῶν ἀκοντίζου-
 σιν ἑαυτοὺς ἔξω τῆς νεῶς καὶ ἀρπάσαντες τὸ σῶμα
 ἀναφέρουσιν. Ἐν τούτῳ δὲ οἱ λησταὶ μᾶλλον ἐρω-
 μενέστερον ἤλαννον· ὡς δὲ ἤμεν πάλιν πλησίον, 15
 ὄρωσιν οἱ λησταὶ ναῦν ἑτέραν καὶ γνωρίσαντες ἐκά-
 λουν πρὸς βοήθειαν· πορφυρεῖς δὲ ἦσαν πειρατικοί.
 7 Ἰδὼν δὲ ὁ στρατηγὸς δύο ναῦς ἤδη γενομένας ἐφο-
 βήθη καὶ πρύμναν ἐκρούετο· καὶ γὰρ οἱ πειραταὶ τοῦ
 φυγεῖν ἀποτραπόμενοι προὔκαλοῦντο εἰς μάχην. 20
 8 Ἐπεὶ δὲ ἀνεστρέψαμεν εἰς γῆν, ἀποβάς τοῦ σκάφους
 καὶ τῷ σώματι περιχυθεὶς ἔκλαον. “ Νῦν μοι Λευ-
 κίππη τέθνηκας ἀληθῶς θάνατον διπλοῦν, γῆ καὶ
 θαλάττη διαιρούμενον· τὸ μὲν γὰρ λείψανον ἔχω
 9 σου τοῦ σώματος, ἀπολώλεκα δὲ σέ. Οὐκ ἴση τῆς 25
 θαλάττης πρὸς τὴν γῆν ἡ νομή· μικρὸν μοί σου μέ-
 ρος καταλέλειπται ἐν ὄψει τοῦ μείζονος· αὕτη δὲ ἐν
 ὀλίγῳ τὸ πᾶν σου κρατεῖ. Ἄλλ’ ἐπεὶ μοι τῶν ἐν τῷ
 προσώπῳ φιλημάτων ἐφθόνησεν ἡ Τύχη, φέρε σου
 καταφιλήσω τὴν σφαγὴν.” 30
 8 Ταῦτα καταθρηνήσας καὶ θάψας τὸ σῶμα πάλιν
 εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἔρχομαι, καὶ θεραπευθεὶς ἄκων

τὸ τραῦμα, τοῦ Μενελάου με παρηγοροῦντος διεκαρ-
 τέρησα ζῶν. Καὶ ἤδη μοι γέγονεσαν μῆνες ἕξ, καὶ τὸ 2
 πολὺ τοῦ πένθους ἤρχετο μαραίνεσθαι (χρόνος γὰρ
 λύπης φάρμακον καὶ πεπαίνει τῆς ψυχῆς τὰ ἔλκη·
 5 μεστὸς γὰρ ἥλιος ἠδουῆς, καὶ τὸ λυπῆσαν πρὸς ὀλί-
 γον, κἂν ἢ καθ' ὑπερβολήν, ἀναζει μὲν ἐφ' ὅσον ἡ
 ψυχὴ κάεται, τῇ δὲ τῆς ἡμέρας ψυχαγωγία νικώμενον
 καταψύχεται), καὶ μου τις κατόπιν βαδίζοντος ἐν ἀγορᾷ
 τῆς χειρὸς ἄφνω λαβόμενος ἐπιστρέφει καὶ οὐδὲν εἰ-
 10 πῶν περιπτυξάμενός με πολλὰ κατεφίλει. Ἐγὼ δὲ 3
 τὸ μὲν πρῶτον οὐκ ἤδειν ὅστις ἦν, ἀλλ' εἰστήκειν
 ἐκπεπληγμένος καὶ δεχόμενος τὰς προσβολὰς τῶν
 ἀσπασμάτων, ὡς φιλημάτων σκοπός· ἐπεὶ δὲ μικρὸν
 διέσχε, καὶ τὸ πρόσωπον εἶδον (Κλεινίας δὲ ἦν), ἀνα-
 15 κραγὼν ὑπὸ χαρᾶς ἀντιπεριβάλλω τε αὐτὸν καὶ τὰς
 αὐτὰς ἀπεδίδουν περιπλοκάς, καὶ μετὰ ταῦτα εἰς τὴν
 καταγωγὴν ἀνήλθομεν τὴν ἐμήν. Καὶ ὁ μὲν τὰ αὐτοῦ
 μοι διηγείτο, ὅπως ἐκ τῆς ναυαγίας περιεγένετο, ἐγὼ
 δὲ τὰ περὶ τῆς Λευκίππης ἅπαντα.

20 “Εὐθύς μὲν γὰρ” ἔφη “ῥαγείσης τῆς νεῶς ἐπὶ 9
 τὸ κέρασ ἤξα, καὶ ἄκρου λαβόμενος μόλις, ἀνδρῶν
 ἤδη πεπληρωμένου, περιβαλὼν τὰς χεῖρας ἐπεχεί-
 ρουν ἔχεσθαι παρακρεμάμενος. Ὀλίγον δὲ ἡμῶν ἐμ-
 πελαγισάντων, κῦμα μέγιστον ἄραν τὸ ξύλον προσ-
 25 ρήγνυσιν ὄρθιον ὑφάλῳ πέτρᾳ κατὰ θάτερον, οὗ ἐγὼ
 ἔτυχον κρεμάμενος. Τὸ δὲ προσαραχθὲν βία πάλιν 2
 εἰς τοῦπίσω δίκην μηχανῆς ἀπεκρούετο καὶ με ὥσπερ
 ἀπὸ σφενδόνης ἐξερρίπτησε. Τοῦντεῦθεν δὲ ἐνηχό-
 μην τὸ ἐπίλοιπον τῆς ἡμέρας, οὐκέτι ἔχων ἐλπίδα
 30 σωτηρίας. Ἦδη δὲ καμῶν καὶ ἀφελὲς ἐμαυτὸν τῇ τύχῃ 3
 ναῦν ὄρω κατὰ πρόσωπον φερομένην, καὶ τὰς χεῖρας
 ἀνασχῶν, ὃν ἠδυνάμην τρόπον, ἱκετηρίαν ἐθέμην

τοῖς νεύμασιν. Οἱ δὲ εἴτε ἐλεήσαντες, εἴτε καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοὺς κατήγαγεν, ἔρχονται κατ' ἐμέ, καί τις τῶν ναυτῶν πέμπει μοι κάλων ἅμα τῆς νεῶς παραθεούσης· κἀγὼ μὲν ἐλαβόμην, οἱ δὲ ἐφείλκυσάν με ἐξ αὐτῶν τῶν τοῦ θανάτου πυλῶν. Ἐπλεῖ δὲ τὸ 5 πλοῖον εἰς Σιδῶνα· καὶ μέ τινες γνωρίσαντες ἐθεράπευσαν.

- 10 Δύο δὲ πλεύσαντες ἡμέρας ἐπὶ τὴν πόλιν ἤκομεν, καὶ δέομαι τῶν ἐν τῷ πλοίῳ Σιδωνίων (Ξενοδάμας δὲ ὁ ἔμπορος ἦν καὶ Θεόφιλος ὁ τούτου πεν- 10 θερὸς) μηδενὶ Τυρίων, εἰ περιτύχοιεν, κατειπεῖν ὡς ἐκ ναυαγίας περιγενομένην, ὡς ἂν μὴ μάθοιεν συν- 2 αποδεδημηκότα. Ἠλπίζον γὰρ λήσειν, εἰ τὰ ἀπὸ τούτων ἐν ἡσυχίᾳ γένοιτο, πέντε μόνον ἡμερῶν μοι μεταξὺ γενομένων, αἷς οὐκ ἔτυχον ὀφθεῖς· τοῖς δὲ 15 κατὰ τὴν οἰκίαν τὴν ἐμήν, ὡς οἶδας, προηγορεύκειν [λέγειν] τοῖς πυνθανομένοις, εἰς κώμην ἀποδεδημη- 3 κέναι μέχρι δέκα ὄλων ἡμερῶν. Καὶ τοῦτόν γε τὸν λόγον εὔρον περὶ ἐμοῦ κατεσχηκότα. Οὔπω δὲ ὁ σὸς πατήρ ἐκ τῆς Παλαιστίνης ἔτυχεν ἡκων, ἀλλὰ δύο 20 ἄλλων ὕστερον ἡμερῶν, καὶ καταλαμβάνει πεμφθέντα παρὰ τοῦ τῆς Λευκίππης πατρὸς γράμματα, ἅπερ ἔτυχε μετὰ μίαν ἡμέραν τῆς ἡμετέρας ἀποδημίας κεκομισμένα, δι' ὧν ὁ Σώστρατος ἐγγυᾶ σοὶ τὴν θυγα- 4 τέρα. Ἐν ποικίλαις οὖν ἦν συμφοραῖς ἀναγνοὺς τὰ 25 γράμματα καὶ τὴν ὑμετέραν ἀκούσας φυγὴν, τὸ μὲν ὡς τὸ τῆς ἐπιστολῆς ἀπολέσας ἄθλον, τὸ δὲ ὅτι παρὰ μικρὸν οὕτως ἢ Τύχη τὰ πράγματα ἔθηκε· καὶ γὰρ οὐδὲν ἂν τούτων ἐγεγόνει, εἰ θᾶττον ἐκομίσθη τὰ 5 γράμματα. Καὶ τῶν μὲν πεπραγμένων οὐδὲν πρὸς 30 τὸν ἀδελφὸν ἠγήσατό πω δεῖν γράφειν, ἀλλὰ καὶ τῆς μητρὸς τῆς κόρης ἐδεήθη τὸ παρὸν ἐπισχεῖν. Τάχα

γὰρ αὐτοὺς ἐξευρήσομεν, καὶ οὐ δεῖ τὸ συμβὰν ἀτύ-
 χημα μανθάνειν Σώστρατον. "Ἄσμενοι δὲ ὅπου ποτ'
 ἂν ὦσιν ὄντες μάθωσι τὴν ἐγγύην καὶ ἀφίξονται,
 εἶγε αὐτοῖς ἐξέσται φανερώς ἔχειν ὑπὲρ οὗ πεφεύ-
 5 γασιν." Ἐπολυπραγμόνει δὲ παντὶ σθένει ποῖ κεχω- 7
 ρήκατε. Καὶ ὀλίγον πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἔρχεται
 Διόφαντος ὁ Τύριος ἐξ Αἰγύπτου πεπλευκῶς, καὶ
 λέγει πρὸς αὐτὸν ὅτι σε ἐνθάδε ἐθεάσατο. ** κἀγὼ
 μαθῶν, ὡς εἶχον, εὐθύς ἐπιβὰς νεῶς ὀγδόην ταύτην
 10 ἡμέραν πᾶσάν σε περιῆλθον ζητῶν τὴν πόλιν. Πρὸς
 ταῦτα οὖν σοι βουλευτέον ἐστίν, ὡς τάχα καὶ τοῦ πα-
 τρὸς ἦξοντος ἐνταῦθα τοῦ σοῦ."

Ταῦτα ἀκούσας ἀνώμωξα ἐπὶ τῇ τῆς Τύχης παι- 11
 διᾶ "ὦ δαῖμον" λέγων, "νῦν μὲν Σώστρατός μοι
 15 Δευκίππην ἐκδίδωσι καὶ μοι γάμους ἐκ μέσου πολέ-
 μου πέμπει, μετρήσας ἀκριβῶς τὰς ἡμέρας, ἵνα μὴ
 φθάσῃ τὴν φυγὴν. "Ὡ τῶν ἐξώρων εὐτυχημάτων, ὦ 2
 μακάριος ἐγὼ παρὰ μίαν ἡμέραν. Μετὰ θάνατον
 γάμοι, μετὰ θοῆνον ὑμέναιοι. Τίνα μοι δίδωσι νύμ-
 20 φην ἢ Τύχη; ἦν οὐδὲ ὀλόκληρόν μοι δέδωκε νεκράν."

"Οὐ θοῆνων νῦν καιρὸς" ὁ Κλεινίας εἶπεν, "ἀλλὰ 3
 σκεψώμεθα, πότερον εἰς τὴν πατρίδα σοι νῦν ἀνακο-
 μιστέον ἢ τὸν πατέρα ἐνταῦθα ἀναμενετέον." "Οὐδέ-
 τερον" εἶπον. "ποίω γὰρ [ἂν] ἴδοιμι προσώπῳ τὸν
 25 πατέρα, μάλιστα μὲν οὕτως αἰσχυρῶς φυγῶν, εἶτα καὶ
 τὴν παρακαταθήκην αὐτῷ τᾶδελφοῦ διαφθείρας;
 φεύγειν οὖν ἐντεῦθεν ὑπολείπεται πρὶν ἤκειν αὐ-
 τόν." Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Μενέλαος εἰσέρχεται καὶ ὁ Σά- 4
 τυρος μετ' αὐτοῦ, καὶ τόν τε Κλεινίαν περιπτύσσου-
 30 ται καὶ μανθάνουσι παρ' ἡμῶν τὰ πεπραγμένα. Καὶ
 ὁ Σάτυρος "ἀλλ' ἔστι σοι" ἔφη "τὰ παρόντα θέσθαι
 καλῶς καὶ ἐλεῆσαι ψυχὴν ἐπὶ σοὶ φλεγομένην."

5 ἀκουσάτω δὲ καὶ ὁ Κλεινίας. Ἡ γὰρ Ἀφροδίτη μέγα
 τούτῳ παρέσχευ ἀγαθόν, ὁ δ' οὐκ ἐθέλει λαβεῖν·
 γυναιῖκα γὰρ ἐξέμηνεν ἐπ' αὐτὸν πάνυ καλήν, ὥστε
 ἂν ἰδὼν αὐτὴν εἴποις ἄγαλμα, Ἐφεσίαν τὸ γένος,
 6 ὄνομα Μελίτην· πλοῦτος πολὺς καὶ ἡλικία νέα. Τέ- 5
 θνηκε δ' αὐτῆς προσφάτως ὁ ἀνὴρ κατὰ θάλατταν,
 βούλεται δὲ τοῦτον ἔχειν δεσπότην (οὐ γὰρ ἄνδρα
 ἐρῶ) καὶ δίδωσιν ἑαυτὴν καὶ πᾶσαν ἑαυτῆς τὴν οὐ-
 σίαν· δι' αὐτὸν γὰρ τέτταρας μῆνας νῦν ἐνθάδε διέ-
 τριψεν, ἀκολουθῆσαι δεομένη. Ὁ δὲ οὐκ οἶδα τί πα- 10
 θῶν ὑπερηφανεῖ, νομίζων αὐτῷ Λευκίππην ἀναβιώ-
 σεσθαι.”

12 Καὶ ὁ Κλεινίας “οὐκ ἀπὸ τρόπου δοκεῖ μοι”
 φησὶν “ὁ Σάτυρος λέγειν· κάλλος γὰρ καὶ πλοῦτος
 καὶ ἔρως εἰ συνῆλθον ἐπὶ σέ, οὐχ ἔδρας [ἔργον] οὐδ' 15
 ἀναβολῆς. Τὸ μὲν γὰρ κάλλος ἡδονήν, ὁ δὲ πλοῦτος
 τρυφήν, ὁ δὲ ἔρως αἰδῶ**· μισεῖ δὲ ὁ θεὸς τοὺς
 2 ἀλαζόνας. Φέρε πείσθητι τῷ Σατύρῳ καὶ χάρισαι τῷ
 θεῷ.” Καὶ γὰρ στενάξας “ἄγε με” εἶπον “ὅποι θέλεις,
 εἰ καὶ Κλεινία τοῦτο δοκεῖ· μόνον ὅπως τὸ γύναιόν 20
 μοι μὴ παράσχη πράγματα ἐπείγουσα πρὸς τὸ ἔργον,
 3 ἔστ' ἂν εἰς τὴν Ἐφεσον ἀφικώμεθα. Φθάνω γὰρ
 ἐπομοσάμενος ἐνταῦθα μὴ συνελθεῖν, ἐνθα Λευκίπ-
 πην ἀπολώλεκα.” Ταῦτα ἀκούσας ὁ Σάτυρος προσ-
 τρέχει πρὸς τὴν Μελίτην εὐαγγέλια φέρων· καὶ 25
 μικρὸν διαλιπὼν αὐθις ἐπανέρχεται, λέγων ἀκούσα-
 σαν τὴν γυναῖκα ὑφ' ἡδονῆς παρὰ μικρὸν τὴν ψυχὴν
 ἀφεῖναι, δεῖσθαι δὲ ἥκειν ὡς αὐτὴν δειπνήσουσα τὴν
 ἡμέραν γάμων προοίμιον.

13 Ἐπίσθην καὶ ὠχρόμην· ἡ δὲ ὡς εἶδέ με, ἀναθο- 30
 ροῦσα περιβάλλει καὶ πᾶν μου τὸ πρόσωπον ἐμπί-
 πλησι φιλημάτων. Ἦν δὲ τῷ ὄντι καλὴ καὶ γάλακτι

μὲν ἂν εἶπες αὐτῆς τὸ πρόσωπον κεχρῖσθαι, ῥόδον δὲ
 ἐμπεφυτεῦσθαι ταῖς παρειαῖς. Ἐμάρμαιρεν αὐτῆς τὸ 2
 βλέμμα μαρμαρυγὴν ἀφροδίσιον· κόμη πολλὴ καὶ
 βαθεῖα καὶ κατάχρυσος τῇ χροῶ, ὥστε ἔδοξα οὐκ ἀη-
 5 δῶς ἰδεῖν τὴν γυναῖκα. Τὸ μὲν οὖν δεῖπνον ἦν πο- 3
 λυτελές· ἡ δὲ ἐφαπτομένη τῶν παρακειμένων, ὡς
 δοκεῖν ἐσθίειν, οὐκ ἠδύνατο τυχεῖν ὀλοκλήρου τρο-
 φῆς, πάντα δὲ ἔβλεπεν ἐμέ· οὐδὲν γὰρ ἠδὺ τοῖς ἐρωσὶ
 πλὴν τὸ ἐρώμενον· τὴν γὰρ ψυχὴν πᾶσαν ὁ ἔρωσ κα-
 10 ταλαβῶν οὐδὲ αὐτῇ χάραν δίδωσι τῇ τροφῇ. Ἡ δὲ 4
 τῆς θεᾶς ἠδονὴ διὰ τῶν ὀμμάτων εἰσρέουσα τοῖς
 στέρνοις ἐγκάθηται· ἔλκουσα δὲ τοῦ ἐρωμένου τὸ
 εἶδωλον ἀεὶ ἐναπομάττει τῷ τῆς ψυχῆς κατόπτρῳ καὶ
 ἀναπλάττει τὴν μορφήν· ἡ δὲ τοῦ κάλλους ἀπορροή
 15 δι' ἀφανῶν ἀκτίνων ἐπὶ τὴν ἐρωτικὴν ἐλκομένη καρ-
 δίαν ἐναποσφραγίζει κάτω τὴν σκιάν. Λέγω δὲ πρὸς 5
 αὐτὴν συνεῖς "ἀλλὰ σύ γε οὐδενὸς μετέχεις τῶν σῶν
 αὐτῆς, ἀλλ' ἔοικας τοῖς ἐν γραφαῖς ἐσθίουσιν." ἡ δὲ
 "ποῖον γὰρ ὄψον" ἔφη "μοι πολυτελέστερον ἢ ποῖος
 20 οἶνος τιμιώτερος τῆς σῆς ὄψεως;" καὶ ἅμα λέγουσα
 κατεφίλησέ με, προσιέμενον οὐκ ἀηδῶς τὰ φιλήματα·
 εἶτα διασχοῦσα εἶπεν "αὕτη μοι τροφή."

Τότε μὲν οὖν ἐν τούτοις ἤμεν· ἐσπέρας δὲ γενο- 14
 μένης ἡ μὲν ἐπεχείρει με κρατεῖν ἐκεῖ κοιμησόμε-
 25 νον, ἐγὼ δὲ παρητούμην, εἰπὼν ἅ καὶ πρὸς τὸν Σά-
 τυρον ἔτυχον προαγορεύσας. Μόλις οὖν ἀφίησιν
 ἀνιωμένη. Τῇ δὲ ὑστεραία συνέκειτο ἡμῖν εἰς τὸ τῆς 2
 "Ἴσιδος ἱερὸν ἀπαντῆσαι διαλεξομένοις τε ἀλλήλοις
 καὶ πιστωσομένοις ἐπὶ μάρτυρι τῇ θεῷ· συμπαρῆσαν
 30 δὲ ἡμῖν ὅ τε Μενέλαος καὶ ὁ Κλεινίας· καὶ ὠμνύο-
 μεν ἐγὼ μὲν ἀγαπήσειν ἀδόλως, ἡ δὲ ἄνδρα ποιή-
 σεσθαι καὶ πάντων ἀποφανεῖν δεσπότην. "Ἄρξει 3

δὲ" εἶπον ἐγὼ " τῶν συνθηκῶν ἢ εἰς Ἐφεσον ἡμῶν
 ἄφιξις· ἐνταῦθα γάρ, ὡς ἔφην, Λευκίππη παραχω-
 ρήσεις." Δείπνον οὖν ἡμῖν ἠύτρεπίζετο πολυτελής,
 καὶ ὄνομα μὲν ἦν τῷ δείπνῳ γάμοι, τὸ δὲ ἔργον συν-
 4 ἐκειτο ταμιεύεσθαι. Καὶ τι μέμνημαι καὶ γελοῖον 5
 παρὰ τὴν ἐστίασιν τῆς Μελίτης. Ὡς γὰρ ἐπευφή-
 μουν τοῖς γάμοις οἱ παρόντες, νεύσασα πρὸς με
 ἡσυχῇ "καινὸν" εἶπεν "ἐγὼ μόνη πέπονθα. Κενο-
 τάφιον μὲν γὰρ εἶδον, κενογάμιον δ' οὔ." Ταῦτα μὲν
 οὖν ἔπαιξε σπουδῆ. 10

15 Τῇ δὲ ἐπιούσῃ στελλόμεθα πρὸς ἀποδημίαν·
 κατὰ τύχην δὲ καὶ τὸ πνεῦμα ἐκάλει ἡμᾶς. Καὶ ὁ
 Μενέλαος μέχρι τοῦ λιμένος ἐλθὼν καὶ ἀσπασάμενος,
 εὐτυχεστέρας εἰπὼν νῦν ἡμᾶς τυχεῖν τῆς θαλάσσης
 ἀπετράπετο αὐθις, νεανίσκος πάνυ χρηστὸς καὶ θεῶν 15
 ἄξιος καὶ ἅμα δακρῶν ἐμπεπλησμένος· καὶ ἡμῖν δὲ
 2 πᾶσι κατεφέρετο δάκρυα. Τῷ δὲ Κλεινίᾳ ἐδόκει μὴ
 με καταλιπεῖν, ἀλλὰ μέχρις Ἐφέσου συμπλεύσαντα
 καὶ τινα ἐνδιατρίψαντα τῇ πόλει χρόνον ἐπανελθεῖν,
 3 εἰ τὰμὰ ἐν καλῷ κείμενα καταμάθοι. Γίνεται δὲ κατ' 20
 οὐρανὸν ἡμῶν ὁ ἄνεμος, ἐσπέρα τε ἦν καὶ δειπνήσαντες
 ἐκείμεθα κοιμησόμενοι· ἰδίᾳ δὲ ἐμοί τε καὶ τῇ Με-
 λίτῃ καλύβη τις ἦν ἐπὶ τοῦ σκάφους περιπεφραγμένη.
 4 Περιβαλοῦσα οὖν με κατεφίλει καὶ ἀπήτει τὸν γάμον
 "νῦν μὲν" λέγουσα "Λευκίππης τοὺς ὄρους ἐξήλθο- 25
 μεν καὶ τῶν συνθηκῶν τοὺς ὄρους ἀπειλήφραμεν· ἐν-
 τεῦθεν ἢ προθεσμία. Τί με δεῖ νῦν εἰς Ἐφεσον περι-
 μένειν; ἄδηλοι τῆς θαλάσσης αἱ τύχαι, ἄπιστοι τῶν
 5 ἀνέμων αἱ μεταβολαί. Πίστευσόν μοι, Κλειτοφῶν,

8 post πέπονθα: καὶ οἶον ἐπὶ τοῖς ἀφανέσι ποιούσι νεκροῖς

κάομαι· ὄφελον ἠδυνάμην δεῖξαι τὸ πῦρ, ὄφελον εἶχε τὴν αὐτὴν φύσιν τῷ κοινῷ πυρί, ἵνα σοι περιχυθεῖσα κατέφλεξα· νῦν δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις τοῦτο μόνον τὸ πῦρ ἰδίαν ὕλην ἔχει καὶ ἐν ταῖς πρὸς τοὺς
 5 ἔραστὰς συμπλοκαῖς ἀνακαόμενον λάβρον τῶν συμπλεκομένων φεῖδεται. Ὡς πυρὸς μυστικοῦ, πυρὸς ἐν 6 ἀπορρήτῳ δαδουχομένου, πυρὸς τοὺς ὄρους αὐτοῦ φυγεῖν μὴ θέλοντος. Μνηθῶμεν οὖν, ᾧ φίλτατε, τὰ τῆς Ἀφροδίτης μυστήρια.”

10 Κἀγὼ εἶπον “μή με βιάσῃ λῦσαι θεσμόν ὀσίας 16 νεκρῶν· οὐπω τῆς ἀθλίας ἐκείνης τοὺς ὄρους παρήλθομεν, ἕως ἂν γῆς ἐπιβῶμεν ἐτέρας. Οὐκ ἤκουσας, ὡς ἐν θαλάσῃ τέθνηκεν; ἔτι πλέω Λευκίππης τὸν τάφον· τάχα που περὶ τὴν ναῦν αὐτῆς εἰλεῖται
 15 τὸ εἶδωλον. Λέγουσι δὲ τὰς ἐν ὕδατι ψυχὰς ἀνηρη- 2 μένας μηδὲ εἰς Ἄδου καταβαίνειν ὅλως, ἀλλ’ αὐτοῦ περὶ τὸ ὕδωρ ἔχειν τὴν πλάνην, καὶ ἐπιστήσεται τάχα ἡμῖν συμπλεκομένοις. Ἐπιτήδειον δέ σοι δοκεῖ τὸ χωρίον εἶναι πρὸς γάμον; γάμος ἐπὶ κύματος,
 20 γάμος ὑπὸ θαλάσσης φερόμενος; θάλαμον ἡμῖν θέλεις γενέσθαι μὴ μένοντα;”

“Σὺ μὲν” ἔφη “σοφίξῃ, φίλτατε· πᾶς δὲ τόπος 3 τοῖς ἐρῶσι θάλαμος· οὐδὲν γὰρ ἄβατον τῷ θεῷ. Θάλασσα δὲ μὴ καὶ οἰκειοτάτη ἐστὶν Ἔρωτι καὶ Ἀφρο-
 25 δισίοις μυστηρίοις; θυγάτηρ Ἀφροδίτη Θαλάσσης. Χαρισώμεθα τῇ γαμηλίῳ θεῷ, τιμήσωμεν αὐτῆς γά- 4 μω τὴν μητέρα· ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ τὰ παρόντα γάμων εἶναι σύμβολα. Ζυγὸς μὲν οὗτος ὑπὲρ κεφαλῆς κρεμάμενος, δεσμοὶ δὲ περὶ τὴν κεφαίαν τεταμένοι·
 30 καλὰ γε, ᾧ δέσποτα, τὰ μαντεύματα· ὑπὸ ζυγὸν ὁ

2 post κοινῷ: τοῦ ἔρωτος

θάλαμος καὶ κάλω δεδεμένοι· ἀλλὰ καὶ πηδάλιον
 5 τοῦ θαλάμου πλησίον. Ἴδου τοὺς γάμους ἡμῶν ἢ
 Τύχη κυβερνᾷ, νυμφοστολήσουσι δὲ ἡμᾶς Ποσειδῶν
 καὶ Νηρεΐδων χορός· ἐνταῦθα γὰρ καὶ αὐτὸς Ἀμφι-
 τρίτην γαμεῖ. Λιγυρὸν δὲ συρίζει περὶ τοὺς κάλως 5
 καὶ τὸ πνεῦμα· ἐμοὶ μὲν ὑμέναιον ἄδειν δοκεῖ τὰ
 6 τῶν ἀνέμων ἀυλήματα. Ὅρᾳς δὲ καὶ τὴν ὀθόνην κε-
 κυρωμένην, ὥσπερ ἐγκύμονα γαστέρα· δεξιὸν μοι
 καὶ τοῦτο τῶν οἰωνισμάτων· ἔσῃ μοι ταχὺ καὶ
 πατήρ.”

10

7 Ἴδὼν οὖν αὐτὴν σφόδρα ἐγκειμένην “φιλοσο-
 φήσωμεν” εἶπον “ὦ γύναι, μέχρῃς [ἂν] λαβώμεθα γῆς·
 ὄμνυμι γάρ σοι τὴν θάλατταν αὐτὴν καὶ τὴν τοῦ
 πλοῦ τύχην, ὡς ἐσπούδακα καὶ αὐτός. Ἀλλ’ εἰσὶ καὶ
 8 θαλάσσης νόμοι. Πολλάκις ἤκουσα παρὰ τῶν ναυ- 15
 τικωτέρων, καθαρὰ δεῖν ἀφροδισίων εἶναι τὰ σκά-
 φη, τάχα μὲν ὡς ἱερά, τάχα δὲ ἵνα μή τις ἐν τηλι-
 κούτῳ κινδύνῳ τρυφᾷ. Μὴ ἐνυβρίσωμεν, ὦ φιλτάτη,
 τῇ θαλάσῃ· μὴ συμμίξωμεν γάμον ὁμοῦ καὶ φόβον·
 τηρήσωμεν ἑαυτοῖς καθαρὰν τὴν ἡδονήν.” Ταῦτα 20
 λέγων καὶ μειλισσόμενος τοῖς φιλήμασιν ἔπειθον,
 καὶ τὸ λοιπὸν οὕτως ἐκαθεύδομεν.

17 Πέντε δὲ τῶν ἑξῆς ἡμερῶν διανύσαντες τὸν
 πλοῦν ἤκομεν εἰς τὴν Ἔφεσον. Οἰκία μεγάλη καὶ
 πρώτη τῶν ἐκεῖ, θεραπεία πολλὴ καὶ ἡ ἄλλη παρα- 25
 2 σκευὴ πολυτελής. Κελεύει δὲ δεῖπνον ὡς ὅτι ἐκπρε-
 πέστατον ἐτοιμάζειν· “ἡμεῖς δὲ τέως” ἔφη “χωρήσω-
 μεν εἰς τοὺς ἀγρούς.” Ἀπείχον δὲ τῆς πόλεως στα-
 δίους τέτταρας. Ἐπικαθίσαντες οὖν ὀχήματι ἐξήλ-
 θομεν.

30

3 Καὶ ἐπεὶ τάχιστα παρεγενόμεθα, διεβαδίζομεν
 τοὺς ὀρχάτους τῶν φυτῶν, καὶ ἐξαίφνης προσπίπτει

τοῖς γόνασιν ἡμῶν γυνή, χοίνιξι παχείαις δεδεμένη,
 δίκελλαν κρατοῦσα, τὴν κεφαλὴν κεκαρμένη, ἔρρυ-
 πωμένη τὸ σῶμα, χιτῶνα ἀνεξωσμένη ἄθλιον πάνυ,
 καὶ "ἐλέησόν με" ἔφη "δέσποινα, γυνὴ γυναῖκα,
 5 ἐλευθέραν μὲν, ὡς ἔφην, δούλην δὲ νῦν, ὡς δοκεῖ
 τῇ Τύχη," καὶ ἅμα ἐσιώπησε. Λέγει οὖν ἡ Με- 4
 λίτη "ἀνάστηθι, ὦ γύναι· λέγε τίς εἶ καὶ πόθεν,
 καὶ τίς σοι τοῦτον περιέθηκε τὸν σίδηρον· κέκραγε
 γάρ σου καὶ ἐν κακοῖς ἡ μορφὴ τὴν εὐγένειαν." "Ὁ
 10 σὸς" εἶπεν "οἰκέτης, ὅτι αὐτῷ μὴ πρὸς εὐνήν ἐδού-
 λевον. Ὀνομά [μοι] Λάκαινα, Θετταλὴ τὸ γένος, 5
 καὶ σοι προσφέρω μου ταύτην τὴν τύχην ἱκετηρίαν.
 Ἀπόλυσόν με τῆς καθεστῶσης συμφορᾶς· πάρασχε
 δέ μοι τὴν ἀσφάλειαν, ἔστ' ἂν ἀποτίσω τὰς δισχι-
 15 λίας· τοσοῦτου γάρ με ὁ Σωσθένης ἀπὸ τῶν ληστῶν
 ἐωνήσατο. Ποριοῦμεν δέ, εὖ ἴσθι, τὴν ταχίστην· εἰ 6
 δὲ μή, σοὶ δουλεύσομεν. Ὀρᾶς δὲ καὶ πληγαῖς ὡς
 κατέξηνέ με πολλαῖς." Καὶ ἅμα διανοίξασα τὸν χι-
 τῶνα δείκνυσι τὰ νῶτα διαγεγραμμένα ἔτι οἰκτρό-
 20 τερον.

Ὡς οὖν ταῦτα ἠκούσαμεν, ἐγὼ μὲν συνεχύθην· 7
 καὶ γάρ τι ἐδόκει Λευκίπης ἔχειν· ἡ δὲ Μελίτη
 ἔφη "θάρρει, γύναι· τούτων γάρ σε λύσομεν εἰς τε
 τὴν οἰκείαν προῖκα ἀποπέμψομεν. Τὸν Σωσθένην
 25 καλεσάτω τις ἡμῖν." Ἡ μὲν οὖν εὐθύς τῶν δεσμῶν 8
 ἠλευθεροῦτο, ὁ δὲ παρῆν τεταραγμένος. Λέγει οὖν
 ἡ Μελίτη "ὦ κακὴ κεφαλὴ, τίνα ποτὲ κἂν τῶν
 ἀχραιοτάτων οἰκετῶν τεθέασαι παρ' ἡμῖν οὕτως
 ἠκισμένον; τίς αὕτη; λέγε μηδὲν ψευδάμενος."
 30 "Οὐκ οἶδα" εἶπεν "ὦ δέσποινα, πλὴν ἔμπορός τις, 9
 ὄνομα Καλλισθένης, ταύτην μοι πέπρακε, φάσκων
 ἐωνῆσθαι μὲν αὐτὴν ἀπὸ ληστῶν, εἶναι δὲ ἐλευθέραν·

10 ὄνομα δὲ αὐτὴν ὁ ἔμπορος ἐκάλει Λάκαιναν.” Ἡ δὲ τὸν μὲν τῆς διοικήσεως, ἧς εἶχεν, ἀπέπαυσε, τὴν δὲ παραδίδωσι θεραπεύουσαις, κελεύσασα λούσαι καὶ ἐσθῆτα ἀμφιέσαι καθαρὰν καὶ εἰς ἄστὺ ἀγαγεῖν· διοικήσασα δὲ τινα τῶν κατὰ τοὺς ἀγρούς, ὧν ἔνεκεν 5 παρῆν, ἐπιβᾶσα τοῦ ὀχήματος ἅμα ἐμοί, ἐπανήειμεν εἰς τὴν πόλιν καὶ περὶ τὸ δεῖπνον ἤμεν.

18 Ἐστιωμένῳ δέ μοι μεταξὺ σημαίνει νεύσας ὁ Σά-
τυρος προανίστασθαι, καὶ ἦν τὸ πρόσωπον ἐσπου-
δακῶς. Σκηψάμενος οὖν ὑπό τινος τῶν κατὰ τὴν 10
γαστέρα ἐπείγεσθαι ἐξανίσταμαι· καὶ ἐπεὶ προῆλθον,
2 λέγει μὲν οὐδέν, ἐπιστολὴν δὲ ὀρέγει. Λαβὼν δέ,
πρὶν ἀναγνῶναί [με,] κατεπλάγην εὐθύς· ἐγνώρισα
γὰρ Λευκίππης τὰ γράμματα. Ἐγέγραπτο δὲ τάδε·

ΛΕΥΚΙΠΠΗ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΙ ΤΩ
ΔΕΣΠΟΤΗ ΜΟΥ.

15

3 Τοῦτο γὰρ σε δεῖ καλεῖν, ἐπεὶ καὶ τῆς δεσποίνης ἀνὴρ
εἶ τῆς ἐμῆς. Ὅσα μὲν διὰ σὲ πέπονθα, οἶδας· ἀνάγκη δὲ νῦν
4 ὑπομῆσαι σε. Διὰ σὲ τὴν μητέρα κατέλιπον καὶ πλάνην εἰ-
λόμην, διὰ σὲ πέπονθα ναυαγίαν καὶ ληστῶν ἠνεσχόμην· διὰ 20
σὲ ἱερεῖον γέγονα καὶ καθαρμὸς καὶ τέθνηκα ἤδη δεύτερον,
διὰ σὲ πέπραμαι καὶ ἐδέθην σιδήρῳ καὶ δίκηλλαν ἐβάστασα καὶ
ἔσκαψα γῆν καὶ ἐμαστιγώθην, ἵνα σὺ ὁ γέγονας ἄλλη γυναικί
5 κἀγὼ ἑτέρῳ ἀνδρὶ γένωμαι; Μὴ γένοιτο. Ἄλλ' ἐγὼ μὲν ἐπι-
τοσαύταις ἀνάγκαις διεκαρτέρησα, σὺ δὲ ἄπρατος, ἀμαστίγω- 25
τος γαμεις. Εἴ τις οὖν τῶν πεπονημένων διὰ σὲ κεῖται χάρις,
δεήθητί σου τῆς γυναικὸς ἀποπέμψαι, ὡς ἐπηγγέλατο· τὰς
δὲ δισχιλίας, ἃς ὁ Σωσθένης ὑπὲρ ἐμοῦ κατεβάλετο, πιστευσον
ἡμῖν καὶ ἐγγύησαι πρὸς τὴν Μελίτην ὅτι πέμψομεν· ἐγγὺς
6 γὰρ τὸ Βυζάντιον. Ἐὰν δὲ καὶ ἀποτίσης, νόμιζε μισθόν μοι 30
δεδωκέναι τῶν ὑπὲρ σοῦ πόνων. Ἐρρωσο καὶ ὄναιο τῶν και-
νῶν γάμων. Ἐγὼ δὲ ἔτι σοι ταῦτα γράφω παρθένος.

19 Τούτοις ἐντυχῶν πάντα ἐγινόμην ὁμοῦ· ἀνεφλε-
γόμεν, ὠχρίων, ἐθαύμαζον, ἠπίστουν, ἔχαιρον,

ἡχθόμεν. Λέγω οὖν πρὸς τὸν Σάτυρον "πότερον ἐξ 2
 Ἄδου ἢ κεις φέρων τὴν ἐπιστολήν, ἢ τί ταῦτα θέλει;
 Λευκίππη πάλιν ἀνεβίω;" "Μάλιστα" ἔφη, "καὶ
 ἔστιν ἢν εἶδες ἐν τοῖς ἀγροῖς. Τότε μὲν οὖν οὐδ' ἂν
 5 ἄλλος αὐτὴν ἰδὼν ἐγνώρισεν, ἔφηβον οὕτω γενομέ-
 νην· τοῦτο γὰρ ἢ τῶν τριχῶν αὐτῆς κουρὰ [μόνον]
 ἐνήλλαξεν." "Εἶτα ἔστηκας" ἔφη "ἐπὶ τηλικούτοις 3
 ἀγαθοῖς καὶ μέχρι τῶν ὠτων μόνον εὐφραίνεις, ἀλλ'
 οὐ δεικνύεις καὶ τοῖς ὄμμασι τὰγαθά;" "Μὴ σύ γε"
 10 εἶπεν ὁ Σάτυρος· "ἀλλ' ἐνεὸς κάτασχε (μὴ πάντα
 ἀπολέσης), ἕως [ἂν] περὶ τούτων ἀσφαλέστερον βου-
 λευσώμεθα. Γυναῖκα ὄραξ. [τὴν] πρώτην Ἐφεσίων 4
 μαινομένην ἐπὶ σοί, ἡμᾶς δὲ ἐρήμους ἐν μέσαις ἄρ-
 κυσιν." "Ἄλλ' οὐ δύναμαι" ἔφη· "ἐπέροχεται γὰρ
 15 διὰ πασῶν τῶν τοῦ σώματος ὁδῶν ἢ χαρά. Ἄλλ' 5
 ἰδοῦ μοι διὰ τῶν γραμμάτων ἐγκαλεῖ." Καὶ ἅμα αὖ-
 θις ἐντυγχάνων τοῖς γράμμασιν, ὡς ἐκείνην δι' αὐ-
 τῶν βλέπων, καὶ ἀναγινώσκων καθ' ἐν ἔλεγον "δί-
 καια ἐγκαλεῖς, φιλτάτη. Πάντα δι' ἐμὲ ἔπαθες·
 20 πολλῶν σοι γέγονα κακῶν αἷτιος." Ὡς δὲ εἰς τὰς μά- 6
 στιγας καὶ εἰς τὰς βασάνους ἐγενόμην, ἃς ὁ Σωσθέ-
 νης αὐτῇ παρετρίψατο, ἔκλαον ὥσπερ αὐτὰς τὰς
 βασάνους βλέπων αὐτῆς· ὁ γὰρ λογισμὸς πέμπων τῆς
 ψυχῆς τὰ ὄμματα πρὸς τὴν ἀπαγγελίαν τῶν γραμμά-
 25 των, ἐδείκνυ τὰ ὄρώμενα ὡς δρώμενα· πάνυ δὲ
 ἠρουθρίων ἐφ' οἷς μοι τὸν γάμον ὠνείδιζεν, ὥσπερ
 ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχὸς κατειλημμένος. Οὕτως ἠσχυ-
 νόμην καὶ τὰ γράμματα.

"Οἶμοι, πῶς ἀπολογήσομαι, Σάτυρε;" ἔφη· 20
 30 "ἐαλώκαμεν· Λευκίππη κατέγνωκεν ἡμῶν· τάχα δὲ
 καὶ μεμισήμεθα. Ἄλλὰ πῶς ἐσώθη φράσον σύ καὶ
 τίνος σῶμα ἐθάψαμεν;" "Αὐτὴ σοι κατὰ καιρὸν

φράσει· τὸ δὲ νῦν” ὁ Σάτυρος ἔφη “ἀντιγράψαι σε
 2 δεῖ καὶ ἰλάσασθαι τὴν κόρην. Κἀγὼ γὰρ αὐτῇ διω-
 μοσάμην, ὡς ἄκων ἔγημας.” “Εἶπας γὰρ” ἔφη “ὅτι
 καὶ ἔγημα; ἀπολώλεκάς με.” “Τῆς εὐηθείας· ὅλη
 γὰρ ἡ πόλις οὐκ οἶδε τὸν γάμον;” “Ἄλλ’ οὐκ ἔγημα,⁵
 μὰ τὸν Ἡρακλέα, Σάτυρε, καὶ τὴν παροῦσαν τύχην.”
 3 “Παίξεις, ὠγαθέ· συγκαθεύδεις.” “Οἶδα μὲν ἄπιστα
 λέγων, ἀλλ’ οὔπω πέπρακται· καθαρὸς εἰς ταύτην
 4 τὴν ἡμέραν Μελίτης Κλειτοφῶν. Ἄλλα τί γράψω,
 λέγε· σφόδρα γὰρ με ἐξέπληξε τὸ συμβάν, ὥστε ἀπό- 10
 ρως ἔχω.” “Οὐκ εἰμί σου σοφώτερος” ὁ Σάτυρος
 εἶπεν· “ἀλλὰ αὐτός σοι ὁ ἔρως ὑπαγορεύσει. Μό-
 νον διὰ ταχέων.”

21 Ἄρχομαι δὴ γράφειν

Χαῖρέ μοι, ὦ δέσποινα Λευκίππη. Δυστυχῶ μὲν ἐν οἷς 15
 εὐτυχῶ, ὅτι σὲ παρὼν παροῦσαν ὡς ἀποδημοῦσαν ὄρω διὰ
 γραμμάτων. Εἰ μὲν οὖν τὴν ἀλήθειαν περιμένεις, μηδὲν προ-
 καταγινώσκουσά μου, μαθήσῃ τὴν σὴν με παρθενίαν μεμιμη-
 μένον, εἴ τις ἐστὶ καὶ ἐν ἀνδράσι παρθενία· εἰ δέ με χωρὶς
 ἀπολογίας ἤδη μεμίσηκας, ὄμνυμί σοι τοὺς σῶσαντάς σε θεοὺς 20
 ὡς ἐν βραχεῖ σοι τὸ ἔργον ἀπολογήσομαι. Ἐρρωσό μοι, φιλ-
 τάτη, καὶ ἴλεως γένοιο

δίδωμι δὲ τῷ Σατύρῳ τὴν ἐπιστολὴν καὶ δέομαι τὰ
 εἰκότα εἰπεῖν πρὸς αὐτὴν περὶ ἐμοῦ· ἐγὼ δὲ αὖθις
 ἐπὶ τὸ συμπόσιον ἀπήειν, ἡδονῆς ἅμα καὶ λύπης γε- 25
 γειμισμένος· ἦδειν γὰρ τὴν Μελίτην οὐκ ἀνήσουσάν
 με τῆς νυκτὸς τὸ μὴ οὐ γενέσθαι τοὺς γάμους ἡμῖν·
 ἐμοὶ δ’ ἀδύνατον ἦν Λευκίππην ἀπολαβόντι γυναῖκα
 2 ἑτέραν κἂν ἰδεῖν. Τὸ μὲν οὖν πρόσωπον ἐβιαζόμενην
 μηδὲν ἄλλοιον παρέχειν ἢ πρὶν ἦν· οὐ πάντη δὲ 30
 κρατεῖν ἡδυνάμην. Ὡς δὲ ἐνικώμην, σκήπτομαι

3 post ἄκων: αὐτήν

φρίκην μοι ἐπιδραμεῖν· ἡ δὲ συνῆκε μὲν ὅτι κατὰ τῆς
 ὑποσχέσεως προφασίζομαι· ἐλέγχειν δὲ οὐκ ἠδύνατο
 τὴν πρόφασιν. Ἐγὼ μὲν δὴ ἄδειπνος ἀνίσταμαι κοι- 3
 μησόμενος, ἡ δὲ κατὰ πόδας ὡς εἶχεν ἐφ' ἡμιτελεῖ
 5 τῷ δειπνῷ συνανίσταται. Ὡς δὲ εἰς τὸν θάλαμον
 παρήλθομεν, ἐγὼ μὲν ἔτι μᾶλλον ἐπέτεινον τῆς νό-
 σου τὴν ὑπόκρισιν, ἡ δ' ἐλιπάρει καὶ ἔλεγε "τί ταῦτα
 ποιεῖς; μέχρι τίνος με ἀπολλύεις; Ἴδου καὶ τὴν θά-
 λατταν διεπλεύσαμεν, ἰδου καὶ Ἐφεσος ἡ προθεσμία
 10 τῶν γάμων. Ποίαν ἔτι περιμένομεν ἡμέραν; μέχρι 4
 τίνος ὡς ἐν ἱερῷ συγκαθεύδομεν; Ποταμὸν παρατι-
 θεῖς πολὺν κωλύεις πίνειν· τοσοῦτον χρόνον ὕδωρ
 ἔχουσα διψῶ ἐν αὐτῇ καθεύδουσα τῇ πηγῇ· τοιαύτην
 ἔχω τὴν εὐνήν, οἷαν ὁ Τάνταλος τὴν τροφήν." Ταῦτα 5
 15 ἔλεγε καὶ ἔκλαεν ἐπιθεισά μου τοῖς στέρνοις τὴν κε-
 φαλήν οὕτως ἐλεινωῶς, ὥστε παθεῖν μέ τι τὴν ψυ-
 χήν. Οὐκ εἶχον δὲ ὅστις γένωμαι· καὶ γὰρ ἐδόκει μοι
 δίκαια ἐγκαλεῖν. Λέγω οὖν πρὸς αὐτὴν "ὄμνυμί σοι, 6
 φιλτάτη, τοὺς πατρώους θεοὺς· ἡ μὴν σφόδρα καὶ αὐ-
 20 τὸς ἐπείγομαί σου τὴν σπουδὴν ἀμείψασθαι. Ἄλλ' οὐκ
 οἶδα" ἔφην "τί πέπονθα· νόσος γὰρ μοι ἐξαίφνης ἐνέ-
 πεσεν. Οἶδας δὲ ὅτι ὑγιείας χωρὶς οὐδέν ἐστιν Ἄφρο- 7
 δίτη." Καὶ ἅμα λέγων ἀπέψων αὐτῆς τὰ δάκρυα καὶ
 ὄρκους ἐτέροις ἐπιστούμην ὡς οὐκ εἰς μακρὰν ὦν θέ-
 25 λει τεύξεται.

Τότε μὲν οὖν καὶ μάλα μόλις ἠνέσχετο· τῇ δὲ 22
 ὑστεραία καλέσασα τὰς θεραπαινίδας, αἷς τὴν ἐπι-
 μέλειαν τῆς Λευκίππης ἐνεχείρισεν, ἐπηρώτα μὲν τὸ
 πρῶτον, εἰ ἀξίως αὐτῇ κέχρηται· φασκουσῶν δὲ
 30 μὴδὲν τῶν δεόντων ἐπιλιπεῖν αὐτῇ, ἄγειν ἐκέλευσε
 τὴν ἄνθρωπον πρὸς αὐτήν. Ὡς δὲ ἦλθε "τὰ μὲν ἐμὰ 2
 ὅπως ἔσχευ" ἔφη "πρὸς σὲ φιλανθρωπίας, περισσὸν

εἰδυῖα σοι λέγειν· ἀλλ' ἐν οἷς ἂν δύνῃ, τὴν ἴσῃν
 ἀπότισαί μοι χάριν. Ἀκούω τὰς Θετταλὰς ὑμᾶς ὧν
 ἂν ἐρασθῆτε μαγεύειν οὕτως, ὥστε μὴ πρὸς ἑτέραν ἐτι
 τὸν ἄνθρωπον ἀποκλίνειν γυναῖκα, πρὸς τε τὴν μα-
 γεύουσαν οὕτως ἔχειν, ὡς πάντα νομίζειν ἐκείνην αὐ- 5
 3 τῶ. Ἐμοὶ τοῦτο, φιλτάτη, φλεγομένη πάρασχε φάρ-
 μακον. Τὸν νεανίσκον εἶδες, τὸν ἅμα ἐμοὶ χθὲς βαδί-
 ζοντα;” “Τὸν ἄνδρα” ἔφη “λέγεις τὸν σόν;” ὑπολα-
 βούσα πάνυ κακοήθως ἡ Λευκίππη· “τοῦτο γὰρ ἀκήκοα
 παρὰ τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν.” “Ποῖον ἄνδρα;” [ἡ] Με- 10
 λίτη εἶπεν· “οὐδὲν κοινόν ἐστίν [ἐμοὶ] καὶ τοῖς λίθοις.
 4 Ἀλλὰ με παρευδοκιμεῖ τις νεκρά· οὔτε γὰρ ἐσθίων
 οὔτε κοιμώμενος ἐπιλαθέσθαι δύναται τοῦ Λευκίππης
 ὀνόματος· τοῦτο γὰρ αὐτὴν καλεῖ. Ἐγὼ δέ, φίλη, μη-
 νῶν τεσσάρων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δι' αὐτὸν διέτριψα 15
 δεομένη, λιπαροῦσα, ὑπισχνουμένη, τί γὰρ οὐ λέγου-
 5 σα, τί δὲ οὐ ποιοῦσα τῶν ἀρέσαι δυναμένων. Ὁ δὲ
 σιδηροῦς τις ἢ ξύλινος ἦν ἄρα πρὸς τὰς δεήσεις τὰς
 ἐμὰς, μόλις δὲ τῶ χρόνῳ πείθεται· ἐπέισθη δὲ μέχρι
 τῶν ὀμμάτων. Ὀμνυμι γὰρ σοι τὴν Ἀφροδίτην αὐ- 20
 τὴν ὡς ἤδη πέμπτην ἡμέραν αὐτῶ συγκαθεύδουσα
 οὕτως ἀνέστην ὡς ἀπ' εὐνούχου· ἔοικα δὲ εἰκόνοσ
 ἐρᾶν· μέχρι γὰρ τῶν ὀμμάτων ἔχω τὸν ἐρώμενον.
 6 Δέομαι δὲ σου γυναικὸς γυνὴ τὴν αὐτὴν δέησιν, ἣν
 καὶ σύ μου χθὲς ἐδεήθης· δός μοί τι ἐπὶ τοῦτον τὸν 25
 ὑπερήφανον· σώσεις γὰρ μου τὴν ψυχὴν διαρρεύ-
 7 σασαν ἤδη.” Ὡς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίππη, ἤσθηται
 μὲν ἐδόκει τῶ μηδὲν πρὸς τὴν ἄνθρωπὸν μοι πε-
 πρᾶχθαι, φήσασα δὲ ἀνερευνήσειν, εἰ συγχωρήσειεν
 αὐτῇ, βοτάνας γενομένη κατὰ τοὺς ἀγρούς, ἀπιοῦσα 30

ᾤχετο· ἀρνούμενη γὰρ οὐκ ᾔετο πίστιν ἔξειν· ὄθεν οἶμαι καὶ ἐπηγγείλατο. Ἡ μὲν δὲ Μελίτη ῥάων ἐγε- 8
γόνει καὶ μόνον ἐλπίσασα· τὰ γὰρ ἠδέα τῶν πραγμά-
των κἂν μήπω παρῆ τέρπει ταῖς ἐλπίσιν.

5 Ἐγὼ δὲ τούτων ἐπιστάμενος οὐδὲν ἠθύμουν μὲν 23
σκοπῶν πῶς ἂν διακρουσαίμην καὶ τὴν ἐπιούσαν
νύκτα τὴν γυναῖκα καὶ πῶς ἂν συντυχεῖν Λευκίππῃ
δυναίμην. Ἐδόκει δέ μοι * * κἀκείνη τὴν ἴσῃν σπου- 2
δὴν ποιεῖσθαι τοῦ ἀπελθεῖν δι' αὐτὴν εἰς τοὺς ἀγρούς,
10 καὶ περὶ τὴν ἐσπέραν αὐθις ἤκειν. Ἐμελλε τῇ Λευ-
κίππῃ παρῆξειν ὄχημα καὶ * * Ἡμεῖς δὲ ἐπὶ τὸν πότον
ἤμεν. Ἄρτι δὲ κατακλιθέντων ἡμῶν θόρυβος πολὺς 3
κατὰ τὸν ἀνδρῶνα ἀκούεται καὶ συνδρομή, καὶ εἰσ-
τρέχει τις τῶν θεραπόντων, ἀσθμαίνων ἅμα καὶ
15 λέγων "Θέρσανδρος ζῆ καὶ πάρεστιν." Ἦν δὲ ὁ Θέρ- 4
σανδρος οὗτος ὁ τῆς Μελίτης ἀνὴρ, ὃν ἐνόμιζε τεθνη-
κέναι κατὰ θάλασσαν. Τῶν γὰρ συνόντων αὐτῷ
τινες οἰκετῶν, ὡς περιετράπη τὸ σκάφος, σωθέντες
καὶ νομίσαντες ἀπολωλέναι, τοῦτο ἀπαγγείλαντες
20 ἔτυχον. Ἄμα οὖν ὁ οἰκέτης εἶπε καὶ ὁ Θέρσανδρος
κατὰ πόδας εἰστρέχει· πάντα γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ πυ-
θόμενος κατὰ τὴν ὁδόν, ἔσπευδε φθάσας καταλαβεῖν
με. Ἡ μὲν δὲ Μελίτη ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως τοῦ 5
παραλόγου καὶ περιβάλλειν ἐπεχείρει τὸν ἄνδρα· ὁ δὲ
25 τὴν μὲν ὡς εἶχεν ὠθεῖ μάλα ἐρρωμένως, ἐμὲ δὲ ἰδὼν
καὶ εἰπὼν "ὁ μοιχὸς οὗτος" ἐμπεδᾶ καὶ ῥαπίζει με
κατὰ κόρρης πληγὴν θυμοῦ γέμουσαν, ἐλκύσας δὲ
τῶν τριχῶν ῥάσσει πρὸς τοῦδαφος καὶ προσπίπτων
κατακόπτει με πληγαῖς. Ἐγὼ δὲ ὥσπερ ἐν μυστηρίῳ 6
30 μηδὲν [ἠδεν], μήθ' ὅστις ὁ ἄνθρωπος ἦν μήθ' οὐ
χάριν ἔτυπτεν, ὑποπτεύσας δὲ μανικὸν εἶναι ἐδεδοί-
κειν ἀμύνασθαι, καίτοι δυνάμενος. Ἐπεὶ δὲ ἐκάμο- 7

μεν ὁ μὲν τύπτων, ἐγὼ δὲ φιλοσοφῶν, λέγω πρὸς αὐτὸν ἀναστάς "τίς ποτε εἶ, ὦ ἄνθρωπε, καὶ τί με οὕτως ἠκίσω;" Ὁ δὲ ἔτι μᾶλλον ὀργισθεὶς ὅτι καὶ φωνὴν ἀφῆκα, ῥαπίζει πάλιν καὶ καλεῖ δεσμὰ καὶ πέδας. Δεσμεύουσιν οὖν με καὶ ἄγουσιν εἰς τι δωμάτιον. 5

24 Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, λανθάνει με διαρρηεῖσα ἢ τῆς Λευκίππης ἐπιστολή· ἔτυχον γὰρ αὐτὴν εἶσω τοῦ χιτωνίσκου προσδεδεμένην ἐκ τῶν τῆς ὀθόνης θυσάνων ἔχων· καὶ ἡ Μελίτη ἀναιρεῖται λαθοῦσα· ἐδεδίει γὰρ μή τινα τῶν πρὸς με αὐτῆς γραμ- 10
2 μάτων ἦν. Ὡς δὲ ἀνέγνω καθ' ἑαυτὴν γενομένη καὶ τὸ τῆς Λευκίππης εὔρεν ὄνομα, βάλλεται μὲν εὐθέως τὴν καρδίαν γνωρίσασα τοῦνομα, οὐ μὴν αὐτὴν ἐνόμιζεν εἶναι τῷ πολλάκις αὐτὴν ἀκοῦσαι τετελευτη- 5
3 κέναι. Ὡς δὲ προῖουσα καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν γεγραμ- 15
μένων ἐνέτυχε, πᾶσαν μαθοῦσα τὴν ἀλήθειαν ἐμεμέριστο πολλοῖς ἅμα τὴν ψυχὴν, αἰδοῖ καὶ ὀργῇ καὶ ἔρωτι καὶ ζηλοτυπία· ἠσχύνητο τὸν ἄνδρα, ὠργίζετο τοῖς γράμμασιν, ὁ ἔρωσ ἐμάραινε τὴν ὀργὴν, ἐξῆπτε τὸν ἔρωτα ἢ ζηλοτυπία, καὶ τέλος ἐκράτησεν 20
ὁ ἔρωσ.

25 Ἦν δὲ πρὸς ἐσπέραν, καὶ ἔτυχεν Θέρσανδρος ἐκ τῆς πρώτης ὀργῆς πρὸς ἐταῖρόν τινα τῶν ἐγχωρίων ἐκθορών. Ἡ δὲ διαλεχθεῖσα τῷ τὴν φυλακὴν τὴν ἐμὴν πεπιστευμένῳ εἰσέρχεται πρὸς με λαθοῦσα τοὺς 25
ἄλλους, θεράποντας δύο τοῦ δωματίου προκαθίσασα,
2 καὶ καταλαμβάνει χαμαὶ καταβεβλημένον. Παρασταῖσα οὖν πάντα ἠθέλεν εἰπεῖν ὁμοῦ, [καὶ] τὸ σχῆμα τοῦ προσώπου τοσαῦτα εἶχεν, ὅσα εἰπεῖν ἠθέλεν.
"Ὡ δυστυχῆς ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῷ ἐμαντῆς κακῷ τεθεα- 30
μένη σε, τὸ μὲν πρῶτον ἀτέλεστα ἐρασθεῖσα καὶ μετὰ πάσης ἀνοίας, ἢ καὶ μισουμένη τὸν μισοῦντα φιλοῦ

καὶ ὀδυνωμένη τὸν ὀδυνῶντα ἔλεῶ, καὶ οὐδὲ ὕβρις
 τὸν ἔρωτα παύει. ὦ ξεῦγος κατ' ἐμοῦ γοήτων, ἀν- 3
 δρὸς καὶ γυναικός. Ὁ μὲν τοσοῦτόν μου χρόνον κατ-
 εγέλα, ἢ δὲ ἀπῆλθε κομιούσά μοι φίλτρον· ἐγὼ δὲ
 5 ἢ κακοδαίμων ἠγνόουν αἰτοῦσα παρὰ τῶν ἐχθίστων
 κατ' ἐμαυτῆς φάρμακον." Καὶ ἅμα τὴν ἐπιστολὴν 4
 τῆς Λευκίππης μοι προσέριψεν. Ἴδὼν οὖν καὶ γνω-
 ρίσας ἔφριξα καὶ ἔβλεπον εἰς γῆν ὡς ἐληλεγμένος·
 ἢ δὲ ἐτραγῶδει πάλιν "οἴμοι δειλαία τῶν κακῶν· καὶ
 10 γὰρ τὸν ἄνδρα ἀπώλεσα διὰ σέ, οὐδὲ ἂν ἔχοιμι σὲ
 τοῦ λοιποῦ χρόνου κἂν μέχρι τῶν ὀμμάτων τῶν κε-
 νῶν, ἐπεὶ μὴ δεδύνησαι τούτων πλέον. Οἶδα ὅτι ὁ 5
 ἀνὴρ με μισεῖ καὶ μοιχείαν κατέγνωκεν ἐπὶ σοί, μοι-
 χείαν ἄκαρπον, μοιχείαν ἀναφρόδιτον, ἧς μόνον τὴν
 15 λοιδορίαν κεκέρδακα. Αἶ μὲν γὰρ ἄλλαι γυναῖκες
 μισθὸν τῆς αἰσχύνης ἔχουσι τὴν τῆς ἐπιθυμίας ἡδο-
 νήν, ἐγὼ δὲ ἢ δυστυχῆς τὴν μὲν αἰσχύνην ἐκαρπω-
 σάμην, τὸ δὲ τῆς ἡδονῆς οὐδαμοῦ. "Ἀπιστε καὶ βάρ- 6
 βαρε· ἐτόλμησας οὕτως ἐρῶσαν γυναῖκα κατατῆξαι,
 20 καὶ ταῦτα Ἐρωτος καὶ σὺ δοῦλος ὢν; Οὐκ ἐφοβήθης
 αὐτοῦ τὰ μηνίματα; οὐκ ἠδέσθης αὐτοῦ τὸ πῦρ;
 οὐκ ἐτίμησας αὐτοῦ τὰ μυστήρια; οὐ κατέκλασέ σε
 ταῦτα τὰ ὄμματα δακρύνοντα; ὦ καὶ ληστῶν ἀγριώ- 7
 τερε· δάκρυα γὰρ καὶ ληστῆς αἰσχύνεται. Οὐδέν
 25 σε ἠρέθισεν εἰς ἀφροδίτην κἂν μίαν, οὐ δέησις, οὐ
 χρόνος, οὐχ ἢ τῶν σωμάτων συμπλοκή, ἀλλὰ, τὸ
 πάντων ὑβριστικώτατον, προσαπτόμενος, κατάφιλῶν
 οὕτως ἀνέστης ὡς ἄλλη γυνή. Τίς αὕτη τῶν γάμων 8
 ἢ σκιά; Οὐ μὲν δὴ γεγηρακυῖα συνεκάθευδες οὐδ'
 30 ἀποστρεφομένη σου τὰς περιπλοκάς, ἀλλὰ καὶ νέα
 καὶ φιλούση, εἶποι δ' ἂν ἄλλος ὅτι καὶ καλῆ. Εὐ-

νοῦχε καὶ ἀνδρόγυνε καὶ κάλλους βάσκαυε, ἐπαρῶ-
μαί σοι δικαιοτάτην ἀράν· οὕτω σε ἀμύναιτο ὁ Ἔρως
εἰς τὰ σά.”

- 26 Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἅμα ἔκλαεν· ὡς δὲ ἐσιώπων
ἐγὼ κάτω νενευκῶς, μικρὸν διαλιποῦσα λέγει μετα- 5
βαλοῦσα “ ἃ μὲν εἶπον, ὧ φίλτατε, θυμὸς ἔλεγε καὶ
λύπη· ἃ δὲ νῦν μέλλω λέγειν, ἔρως λέγει. Κἂν ὁρ-
2 γίζωμαι, κάομαι· κἂν ὑβρίζωμαι, φιλω. Σπείσαι
κἂν νῦν, ἐλέησον· οὐκέτι δέομαι πολλῶν ἡμερῶν καὶ
γάμου μακροῦ, ὃν ἡ δυστυχής ὠνειροπόλουν ἐπὶ σοί· 10
ἀρκεῖ μοι κἂν μία συμπλοκή· μικροῦ δέομαι φαρμά-
κου πρὸς τηλικαύτην νόσον. Σβέσον μοι ὀλίγον τοῦ
πυρός· εἰ δέ τί σοι προπετῶς ἐθρασυνάμην, σύγγνωθι,
3 φίλτατε· ἔρως ἀτυχῶν καὶ μαίνεται. Ἀσχημονοῦσα
οἶδα, ἀλλ’ οὐκ αἰσχύνομαι τὰ τοῦ Ἔρωτος ἐξαγορεύ- 15
ουσα μυστήρια. Πρὸς ἄνδρα λαλῶ μεμνημένον· οἶ-
δας τί πάσχω· τοῖς δὲ ἄλλοις ἀνθρώποις ἀθέατα τὰ
βέλη τοῦ θεοῦ, καὶ οὐκ ἂν τις ἐπιδείξει δύναίτο τὰ
τοξεύματα, μόνοι δὲ οἶδασιν οἱ ἐρῶντες τὰ τῶν
4 ὁμοίων τραύματα. Ἔτι μόνον ἔχω ταύτην τὴν ἡμέ- 20
ραν· τὴν ὑπόσχεσιν ἀπαιτῶ. Ἀναμνήσθητι τῆς Ἰσι-
δος, αἰδέσθητι τοὺς ὄρκους τοὺς ἐκεῖ. Εἰ μὲν γὰρ
καὶ συνοικεῖν ἤθελες, ὥσπερ ὤμοσας, οὐκ ἂν ἐφρόν-
τισα Θερσάνδρων μυρίων· ἐπεὶ δὲ Λευκίππην εὐ-
ρόντι σοι γάμος ἀδύνατος ἄλλης γυναικός, ἐκοῦσά 25
σοι τοῦτο παραχωρῶ· οἶδα νικωμένη· οὐκ αἰτῶ πλέον
ἢ δύναμαι τυχεῖν· κατ’ ἐμοῦ γὰρ πάντα καινά· ἀνα-
5 βιοῦσι καὶ νεκροί. Ὡ θάλασσα, πλέουσαν μὲν με
διέσωσας, σῶσασα δὲ μᾶλλον ἀπολώλεκας, δύο ἀπο-
στείλασα κατ’ ἐμοῦ νεκρούς· ἤρκει γὰρ Λευκίππη 30

1 post κάλλους: καλοῦ

μόνη ξήσασα, ἵνα μηκέτι λυπῆται Κλειτοφῶν· νῦν
δὲ καὶ ὁ ἄγριος Θέρσανδρος ἡμῖν πάρεστι. Τετύπτη- 6
σαι βλεπούσης μου, καὶ βοηθεῖν ἢ δυστυχῆς οὐκ
ἠδυνάμην· ἐπὶ τοῦτο τὸ πρόσωπον πληγαὶ κατηνέ-
5 χθησαν, ὧ θεοί. Δοκῶ, τυφλὸς Θέρσανδρος ἦν.
Ἄλλὰ δέομαι, Κλειτοφῶν δέσποτα (δεσπότης γὰρ εἶ 7
ψυχῆς τῆς ἐμῆς), ἀπόδος σεαυτὸν τήμερον πρῶτα
καὶ ὕστατα· ἐμοὶ δὲ ἡμέραι τὸ βραχὺ τοῦτο πολλαί.
Οὔτω μηκέτι Λευκίππην ἀπολέσειας, οὔτω μηκέτι
10 μηδὲ ψευδῶς ἀποθάνοι. Μὴ ἀτιμάσης τὸν ἕρωτα τὸν 8
ἐμόν, δι' ὃν τὰ μέγιστα εὐτυχεῖς. Οὗτός σοι Λευ-
κίππην ἀποδέδωκεν. Εἰ γὰρ σου μὴ ἠράσθην ἐγώ,
εἰ γὰρ σε μὴ ἐνταῦθα ἤγαγον, ἦν ἂν ἔτι σοι Λευκίπ-
πη νεκρά. Εἰσίην, ὧ Κλειτοφῶν, καὶ Τύχης δωρεαί. 9
15 Ἦδη τις θησαυρῶ περιτυχῶν τὸν τόπον τῆς εὐρέσεως
ἐτίμησε, βωμὸν ἤγειρε, θυσίαν προσήνεγκεν, ἐστε-
φάνωσε τὴν γῆν· σὺ δὲ παρ' ἐμοὶ θησαυρὸν Ἐρωτος
εὐρῶν ἀτιμάξεις τὴν εὐεργετήσασαν. Νόμιξέ σοι τὸν 10
Ἐρωτα δι' ἐμοῦ λέγειν· ἐμοὶ χάρισαι τοῦτο, Κλειτο-
20 φῶν, τῷ σῷ μυσταγωγῷ· μὴ ἀμύητον τὴν Μελίτην
ἀπέλθης καταλιπών· καὶ τὸ ταύτης ἐμόν ἐστι πῦρ.
Ἄκουσον δὲ ὡς καὶ τᾶλλα μοι μέλει περὶ σοῦ. Λυ- 11
θήση μὲν γὰρ ἄρτι τῶν δεσμῶν, κἂν Θερσάνδρω μὴ
δοκῇ· καταγωγῆς δὲ τεύξῃ τοσοῦτων ἡμερῶν, ὅσων ἂν
25 θέλης, πρὸς ἐμόν σύντροφον· ἔωθεν δὲ καὶ τὴν Λευ-
κίππην παρέσεσθαι προσδόκα. Διανυκτερεύσειν γὰρ 12
ἔλεγεν εἰς τὸν ἄγρον βοτανῶν ἕνεκεν χάριν, ὡς ἐν
ὄψει τῆς σελήνης αὐτὰς ἀναλάβοι. Οὔτως γὰρ μου
κατεγέλα· ἤτησα γὰρ φάρμακον παρ' αὐτῆς ὡς Θετα-
30 λῆς κατὰ σοῦ. Τί γὰρ ἠδυνάμην ἔτι ποιεῖν ἀποτυγ-
χάνουσα ἢ βοτάνας ζητεῖν καὶ φάρμακα; αὕτη γὰρ
τῶν ἐν ἕρωτι δυστυχούντων ἢ καταφυγή. Ὁ Θέρ- 13

σανδρος δέ, ὡς καὶ περὶ τούτου θαρρήσης, ἐξεπή-
δησε πρὸς ἑταῖρον αὐτοῦ, ἐξιστάμενος ἔμοι τῆς οἰκίας
ὑπὸ ὀργῆς· δοκεῖ δ' ἔμοιγε θεός τις αὐτὸν ἐντεῦθεν
ἐξεληλακέναι, ἵνα σου τὰ τελευταῖα ταῦτα δυνηθῶ
τυχεῖν. Ἀλλά μοι σαυτὸν ἀπόδος.”

- 27 Ταῦτα φιλοσοφήσασα (διδάσκει γὰρ ὁ Ἔρως καὶ
λόγους) ἔλυε τὰ δεσμὰ καὶ τὰς χεῖρας κατεφίλει καὶ
τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τῇ καρδίᾳ προσέφερε καὶ εἶπεν
“ὄρᾱς πῶς πηδᾶ καὶ πάλλει πυκνὸν παλμὸν ἀγωνίας
γέμοντα καὶ ἐλπίδος (γένοιτο δὲ καὶ ἡδονῆς) καὶ 10
2 ἔοικεν ἱκετεύειν σε τῷ πηδήματι.” Ὡς οὖν με ἔλυσε
καὶ περιέβαλε κλάουσα, ἔπαθόν τι ἀνθρώπινον, καὶ
ἀληθῶς ἐφοβήθην τὸν Ἔρωτα μή μοι γένηται μῆνιμα
ἐκ τοῦ θεοῦ καὶ ἄλλως ὅτι Λευκίππην ἀπειλήφειν,
καὶ ὅτι μετὰ ταῦτα τῆς Μελίτης ἀπαλλάττεσθαι 15
ἔμελλον, καὶ ὅτι οὐδὲ γάμος ἔτι τὸ πραττόμενον ἦν,
3 ἀλλὰ φάρμακον ὥσπερ ψυχῆς νοσοῦσης. Περιβαλού-
σης οὖν ἡνειχόμην καὶ περιπλεκομένης πρὸς τὰς πε-
ριπλοκὰς οὐκ ἀντέλεγον· καὶ ἐγένετο ὅσα ὁ Ἔρως
ἠθέλεν οὔτε στρωμνῆς ἡμῶν δεηθέντων οὔτε ἄλλου 20
4 τινὸς τῶν εἰς παρασκευὴν ἀφροδισίων. Αὐτουργὸς
γὰρ ὁ Ἔρως καὶ αὐτοσχέδιος σοφιστῆς καὶ πάντα τό-
πον αὐτῷ τιθέμενος μυστήριον. Τὸ δ' ἀπερίεργον
εἰς Ἀφροδίτην ἡδίων μᾶλλον τοῦ πολυπράγμονος·
αὐτοφυῆ γὰρ ἔχει τὴν ἡδονήν. 25

5

Ἐπεὶ οὖν τὴν Μελίτην ἰασάμην, λέγω πρὸς αὐ-
τὴν “ἀλλ’ ὅπως μοι τῆς φυγῆς παράσχῃς τὴν ἀσφά-

λειαν καὶ τὰλλα ὅσα ὑπέσχου περὶ Λευκίππης.” “Μὴ φροντίσης” εἶπε “τοῦ γε κατ’ ἐκείνην μέρους, ἀλλ’ ἤδη νόμιζε Λευκίππην ἔχειν· σὺ δὲ ἔνδυθι τὴν ἐσθῆτα τὴν ἐμὴν καὶ κλέπτε τὸ πρόσωπον τῷ πέπλῳ.
 5 Ἡγήσεται δέ σοι τῆς ἐπὶ τὰς θύρας ὁδοῦ Μελανθῶ, 2
 περιμένει δέ σε καὶ νεανίσκος ἐπ’ αὐταῖς ταῖς θύραις,
 ᾧ προστεταγμένον ἐστὶν ἐξ ἐμοῦ κομίσαι σε εἰς τὴν οἰκίαν, οὗ καὶ Κλεινίαν καὶ Σάτυρον εὐρήσεις καὶ Λευκίππην σοι παρέσται.” Ταῦτα ἅμα λέγουσα ἐσκεύ- 3
 10 ἀσέ με ὡς ἑαυτὴν καὶ καταφιλοῦσα “ὡς εὐμορφότε-
 ρος” ἔφη “παρὰ πολὺ γέγονας τῇ στολῇ. Τοιοῦτον
 Ἀχιλλεῖα ποτε ἐθεασάμην ἐν γραφῇ. Ἀλλὰ μοι, φίλ-
 τατε, σῶξοιο, καὶ τὴν ἐσθῆτα ταύτην φύλαττε μνή-
 μην· ἐμοὶ δὲ τὴν σὴν κατάλιπε, ὡς ἂν ἔχοιμι ἐνδυο-
 15 μένη σοι περικεχύσθαι.” Δίδωσι δέ μοι καὶ χρυσοῦς 4
 ἑκατὸν καὶ καλεῖ τὴν Μελανθῶ· θεράπεινα δὲ ἦν
 αὕτη τῶν πιστῶν καὶ ἐφήδρευε ταῖς θύραις. Ὡς δὲ
 εἰσῆλθε, λέγει περὶ ἐμοῦ τὰ συγκείμενα καὶ κελεύει
 πάλιν ἀναστρέφειν πρὸς αὐτήν, ἐπειδὴν ἔξω γένωμαι
 20 τῶν θυρῶν.

Ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ὑπεκδύομαι, καὶ 2
 ὁ φύλαξ τοῦ οἴκηματος ἀνεχώρησε νομίσας τὴν δέ-
 σποιναν εἶναι, νευσάσης αὐτῷ τῆς Μελανθοῦς· καὶ
 διὰ τῶν ἐρήμων τῆς οἰκίας ἐπὶ τινα θύραν οὐκ ἐν
 25 ὁδῷ κειμένην ἔρχομαι, καὶ με ὁ πρὸς τῆς Μελίτης
 ταύτη προστεταγμένος ἀπολαμβάνει. Ἀπελεύθερος 2
 δὲ οὗτος τῶν συμπεπλευκότων ἦν ἡμῖν καὶ ἄλλως
 ἐμοὶ κεχαρισμένος. Ὡς δὲ ἀνέστρεψεν ἡ Μελανθῶ,
 καταλαμβάνει τὸν φρουρὸν ἄρτι ἐπικλείσαντα τὸ
 30 οἶκημα, καὶ ἀνοίγειν ἐκέλευσεν αὐτίς. Ὡς δὲ ἀνέφξε, 3
 καὶ παρελθοῦσα ἐμήνυσε τῇ Μελίτῃ τὴν ἔξοδον τὴν
 ἐμὴν, καλεῖ τὸν φύλακα· κἀκεῖνος, ὡς τὸ εἶκός,

θέαμα ἰδὼν παραδοξότατον ἐξεπλάγη καὶ ἔστη σιω-
 4 πῆ. Λέγει οὖν πρὸς αὐτὸν “οὐκ ἀπιστοῦσά σοι μὴ
 οὐκ ἐθελήσης ἀφείναι Κλειτοφῶντα, ταύτης ἐδεήθην
 τῆς κλοπῆς, ἀλλ’ ἵνα σοι πρὸς Θέρσανδρον ἢ τῆς
 5 αἰτίας ἀπόλυσις ἢ ὡς οὐ συνεγνωκότι. Χρυσοῖ δέ 5
 σοι οὗτοι δῶρον δέκα, δῶρον μὲν, ἂν ἐνταῦθα μεί-
 νης, παρὰ Κλειτοφῶντος· ἐὰν δὲ νομίσης φυγεῖν
 βέλτιον, ἐφόδιον.” Καὶ ὁ Πασίων (τοῦτο γὰρ ἦν
 ὄνομα τῷ φύλακι) “πάννυ” ἔφη “δέσποινα, τὸ σοὶ δο-
 6 κοῦν κάμοι δοκεῖ καλῶς ἔχειν.” Ἔδοξεν οὖν τῇ Με- 10
 λίτῃ τὸ νῦν ἀναχωρεῖν· ὅταν δ’ ἐν καλῷ θῆται τὰ
 πρὸς τὸν ἄνδρα καὶ γένηται τὰ τῆς ὀργῆς ἐν γαλήνῃ,
 τότε μετιέναι.

3 Καὶ ὁ μὲν οὕτως ἐπραξεν· ἐμοὶ δὲ ἡ συνήθης τύχη
 πάλιν ἐπιτίθεται καὶ συντίθεται κατ’ ἐμοῦ δράμα και- 15
 νόν· ἐπάγει γὰρ μοι τὸν Θέρσανδρον αὐθις ἐπανελ-
 θόντα. Μεταπεισθεὶς γὰρ ὑπὸ τοῦ φίλου, πρὸς ὃν
 ᾤχετο, μὴ ἀπόκοιτος γενέσθαι, δειπνήσας πάλιν
 2 ἀνέστρεφεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Ἦν δὲ τῆς Ἀρτέμιδος
 ἱερομηνία, καὶ μεθύοντων πάντα μεστά, ὥστε καὶ 20
 δι’ ὅλης [τῆς] νυκτὸς τὴν ἀγορὰν ἅπασαν κατεῖχε
 πλῆθος ἀνθρώπων. Κἀγὼ μὲν ἐδόκουν τοῦτο μόνον
 εἶναι δεινόν· ἐλελήθει δὲ καὶ ἄλλο τεχθέν μοι χαλε-
 3 πώτερον. Ὁ γὰρ Σωσθένης ὁ τὴν Λευκίππην ὠνη-
 σάμενος, ὃν ἡ Μελίτη τῆς τῶν ἀγρῶν ἐκέλευσεν ἀπο- 25
 στῆναι διοικήσεως, μαθὼν παρεῖναι τὸν δεσπότην
 τοὺς τε ἀγροὺς οὐκέτι ἀφῆκε τὴν τε Μελίτην ἢθε-
 4 λεν ἀμύνασθαι. Καὶ πρῶτον μὲν φθάσας καταμηνύει
 μου πρὸς τὸν Θέρσανδρον· ὁ γὰρ διαβαλὼν αὐτὸς

1 post παραδοξότατον: τῆς κατὰ τὴν ἑλαφον ἀντὶ παρ-
 θένου παροιμίας

ἦν· ἔπειτα καὶ περὶ Λευκίππης λέγει τι πάνυ πι-
 θανῶς πλασάμενος. Ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς αὐτῆς ἀπεγνώ-
 κει τυχεῖν, μαστροπεύει πρὸς τὸν δεσπότην, ὡς ἂν
 αὐτὸν τῆς Μελίτης ἀπαγάγοι, “κόρην ἑωνησάμην,
 5 ὧ δέσποτα, χρῆμά τι κάλλους ἄπιστον. Οὕτως αὐ- 5
 τὴν πιστεύσειας ἀκούων, ὡς ἰδῶν. Ταύτην ἐφύλατ-
 τὸν σοι· καὶ γὰρ ἠκηκόειν ζῶντά σε, καὶ ἐπίστευον,
 διόπερ ἤθελον· ἀλλ’ οὐκ ἐξέφαινον, ἵνα τὴν δέσποι-
 ναν ἐπ’ αὐτοφώρῳ καταλάβοις, καὶ μὴ σου καταγε-
 10 λῶν μοιχὸς ἄτιμος καὶ ξένος. Ἀφήρηται δὲ ταύτην 6
 χθρὸς ἢ δέσποινα καὶ ἔμελλεν ἀποπέμψειν· ἢ τύχη δὲ
 ἐτήρησέ σοι, ὥστε τοσοῦτον κάλλος λαβεῖν. Ἔστι
 δὲ νῦν ἐν τοῖς ἀγροῖς, οὐκ οἶδ’ ὅπως πρὸς αὐτῆς
 ἀπεσταλμένη. Πρὶν οὖν αὖθις ἐπανελθεῖν, εἰ θέ-
 15 λεις, κατακλείσας αὐτὴν φυλάξω σοι, ὡς ὑπὸ σοὶ
 γένοιτο.”

Ἐπήνεσεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ἐκέλευσε τοῦτο 4
 ποιεῖν. Ἐρχεται δὲ σπουδῆ μάλα ὁ Σωσθένης εἰς
 τοὺς ἀγρούς, καὶ τὴν καλύβην ἑωρακώς, ἔνθα ἡ Λευ-
 20 κίππη διανυκτερεύειν ἔμελλε, δύο τῶν ἐργατῶν πα-
 ραλαβῶν, τοὺς μὲν κελεύει τὰς θεραπευνίδας, αἵπερ
 ἦσαν ἅμα τῇ Λευκίππῃ παροῦσαι, περιελθεῖν δόλῳ
 καὶ καλεσαμένους ὅτι πορρωτάτῳ διατρίβειν ἔχοντας
 ἐφ’ ὀμιλίᾳ· δύο δὲ ἄλλους ἐπαγαγόν, ὡς εἶδε τὴν 2
 25 Λευκίππην μόνην, εἰσπηδήσας καὶ τὸ στόμα ἐπισχῶν
 συναρπάξει καὶ κατὰ θάτερα τῆς τῶν θεραπευνίδων
 ἐκτροπῆς χωρεῖ, φέρων εἰς τι δωμάτιον ἀπόρρητον,
 καὶ καταθέμενος λέγει πρὸς αὐτὴν “ἦκω σοι φέρων
 σωρὸν ἀγαθῶν, ἀλλ’ ὅπως εὐτυχήσασα μὴ ἐπιλήσῃ
 30 μου. Μὴ γὰρ φοβηθῆς ταύτην τὴν ἀρπαγὴν, μηδὲ 3

5 post δέσποτα: καλήν, ἀλλά

ἐπὶ κακῶ τῶ σῶ γεγονέναι δόξης· αὕτη γὰρ τὸν δεσπότην τὸν ἐμὸν ἐραστήν σοι προξενεῖ.”

Ἡ μὲν δὴ τῶ παραλόγῳ τῆς συμφορᾶς ἐκπλαγεῖσα ἐσιώπησεν, ὁ δὲ ἐπὶ τὸν Θέρσανδρον ἔρχεται καὶ λέγει τὰ πεπραγμένα· ἔτυχε δὲ ὁ Θέρσανδρος 5
4 ἐπανιῶν εἰς τὴν οἰκίαν. Τοῦ δὲ Σωσθένους αὐτῶ μνηύσαντος τὰ περὶ τῆς Λευκίππης καὶ κατατραγοδοῦντος αὐτῆς τὸ κάλλος, μεστὸς γενόμενος ἐκ τῶν εἰρημένων ὥσει κάλλους φαντάσματος, φύσει καλοῦ, παννυχίδος οὔσης καὶ ὄντων μεταξὺ τεττάρων στα- 10
δίων ἐπὶ τοὺς ἀγρούς, ἠγγεῖσθαι κελεύσας ἐπ’ αὐτὴν χωρεῖν ἔμελλεν.

5 Ἐν τούτῳ δὲ ἐγὼ τὴν ἐσθῆτα τῆς Μελίτης εἶχον ἠμφιεσμένος καὶ ἀπερισκέπτως ἐμπίπτω κατὰ πρόσωπον αὐτοῖς, καὶ με ὁ Σωσθένης πρῶτος γνωρίσας 15
“ἀλλ’ ἰδοὺ” φησὶν “οὗτος ὁ μοιχὸς βακχεύων ἡμῖν
2 ἔπεισι καὶ τῆς σῆς γυναικὸς ἔχων λάφυρα.” Ὁ μὲν οὖν νεανίσκος ἔτυχε προηγούμενος καὶ προῖδων ἀποφεύγει, μὴ λαβὼν καιρὸν ὑπὸ δέους κάμοι προμηνῦσαι· ἐμὲ δὲ ἰδόντες συλλαμβάνουσι, καὶ ὁ 20
Θέρσανδρος βοᾷ, καὶ πλῆθος τῶν παννυχιζόντων
3 συνέρρει. Ἔτι μᾶλλον οὖν ὁ Θέρσανδρος ἐδεινοπάθει, ῥητὰ μὲν καὶ ἄρρητα βοῶν, τὸν μοιχόν, τὸν λωποδύτην· ἄγει δέ με εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ παρα-
4 δίδωσιν ἔγκλημα μοιχείας ἐπιφέρων. Ἐμὲ δὲ ἐλύπει 25
τούτων μὲν οὐδέν, οὔθ’ ἢ τῶν δεσμῶν ὕβρις οὔθ’ ἢ τῶν λόγων αἰκία· καὶ γὰρ ἐθάρρουν τῶ λόγῳ περιέσεσθαι μὴ μοιχὸς εἶναι, γῆμαι δὲ ἐμφανῶς· δέος δέ με περὶ τῆς Λευκίππης εἶχεν οὔπω σαφῶς
5 αὐτὴν ἀπολαβόντα. Ψυχὰι δὲ πεφύκασι μάντις 30
τῶν κακῶν, ἐπεὶ τῶν γε ἀγαθῶν ἤμιστα ἐκμαντείας εὐστοχοῦμεν. Οὐδὲν οὖν ὑγιὲς ἐνενοοῦν

περὶ τῆς Λευκίππης, ἀλλ' ἦν ὑποπτά μοι πάντα καὶ μεστὰ δείματος.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὕτως εἶχον τὴν ψυχὴν κακῶς· ὁ 6
 δὲ Θέρσανδρος ἐμβαλὼν με εἰς τὸ δεσμωτήριον, ὡς
 5 εἶχεν ὀρμῆς ἐπὶ τὴν Λευκίππην ἵεται. Ὡς δὲ παρῆ-
 σαν ἐπὶ τὸ δωμάτιον, καταλαμβάνουσιν αὐτὴν χα-
 μαὶ κειμένην, ἐν νῶ καθεστηκυῖαν ὣν ἔτυχεν ὁ Σω-
 σθένης εἰπὼν, ἐμφαίνουσάν τοις προσώποις λύπην
 ὁμοῦ καὶ δέος. Ὁ γὰρ νοῦς οὐ μοι δοκεῖ λελέχθαι 2
 10 καλῶς ἀόρατος εἶναι τὸ παράπαν· φαίνεται γὰρ ἀκρι-
 βῶς ὡς ἐν κατόπτρῳ τῷ προσώπῳ· ἡσθεῖς τε γὰρ
 ἐξέλαμψε τοῖς ὀφθαλμοῖς εἰκόνα χαρᾶς, καὶ ἀνιαθεῖς
 συνέστειλε τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὄψιν τῆς συμφορᾶς.
 Ὡς οὖν ἤκουσεν ἡ Λευκίππη ἀνοιγομένων τῶν θυρῶν 3
 15 (ἦν δ' ἔνδον λύχνος), ἀνανεύσασα μικρὸν αὐθις τοὺς
 ὀφθαλμοὺς κατέβαλεν. Ἴδὼν δὲ ὁ Θέρσανδρος τὸ
 κάλλος ἐκ παραδρομῆς, ὡς ἀρπαζομένης ἀστραπῆς
 (μάλιστα γὰρ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς κἀθηται τὸ κάλλος),
 ἀφῆκε τὴν ψυχὴν ἐπ' αὐτὴν καὶ εἰστήκει τῇ θεᾷ δε-
 20 δεμένος, ἐπιτηρῶν πότε αὐθις ἀναβλέψει πρὸς αὐτόν.
 Ὡς δὲ ἐνευσεν εἰς τὴν γῆν, λέγει· "τί κάτω βλέπεις, 4
 γύναι; τί δέ σου τὸ κάλλος τῶν ὀφθαλμῶν εἰς τὴν
 γῆν καταρρεῖ; ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς μᾶλλον ῥεέτω
 τοὺς ἐμούς."

25 Ἡ δὲ ὡς ἤκουσεν, ἐνεπλήσθη δακρύων, καὶ 7
 εἶχεν αὐτῆς ἴδιον κάλλος καὶ τὰ δάκρυα. Δάκρυον
 γὰρ ὀφθαλμὸν ἀνίστησι καὶ ποιεῖ προπετέστερον·
 κἂν μὲν ἄμορφος ἦ καὶ ἄγροικος, προστίθησιν εἰς
 δυσμορφίαν· ἐὰν δὲ ἡδὺς καὶ τοῦ μέλανος ἔχων τὴν
 30 βαφὴν ἠρέμα τῷ λευκῷ στεφανούμενος, ὅταν τοῖς
 δάκρυσιν ὑγρανθῇ, ἔοικε πηγῆς ἐγκύμονι μα-
 ζῷ. Χεομένης δὲ τῆς τῶν δακρύων ἄλμης περὶ τὸν 2

κύκλον, τὸ μὲν [λευκὸν] πιαίνεται, τὸ δὲ μέλαν
 πορφύρεται, καὶ ἔστιν ὅμοιον τὸ μὲν ἴω, τὸ δὲ ναρ-
 κίσσῳ· τὰ δὲ δάκρυα τῶν ὀφθαλμῶν ἔνδον εἰλούμενα
 3 γελᾷ. Τοιαῦτα Λευκίππης ἦν τὰ δάκρυα, αὐτὴν τὴν
 λύπην εἰς κάλλος νενικηκότα· εἰ δὲ ἠδύνατο παγῆ- 5
 ναι πεσόντα, καινὸν ἂν εἶχεν ἤλεκτρον ἢ γῆ. Ὁ δὲ
 Θέρσανδρος ἰδὼν πρὸς μὲν τὸ κάλλος ἐκεχήνει, πρὸς
 δὲ τὴν λύπην ἐξεμεμήνει καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς δα-
 4 κρύων ἐγκύους εἶχεν. Ἔστι μὲν γὰρ φύσει δάκρυον
 ἐπαγωγότατον ἐλέου τοῖς ὀφθαλμοῖς, τὸ δὲ τῶν γυναικῶν 10
 μᾶλλον· ὅσῳ [γὰρ] θαλερώτερον, τοσοῦτω καὶ γοη-
 τότερον. Ἐὰν δὲ ἡ δακρύνουσα ἦ καὶ καλὴ καὶ ὀφθα-
 τῆς ἐραστῆς, οὐδ' ὀφθαλμὸς ἀτρεμεῖ, ἀλλὰ τὸ δα-
 5 κρῦον ἐμιμήσατο. Ἐπειδὴ γὰρ εἰς τὰ ὄμματα τῶν
 καλῶν τὸ κάλλος κάθηται, ῥέον ἐκεῖθεν ἐπὶ τοὺς 15
 ὀφθαλμοὺς τῶν ὀρώντων ἴσταται καὶ τῶν δακρύων
 τὴν πηγὴν συνεφέλκεται. Ὁ δὲ ἐραστῆς δεξάμενος
 ἄμφω τὸ μὲν κάλλος εἰς τὴν ψυχὴν ἤρπασε, τὸ δὲ
 δάκρυον εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐτήρησεν, ὀραθῆναι δὲ
 εὔχεται, καὶ ἀποψήσασθαι δυνάμενος οὐκ ἐθέλει, 20
 ἀλλὰ τὸ δάκρυον, ὡς δύναται, κατέχει καὶ φοβεῖται
 6 μὴ πρὸ καιροῦ φύγη. Ὁ δὲ καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν
 κίνησιν ἐπέχει, μὴ πρὶν τὸν ἐρώμενον ἰδεῖν ταχὺ θε-
 λήσῃ πεσεῖν· μαρτυρίαν γὰρ ταύτην νενόμικεν ὅτι
 7 καὶ φιλεῖ. Τοιοῦτό τι τῷ Θερσάνδρῳ συμβεβήκει· 25
 ἐδάκρυε γὰρ πρὸς ἐπίδειξιν, παθῶν μὲν τι, κατὰ τὸ
 εἶκός, ἀνθρώπινον, καλλωπιζόμενος δὲ πρὸς τὴν
 Λευκίππην, ὡς διὰ τοῦτο δεδακρυμένος, ὅτι κἀκείνη
 8 δακρύνει. Λέγει οὖν πρὸς τὸν Σωσθένην προσκύψας
 “ νῦν μὲν αὐτὴν θεράπευσον, ὁρᾷς γὰρ ὡς ἔχει λύ- 30
 πης· ὥστε ὑπεκστήσομαι καὶ μάλα ἄκων, ὡς [ἂν] μὴ
 ὀχληρὸς εἶην· ὅταν δ' ἡμερώτερον διατεθῆ, τότε

αὐτῇ διαλεχθήσομαι. Σὺ δέ, ὦ γύναι, θάρρει· ταχὺ 9
 γάρ σου ταῦτα τὰ δάκρυα ἰάσομαι.” Εἶτα πρὸς τὸν
 Σωσθένην πάλιν ἐξιὼν “ὅπως εἶπης τὰ εἰκότα περὶ
 ἐμοῦ· ἔωθεν δὲ ἤκε πρὸς με κατορθώσας” ἔφη. Ἐπὶ
 5 τούτοις ἀπηλλάττετο.

Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, ἔτυχεν ἐπὶ τὴν Λευ- 8
 κίππην μετὰ τὴν πρὸς με ὀμιλίαν εὐθύς εἰς τοὺς
 ἀγρούς ἢ Μελίτη νεανίσκον ἀποστείλασα, ἐπείγειν
 αὐτὴν εἰς τὴν ἐπάνοδον, μηδὲν ἔτι δεομένη φαρμά-
 10 κων. Ὡς οὖν ἤκεν οὗτος εἰς τοὺς ἀγρούς, καταλαμ- 2
 βάνει τὰς θεραπευίδας ζητούσας τὴν Λευκίππην καὶ
 πάνυ τεταραγμένης· ὡς δὲ ἦν οὐδαμοῦ, δρόμῳ φθά-
 σασ ἀπήγγειλε τὸ συμβάν. Ἡ δὲ ὡς ἤκουσε τὰ περὶ 3
 ἐμοῦ, ὡς εἶην εἰς τὸ δεσμοτήριον ἐμβληθεῖς, εἶτα
 15 περὶ τῆς Λευκίππης, ὡς ἀφανῆς ἐγένετο, νέφος αὐτῆς
 κατεχύθη λύπης. Καὶ τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ εἶχεν εὐρεῖν, 4
 ὑπενόει δὲ τὸν Σωσθένην· βουλομένη δὲ φανερὰν
 αὐτῆς τὴν ζήτησιν ποιήσασθαι διὰ τοῦ Θερσάνδρου,
 τέχνην λόγων ἐπενόησεν, ἣτις μεμιγμένην εἶχε τῷ
 20 σοφίσματι τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ Θέρσανδρος εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν 9
 ἐβόα πάλιν [“σὺ”] τὸν μοιχὸν ἐξέκλεψας· σὺ τῶν
 δεσμῶν ἐξέλυσας καὶ τῆς οἰκίας ἐξαπέστειλας· σὸν τὸ
 ἔργον· τί οὖν οὐκ ἠκολούθεις αὐτῷ; τί δὲ ἐνταῦθα
 25 μένεις, ἀλλ’ οὐκ ἄπει πρὸς τὸν ἐρώμενον, ἵνα αὐτὸν
 ἰδῆς στεροτέροις δεσμοῖς δεδεμένον;” ἢ Μελίτη
 “ποῖον μοιχόν;” ἔφη· “τί πάσχεις; εἰ γὰρ θέλεις
 τὴν μανίαν ἀφελῆς ἀκοῦσαι τὸ πᾶν, μαθήσῃ ῥαδίως
 τὴν ἀλήθειαν. Ἐν οὖν σου δέομαι, γενοῦ μοι δικα- 2
 30 στῆς ἴσος, καὶ καθήρας μὲν σου τὰ ὦτα τῆς διαβολῆς,
 ἐκβαλὼν δὲ τῆς καρδίας τὴν ὀργήν, τὸν δὲ λογισμὸν
 ἐπιστήσας κριτὴν ἀκέραιον ἄκουσον. Ὁ νεανίσκος

οὗτος οὔτε μοιχὸς ἦν ἐμὸς οὔτ' ἀνὴρ, ἀλλὰ τὸ μὲν
γένος ἀπὸ Φοινίκης, Τυρίων οὐδενὸς δεύτερος·
ἐπλευσε δὲ καὶ αὐτὸς οὐκ εὐτυχῶς, ἀλλὰ πᾶς ὁ φόρ-
3 τος αὐτοῦ γέγονε τῆς θαλάσσης. Ἀκούσασα τὴν τύ-
χην ἠλέησα καὶ ἀνεμνήσθην σου, καὶ παρέσχον ἐστίαν 5
'τάχα' λέγουσα 'καὶ Θέρσανδρος οὔτω που πλανᾶται·
τάχα' λέγουσα 'τίς κἀκείνον ἐλεήσει γυνή. Εἰ δὲ τῶ
ὄντι τέθνηκε κατὰ τὴν θάλασσαν, ὡς ἡ φήμη λέγει,
4 φέρε πάντα τιμήσωμεν τὰ ναυάγια.' Πόσους καὶ ἄλ-
λους ἔθρεψα νεναυαγηκότας; πόσους ἔθαψα τῆς θα- 10
λάσσης νεκρούς; Εἰ ξύλον ἐκ ναυαγίας τῆ γῆ προσπε-
σὸν ἐλάμβανον, 'τάχα' ἔλεγον 'ἐπὶ ταύτης τῆς νεῶς
5 Θέρσανδρος ἔπλει.' Εἷς δὴ καὶ οὗτος ἦν τῶν ἐκ τῆς
θαλάσσης σωζομένων· ἐχαριζόμεν σοὶ τιμῶσα τοῦ-
τον. Ἐπλευσεν ὥσπερ σύ· ἐτίμων φίλτατε, τῆς [σῆς] 15
συμφορᾶς τὴν εἰκόνα. Πῶς οὖν ἐνταῦθα συνεπηγό-
6 μην; ὁ λόγος ἀληθής. Ἐτυχε μὲν πενθῶν γυναῖκα,
ἡ δ' ἄρα ἐλάνθανεν οὐκ ἀποθανοῦσα· τοῦτό τις αὐ-
τῶ καταγορεύει καὶ ὡς ἐνταῦθα εἶη παρά τινι τῶν
ἡμετέρων ἐπιτρόπων· Σωσθένην δὲ ἔλεγε. Καὶ οὐ- 20
7 τως εἶχε· τὴν γὰρ ἄνθρωπον ἤκουτες εὔρομεν. Διὰ
τοῦτο ἠκολούθησέ μοι. Ἐχεις τὸν Σωσθένην, πάρ-
εστιν ἡ γυνή κατὰ τοὺς ἀγρούς. Ἐξέτασον τῶν
λεχθέντων ἕκαστον. Εἴ τι ἐψευσάμην, μεμοίχευμαι."
10 Ταῦτα δὲ ἔλεγε προσποιησαμένη τὸν ἀφανισμόν 25
τῆς Λευκίππης μὴ ἐγνωκέναι· ταμιευσαμένη αὐθις,
εἰ ζητήσῃ ὁ Θέρσανδρος εὔρεϊν τὴν ἀλήθειαν, τὰς
θεραπεινίδας ἀγαγεῖν, αἷς συναπελθοῦσα ἔτυχεν,
ἂν [μὴ] παραγένηται περὶ τὴν ἕω, λεγούσας, ὅπερ

9 post τιμήσωμεν: αὐτοῦ

14 post σωζομένων: ἔσχατος

ἦν, οὐδαμοῦ φαίνεσθαι τὴν κόρην. Οὕτω γὰρ αὐ- 2
 τὴν ἐγκεῖσθαι πρὸς τὴν ζήτησιν φανερωῶς, ὡς καὶ
 τὸν Θέρσανδρον ἐπαναγκάσαι. Ταῦτα οὖν ὑποκρινα-
 μένη πιθανῶς κἀκεῖνα προσετίθει "πίστευσον, ἄνερ·
 5 οὐδέν μου, φίλτατε, παρὰ τὸν τῆς συμβιώσεως κατέ-
 γνωκας χρόνον· μηδὲ νῦν τοιοῦτον ὑπολάβης. Ἡ δὲ 3
 φήμη διαπεφοίτηκεν ἐκ τῆς εἰς τὸν νεανίσκον τιμῆς,
 οὐκ εἰδότων τῶν πολλῶν τὴν αἰτίαν τῆς κοινωνίας.
 Καὶ γὰρ σὺ φήμη τέθνηκας. Φήμη δὲ καὶ Διαβολὴ 4
 10 δύο συγγενῆ κακά· θυγάτηρ ἡ Φήμη τῆς Διαβολῆς.
 Καὶ ἔστι μὲν ἡ Διαβολὴ μαχαίρας ὀξυτέρα, πυρὸς
 σφοδροτέρα, Σειρήνων πιθανωτέρα· ἡ δὲ Φήμη ὕδα-
 τος ὑγροτέρα, πνεύματος δρομικωτέρα, πτερῶν τα-
 χυτέρα. Ὄταν οὖν ἡ Διαβολὴ τοξεύσῃ τὸν λόγον, ὁ 5
 15 μὲν δίκην βέλους ἐξίπταται καὶ τιτρώσκει μὴ παρ-
 όντα καθ' οὗ πέμπεται, ὁ δὲ ἀκούων ταχὺ πείθεται
 καὶ ὀργῆς αὐτῷ πῦρ ἐξάπτεται καὶ ἐπὶ τὸν βληθέντα
 μαίνεται· τεχθεῖσα δὲ ἡ Φήμη τῷ τοξεύματι ῥεῖ
 μὲν εὐθύς πολλὴ καὶ ἐπικλύζει τὰ ὦτα τῶν ἐντυ-
 20 χόντων, διάπτει δὲ ἐπὶ πλείστον καταιγίζουσα τῷ τοῦ
 λόγου πνεύματι καὶ ἐξίπταται κουφιζομένη τῷ τῆς
 γλώττης πτερῷ. Ταῦτά με τὰ δύο πολεμεῖ· ταῦτά 6
 σου τὴν ψυχὴν κατέλαβε καὶ ἀπέκλεισέ μου τοῖς λό-
 γοις τῶν ὄτων σου τὰς θύρας."
 25 [Καὶ] ἅμα λέγουσα χειρὸς τε ἔθιγε καὶ καταφι- 11
 λεῖν ἤθελεν. Ἐγεγόνει δὲ ἡμερώτερος, καὶ αὐτὸν
 ἔσαινε τῶν λεγομένων τὸ πιθανόν, καὶ τὸ τῆς Λευ-
 κίππης σύμφωνον τῷ λόγῳ τοῦ Σωσθένους μέρος
 τῆς ὑπονοίας μετέφερεν· οὐ μέντοι τέλεον ἐπίστευ-
 30 σε· ζηλοτυπία γὰρ ἅπαξ ἐμπесоῦσα ψυχῇ δυσέκνι-
 πτόν ἐστιν. Ἐθορυβήθη οὖν ὅτι τὴν κόρην ἤκουσεν 2
 εἶναί μου γυναῖκα, ὥστε ἐμίσει με μᾶλλον. Τότε μὲν

οὖν εἰπὼν ἐξετάσειν περὶ τῶν εἰρημένων, κοιμησόμενος ᾗχετο καθ' αὐτόν· ἡ δὲ Μελίτη κακῶς εἶχε τὴν ψυχὴν, ὡς ἐκπεσοῦσα πρὸς με τῆς ὑποσχέσεως.

3 Ὁ δὲ Σωσθένης προπέμψας μέχρι τινὸς τὸν Θέρσανδρον καὶ καθυποσχόμενος περὶ τῆς Λευκίππης 5 αὐτῆς ἀναστρέφει πρὸς αὐτὴν καὶ σχηματίσας τὸ πρόσωπον εἰς ἡδονὴν “κατωρθώσαμεν” εἶπεν “ὦ Λάκαινα· Θέρσανδρος ἐρᾷ σου καὶ μαίνεται, ὥστε τάχα καὶ γυναῖκα ποιήσεται σε· τὸ δὲ κατόρθωμα 4 τοῦτο ἐμόν. Ἐγὼ γάρ σου πρὸς αὐτόν περὶ τοῦ κάλ- 10 λους πολλὰ ἔτερατευσάμην καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ φαντασίας ἐγέμισα. Τί κλάεις; ἀνάστηθι καὶ θῦε ἐπὶ τοῖς εὐτυχήμασιν Ἀφροδίτη· μνημόνευε δὲ κάμου.”

12 Καὶ ἡ Λευκίππη “τοιαῦτα σοὶ” ἔφη “γένοιτο εὐ- 15 τυχήματα, οἷα ἐμοὶ κομίζων πάρει.” Ὁ δὲ Σωσθένης τὴν εἰρωνεῖαν οὐ συνείς, ἀλλὰ νομίζων αὐτὴν τὰ ὄντα λέγειν, φιλοφρονούμενος προσετίθει “βούλομαι δέ σοι καὶ τὸν Θέρσανδρον ὅστις ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς ἂν 2 μᾶλλον ἡσθείης. Μελίτης μὲν ἀνὴρ, ἦν εἶδες ἐν τοῖς 20 ἄγροῖς, γένει δὲ πρῶτος πάντων τῶν Ἰώνων· πλούτος μείζων τοῦ γένους, ὑπὲρ τὸν πλοῦτον ἢ χρηστότης· τὴν δὲ ἡλικίαν οἷός ἐστιν εἶδες, ὅτι νέος καὶ 3 καλός, ὃ μάλιστα τέρπει γυναῖκα.” Πρὸς τοῦτο οὐχ ὑπήνεγκεν ἡ Λευκίππη ληροῦντα τὸν Σωσθένην, 25 ἀλλ’ “ὦ κακὸν σὺ θηρίον” [ἔφη] “μέχρι τίνος [μοι] 4 μιαίνεις τὰ ὦτα; Τί ἐμοὶ καὶ Θερσάνδρω κοινόν; Καλὸς ἔστω Μελίτη καὶ πλούσιος τῇ πόλει, χρηστός τε καὶ μεγαλόψυχος τοῖς δεομένοις· ἐμοὶ δὲ οὐδὲν μέλει 5 30 Κροίσου πλουσιώτερος. Τί μοι καταλέγεις σωρὸν ἀλλοτριῶν ἐγκωμίων; Τότε ἐπαινέσω Θέρσανδρον ὡς

ἄνδρα ἀγαθόν, ὅταν εἰς τὰς ἀλλοτρίας μὴ ἐνυβρίξῃ
γυναῖκας.”

Καὶ ὁ Σωσθένης σπουδάσας εἶπε “παίζεις.” “Πῶς 13
παίζω;” ἔφη. “Ἐὰ με, ἄνθρωπε, ὑπὸ τῆς ἐμαυτῆς
5 συντρίβεσθαι τύχης καὶ τοῦ κατέχοντός με δαίμονος·
οἶδα γὰρ οὕσα ἐν πειρατηρίῳ.” “Δοκεῖς μοι” ἔφη
“μάλνεσθαι μανίαν ἀνήκεστον. Πειρατήριον ταῦτα 2
εἶναι σοι δοκεῖ, πλοῦτος καὶ γάμος καὶ τρυφή, ἄνδρα
τοιοῦτον λαβούσῃ παρὰ τῆς Τύχης, ὃν οὕτω φιλοῦσιν
10 οἱ θεοί, ὡς αὐτὸν καὶ ἐκ μέσων τῶν τοῦ θανάτου
πυλῶν ἀναγαγεῖν;” Εἶτα κατέλεγε τὴν ναυαγίαν,
ἐκθειάζων ὡς ἐσώθη, καὶ τερατευόμενος ὑπὲρ τὸν
— δελφίνα τὸν Ἀρίονος. Ὡς δ’ οὐδὲν ἢ Λευκίππη οὐκ- 3
ἔτι μυθολογοῦντα πρὸς αὐτὸν εἶπε, “σκέψαι” ἔφη
15 “κατὰ σὲ τί ἄμεινον, καὶ ὅπως μηδὲν τούτων πρὸς
Θέρσανδρον ἔρεῖς, μὴ παροξύνης χρηστὸν ἄνδρα·
ὀργισθεῖς γὰρ ἀφόρητός ἐστι. Χρηστότης γὰρ τυγ- 4
χάνουσα μὲν χάριτος ἐπὶ μᾶλλον αὖξεται, προπη-
λακισθεῖσα δὲ εἰς ὀργὴν ἐρεθίζεται. Τὸ γὰρ πε-
20 ριττὸν εἰς φιλανθρωπίαν ἴσον ἔχει τὸν θυμὸν εἰς
τιμωρίαν.”

Τὰ μὲν δὴ κατὰ Λευκίππην εἶχεν οὕτως· Κλει- 14
νίας δὲ καὶ ὁ Σάτυρος πυθόμενοί με ἐν τῷ δεσμο-
τηρίῳ καθείρχθαι (διηγγέλλκει γὰρ αὐτοῖς ἢ Μελίτη)
25 τῆς νυκτὸς εὐθύς ἐπὶ τὸ οἶκημα σπουδῇ παρῆσαν.
Καὶ ἤθελον μὲν αὐτοῦ καταμεῖναι σὺν ἐμοί, ὁ δὲ ἐπὶ
τῶν δεσμῶν οὐκ ἐπέτρεπεν, ἀλλ’ ἐκέλευεν ἀπαλλάτ-
τεσθαι αὐτοὺς τὴν ταχίστην. Ὁ μὲν δὴ τούτους ἀπή- 2
— λασεν ἄκοντας, ἐγὼ δὲ ἐντειλάμενος αὐτοῖς περὶ τῆς
30 Λευκίππης, εἰ παραγένοιτο, περὶ τὴν ἕω σπουδῇ
πρὸς με ἤκειν, καὶ τὰς τῆς Μελίτης διηγησάμενος
ὑποσχέσεις, τὴν ψυχὴν εἶχον ἐπὶ τρυτάνης ἐλπίδος

καὶ φόβου, καὶ ἐφοβεῖτό μου τὸ ἐλπίζον καὶ ἤλπιζε τὸ φοβούμενον.

- 15 Ἡμέρας δὲ γενομένης ὁ μὲν Σωσθένης ἐπὶ τὸν Θέρσανδρον ἔσπευδεν, οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Σάτυρον ἐπ' ἐμέ. Ὡς δὲ εἶδεν ὁ Θέρσανδρος τὸν Σωσθένην, 5 ἐπνυθάνετο πῶς ἔχει τὰ κατὰ τὴν κόρην εἰς πειθᾶ 2 πρὸς αὐτόν. Ὁ δὲ τὸν μὲν ὄντα λόγον οὐ λέγει, σοφίζεται δέ τι μάλα πιθανῶς. "Ἀρνεῖται μὲν γὰρ" εἶπεν, "οὐ μὴν ἠγοῦμαι τὴν ἄρνησιν αὐτῆς οὕτως ἔχειν ἀπλῶς, ἀλλ' ὑπονοεῖν μοι δοκεῖ σε χρησάμενον 10 3 ἅπαξ ἀφήσειν, καὶ ὀκνεῖ τὴν ὕβριν." "Ἀλλὰ τούτου γε ἔνεκεν" εἶπεν ὁ Θέρσανδρος "θαρραίτω· τὸ γὰρ ἐμὸν οὕτως ἔχει πρὸς αὐτήν, ὡς ἀθάνατον εἶναι. Ἐν δὲ μόνον φοβοῦμαι καὶ ἐπείγομαι μαθεῖν περὶ τῆς κόρης, εἰ τῷ ὄντι γυνὴ τυγχάνει τοῦ νεανίσκου γενο- 15 μένη, ὡς ἡ Μελίτη μοι διηγήσατο."

- 4 Ταῦτα διαλεγόμενοι παρήσαν ἐπὶ τὸ τῆς Λευκίπης δωμάτιον. Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο τῶν θυρῶν, ἀκούουσιν αὐτῆς ποτνωμένης. Ἔστησαν οὖν ἀποφητὶ κατόπιν τῶν θυρῶν. 20

- 16 "Οἷμοι Κλειτοφῶν" (τοῦτο γὰρ ἔλεγε πολλάκις) "οὐκ οἶδας ποῦ γέγονα καὶ ποῦ καθεῖργμαι· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ τίς σὲ κατέχει τύχη, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν ἄγνοιαν 2 δυστυχοῦμεν. Ἄρα μὴ σε κατέλαβε Θέρσανδρος ἐπὶ τῆς οἰκίας; ἄρα μὴ καὶ σὺ τι πέπονθας ὑβριστικόν; 25 Πολλάκις ἠθέλησα πυθέσθαι παρὰ τοῦ Σωσθένου, ἀλλ' οὐκ εἶχον ὅπως πύθωμαι. Εἰ μὲν ὡς περὶ ἀνδρὸς ἐμαυτῆς, ἐφοβούμην μή τί σοι κινήσω κακόν, παροξύνασα Θέρσανδρον ἐπὶ σέ· εἰ δὲ ὡς περὶ ξένου 3 τινός, ὑπόνοια καὶ τοῦτο ἦν. Τί γὰρ μέλει γυναικὶ 30 περὶ τῶν οὐχ ἑαυτῆς; Ποσάκις ἐμαυτὴν ἐβιασάμην, ἀλλ' οὐκ ἔπειθον τὴν γλῶσσαν εἰπεῖν, ἀλλὰ ταῦτα

μόνον ἔλεγον ἄνερ Κλειτοφῶν, Λευκίππης μόνης
 ἄνερ, [ἄνερ] πιστὲ καὶ βέβαιε, ὃν οὐδὲ συγκαθεύ-
 δουσα πέπεικεν ἄλλη γυνή, κἂν [εἰ] ἢ ἄστοργος ἔγῳ
 πεπίστευκα, μετὰ τοσοῦτον ἰδοῦσά σε χρόνον ἐν 4
 5 τοῖς ἀγροῖς οὐ κατεφίλησα. Νῦν οὖν ἂν Θέρσανδρος
 ἔλθῃ πυνθανόμενος, τί πρὸς αὐτὸν εἶπω; Ἄρα ἀπο-
 καλύψασα τοῦ δράματος τὴν ὑπόκρισιν διηγῆσομαι
 τὴν ἀλήθειαν; Μὴ με νομίσης ἀνδράποδον εἶναι,
 Θέρσανδρε. Στρατηγοῦ θυγάτηρ εἰμι Βυζαντίων, 5
 10 πρῶτου Τυρίων γυνή· οὐκ εἰμι Θετταλή· οὐ καλοῦ-
 μαι Λάκαινα· ὕβρις αὕτη ἐστὶ πειρατική· λεληστευ-
 μαι καὶ τοῦνομα. Ἄνῃρ μοι Κλειτοφῶν, πατὴρ Βυ- 6
 ζάντιον, Σώστρατος πατήρ, μήτηρ Πάνθεια. Ἄλλ'
 οὐδὲ πιστεύσεις ἐμοὶ λεγούσῃ. Φοβοῦμαι δὲ καὶ ἐὰν
 15 πιστεύσης περὶ Κλειτοφῶντος, μὴ τὸ ἄκαιρόν μου
 τῆς ἐλευθερίας τὸν φίλτατον ἀπολέσῃ. Φέρε πάλιν
 ἐνδύσωμαί μου τὸ δρᾶμα· φέρε πάλιν περιθῶμαι
 τὴν Λάκαιναν."

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος μικρὸν ἀναχωρή- 17
 20 σας λέγει πρὸς τὸν Σωσθένην "ἤκουσας ἀπίστων
 δημάτων γεμόντων ἔρωτος, ὅσα εἶπεν, ὅσα ὠδύρατο,
 οἷα ἐαυτὴν κατεμέμψατο; ὁ μοιχὸς μου κρατεῖ παν-
 ταχοῦ· δοκῶ, ὁ ληστής καὶ φαρμακεύς ἐστὶ. Μελίτη
 φιλεῖ, Λευκίππη φιλεῖ. Ὅφελον, ὦ Ζεῦ, γενέσθαι 2
 25 Κλειτοφῶν." "Ἄλλ' οὐ μαλακιστέον" ὁ Σωσθένης
 ἔφη "δέσποτα, πρὸς τὸ ἔργον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν κόρην
 ἰτέον αὐτήν. Καὶ γὰρ ἂν νῦν ἐρᾷ τοῦ καταράτου 3
 τούτου μοιχοῦ, μέχρι μὲν αὐτὸν οἶδε μόνον καὶ οὐ
 κεκοινώνηκεν ἑτέρῳ, πάσχει τὴν ψυχὴν ὑπ' αὐτοῦ·
 30 ἂν δ' ἄπαξ εἰς ταῦτόν ἔλθῃς (πολλῶ [δὲ] διαφέρεις
 ἐκείνου εἰς εὐμορφίαν), ἐπιλήσεται τέλεον αὐτοῦ.
 Παλαιὸν γὰρ ἔρωτα μαραίνει νέος ἔρωτος· γυνὴ δὲ καὶ 4

μάλιστα τὸ παρὸν φιλεῖ, τοῦ δ' ἀπόντος, ἕως καινὸν οὐχ εὔρε, μνημονεύει· προσλαβοῦσα δὲ ἕτερον, τὸν πρότερον τῆς ψυχῆς ἀπήλειψε.”

- 5 Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος ἠγέρθη· λόγος γὰρ ἐλπίδος εἰς τὸ τυχεῖν ἔρωτος ἐς πειθῶ ῥάδιος· τὸ 5 γὰρ ἐπιθυμοῦν σύμμαχον ὃ θέλει λαβὸν ἐγείρει τὴν ἐλπίδα.
- 18 Διαλιπὼν οὖν ὀλίγον ἐφ' οἷς πρὸς ἑαυτὴν ἐλά-
λησεν ἢ Λευκίππη, ὡς [ἂν] μὴ δοκοίη τι κατακοῦσαι
τῶν ὑπ' αὐτῆς εἰρημένων, εἰσέρχεται σχηματίσας 10
ἑαυτὸν εἰς τὸ ἐπαγωγότερον πρὸς θεῶν, ὡς ᾤετο.
Ἐπεὶ δὲ εἶδε τὴν Λευκίππην, ἀνεφλέγη τὴν ψυχὴν,
2 καὶ ἔδοξεν αὐτῷ τότε καλλίων γεγρονέναι. Θρέψας
γὰρ ὄλης τῆς νυκτὸς τὸ πῦρ, ὅσον χρόνον ἀπελείφθη
τῆς κόρης, ἀνεξωπύρησεν ἐξαίφνης ὕλην λαβὼν εἰς 15
τὴν φλόγα τὴν θεῶν, καὶ μικροῦ μὲν προσπεσὼν
περιεχύθη τῇ κόρῃ. Καρτερήσας δ' οὖν καὶ παρακα-
θίσας διελέγετο ἄλλοτε ἄλλα ῥήματα συνάπτων οὐκ
3 ἔχοντα νοῦν. Τοιοῦτοι γὰρ οἱ ἐρῶντες, ὅταν πρὸς
τὰς ἐρωμένας ζητήσωσι λαλεῖν. Οὐ γὰρ ἐπιστήσαν- 20
τες τὸν λογισμὸν τοῖς λόγοις, ἀλλὰ τὴν ψυχὴν εἰς τὸ
ἐρώμενον ἔχοντες τῇ γλώττῃ μόνον χωρὶς ἡνιόχου
4 τοῦ λογισμοῦ λαλοῦσιν. Ἄμα οὖν συνδιαλεγόμενος
καὶ ἐπιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ περιέβαλεν, ὡς
μέλλων φιλήσειν· ἢ δὲ προῖδοῦσα τῆς χειρὸς τὴν 25
5 ὁδὸν νεύει κάτω καὶ εἰς τὸν κόλπον κατεδύετο. Ὁ δὲ
οὐδὲν ἤττον περιβαλὼν ἀνέλκειν τὸ πρόσωπον ἐβιά-
ζετο· ἢ δὲ ἀντικατεδύετο καὶ ἀπεκρούετο τὰ φιλή-
ματα. Ὡς δὲ χρόνος ἐγίνετο τῇ τῆς χειρὸς πάλῃ, φι-
λονεικία λαμβάνει τὸν Θέρσανδρον ἐρωτική, καὶ τὴν 30
μὲν λαιὰν ὑποβαλὼν τῷ προσώπῳ κάτω, τῇ δὲ δεξιᾷ
τῆς κόμης λαβόμενος τῇ μὲν εἶλκεν εἰς τοῦπίσω, τῇ

δὲ τὸν ἀνθρεῶνα ὑπερείδων ἀνεώθει. Ὡς δέ ποτε 6
ἐπαύσατο τῆς βίας ἢ τυχῶν ἢ μὴ τυχῶν ἢ καμῶν, λέ-
γει πρὸς αὐτὸν ἡ Λευκίππη "οὔτε ὡς ἐλεύθερος
ποιεῖς οὔτε ὡς εὐγενής· καὶ σὺ μιμῆ Σωσθένην·
5 ἄξιός ὁ δοῦλος τοῦ δεσπότου. Ἀλλὰ ἀπέχου τοῦ
λοιποῦ, μηδὲ ἐλπίσης τυχεῖν, πλὴν εἰ μὴ γένη Κλει-
τοφῶν."

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος οὐκ εἶχεν ὅστις 19
γένηται· καὶ γὰρ ἦρα καὶ ὠργίζετο. θυμὸς δὲ καὶ
10 ἔρωσ δύο λαμπάδες. Ἐχει γὰρ καὶ ὁ θυμὸς ἄλλο πῦρ,
καὶ ἔστι τὴν μὲν φύσιν ἐναντιώτατον, τὴν δὲ βίαν
ὅμοιον. Ὁ μὲν γὰρ παροξύνει μισεῖν, ὁ δὲ ἀναγκά- 2
ζει φιλεῖν· καὶ ἀλλήλων πάροικος ἢ τοῦ πυρός ἐστι
πηγή. Ὁ μὲν γὰρ εἰς τὸ ἦπαρ κάθηται, ὁ δὲ τῆ καρ-
15 δία περιμαίνεται. Ὅταν οὖν ἄμφω τὸν ἄνθρωπον 3
καταλάβωσι, γίνεται μὲν αὐτοῖς ἡ ψυχὴ τρυτάνη, τὸ
δὲ πῦρ ἑκατέρου ταλαντεύεται. Μάχονται δὲ ἄμφω
περὶ τῆς ῥοπῆς· καὶ τὰ πολλὰ μὲν ὁ ἔρωσ εἴωθε νι-
κᾶν, ὅταν εἰς τὴν ἐπιθυμίαν εὐτυχῆ· ἦν δὲ αὐτὸν
20 ἀτιμάσῃ τὸ ἐρώμενον, αὐτὸς τὸν θυμὸν εἰς συμμα-
χίαν καλεῖ. Κάκεινος ὡς γείτων πείθεται, καὶ ἀνά- 4
πτουσιν ἄμφω τὸ πῦρ. Ἄν δὲ ἄπαξ ὁ θυμὸς τὸν ἔρωτα
παρ' αὐτῷ λάβῃ καὶ τῆς οἰκείας ἔδρας ἐκπεσόντα
κατάσχη, φύσει [τε] ὦν ἄσπονδος οὐχ ὡς φίλῳ πρὸς
25 τὴν ἐπιθυμίαν συμμαχεῖ, ἀλλ' ὡς δοῦλον τῆς ἐπι-
θυμίας πεδήσας κρατεῖ, οὐκ ἐπιτρέπει δὲ αὐτῷ
σπείσασθαι πρὸς τὸ ἐρώμενον, κἂν θέλῃ. Ὁ δὲ τῷ 5
θυμῷ βεβαπτισμένος καταδύεται, καὶ εἰς τὴν ἰδίαν
ἀρχὴν ἐκπηδησάμενος οὐκέτι ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀλλὰ
30 μισεῖν ἀναγκάζεται τὸ φιλούμενον. Ὅταν δὲ ὁ θυμὸς
καχλάζων γεμισθῆ, καὶ τῆς ἐξουσίας ἐμφορηθῆς ὑπερ-
βλύσῃ, κάμνει μὲν ἐκ τοῦ κόρου, καμῶν δὲ παρίε-

ται, καὶ ὁ ἔρωσ ἀμύνεται καὶ ὀπλίζει τὴν ἐπιθυμίαν
 6 καὶ τὸν θυμὸν ἤδη καθεύδοντα νικᾷ. Ὅρῶν δὲ τὰς
 ὕβρεις, ἄς κατὰ τῶν φιλιτάτων ἐπαρώνησεν, ἀλγεῖ
 καὶ πρὸς τὸ ἐρώμενον ἀπολογεῖται, καὶ εἰς ὀμιλίαν
 παρακαλεῖ, καὶ τὸν θυμὸν ἐπαγγέλλεται καταμαλάτ- 5
 7 τειν ἠδονῆ. Τυχῶν μὲν οὖν ὧν ἠθέλησεν, ἴλεως γί-
 νεται· ἀτιμούμενος δὲ πάλιν εἰς τὸν θυμὸν καταδύε-
 ται. Ὁ δὲ καθεύδων ἐξεγείρεται καὶ τὰ ἀρχαῖα ποιεῖ·
 ἀτιμία γὰρ ἔρωτος σύμμαχος ἐστὶ θυμός.

20 Ὁ Θέρσανδρος οὖν τὸ μὲν πρῶτον ἐλπίζων εἰς 10
 τὸν ἔρωτα εὐτυχῆσειν ὄλος Λευκίππης δοῦλος ἦν· ἀτυ-
 χήσας δὲ ὧν ἠλπισεν ἀφῆκε τῷ θυμῷ τὰς ἠνίας. Ῥα-
 πίξει δὲ κατὰ κόρησ αὐτῆν “ὦ κακόδαιμον ἀνδράπο-
 δον” λέγων “καὶ ἀληθῶς ἐρωτιῶν· πάντων γὰρ σου
 2 κατήκουσα. Οὐκ ἀγαπᾷς ὅτι σοὶ λαλῶ, καὶ μεγά- 15
 λην εὐτυχίαν δοκεῖς τὸν σὸν καταφιλήσαι δεσπό-
 την, ἀλλὰ ἀκκίξῃ καὶ σχηματίξῃ πρὸς ἀπόνοιαν;
 Ἐγὼ μὲν σε καὶ πεπορνεῦσθαι δοκῶ· καὶ γὰρ μοιχὸν
 3 φιλεῖς. Ἄλλ’ ἐπειδὴ μὴ θέλεις ἐραστοῦ μου πείραν
 λαβεῖν, πειράσῃ δεσπότου.” Καὶ ἡ Λευκίππη “κἂν 20
 τυραννεῖν ἐθέλῃς κἀγὼ τυραννεῖσθαι, πλὴν οὐ βιά-
 σῃ.” καὶ πρὸς τὸν Σωσθένην ἰδοῦσα “μαρτύρησον”
 εἶπεν αὐτῷ “πῶς πρὸς τὰς αἰκίας ἔχω· σὺ γὰρ με καὶ
 4 μᾶλλον ἠδίκησας.” Καὶ ὁ Σωσθένης αἰσχυνθεὶς ὡς
 ἐληλεγμένος “ταύτην” εἶπεν “ὦ δέσποτα, ξανθῆναι 25
 μάστιξι δεῖ καὶ μυρίαις βασάνοις περιπεσεῖν, ὡς ἂν
 μάθῃ δεσπότου μὴ καταφρονεῖν.”

21 “Πείσθητι τῷ Σωσθένει” φησὶν ἡ Λευκίππη·
 “συμβουλεύει γὰρ καλῶς· τὰς βασάνους παράστησον.
 Φερέτω τροχόν· ἰδουὺ χεῖρες, τεινέτω. Φερέτω καὶ 30
 μάστιγας· ἰδουὺ νῶτον, τυπτέτω. Κομιζέτω πῦρ·
 2 ἰδουὺ σῶμα, καέτω. Φερέτω καὶ σίδηρον· ἰδουὺ δέρη,

σφαζέτω. Ἄγωνά θεάσασθε καινόν· πρὸς πάσας τὰς 2
 βασάνους ἀγωνίζεται μία γυνή καὶ πάντα νικᾷ. Εἶτα
 Κλειτοφῶντα μοιχὸν καλεῖς, αὐτὸς μοιχὸς ᾧν; οὐδὲ
 τὴν Ἄρτεμιν, εἰπέ μοι, τὴν σὴν φοβῆ, ἀλλὰ βιάσῃ
 5 παρθένον ἐν πόλει παρθένου; Δέσποινα, ποῦ σοι τὰ
 τόξα;” “Παρθένος [σύ];” εἶπεν ὁ Θέρσανδρος· “ᾧ 3
 τόλμης καὶ γέλωτος. Παρθένος τοσούτοις συννυκτε-
 ρεύσασα πειραταῖς; εὐνοῦχοί σοι γεγόνασιν οἱ λη-
 σταί; φιλοσόφων ἦν τὸ πειρατήριον; οὐδεὶς ἐν αὐ-
 10 τοῖς εἶχεν ὀφθαλμούς;”

Καὶ ἡ Δευκίππη εἶπεν “εἰ παρθένος καὶ μετὰ 22
 Σωσθένην ἐγὼ πυθοῦ Σωσθένους· οὗτος γὰρ ὄντως
 γέγονέ μοι ληστής· ἐκεῖνοι γὰρ ἦσαν ὑμῶν μετριώ-
 τεροι, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦν οὕτως ὑβριστής· εἰ δὲ 2
 15 ὑμεῖς τοιαῦτα ποιεῖτε, ἀληθινὸν τοῦτο πειρατήριον.
 Εἶτα οὐκ αἰσχύνεσθε ποιοῦντες ἂ μὴ τετολμήκασιν οἱ
 λησταί; λανθάνεις δὲ ἐγκώμιόν μοι διδοῦς πλεῖον
 διὰ ταύτης σου τῆς ἀναισχυντίας· καὶ τις ἐρεῖ, ἂν
 νῦν μαινόμενος φονεύσης, Δευκίππη παρθένος [καὶ]
 20 μετὰ βουκόλους, παρθένος καὶ μετὰ Χαιρέαν, παρ-
 θένος καὶ μετὰ Σωσθένην· Ἄλλὰ μέτρια ταῦτα· τὸ 3
 δὲ μείζον ἐγκώμιον, καὶ μετὰ Θέρσανδρον παρθένος,
 τὸν καὶ ληστῶν ἀσελγέστερον· ἂν ὑβρίσαι μὴ δυνη-
 θῆ, φονεύει. Ὀπλίζου τοίνυν, ἥδη λάμβανε κατ’ 4
 25 ἐμοῦ τὰς μάστιγας, τὸν τροχόν, τὸ πῦρ, τὸν σίδηρον,
 συστρατευέσθω δέ σοι καὶ ὁ σύμβουλος Σωσθένης·
 ἐγὼ δὲ καὶ γυμνή καὶ μόνη καὶ γυνή ἐν ὄπλον ἔχω
 τὴν ἐλευθερίαν, ἢ μήτε πληγαῖς κατακόπτεται μήτε
 σιδήρῳ κατατέμνεται μήτε πυρὶ κατακάεται. Οὐκ
 30 ἀφήσω ποτὲ ταύτην ἐγώ· κἂν καταφλέγῃς, οὐχ οὕτως
 θερμὸν εὐρήσεις τὸ πῦρ.”

Z

Ταῦτ' ἀκούσας ὁ Θέρσανδρος, παντοδαπὸς ἦν·
 ἤχθετο, ὠργίζετο, ἐβουλεύετο· ὠργίζετο μὲν ὡς
 ὑβρισμένος, ἤχθετο δὲ ὡς ἀποτυχῶν, ἐβουλεύετο δὲ
 ὡς ἐρῶν. Τὴν οὖν ψυχὴν διασπῶμενος, οὐδὲν εἰ-
 2 πὼν πρὸς τὴν Λευκίππην ἐξεπήδησεν. Ὀργῇ μὲν 5
 δῆθεν ἐκδραμῶν, δούς δὲ τῇ ψυχῇ σχολὴν εἰς τὴν
 διάκρισιν τῆς τρικυμίας, βουλευόμενος ἅμα τῷ Σω-
 σθένει, πρόσσεισι τῷ τῶν δεσμῶν ἄρχοντι, δεόμενος
 3 διαφθαρῆναί με φαρμάκῳ. Ὡς δ' οὐκ ἐπειθεν (ἐδε-
 δίδει γὰρ τὴν πόλιν· καὶ γὰρ ἄλλον ἄρχοντα πρὸ 10
 αὐτοῦ ληφθέντα τοιαύτην ἐργασάμενον φαρμακείαν
 ἀποθανεῖν) δευτέραν αὐτῷ προσφέρει δέησιν, ἐμ-
 βαλεῖν τινα εἰς τὸ οἶκημα, ἐνθα ἔτυχον δεδεμένος, ὡς
 δὴ καὶ αὐτὸν ἓνα τῶν δεσμοτῶν, προσποιησάμενος
 4 βούλεσθαι τὰμὰ δι' ἐκείνου μαθεῖν. Ἐπίσθη καὶ 15
 ἐδέξατο τὸν ἄνθρωπον. Ἐμελλε δ' ἐκεῖνος ὑπὸ τοῦ
 Θερσάνδρου δεδιδαγμένος τεχνικῶς πάνυ περὶ τῆς
 Λευκίππης λόγον ἐμβαλεῖν, ὡς εἶη πεφονευμένη
 5 τῆς Μελίτης συσκευασαμένης τὸν φόνον. Τὸ δὲ
 τέχνασμα ἦν τῷ Θερσάνδρῳ εὐρεθὲν, ὡς ἂν ἀπογνοῦς 20
 ἐγὼ μηκέτι ζῶσαν τὴν ἐρωμένην καὶ τὴν δίκην φύ-
 6 γωμι, μὴ πρὸς ζήτησιν αὐτῆς ἔτι τραποίμην. Προσ-
 ἐκειτο δὲ ἡ Μελίτη τῷ φόνῳ, ἵνα μὴ τετελευτηκέναι
 τὴν Λευκίππην δοκῶν, τὴν Μελίτην γήμας ὡς ἂν
 ἐρῶσαν αὐτοῦ μένοιμι καὶ τούτου παρέχοιμί τινα 25
 φόβον αὐτῷ τοῦ μὴ μετὰ ἀδείας Λευκίππην ἔχειν,
 ἀλλὰ μισήσας ὡς τὸ εἶκος τὴν Μελίτην ὡς ἂν ἀπο-
 κτείνασάν μου τὴν ἐρωμένην ἀπαλλαγείην ἐκ τῆς
 πόλεως τὸ παράπαν.

2 Ὡς οὖν ὁ ἄνθρωπος ἐγένετό μου πλησίον, τοῦ 30

δράματος ἤρχετο. Ἀνοιμώξας γὰρ πάνυ κακούρ-
 γως "τίνα βίον" ἔφη "βιωσόμεθ' ἔτι καὶ τί φυλαξό-
 μεθα πρὸς ἀκίνδυνον ζωὴν; οὐ γὰρ ἀντάρκης ἡμῖν
 ὁ δίκαιος τρόπος· ἐμπίπτουσαι δὲ αἱ τύχαι βαπτίζου-
 5 σιν ἡμᾶς. Ἔδει γάρ με μαντεύσασθαι τίς ἦν ὁ συμ-
 βαδίζων μοι καὶ τί πεπραχὸς εἴη." Καθ' ἑαυτὸν δὲ 2
 ταῦτα ἔλεγε καὶ τὰ τοιαῦτα, ζητῶν ἀρχὴν τῆς ἐπ'
 ἐμὲ τοῦ λόγου τέχνης, ὡς ἂν πυθοίμην τί εἴη πα-
 θών. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἐφρόντιζον ὧν ὄδ' ὄμωξεν ὀλί- 3
 10 γον· ἄλλος δὲ τις τῶν συνδεδεμένων (περίεργον γὰρ
 ἄνθρωπος ἀτυχῶν εἰς ἀλλοτριῶν κακῶν ἀκρόασιν,
 ἐπεὶ φάρμακον αὐτῷ τῆς ὧν ἔπαθε λύπης ἢ πρὸς ἄλ-
 λον εἰς τὸ παθεῖν κοιωνία) "τί δέ σοι συμβέβηκεν"
 εἶπεν "ἀπὸ τῆς Τύχης; εἰκὸς γὰρ σε μηδὲν ἀδική- 4
 15 σαντα πονηρῶ περιπεσεῖν δαίμονι. Τεκμαίρομαι δὲ
 ἐκ τῶν ἐμαυτοῦ." Καὶ ἅμα τὰ οἰκεῖα κατέλεγεν, ἐφ'
 οἷς ἦν δεδεμένος. Ἐγὼ δὲ οὐδενὶ τούτων προσεῖχον.
 Ὡς δ' ἐπαύσατο, τὴν ἀντίδοσιν ἤτει τοῦ λόγου 3
 τῶν ἀτυχημάτων "λέγοις ἂν" εἰπὼν "καὶ σὺ τὰ σαι-
 20 τοῦ." Ὁ δὲ "βαδίζων ἔτυχον" εἶπε "τὴν ἐξ ἄστεος χθῆς·
 ἐπορευόμην δὲ τὴν ἐπὶ Σμύρνης ὁδόν. Προελθόντι 2
 δέ μοι σταδίους τέτταρας νεανίσκος ἐκ τῶν ἀγρῶν
 προσελθὼν καὶ προσειπὼν καὶ πρὸς μικρὸν συμβα-
 δίσας 'ποῖ' ἔφη 'ἔχεις τὴν ὁδόν;' 'Ἐπὶ Σμύρνης'
 25 εἶπον. 'Κἀγὼ' ἔφη 'τὴν αὐτὴν ἀγαθὴν τύχην.' Τού-
 τεῦθεν ἐπορευόμεθα κοινῇ καὶ διελεγόμεθα, οἷα εἰ-
 κὸς ἐν ὁδῷ. Ὡς δὲ εἰς τι πανδοκεῖον ἦλθομεν, ἤρι- 3
 στῶμεν ἅμα· κατὰ ταῦτό δὲ παρακαθίζουσιν ἡμῖν
 τινες τέτταρες καὶ προσεποιῶντο μὲν ἀριστᾶν κἀ-
 30 κείνοι, ἐνεώρων δ' ἡμῖν πυκνὰ καὶ ἀλλήλοις ἐπέ-
 νευον. Ἐγὼ μὲν οὖν ὑπώπτευον τοὺς ἀνθρώπους 4
 διανοεῖσθαι εἰς ἡμᾶς, οὐ μὴν ἠδυνάμην συνιέ-

ναι τί αὐτοῖς ἐθέλοι τὰ νεύματα· ὁ δὲ ὠχρὸς ἐγίνετο
 κατὰ μικρὸν καὶ ὀκνηρότερον ἤσθιεν, ἤδη δὲ καὶ
 5 τρόμος εἶχεν αὐτόν. Ὡς δὲ ταῦτα εἶδον, ἀναπηδή-
 σαντες συλλαμβάνουσιν ἡμᾶς καὶ ἱμαῖσιν εὐθύς δε-
 σμεύουσι, παλεί δὲ κατὰ κόρρης τις ἐκεινον· καὶ πα- 5
 ταχθεῖς, ὥσπερ βασάνους παθῶν μυρίας, καταλέγει
 μηδενὸς ἐρωτῶντος αὐτόν· ἐγὼ τὴν κόρην ἀπέκτεινα,
 καὶ ἔλαβον χρυσοῦς ἑκατὸν παρὰ Μελίτης τῆς Θερ-
 σάνδρου γυναικός· αὕτη γὰρ με ἐπὶ τὸν φόνον ἐμι-
 6 σθώσατο. Ἄλλ' ἰδοὺ τοὺς χρυσοῦς ὑμῖν τοὺς ἑκατὸν 10
 φέρω, ὥστε τί με ἀπόλλυτε καὶ ἑαυτοῖς φθονεῖτε
 κέρδους;”

Ἐγὼ δὲ ὡς ἤκουσα Θερσάνδρου καὶ Μελίτης
 τοῦνομα, τὸν ἄλλον οὐ προσέχων χρόνον, τῷ δὲ λόγῳ
 τὴν ψυχὴν ὥσπερ ὑπὸ μύωπος παταχθεῖς ἐγείρω καὶ 15
 πρὸς αὐτόν μεταστραφεὶς λέγω “τίς ἡ Μελίτη;” Ὁ
 δὲ “Μελίτη ἐστίν” ἔφη “τῶν ἐνταῦθα πρώτη γυναι-
 7 κῶν. Αὕτη νεανίσκου τινὸς ἠράσθη· Τύριον, οἶμαι,
 φασὶν αὐτόν· κάκεινος ἔτυχεν ἐρωμένην ἔχων, ἣν
 εὗρεν ἐν τῇ τῆς Μελίτης οἰκίᾳ πεπραμένην. Ἡ δὲ 20
 ὑπὸ ζηλοτυπίας πεφλεγμένη τὴν γυναικὰ ταύτην
 ἀπατήσασα συλλαμβάνει καὶ παραδίδωσι τῷ νῦν δὴ
 8 κακῇ τύχῃ μοι συνωδευκότι φονεῦσαι κελεύσασα. Ὁ
 μὲν οὖν τὸ ἀνόσιον ἔργον τοῦτο δρᾷ· ἐγὼ δὲ ὁ ἄθλιος
 οὔτε ἰδὼν αὐτόν οὔτε ἔργου τινὸς κοινωνήσας ἢ λό- 25
 γου συναπηγόμεν ἄντῳ δεδεμένος, ὡς τοῦ ἔργου
 κοινωνός. Τὸ δὲ χαλεπώτερον, μικρὸν τοῦ πανδο-
 κείου προελθόντες, τοὺς ἑκατὸν χρυσοῦς λαβόντες
 παρ' αὐτοῦ τὸν μὲν ἀφῆκαν φυγεῖν, ἐμὲ δὲ ἄγουσι
 πρὸς τὸν στρατηγόν.”

4 Ὡς δ' ἤκουσά μου τὸν μῦθον τῶν κακῶν, οὔτε
 ἀνώμωξα οὔτε ἔκλαυσα· οὔτε γὰρ φωνὴν εἶχον οὔτε

δάκρυα· ἀλλὰ τρόμος μὲν εὐθύς περιεχύθη μου τῷ
 σώματι καὶ ἡ καρδία μου ἐλέλυτο, ὀλίγον δέ τί μοι
 τῆς ψυχῆς ὑπολέλειπτο. Μικρὸν δὲ νήψας ἐκ τῆς 2
 μέθης τοῦ λόγου “τίνα τρόπον τὴν κόρην” ἔφην
 5 “ἀπέκτεινεν ὁ μισθωτός, καὶ τί πεποίηκε τὸ σῶμα;”
 Ὁ δὲ ὡς ἄπαξ ἐνέβαλέ μοι τὸν μύωπα καὶ ἔργον
 εἰργάσατο οὕτω κατ’ ἐμοῦ, δι’ ὃ παρῆν, ἐσιώπα
 καὶ ἔλεγεν οὐδέν. Πάλιν δέ μου πυθομένου “δοκεῖς” 3
 ἔφη “κἀμὲ κεκοινωνηκέναι τοῦ φόνου; Τοῦτο ἤκουσα
 10 μόνον τοῦ πεφουευκότος, ὡς κτείνας εἶη τὴν κόρην·
 ποῦ δὲ καὶ τίνα τρόπον, οὐκ εἶπεν.”

Ἐπῆλθε δέ μοι τότε δάκρυα καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς
 τὴν λύπην ἀπεδίδουν. Ὡσπερ γὰρ ἐν ταῖς τοῦ σώ- 4
 ματος πληγαῖς οὐκ εὐθύς ἡ σμῶδιξ ὑπανίσταται, ἀλλὰ
 15 παραχρῆμα μὲν οὐκ ἔχει τὸ ἄνθος ἡ πληγή, μετὰ μι-
 κρὸν δὲ ἀνέθορε, καὶ ὀδόντι συός τις παταχθεὶς εὐ-
 θύς μὲν ζητεῖ τὸ τραῦμα καὶ οὐκ οἶδεν εὐρεῖν, τὸ δὲ
 ἔτι δέδυκε καὶ κέκρυπται κατειργασμένον σχολῇ τῆς
 πληγῆς τὴν τομήν, μετὰ ταῦτα δὲ ἐξαίφνης λευκή τις
 20 ἀνέτειλε γραμμὴ, πρόδρομος τοῦ αἵματος, σχολὴν δ’
 ὀλίγην λαβὸν ἔρχεται καὶ ἀθρόον ἐπιρρεῖ, οὕτω καὶ 5
 ψυχὴ παταχθεῖσα τῷ τῆς λύπης βέλει, λόγου τοξεύ-
 σαντος τέτρωται μὲν ἤδη καὶ ἔχει τὴν τομήν, ἀλλὰ
 τὸ τάχος τοῦ βλήματος οὐκ ἀνέωξεν οὐπω τὸ τραῦμα,
 25 τὰ δὲ δάκρυα ἐδίωξε τῶν ὀφθαλμῶν μακράν· δά-
 κρυον γὰρ αἶμα τραύματος ψυχῆς· ὅταν [δὲ] ὁ τῆς
 λύπης ὀδοὺς κατὰ μικρὸν τὴν καρδίαν ἐκφάγη, κατ-
 ἔρρηκται μὲν τῆς ψυχῆς τὸ τραῦμα, ἀνέωκται δὲ τοῖς
 ὀφθαλμοῖς ἡ τῶν δακρύων θύρα, τὰ δὲ μετὰ μικρὸν
 30 τῆς ἀνοίξεως ἐξεπήδησεν. Οὕτω κἀμὲ τὰ μὲν πρῶτα 6
 τῆς ἀκροάσεως τῇ ψυχῇ προσπεσόντα καθάπερ τοξεύ-
 ματα κατεσίγασε καὶ τῶν δακρύων ἀπέφραξε τὴν

πηγήν, μετὰ ταῦτα δὲ ἔρρει, σχολασάσης τῆς ψυχῆς τοῖς κακοῖς.

5 Ἔλεγον οὖν "τίς με δαίμων ἐξηπάτησεν ὀλίγη χαρᾶ; τίς μοι Λευκίππην ἔδειξεν εἰς καινὴν ὑπόθε-
σιν συμφορῶν; Ἄλλ' οὐδὲ ἐκόρεσά μου τοὺς ὀφθαλ- 5
μούς, οἷς μόνοις ἠτύχησα, οὐδὲ ἐνεπλήσθην κἂν
2 βλέπων. Ἀληθῆς μοι γέγονεν ὀνείρων ἡδονή. Οἴ-
μοι, Λευκίππη, ποσάκις μοι τέθνηκας. Μὴ γὰρ
θρηνῶν ἀνεπαυσάμην; Αἰεὶ σε πενθῶ, τῶν θανάτων
διωκόντων ἀλλήλους; Ἄλλ' ἐκείνους μὲν πάντας ἢ 10
Τύχη ἔπαιξε κατ' ἐμοῦ, οὗτος δὲ οὐκ ἔστι τῆς Τύχης
3 ἔτι παιδιά· πᾶσα γὰρ μοι, Λευκίππη, τέθνηκας. Ἐν
μὲν γὰρ τοῖς ψευδέσι θανάτοις ἐκείνοις παρηγορίαν
εἶχον ὀλίγην τὸ μὲν πρῶτον ὅλον σου τὸ σῶμα, τὸ δὲ
δεύτερον κἂν τὴν κεφαλὴν δοκῶν μὴ ἔχειν εἰς τὴν 15
ταφήν· νῦν δὲ τέθνηκας θάνατον διπλοῦν, ψυχῆς καὶ
σώματος. Δύο ἐξέφυγες ληστήρια, τὸ δὲ τῆς Μελί-
4 τῆς πεφόνευκέ σε πειρατήριον. Ὁ δὲ ἀνόσιος καὶ
ἀσεβὴς ἐγὼ τὴν ἀνδροφόνου σου κατεφίλησα πολλά-
κις καὶ συνεπλάκην μεμιασμένας συμπλοκάς καὶ τὴν 20
'Αφροδίτης χάριν αὐτῇ παρέσχον πρὸ σοῦ."

6 Μεταξὺ δέ μου θρηνοῦντος Κλεινίας εἰσέρχεται,
καὶ καταλέγω τὸ πᾶν αὐτῷ καὶ ὅτι μοι δέδοκται πάν-
τως ἀποθανεῖν· ὁ δὲ παρεμυθεῖτο. "Τίς γὰρ οἶδεν
2 εἰ ζῆ πάλιν; Μὴ γὰρ οὐ πολλάκις τέθνηκε; μὴ γὰρ 25
οὐ πολλάκις ἀνεβίω; Τί δὲ προπετῶς ἀποθνήσκεις,
ὃ καὶ κατὰ σχολὴν ἔξεστιν, ὅταν μάθῃς σαφῶς τὸν
θάνατον αὐτῆς;" "Δηρεῖς· τούτου γὰρ ἀσφαλέστε-
3 ρον πῶς ἂν μάθοις; Δοκῶ δὲ εὐρηκέναι τοῦ θανάτου
καλλίστην ὁδόν, δι' ἧς οὐδὲ ἢ θεοῖς ἐχθρὰ Μελίτη 30
παντάπασιν ἀθῶος ἀπαλλάσσεται· ἄκουσον δὲ τὸν
τρόπον. Παρεσκευασάμην, ὡς οἶσθα, πρὸς τὴν ἀπο-

- λογίαν τῆς μοιχείας, εἰ κληρωθείη τὸ δικαστήριον·
 νῦν δέ μοι δέδοκται πᾶν τούναντλον, καὶ τὴν μοιχείαν
 ὁμολογεῖν καὶ ὡς ἀλλήλων ἐρῶντες ἐγὼ τε καὶ Με-
 λίτη κοινῇ τὴν Λευκίππην ἀνηρόκαμεν. Οὕτω γὰρ 4]]
- 5 κἀκεῖνη δίκην δώσει κἀγὼ τὸν ἐπάρατον βίον κα-
 ταλίπομι' [ἄν].” “Εὐφήμησον” ὁ Κλεινίας ἔφη· “καὶ
 τολμήσεις οὕτως ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἀποθανεῖν, νο-
 μιζόμενος φονεύς, καὶ ταῦτα Λευκίππης;” “Οὐδέν”
 εἶπον “αἰσχρόν, ὃ λυπεῖ τὸν ἐχθρόν.”
- 10 Καὶ ἡμεῖς [μὲν] ἐν τούτοις ἤμεν, τὸν δὲ ἄνθρω- 5
 πον ἐκεῖνον τὸν μηνυτὴν τοῦ ψευδοῦς φόνου μετὰ
 μικρὸν ἀπολύει [ὁ ἐπὶ] τῶν δεσμῶν, φάσκων τὸν
 ἄρχοντα κελεῦσαι κομίζεῖν αὐτὸν δώσοντα λόγον ὧν
 αἰτίαν ἔσχεν. Ἐμὲ δὲ παρηγόρει Κλεινίας καὶ ὁ Σά- 6
- 15 τυρος, εἰ πως δύναιντο πείσαι, μηδὲν ὧν διενοήθη
 εἰς τὴν δίκην εἰπεῖν· ἀλλ' ἐπέβαινον οὐδέν. Ἐκεῖ-
 νην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν καταγωγὴν τινα μισθωσά-
 μενοι μετρώσαντο, ὡς ἂν μηκέτι παρὰ τῷ τῆς Με-
 λίτης εἶεν συντρόφω.
- 20 Τῇ δ' ὑστεραία ἀπηγόμενη ἐπὶ τὸ δικαστήριον. 7
 Παρασκευὴ δὲ πολλὴ ἦν τοῦ Θερσάνδρου κατ' ἐμοῦ,
 καὶ πλῆθος ῥητόρων οὐχ ἦττον δέκα· καὶ ἡ Μελίτη
 σπουδῇ πρὸς τὴν ἀπολογία παρεσκευάστο. Ἐπεὶ 2
 δὲ ἐπαύσαντο λέγοντες, αἰτήσας κἀγὼ λόγον “ἀλλ'
 25 οὔτοι μὲν” ἔφην “ληροῦσι πάντες, καὶ οἱ Θερσάν-
 δρω καὶ οἱ Μελίτη συνειπόντες· ἐγὼ δὲ πᾶσαν ὑμῖν
 ἐρῶ τὴν ἀλήθειαν. Ἦν ἐρωμένη μοι πάλαι Βυ- 3
 ζαντία μὲν γένος, Λευκίππη δὲ τούνομα. Ταύτην
 τεθνάναι δοκῶν (ἦρπαστο γὰρ ὑπὸ ληστῶν ἐν Αἰ-
 30 γύπτῳ) Μελίτη περιτυγχάνω, κἀκεῖθεν ἀλλήλοις
 συνόντες ἤκομεν ἐνταῦθα κοινῇ καὶ τὴν Λευκίππην
 εὐρίσκομεν Σωσθένει δουλεύουσαν διοικητῇ τι

4 τῶν Θερσάνδρου χωρίων. Ὅπως δὲ τὴν ἐλευθέραν
 ὁ Σωσθένης εἶχε δούλην ἢ τίς ἢ κοινωνία τοῖς λη-
 σταῖς πρὸς αὐτόν, ὑμῖν καταλείπω σκοπεῖν. Ἐπει
 τοίνυν ἔμαθεν ἡ Μελίτη τὴν προτέραν εὐρόντα με
 γυναῖκα, φοβηθεῖσα μὴ πρὸς αὐτὴν ἀποκλίναιμι τὸν 15
 5 νοῦν, συμβουλεύεται τὴν ἄνθρωπον ἀνελεῖν. Κάμοι
 συνεδόκει (τί γὰρ οὐ δεῖ τάληθῆ λέγειν;) ἐπει τῶν
 αὐτῆς με κύριον ἀποφανεῖν ὑπισχνεῖτο. Μισθοῦμαι
 ἕνα δὴ τινα πρὸς τὸν φόνον, ἑκατὸν δ' ὁ μισθὸς ἦν
 τοῦ φόνου χρυσοῦ. Καὶ ὁ μὲν δὴ τὸ ἔργον δράσας 10
 οἴχεται καὶ τότε γέγονεν ἀφανῆς, ἐμὲ δὲ ὁ ἔρως
 6 εὐθύς ἠμύνατο. Ὡς γὰρ ἔμαθον ἀνηρημένην, μετε-
 νόουν καὶ ἔκλαον καὶ ἤρων καὶ νῦν ἐρῶ. Διὰ τοῦτο
 ἔμαντοῦ κατεῖπον, ἵνα με πέμψητε πρὸς τὴν ἐρωμέ-
 νην· οὐ γὰρ φέρω νῦν ζῆν, καὶ μαιφόνος γενόμενος 15
 καὶ φιλῶν ἦν ἀπέκτεινα.”

8 Ταῦτα εἰπόντος ἐμοῦ πάντας ἔκπληξις κατέσχε
 ἐπὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ πράγματος, μάλιστα δὲ τὴν
 Μελίτην. Καὶ οἱ μὲν τοῦ Θερσάνδρου ῥήτορες μεθ'
 ἡδονῆς ἀνεβόησαν ἐπινίκιον, οἱ δὲ τῆς Μελίτης ἀνε- 20
 2 πύθοντο τίνα ταῦτα εἶη τὰ λεχθέντα. Ἡ δὲ τὰ μὲν
 ἔτεθορύβητο, τὰ δὲ ἠρνεῖτο, τὰ δὲ διηγεῖτο σπουδῆ
 μάλα καὶ σαφῶς, τὴν μὲν Λευκίππην εἰδέναί λέ-
 γουσα καὶ ὅσα εἶπον, ἀλλὰ τὸν γε φόνον οὐ· ὥστε
 κακείνους διὰ τὸ τὰ πλείω μοι συνάδειν ὑπόνοιαν 25
 ἔχειν κατὰ τῆς Μελίτης καὶ ἀπορεῖν ὅτῳ χρήσαιντο
 λόγῳ πρὸς τὴν ἀπολογία.

9 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεινίας θορύβου πολλοῦ κατὰ
 τὸ δικαστήριον ὄντος ἀνελθὼν “κάμοί τινα λόγον”
 εἶπε “συγχωρήσατε· περὶ γὰρ ψυχῆς ἀνδρὸς ὁ ἀγών.” 30
 2 Ὡς δὲ ἔλαβε, δακρῶν γεμισθεὶς “ἄνδρες” εἶπεν
 “Ἐφέσιοι, μὴ προπετῶς καταγνῶτε θάνατον ἀνδρὸς

ἐπιθυμοῦντος ἀποθανεῖν, ὅπερ φύσει τῶν ἀτυχοῦν-
 των ἐστὶ φάρμακον· κατέψευσται γὰρ ἑαυτοῦ τὴν τῶν
 ἀδικούντων αἰτίαν, ἵνα πάθῃ τὴν τῶν δυστυχοῦντων
 τιμωρίαν. Ἄ δὲ ἠτύχησε διὰ βραχέων ἔρω. Ἐρω- 3
 5 μένην εἶχεν, ὡς εἶπεν· τοῦτο γὰρ οὐκ ἐψεύσατο· καὶ
 ὅτι λησται ταύτην ἤρπασαν καὶ τὰ περὶ Σωσθένους
 καὶ πάνθ' ὅσα πρὸ τοῦ φόνου διηγήσατο, πέπρακται
 τὸν τρόπον τοῦτον. Αὕτη γέγονεν ἐξαίφνης ἀφανής, 4
 οὐκ οἶδ' ὅπως, οὔτ' εἴ τις ἀπέκτεινεν αὐτήν, οὔτ' εἰ
 10 ξῆ κλαπεῖσα· πλὴν ἐν τοῦτο οἶδα μόνον, τὸν Σωσθέ-
 νην αὐτῆς ἔρωντα καὶ αἰκισάμενον βασάνοις πολλαῖς
 ἐφ' οἷς οὐκ ἐτύγχανε, καὶ φίλους ἔχοντα ληστήας.
 Οὗτος οὖν ἀνηρῆσθαι δοκῶν τὴν γυναῖκα ξῆν οὐκέτι
 θέλει καὶ διὰ τοῦτο ἑαυτοῦ φόνον κατεψεύσατο. Ὅτι 5
 15 μὲν γὰρ ἐπιθυμεῖ θανάτου, καὶ αὐτὸς ὠμολόγησε, καὶ
 ὅτι διὰ λύπην τὴν ἐπὶ [τῆ] γυναικί. Σκοπεῖτε δὲ εἰ
 τις ἀποκτεῖνας τινὰ ἀληθῶς ἐπαποθανεῖν αὐτῷ θέλει
 καὶ ξῆν δι' ὀδύνην οὐ φέρει. Τίς οὕτω φιλόστορ- 6
 γος φονεύς; ἢ ποῖον μῖσός ἐστίν οὕτω φιλούμενον;
 20 Μή, πρὸς θεῶν, μὴ πιστεύσητε, μηδὲ ἀποκτείνητε
 ἄνθρωπον ἐλέου μᾶλλον ἢ τιμωρίας δεόμενον. Εἰ δὲ
 αὐτὸς ἐπεβούλευσεν, ὡς λέγει, τὸν φόνον, εἰπάτω
 τίς ἐστίν ὁ μεμισθωμένος, δειξάτω τὴν ἀνηρημένην.
 Εἰ δὲ μήθ' ὁ ἀποκτεῖνας ἐστὶ μήθ' ἡ ἀνηρημένη, τίς 7
 25 ἦκουσε πώποτε τοιοῦτον φόνον; Ἡρώων' φησὶ Μελί-
 τίης· διὰ τοῦτο Λευκίππην ἀπέκτεινα. Πῶς οὖν
 Μελίτης φόνον κατηγορεῖ, ἥς ἦρα, διὰ Λευκίππην
 δὲ νῦν ἀποθανεῖν ἐθέλει, ἣν ἀπέκτεινεν; οὕτω γὰρ 8
 ἂν τις καὶ μισοῖ τὸ φιλούμενον καὶ φιλοῖ τὸ μι-
 30 σούμενον; Ἄρ' οὖν οὐ πολὺ μᾶλλον ἂν καὶ ἐλεγ-
 χόμενος ἠρνήσατο τὸν φόνον, ἵνα καὶ σώσῃ τὴν ἔρω-
 μένην καὶ ὑπὲρ τῆς ἀνηρημένης μὴ μάτην ἀποθάνῃ;

- 9 Διὰ τί οὖν Μελίτης κατηγορήσεν, εἰ μηδὲν αὐτῇ
 τοιοῦτο πέπρακται; Ἐγὼ καὶ τοῦτο πρὸς ὑμᾶς ἔρω,
 καὶ πρὸς τῶν θεῶν μὴ με νομίσητε διαβάλλειν θέ-
 λοντα τὴν γυναῖκα ποιήσασθαι τὸν λόγον, ἀλλ' ὡς
- 10 τὸ πᾶν ἐγένετο. Μελίτη μὲν ἐπεπόνθει [τι] πρὸς 5
 τοῦτον ἔρωτικὸν καὶ περὶ τοῦ γάμου διείλεκτο, πρὶν
 ὁ θαλάττιος οὗτος ἀνεβίω νεκρός: ὁ δὲ οὐκ εἶχεν
 οὔτως, ἀλλὰ καὶ πάνυ ἐρωμένως τὸν γάμον ἀπε-
 κρούετο, κὰν τούτῳ τὴν ἐρωμένην εὐρών, ὡς ἔφη,
 παρὰ τῷ Σωσθένει ζῶσαν, ἣν ᾤετο νεκράν, πολὺ 10
- 11 μᾶλλον πρὸς τὴν Μελίτην εἶχεν ἀλλοτριώτερον. Ἡ
 δὲ πρὶν μαθεῖν ἐρωμένην οὔσαν αὐτῷ τὴν παρὰ τῷ
 Σωσθένει, ταύτην ἠλέησέ τε καὶ ἔλυσε τῶν δεσμῶν,
 οἷς ἦν ὑπὸ τοῦ Σωσθένους δεδεμένη, καὶ εἰς τὴν
 οἰκίαν τε εἰσεδέξατο καὶ τᾶλλα ὡς πρὸς ἐλευθέραν 15
 δυστυχήσασαν ἐφιλοτιμήσατο· ἐπειδὴ δὲ ἔμαθεν,
 ἔπεμψεν εἰς τοὺς ἀγροὺς διακονησομένην αὐτῇ· καὶ
- 12 μετὰ ταῦτά φασιν ἀφανῆ γεγονέναι. Καὶ ὅτι ταῦτα
 οὐ ψεύδομαι, ἢ Μελίτη συνομολογήσει καὶ θεράπαι-
 ναι δύο, μεθ' ὧν αὐτὴν ἐπὶ τοὺς ἀγροὺς ἐξέπεμψεν. 20
 Ἐν μὲν δὴ τοῦτο πρὸς ὑπόνοιαν ἤγαγε τοῦτον μὴ
 ἄρα φονεύσασα εἶη τὴν Λευκίππην διὰ ζηλοτυπίαν
 αὐτῆ· ἕτερον δέ τι αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς ὑπονοίας βε-
 βαίωσιν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ συμβάν καὶ καθ' αὐτοῦ
- 13 καὶ κατὰ τῆς Μελίτης ἐξηγήσανε. Τῶν δεσμοτῶν τις 25
 ὀδυρόμενος ἑαυτοῦ τὴν συμφορὰν, ἔλεγεν [ἐν] ὁδῷ
 τινι κεκοινωνηκέναι κατ' ἄγνοιαν ἀνδρὶ φονεῖ, δε-
 δρακέναι δ' ἐκεῖνον γυναικὸς φόνον ἐπὶ μισθῷ. Καὶ
 τοῦνομα ἔλεγε· Μελίτην μὲν εἶναι τὴν μισθωσαμέ-
- 14 νην, Λευκίππην δὲ τὴν ἀνηρημένην. Εἰ δὲ ταῦτα 30
 γέγονεν οὔτως, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, μαθεῖν δ' ὑμῖν
 ἐξέσται. Ἔχετε τὸν δεδεμένον· εἰσὶν αἱ θεράπαιναι·

ἔστιν ὁ Σωσθένης. Ὁ μὲν ἐρεῖ πόθεν ἔσχε τὴν Λευκίππην δούλην, αἱ δὲ πῶς γέγονεν ἀφανής, ὁ δὲ περὶ τοῦ μισθωτοῦ καταγορεύσει. Πρὶν δὲ μάθητε τούτων ἕκαστον, οὔτε ὅσιον οὔτε εὐσεβὲς νεανίσκον ἄθλιον
 5 ἀνελεῖν, πιστεύσαντας μανίας λόγοις· μαίνεται γὰρ ὑπὸ λύπης.”

Ταῦτα εἰπόντος τοῦ Κλεινίου, τοῖς μὲν πολλοῖς 10 ἐδόκει πιθανὸς ὁ λόγος, οἱ δὲ τοῦ Θέρσανδρου ῥήτορες καὶ ὅσοι τῶν φίλων συμπαρήσαν, ἐπεβόων ἀνελεῖν τὸν ἀνδροφόνον τὸν αὐτοῦ κατειπόντα θεοῦ προνοία. Μελίτη [δὲ] τὰς θεραπαινίδας ἐδίδου καὶ 2 Θέρσανδρον ἡξίου διδόναι Σωσθένην· τάχα γὰρ αὐτὸν εἶναι τὸν Λευκίππην ἀνηρηκότα· καὶ οἱ συναγορεύοντες αὐτῇ ταύτην μάλιστα προεφέροντο πρό-
 15 κλησιν. Ὁ δὲ Θέρσανδρος φοβηθεὶς λάθρα τινὰ τῶν 3 παραστατῶν εἰς τὸν ἀγρὸν ἀποστέλλει πρὸς τὸν Σωσθένην, κελεύσας τὴν ταχίστην ἀφανῆ γενέσθαι, πρὶν τοὺς ἐπ’ αὐτὸν πεμφθέντας ἤκειν· ὅς δὴ ἐπιβὰς ἵππου σπουδῇ μάλα πρὸς αὐτὸν ἔρχεται καὶ τὸν
 20 κίνδυνον λέγει καὶ ὥς, εἰ ληφθεῖη, εἰς βασάνους ἀπαχθήσεται. Ὁ δὲ ἔτυχε μὲν ἐν τῷ τῆς Λευκίππης 4 δωματίῳ παρῶν, κατεπάδων αὐτῆς· κληθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ παρόντος σὺν βοῇ καὶ ταραχῇ πολλῇ προέρχεται, καὶ ἀκούσας τὰ ὄντα, μεστὸς γενόμενος δέους καὶ
 25 ἤδη νομίζων τοὺς δημίους ἐπ’ αὐτὸν παρεῖναι, ἐπιβὰς ἵππου σπουδῇ μάλα ἐλαύνει [τὴν] ἐπὶ Σμύρνης· ὁ δὲ ἄγγελος πρὸς τὸν Θέρσανδρον ἀναστρέφει. Ἀληθῆς δὲ ἔστιν, ὥς ἔοικεν, ὁ λόγος, ὅτι μνήμην ἐκ-
 30 ἑαυτοῦ φοβηθεὶς, ἀπαξάπαντων ἐξελάθητο τῶν ἐν

20 post ληφθεῖη: παρῶν

ποσὶν ὑπ' ἐκπλήξεως, ὡς μηδὲ τοῦ τῆς Λευκίππης
 δωματίου κλείσαι τὰς θύρας. Μάλιστα γὰρ τὸ τῶν
 δούλων γένος ἐν οἷς ἂν φοβηθῆ σφόδρα δειλὸν ἐστίν.

- 11 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ Θέρσανδρος πρὸ τῆς προκλήσεως
 ἀπὸ τῆς Μελίτης οὕτω γενομένης παρελθὼν "ἱκανῶς 5
 μὲν" εἶπεν "οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστι, κατελήρησε μυ-
 θολογῶν· ἐγὼ δὲ ὑμῶν τεθαύμακα τῆς ἀναλγησίας
 εἰ φονέα ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβόντες (μεῖζον δὲ τῆς
 φωράσεως τὸ αὐτὸν ἑαυτοῦ κατειπεῖν) οὐ δὴ κε-
 λεύετε τῷ δημίῳ, καθέξεσθε δὲ γόητος ἀκούοντες 10
 πιθανῶς μὲν ὑποκρινομένου, πιθανῶς δὲ δακρύον-
 τος, ὃν νομίζω καὶ αὐτὸν κοινωνὸν γενόμενον τοῦ
 φόνου περὶ ἑαυτοῦ φοβεῖσθαι, ὥστ' οὐκ οἶδα τί δεῖ
 βασάνων ἔτι περὶ πράγματος οὕτω σαφῶς ἐληλεγμέ-
 2 νου. Δοκοῦσι δὲ καὶ ἄλλον τινὰ ἐργάσασθαι φόνον. 15
 Ὁ γὰρ Σωσθένης οὗτος, ὃν αἰτοῦσι παρ' ἐμοῦ, τρί-
 την ταύτην ἡμέραν γέγονεν ἀφανής, καὶ ἔστιν οὐ
 πόρρω τινὸς ὑπονοίας μὴ ἄρα τῆς τούτων ἐπιβουλῆς
 γέγονεν ἔργον· αὐτὸς γὰρ ἐτύγγανεν ὁ τὴν μοιχείαν
 μοι κατειπὼν· ὥστε εἰκότως ἀποκτεῖναί μοι δοκοῦσιν 20
 αὐτόν· καὶ τοῦτ' εἰδότες ὡς οὐκ ἂν ἔχοιμι παρασχεῖν
 τὸν ἄνθρωπον, πρόκλησιν περὶ αὐτοῦ πεποιήνται
 3 πάνυ κακούργως. Εἴη μὲν οὖν κάκεῖνον φανῆναι καὶ
 μὴ τεθνάναι· τί δὲ καί, εἰ παρῆν, ἔδει παρ' αὐτοῦ
 μαθεῖν; Εἴ τινα κόρην ἐωνήσατο; τοιγαροῦν ἐωνη- 25
 μένος ἔστω· καὶ εἰ ταύτην ἔσχε Μελίτη; λέγει καὶ
 τοῦτο δι' ἐμοῦ. Ἀπήλλακται μὲν δὲ Σωσθένης ταῦτα
 εἰπὼν· τούντεῦθεν δὲ ὁ λόγος μοι πρὸς Μελίτην καὶ
 4 Κλειτοφῶντα. Τί μου τὴν δούλην λαβόντες πεποιή-
 κατε; δούλη γὰρ ἦν ἐμῇ Σωσθένους αὐτὴν ἐωνημέ- 30
 νου, καὶ εἰ περιῆν καὶ μὴ πρὸς αὐτῶν ἐπεφόνευτο,
 5 πάντως ἂν ἐδούλευεν ἐμοί." Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ὁ

Θέρσανδρος πάνυ κακοήθως παρενέβαλεν, ἵνα κἄν ὕστερον ἢ Λευκίππη φωραθῆ ζῶσα, πρὸς δουλείαν αὐτὴν ἀγάγη. Εἶτα προσετίθει "Κλειτοφῶν μὲν οὖν ὠμολόγησεν ἀνηρηκέναι καὶ ἔχει τὴν δίκην, Μελίτη δὲ ἀρνεῖται. Πρὸς ταύτην αἱ τῶν θεραπεινίδων εἰσι βάσανοι. Ἄν γὰρ φανῶσι παρὰ ταύτης λαβοῦσαι τὴν κόρην, εἶτα οὐκέτι πάλιν ἀγαγοῦσαι, τί γέγονε; τί δὲ ὅλως ἐξεπέμπετο καὶ πρὸς τίνα; Ἄρ' οὐκ εὐδηλον τὸ πρᾶγμα, ὡς συσκευασάμενοι ἤσαν τινας ὡς κτε-
 10 νοῦντας; Αἱ δὲ θεράπαινοι τούτους μὲν, ὡς εἰκός, οὐκ ἤδεσαν, ἵνα μὴ μετὰ πλειόνων μαρτύρων γενόμενον τὸ ἔργον κίνδυνον ἔχη μείζονα· κατέλιπον δὲ αὐτὴν ἔνθα ἦν ὁ τῶν ληστῶν λόχος λανθάνων, ὥστε ἐνεχώρει μηδὲ ἐκείνας τὸ γενόμενον ἑωρακέναι. Ἐλή-
 15 ρησε δὲ καὶ περὶ δεσμώτου τινός, ὡς εἰπόντος περὶ τοῦ φόνου. Καὶ τίς ὁ δεσμώτης οὗτος, ὃς τῷ στρα-
 τηγῷ μὲν οὐδὲν εἶπε, τούτῳ δὲ μόνῳ τὰ ἀπόρητα διελέγετο τοῦ φόνου, πλὴν εἰ μὴ κοινωνοῦντα ἐγνώ-
 ρισεν; Οὐ παύσεσθε φληνάφων ἀνεχόμενοι κενῶν
 20 καὶ τηλικούτου ἔργου τιθέμενοι παιδιάν; Οἴεσθε χω-
 ρὶς θεοῦ τοῦτον ἑαυτοῦ κατειπεῖν;"

Ταῦτα λέγοντος τοῦ Θερσάνδρου καὶ διομνυμέ- 12
 νου περὶ τοῦ Σωσθένους οὐκ εἰδέναι τί γέγονεν, ἔδοξε τῷ προέδρῳ τῶν δικαστῶν (ἦν δὲ τοῦ βασιλι-
 25 κοῦ γένους καὶ τὰς μὲν φονικὰς ἐδίκαζε δίκας, κατὰ
 δὲ τὸν νόμον συμβούλους ἐκ τῶν γεραιτέρων εἶχεν, οὓς ἐπιγνώμονας ἐλάμβανε τῆς γνώσεως) ἔδοξεν οὖν
 αὐτῷ διασκοπήσαντι σὺν τοῖς παρέδροις αὐτοῦ θά-
 νατον μὲν ἑμοῦ καταγνῶναι κατὰ τὸν νόμον, ὃς ἐκέ-
 30 λευσε τὸν αὐτοῦ κατειπόντα φόνον τεθνάναι, περὶ δὲ
 Μελίτης κρίσιν γενέσθαι δευτέραν ἐν ταῖς βασάνοις
 τῶν θεραπεινίδων, Θέρσανδρον δὲ ἐπομόσαι περὶ

- τοῦ Σωσθένους ἐν γράμμασιν, ἢ μὴν οὐκ εἰδέναι τί
 γέγονε, καὶ μὲ δέ, ὡς ἤδη κατάδικον, βασανισθῆναι
 2 περὶ τοῦ Μελίτην τῷ φόνῳ συνεγνωκέναι. Ἄρτι δέ
 μου δεθέντος καὶ τῆς ἐσθῆτος τοῦ σώματος γεγυμνω-
 μένου μετεώρου τε ἐκ τῶν βρόχων κρεμαμένου, καὶ 5
 τῶν μὲν μάστιγας κομιζόντων τῶν δὲ πῦρ καὶ τροχόν,
 ἀνοιμώξαντος δὲ τοῦ Κλεινίου καὶ ἐπικαλοῦντος τοὺς
 θεούς, ὁ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερεὺς δάφνην ἐστεμμένος
 3 προσιών ὁρᾶται. Σημεῖον δὲ τοῦτο ἐστὶν ἠκούσης
 θεωρίας τῇ θεῷ· τοῦτο δὲ ὅταν γένηται, πάσης εἶναι 10
 δεῖ τιμωρίας ἐκεχειρίαν ἡμερῶν τοσούτων, ὅσων οὐκ
 ἐπετέλεσαν τὴν θυσίαν οἱ θεωροί. Οὕτω μὲν δὴ
 τότε τῶν δεσμῶν ἐλύθη. Ἦν δὲ ὁ τὴν θεωρίαν
 4 ἄγων Σώστρατος, ὁ τῆς Λευκίππης πατήρ. Οἱ γὰρ
 Βυζάντιοι, τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιφανείσης ἐν τῷ πολέμῳ 15
 τῷ πρὸς τοὺς Θραῖκας, νικήσαντες ἐλογίσαντο δεῖν
 αὐτῇ θυσίαν ἀποστέλλειν τῆς συμμαχίας ἐπινίκιον·
 ἦν δὲ καὶ ἰδίᾳ τῷ Σωστράτῳ νύκτωρ ἢ θεὸς ἐπιστάσα.
 Τὸ δὲ ὄναρ ἐσήμαινε τὴν θυγατέρα εὐρήσειν ἐν
 Ἐφέσῳ καὶ τὰδελφοῦ τὸν υἱόν. 20
- 13 Παρὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ ἡ Λευκίππη τὰς
 μὲν τοῦ δωματίου θύρας ἀνεωγμένας ὁρῶσα, τὸν δὲ
 Σωσθένην μὴ παρόντα περιεσκόπει μὴ πρὸ θυρῶν
 εἶη. Ὡς δ' ἦν οὐδαμοῦ, θάρσος αὐτὴν καὶ ἐλπίς ἢ
 συνήθης εἰσέρχεται· μνήμη γὰρ αὐτῇ τοῦ πολλάκις 25
 παρὰ δόξαν σεσῶσθαι πρὸς τὸ παρὸν τῶν κινδύνων
 2 [τὴν ἐλπίδα] προὔξενει ἀποχρηῆσθαι τῇ Τύχῃ. Καὶ (ἦν
 γὰρ τῶν ἀγρῶν πλησίον τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερόν)
 ἐκτρέχει τε ἐπ' αὐτὸ καὶ ἔχεται τοῦ νεώ. Τὸ δὲ πα-
 λαιὸν ἄβατος ἦν γυναιξὶν ἐλευθέραις οὗτος ὁ νεώς, 30
 3 ἀνδράσι δὲ ἐπετέτραπτο καὶ παρθένοις. Εἰ δέ τις
 εἶσω παρῆλθε γυνή, θάνατος ἦν ἢ δίκη, πλὴν εἰ μὴ

δούλη τις ἦν ἐγκαλοῦσα τῷ δεσπότη. Ταύτη δὲ ἐξῆν
 ἱκετεύειν τὴν θεόν, οἱ δὲ ἄρχοντες ἐδίκαζον αὐτῇ τε
 καὶ τῷ δεσπότη· καὶ εἰ μὲν ὁ δεσπότης οὐδὲν ἔτυχεν
 ἀδικῶν, αὐθις τὴν θεράπαιναν ἐλάμβανεν, ὁμόσας
 15 μὴ μνησικακήσειν τῆς καταφυγῆς· εἰ δὲ ἔδοξεν [ἦ]
 θεράπαινα δίκαια λέγειν, ἔμενευ αὐτοῦ δούλη τῇ
 θεῷ. Ἄρτι δὲ τοῦ Σωστράτου τὸν ἱερέα παραλαβόν- 4
 τος καὶ ἐπὶ τὰ δικαστήρια παρελθόντος, ὡς ἂν ἐπι-
 σχολίη τὰς δίκας, εἰς τὸ ἱερὸν ἢ Λευκίππη παρῆν,
 10 ὥστε μικροῦ τινος ἀπελείφθη τοῦ μὴ τῷ πατρὶ συν-
 τυχεῖν.

Ὡς δ' ἀπηλλάγην ἐγὼ τῶν βασάνων, διελέλυτο 14
 μὲν τὸ δικαστήριον, ὄχλος δ' ἦν περὶ ἐμὲ καὶ θόρυ-
 βος τῶν μὲν ἐλεούντων, τῶν δὲ ἐκθρειαζόντων, τῶν
 15 δὲ ἀναπνυθανομένων. Ἐνθα καὶ ὁ Σώστρατος ἐπι-
 στάς ὄρα με καὶ γνωρίζει. Καὶ γάρ, ὡς ἔφην ἐν ἀρχῇ 2
 τῶν λόγων, ἐν Τύρῳ ποτε ἐγεγόνει περὶ τὴν τῶν
 Ἡρακλείων ἑορτὴν καὶ χρόνου πολλοῦ διατρίψας
 ἔτυχεν ἐν Τύρῳ, πρὸ πολλοῦ τῆς ἡμετέρας φυγῆς·
 20 ὥστε ταχύ μου τὴν μορφὴν συνεβάλετο, καὶ διὰ τὸ
 ἐνύπνιον φύσει προσδοκῶν εὐρήσειν ἡμᾶς. Προσελ- 3
 θὼν οὖν μοι "Κλειτοφῶν οὗτος, Λευκίππη δὲ ποῦ;"
 Ἐγὼ μὲν οὖν γνωρίσας αὐτὸν εἰς γῆν ἔνευσα, οἱ δὲ
 παρόντες αὐτῷ διηγοῦντο ὅσα εἶπον κατ' ἐμαντοῦ·
 25 καὶ ὅς ἀνοιμῶξας καὶ κοψάμενος τὴν κεφαλὴν ἐμπηδᾶ
 μου τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ μικροῦ δεῖν ἐξώρυσεν αὐ-
 τούς· οὐδὲ γὰρ ἐπεχείρουν κωλύειν ἐγώ, παρῆχον
 δὲ τὸ πρόσωπον εἰς τὴν ὕβριν. Ὁ δὲ Κλεινίας προσ- 4
 ελθὼν εἶργε παρηγορῶν αὐτὸν ἅμα καὶ λέγων "τί
 30 ποιεῖς, ἄνθρωπε; τί μάτην ἐξηγρίωσαι κατ' ἀνδρός,
 ὅς μᾶλλον σοῦ Λευκίππην φιλεῖ; Θάνατον γοῦν ὑπέ-
 στη παθεῖν, ὅτι τεθνάναι αὐτὴν ἔδοξεν." ἄλλα τε

- 5 πολλὰ ἔλεγε παραμυθούμενος αὐτόν. Ὁ δὲ ᾠδύρετο
καλῶν τὴν Ἄρτεμιν ἔπι τοῦτό με, δέσποινα, ἤγαγες
ἐνταῦθα; τοιαῦτά σου τῶν ἐνυπνίων τὰ μαντεύ-
ματα; Καγὼ μὲν ἐπίστευόν σου τοῖς ὄνειροις καὶ
εὐρήσειν παρὰ σοὶ προσεδόκων τὴν θυγατέρα· καλὸν 5
δέ μοι δῶρον δέδωκας· εὖρον τὸν ἀνδροφόνον αὐτῆς
6 παρὰ σοί.” Καὶ ὁ Κλεινίας ἀκούσας τοῦ τῆς Ἄρτέ-
μιδος ἐνυπνίου περιχαρῆς ἐγένετο καὶ λέγει “θάρρει,
πάτερ, ἡ Ἄρτεμις οὐ ψεύδεται· ζῆ σοὶ Λευκίππη·
πίστευσόν μου τοῖς μαντεύμασιν. Οὐχ ὄρας καὶ 10
τοῦτον ὡς ἐκ τῶν βασάνων νῦν κρεμάμενον ἐξήρ-
πασεν;”
15. Ἐν τούτῳ δὲ ἔρχεται τις τῶν τοῦ νεῶ προπόλων
ἐπὶ τὸν ἱερέα σπουδῆ μάλα θέων καὶ λέγει πάντων
ἀκούοντων “κόρη τις ἐπὶ τὴν Ἄρτεμιν ξένη κατέφυ- 15
γεν.” Ἐγὼ μὲν δὴ τοῦτο ἀκούσας ἀναπτεροῦμαι
καὶ τὰ ὄμματα ἀνεγείρω καὶ ἀναβιοῦν ἠρχόμην· ὁ
δὲ Κλεινίας πρὸς τὸν Σώστρατον “ἀληθῆ μου, πά-
τερ” εἶπε “τὰ μαντεύματα,” καὶ ἅμα πρὸς τὸν ἄγ-
2 γελον εἶπε “μὴ καλή;” “Οὐκ ἄλλην τοιαύτην” ἔφη 20
“μετὰ τὴν Ἄρτεμιν εἶδον.” Πρὸς τοῦτο ἐγὼ πηδῶ
καὶ βοῶ “Λευκίππην λέγεις.” “Καὶ μάλα” ἔφη· “κα-
λεῖσθαι γὰρ τοῦτο ἔλεγεν αὐτή, καὶ πατρίδα Βυ-
3 ζάντιον καὶ πατέρα Σώστρατον ἔχειν.” Ὁ μὲν δὴ
Κλεινίας ἀνεκρότησε παιανίσας, ὁ δὲ Σώστρατος 25
ὑπὸ χαρᾶς κατέπεσεν, ἐγὼ δὲ ἐξάλλομαι μετὰ τῶν
δεσμῶν εἰς αἴερα, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ὡς ἀπὸ μηχανῆς
βληθεὶς ἐπετόμην· οἱ δὲ φυλάσσοντες ἐδίωκον, νο-
μίζοντες ἀποδιδράσκειν, καὶ ἐβόων τοῖς ἐντυγχάνουσι
4 λαβέσθαι. Ἄλλ’ εἶχον οἱ πόδες μου τότε πτερὰ. Μό- 30
λις οὖν τινες μαινομένου μου πρὸς τὸν δρόμον λαμ-
βάνονται, καὶ οἱ φύλακες ἅμα παρῆσαν καὶ ἐπεχεί-

ρουν με τύπτειν· ἐγὼ δὲ ἤδη θαρρῶν ἡμυνόμην, οἱ δὲ εἶλκόν με εἰς τὸ δεσμωτήριον.

Κὰν τούτῳ παρῆν ὁ Κλεινίας καὶ ὁ Σώστρα- 16
τος. Καὶ ὁ μὲν Κλεινίας ἐβόα "ποῖ ἄγετε τὸν ἄνθρω-
5 πον; οὐκ ἔστι φονεὺς ἐφ' ἧ καταδεδίκαται." Καὶ ὁ
Σώστρατος ἐν μέρει ταῦτα ἔλεγε καὶ ὡς εἶη αὐτὸς
τῆς ἀνηρῆσθαι δοκούσης πατῆρ· οἱ δὲ παρόντες
μαθόντες τὸ πᾶν εὐφῆμουν τε τὴν "Ἀρτεμιν καὶ
περίσταντό με καὶ ἄγειν εἰς τὸ δεσμωτήριον οὐκ
10 ἐπέτρεπον. Οἱ δὲ φύλακες οὐκ εἶναι κύριοι τοῦ 2
μεθεῖναι καταδικασθέντα πρὸς θάνατον ἄνθρωπον
ἔλεγον, ἕως ὁ ἱερεὺς, τοῦ Σωστράτου δεηθέντος,
ἐνεγνήσατο αὐτὸν ἔχειν καὶ παράξειν εἰς τὸν δῆμον,
ὅταν δέη. Οὕτω μὲν δὴ τῶν δεσμῶν ἀπολύομαι καὶ
15 ἐπὶ τὸ ἱερόν ταχὺ μάλα ἠπειγόμεν, καὶ ὁ Σώστρατος
κατὰ πόδας, οὐκ οἶδα εἰ τὰ ὅμοια ἐμοὶ χαίρων. Οὐκ 3
ἔστι δὲ οὕτως ἄνθρωπος δρομικώτατος, ὃν οὐ τῆς
φήμης φθάνει τὸ πτερόν, ἢ καὶ τότε ἡμᾶς ἐπὶ Λευ-
κίππην προὔλαβεν, ἀπαγγέλλουσα πάντα καὶ τὰ τοῦ
20 Σωστράτου καὶ τὰμά. Ἴδοῦσα δὲ ἡμᾶς ἐξεπήδησε τοῦ
νεῶ καὶ τὸν μὲν πατέρα περιεπτύξατο, τοὺς δ' ὀφθαλ-
μοὺς εἶχεν ἐπ' ἐμέ. Ἐγὼ δὲ εἰστήκειν καὶ πάντα 4
ἔβλεπον εἰς τὸ ἐκείνης πρόσωπον, αἰδοῖ τῆ πρὸς τὸν
Σώστρατον κατέχων ἑμαυτὸν ἐπ' αὐτὴν ἐκθορεῖν.
25 Οὕτως ἀλλήλους ἠσπαζόμεθα τοῖς ὄμμασιν.

Η

"Ἄρτι δὲ ἡμῶν μελλόντων καθέζεσθαι καὶ περὶ
τούτων διαλέγεσθαι Θέρσανδρος σπουδῆ μάλα μάρ-

τυρας ἄγων τινὰς ἔρχεται πρὸς τὸν νεῶν καὶ μεγάλη τῆ φωνῆ πρὸς τὸ ἱερέα "μαρτύρομαι" ἔφη "τῶνδε ἐναντίον ὅτι μὴ δεόντως ἐξαιρῆ δεσμῶν καὶ θανάτου κατεγνωσμένον ἄνθρωπον ἐκ τῶν νόμων ἀποθανεῖν.

- 2 Ἐχεις δὲ καὶ δούλην ἐμήν, γυναῖκα μάχλον καὶ πρὸς 5 ἄνδρας ἐπιμανῆ· ταύτην ὅπως μοι φυλάξῃς." Ἐγὼ δὲ πρὸς τὸ δούλην καὶ γυναῖκα μάχλον ὑπεραλγήσας τὴν ψυχὴν οὐκ ἤνεγκα τῶν ρημάτων τὰ τραύματα, ἀλλ' ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ "σὺ μὲν οὖν" ἔφη "καὶ τριδουλος καὶ ἐπιμανῆς καὶ μάχλος· αὕτη δὲ καὶ 10 3 ἐλευθέρη καὶ παρθένος καὶ ἀξία τῆς θεοῦ." Ὡς δὲ ταῦτα ἤκουσε "καὶ λοιδορεῖς" φήσας "δεσμῶτα καὶ κατάδικε;" παίει με κατὰ τῶν προσώπων μάλα βιαίως καὶ ἐπάγει δευτέραν, ἐκ δὲ τῶν ῥινῶν αἷματος ἔρρεον κρουνοί· ὅλον γὰρ αὐτοῦ τὸν θυμὸν εἶχεν ἢ 15 4 πληγῆ. Ὡς δὲ καὶ τρίτην ἀπροφυλάκτως ἔπαισε, λανθάνει μου τῷ στόματι περὶ τοὺς ὀδόντας προσπταίσας τὴν χεῖρα, καὶ τρωθεῖς τοὺς δακτύλους, μόλις τὴν χεῖρα συνέστειλεν ἀνακραγῶν· καὶ οἱ ὀδόντες ἀμύνουσι τὴν τῶν ῥινῶν ὕβριν· τιτρώσκουσι γὰρ 20 αὐτοὶ τοὺς παίοντας δακτύλους, καὶ ἃ πεποίηκεν ἔπαθεν ἢ χεῖρ.

- 5 Καὶ ὁ μὲν ἐπὶ τῆ πληγῆ μάλ' ἄκων ἀνακραγῶν συνέστειλε τὴν χεῖρα καὶ οὕτως ἐπαύσατο, ἐγὼ δὲ ἰδὼν οἶον ἔχει κακόν, τοῦτο μὲν οὐ προσεποιησάμην, 25 ἐφ' οἷς δὲ ἐτυραννήθην τραγωδῶν ἐνέπλησα βοῆς τὸ ἱερόν.

- 2 "Ποῖ φύγωμεν ἔτι τοὺς βιαίους; ποῖ καταδράμωμεν; ἐπὶ τίνα θεῶν μετὰ τὴν Ἄρτεμιν; Ἐν αὐτοῖς τυπτόμεθα τοῖς ἱεροῖς, ἐν τοῖς τῆς αὐλαίας παιόμεθα 30 χωρίοις. Ταῦτα ἐν ἐρημίαις μόναις γίνεται, ὅπου μηδεὶς μάρτυς μηδ' ἄνθρωπός ἐστι· σὺ δὲ αὐτῶν ἐν

ὄψει τυραννεῖς τῶν θεῶν. Καὶ τοῖς μὲν πονηροῖς αἰ 2
 τῶν ἱερῶν ἀσφάλεια διδόασι καταφυγὴν, ἐγὼ δὲ
 μηδένα ἀδικήσας, ἰκέτης δὲ τῆς Ἀρτέμιδος γενόμενος
 τύπτομαι παρ' αὐτῶ τῶ βωμῶ, βλεπούσης, οἴμοι,
 5 τῆς θεοῦ. Ἐπὶ τὴν Ἀρτεμιν αἰ πληγαί. Καὶ οὐ μέ- 3
 χρι πληγῶν ἢ παροινία, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν προσώπων
 τις λαμβάνει τραύματα, ὡς ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ, καὶ
 μεμίανται τὸ ἔδαφος ἀνθρωπίνῳ αἵματι. Τοιαῦτα
 σπένδει τις θεῶ; Οὐ βάρβαροι ταῦτα καὶ Ταῦροι,
 — 10 καὶ [ἦ] Ἀρτεμις ἢ Σκυθῶν; Οὐ παρ' ἐκείνοις μόνοις
 νεῶς οὕτως αἱμάσσεται· τὴν Ἰωνίαν Σκυθίαν πε-
 ποίηκας, καὶ ἐν Ἐφέσῳ ᾄει τὰ ἐν Ταύροις αἵματα.
 Λαβὲ καὶ ξίφος κατ' ἐμοῦ. Καίτοι τί δέη σιδήρου; 4
 τὰ τοῦ ξίφους πεποίηκεν ἢ χεῖρ. [Ἡ] ἀνδροφόνος
 15 αὕτη καὶ μαιφόνος δεξιὰ τοιαῦτα δέδρακεν οἷα ἐκ
 φασγάνου γίνεται.”

Ταῦτά μου βοῶντος ὁ ὄχλος συνερρῦη τῶν ἐν τῶ 3
 ἱερῶ παρόντων· καὶ οὗτοι ἐκάκιζον αὐτὸν καὶ ὁ ἱερεὺς
 αὐτὸς [ὅτι] οὐκ αἰσχύνεται τοιαῦτα ποιῶν οὕτω φα-
 20 νερωῶς καὶ ἐν τῶ ἱερῶ· ἐγὼ δὲ τεθαρρηκῶς “τοιαῦτα”
 ἔφην “ὦ ἄνδρες, πέπονθα, ἐλεύθερός τε ὢν καὶ πό-
 λεως οὐκ ἀσῆμου, ἐπιβουλευθεῖς μὲν εἰς τὴν ψυχὴν
 ὑπὸ τούτου, σωθεῖς δὲ ὑπὸ τῆς Ἀρτέμιδος, ἢ τοῦτον
 ἀπέφηνε συκοφάντην. Καὶ νῦν προελθεῖν με δεῖ καὶ 2
 25 ἀπονίψασθαι τὸ πρόσωπον ἔξω· μὴ γὰρ ἐνταῦθα
 τοῦτο ποιήσαιμι ἔγωγε, μὴ καὶ τὸ ἱερὸν ὕδωρ τῶ τῆς
 ὕβρεως αἵματι μιανθῇ.”

Τότε μὲν δὴ μόλις ἀφελκύσαντες αὐτὸν ἐξάγουσι 3
 τοῦ ἱεροῦ. Τοσοῦτον δὲ εἶπεν ἀπιὼν “ἀλλὰ τὸ μὲν
 30 σὸν ἤδη κέκριται, καὶ ὅσον οὐδέπω πείσῃ δίκην· τὸ
 δὲ τῆς ψευδοπαρθένου ταύτης ἑταίρας ἢ σύριγξ τι-
 μωρήσεται.”

4 Ὡς δὲ ἀπηλλάγη ποτέ, κἀγὼ ἐξεληθὼν ἐκάθηρα
 τὸ πρόσωπον. Τοῦ δὲ δείπνου καιρὸς ἦν, καὶ ὑπε-
 δέξατο ἡμᾶς ὁ ἱερεὺς μάλα φιλοφρόνως. Ἐγὼ δὲ εἰς
 τὸν Σώστρατον ὀρθοῖς τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν οὐκ ἠδυ-
 νάμην, συνειδῶς οἷα αὐτὸν διατεθείκειν· καὶ ὁ Σώ- 5
 στρατος δὲ τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ὀρῶν ἀμύξεις τῶν
 ἐμῶν, ἄς ἔτυχον ὑπ' αὐτοῦ παθῶν, ἀντησχύνετό με
 βλέπειν· καὶ ἡ Λευκίππη δὲ τὰ πολλὰ εἰς γῆν ἔβλεπε,
 2 καὶ ἦν ὅλον τὸ συμπόσιον αἰδῶς. Προϊόντος δὲ τοῦ
 πότου καὶ τοῦ Διονύσου κατὰ μικρὸν ἐξιλασκομένου 10
 τὴν αἰδῶ (ἐλευθερίας γὰρ οὗτος πατήρ) ἄρχει λόγου
 πρῶτος ὁ ἱερεὺς πρὸς τὸν Σώστρατον “τί οὐ λέγεις,
 ᾧ ξένε, τὸν περὶ ὑμᾶς μῦθον ὅστις ἐστί; δοκεῖ γάρ
 μοι περιπλοκάς τινας ἔχειν οὐκ ἀηδεῖς· οἴνω δὲ μά-
 3 λιστα πρέπουσιν οἱ τοιοῦτοι λόγοι.” Καὶ ὁ Σώστρα- 15
 τος προφάσεως λαβόμενος ἄσμενος “τὸ μὲν κατ' ἐμὲ
 τοῦ λόγου μέρος ἀπλοῦν” εἶπεν “ὅτι Σώστρατος ὄνο-
 μα, Βυζάντιος τὸ γένος, τούτου θεῖος, πατήρ ταύ-
 της· τὸν δὲ λοιπὸν, ὅστις ἐστί, μῦθον [σὺ] λέγε,
 4 τέκνον Κλειτοφῶν, μηδὲν αἰδούμενος. Καὶ γὰρ εἶ 20
 τί μοι συμβέβηκε λυπηρόν, μάλιστα μὲν οὐ σὸν ἐστίν,
 ἀλλὰ τοῦ δαίμονος· ἔπειτα τῶν ἔργων [τῶν] παρελ-
 θόντων ἢ διήγησις τὸν οὐκέτι πάσχοντα ψυχαγωγεῖ
 μᾶλλον ἢ λυπεῖ.”
 5 Κἀγὼ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν τὴν ἀπὸ 25
 Τύρου διηγοῦμαι, τὸν πλοῦν, τὴν ναυαγίαν, τὴν Αἴ-
 γυπτον, τοὺς βουκόλους, τῆς Λευκίππης τὴν ἀπα-
 γωγὴν, τὴν παρὰ τῷ βωμῷ πλαστὴν γαστέρα, τὴν
 Μενελάου τέχνην, τὸν ἔρωτα τοῦ στρατηγοῦ, τὸ
 Χαιρέου φάρμακον, τὴν τῶν ἄηστῶν ἀρπαγὴν, τὸ 30
 2 τοῦ μηροῦ τραῦμα, καὶ ἔδειξα τὴν οὐλήν. Ἐπεὶ δὲ
 κατὰ τὴν Μελίτην ἐγενόμην, ἐξῆρον τὸ δροῦμα ἐμαυ-

τοῦ πρὸς σωφροσύνην μεταποιῶν καὶ οὐδὲν ἐψευδό-
 μην· τὸν Μελίτης ἔρωτα καὶ τὴν σωφροσύνην τὴν
 ἐμήν, ὅσον ἐλιπάρησε χρόνον, ὅσον ἀπέτυχεν, ὅσα
 ἐπηγγείλατο, ὅσα ὠδύρατο· τὴν ναῦν διηγησάμην,
 5 τὸν εἰς Ἐφεσον πλοῦν, καὶ ὡς ἄμφω συνεκαθεύδο-
 μεν, καί, μὰ ταύτην τὴν Ἄρτεμιν, ὡς ἀπὸ γυναικὸς
 ἀνέστη γυνή. Ἐν μόνον παρῆκα τῶν ἑμαυτοῦ δρα- 3
 μάτων, τὴν μετὰ ταῦτα πρὸς Μελίτην αἰδῶ. Ἐπεὶ
 καὶ τὸ δεῖπνον εἶπον καὶ ὡς ἑμαυτοῦ κατεψευσάμην,
 10 καὶ μέχρι τῆς θεωρίας τὸν λόγον συνεπέρανα καὶ τὰ
 μὲν ἐμὰ ταῦτα ἔφην, τὰ δὲ Λευκίππης τῶν ἐμῶν
 μείζονα. Πέπραται, δεδούλευκε, γῆν ἔσκαψε, σε- 4
 σύληται τῆς κεφαλῆς τὸ κάλλος. Τὴν κουρὰν ὄρας.
 Καὶ καθ' ἕκαστον ὡς ἐγένετο διεξήειν. Κὰν τῷδε κα- 5
 15 τὰ τὸν Σωσθένην καὶ Θέρσανδρον γενόμενος, ἐξῆρον
 τὰ αὐτῆς ἔτι μᾶλλον ἢ τὰμά, ἐρωτικῶς αὐτῇ χαριού-
 μενος ἀκούοντος τοῦ πατρός· ὡς πᾶσαν αἰκίαν ἤνεγ-
 κεν εἰς τὸ σῶμα καὶ ὕβριν πλὴν μιᾶς, ὑπὲρ δὲ ταύ-
 τῆς τὰς ἄλλας πάσας ὑπέστη· καὶ ἔμεινε, πάτερ,
 20 τοιαύτη μέχρι τῆς παρουσίας ἡμέρας, οἷαν αὐτὴν ἐξέ-
 πεμψας ἀπὸ Βυζαντίου. Καὶ οὐκ ἐμὸν τοῦτο ἐγκώ- 6
 μιον, ὅτι φυγὴν ἐλόμενος οὐδὲν ἔδρασα ὑπὲρ ὧν
 ἔφυγον, ἀλλ' αὐτῆς, ὅτι καὶ ἐν μέσοις λησταῖς ἔμεινε
 παρθένος καὶ τὸν μέγαν ἐνίκησε ληστήν, Θέρσαν-
 25 δρον λέγω, τὸν ἀναίσχυντον, τὸν βίαιον. Ἐφιλοσο- 7
 φήσαμεν, πάτερ, τὴν ἀποδημίαν· ἐδίωξε γὰρ ἡμᾶς
 ἔρως, καὶ ἦν ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένης φυγή· ἀποδημή-
 σαντες γεγόναμεν ἀλλήλων ἀδελφοί. Εἴ τις ἄρα
 ἐστὶν ἀνδρὸς παρθενία, ταύτην κἀγὼ μέχρι τοῦ
 30 παρόντος πρὸς Λευκίππην ἔχω· ἡ μὲν γὰρ ἦρα ἐκ
 πολλοῦ τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ. Δέσποινα Ἄφρο- 8
 δίτη, μὴ νεμεσήσης ἡμῖν ὡς ὑβρισμένη· οὐκ ἠθέλομεν

ἀπάτορα γενέσθαι τὸν γάμον. Πάρεστιν οὖν ὁ πατήρ· ἦκε καὶ σύ· εὐμενῆς ἡμῖν ἤδη γενοῦ.”

9 Ταῦτα ἀκούοντες ὁ μὲν ἱερεὺς ἐκεχήνει θαυμάζων ἕκαστον τῶν λεγομένων, ὁ δὲ Σώστρατος καὶ ἐπεδάκρυεν, ὅποτε κατὰ Λευκίππην ἐγεγόνειν. Καὶ 5 ἐπεὶ ποτε ἐπαυσάμην “τὰ μὲν ἡμέτερα” εἶπον “ἤκούσατε· ἐν δὲ αἰτῶ μαθεῖν κἀγὼ παρὰ σοῦ, ἱερεῦ, μόνον· τί ποτέ ἐστιν ὁ τελευταῖον ἀπιῶν ὁ Θέρσανδρος κατὰ Λευκίππης προσέθηκε, σύριγγα εἰπών;” “Ἀλλὰ σύ γέ” ἔφη “καλῶς ἀνήρου· καὶ γὰρ εἰδότας ἡμᾶς τὰ 10 περὶ τὴν σύριγγα τοῖς παροῦσιν ὅμως ἀρμόσασθαι προσήκει· κἀγὼ τὸν σὸν ἀμείψομαι μῦθον.

6 Ὅραξ τουτὶ τὸ ἄλσος τὸ κατόπιν τοῦ νεώ. Ἐνθάδε ἐστὶ σπήλαιον ἀπόρρητον γυναιξί, καθαραῖς δὲ εἰσελθούσαις οὐκ ἀπόρρητον παρθένοις· ἀνάκειται δὲ 15 2 σύριγγξ ὀλίγον ἔνδον τῶν τοῦ σπηλαίου θυρῶν. Εἰ μὲν οὖν τὸ ὄργανον καὶ παρ’ ὑμῖν ἐπιχωριάξει τοῖς Βυζαντίοις, ἴστε ὃ λέγω· εἰ δέ τις ὑμῶν ἦττον ὠμίλησε ταύτῃ τῇ μουσικῇ, φέρε καὶ οἶόν ἐστιν εἶπω καὶ τὸν 3 τοῦ Πανὸς πάντα μῦθον. Ἡ σύριγγξ ἀύλοὶ μὲν εἰσι 20 πολλοί, κάλαμος δὲ τῶν ἀύλων ἕκαστος· ἀύλοῦσι δὲ οἱ κάλαμοι πάντες ὥσπερ ἀύλος εἷς· σύγκεινται δὲ 4 στοιχηδὸν ἄλλος ἐπ’ ἄλλον ἠνωμένος. Τὸ πρόσωπον ἰσοστάσιον καὶ τὸ νῶτον, καὶ ὅσοι εἰσὶ τῶν καλάμων βραχὺ μικρῶ λειπόμενοι, τούτων μείζων ὁ μετὰ τοῦ- 25 τον, καὶ ἐπὶ τῷ δευτέρῳ τοσοῦτον, ὅσον τοῦ δευτέρου μείζων ὁ μετὰ τοῦτον τρίτος, καὶ κατὰ λόγον οὕτως ὁ λοιπὸς τῶν καλάμων χορὸς ἕκαστον τοῦ πρό-

5 post ὅποτε: τό | post ἐγεγόνειν: δρᾶμα

12 post μῦθον: εἰπών

19 post τόν: ταύτῃ

σθεν ἴσον ἔχων, τὸ δὲ ἔσω μέσον ἐστὶ τῷ περιττῷ.
 Αἴτιον δὲ τῆς τοιαύτης τάξεως ἢ τῆς ἁρμονίας διανο- 5
 μή. Τὸ μὲν γὰρ ὀξύτατον ἄνω, καὶ ὅσον εἰς τὸ κάτω
 πρῶτον βαρὺ, κατὰ κέρας ἐκάτερον ὁ ἄκρος ἔλαχεν
 5 ἀυλός· τὰ δὲ μεταξὺ τῶν ἄκρων τοῦ ῥυθμοῦ διαστή-
 ματα, πάντες οἱ μεταξὺ κάλαμοι, ἕκαστος ἐπὶ τὸν πέ-
 λας τὸ ὄξυ καταφέρων ἐς τὸν τῷ τελευταίῳ συνάπτει
 βάσει. Ὅσα δὲ ὁ τῆς Ἀθηνᾶς ἀυλός ἐν τοῖς [δακτύ- 6
 λοις] λαλεῖ, τοσαῦτα ὁ τοῦ Πανὸς ἐν τοῖς στόμασιν ἀυλεῖ.
 10 Ἄλλ' ἐκεῖ μὲν οἱ δάκτυλοι κυβερνῶσι τὰ ἀυλήματα,
 ἐνταῦθα δὲ τοῦ τεχνίτου τὸ στόμα μιμεῖται τοὺς δα-
 κτύλους· κἀκεῖ μὲν κλείσας ὁ ἀυλητῆς τὰς ἄλλας ὁπᾶς
 μίαν ἀνοίγει μόνην, δι' ἧς τὸ πνεῦμα καταρρεῖ, ἐν-
 ταῦθα δὲ τοὺς μὲν ἄλλους ἐλευθέρους ἀφῆκε καλά-
 15 μους, μόνῳ δὲ τὸ χεῖλος ἐπιτίθησιν, ὃν ἂν ἐθέλη μὴ
 σιωπᾶν, μεταπηδᾷ τε ἄλλοτε ἐπ' ἄλλον, ὅποι ποτ' ἂν
 ἢ τοῦ κρούματος ἁρμονία καλῆ. Οὕτως αὐτῷ περὶ 7
 τοὺς ἀυλοὺς χορεύει τὸ στόμα. Ἦν δὲ ἡ σύριγξ οὔτε
 ἀυλός ἀπ' ἀρχῆς οὔτε κάλαμος, ἀλλὰ παρθένος εὐει-
 20 δής. Ὁ Πάν οὖν ἐδίωκεν αὐτὴν δρόμον ἐρωτικόν,
 τὴν δὲ ὕλητις δέχεται δασεῖα φεύγουσαν· ὁ δὲ Πάν
 κατὰ πόδας εἰσθορῶν ὤρεγε τὴν χεῖρα ὡς ἐπ' αὐτήν.
 Καὶ ὁ μὲν ᾤετο τεθηρακέναι καὶ ἔχεσθαι τῶν τριχῶν, 8
 καλάμων δὲ κόμην εἶχεν ἢ χεῖρ. Τὴν μὲν γὰρ εἰς γῆν
 25 καταδύναι λέγουσι, καλάμους δὲ τὴν γῆν ἀντ' αὐτῆς
 τεκεῖν. Τέμνει δὴ τοὺς καλάμους ὑπ' ὀργῆς ὁ Πάν 9
 ὡς κλέπτοντας αὐτοῦ τὴν ἐρωμένην· ἐπεὶ δὲ μετὰ
 ταῦτα οὐκ εἶχεν εὐρεῖν, εἰς τοὺς καλάμους δοκῶν λε-
 λύσθαι τὴν κόρην, ἔκλαε τὴν τομήν, νομίζων τετμη-
 30 κέναι τὴν ἐρωμένην. Συμφορήσας οὖν τὰ τετμημένα 10

τῶν καλάμων ὡς μέλη τοῦ σώματος καὶ συνθεῖς εἰς
 ἓν σῶμα εἶχε διὰ χειρῶν τὰς τομὰς τῶν καλάμων κα-
 ταφιλῶν ὡς τῆς κόρης τραύματα· ἔστενε δὲ ἐρωτικὸν
 ἐπιθεῖς τὸ στόμα, καὶ ἐνέπνει ἄνωθεν εἰς τοὺς αὐλοὺς
 ἅμα φιλῶν· τὸ δὲ πνεῦμα διὰ τῶν ἐν τοῖς καλάμοις ⁶
 στενωπῶν καταρρέον αὐλήματα ἐπολεῖ, καὶ ἡ σύριγξ
 11 εἶχε φωνήν. Ταύτην οὖν τὴν σύριγγά φασιν ἀναθεῖ-
 ναι μὲν ἐνθάδε τὸν Πᾶνα, περιορίσαι δὲ εἰς σπήλαιον
 αὐτήν, θαμίξιν τε αὐτοῦ καὶ τῆ σύριγγι συνήθως αὐ-
 λεῖν. Χρόνῳ δὲ ὕστερον χαρίζεται τὸ χωρίον τῆ Ἄρ- 10
 τέμιδι, συνθήκας ποιησάμενος πρὸς αὐτήν, μηδεμίαν
 12 ἐκεῖ καταβαίνειν γυναῖκα. Ὅταν οὖν αἰτίαν ἔχη τις
 οὐκ εἶναι παρθένος, προπέμπει μὲν αὐτήν ὁ δῆμος
 μέχρι τῶν τοῦ σπηλαίου θυρῶν, δικάζει δὲ ἡ σύριγξ
 τὴν δίκην. Ἡ μὲν γὰρ παῖς εἰσέρχεται κεκοσμημένη 15
 στολῇ τῇ νενομισμένη, ἄλλος δὲ ἐπικλείει τὰς τοῦ
 13 σπηλαίου θύρας. Κἂν μὲν ἡ παρθένος, λιγυρόν τι
 μέλος ἀκούεται καὶ ἐνθεον, ἥτοι τοῦ τόπου πνεῦμα
 ἔχοντος μουσικὸν εἰς τὴν σύριγγα τεταμιευμένον, ἢ
 τάχα καὶ ὁ Πᾶν αὐτὸς αὐλεῖ. Μετὰ δὲ μικρὸν αὐτό- 20
 μαται μὲν αἱ θύραι ἀνεψήχθησαν τοῦ σπηλαίου, ἐκφαί-
 νεται δὲ ἡ παρθένος ἔστεφανωμένη τὴν κεφαλὴν πί-
 14 ττος κόμαις. Ἐὰν δὲ ἡ τὴν παρθευλίαν ἐψευσμένη,
 σιωπᾷ μὲν ἡ σύριγξ, οἰμωγὴ δέ τις ἀντὶ μουσικῆς ἐκ
 τοῦ σπηλαίου πέμπεται, καὶ εὐθύς ὁ δῆμος ἀπαλλάτ- 25
 τεται καὶ ἀφίησιν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν γυναῖκα· τρίτη
 δὲ ἡμέρα παρθένος ἰέρεια τοῦ τόπου παρελθοῦσα τὴν
 μὲν σύριγγα εὐρίσκει χαμαί, τὴν δὲ γυναῖκα οὐδα-
 15 μοῦ. Πρὸς ταῦτα παρασκευάσασθε πῶς ἂν αὐτοὶ
 σχῆτε τύχης, καὶ σύνετε. Εἰ μὲν γὰρ ἐστὶ παρθένος, 30
 ὡς ἔγωγε βουλοίμην, ἅπιτε χαίροντες τῆς σύριγγος
 τυχόντες εὐμενοῦς· οὐ γὰρ ἂν ποτε ψεύσαιτο τὴν κρι-

σιν· εἰ δὲ μή· αὐτοὶ γὰρ ἴστε οἷα εἰκὸς ἐν τοσαύταις αὐτὴν ἐπιβουλαῖς γενομένην ἄκουσαν—”

Καὶ εὐθύς ἡ Λευκίππη πρὶν τὸν ἱερέα εἰπεῖν τὸν 7
 ἐξῆς λόγον “ὡς γέ μοι δοκεῖ, μηδὲ εἴπῃς· ἐγὼ γὰρ
 5 ἐτοίμη εἰς τὸ τῆς σύριγγος σπήλαιον εἰσελθεῖν καὶ χω-
 ρὶς προκλήσεως κατακεκλεισθαι.” “Ἄγαθὰ λέγεις” ὁ
 ἱερεὺς εἶπε “καὶ σοὶ συνήδομαι ὑπὲρ σωφροσύνης καὶ
 τύχης.” Τότε μὲν οὖν ἐσπέρας γενομένης ἕκαστος 2
 ἡμῶν ἀπῆει κοιμησόμενος ἔνθα ὁ ἱερεὺς παρεσκεύα-
 10 σεν, ὁ Κλεινίας δὲ οὐκ ἦν ἡμῖν συνδειπνῶν, ὡς ἂν
 μὴ φορτικοὶ δοκοίημεν εἶναι τῷ ξενοδόκῳ· ἀλλ’ ἐνθα
 καὶ τὴν πρόσθεν ἡμέραν, καὶ τὴν τότε. Τὸν μέντοι 3
 Σώστρατον ἑώρων ὑποθορυβηθέντα τῷ τῆς σύριγγος
 διηγήματι, μὴ ἄρα τὰ περὶ τῆς παρθενίας δι’ αἰδῶ
 15 τὴν πρὸς αὐτὸν ψευδώμεθα. Διανεύω δὴ τῇ Λευκίπ- 4
 πῃ νεύματι ἀφανεῖ τὸν φόβον τοῦ πατρὸς ἐξελεῖν ἐπι-
 σταμένη οἷῳ δὴ τρόπῳ μάλιστα οἴεται πείσειν. Κἀ-
 κείνη δὲ ἐδόκει μοι ταῦτὸν ὑποπτεύειν, ὥστε ταχύ
 μου συνῆκε. Διανοεῖτο δὲ καὶ πρὸ τοῦ παρ’ ἐμοῦ νεύ-
 20 ματος πῶς ἂν κοσμιώτατα προσενεχθείη τῷ πιστώ- 5
 ματι. Μέλλουσα οὖν πρὸς ὕπνον ἀναχωρεῖν, ἀσπαξο-
 μένη τὸν πατέρα ἠρέμα πρὸς αὐτὸν “θάρρει πάτερ”
 ἔφη “περὶ ἐμοῦ καὶ πίστευε τοῖς εἰρημένοις. Μὰ τὴν
 γὰρ Ἀρτεμιν, οὐδέτερος ἡμῶν οὐδὲν ἐψεύσατο.”
 25 Τῇ δὲ ὑστεραία περὶ τὴν θεωρίαν ἦσαν ὅ τε Σώ- 6
 στρατος καὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἠὺτρεπισμένοι ἦσαν αἰθυ-
 σίαι, παρῆν δὲ καὶ ἡ βουλή μεθέξουσα τῶν ἱερείων·
 εὐφημίαι δὲ ἦσαν εἰς τὴν θεὸν πολλαί, καὶ ὁ Θέρσαν-
 δρος (ἔτυχε γὰρ καὶ αὐτὸς παρῶν) προσελθὼν τῷ προ-
 30 ἔδρῳ “πρόγραψον εἰς αὖριον” ἔφη “τὰς περὶ ἡμῶν
 δίκας, ἐπεὶ καὶ τὸν καταγνωσθέντα σοὶ χθὲς ἤδη τι-
 νὲς ἔλυσαν, καὶ ὁ Σωσθένης ἐστὶν οὐδαμοῦ.” Προ-

γέγραπτο μὲν οὖν εἰς τὴν ὑστεραίαν ἢ δίκη, παρεσκευαζόμεθα δὲ ἡμεῖς μάλα εὐπρεπῶς ἔχοντες.

- 8 Ἡκούσης δὲ τῆς κυρίας ὁ Θέρσανδρος εἶπεν ὧδε
 " Οὐκ οἶδα τίνος ἄρξωμαι λόγου καὶ πόθεν, οὐδὲ
 τίνων κατηγορήσω πρῶτον καὶ τίνων δεύτερον. Τά 5
 τε γὰρ τετολμημένα πολλὰ ὑπὸ πολλῶν καὶ οὐδὲν
 οὐδενὸς τῷ μεγέθει δεύτερον· πάντα δὲ ἀλλήλων γυ-
 2 μνὰ καὶ μεθ' ὧν οὐδ' ἂν ἄψωμαι κατηγορῶν. Τὰ γὰρ
 τῆς ψυχῆς κρατούσης φοβοῦμαι μὴ ἀτελής μοι ὁ λόγος
 γένηται, τῆς τῶν ἄλλων μνήμης τὴν γλῶτταν ἐφ' ἕκα- 10
 στον ἐλκούσης. Ἡ γὰρ εἰς τὸ μήπω λεχθὲν ἐπειξίς
 τοῦ λόγου τὸ ὀλόκληρον τῶν ἤδη λεχθέντων παραι-
 3 ρεῖται. Ὄταν μὲν γὰρ φονεύωσι τοὺς ἀλλοτρίους οἰ-
 κέτας οἱ μοιχοί, μοιχεύωσι δὲ τὰς ἀλλοτρίας γυναῖκας
 οἱ φονεῖς, λύωσι δ' ἡμῖν τὰς θεωρίας οἱ πορνοβο- 15
 σκοί, τὰ δὲ σεμνότατα τῶν ἱερῶν μιάνωσιν αἱ πόρ-
 ναι, τὰς ἡμέρας δὲ λογιζόμενος, ἢ ταῖς δούλαις καὶ
 τοῖς δεσπόταις, τί δράσειέ τις ἔτι, ἀνομίας ὁμοῦ καὶ
 μοιχείας καὶ ἀσεβείας καὶ μαιφονίας κεκερασμένης;
 4 Κατεγνώκατέ τινος θάνατον ἐφ' αἷς δὴ ποτ' οὖν αἰ- 20
 τίας (οὐδὲν γὰρ διαφέρει) καὶ δεδεμένον εἰς τὸ δε-
 σμωτήριον ἀπεστείλατε φυλαχθησόμενον τῇ καταδίκη·
 οὗτος δὲ παρέστηκεν ὑμῖν, ἀντὶ τῶν δεσμῶν λευκὴν
 ἡμφιεσμένος στολήν, καὶ ἐν τῇ τάξει τῶν ἐλευθέρων
 ἔστηκεν ὁ δεσμώτης. Τάχα δὲ καὶ τολμήσει φωνὴν 25
 ἀφεῖναι καὶ ἐπιρρητορεῦσαί τι κατ' ἐμοῦ, μᾶλλον δὲ
 5 καθ' ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας ψήφου. Λέγε δὲ τῶν
 προέδρων καὶ τῶν συμβούλων τὸ δόγμα. Ἀκούετε
 καθάπερ ἐψηφίσασθε καὶ τὴν περὶ τούτου μοι γραφήν.
 Ἔδοξεν ἀποθνήσκειν Κλειτοφῶντα. Ποῦ τοίνυν ὁ δὴ- 30
 μιος; ἀπαγέτω τοῦτον λαβῶν. Δὸς ἤδη τὸ κώνειον.
 6 Ἦδη τέθνηκε τοῖς νόμοις· κατάδικός ἐστιν ὑπερήμε-

ρος. Τί λέγεις, ὦ σεμνότατε καὶ κοσμιώτατε ἱερεῦ;
 Ἐν ποίοις ἱεροῖς γέγραπται νόμοις τοὺς ὑπὸ τῆς βου-
 λῆς καὶ τῶν πρυτάνεων κατεγνωσμένους καὶ θανά-
 τοις καὶ δεσμοῖς παραδοθέντας ἐξαρκάξειν τῆς κατα-
 5 δίκης καὶ τῶν δεσμῶν ἀπολύειν καὶ κυριώτερον σαν-
 τὸν ποιεῖν τῶν προέδρων καὶ τῶν δικαστηρίων; Ἀνά- 7
 στηθι τοῦ θώκου, πρόεδρε, παραχώρησον τῆς ἀρχῆς
 αὐτῷ καὶ τοῦ δικαστηρίου· οὐκέτι οὐδενὸς εἶ κύριος·
 οὐδὲν ἔξεστί σοι κατὰ τῶν πονηρῶν ψηφίσασθαι, καὶ
 10 σήμερον ὅ τι δόξει λύεται. Τί ἔστηκας, ἱερεῦ, σὺν
 ἡμῖν ὡς τῶν πολλῶν εἷς; Ἀνάβηθι καὶ κάθισον ἐν 8
 τῷ τοῦ προέδρου θρόνῳ καὶ σὺ δικάζε λοιπὸν ἡμῖν,
 μᾶλλον δὲ κέλευε τυραννικῶς, μηδὲ ἀναγινωσκέσθω
 σοί τις νόμος μηδὲ γνῶσις δικαστηρίου, μηδ' ὅλως
 15 ἄνθρωπον σεαυτὸν ἡγοῦ· μετὰ τῆς Ἀρτέμιδος προσ-
 κυνοῦ· καὶ γὰρ τὴν ἐκείνης τιμὴν ἐξήρπασας. Αὐτῇ 9
 μόνη τοὺς ἐπ' αὐτὴν καταφεύγοντας ἔξεστι σῶζειν,
 καὶ ταῦτα πρὸ δικαστηρίου γνώσεως. Δεδεμένον δὲ
 οὐδένα λέλυκεν ἢ θεός, οὐδὲ θανάτῳ παραδοθέντα
 20 ἠλευθέρωσε τῆς τιμωρίας. Τῶν δυστυχοῦντων εἰσίν,
 οὐ τῶν ἀδικούντων οἱ βωμοί. Σὺ δὲ καὶ τοὺς δεθέν- 10
 τας ἔλευθεροῖς καὶ τοὺς καταδίκους ἀπολύεις. Οὕτως
 παρευδοκίμησας καὶ τὴν Ἀρτεμιν. Τίς ᾤκησεν ἀντὶ
 δεσμωτηρίου τὸ ἱερόν; Φονεὺς καὶ μοιχὸς παρὰ τῆ
 25 καθαρᾶ θεῶ· οἴμοι μοιχὸς παρὰ τῆ παρθένης. Συνῆν
 δὲ αὐτῷ καὶ γυνή τις ἀκόλαστος, ἀποδρᾶσα τὸν δε-
 σπότην. Καὶ γὰρ ταύτην, ὡς εἶδομεν, ὑπεδέχου, καὶ 11
 μία γέγονεν αὐτοῖς ἐστία παρὰ σοὶ καὶ συμπόσιον,
 τάχα δὲ καὶ συνεκάθευδες, ἱερεῦ, οἴκημα τὸ ἱερόν
 30 ποιήσας. Ἡ τῆς Ἀρτέμιδος οἰκία μοιχῶν γέγονε καὶ
 πόρνης θάλαμος. Ταῦτα μόλις ἐν χαμαιτυπείῳ γίνε- 12
 ται. Εἷς μὲν δὴ μοι λόγος οὗτος κατ' ἀμφοῖν. Τὸν

- μέντοι ἀξιῶ τῆς αὐθαδείας δοῦναι τιμωρίαν, τὸν δὲ ἀποδοθῆναι κελεῦσαι τῇ καταδίκη. Δεύτερος δὲ ἐστὶ μοι πρὸς Μελίτην μοιχείας ἀγών, πρὸς ἣν οὐδὲν δέομαι λόγων· ἐν γὰρ τῇ τῶν θεραπευμένων βασάνῳ τὴν
- 13 ἐξέτασιν γενέσθαι δέδοκται. Ταύτας οὖν αἰτῶ, αἱ ἂν 5
 βασανιζόμεναι φήσωσιν οὐκ εἰδέναι τοῦτον τὸν κατάδικον χρόνῳ πολλῶ συνόντα αὐτῇ καὶ ἐν ἀνδρὸς χώρᾳ [ἐν] τῇ οἰκίᾳ τῇ ἐμῇ, οὐκ ἐν μοιχοῦ μόνον καθεστηκότα, πάσης αἰτίας αὐτὴν ἀφίημι. Ἄν τοίνυν τοῦναντίον, τὴν μὲν κατὰ τὸν νόμον ἀφείσθαι τῆς προικὸς φημι δεῖν ἐμοί, τὸν δὲ ὑποσχεῖν τὴν ὀφειλομένην τοῖς μοιχοῖς τιμωρίαν· θάνατος δὲ ἐστὶν αὕτη· ὥστε ὀποτέρως ἂν οὗτος ἀποθάνῃ, ὡς μοιχὸς ἢ ὡς φονεὺς, ἀμφοτέροις ἔνοχος ὢν, δίκην δεδωκὼς οὐ δέδωκεν.
- 14 Ἀποθανὼν γὰρ ὀφείλει θάνατον ἄλλον. Ὁ δὲ μοι 15
 τρίτος τῶν λόγων πρὸς τὴν δούλην ἐστὶ τὴν ἐμὴν καὶ τὸν σεμνὸν τοῦτον πατρὸς ὑποκριτὴν, ὃν εἰς ὕστερον, ὅταν τούτων καταψηφίσῃσθε, ταμιεύομαι.
- 9 Ὁ μὲν δὴ ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο· παρελθὼν δὲ ὁ Ἰερεὺς (ἦν δὲ εἰπεῖν οὐκ ἀδύνατος, μάλιστα δὲ τὴν 20
 Ἀριστοφάνους ἐξηλωκὼς κωμωδίαν) ἤρξατο αὐτὸς λέγειν, πάνυ ἀστείως καὶ κωμωδικῶς εἰς πορνείαν αὐτοῦ καθαπτόμενος “παρὰ τὴν θεὸν” λέγων “λοιδορεῖσθαι μὲν οὕτως ἀκόσμως τοῖς εὖ βεβιωκόσι στόματος
- 2 ἐστὶν οὐ καθαρῶ. Οὗτος δὲ οὐκ ἐνταῦθα μόνον ἀλλὰ 25
 καὶ πανταχοῦ τὴν γλῶτταν μεστὴν ὕβρεως ἔχει. Καίτοι γε νέος ὢν συνεγίνετο πολλοῖς αἰδοίοις ἀνδράσι καὶ τὴν ὥραν ἅπασαν εἰς τοῦτο δεδαπάνηκε. Σεμνότητα δεδώρκει καὶ σωφροσύνην ὑπεκρίνετο, παιδείας προσποιούμενος ἐρᾶν καὶ τοῖς εἰς ταύτην αὐτῶ 30
 χρωμένοις πάντα ὑποκύπτων καὶ ὑποκατακλινόμενος
- 3 αἰεί. Καταλιπὼν γὰρ τὴν πατρῴαν οἰκίαν, ὀλίγον

ἑαυτῷ μισθωσάμενος στενωπεῖον, εἶχεν ἑνταῦθα τὸ
 οἶκημα, ὀμηρίζων μὲν τὰ πολλά, πάντας δὲ τοὺς χρη-
 σίμους πρὸς ἅπερ ἤθελε προσεταιριζόμενος. Καὶ οὕτω
 μὲν ἀσκεῖν τὴν ψυχὴν ἐνομιζέτο· ἦν δ' ἄρα τοῦτο
 5 κακουργίας ὑπόκρισις. Ἐπειτα κἂν τοῖς γυμνασίοις 4
 ἐωρῶμεν πῶς τὸ σῶμα ὑψηλείφετο καὶ πῶς πλέ-
 κτρον περιέβαινε καὶ τοὺς μὲν νεανίσκους, οἷς προσ-
 επάλαιε, πρὸς τοὺς ἀνδρειότερους μάλιστα συμπλε-
 κόμενος· οὕτως αὐτοῦ κέχρηται [καὶ] τῷ σώματι.
 10 Ταῦτα μὲν οὖν ὥρατος ὦν· ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας ἦκε, 5
 πάντα ἀπεκάλυψεν, ἃ τότε ἀπέκρυπτε. Καὶ τοῦ μὲν
 ἄλλου σώματος ἔξωρος γενόμενος ἠμέλησε, μόνην δὲ
 τὴν γλῶτταν εἰς ἀσέλγειαν ἀκουᾶ καὶ τῷ στόματι χρῆ-
 ται πρὸς ἀναισχυντίαν, ὑβρίζων πάντας, ἐπὶ τῶν
 15 προσώπων φέρων τὴν ἀναίδειαν, ὃς οὐκ ἠδέσθη τὸν
 ὑφ' ὑμῶν ἱερωσύνη τιμημένον οὕτως ἀπαιδεύτως
 βλασφημῶν ὑμῶν ἐναντίον. Ἄλλ' εἰ μὲν ἄλλη που 6
 βεβιωκῶς ἔτυχον καὶ μὴ παρ' ὑμῖν, ἔδει μοι λόγων
 περὶ ἑμαυτοῦ καὶ τῶν ἐμοὶ βεβιωμένων· ἐπεὶ δὲ σύν-
 20 ιστέ μοι πόρρω τῶν τούτου βλασφημιῶν τὸν βίον
 ἔχοντι, φέρε εἶπω πρὸς ὑμᾶς περὶ ὧν ἐγκέκλημαι.
 Ἐλυσας' φησὶ τὸν θανάτου κατεγνωσμένον' καὶ ἐπὶ 7
 τούτῳ πάνυ δεινῶς ἐσχετλίασε, τύραννον ἀποκαλῶν
 με καὶ ὅσα δὴ κατετραγώδησέ μου. Ἔστι δὲ οὐχ ὁ
 25 σῶζων τοὺς συκοφαντηθέντας τύραννος, ἀλλ' ὁ τοὺς
 μηδὲν ἀδικοῦντας ** μήτε βουλῆς μήτε δήμου κατε-
 γνώκωτος. Ἡ κατὰ ποίους νόμους, εἰπέ, τοῦτον τὸν 8
 ξένον νεανίσκον κατέκλεισας πρῶτον εἰς τὸ δεσμωτή-
 ριον; Τίς προέδρων κατέγνω; Ποῖον δικαστήριον
 30 ἐκέλευσε δεθῆναι τὸν ἄνθρωπον; Ἔστω γὰρ πάντα
 ἀδικήσας, ὅσα ἂν εἴπης, ἀλλὰ κριθῆτω πρῶτον,
 ἐλεγχθῆτω λόγου μεταλαβών. Ὁ νόμος αὐτόν, ὁ καὶ

9 σοῦ καὶ πάντων κύριος, δησάτω. Οὐδενὸς γὰρ οὐδεὶς
 ἔστιν ἄνευ κρίσεως δυνατώτερος. Κλείσον οὖν τὰ δι-
 καστήρια, κάθελε τὰ βουλευτήρια, ἔκβαλε τοὺς στρα-
 τηγούς. Πάντα γὰρ ὅσα σὺ πρὸς τὸν πρόεδρον εἶρη-
 κας ἔοικα δικαιότερον ἐρεῖν κατὰ σοῦ ἀληθῶς. Ἵπ- 5
 ανάστηθι Θερσάνδρω, πρόεδρε. Μέχρι μόνων ὀνομά-
 10 των πρόεδρος εἶ. Οὗτος τὰ σὰ ποιεῖ, μᾶλλον δὲ ὅσα
 οὐδὲ σύ. Σὺ μὲν γὰρ συμβούλους ἔχεις, καὶ οὐδὲν
 ἄνευ τούτων ἔξεστί σοι· ἀλλ' οὔτε τι τῆς ἐξουσίας
 δράσεως [ἄν] πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ τοῦτον τὸν θρόνον, 10
 οὔτε ἐπὶ τῆς σῆς οἰκίας ποτὲ δεσμὸν ἀνθρώπου κατέ-
 γνως. Ὁ δὲ γενναῖος οὗτος πάντα ἑαυτῷ γίνεται,
 11 δῆμος, βουλή, πρόεδρος, στρατηγός. Οἴκοι κολάζει
 καὶ δικάζει καὶ δεθῆναι κελεύει, καὶ ὁ τῆς δίκης και-
 ρὸς ἐσπέρα ἐστί. Καλὸς γε καὶ ὁ νυκτερινὸς δικα- 15
 στής. Καὶ νῦν πολλάκις βοᾷ· κατάδικον ἔλυσας θα-
 νάτῳ παραδοθέντα. Ποῖω θανάτῳ; ποῖον κατάδι-
 12 κον; Εἰπέ μοι τοῦ θανάτου τὴν αἰτίαν. Ἐπὶ φόνῳ
 κατέγνωσται φησί. Πεφόνευκεν οὖν; Εἰπέ μοι, τίς
 ἔστιν, ἣν ἀπέκτεινε; Ἦν [γὰρ] ἔλεγες ἀνηρησθαι, ζῶ- 20
 σαν βλέπεις, καὶ οὐκ ἄν ἔτι τολμήσειας τὸν αὐτὸν αἰ-
 τιᾶσθαι φόνου. Οὐ γὰρ δὴ τοῦτο τῆς κόρης ἐστὶν εἰ-
 δωλον· οὐκ ἀνέπεμψεν ὁ Αἰδωνεὺς κατὰ σοῦ τὴν
 13 ἀνηρημένην. Δυσὶ μὲν οὖν φόνους ἔνοχος εἶ. Τὴν
 μὲν γὰρ ἀπέκτεινας τῷ λόγῳ, τὸν δὲ τοῖς ἔργοις ἠθέ- 25
 λησας, μᾶλλον δὲ καὶ ταύτην ἔμελλες· τὸ γὰρ δράμα
 σου τὸ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἠκούσαμεν. Ἡ δὲ Ἄρτεμις ἡ
 μεγάλη θεὸς ἀμφοτέρους ἔσωσε, τὴν μὲν ἐκ τῶν τοῦ
 14 Σωσθένους χειρῶν ἔξαρχάσασα, τὸν δὲ τῶν σῶν. Καὶ
 τὸν μὲν Σωσθένην ἐξήρπασας, ἵνα μὴ κατάφωρος γέ- 30
 νῃ· οὐκ αἰσχύνῃ δὲ ὅτι κατηγορῶν τοὺς ξένους ἀμφω
 συκοφαντῶν ἐλήλεγξαι; Τὰ μὲν ἐμὰ ἐπὶ τοσοῦτον

εἰρήσθω πρὸς τὰς τούτου βλασφημίας, τὸν δὲ ὑπὲρ τῶν ξένων λόγον αὐτοῖς τούτοις παραδίδωμι.”

Μέλλοντος δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ τῆς Μελίτης ἀνδρὸς 10 οὐκ ἀδόξου μὲν ῥήτορος, ὄντος δὲ [τῆς] βουλῆς, λέγειν, φθάσας ῥήτωρ ἕτερος, ὄνομα Σώπατρος, Θερσάνδρου συνήγορος, “ἀλλ’ ἐμὸς” εἶπεν “ἐντεῦθεν ὁ λόγος κατὰ τούτων τῶν μοιχῶν, ᾧ βέλτιστε Νικόστρατε (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῶμῶ ῥήτορι), εἶτα σός· ὁ γὰρ Θέρσανδρος ἂ εἶπε, πρὸς τὸν ἱερέα μόνον ἀπε- 10 τείνατο, ὀλίγον ἀψάμενος ὅσον ἐπιψαῦσαι καὶ τοῦ κατὰ τὸν δεσμώτην μέρους. “Ὅταν οὖν ἀποδείξω δυσὶ 2 θανάτοις ἔνοχον ὄντα, τότε ἂν εἴη καὶ σοὶ καιρὸς ἀπολύσασθαι τὰς αἰτίας.”

Ταῦτα εἰπὼν καὶ τερατευσάμενος καὶ τρίψας τὸ 15 πρόσωπον “τῆς μὲν τοῦ ἱερέως κωμωδίας” ἔφη “ἠκούσαμεν, πάντα ἀσελγῶς καὶ ἀναισχύντως ὑποκρινάμενου τὰ εἰς τὸν Θέρσανδρον προσκρούσματα. Καὶ 3 τοῦ λόγου τὸ προοίμιον μέμψεις εἰς Θέρσανδρον ἐφ’ οἷς [εἰς] αὐτὸν εἶπεν. Ἀλλὰ Θέρσανδρος μὲν οὐδὲν 20 ᾧ εἶπεν εἰς τοῦτον ἐψεύσατο· καὶ γὰρ δεσμώτην ἔλυσε καὶ πόρνην ὑπεδέξατο καὶ συνέγνω μοιχῶ· ἂ δὲ αὐτὸς μᾶλλον ἀναιδῶς ἐσυκοφάντησε διασύρων τὸν Θερσάνδρου βίον, οὐδεμιᾶς ἀπήλλακται συκοφαντίας. Ἱερεὶ δὲ ἔπρεπεν, εἶπερ ἄλλο, καὶ τοῦτο, 4 25 καθαρὰν ἔχειν τὴν γλῶτταν ὕβρεως (χρήσομαι γὰρ τοῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν)· ἂ δὲ μετὰ τὴν κωμωδίαν ἐτραγώδησεν ἤδη οὕτω φανερωῶς καὶ οὐκέτι δι’ αἰνιγμάτων, σχετλιάζων εἰ μοιχὸν τινα λαβόντες ἐδήσαμεν, ὑπερτεθαύμακα τί τοσοῦτον ἴσχυσε πρίασθαι 30 πρὸς τὴν τοσαύτην σπουδῆν. Ὑπονοεῖν γὰρ τὰληθῆς 5 ἔστιν. Εἶδε γὰρ τῶν ἀκολάστων τούτων τὰ πρόσωπα, τοῦ τε μοιχοῦ καὶ τῆς ἐταίρας. Ὡραία μὲν γὰρ αὕτη

καὶ νέα, ὠραῖον δὲ καὶ τοῦτο τὸ μειράκιον καὶ οὐ-
 δέπω τὴν ὄψιν ἀργαλέον, ἀλλ' ἔτι χρήσιμον πρὸς τὰς
 6 τοῦ ἱερέως ἡδονάς. Ὅποτέρα σε τούτων ἐωνήσατο;
 κοινῇ γὰρ πάντες ἐκαθεύδετε καὶ ἐμεθύετε κοινῇ,
 καὶ τῆς νυκτὸς ὑμῶν οὐδεὶς γέγονε θεατής. Φοβοῦ- 5
 μαι μὴ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν Ἀφροδίτης πεποιή-
 κατε, καὶ περὶ ἱερωσύνης κρινοῦμεν, εἰ δεῖ σε τὴν
 7 τιμὴν ταύτην ἔχειν. Τὸν δὲ Θερασάνδρου βίον Ἰσασι
 πάντες καὶ ἐκ πρώτης ἡλικίας μετὰ σωφροσύνης
 κόσμιον, καὶ ὡς εἰς ἄνδρας ἐλθὼν ἔγημε κατὰ τοὺς 10
 νόμους, σφαλεῖς μὲν εἰς τὴν περὶ τῆς γυναικὸς κρίσιν
 (οὐ γὰρ εὔρεν ἦν ἠλπισε), τῷ δὲ ταύτης γένει καὶ τῇ
 8 οὐσίᾳ πεπιστευκῶς. Εἰκὸς γὰρ αὐτὴν καὶ πρὸς ἄλ-
 λους τινὰς ἡμαρτηκένοι τὸν πρόσθεν χρόνον, λαν-
 θάνειν δὲ ἐπ' ἐκείνοις χρηστὸν ἄνδρα. Τὸ δὲ τελευ- 15
 ταῖον τοῦ δράματος πᾶσαν ἀπεκάλυψε τὴν αἰδῶ,
 9 πεπλήρωται δὲ ἀναισχυντίας. Τοῦ γὰρ ἀνδρὸς στει-
 λαμένου τινὰ μακρὰν ἀποδημίαν, καιρὸν τοῦτον
 νενόμικεν εὐκαιρον μοιχείας, καὶ νεανίσκον εὔροῦσα
 πόρνον (τοῦτο γὰρ τὸ μείζον ἀτύχημα, ὅτι τοιοῦτον 20
 εὔρε τὸν ἐρώμενον, ὃς πρὸς μὲν γυναῖκας ἄνδρας
 ἀπομιμεῖται, γυνὴ δὲ γίνεται πρὸς ἄνδρας) οὕτως
 μετὰ ἀδείας οὐκ ἤρκεσεν ἐπὶ τῆς ξένης αὐτῷ συν-
 οὔσα φανερῶς, ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ἤγαγε διὰ τοσοῦ-
 του πελάγους συγκαθεύδουσα κἂν τῷ σκάφει φανε- 25
 10 ρῶς ἀσελγαίνουσα πάντων ὀρώντων. Ὡ μοιχείας γῆ
 καὶ θαλάττη μεμερισμένης· ὦ μοιχείας ἀπὸ Αἰ-
 γύπτου μέχρις Ἰωνίας ἐκτεταμένης. Μοιχεύεται τις,
 ἀλλὰ πρὸς μίαν ἡμέραν· ἂν δὲ καὶ δεύτερον γένηται
 τὸ ἀδίκημα, κλέπτει τὸ ἔργον καὶ πάντας ἀποκρύπτει- 30
 11 ται· αὕτη δὲ οὐχ ὑπὸ σάλπιγγι μόνον ἀλλὰ καὶ
 κήρυκι μοιχεύεται. Ἐφεσος ὅλη τὸν μοιχὸν ἔγνωκεν·

ἡ δὲ οὐκ ἠσχύνετο τοῦτο ἀπὸ τῆς ξένης ἐνεγκοῦσα
 τὸ ἀγώγιμον κάλλος, μοιχὸν ἐμπεπορευμένη. Ἐπι
 ῶμην' φησὶ τὸν ἄνδρα τετελευτηκέναι. Οὐκοῦν εἰ 12
 μὲν τέθνηκεν, ἀπήλλαξαι τῆς αἰτίας· οὐδὲ γὰρ ἔστιν
 5 ὁ τὴν μοιχείαν παθὼν, οὐδὲ ὑβρίζεται γάμος οὐκ ἔχων
 ἄνδρα· εἰ δὲ ὁ γάμος τῷ τὸν γήμαντα ζῆν οὐκ ἀνή-
 ρηται, τὴν γαμηθεῖσαν διαφθείραντος ἄλλου λη-
 στεύεται. Ὡσπερ γὰρ μὴ μένοντος ὁ μοιχὸς οὐκ ἦν,
 μένοντος δὲ μοιχὸς ἔστιν."
 10 Ἐπι τοῦ Σωπάτρου λέγοντος ὑποτεμῶν αὐτοῦ 11
 τὸν λόγον ὁ Θέρσανδρος "ἀλλ' οὐκ" ἔφη "[δεῖ] λό-
 γων. Δύο γὰρ προκαλοῦμαι προκλήσεις Μελίτην τε
 ταύτην καὶ τὴν δοκοῦσαν εἶναι τοῦ θεοπρόπου θυγα-
 τέρα, τῷ δὲ ὄντι δούλην ἐμήν." καὶ ἀνεγίνωσκε 2
 15 "προκαλεῖται Θέρσανδρος Μελίτην καὶ Λευκίππην,
 τοῦτο γὰρ ἤκουσα τὴν πόρνην καλεῖσθαι· Μελίτην
 μὲν, εἰ μὴ κεκοινώνηκεν εἰς Ἀφροδίτην τῷδε τῷ ξένῳ
 παρ' ὃν ἀπεδήμουν χρόνον, εἰς τὸ τῆς ἱερᾶς Στυγὸς
 ὕδωρ εἰσβάσαν καὶ ἐπομοσαμένην ἀπηλλάχθαι τῶν
 20 ἐγκλημάτων· τὴν δὲ ἑτέραν, εἰ μὲν τυγχάνει γυνή,
 δουλεύειν τῷ δεσπότη· δούλαις γὰρ μόναις γυναιξὶν
 ἔξεστιν εἰς τὸν τῆς Ἀρτέμιδος νεῶν παριέναι· εἰ δὲ
 φησὶν εἶναι παρθένος, ἐν τῷ τῆς σύριγγος ἄνθρω-
 κλεισθῆναι." Ἡμεῖς μὲν οὖν εὐθύς ἐδεξάμεθα τὴν 3
 25 πρόκλησιν· καὶ γὰρ ἠδειμεν αὐτὴν ἐσομένην· ἡ δὲ
 Μελίτη θαρρήσασα τῷ παρ' ὃν ἀπεδήμει χρόνον ὁ
 Θέρσανδρος μηδέν μοι κοινὸν πρὸς αὐτὴν γεγρονέναι

2 post ἀγώγιμον: ὡς φορτίον | post κάλλος: ἐωνημένη
 ἦλθε

14 post θυγατέρα: οὐκέτι βασανίσων, ὡς μικρῷ πρό-
 σθεν ἔλεγον

πλήν λόγων "ἀλλὰ καὶ ἔγωγε" ἔφη "ταύτην δέχομαι τὴν πρόκλησιν, καὶ ἔτι πλέον αὐτῇ προστίθημι· τὸ δὲ μέγιστον, οὐδὲ εἶδον τὸ παράπαν οὔτε ξένον οὔτε πολίτην ἦκειν εἰς ὀμιλίαν παρ' ὃν λέγεις καιρόν
 4 * * σε δεῖ παθεῖν, ἂν συκοφάντης ἀλῶς;" "Ὁ τι ἂν" 5
 ἔφη "δόξῃ προστιμῆσαι τοῖς δικασταῖς." Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ δικαστήριον, καὶ εἰς τὴν ὑστεραίαν διώριστο τὰ τῆς προκλήσεως ἡμῶν γενέσθαι.

12 Τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ εἶχεν οὕτως. Παρθένος ἦν εὐειδής, ὄνομα Ῥοδῶπις, κυνηγίων ἐρῶσα καὶ 10
 θήρας· πόδες ταχεῖς, εὐστοχοὶ χεῖρες, ζώνη καὶ μίτρα καὶ ἀνεξωσμένος εἰς γόνυ χιτῶν καὶ κατὰ ἄνδρας κουρὰ τριχῶν. Ὀρᾶ ταύτην Ἄρτεμις, καὶ ἐπῆνει καὶ ἐκάλει καὶ σύνθηρον ἐποιήσατο, καὶ τὰ πλεῖστα κοινὰ
 2 ἦν αὐταῖς θηράματα. Ἄλλα καὶ ὤμοσεν αἰετὶ παρα- 15
 μενεῖν καὶ τὴν πρὸς ἄνδρας ὀμιλίαν φυγεῖν καὶ τὴν ἐξ Ἀφροδίτης ὕβριν μὴ παθεῖν. Ὄμοσεν ἡ Ῥοδῶπις, καὶ ἤκουσεν ἡ Ἀφροδίτη καὶ ὀργίζεται καὶ ἀμύνα-
 3 σθαι θέλει τὴν κόρην τῆς ὑπεροψίας. Νεανίσκος ἦν Ἐφέσιος καλὸς ἐν μειρακίοις ὅσον Ῥοδῶπις ἐν παρ- 20
 θένοις· Εὐθύνικον αὐτὸν ἐκάλουν· ἐθήρα δὲ καὶ αὐτὸς ὡς Ῥοδῶπις, καὶ τὴν Ἀφροδίτην ὁμοίως οὐκ
 4 ἤθελεν εἰδέναι. Ἐπ' ἀμφοτέρους οὖν ἡ θεὸς ἔρχεται καὶ τὰς θήρας αὐτῶν εἰς ἓν συνάγει· τέως γὰρ ἦσαν κεχωρισμένοι· ἡ δὲ Ἄρτεμις τηνικαῦτα οὐ παρῆν. 25
 Παραστησαμένη δὲ τὸν υἱὸν τὸν τοξότην ἡ Ἀφροδίτη εἶπε "τέκνον, ζεῦγος τοῦτο ὀρᾶς ἀναφρόδιτον καὶ ἐχθρὸν ἡμῶν καὶ τῶν ἡμετέρων μυστηρίων· ἡ δὲ παρθένος καὶ θρασύτερον ὤμοσε κατ' ἐμοῦ· ὀρᾶς
 5 αὐτοὺς ἐπὶ τὴν ἔλαφον συντρέχοντας. Ἄρξαι καὶ σὺ 30
 τῆς θήρας ἀπὸ πρώτης τῆς τολμηρᾶς κόρης· καὶ πάντως γε τὸ σὸν βέλος εὐστοχώτερόν ἐστιν." Ἐντείνουσιν

ἀμφοτέροι τὰ τόξα, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν ἔλαφον, ὁ δὲ Ἔρωσ
 ἐπὶ τὴν παρθένον· καὶ ἀμφοτέροι τυγχάνουσι, καὶ ἡ
 κυνηγέτις μετὰ τὴν θήραν ἣν τεθηραμένη· καὶ εἶχεν 6
 ἡ μὲν ἔλαφος εἰς τὰ νῶτα τὸ βέλος, ἡ δὲ παρθένος
 5 εἰς τὴν καρδίαν· τὸ δὲ βέλος, Εὐθύνικον φιλεῖν.
 Δεύτερον δὲ καὶ ἐπὶ τοῦτον οἶστρον ἀφίησι. Καὶ εἶδον 7
 ἀλλήλους [ὁ] Εὐθύνικος καὶ ἡ Ῥοδῶπις, καὶ ἔστησαν
 μὲν τὸ πρῶτον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάτεροι, μηδέτερος
 ἐκκλῖναι θέλων ἐπὶ θάτερα· κατὰ μικρὸν δὲ τὰ τραύ-
 10 ματα ἀμφοῖν ἐξάπτεται, καὶ αὐτοὺς ὁ Ἔρωσ ἐλαύνει
 κατὰ τουτὶ τὸ ἄντρον, οὗ νῦν ἐστὶν ἡ πηγὴ, καὶ ἐν-
 ταῦθα τὸν ὄρκον ψεύδονται. Ἡ Ἄρτεμις ὄρα τὴν 8
 Ἀφροδίτην γελῶσαν καὶ τὸ πραχθὲν συνίησι καὶ
 εἰς ὕδωρ λυεῖ τὴν κόρην ἔνθα τὴν παρθενίαν ἔλυσε.
 15 Καὶ διὰ τοῦτο, ὅταν τις αἰτίαν ἔχη ἀφροδισίων, εἰς
 τὴν πηγὴν εἰσβάσα ἀπολούεται· ἡ δὲ ἐστὶν ὀλίγη
 καὶ μέχρι κνήμης μέσης. Ἡ δὲ κρίσις· ἐγγράψασα 9
 τὸν ὄρκον γραμματεῖω μηρίνθω δεδεμένον περιεθῆ-
 κατο τῇ δέρῃ· κὰν μὲν ἀψευδῆ τὸν ὄρκον, μένει κατὰ
 20 χώραν ἡ πηγὴ· ἂν δὲ ψεύδῃται, τὸ ὕδωρ ὀργᾶ
 καὶ ἀναβαίνει μέχρι τῆς δέρης καὶ τὸ γραμματεῖον
 ἐκάλυψε.

Ταῦτα εἰπόντες, καὶ τοῦ καιροῦ προελθόντος εἰς
 ἐσπέραν, ἀπήειμεν κοιμησόμενοι, χωρὶς ἕκαστος. Τῇ 13
 25 δὲ ὑστεραία ὁ δῆμος μὲν ἅπας παρῆν, ἠγείτο δὲ Θέρο-
 σανδρος φαιδρῶ τῶ προσώπῳ καὶ εἰς ἡμᾶς ἅμα βλέ-
 πων σὺν γέλῳτι, ἐστόλιστο δὲ ἡ Λευκίππη [τῇ] ἱερᾶ
 στολῇ. Ποδήρης [ὁ] χιτῶν, ὀθόνης ὁ χιτῶν, ζώνη
 κατὰ μέσον τὸν χιτῶνα, ταινία περὶ τὴν κεφαλὴν
 30 φοινικοβαφῆς, ἀσάνδαλος ὁ ποῦς. Καὶ ἡ μὲν εἰσῆλθε 2
 πάνυ κοσμίως· ἐγὼ δὲ ὡς εἶδον, εἰστήκειν τρέμων
 καὶ ταῦτα πρὸς ἑμαυτὸν ἔλεγον· ὅτι μὲν παρθένος ἡ

Λευκίππη πεπίστευκα, ἀλλὰ τὸν Πᾶνα, ὃ φιλτάτη,
 3 φοβοῦμαι. Θεός ἐστι φιλοπάρθενος, καὶ δέδοικα μὴ
 δευτέρα καὶ σὺ σύριγξ γένη. Ἄλλ' ἐκείνη μὲν ἔφυγε
 διώκοντα αὐτὸν ἐν πεδίῳ καὶ ἐδιώκετο ἐν πλάτει· σὲ
 δὲ καὶ εἴσω θυρῶν ἀπεκλείσαμεν ὡς ἐν πολιορκίᾳ, 5
 4 ἵνα, ἂν διώκη, μὴ δύνῃ φυγεῖν. Ἄλλ', ὃ δέσποτα
 Πάν, εὐγνωμονήσεως καὶ μὴ παραβαίης τὸν νόμον
 τοῦ τόπου· ἡμεῖς γὰρ αὐτὸν τετηρήκαμεν. Ἐξίτω
 πάλιν ἡμῖν ἢ Λευκίππη παρθένος· ταύτας πρὸς τὴν
 "Ἀρτεμιν συνθήκας ἔχεις· μὴ ψεύσῃ τὴν παρθένον." 10

14 Ταῦτά μου πρὸς ἑμαυτὸν λαλοῦντος μέλος ἐξη-
 κούετο μουσικόν, καὶ ἐλέγετο μηδεπώποτε λιγυρώ-
 τερον οὕτως ἀκουσθῆναι, καὶ εὐθύς ἀνεωγμένας
 2 εἶδομεν τὰς θύρας. Ὡς δὲ ἐξέθορον ἢ Λευκίππη,
 πᾶς μὲν ὁ δῆμος ἐξεβόησεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ τὸν Θέο- 15
 σανδρον ἐλοιδόρουν, ἐγὼ δὲ ὅστις ἐγεγόνειν οὐκ ἂν
 εἴποιμι λόγῳ. Μίαν μὲν δὴ ταύτην νίκην καλλί-
 στην νενικηκότες ἀπήειμεν, ἐπὶ δὲ τὴν δευτέραν
 3 κρίσιν ἐχωροῦμεν, τὴν Στύγα. Καὶ ὁ δῆμος οὕτω
 μετεσκευάζετο καὶ πρὸς ταύτην τὴν θεάν· καὶ πάντα 20
 συνεπεραίνετο κάκει. Ἡ Μελίτη τὸ γραμματεῖον πε-
 ριέκειτο· ἢ πηγῇ διαυγῆς καὶ ὀλίγῃ· ἢ δὲ ἐνέβη εἰς
 4 αὐτὴν καὶ ἔστη φαιδρῶ τῷ προσώπῳ. Τὸ δὲ
 ὕδωρ οἶον ἦν κατὰ χώραν ἔμενε, μηδὲ τὸ βραχύτατον
 ἀναθορὸν τοῦ συνήθους μέτρου. Ἐπεὶ δὲ ὁ χρόνος, 25
 ὃν ἐνδιατρίβειν ἐν τῇ πηγῇ διώριστο, παρεληλύθει,
 τὴν μὲν ὁ πρόεδρος δεξιωσάμενος ἐκ τοῦ ὕδατος ἐξά-
 γει, δύο παλαίσματα τοῦ Θερσάνδρου νενικημένου·
 μέλλων δὲ καὶ τὸ τρίτον ἠττάσθαι, ὑπεκδύς εἰς τὴν
 οἰκίαν ἐκδιδράσκει, φοβηθεὶς μὴ καὶ καταλεύσειεν 30
 5 αὐτὸν ὁ δῆμος. Τὸν γὰρ Σωσθένην εἶλκον ἄγοντες
 νεανίσκοι τέτταρες, δύο μὲν τῆς Μελίτης συγγενεῖς,

δύο δὲ οἰκέται· τούτους γὰρ ἐπεπόμφει ζητήσοντας αὐτὸν ἢ Μελίτη. Συνεῖς δὲ ὁ Θέρσανδρος πόρρωθεν καὶ καταμηνύσονται τὸ πρᾶγμα εἰδώς, ἂν ἐν βασάνοις γένηται, φθάσας ἀποδιδράσκει καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης τῆς πόλεως ὑπεξέρχεται. Τὸν δὲ Σωσθένην εἰς τὴν 6 εἰρκτὴν ἐκέλευσαν οἱ ἄρχοντες ἐμβληθῆναι, τοῦ Θερσάνδρου φυγόντος. Τότε μὲν οὖν ἀπηλλαττόμεθα, κατὰ κράτος ἤδη περιγενομένοι καὶ ὑπὸ πάντων εὐφημούμενοι.

10 Τῇ δὲ ὑστεραία τὸν Σωσθένην ἦγον ἐπὶ τοὺς 15 ἄρχοντας οἱ ταύτην ἔχοντες τὴν πίστιν. Ὁ δὲ ἐπὶ βασάνους ἑαυτὸν ἀγόμενον ἰδὼν πάντα σαφῶς λέγει, ὅσα τε ἐτόλμησεν ὁ Θέρσανδρος καὶ ὅσα αὐτὸς ὑπερέτησεν· οὐ παρέλιπε δὲ οὐδὲ ὅσα ἰδίᾳ πρὸ τῶν τῆς 15 Λευκίππης θυρῶν διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους περὶ αὐτῆς. Καὶ ὁ μὲν αὖθις εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐβέβλητο, 2 δῶσαν δίκην, τοῦ δὲ Θερσάνδρου φυγὴν ἀπόντος κατέγνωσαν· ἡμᾶς δὲ ὁ ἱερεὺς ὑπεδέχετο πάλιν τὸν εἰθισμένον τρόπον. Καὶ μεταξὺ δειπνοῦντες ἐμυθο- 3 20 λογοῦμεν ἅ τε τὴν προτεραίαν ἐτύχομεν εἰπόντες καὶ εἴ τι ἐπιδεέστερον ἦν ὧν ἐπάθομεν. Ἡ Λευκίππη δὲ ἅτε δὴ τὸν πατέρα μηκέτι αἰδουμένη, ὡς ἂν σαφῶς παρθένος εὐρεθεῖσα, τὰ συμβάντα μεθ' ἠδονῆς διηγείτο. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὴν Φάρου ἐγεγόνει καὶ τοὺς 4 25 ληστὰς, λέγω πρὸς αὐτὴν· οὐκ ἔρεις ἡμῖν τὸν μῦθον τῶν τῆς Φάρου ληστῶν καὶ τῆς ἀποτμηθείσης ἐκεῖ τὸ αἰνίγμα κεφαλῆς, ἵνα σου καὶ ὁ πατήρ ἀκούσῃ; τοῦτο γὰρ μόνον ἐνδεῖ πρὸς ἀκρόασιν τοῦ παντὸς δράματος.

30 “Γυναῖκα” ἔφη “κακοδαίμονα ἔξαπατήσαντες οἱ 16

λησται τῶν ἐπὶ μισθῶ πωλουσῶν τὰ Ἀφροδίτης, ὡς
 δὴ ναυκλήρω τινὶ συνεσομένην ἐπὶ τοῦ σκάφους, ταύ-
 την εἶχον ἐπὶ τῆς νεῶς, ἀγνοοῦσαν τὴν ἀλήθειαν ἐφ'
 ὃ παρῆν, ὑποπίνουσαν δὲ ἡσυχῇ σὺν τινὶ τῶν πειρα-
 2 τῶν· λόγῳ δ' ἦν ἐραστῆς ὁ ληστής. Ἐπεὶ δὲ ἀρπάσαν- 5
 τές με, ὡς εἶδες, ἐνέθεσαν τῷ σκάφει καὶ πτερώσαν-
 τες αὐτὸ ταῖς κώπαις ἔφυγον, ὁρῶντες τὴν διώκου-
 σαν ναῦν φθάνουσαν, περιελόντες τὸν τε κόσμον καὶ
 τὴν ἐσθῆτα τῆς τάλαιπώρου γυναικὸς ἐμοὶ περιτι-
 θέασι, τοὺς δὲ ἐμοὺς χιτωνίσκους ἐκείνη· καὶ στή- 10
 σαντες αὐτὴν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ὅθεν διώκοντες ὄψοι-
 σθε, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσιν αὐτῆς, καὶ τὸ μὲν
 σῶμα ἔρριψαν, ὡς εἶδες, κατὰ τῆς θαλάσσης, τὴν δὲ
 3 κεφαλὴν, ὡς ἔπεσεν, εἶχον ἐπὶ τῆς νεῶς τότε. Μι-
 κρὸν γὰρ ὕστερον καὶ ταύτην ἀποσκευάσαντες ἔρρι- 15
 ψαν ὁμοίως, ὅτε μηκέτι τοὺς διώκοντας εἶδον. Οὐκ
 οἶδα δὲ πότερον τούτου χάριν προπαρασκευάσαντες
 ἔτυχον τὴν γυναῖκα ἢ διεγνωκότες ἀνδραποδίσαντες
 πωλῆσαι, ὥσπερ ὕστερον πεπράκασι καμέ· τῷ δὲ
 διώκεσθαι πρὸς ἀπάτην τῶν διωκόντων αὐτ' ἐμοῦ 20
 σφάττουσι, νομίζοντες πλέον ἐμπολήσειν ἐκ τῆς ἐμῆς
 4 πράσεως ἢ τῆς ἐκείνης. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸν Χαι-
 ρεῖαν τὴν ἀξίαν δόντα δίκην ἐπεῖδον· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ
 συμβουλευσας αὐτ' ἐμοῦ τὴν ἀνθρώπου ἀποκτείναν-
 5 τας ῥῆψαι. Ὁ δὲ λοιπὸς τῶν ληστῶν ὄχλος οὐκ ἔφα- 25
 σάν με αὐτῷ ἀφήσειν μόνῳ· φθάνειν γὰρ ἤδη λα-
 βόντα σῶμα ἕτερον, ὃ πραθὲν ἂν παρέσχευ αὐτοῖς
 ἀφορμὴν κέρδους· δεῖν δὲ ἀντὶ τῆς θανούσης ἐμὲ
 πραθεῖσαν κοινὴν ἅπασιν αὐτοῖς γενέσθαι μᾶλλον ἢ
 6 ἐκείνῳ μόνῳ. Ὡς δὲ ἀντέλεγε, δικαιολογούμενος 30

2 post τινί: γυναῖκα

δῆθεν καὶ τὰς συνθήκας προφέρων, ὡς οὐκ εἰς πρᾶ-
 σιν ἀρπάσειεν αὐτοῖς ἀλλ' ἐρωμένην αὐτῷ, καὶ τι
 θρασύτερον εἶπε, εἰς τῶν ληστῶν, καλῶς ποιῶν,
 ὅπισθεν ἐστῶς ἀποκόπτει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Ὁ μὲν 7
 5 οὖν δίκην οὐ μεμπτὴν δοῦς τῆς ἀρπαγῆς ἔρριπτο
 καὶ αὐτὸς κατὰ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ λησταὶ δύο
 πλεύσαντες ἡμερῶν ἄγουσί με οὐκ οἶδ' ὅποι γε καὶ
 πιπράσκουσιν ἐμπόρῳ συνήθει, κἄκεινος Σωσθένης."

Λέγει δὴ καὶ ὁ Σώστρατος "ἐπεὶ τοίνυν τοὺς 17
 10 ὑμετέρους μύθους, ὧ παιδία, κατελέξατε, φέρε
 ἀκούσατε" ἔφη "καὶ παρ' ἐμοῦ τὰ οἴκοι πραχθέντα
 περὶ Καλλιγόνην τὴν σὴν, ὧ Κλειτοφῶν, ἀδελφῆν,
 ἵνα μὴ ἀσύμβολος ὧ μυθολογίας παντάπασι." Κἀγὼ 2
 ἀκούσας τὸ τῆς ἀδελφῆς ὄνομα πάνυ τὴν γνώμην
 15 ἐπεστράφην καὶ "ἄγε, πάτερ" εἶπον "λέγε· μόνον
 περὶ ζώσης λέγοις." Ἀρχεται δὴ λέγειν ἅ φθάνω
 προειρηκῶς ἅπαντα, τὸν Καλλισθένην, τὸν χρησμόν,
 τὴν θεωρίαν, τὸν λέμβον, τὴν ἀρπαγὴν. Εἶτα προσ- 3
 ἔθηκεν ὅτι "μαθὼν κατὰ τὸν πλοῦν ὡς οὐκ ἦν θυγά-
 20 τηρ ἐμή, διημαρτήθη δὲ τὸ πᾶν ἔργον αὐτῷ, ἧρα δ'
 ὅμως καὶ σφόδρα τῆς Καλλιγόνης, προσπεσὼν αὐτῆς
 τοῖς γόνασι 'δέσποινα' εἶπε 'μή με νομίσης ληστὴν
 εἶναί τινα καὶ κακοῦργον, ἀλλὰ γὰρ εἰμι τῶν εὖ γε-
 γονότων, γένει Βυζάντιος, δεύτερος οὐδενός· ἔρως
 25 δέ με ληστείας ὑποκριτὴν πεποίηκε καὶ ταύτας ἐπὶ
 σοὶ πλέξαι τὰς τέχνας. Δοῦλον οὖν με σεαυτῆς ἀπὸ
 ταύτης τῆς ἡμέρας νόμιζε· καὶ σοὶ προῖκα ἐπιδίδωμι
 τὸ μὲν πρῶτον ἐμαντόν, ἔπειτα ὅσῃν οὐκ ἂν ὁ πατήρ
 ἐπέδωκέ σοι· τηρήσω δέ σε παρθένον μέχρι περ
 30 ἂν σοὶ δοκῇ.' Καὶ ταῦτα εἰπὼν καὶ ἔτι τούτων πλεί-
 ονα εὐαγρωτέραν τὴν κόρην αὐτῷ γενέσθαι παρε- 4
 σκεύασεν. Ἦν δὲ καὶ ὀφθῆναι καλὸς καὶ στωμύλος

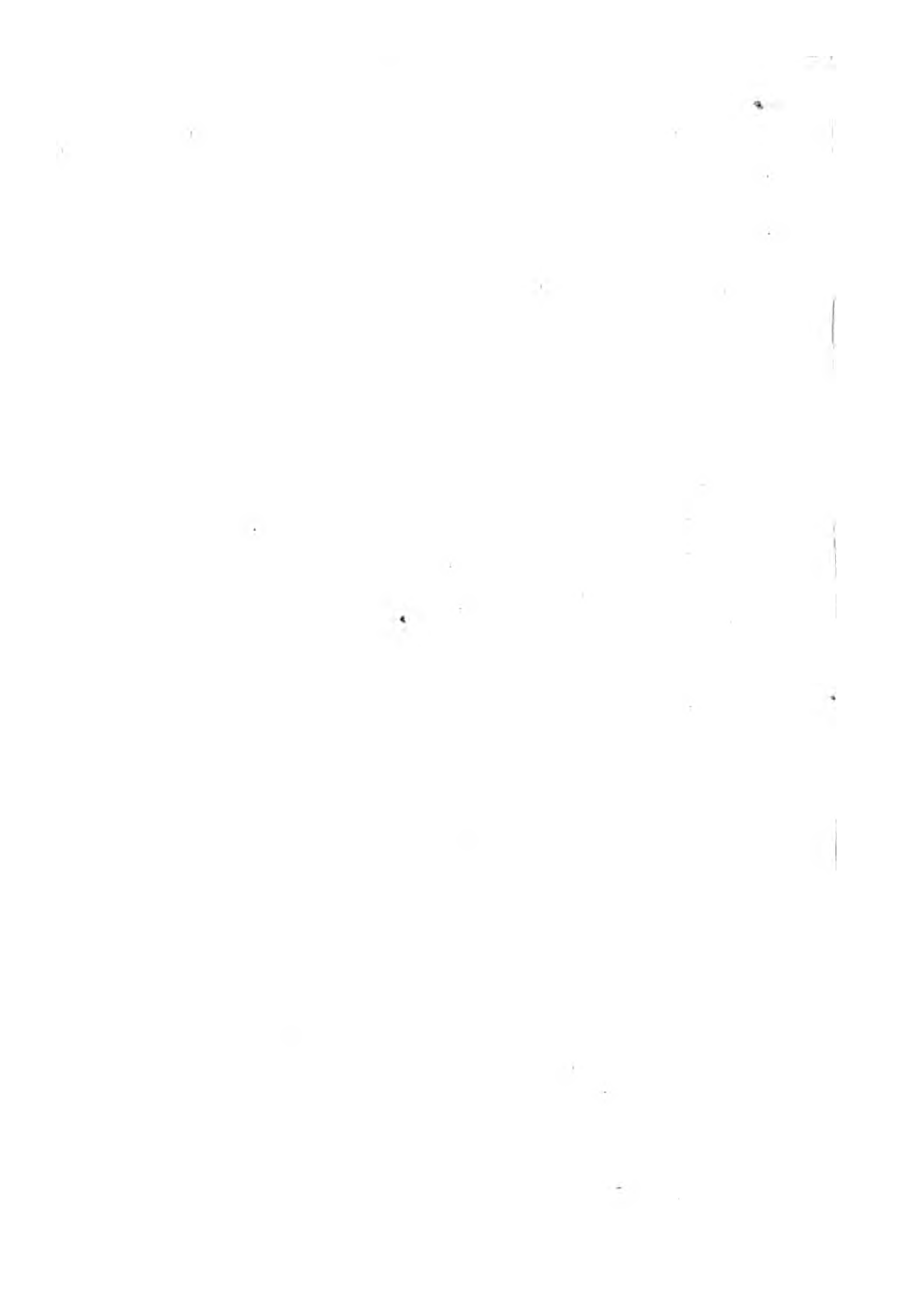
καὶ πιθανώτατος, καὶ ἐπειδὴ ἦκεν εἰς τὸ Βυζάντιον, συμβόλαιον ποιησάμενος προικὸς μεγίστης καὶ τᾶλλα πολυτελεῶς παρασκευάσας, ἐσθῆτά τε καὶ χρυσὸν καὶ ὅσα εἰς κόσμον γυναικῶν εὐδαιμόνων, περιεῖπεν εὖ καὶ καλῶς, ἄχραντον τηρῶν, ὡς ἐπηγγείλατο, ὥστε 5
 5 καὶ αὐτὴν ἠρήκει τὴν κόρην ἤδη. Ὁ δὲ καὶ τᾶλλα πάντα παρεῖχεν ἑαυτὸν κοσμιώτατον καὶ ἐπιεικῆ καὶ σώφρονα, καὶ ἦν τις ἐξαίφνης περὶ τὸν νεανίσκον θαυμαστὴ μεταβολή. Ἐδρας τε γὰρ ἐξανίστατο τοῖς πρεσβυτέροις καὶ ἐπεμελεῖτο φθάνειν προσαγορεύων 10
 τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ τὸ τέως ἄκριτον πολυτελεῆς ἐκ τῆς πρὶν ἀσωτίας εἰς τὸ εὖβουλον μεταπίπτου τὸ μεγαλόφρον ἐφύλαττε πρὸς τοὺς ἐν χρεῖα τοῦ λαβεῖν διὰ πενίαν ὄντας, ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας τὸ αἰφνίδιον οὕτως ἐκ τοῦ χείρονος εἰς τὸ πάνυ χρηστὸν μετ- 15
 6 ελθόν. Ἐμὲ δ' οὖν ἠρήκει πάντων μᾶλλον, καὶ ὑπερηγάπων αὐτὸν καὶ τὴν πρὶν ἀσωτίαν φύσεως ἐνόμιζον εἶναι θαυμαστὴν μεγαλουργίαν, ἀλλ' οὐκ 7
 ἀκρασίαν. Καμὲ οὖν ὑπεισῆει τὸ τοῦ Θεμιστοκλέους, ὅτι κάκεινος τὴν πρώτην ἡλικίαν σφόδρα δόξας ἀκό- 20
 λαστος εἶναι πάντας ὑπερέβαλεν Ἀθηναίους ὕστερον σοφία τε καὶ ἀνδραγαθία· καὶ δὴ μετενόουν ἀποσκορακίσας αὐτόν, ὅτε μοι περὶ τοῦ τῆς θυγατρὸς 8
 διελέχθη γάμου. Καὶ γὰρ με σφόδρα ἐθεράπευε καὶ ἐκάλει πατέρα καὶ κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐδορυφόρει καὶ 25
 τῶν εἰς πόλεμον γυμνασίων οὐκ ἡμέλει, ἀλλὰ καὶ 9
 πάνυ ἐρρωμένως ἐν ταῖς ἵππασίαις διέπρεπεν. Ἦν μὲν οὖν καὶ παρὰ τὸν τῆς ἀσωτίας χρόνον τούτοις χαίρων καὶ χρώμενος, ἀλλ' ὡς ἐν τρυφῇ καὶ παιδιᾷ· τὸ δὲ ἀνδρεῖον ὅμως αὐτῷ καὶ τὸ ἔμπειρον λεληθό- 30
 τως ἐτρέφετο· τέλεον δὲ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον πρὸς τὸ καρτερῶς καὶ ποικίλως διαπρέπειν ἐν τοῖς πολεμικοῖς.

Ἐπεδίδου δὲ καὶ χρήματα ἱκανὰ τῇ πόλει. Κάκεινον 10
 ἅμα ἐμοὶ στρατηγὸν προεβάλοντο· ὄθεν ἔτι μᾶλλον
 ὑπερησπάζετό με, ὑπήκοόν μοι κατὰ πάντα παρέχων
 ἑαυτόν.

5 Ἐπεὶ δ' ἐνικήσαμεν τὸν πόλεμον ἐπιφανείᾳ τῶν 18
 θεῶν [καὶ] ὑποστρέψαντες εἰς τὸ Βυζάντιον, εὐφη-
 μοῦντες τὸν Ἡρακλέα καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἐχειροτονή-
 θημεν ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα τῇ Ἀρτέμιδι, ὁ δὲ εἰς Τύ-
 ρον Ἡρακλεῖ, λαβόμενός μου τῆς δεξιᾶς ὁ Καλλισθέ-
 10 νης διηγείται πρῶτον τὰ πεπραγμένα αὐτῷ περὶ τὴν
 Καλλιγόνην. Ἄλλὰ ἅπερ ἐποιήσαμεν, πάτερ' εἶπε 2
 ἑτὰ μὲν νεότητος φύσει πέπρακται βία, τὰ δὲ μετὰ
 ταῦτα προαιρέσει. Παρθένον γὰρ τὴν κόρην μέχρι
 τούτου τετήρηκα, καὶ ταῦτα πολέμοις ὁμιλῶν, ἐν οἷς
 15 οὐδεὶς ἀναβάλλεται τὰς ἡδονάς. Νῦν οὖν εἰς τὴν 3
 Τύρον αὐτὴν ἀπαγαγεῖν ἔγνωκα πρὸς τὸν πατέρα καὶ
 νόμῳ παρ' ἐκείνου λαβεῖν τὸν γάμον. Ἄν μὲν οὖν
 ἐθελήσῃ μοι δοῦναι τὴν κόρην, ἀγαθῇ τύχῃ δέξομαι·
 ἂν δὲ σκαιὸς γένηται καὶ δύσκολος, παρθένον αὐτὴν
 20 ἀπολήψεται. Ἐγὼ γὰρ προῖκα ἐπιδούς οὐκ εὐκατα- 4
 φρόνητον ἀγαπητῶς ἂν λάβοιμι τὸν γάμον. Ἄνα-
 γνώσομαι δέ σοι καὶ τὸ συμβόλαιον, ὃ φθάνω πρὸ
 τοῦ πολέμου γράψας, θεόμενος συνοικίσει τῷ Καλ-
 λισθένει τὴν κόρην, τό τε γένος αὐτοῦ καταλέγων
 25 καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὰς ἐν τοῖς πολέμοις ἀριστείας.
 Τοῦτο γὰρ ἐστὶν ἡμῖν τὸ συγκείμενον. Ἐγὼ δέ, 5
 ἦν τὴν ἔφεσιν ἀγωνισώμεθα, διέγνωκα πρῶτον μὲν
 εἰς τὸ Βυζάντιον διαπλευῦσαι, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὴν
 Τύρον."

30 Καὶ ταῦτα διαμυθολογήσαντες ἐκοιμήθημεν τὸν
 αὐτὸν τρόπον· τῇ δὲ ὑστεραίᾳ παραγενόμενος ὁ 19
 Κλεινίας ἔφη Θέρσανδρον διὰ τῆς νυκτὸς ἀποδεδρα-

κέναι· τὴν γὰρ ἔφεσιν οὐχ ὡς ἀγωνιούμενον πεποιῆ-
 σθαι, βουλόμενον δὲ μετὰ προφάσεως ἐπισχεθῆναι
 2 τὸν ἔλεγχον ᾧν ἐτόλμησε. Μείναντες οὖν τῶν
 ἑξῆς τριῶν ἡμερῶν, ὅσων ἦν ἡ προθεσμία, προσελ-
 θόντες τῷ προέδρῳ καὶ τοὺς νόμους ἀναγνόντες, 5
 καθ' οὓς οὐδεὶς ἔτι τῷ Θερσάνδρῳ λόγος πρὸς ἡμᾶς
 ἦν, νεὼς ἐπιβάντες καὶ οὐρίῳ χρησάμενοι πνεύματι
 κατήραμεν εἰς τὸ Βυζάντιον, καὶ κει τοὺς πολυεύκτους
 ἐπιτελέσαντες γάμους ἀπεδημήσαμεν εἰς τὴν Τύρον.
 3 Δύο δὲ ὕστερον ἡμερῶν τοῦ Καλλισθένους ἐλθόντες 10
 εὔρομεν τὸν πατέρα μέλλοντα θύειν τοὺς γάμους τῆς
 ἀδελφῆς εἰς τὴν ὕστεραίαν. Παρήμεν οὖν ὡς καὶ
 συνθύσοντες αὐτῷ καὶ εὐξόμενοι τοῖς θεοῖς τοὺς τε
 ἑμοὺς καὶ τοὺς ἐκείνου γάμους σὺν ἀγαθαῖς φυλαχθῆ-
 ναι τύχαις. Καὶ διεγνώκαμεν ἐν τῇ Τύρῳ παραχει- 15
 μάσαντες διελθεῖν εἰς τὸ Βυζάντιον.”

ΙΑΜΒΔΙΧΟΥ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟΝ

- 1 ὄντας ὠραίους καὶ καλοὺς τοὺς παῖδας ὁ πατήρ
ὑπεξέπεμψεν εἰς τοὺς ποιμένας, φοβούμενος τύραν-
ρον ὑβριστήν. Suid. v. Ὑπεξέπεμψεν. Vide infra p. 221, 29.
- 2 Ἐπειδὴ διακωδωνίζων ἕκαστον τῶν ποιμένων
οὐχ οἷός τε ἦν ἀκοῦσαι καὶ μαθεῖν οἵτινες ἦσαν οἱ 5
παῖδες. Suid. v. Διακωδωνίσω. Cf. p. 221, 29.
- 3 Ὁ δὲ ἕτερος ταῦρος ἐμυκήσατο, κακὸν φώνημα
Γάρμφ· καὶ ἔδοξε τράγος εἶναι, μὴ ταῦρος ἐκεῖνο τὸ
φάσμα. Suid. vv. Φάσμα. Γάρμος· Cf. p. 221, 32.
- 4 Ὁ δὲ διῆγεν αὐτοὺς ἐπὶ τι ὄρυγμα, ὃ διαμπερές 10
μὲν ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ σταδίου λ', εἶχε δὲ ἔξοδον
ἐπὶ θάτερα τοῦ ὀρύγματος. Suid. v. Διαμπερές. Cf.
p. 222, 5.
- 5 Τῶν δὲ περιπόλων τις περιθέων ἀποβάλλει χαλ-
κὴν ἀσπίδα ὑπερθεῖν τοῦ ὀρύγματος. Ἡ δὲ οὖσα μὲν 15
πλατεῖα ἀλλὰ κυρτὴ οὐ στερεὸν ἐκτύπησεν, ἀλλὰ
κοῖλον καὶ διάκενον. Suid. v. Περιπόλων. Cf. p. 222, 11.
- 6 Αἱ δὲ μέλιται ἐμπεφωλεύκεισαν ὥσπερ ἐν κυ-
ψέλη τῷ φωλεῷ· τὸ μέλι δὲ ἐλείβετο κατὰ τῶν κε-
φαλῶν. Suid. v. Κυψέλη. Cf. p. 222, 17. 20
- 7 Τὸ δὲ μέλι, ἅτε οὐκ ἀκέραιον οὐδὲ ἀπὸ ἀνθέων
ἀλλ' ἀπὸ ἐρπετῶν συμπεπορισμένον, ἀνέστρεφε τὰ
σπλάγχνα. Suid. v. Ἀκέραιος. ;Cf. p. 222, 21.
- 8 Ἀπεκείρατο τὴν κόμην· ἦν δὲ πολλὴ καὶ ξανθὴ
καὶ βαθεῖα. Suid. v. Βαθεῖα κόμη. Θυραυλεῖν. Cf. p. 222, 26. 25

Οἱ δὲ στρατιῶται ἐλθόντες σκοταῖοι εἶδον τὰ σώ- 9
 ματα, καὶ νόμῳ τῶν Βαβυλωνίων ἐπέριψαν αὐτοῖς
 ὁ μὲν κάνδυν, ὁ δὲ χλαμύδα, ὁ δὲ ψωμούς, ὁ δὲ
 ἀκρόδρα· καὶ μέγα κεφάλαιον ἠδροίσθη μικρῶν
 5 κερματίων. Suid. vv. Σκοταῖος ἐλθών. Κεφάλαιον. Κερμα-
 τίζει. Cf. p. 222, 31.

Οἱ δὲ κόρακες περιπτάμενοι ἄνω καὶ κάτω, 10
 θορυβούμενοι καὶ κεκραγότες μετὰ πολλῆς ἀσελγείας,
 οἷον οἱ κόρακες λαρυγγίζουσιν. Suid. v. Λαρυγγίζειν.
 10 Cf. p. 222, 34.

Ἄνθρωπος ἐπιστάμενος ἤκιστα ψεύδεσθαι, φίλος δὲ 11
 εἶπερ τις ἄλλος ἀληθείας ἤκιστα δ' ἂν τις αὐ-
 τὸν ἐθεάσατο παρεκβαίνοντα τὸ ἀληθὲς ἔργῳ ἢ λόγῳ
 ποτὲ ἦτοι πρὸς τὸ εἰρωνικώτερον ἢ ἀλαζονέστερον.
 15 Suid. vv. Ἦκιστα. Εἴρων. Cf. p. 224, 18.

Ἡ δὲ κάμηλος ὑφῆκε τὰ κῶλα καὶ ἑαυτὴν ἐκάθι- 12
 σεν εἰς τὰ στέρνα. Suid. v. Κῶλα. Cf. p. 225, 28.

Οὐδὲ γὰρ πρόσσιτο ἀναβάτην ἢ κάμηλος οὐδένα 13
 ὑπ' αὐθαδειίας καὶ ἀσυνηθείας. Suid. v. Πρόσσιτο.

20 Εἶδε φορτίον χλωρῶν ἀκανθῶν, ἃ καμήλοις ἐστὶ 14
 φαγήματα· ἢ δὲ τὴν κεφαλὴν καθῆκε. Id. v. Φαγήματα.

Ἡ μὲν κάμηλος ἐγεύετο τοῦ χιλοῦ· ὁ δὲ ἐπινε 15
 ποτὸν τοῦ ποτοῦ ἀκούσιον, καὶ ἄτε κάτωθεν τοῦ
 πνεύματος ᾧθουμένου, ἄνωθεν δὲ τοῦ ὕδατος ἐπι-
 25 φερομένου, ἢ φάρυγξ ἐκελάρυξε καὶ πολὺς ἐν τῷ
 στόματι ἦν βορβορυγμός. Id. vv. Κελαρύξει. Βορβορυγμός.

Ὁ δὲ ἱερεὺς σκευὴν ἐσκευάζετο τὴν τοῦ δημίου, 16
 μεταλαβὼν ἀντὶ τῶν σεμνοτάτων τὰ οἰκτιστά. Id. v.
 Σκευή. Cf. p. 225, 39.

30 Τὴν δὲ ἄλυσιν (οὐ γὰρ ἐστὶν ἡμῖν ἀναγκαία) 17
 προσέπεμψά σοι. Suid. v. Ἀναγκαία τράπεζα. Cf. p. 226, 14.

- 18 Ἐπεὶ δὲ τοῦτο χαλεπὸν ἦν καὶ σπάνιον τι τὸ τῆς οἰκουροῦ φυλαττούσης καὶ ἄβρας τινὸς ἄλλης συμπαρούσης, ἀναπείθει τὴν κόρην λαθοῦσαν τοὺς γονεῖς ἀποδρᾶναι. Suid. v. Ἄβρα. Cf. p. 226, 21.
- 19 Ἀποσφαγεῖσαν γὰρ αὐτὴν ὑπὸ ἐράστου δυσέρω- 5
τος. Suid. v. Δύσερος. Cf. p. 226, 23.
- 20 Ὁ δὲ ἄγχων τὴν αὐτῆς δεξιὰν καὶ περιάγων πε-
ριαιρεῖται τὸ ξίφος. Id. v. Ἄγχων. Cf. p. 228, 29.
-
- 21 Ὁ δὲ ἐγέλα νῦν μὲν ἰταμόν τε καὶ ἀκόλαστον
γέλωτα, νῦν δὲ ἐφθέγγετο ῥήματα ἀνθάδη. Id. vv. 10
Ἀκόλαστος. Ἰταμός.
- 22 Ἄρτι δὲ ἀπηρκότος τοῦ Σοραίχου ἢ Σινωνίς
ἐφίσταται. Suid. vv. Ἀπηρκότος. Σίνωνος καὶ Σινωνίς.
Σόραιχος.
- 23 Εἶτα ἐάσατε οὕτως ἀπραγμόνως ἄποθανεῖν; 15
Id. v. Ἀπραγμόνως.
- 24 Ἡ δὲ μεστὴ μὲν ἦν καὶ τῆς ἔμπροσθεν ζηλοτυ-
πίας, προσειλήφει δὲ καὶ τὴν ἀπὸ τῆς πράξεως εὐτολ-
μίαν. Ὡς οὖν ἐλάβετο τῆς ὁδοῦ, “ὁ μὲν πρῶτος
ἄγων” ἔφη “διηγώνισται, ἐχώμεθα δὲ καὶ τοῦ δευ- 20
τέρου· καὶ γὰρ ἐν καιρῷ γεγυμνάσμεθα.” Id. v. Ζηλο-
τυπία.
- 25 Ἦδη γὰρ ἔλεῶ σε ὅτι τὰ αὐτά σοι δυστυχῶ.
Id. v. Ἦδη.
- 26 Ὅμνυμι τοὺς βασιλείους θεούς, ἢ μὴν ἐγὼ ὑμᾶς 25
σώσω. Id. v. Ἡ μὴν.
- 27 Οἱ δὲ Βαβυλώνιοι ἐντιθέντες εἰς σφενδονὰς
ᾧ καὶ περιδινούντες ἐν κύκλῳ, ἅτε οὐκ ἄπειροι
τῶν αὐτοσχεδίων καὶ κυνηγετικῶν διαιτημάτων,

ἀλλὰ μεμελετηκότες τὰ ἐν ἐρημίᾳ μηχανήματα, ἐφθόν 28
[καὶ ὤμῶν] τῇ ῥύμῃ τὸ ὤν κατεσκευάζον. Id. v. Περι-
δινούοντες.

Πῦρ δὲ αὐτοῖς ὑπέφαινεν ἡ Σινωνίς καὶ περιη- 29
5 γεῖτο. Id. v. Περιηγείτο.

Ἄλλὰ καὶ τῶν Σινωνίδος γάμων προθυσάσθω, 30
καὶ προτέλεια τοῦ μοιχοῦ ὁ ἀνὴρ γενέσθω. Id. v. Προ-
τέλειον.

Βιαζομένους δὲ τοὺς κολυμβητὰς συμψήσας ὁ 31
10 ποταμὸς ἔφερε κάτω, καὶ οὐκέτι ἀπενόστησαν. Id. v.
Συμψήσας.

Καὶ ἅμα τῇ κόρῃ παρεσκευάσε πομπὴν ἐπιφανῆ, 32
ἀρμάμαξάν τε λαμπρὰν καὶ ἐσθῆτα σοβαρὰν καὶ θε-
ραπείαν συχνὴν εὐνούχων τε καὶ θεραπαινίδων.
15 Id. vv. Συχναῖς. Πομπήν.

Περιβαλὼν δὲ περὶ τὰς χεῖρας αὐτοῦ τοὺς τελα- 33
μῶνας προσέδησε τῇ κλίνῃ. Id. v. Τελαμών.

Ἔδωκε τὸν ὄρμον ὁ τελώνης τῷ ἐμπόρῳ. οὐκ 34
ἤδη καὶ λύκοι θήσουσιν ἄρνας ἐκ τῶν στομάτων, καὶ
20 λέοντες ἀπὸ τῶν ὀδόντων ἀπολύσουσι νεβροὺς ταῖς
μητράσιν, ὅποτε καὶ τελώνης ἀφῆκεν ἄγραν τηλι-
καύτην; Id. v. Τελώνης.

Phot. Bibl.

Cod. 94.

p. 73b Bekk.

Ἀνεγνώσθη Ἰαμβλίχου δραματικόν, ἔρωτας ὑποκρι-
νόμενον· ἔστι δὲ τῇ αἰσχρολογίᾳ τοῦ μὲν Ἀχιλλέως τοῦ
Τατίου ἦττον ἐκπομπεύων, ἀναιδέστερον δὲ μᾶλλον ἢ ὁ Φοί-
νιξ Ἡλιόδωρος προσφερόμενος· οἱ γὰρ τρεῖς οὗτοι σχεδόν
τι τὸν αὐτὸν σκοπὸν προθέμενοι ἐρωτικῶν δραμάτων ὑποθέ- 5
σεις ὑπεκρίθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν Ἡλιόδωρος σεμνότερόν τε καὶ
εὐφημότερον, ἦττον δὲ αὐτοῦ ὁ Ἰάμβλιχος, αἰσχροῦς δὲ καὶ ἀν-
αιδῶς ὁ Ἀχιλλεύς ἀποχρώμενος· καὶ ἦ γε λέξις αὐτῷ ῥέουσα
καὶ μαλακῆ· καὶ ὅσον αὐτῆς ἐπίκροτον, οὐ πρὸς τόνον τινὰ
ἀλλ' ἐπὶ τὸ γαργαλίζον, ὡς ἂν τις εἴποι, καὶ βλακῶδες παρα- 10
74^a κενίηται. Ὁ μὲντοι Ἰάμβλιχος, ὅσα γε εἰς λέξεως ἀρετὴν καὶ
συνθήκης καὶ τῆς ἐν τοῖς διηγήμασι τάξεως, καὶ τοῖς σπου-
δαιοτάτοις τῶν πραγμάτων ἀλλ' οὐχὶ παιγνίοις καὶ πλάσμασιν
ἄξιός τῆν τῶν λόγων τέχνην καὶ ἰσχὺν ἐπιδείκνυσθαι.

2 Εἰσὶ δὲ αὐτῷ πεποιημένα τοῦ δράματος πρόσωπα Σινω- 15
νις καὶ Ῥοδάνης, καλὴ καὶ καλὸς τὴν ὄψιν, νόμῳ γάμου ἐρῶν-
τες ἀλλήλων καὶ δὴ καὶ ζευγνύμενοι, καὶ Γάρμος βασιλεὺς
Βαβυλῶνος, τῆς αὐτοῦ γυναικὸς θανούσης εἰς ἔρωτα ἀναπτό-
μενος Σινωνίδος καὶ πρὸς γάμον ἄγειν ἐπειγόμενος. Ἀνάνευ-
σις Σινωνίδος καὶ δεσμά, χρυσῶ τῆς ἀλύσεως διαπεπλεγμένης, 20
καὶ Ῥοδάνης διὰ τοῦτο, Δάμα καὶ Σάκκα τῶν βασιλικῶν εὐ-
νούχων τὴν πρᾶξιν ἐπιτραπέντων, ἐπὶ σταυροῦ ἀναρτώμενος.
Ἄλλ' ἐκεῖθεν καθαιρεῖται σπουδῆ Σινωνίδος, καὶ φεύγουσιν
ἄμφω, ὁ μὲν τὸν σταυρόν, ἡ δὲ τὸν γάμον. Καὶ περιτέμνεται
διὰ τοῦτο Σάκκας καὶ Δάμας τὰ ὄτα καὶ τὰς ῥῖνας, καὶ ἐπὶ 25
τὴν τούτων ἀποστέλλονται ζήτησιν, καὶ δίχα μερισθέντες ἐπὶ
τὴν ἔρευναν τρέπονται.

3 Καταλαμβάνονται σχεδόν τι παρὰ τινὰ λειμῶνα οἱ περὶ
Ῥοδάνην ὑπὸ τοῦ διώκοντος Δάμα· ἀλιεὺς δ' ἦν, ὃς τοὺς ποι-
μένας ἐμήνυσεν, οἱ στρεβλούμενοι τὸν λειμῶνα μόλις δεικνύου- 30
σιν. Ἐν ᾧ καὶ χρυσὸν Ῥοδάνης εὔρισκε, τῆς στήλης τοῦ λέον-
τος ὑποδηλούμενον τῷ ἐπιγράμματι. Καὶ τράγου τι φάσμα ἐρᾷ

Σινωνίδος· ἐξ ἧς αἰτίας καὶ οἱ περὶ Ῥοδάνην τοῦ λειμῶνος
 ἀπαίρουσι. Δάμας δὲ τὸν ἀπὸ τοῦ λειμῶνος τῆς Σινωνίδος
 στέφανον εὐρῶν πέμπει Γάρμῳ παραμύδιον. Φεύγοντες δὲ οἱ
 περὶ Ῥοδάνην ἐντυγχάνουσι ἐπὶ καλύβης γραῖ τιμι γυναικί,
 5 καὶ κρύπτονται ὑπ' αὐτῆς, ὃ διαμπερὲς ἦν ὀρωρυγμένον ἐπὶ
 σταδίους τριάκοντα· λόχη δὲ τὸ στόμα ἐβέβυστο. Καὶ οἱ περὶ
 τὸν Δάμαν ἐφίστανται, καὶ ἀνακρίνεται ἡ γραῦς καὶ ξίφος
 γυμνὸν ἰδοῦσα ἐξέψυξεν. Οἱ δὲ τοῦ Ῥοδάνους ἵπποι καὶ τῆς
 Σινωνίδος, οἷς ἐπωχοῦντο, συλλαμβάνονται. Καὶ περικαθί-
 10 σταται στρατὸς τὸ χωρίον, ἐν ᾧ Σινωνίς καὶ Ῥοδάνης ἀπε-
 κρύπτετο, καὶ καταρρήγνυται τινος τῶν περιπόλων ἀσπίς ἐκ
 χαλκοῦ τοῦ ὀρύγματος ὑπερθεῖν, καὶ τῷ διακένῳ τοῦ ἤχου τῶν
 κερυμμένων μῆνυσις γίνεται, καὶ περιορῶσεται τὸ ὄρυγμα,
 καὶ πάντα Δάμας βοᾷ. Καὶ γίνεται τοῖς ἔνδον συναίσθησις, καὶ
 15 φεύγουσι ὑπὸ τοῖς τοῦ ἀντροῦ μυχοῖς, καὶ διεκπίπτουσι πρὸς
 τὴν ἐτέραν αὐτοῦ ὀπήν· καὶ μελιτῶν ἀγρίων σμήνη ἐκεῖθεν
 ἐπὶ τοὺς ὀρύσσοντας τρέπεται, καταρρεῖ δὲ τοῦ μέλιτος καὶ ἐπὶ
 τοὺς φεύγοντας· αἱ δὲ μέλισσαι καὶ τὸ μέλι ἐξ ἐρπετῶν πεφαρ- 74^b
 μακευμένα τροφοῆς, αἱ μὲν κρούσασαι τοὺς ἐπὶ τὸ ὄρυγμα ἡ-
 20 κρωτηρίαζον, οὓς δὲ καὶ ἀπέκτειναν. Τῷ δὲ λιμῷ κρατούμενοι
 οἱ περὶ Ῥοδάνην διαλιχησάμενοι καὶ τὰς γαστέρας καταρρυν-
 τες, πίπτουσι παρὰ τὴν ὁδὸν ὥσει νεκροί.

Φεύγουσι ὁ στρατὸς τῷ τῶν μελισσῶν πολέμῳ πονούμενοι, 4
 καὶ τοὺς περὶ Ῥοδάνην ὄμως διώκουσι, καὶ οὓς ἐδίωκον ὀρῶν-
 25 τες ἐρριμμένους παρέτρεχον, νεκρούς τινας ὡς ἀληθῶς ὑπολαμ-
 βάνοντες. Ἐν τούτῳ τῷ ἀντῳ κείρεται τοὺς πλοκάμους ἡ
 Σινωνίς, δι' οὗ ὕδωρ αὐτοῖς ἀνιμήσονται· καὶ τοῦτο εὐρῶν
 ἐκεῖσε Δάμας πέμπει τῷ Γάρμῳ, σύμβολον τοῦ ἐγγὺς εἶναι κἀ-
 κείνους συλλαβεῖν. Ἐρριμμένων δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν τοῦ τε Ῥο-
 30 δάνους καὶ τῆς Σινωνίδος, ὁ στρατὸς παρερχόμενος ὡς ἐπὶ
 νεκροῖς κατὰ τὸ πάτριον ἔθος οἱ μὲν χιτωνίσκους ῥίπτοντες
 ἐκάλυπτον, ἄλλοι δὲ ἄλλο τι τῶν προσόντων καὶ κρεῶν δὲ μέρη
 καὶ ἄρτου ἐπέριπτον· καὶ οὕτω παρήλθεν ὁ στρατὸς. Οἱ δὲ
 τῷ μέλιτι κερωθέντες μόλις ἀνίστανται, κοράκων μὲν τῶν περὶ
 35 τὰ κρέα διεριζόντων Ῥοδάνην, ἐκείνου δὲ Σινωνίδα ἐξαναστή-
 σαντος. Ἀναστάντες οὖν πορεύονται τὴν ἐναντίαν τραπόμενοι
 τῷ στρατῷ, ἵνα μᾶλλον λάθοιεν μὴ ὄντες οἱ διωκόμενοι· καὶ
 εὐρόντες ὄνους δύο ἐπέβησάν τε καὶ τὰ φορτία ἐπέθεντο, ἃ
 συνεκεκόμεστο αὐτοῖς ἀφ' ὧν ὥσει νεκροῖς ἐπέριψεν ὁ στρατὸς.

5 **Ε**ἵτα καταίρουσιν εἰς πανδοχεῖον, καὶ φεύγουσιν ἐκεῖθεν, καὶ περὶ πλήθουςαν ἀγορὰν εἰς ἄλλον σταθμὸν καταλύουσι. Καὶ γίνεται τὸ πάθος τῶν ἀδελφῶν, καὶ κατηγοροῦνται φό-
νου, καὶ ἀφίενται τοῦ πρεσβυτέρου τῶν ἀδελφῶν, ὃς ἀνηγήκει
φαρμάκῳ τὸν ὕστερον, κατηγορήσαντος μὲν, τῇ δὲ οἰκείᾳ ἀναι- 5
ρέσει ἀθωώσαντος· καὶ λανθάνει Ῥοδάνης ἀνελόμενος τὸ φάρ-
μακον. Καταίρουσιν εἰς οἴκημα ληστοῦ τοὺς παροδίτας λη-
στεύοντος καὶ τούτους ἑαυτῷ ποιουμένου τράπεζαν. Καὶ στρα-
τιωτῶν ὑπὸ τοῦ Δάμα σταλέντων, ἐπεὶ ὁ ληστὴς συνείληπτο,
πῦρ ἐμβάλλεται εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ περιλαμβάνονται τῷ πυρὶ, 10
καὶ διαφεύγουσι μόλις τὸν ὄλεθρον τῶν ὄνων σφαγέντων καὶ
τῷ πυρὶ εἰς δίοδον ἐπιτεθέντων. Καθορῶνται νύκτωρ ὑπὸ
τῶν τὸ πῦρ ἐμβαλόντων καὶ ἐπερωτηθέντες τίνες εἶεν, εἶδωλα
τῶν ὑπὸ τοῦ ληστοῦ ἀναιρεθέντων ἀποκρίνονται, καὶ τῇ ὠχρό-
τητι καὶ λεπτότητι τῆς ὄψεως καὶ τῇ ἀτονίᾳ τῆς φωνῆς ἐπει- 15
σάν τε τοὺς στρατιώτας καὶ ἐδειμάτωσαν.

6 Καὶ φεύγουσι πάλιν ἐκεῖθεν καὶ καταλαμβάνουσι κόρην
75^a ἐπὶ ταφὴν ἀγομένην καὶ συρρέουσιν ἐπὶ τὴν θείαν· καὶ Χαλ-
δαῖος γέρον ἐπιστάς κωλύει τὴν ταφὴν, ἔμπνου εἶναι τὴν κό-
ρην ἔτι λέγων· καὶ ἐδείχθη οὕτως. Χρησμοφθεῖ δὲ καὶ τῷ Ῥο- 20
δάνει, ὡς βασιλεύσοι. Καταλιμπάνεται κενὸς ὁ τῆς κόρης τά-
φος, καὶ πολλὰ τῶν πέπλων, ἃ ἔμελλεν ἐπικαίεσθαι τῷ τάφῳ,
ἔτι τε σιτία καὶ ποτὰ· καὶ οἱ περὶ Ῥοδάνην τούτοις εὐωχοῦν-
ται καὶ λαμβάνουσί τινα καὶ τῶν ἀμφίων καὶ καθεύδουσιν ἐν
τῷ τῆς κόρης τάφῳ. Οἱ δὲ τὸ πῦρ τῇ τοῦ ληστοῦ οἰκίᾳ ἐμβα- 25
λόντες, ἡμέρας ἐπιλαβούσης ἠπατημένους ἑαυτοὺς ἐγνωκότες
ἐδίωκον κατ' ἴχνη Ῥοδάνους καὶ Σινωνίδος, συνεργοὺς αὐτοὺς
εἰκάζοντες εἶναι τοῦ ληστοῦ· ἴχνηλατήσαντες δὲ μέχρι τοῦ τάφου,
καὶ ἐνιδόντες αὐτοὺς ἐγκειμένους μὲν τῷ τάφῳ, ἀκίνητίζοντας
δὲ ἅτε ὕπνω καὶ οἴνω πεπεδημένους, ἔδοξαν νεκροὺς ὄραν καὶ 30
κατέλιπον, ἀποροῦμενοι ὅτι ἐκεῖ τὰ ἴχνη ἔφερον.

7 Ἀπαίρουσιν ἐκεῖθεν οἱ περὶ Ῥοδάνην καὶ περῶσι τὸν πο-
ταμόν, γλυκύν τε ὄντα καὶ διανυγῆ καὶ βασιλεῖ Βαβυλωνίων
εἰς πόσιν ἀνακείμενον. Καὶ πιπράσκει Σινωνὶς τὰ ἱμάτια καὶ
συλλαμβάνεται ὡς τάφον συλήσασα καὶ ἀναφέρεται εἰς Σόραι- 35
χον, ὃς ἦν Σοραίχου τοῦ τελώνου υἱός, ἐπίκλην δὲ αὐτῷ δι-
καιος. Καὶ βουλευέται πέμπειν αὐτὴν ἐπὶ βασιλέα Γάρμον διὰ
τὸ κάλλος καὶ κισνᾶται διὰ τοῦτο τὸ τῶν ἀδελφῶν φάρμακον
Ῥοδάνει καὶ Σινωνίδι· αἰρετώτερον γὰρ αὐτοῖς ὁ θάνατος ἢ

Γάρμον ἰδεῖν. Μηνύεται Σοραίχῳ διὰ τῆς θεραπαινίδος ἅπερ εἰς ἔργον ἔμελλε χωρεῖν Ῥοδάνει καὶ Σινωνίδι· καὶ λαθῶν ὁ Σόραιχος τὸ τοῦ θανάτου μὲν φάρμακον κενοῖ, πληροῖ δὲ τὴν κύλικα ὑπνωτικοῦ φαρμάκου· καὶ πίνοντας καὶ ὑπνοῦντας λα-
 5 βῶν ἐφ' ἄρμαμάξης ἤλαυνε πρὸς βασιλέα. Πλησιαζόντων δὲ Ῥοδάνης ἐνυπνίῳ δειματοῦται καὶ βοᾷ καὶ ἐξανιστᾷ Σινωνίδα· ἢ δὲ ξίφει αὐτῆς τὸ στέρνον πλήττει. Καὶ ἀναπνυθάνεται τὰ κατ' αὐτοὺς ἅπαντα Σόραιχος, καὶ λαβόντες πίστεις ἀπαγγέλλουσι, καὶ λύει αὐτοὺς καὶ ὑποδείκνυσι τὸ τῆς Ἀφροδίτης ἱερὸν
 10 ἐν τῇ νησίδι, ἐν ᾧ ἔμελλε καὶ τὸ τραῦμα ἢ Σινωνίς θεραπευθῆσεσθαι.

Ὡς ἐν παρεκβολῇ δὲ διηγεῖται καὶ τὰ περὶ τοῦ ἱεροῦ καὶ 8 τῆς νησίδος καὶ ὅτι ὁ Εὐφράτης καὶ ὁ Τίγρις περιρρέοντες αὐτὴν ποιοῦσι νησίδα καὶ ὅτι ἡ τῆς ἐνταῦθα Ἀφροδίτης ἱερεία
 15 τρεῖς ἔσχε παῖδας, Εὐφράτην καὶ Τίγριν καὶ Μεσοποταμίαν, αἰσχρὰν τὴν ὄψιν ἀπὸ γενέσεως, ὑπὸ δὲ τῆς Ἀφροδίτης εἰς κάλλος μετασκευασθεῖσαν. Δι' ἣν καὶ ἕρις τριῶν ἐραστῶν γίνεται 75b καὶ κρίσις ἐπ' αὐτούς. Βόχορος ὁ κρίνων ἦν, κριτῶν κατ' ἐκείνους καιροῦς ἄριστος· ἐκρίνοντο δὲ καὶ ἤριζον οἱ τρεῖς ὅτι τῶ
 20 μὲν ἡ Μεσοποταμία τὴν φιάλην ἐξ ἧς ἔπινεν ἔδωκε, τῶ δὲ τὸν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐξ ἀνθέων ἀφελομένη στέφανον περιέθηκε, τὸν δὲ ἐφίλησε. Καὶ τοῦ φιληθέντος κρίσει νικήσαντος οὐδὲν ἔλαττον αὐτοῖς ἢ ἕρις ἠκμαζεν, ἕως ἀλλήλους ἀνεῖλον ἐρίζοντες.

Λέγει οὖν ὡς ἐν παρενθήκῃ περὶ τοῦ τῆς Ἀφροδίτης ἱε- 9 ροῦ, καὶ ὡς ἀνάγκη τὰς γυναῖκας ἐκεῖσε φοιτώσας ἀπαγγέλλειν δημοσίᾳ τὰ ἐν τῶ νᾶῳ αὐταῖς ὁρώμενα ὄνειρα. Ἐν ᾧ καὶ τὰ περὶ Φαρνούχου καὶ Φαρσίριδος καὶ Ταναΐδος, ἀφ' οὗ καὶ Τάναϊς ὁ ποταμὸς, λεπτομερῶς διεξέρχεται, καὶ ὅτι τὰ περὶ τὸν τύπον καὶ τὴν χώραν τοῦ Ταναΐδος τοῖς κατοικοῦσιν Ἀ-
 25 φροδίτης μυστήρια Ταναΐδος καὶ Φαρσίριδος εἰσιν. Ἐν δὲ τῇ προειρημένῃ νησίδι ῥόδων ἐντραγῶν ὁ Τίγρις τελευτᾷ· κανθαρίς γὰρ τοῖς τοῦ ῥόδου φύλλοις ἔτι συνεπτυγμένοις οὖσιν ὑπεκάθητο. Καὶ ἡ τοῦ παιδὸς μήτηρ ἦρωα πείθεται γενέσθαι τὸν υἱὸν ἐκμαγεύσασα.

Καὶ διεξέρχεται ὁ Ἰάμβλιχος μαγικῆς εἶδη, μάγον ἀκρί- 10 δων καὶ μάγον λεόντων καὶ μάγον μυῶν· ἐξ οὗ καλεῖσθαι καὶ τὰ μυστήρια ἀπὸ τῶν μυῶν· πρώτην γὰρ εἶναι τὴν τῶν μυῶν μαγικὴν. Καὶ μάγον δὲ λέγει χαλάξης καὶ μάγον ὄφεων καὶ νεκρομαντείας καὶ ἐγγαστρίμυθον, ὃν καὶ φησιν ὡς Ἕλληρες

μὲν Εὐφροσύνη λέγουσι, Βαβυλώνιοι δὲ Σακχούραν ἀποκαλοῦσι. Λέγει δὲ καὶ ἑαυτὸν Βαβυλώνιον εἶναι ὁ συγγραφεὺς καὶ μαθεῖν τὴν μαγικὴν, μαθεῖν δὲ καὶ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν καὶ ἀκμάζειν ἐπὶ Σοαίμου τοῦ Ἀχαιμενίδου τοῦ Ἀρσακίδου, ὃς βασιλεὺς ἦν ἐκ πατέρων βασιλέων, γέγονε δὲ ὅμως καὶ τῆς συγκλήτου βουλῆς τῆς ἐν Ῥώμῃ καὶ ὑπάτος δέ, εἶτα καὶ βασιλεὺς πάλιν τῆς μεγάλης Ἀρμενίας. Ἐπὶ τούτου γοῦν ἀκμάσαι φησὶν ἑαυτὸν. Ῥωμαίων δὲ διαλαμβάνει βασιλεύειν Ἀντωνῖνον. Καὶ ὅτε Ἀντωνῖνος, φησὶν, Ὀῆρον τὸν αὐτοκράτορα καὶ ἀδελφὸν καὶ κηδεστὴν ἔπεμψε Βολογαίσω τῷ Παρθυαίῳ πολεμιστῶντα, ὡς αὐτὸς τε προείποι καὶ τὸν πόλεμον ὅτι γενήσεται καὶ ὅποι τελευτήσοι. Καὶ ὅτι Βολογαίσος μὲν ὑπὲρ τὸν Εὐφροσύνην καὶ Τίγριν ἔφυγεν, ἡ δὲ Παρθυαίων γῆ Ῥωμαίοις ὑπήκοος κατέστη.

11 Ἄλλ' ὃ γε Τίγρις καὶ Εὐφροσύνης οἱ παῖδες ἐμπερεῖς ἀλλή- 15
76^a λοις ἦσαν, καὶ Ῥοδάνης ἀμφοτέροις. Τοῦ δὲ παιδός, ὥσπερ ἔφημεν, τῷ ῥόδῳ τελειωθέντος Ῥοδάνης πρὸς τὴν νησίδα ἅμα Σινωνίδι περαιουῦται, καὶ βοᾷ ἢ μήτηρ τὸν τεθνηκότα αὐτῆς υἱὸν ἀναβιδῶναι, εἰς τὸν Ῥοδάνην ὄρωσα, καὶ Κόρην αὐτῷ ἐκείθεν ἔπεσθαι· συνυποκρίνεται Ῥοδάνης ταῦτα, τῆς τῶν 20 νησιωτῶν κατεντροφῶν εὐηθείας. Μηνύεται Δάμας τὰ περὶ Ῥοδάνην καὶ ὅσα Σόρραιχος περὶ αὐτοὺς ἔπραξε· μηνυτῆς δ' ἦν αὐτὸς ὁ ἰατρός, ὃν ὁ Σόρραιχος κρύφα πέμψας τὸ τῆς Σινωνίδος ἔθεράπευσε τραῦμα. Συλλαμβάνεται διὰ τοῦτο Σόρραιχος καὶ ἄγεται ἐπὶ Γάρμον· ἀποστέλλεται καὶ αὐτὸς ὁ μηνυτῆς γράμμα Δάμα ἐπιφερόμενος πρὸς τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱερέα, ἐφ' ᾧ συλλαβεῖν τοὺς περὶ Σινωνίδα. Διαβαίνει τὸν ποταμὸν ὁ ἰατρός τῆς ἱερέας ἑαυτὸν ὡς ἔθος ἕξαρθήσας καμήλου, τὸ δὲ γράμμα τῷ δεξιῷ παρενθελὶς τῶν ὠτων· καὶ τέλος ὁ μηνυτῆς ἐναποπνίγεται τῷ ποταμῷ, διαβαίνει δὲ πρὸς τὴν νησί- 30 δα ἢ καμήλος, καὶ πάντα μανθάνουσιν οἱ περὶ Ῥοδάνην, τὸ τοῦ Δάμα γράμμα τῶν ὠτων ἀνελόμενοι τῆς καμήλου.

12 Φεύγουσιν ἐκείθεν διὰ τοῦτο καὶ συναντῶσιν ἀγόμενον Σόρραιχον ἐπὶ Γάρμον καὶ καταλύουσιν ἅμα ἐν πανδοχείῳ. Καὶ τῇ τοῦ χρυσοῦ ἐπιθυμίᾳ νύκτωρ ἀναπέιθει Ῥοδάνης, καὶ ἀναί- 35 ροῦνται οἱ Σορραίων φύλακες, καὶ φεύγει σὺν αὐτοῖς Σόρραιχος, ἀμοιβὴν εὐρῶν τῆς προὑπαρξίας εὐεργεσίας. Συλλαμβάνει Δάμας τὸν τῆς Ἀφροδίτης ἱερέα, καὶ ἀνακρίνεται περὶ Σινωνίδος καὶ τέλος κατακρίνεται δῆμιος γενέσθαι ἀντὶ ἱερέως ὁ

πρεσβύτης · καὶ τὰ περὶ τὸν δῆμιον ἔθῃ καὶ νόμιμα. Συλλαμβάνεται Εὐφράτης, ὅτι ὁ πατήρ καὶ ἱερεὺς, ὡς Ῥοδάνην αὐτὸν ὑπολαβὼν, οὕτως ἐπεκάλει · καὶ φεύγει Μεσοποταμία ἢ ἀδελφῇ. Καὶ πρὸς τὸν Σάκαν ἀπάγεται Εὐφράτης, καὶ ἀνακρίνεται περὶ Σινωνίδος · ὡς γὰρ Ῥοδάνης ἠτάζετο. Καὶ ἀποστέλλει Σάκας πρὸς Γάρμον ὅτι Ῥοδάνης συνείληπται καὶ Σινωνὶς συλληφθήσεται. Ὁ γὰρ Εὐφράτης ὡς Ῥοδάνης κρινόμενος ἔφη τὴν Σινωνίδα συλλαμβανομένου αὐτοῦ πεφευγέναι, Σινωνίδα καλεῖν κάκεινος ἐκβιαζόμενος τὴν ἀδελφὴν Μεσοπο-
10 ταμίαν.

Ἵτι οἱ περὶ Ῥοδάνην καὶ Σινωνίδα φεύγοντες ἅμα Σο- 13
ραίχῳ καταίρουσιν εἰς γεωργοῦ · τῷ δ' ἦν κόρη θυγάτηρ καλὴ
τὴν ὄψιν, ἄρτι χηρωθεῖσα καὶ τῇ πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνοία τὰς
τρίχας περικειραμένη. Πέμπεται αὕτη τῆς ἀλύσεως τῆς χρυ- 76^b
15 σῆς ἀπεμπολῆσαι, ἣν οἱ περὶ Ῥοδάνην ἐκ τῶν δεσμῶν ἐπεφέ-
ροντο · καὶ ἄπεισι πρὸς τὸν χρυσοχόον ἢ τοῦ γεωργοῦ θυγάτηρ.
Καὶ ἰδὼν ἐκεῖνος τὴν τε ὄψιν τῆς κόρης καλὴν καὶ τῆς ἀλύ-
σεως τὸ μέρος, ἧς αὐτὸς ἐργάτης ἐτύγχανε, καὶ τὴν κόμην πε-
ριηρημένην, ὑπονοεῖ Σινωνίδα εἶναι καὶ πέμψας πρὸς Δάμαν
20 καὶ λαβὼν φύλακας ἀπερχομένην ἐφύλαττε κρύφα. Ἡ δὲ ὑπο-
νοήσασα τὸ πραττόμενον φεύγει εἰς ἔρημον κατάλυμα · ἐν ᾧ
καὶ τὰ περὶ τῆς κόρης τῆς ἐπικαλουμένης Τροφίμης καὶ τοῦ
δούλου τοῦ ἔραστοῦ καὶ φονέως καὶ τοῦ κόσμου τοῦ χρυσοῦ,
καὶ αἱ ἐκθεσμοὶ τοῦ δούλου πράξεις, καὶ τὸ ἑαυτὸν ἐπισφάξαι,
25 καὶ τὸ αἵματωθῆναι τὴν τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα τοῖς τοῦ ἑαν-
τὸν διαχρησαμένου αἵμασι, καὶ ὁ τῆς κόρης διὰ ταῦτα φόβος
καὶ ἡ φυγὴ, καὶ ἡ ἐκστασις τῶν φυλάκων καὶ φυγὴ, καὶ ἡ
πρὸς τὸν πατέρα τῆς κόρης ἄφιξις καὶ διήγησις τῶν συγκυρη-
σάντων, καὶ φυγὴ ἐκεῖθεν τῶν περὶ Ῥοδάνην, καὶ πρὸ τούτων
30 γράμμα πρὸς Γάρμον τοῦ χρυσοχόου ὅτι Σινωνὶς εὗρηται · καὶ
ἦν πίστις ἢ ἐξωνηθεῖσα ἄλυσις πεμπομένη καὶ τὰ ἄλλα, ἃ περὶ
τὴν τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα ὑπωπτεύετο.

Ῥοδάνης ἀπιὼν ἐφ' ᾧ φεύγειν φιλεῖ τὴν κόρην τοῦ 14
γεωργοῦ, καὶ ἀνάπτεται εἰς ὄργην Σινωνὶς διὰ τοῦτο, εἰς ὑπό-
35 νοιαν μὲν πρῶτον ἀφιγμένη τοῦ φιλήματος, ἔπειτα καὶ ἀπὸ
τῶν τοῦ Ῥοδάνους χειλέων ἀφελομένη τὸ αἷμα, ὃ φιλήσας αὐ-
τὴν περιεκέχριστο, εἰς ἰσχυρὰν πίστιν καταστάσα. Ζητεῖ δια-
τοῦτο Σινωνὶς τὴν κόρην ἀνελεῖν, καὶ ὑποστρέφειν πρὸς αὐ-
τὴν ἠπειγέτο καθάπερ τις ἐμμανῆς · καὶ συνέπεται Σόραιχος,

- 15 ἐπεὶ μὴ κατασχεῖν τῆς μανιώδους ὀρμῆς ἴσχυε. Καὶ καταίρου-
 σιν εἰς πλουσίον τινός, τὸ ἦθος δὲ ἀκολάστου, Σήταπος αὐτῷ
 ὄνομα, ὅς ἐρᾷ τῆς Σινωνίδος καὶ πειρᾷ· ἡ δὲ ἀντερᾶν ὑπο-
 κρίνεται καὶ μεθυσθέντα τὸν Σήταπον κατ' αὐτὴν τὴν νύκτα
 καὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔρωτος ἀναιρεῖ ξίφει. Καὶ ἀνοιξαὶ κελεύ- 5
 σασα τὴν αὐλείον καὶ τὸν Σόρραιχον ἀγνοοῦντα τὸ πραχθὲν κα-
 ταλιποῦσα ἐπὶ τὴν τοῦ γεωργοῦ κόρην ἠλαύνετο. Σόρραιχος δὲ
 τὴν ἔξοδον αὐτῆς μαθὼν ἐδίωκεν ὀπίσω καὶ καταλαμβάνει
 ἔχων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τῶν Σητάπου δούλων, οὓς ἦν μισθω-
 σάμενος, ἵνα κωλύσῃ τὴν σφαγὴν τῆς τοῦ γεωργοῦ κόρης· κα- 10
 ταλαβῶν δὲ ἀναλαμβάνει εἰς τὴν ἀρμάμαξαν (παρεσκευάστο γὰρ
 77a καὶ τοῦτο) καὶ ἀπελαύνει ὀπίσω. Ἰποστρεφόντων δὲ αὐτῶν
 οἱ τοῦ Σητάπου θεράποντες, ἐπεὶ τὸν δεσπότην ἀνηρημένον
 ἐθεάσαντο, ἀπήντησαν ὀργισμένοι, καὶ συλλαβόντες Σινωνίδα
 καὶ δῆσαντες ἤγον ἐπὶ Γάρμον ὡς ἀνδροφόνου κολασθησομέ- 15
 νην. Καὶ Σόρραιχος ἦν ἄγγελος Ῥοδάνει τῶν κακῶν, κόνιν τε
 κατὰ τῆς κεφαλῆς πασάμενος καὶ τὸν κίνδυνον περιεργηγμένος.
 Καὶ Ῥοδάνης ἀναιρεῖν ἑαυτὸν ὀρμᾷ, ἀλλ' ἐκώλυε Σόρραιχος.
- 16 Ὁ δὲ Γάρμος Σάκα δεξάμενος γράμμα ὅτιπερ Ῥοδάνης
 συνείληπται, καὶ παρὰ τοῦ χρυσοχοῦ ὅτι Σινωνίς ἔχεται, ἔχαιρέ 20
 τε καὶ ἔθνε καὶ τοὺς γάμους ἠτοίμαζε, καὶ κήρυγμα ἠπλωτο
 πανταχοῦ πάντας δεσμώτας λύεσθαι καὶ ἀφίεσθαι. Καὶ Σι-
 νωνίς ὑπὸ τῶν Σητάπου θεραπόντων δέσμιος ἀγομένη τῷ κοι-
 νῷ τοῦ κηρύγματος λύεται καὶ ἀφίεται. Δάμαν δὲ κελεύει
 Γάρμος παραδοθῆναι θανάτῳ, καὶ παραδίδοται δημίῳ, ὃν 25
 αὐτὸς ἀπὸ ἱερέως εἰς τὸν δήμιον μετέστησεν· ἐδυσχέραινε δὲ
 τῷ Δάμα ὁ Γάρμος, ὅτι παρ' ἄλλοις Ῥοδάνης, ὡς ἐνόμιζε, καὶ
 Σινωνίς συνεσχέθησαν. Διάδοχος δὲ Δάμα ὁ ἀδελφὸς καθί-
 σταται Μόναςος.
- 17 Διάληψις περὶ Βερενίκης, ἣτις ἦν θυγάτηρ τοῦ βασι- 30
 λέως Αἰγυπτίων; καὶ τῶν ἀγρίων αὐτῆς καὶ ἐκδέσμων ἐρώτων.
 Καὶ ὅπως Μεσοποταμίᾳ συνεγένετο, καὶ ὡς ὕστερον ὑπὸ Σάκα
 συνελήφθη Μεσοποταμίᾳ καὶ πρὸς Γάρμον ἅμα τῷ ἀδελφῷ
 Εὐφράτῃ ἀπάγεται. Γράμμα δεξάμενος Γάρμος παρὰ τοῦ χρυ-
 σοχοῦ ὡς Σινωνίς διαπέφευγε, προστάσσει ἐκείνόν τε ἀναιρε- 35
 θῆναι καὶ τοὺς ἐπὶ φυλακῇ ταύτης καὶ ἀγωγῇ σταλέντας αὐ-
 ταῖς γυναιξὶ καὶ τέκνοις ζῶντας κατορυχθῆναι.
- 18 Ἐρικανὸς κύων ὁ τοῦ Ῥοδάνου, εὐρὼν ἐν ἐκείνῳ τῷ ἀπο-
 τροπαίῳ καταγωγίῳ τὰ σώματα τῆς τε δυστυχοῦς κόρης καὶ

τοῦ παλαμναίου καὶ δυσέρωτος δούλου, κατέφαγε πρῶτον τὸ τοῦ δούλου, ἔπειτα κατὰ μικρὸν καὶ τῆς κόρης· καὶ ἐφίσταται τῷ τόπῳ ὃ τῆς Σινωνίδος πατῆρ, καὶ τὸν κύνα ὡς εἶη Ῥοδά-
 νους εἰδὼς καὶ τὴν κόρην ἡμίβρωτον ἰδὼν σφάζει μὲν ὡς ἐπὶ
 5 Σινωνίδι τὸν κύνα, ἀναρτᾷ δὲ καὶ ἑαυτὸν βρόχῳ, καταχῶσας τὸ ὑπόλοιπον τῆς κόρης σῶμα καὶ ἐπιγράψας αἵματι τοῦ κυ-
 νὸς "ἐνθάδε κατάνειται Σινωνίς ἢ καλή." Παραγίνονται τῷ
 τόπῳ Σόραιχος καὶ Ῥοδάνης, καὶ τὸν τε κύνα ἐσφαγμένον τῷ
 τάφῳ ἰδόντες τὸν τε πατέρα τῆς Σινωνίδος ἀνηρητημένον τό τε
 10 τοῦ τάφου ἐπίγραμμα, ὃ μὲν Ῥοδάνης πρώτην πληγὴν ἑαυτῷ
 ἐπενεγκὼν προσέγραφε τῷ ἰδίῳ αἵματι ἐπὶ τῷ τῆς Σινωνίδος 77^b
 ἐπιγράμματι "καὶ Ῥοδάνης ὁ καλός," ὃ δὲ Σόραιχος βρόχῳ ἑαυ-
 τὸν ἐξῆπτεν. Ἐν ᾧ δὲ καὶ τὴν τελευταίαν πληγὴν ὃ Ῥοδάνης
 ἐπάγειν ἤρχετο, ἢ τοῦ γεωργοῦ θυγάτηρ ἐπιστᾶσα μέγα ἐβόα
 15 "οὐκ ἔστι Σινωνίς, ᾧ Ῥοδάνη, ἢ κειμένη," καὶ δραμοῦσα κό-
 πτει τε τὸν βρόχον Σοραίχου καὶ τὸ ξίφος ἀφαιρεῖται Ῥοδά-
 νους, καὶ πείθει μόλις, διηγησαμένη τὰ τε περὶ τὴν δυστυχή
 κόρην καὶ περὶ τοῦ χρυσίου τοῦ κατορωρυγμένου, καὶ ὡς ἐπὶ
 τῷ ἀναλαβεῖν τοῦτο ἦκοι.

20 Ἡ δὲ Σινωνίς ἀπολυθεῖσα τῶν δεσμῶν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 19
 ἔφθη τοῦ γεωργοῦ, ἔτι κατὰ τῆς κόρης ἐπιμεινομένη. Μὴ εὐ-
 ροῦσα δὲ αὐτὴν ἐπηρεῶτα τὸν πατέρα· ὃ δὲ τὴν ὁδὸν ἔφραζε,
 καὶ αὐτὴ ἐδίωκεν ὀπίσω, γυμνώσασα τὸ ξίφος. Ὡς δὲ κατέ-
 λαβεν ἐρριμμένον μὲν τὸν Ῥοδάνην, ἐκείνην δὲ μόνην παρακαθ-
 25 ημένην καὶ τὸ τραῦμα τοῦ στήθους παραψήχουσαν (ὃ Σόραι-
 χος γὰρ ἐπὶ ζήτησιν ἰατροῦ ἐξῆει), ὀργῆς τε καὶ ζηλοτυπίας
 μᾶλλον ἐμπίπλαται καὶ ὀρμᾷ κατὰ τῆς κόρης. Ὁ δὲ Ῥοδάνης
 ὑπὸ τῆς βίας κρείττων τοῦ τραύματος γεγονῶς ὑπήντα καὶ
 ἐκώλυε τὴν Σινωνίδα, τὸ ξίφος ἀρπάσας ἀπ' αὐτῆς. Ἡ δὲ ὑπ'
 30 ὀργῆς ἐκπηδήσασα τοῦ καταγωγίου καὶ δρόμῳ χρωμένη μανιώ-
 δει τοῦτο πρὸς Ῥοδάνην εἰποῦσα ἀπέρριψε μόνον "καλῶ σε σή-
 μερον εἰς τοὺς Γάρμου γάμους." Σόραιχος δὲ παραγενόμενος
 καὶ μαθὼν ἅπαντα παρηγορεῖ μὲν Ῥοδάνην, καὶ ἰατρεύσαντες
 τὸ τραῦμα ἀπολύουσι μετὰ τῶν χρημάτων τὴν κόρην πρὸς τὸν
 35 πατέρα.

Ἄγεται πρὸς Γάρμον Εὐφράτης ὡς Ῥοδάνης καὶ ὡς Σι- 20
 νωνίς Μεσοποταμία· ἄγεται καὶ Σόραιχος καὶ ὁ ἀληθὴς Ῥο-
 δάνης. Καὶ διαγνοὺς ὁ Γάρμος μὴ εἶναι Σινωνίδα τὴν Μεσο-
 ποταμίαν δίδωσι Ζοβάρᾳ παρὰ ποταμὸν Εὐφράτην καρατομή-

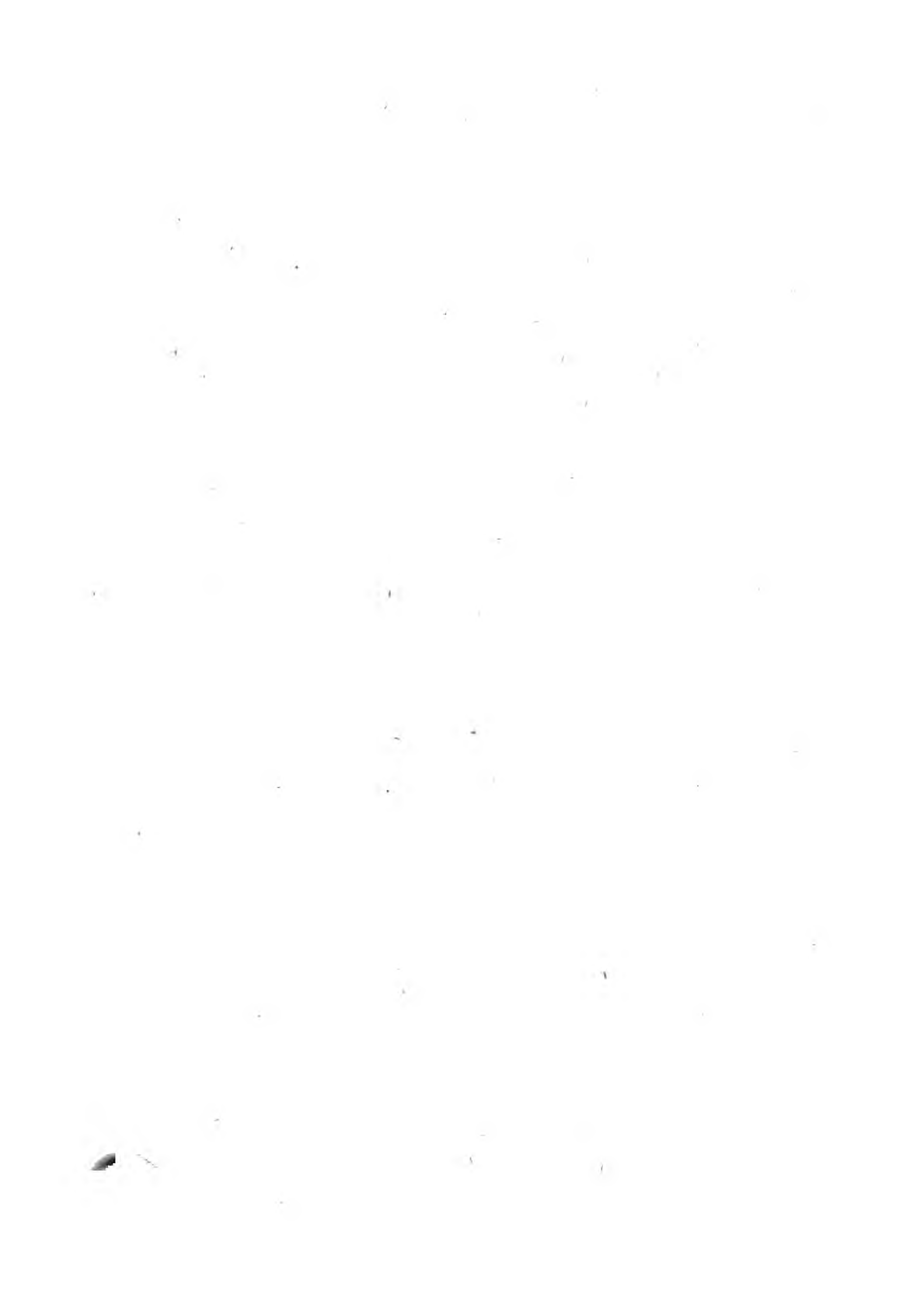
- σαι, ἵνα μή, φησί, καὶ ἑτέρα τις τοῦ τῆς Σινωνίδος ἐπιβα-
 τεύσῃ ὀνόματος. Ὁ δὲ Ζοβάρης ἀπὸ πηγῆς ἐρωτικῆς πίων καὶ
 τῷ Μεσοποταμίας ἐρωτι σχεθεὶς σώζει τε ταύτην καὶ πρὸς Βε-
 ρενίκην Αἰγυπτίων ἤδη, ἅτε τοῦ πατρὸς τελευτήσαντος, βασι-
 λεύουσιν, ἐξ ἧς ἦν καὶ ἀφελόμενος, ἄγει· καὶ γάμους Μεσο- 5
 ποταμίας ἢ Βερενίκη ποιεῖται, καὶ πόλεμος δι' αὐτὴν Γάρμω
 καὶ Βερενίκη διαπειλεῖται. Εὐφράτης δὲ παραδίδεται τῷ πατρὶ
 ὡς δημίῳ, καὶ ἀναγνωσθεὶς σώζεται καὶ πληροὶ μὲν αὐτὸς τὰ
 τοῦ πατρὸς ἔργα, ὁ δὲ πατήρ οὐ μαιίνεται τοῖς ἀνθρώπων αἵ-
 μασιν· ὕστερον δὲ ὡς τοῦ δημίου κόρη ἐξέρχεται τοῦ οἰκήμα- 10
 78^a τος καὶ διασώζεται. Ἐν ᾧ καὶ περὶ τῆς συγκαθευδούσης τῷ
 δημίῳ, τὰ τε περὶ αὐτὴν ἔθιμά τε καὶ νόμιμα, καὶ περὶ τῆς
 τοῦ γεωργοῦ θυγατρὸς, ὅπως ἀνάσπαστος γίνεται, ἐπεὶ Σινω-
 νίς τῷ Συρίας βασιλεῖ γαμηθεῖσα ἔσχεν ἰσχὺν τὴν ὀργὴν ἐπ'
 αὐτῇ πληρῶσαι· καὶ ὡς δημίῳ ταύτην συγκαθεύδειν καταδι- 15
 κάζει· καὶ ὅτι συνεκαθεύδησεν ἐν τῷ τῶν δημίων περιβόλῳ
 εἰσελθοῦσα τῷ Εὐφράτῃ, ὃς καὶ ἀντ' αὐτῆς εἰς τὸ ἐκείνης πρόσ-
 ωπον ὑποκριθεὶς ἐξῆλθε τοῦ περιβόλου, καὶ ἐκείνη ἀντὶ τοῦ
 Εὐφράτου τὸ ἔργον ἐπραττε τοῦ δημίου.
- 21 Καὶ ταῦτα μὲν ὧδε προύβαινε, παραδίδεται δὲ καὶ Σό- 20
 ραίχος ἐπὶ τῷ ἀνασταυρωθῆναι· ὁ δὲ τόπος ὄριστο, ἔνθα Ῥο-
 δάνης καὶ Σινωνίς τὰ πρῶτα ἠύλισαντο, ἐν τῷ λειμῶνι καὶ
 ἐν τῇ πηγῇ, ἐν οἷς καὶ τῷ Ῥοδάνει τὸ κεκρυμμένον ἐπεφώρατο
 χρυσίον, ὃ καὶ ἀπαγομένῳ ἐπὶ τὸν σταυρὸν Σοραίχῳ μνηύει.
 Καὶ Ἀλανῶν στρατὸς ἀπόμισθος Γάρμω γεγονὼς καὶ ἀπεχθα- 25
 νόμενοι περὶ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ Σόρραιχος ἔμελλεν ἀνασταυροῦ-
 σθαι, διατρίβουσιν· οἳ καὶ ἀπελάσαντες τοὺς Σόρραιχον ἄγον-
 τας ἔλυσαν. Ὁ δὲ τὸ μνηυθὲν χρυσίον εὐρῶν καὶ τέχνη τινὶ καὶ
 σοφίᾳ ἐκ τοῦ ὀρύγματος ἀνιμώμενος, τοὺς Ἀλανοὺς ἐπειθεν,
 ὡς ὑπὸ θεῶν ταῦτά τε καὶ τὰ ἄλλα ἐκδιδάσκειτο. Καὶ κατὰ 30
 μικρὸν ἐλκύσας εἶθιςεν ὥστε σφῶν ἠγεῖσθαι βασιλέα, καὶ πολε-
 μεῖ στρατῷ Γάρμω καὶ νικᾷ. Ἄλλ' ὕστερον ταῦτα· ὅτε δὲ Σό-
 ραίχος ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἐπέμπετο, τότε καὶ Ῥοδάνης ὑπ' αὐ-
 τοῦ Γάρμου ἐστεφανωμένον καὶ χορεύοντος ἐπὶ τὸν πρότερον
 σταυρὸν πάλιν ἠγετο καὶ ἀνεσταυροῦτο, καὶ Γάρμος μεθύων 35
 ἅμα καὶ χορεύων περὶ τὸν σταυρὸν σὺν ταῖς ἀύλητρίσιν ἔχαιρέ
 τε καὶ εὐφραίνεται.
- 22 Ἐν ᾧ δὲ ταῦτα ἐπράττετο, Σάκας πρὸς Γάρμον γράμμα
 πέμπει ὡς Σινωνίς τῷ Σύρων βασιλεῖ μειρακίῳ ὄντι γαμεῖται·

καὶ Ῥοδάνης ἄνωθεν ἔχαιρε, Γάρμος δὲ ἑαυτὸν ἀνελεῖν ὥρ-
 μησεν. Ἐπισχῶν δὲ κατὰγει Ῥοδάνην ἄκοντα τοῦ σταυροῦ (θα-
 νεῖν γὰρ μᾶλλον ἤρειτο) καὶ κοσμεῖ στρατηγικῶς καὶ πέμπει
 5 τοῦ πολέμου, ὃν πρὸς τὸν τῶν Σύρων ἀνεκίνει βασιλέα, στρα-
 τηγὸν ὡς ἔραστήν κατὰ τοῦ ἀντεραστοῦ, καὶ φιλοφρονεῖται
 ὑπούλως καὶ γράμμα κρύφιον γράφει τοῖς ὑποστρατήγοις, εἰ
 νίκη γένηται καὶ συλληφθῆ Σινωνίς, ἀναιρεθῆναι Ῥοδάνην.
 Ῥοδάνης δὲ καὶ νικᾷ καὶ τὴν Σινωνίδα ἀπολαμβάνει καὶ βα-
 σιλεύει Βαβυλωνίων. Καὶ τοῦτο χελιδὼν προμηνύει· ταύτην
 10 γάρ, ὅτε παρῆν Γάρμος καὶ συνεξέπεμπε Ῥοδάνην, ἀετὸς ἐδίωκε 78^b
 καὶ ἰκτῖνος· ἀλλὰ τὸν μὲν ἀετὸν ἐξέφυγεν, ὃ δὲ ἰκτῖνος ταύ-
 την ἤρπασεν. Ἐν οἷς ὁ ις' λόγος.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ

ΤΩΝ ΥΠΕΡ ΘΟΥΛΗΝ ΑΠΙΣΤΩΝ

ΛΟΓΟΙ ΚΔ

- 1 Phot. Bibl. *Ἀνεγνώσθησαν Ἀντωνίου Διογένους τῶν ὑπὲρ*
 Cod. 166. p. *Θούλην ἀπίστων λόγοι εἴκοσι τέσσαρες. Δραματικὸν*
 109a Bekk. *οἱ λόγοι, σαφῆς ἢ φράσις καὶ οὕτω καθαρὰ, ὡς ἐπ' ἔλατ-*
τον εὐκρινείας δεῖσθαι, καὶ τότε κατὰ τὰς ἐκτροπὰς τῶν διηγη-
μάτων· ταῖς δὲ διανοίαις πλεῖστον ἔχει τοῦ ἰδέος, ἅτε μύθων 5
ἔγγυς καὶ ἀπίστων ἐν πιθανωτάτῃ πλάσει καὶ διασκευῇ ὕλην
ἑαυτῇ διηγημάτων ποιουμένη.
- 2 *Εἰσάγεται τοίνυν ὄνομα Δεινίας κατὰ ζήτησιν ἱστορίας*
ἅμα τῷ παιδὶ Δημοχάρῃ ἀποπλανηθεὶς τῆς πατρίδος, καὶ διὰ
τοῦ Πόντου καὶ ἀπὸ τῆς κατὰ Κασπίαν καὶ Τρικανίαν θαλάσ- 10
σης πρὸς τὰ Ῥιπαῖα καλούμενα ὄρη καὶ τοῦ Ταναΐδος ποτα-
μοῦ τὰς ἐμβολὰς ἀφιγμένοι, εἶτα διὰ τὸ πολὺ τοῦ ψύχους ἐπὶ
τὸν Σκυθικὸν ἐπιστραφέντες Ὠκεανόν, καὶ δὴ καὶ εἰς τὸν ἕψον
ἐμβαλόντες καὶ πρὸς ταῖς τοῦ ἡλίου ἀνατολαῖς γεγονότες, ἐν-
τεῦθεν τε κύκλῳ τὴν ἐκτὸς περιελθόντες θάλασσαν ἐν χρόνοις 15
μακροῖς καὶ ποικίλαις πλάναις· οἷς συνεφάπτονται τῆς πλά-
νης Καρμάνης καὶ Μηνίσκος καὶ Ἄζουλις. Γίνονται δὲ καὶ ἐν
Θούλῃ τῇ νήσῳ, ἐνταῦθα τέως καὶ σταθμὸν ὥσπερ τῆς πλάνης
τινὰ ποιούμενοι.
- 3 *Ἐν ταύτῃ τῇ Θούλῃ Δεινίας κατ' ἔρωτος νόμον ὁμιλεῖ* 20
Δερκυλλίδι τινὶ καλουμένῃ, ἣτις γένει μὲν ὑπῆρχε Τυρία τῶν
κατὰ τὴν πόλιν εὐπατριδῶν, ἀδελφῶ δὲ συνῆν ὄνομα Μαντι-
νία. Ταύτῃ Δεινίας ὁμιλῶν ἀναμανθάνει τὴν τε τῶν ἀδελφῶν
πλάνην καὶ ὅσα Παάπισ τις ἱερεὺς Αἰγύπτιος, τῆς πατρίδος
αὐτοῦ λεηλατηθείσης καὶ παροικήσας Τύρον καὶ φιλοξενηθεὶς 25
ὑπὸ τῶν τεκόντων τοὺς ἀδελφοὺς Δερκυλλίδα καὶ Μαντινίαν,
καὶ δόξας τὰ πρῶτα εὐνοὺς εἶναι τοῖς εὐεργέταις καὶ ὅλῳ τῷ
οἴκῳ, μετὰ ταῦτα ὅσα κακὰ τὸν τε οἶκον καὶ αὐτοὺς καὶ αὐ-
τῶν γονέας εἰργάσατο· ὅπως εἰς Ῥόδον ἀπὸ τῆς κατὰ τὸν οἶ-
κον συμφορᾶς σὺν τῷ ἀδελφῷ ἀπήχθη, κἀκεῖθεν εἰς Κρήτην 30
ἐπλανήθη, εἶτα εἰς Τυρρηνοὺς, κἀντεῦθεν εἰς Κιμμερίους οὕτω
καλουμένους· καὶ ὡς τὰ ἐν Αἴδου παρ' αὐτοῖς ἴδοι καὶ πολλὰ
τῶν ἐκεῖσε μάθοι, διδασκάλῳ χρωμένῃ Μυρτοῖ Θεραπεινίδι οἶ-
 109^b *κείῳ, πάλαι τὸν βίον ἀπολιπούσῃ καὶ ἐκ τῶν νεκρῶν τὴν δέ-*
σποιναν ἀναδιδασκούσῃ.

Ταῦτα τοίνυν ἀπάρχεται Δεινίας διηγείσθαι Κύμβα τινὶ 4
 ὀνόματι ἐξ Ἀρκαδίας πατρίδος, ὃν στείλειε τὸ κοινὸν τῶν Ἀρ-
 κάδων ἐς Τύρον, αἰτούμενοι Δεινίαν πρὸς αὐτούς τε καὶ πα-
 τρίδα ἐπαναζεῦξαι. Ἐπεὶ δὲ αὐτὸν τὸ βάρος τοῦ γήρωσ ἐκώ-
 5 λυεν, εἰσάγεται διηγούμενος ἅπερ τε αὐτὸς κατὰ τὴν πλάνην
 θεάσαιτο ἢ καὶ ἄλλων θεασαμένων ἀκήκοε, καὶ ἃ Δερκυλλίδος
 ἐν Θούλῃ διηγουμένης ἀνέμαθε, λέγω δὴ τὴν τε προειρημένην
 πλάνην αὐτῆς καὶ ὅπως μετὰ τὴν ἐξ Ἄιδου αὐτῆς ἀναχώρησιν
 σὺν Κηρύλλῳ καὶ Ἀστραίῳ, ἥδη τοῦ ἀδελφοῦ διασπασθεῖσα,
 10 ἐπὶ τὸν Σειρήνης ἀφίκοντο τάφον· καὶ ὅσα πάλιν αὐτῇ ἐξ
 Ἀστραίου λέγοντος ἤκουσε, περὶ τε Πυθαγόρου φημὶ καὶ Μνη-
 σάρχου· οἳα τε Φιλώτιδος αὐτὸς Ἀστραῖος ἤκουσε καὶ τὸ κατὰ
 τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ μυθῶδες θέαμα· καὶ ὅσα αὐθις Δερ-
 κυλλίς ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐπανιοῦσα πλάνην ἀπήγγελλεν, ὡς πε-
 15 ριπέσοι ἀνθρώπων πόλει κατὰ τὴν Ἰβηρίαν, οἱ ἑώρων μὲν ἐν
 νυκτί, τυφλοὶ δὲ ὑπὸ ἡμέρᾳ ἐκάστη ἐτύγγανον· καὶ ὅσα ἐκεῖ
 Ἀστραῖος αὐλῶν τοῖς πολεμίοις ἐκείνων εἰργάσατο. Καὶ ὡς ἀφε-
 θέντες εὐμενῶς ἐκεῖθεν περιπεπτώκασι τοῖς Κελτοῖς, ἔθνη
 ὠμῶ καὶ ἡλιθίῳ, ἵπποις τε αὐτοὺς ἐξέφυγον, καὶ ὅσα αὐτοῖς
 20 περὶ τῆς κατὰ τὴν χροάν τῶν ἵππων ἐναλλαγῆς ἐγεγόνει. Ὅπως
 τε κατὰ τοὺς Ἀκτανοὺς ἐγένοντο, καὶ οἷας ἐκεῖ τιμῆς ἀπή-
 λαυσαν Δερκυλλίς τε καὶ Κήρυλλος καὶ ἔτι μᾶλλον Ἀστραῖος τῇ
 περὶ τοὺς οἰκείους ὀφθαλμοὺς ἀξομειώσει τὰς σεληνιακὰς ση-
 μαίνων ἀξομειώσεις, καὶ λύων ἔριδος περὶ τῆς ἀρχῆς τοὺς
 25 ἐκεῖσε βασιλεῖς, οἱ δύο ὄντες κατὰ τὰ τοιαῦτα τῆς σελήνης
 πάθη ἀλλήλων ἀντικαθίσταντο διάδοχοι· δι' ἃ καὶ ὁ ἐκεῖσε
 δῆμος τοῖς περὶ Ἀστραῖον ἔχαιρον.

Ἐντεῦθεν ἐπιμυθεύεται ὅπως τὰ τε ἄλλα Δερκυλλίς εἶδε 5
 τε καὶ ὑπήνεγκε, καὶ ὡς ἐν Ἀρτάβροισ ἤχθη, οὗ γυναικῆς μὲν
 30 πολεμοῦσιν, ἄνδρες δὲ οἰκουροῦσι καὶ τὰ γυναικῶν ἐπιμελοῦν-
 ται. Ἐπὶ τούτοις οἳα κατὰ τοὺς Ἀστύρους τὸ ἔθνος αὐτῇ τε καὶ
 Κηρύλλῳ συνεκύρησε, καὶ ἔτι ὅσα ἰδίως Ἀστραίῳ συνηνέχθη,
 καὶ ὡς παρ' ἐλπίδας πάσας τοὺς ἐν Ἀστύροις συχνοὺς κινδύ-
 νους ἐκπεφευγότες, Κήρυλλος σὺν Δερκυλλίδι τὴν δίκην ὅμως, 110^a
 35 ἦν ἀδικήματος παλαιοῦ ὠφληκῶς ἐτύγγανεν, οὐκ ἀπέφυγεν,
 ἀλλὰ παρὰ δόξαν πᾶσαν ὡς ἐσώθη τῶν κινδύνων, οὕτω καὶ
 ἐκρευρηθήθη. Μετὰ ταῦτα οἳα κατὰ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν
 πλανωμένη ἐθεάσατο, καὶ ὡς ἐν Ἐρυνι γενομένη πόλει Σικε-
 λίας συλλαμβάνεται καὶ πρὸς Αἰνησίδημον (ἐτυράννει δὲ τότε

Λεοντίνων οὗτος) ἀπάγεται. Ἐν ᾧ πάλιν Παάπιδι τῷ τρισαλι-
τηρίῳ περιπίπτει τῷ τυραννοῦντι συνίντι, καὶ τῆς ἀπροσδοκή-
του συμφορᾶς ἀνέλπιστον εὐρίσκει παραμυθίαν τὸν ἀδελφὸν
Μαντινίαν, ὃς πολλὰ πλανηθεὶς καὶ πολλῶν ἀπιστοτάτων θεα-
μάτων περὶ τε ἀνθρώπους καὶ ἕτερα ζῶα περὶ τε αὐτὸν ἥλιον 5
καὶ σελήνην καὶ φυτὰ καὶ νήσους μάλιστα ἐξηγητῆς αὐτῇ κα-
ταστάς, ὕλην ἀφθονον παρέσχε μυθοποιίας ἀπαγγέλλειν ὕστε-
ρον τῷ Δεινίᾳ· ἅπερ αὐτὸς συνείρων εἰσάγεται, διηγούμενος
τῷ Ἀρκάδι Κύμβᾳ.

6 Ἐπειτα ὡς λαβόντες Μαντινίας καὶ Δερκυλλίς ἐκ Λεον- 10
τίνων τὸ Παάπιδος πηρίδιον μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ βιβλίων καὶ
τῶν βοτανῶν τὸ κιβώτιον, ἀπαίρουσιν εἰς Ῥήγιον κἀκεῖθεν εἰς
Μεταπόντιον, ἐν ᾧ αὐτοὺς Ἀστραῖος ἐπικαταλαβὼν μηνύει κατὰ
πόδας διώκειν Παάπιν. Καὶ ὡς συναπαίρουσιν αὐτῷ ἐπὶ Θρακίας
καὶ Μασσαγέτας πρὸς Ζάμολξιν τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ ἀπιόντι, ὅσα 15
τε κατὰ ταύτην τὴν ὁδοιπορίαν ἴδοιεν, καὶ ὅπως ἐντύχοι Ἀστραῖος
Ζαμόλξιδι παρὰ Γέταις ἤδη θεῶ νομιζομένῳ· καὶ ὅσα εἰπεῖν αὐτῷ
καὶ δεηθῆναι Δερκυλλίς τε καὶ Μαντινίας Ἀστραῖον ὑπὲρ αὐ-
τῶν ἠξίωσαν· καὶ ὡς χρησμὸς αὐτοῖς ἐκεῖθεν ἐξέπεσεν ἐπὶ
Θούλην εἶναι πεπρωμένον ἐλθεῖν, καὶ ὡς ἐς ὕστερον καὶ πα- 20
τριδα ὄψονται, πρότερον ἄλλα τε ἐκταλαιπωροῦντες καὶ Δίκην
τῆς ἐς τοὺς τοκέας ἀνοσιότητος (εἰ καὶ ἄκουτες ἡμαρτον) τιν-
νύντες τῷ τὸν βίον αὐτοῖς εἰς ζωὴν καὶ θάνατον διαμερισθῆ-
ναι, καὶ ζῆν μὲν ἐν νυκτί, νεκροὺς δὲ ἐν ἑκάστη εἶναι ἡμέρα·
εἶτα ὡς τοιοῦτους χρησμὸς λαβόντες ἀπαίρουσιν ἐκεῖθεν, τὸν 25
Ἀστραῖον σὺν Ζαμόλξι λείποντες ὑπὸ Γετῶν δοξαζόμενον· καὶ
ὅσα περὶ βορρᾶν αὐτοῖς τεράστια ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι συνηνέχθη.

7 Ταῦτα πάντα Δεινίας κατὰ Θούλην ἀκούσας διηγουμένης
Δερκυλλίδος εἰσάγεται νῦν ἀπαγγέλλων τῷ Ἀρκάδι Κύμβᾳ. Ἐπὶ
τούτοις καὶ ὡς Παάπισ διώκων μετ' ἔχνια τοὺς περὶ Δερκυλ- 30
110^b λίδα ἐπέστη αὐτοῖς ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τὸ πάθος ἐκεῖνος τέχνη
μαγικῇ ἐπέδηκε, θνήσκειν μὲν ἡμέρας, ἀναβιώσκειν δὲ νυ-
κτὸς ἐπιγινομένης. Καὶ τὸ πάθος αὐτοῖς ἐνέδηκεν ἐμπτύσας αὐ-
τῶν κατὰ τὸ ἐμφανὲς τοῖν προσώποιον. Καὶ ὡς Θρουσκανός τις
Θουλίτης, ἐραστῆς διάπυρος Δερκυλλίδος, ἰδὼν πεσοῦσαν τῷ 35
ἐκ Παάπιδος πάθει τὴν ἐρωμένην καὶ ὑπεραλγῆσας ἀθρόον τε
ἐπιστάς παῖει ξίφει ἐκ τοῦ αἰφνιδίου τὸν Παάπιν καὶ ἀναιρεῖ,
τοῦτο μόλις τῶν μυθίων κακῶν τέλος εὐράμενον. Καὶ ὡς Θρου-
σκανός, ἐπεὶ Δερκυλλίς ἐκειτο δοκοῦσα νεκρά, ἑαυτὸν ἐπικα-

τασφάττει. Ταῦτα πάντα καὶ τούτων ἕτερα πολλὰ παραπλή-
 σια, τὴν τε ταφὴν αὐτῶν καὶ τὴν ἐκείθεν ὑπαναχώρησιν καὶ
 τοὺς ἔρωτας Μαντινίου, καὶ ὅσα διὰ τοῦτο συνέβη, καὶ ἕτερα
 ὅμοια κατὰ Θούλην τὴν νῆσον Δεινίας μαθὼν μυθολογούσης
 5 Δερκυλλίδος εἰσάγεται νῦν συνυφαίνων τῷ Ἀρκάδι Κύμβῳ.
 Καὶ συμπληροῦται Ἀντωνίῳ Διογένει ὁ εἰκοστὸς τρίτος λόγος
 τῶν ὑπὲρ Θούλην ἐπιγραφομένων ἀπίστων, καίτοι μηδὲν ἢ βρα-
 χέα κατ' ἀρχὰς περὶ Θούλης τῆς συγγραφῆς ὑποδηλωσάσης.

Ὁ δὲ εἰκοστὸς τέταρτος λόγος εἰσάγει Ἄζουλιν διηγουμέ- 8
 10 νον, καὶ κείθεν Δεινίαν τοῖς ἔμπροσθεν αὐτῷ μυθολογηθεῖσι
 πρὸς Κύμβαν συνείροντα τὰ Ἀζούλιδος, ὡς κατανοήσειε τῆς
 γοητείας τὸν τρόπον, καθ' ὃν Παάπις ἐγοήτευσεν Δερκυλλίδα
 καὶ Μαντινίαν νυκτὶ μὲν ζῶντας ἐν ἡμέρᾳ δὲ νεκροὺς εἶναι, καὶ
 ὡς ἀπήλλαξεν αὐτοὺς τοῦ πάθους, τὸν τε τρόπον τῆς τιμω-
 15 ρίας ταύτης καὶ δὴ καὶ τῆς λύσεως ἐκ τοῦ πηριδίου ἀνευρῶν
 τοῦ Παάπιδος, ὃ συνεπεφέροντο Μαντινίας καὶ Δερκυλλίς. Οὐ
 μόνον δὲ ἄλλ' εὗρε καὶ ὅπως Δερκυλλίς καὶ Μαντινίας ἀπαλ-
 λάξιαν μεγάλου κακοῦ τοὺς τοκέας κειμένους, οὓς ὑποθήκαις
 Παάπιδος, ὡς ἂν ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι, αὐτοὶ ἐλυμή-
 20 ναντο, ἴσα κείσθαι νεκροῖς μακρὸν χρόνον κατεργασάμενοι·
 εἶτα ὡς ἐκείθεν Δερκυλλίς ἅμα Μαντινίᾳ ἐπὶ τὴν πατρίδα
 ἔσπευδον ἐπὶ τῇ τῶν τεκόντων ἀναβιώσει καὶ σωτηρίᾳ.

Δεινίας δὲ ἅμα Καρμάνη καὶ Μηνίσκῳ, ἀποχωρισθέντος 9
 αὐτοῖς Ἀζούλιδος, πρὸς τὰ ὑπὲρ τὴν Θούλην τὴν πλάνην ἐξέ-
 25 τεινον· καθ' ἣν πλάνην τὰ ὑπὲρ τὴν Θούλην ἄπιστα θεάσα-
 σθαι νῦν ἀπαγγέλλων εἰσάγεται Κύμβῳ, ἐκεῖνα λέγων ἰδεῖν, ἃ
 καὶ οἱ τῆς ἀστροθεάμονος τέχνης σπουδασταὶ ὑποτίθενται,
 οἷον ὡς ἐστὶν ἐνίοις δυνατὸν κατὰ κορυφὴν τὴν ἄρκτον εἶναι,
 καὶ τὴν νύκτα μηνιαίαν, καὶ ἔλαττον δὲ καὶ πλεον, καὶ ἕξα- 111^a
 30 μηνιαίαν δέ, καὶ τὸ ἔσχατον ἐνιαυσιαίαν· οὐ μόνον δὲ τὴν
 νύκτα ἐπὶ τοσοῦτον παρατείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἡμέραν ταύ-
 ταις συμβαίνειν ἀνάλογον· καὶ ἕτερα δὲ ἀπαγγέλλει ἰδεῖν ὅμοια.
 Καὶ ἀνθρώπους δὲ ἰδεῖν καὶ ἕτερα τίνα τερατεύεται, ἃ μηδεὶς
 μήτε ἰδεῖν ἔφη μήτε ἀκοῦσαι, ἀλλὰ μηδὲ φαντασίαις ἀνετυπώ-
 35 σατο. Καὶ τὸ πάντων ἀπιστότατον, ὅτι πορευόμενοι πρὸς βορ-
 ρᾶν ἐπὶ σελήνην, ὡς ἐπὶ τίνα γῆν καθαρωτάτην, πλησίον ἐγέ-
 νοντο, ἐκεῖ τε γενόμενοι ἴδοιεν ἃ εἰκὸς ἦν ἰδεῖν τὸν τοιαύτην
 ὑπερβολὴν πλασμάτων προαναπλάσαντα. Εἶτα καὶ ὡς ἡ Σιβύλλα
 τὴν μαντικὴν ἀπὸ Καρμάνου ἀνέλαβε. Μετὰ δὲ ταῦτα ὅτι εὐ-

χὰς ἰδίας ἕκαστος ἠΰξατο, καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ἑκάστῳ συνέπε-
 σεν ὥσπερ ἠΰξατο, αὐτὸν δὲ φησιν ἐκεῖθεν ἀφνυνώσαντα εἰς
 Τύρον εἰς τὸν τοῦ Ἡρακλέος νεῶν εὐρεθῆναι, ἐκεῖθεν τε ἀνα-
 στάντα τὴν τε Δερκυλλίδα καὶ τὸν Μαντινίαν ἀνευρεῖν εὖ πε-
 πραγότας, καὶ τοὺς τε γονεῖς τοῦ μακροῦ ἀπαλλάξαντας ὕπνου, 5
 μᾶλλον δὲ ὀλέθρου, καὶ τᾶλλα εὐδαιμονοῦντας.

10 Ταῦτα Κύμβρα Δεινίας διεμυθολόγησε, καὶ κυπαριττίας
 δέλτους προεινεγκῶν ἐγγράψαι ταύτας τὸν Ἀθηναῖον Ἐρασινίδην
 συνεπόμενον τῷ Κύμβρα (ἦν γὰρ τεχνίτης λόγων) παρεκελεύ-
 σατο. Ἐπέδειξε δὲ αὐτοῖς καὶ τὴν Δερκυλλίδα· αὕτη γὰρ καὶ 10
 τὰς κυπαριττίας δέλτους ἤνεγκε. Προσέταξέ τε τῷ Κύμβρα δίχα
 ταῦτα τὰ διαμυθολογηθέντα ἀναγράψασθαι, καὶ θατέραν μὲν
 τῶν δέλτων αὐτὸν ἔχειν, τὴν ἑτέραν δέ, καθ' ὃν ἀποβιώῃ και-
 ρόν, τὴν Δερκυλλίδα πλησίον τοῦ τάφου κιβωτίῳ ἐμβαλοῦσαν
 καταθεῖναι. 15

11 Ὁ γοῦν Διογένης, ὁ καὶ Ἀντώνιος, ταῦτα πάντα Δεινίαν
 εἰσαγαγὼν πρὸς Κύμβραν τερατευσάμενον, ὅμως γράφει Φαν-
 στίῳ ὅτι τε συντάττει περὶ τῶν ὑπὲρ Θούλην ἀπίστων, καὶ ὅτι
 τῇ ἀδελφῇ Ἰσιδώρᾳ φιλομαθῶς ἐχούσῃ τὰ δράματα προσφωνεῖ.
 Λέγει δὲ ἑαυτὸν ὅτι ποιητὴς ἐστὶ κωμωδίας παλαιᾶς, καὶ ὅτι εἰ 20
 καὶ ἄπιστα καὶ ψευδῆ πλάττοι, ἀλλ' οὖν ἔχει περὶ τῶν πλεί-
 στων [τῶν] αὐτῷ μυθολογηθέντων ἀρχαιοτέρων μαρτυρίας, ἐξ
 ὧν σὺν καμᾶτῳ ταῦτα συναθροίσειε· προτάττει δὲ καὶ ἐκά-
 στου βιβλίου τοὺς ἄνδρας οἳ τὰ τοιαῦτα προαπεφήναντο, ὡς
 μὴ δοκεῖν μαρτυρίας χηρεῦναι τὰ ἄπιστα. 25

12 Ἐπιστολὴν μὲν οὖν κατ' ἀρχὰς τοῦ βιβλίου γράφει πρὸς
 111^b τὴν ἀδελφὴν Ἰσιδώραν, δι' ἧς εἰ καὶ τὴν προσφώνησιν αὐτῇ
 τῶν συγγραμμάτων δείκνυται πεποιημένος, ἀλλ' οὖν εἰσάγει
 Βάλαγρον πρὸς τὴν οἰκείαν γυναῖκα, Φίλαν τοῦνομα, γρά-
 φοντα (θυγάτηρ δὲ ἦν Ἀντιπάτρου αὕτη) ὅτι τῆς Τύρον ὑπὸ 30
 Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως Μακεδόνων εἰς ἄλωσιν ἐλθούσης καὶ
 πυρὶ τὰ πλεῖστα δαπανηθείσης, στρατιώτης ἦκε πρὸς Ἀλέξαν-
 δρον, ξένον τι καὶ παράδοξον λέγων μηνύειν, εἶναι δὲ τὸ θέαμα
 τῆς πόλεως ἕξω. Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἡφαιστίωνα καὶ Παρμενίωνα
 συμπαραλαβὼν εἶποντο τῷ στρατιώτῃ, καὶ καταλαμβάνουσιν 35
 ὑπογείους λιθίνας σορούς, ὧν ἡ μὲν ἐπεγέγραπτο "Λυσίλλα ἐβίω
 ἔτη πέντε καὶ τριήκοντα", ἡ δὲ "Μνάσων Μαντινίου ἐβίω ἔτη
 ἕξ καὶ ἐξήκοντα ἀπὸ ἐνὸς καὶ ἑβδομήκοντα", ἡ δὲ "Ἀριστίων
 Φιλοκλέους ἐβίω ἔτη ἑπτὰ καὶ τεσσαράκοντα ἀπὸ δυοῖν καὶ

πεντήκοντα", ἄλλη δὲ "Μαντινίας Μνάσωνος ἔτη ἑβίω δύο καὶ
 τεσσαράκοντα καὶ νύκτας ἐξήκοντα καὶ ἑπτακοσίας", ἕτερα δὲ
 "Δερκυλλίς Μνάσωνος ἑβίω ἔτη ἑννέα καὶ τριήκοντα καὶ νύκτας
 ἐξήκοντα καὶ ἑπτακοσίας", ἡ δὲ ἕκτη σορὸς "Δεινίας Ἀρκὰς
 5 ἑβίω ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατόν." Τούτοις διαποροῦντες
 πλὴν τῆς πρώτης σοροῦ (σαφὲς γὰρ τὸ ἐκείνης ἐπίγραμμα) ἐν-
 τυγχάνουσι παρὰ τοῖχον κιβωτίῳ μικρῷ κυπαρίττου πεποιη-
 μένῳ, ᾧ ἐνεγέγραπτο "ὦ ξένη, ὅστις εἶ, ἀνοιξον, ἵνα μάθῃς ἃ
 θαυμάζεις." Ἀνοίξαντες οὖν οἱ περὶ Ἀλέξανδρον τὸ κιβώτιον
 10 εὗρίσκουσι τὰς κυπαριττῖνας δέλτους, ἃς, ὡς ἔοικε, κατέθηκε
 Δερκυλλίς κατὰ τὰς ἐντολὰς Δεινίου. Ταῦτα Βάλαγγρον εἰσάγει
 τῇ γυναικὶ γράφοντα, καὶ ὅτι τὰς κυπαριττῖνας δέλτους με-
 ταγραψάμενος διαπέμψειε τῇ γυναικί. Καὶ λοιπὸν εἰσβάλλει
 ἐντεῦθεν ὁ λόγος εἰς τὴν τῶν κυπαριττῖνων δέλτων ἀνάγνωσιν
 15 καὶ γραφήν, καὶ πάρεστι Δεινίας Κύμβρα διηγούμενος ἅπερ
 προείρηται. Οὕτω μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τούτοις ἢ τῶν δραμάτων
 πλάσις τῷ Ἀντωνίῳ Διογένει ἐσχημάτισται.

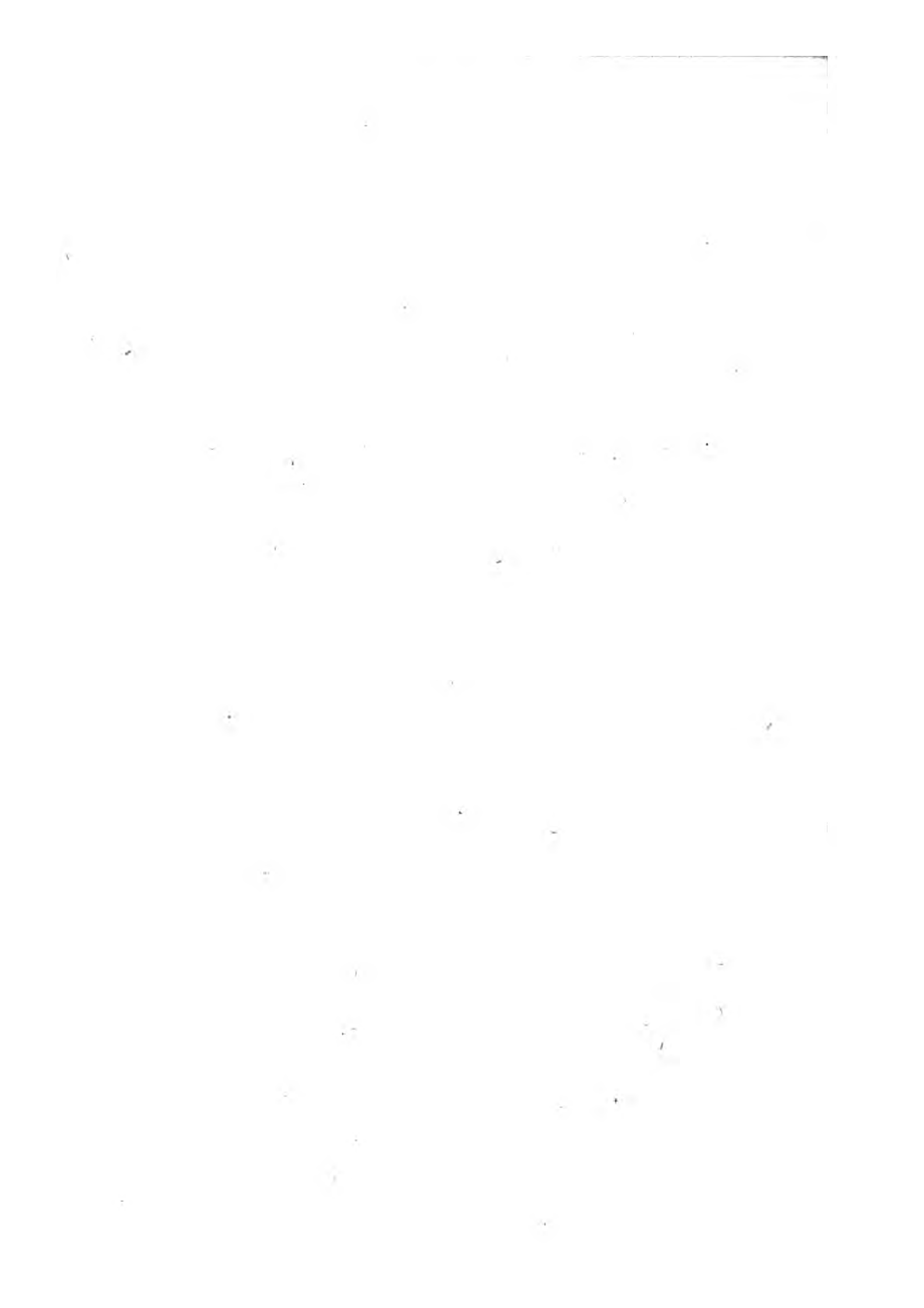
"Ἔστι δ', ὡς ἔοικεν, οὗτος χρόνος πρεσβύτερος τῶν τὰ τοι- 13
 αὔτα ἐσπουδακώτων διαπλάσαι, οἷον Λουκιανοῦ, Λουκίου,
 20 Ἰαμβλίχου, Ἀχιλλέως Τατίου, Ἡλιοδώρου τε καὶ Δαμασκίου·
 καὶ γὰρ τοῦ περὶ ἀληθῶν διηγημάτων Λουκιανοῦ καὶ τοῦ περὶ
 μεταμορφώσεων Λουκίου πηγὴ καὶ ρίζα ἔοικεν εἶναι τοῦτο. Οὐ
 μόνον δὲ ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ Σινωνίδα καὶ Ροδάνην, Λευκίπ-
 πην τε καὶ Κλειτοφῶντα, καὶ Χαρίκλειαν καὶ Θεαγένην, τῶν
 25 τε περὶ αὐτοὺς πλασμάτων καὶ τῆς πλάνης ἐρώτων τε καὶ ἀρ-
 παγῆς καὶ κινδύνων ἢ Δερκυλλίς καὶ Κήρυλλος καὶ Θρουσκα-
 νὸς καὶ Δεινίας εἰκόνασι παράδειγμα γεγονέναι.

Τὸν χρόνον δέ, καθ' ὃν ἤκμασεν ὁ τῶν τηλικούτων πλα- 14
 σμάτων πατήρ Διογένης ὁ Ἀντώνιος, οὕτω τι σαφὲς ἔχομεν 112^a
 30 λέγειν, πλὴν ἔστιν ὑπολογίσασθαι ὡς οὐ λίαν πόρρω τῶν χρό-
 νων τοῦ βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Μνημονεύει δ' οὗτος ἀρχαιο-
 τέρου τινὸς Ἀντιφάνους, ὃν φησι περὶ τοιαῦτά τινα τερατολο-
 γήματα κατεσχολακέναι. Ἔστι δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ μάλιστα, ὡς ἐν
 τηλικούτοις πλάσμασί τε καὶ μυθεύμασι, δύο τινὰ θηρᾶσαι
 35 χρησιμώτατα· ἐν μὲν ὅτι τὸν ἀδικήσαντά τι, κἂν μυριάκις ἐκ-
 φυγεῖν δόξη, εἰσάγει πάντως δίκην δεδωκέναι, καὶ δεύτερον
 ὅτι πολλοὺς ἀναιτίους, ἐγγὺς μεγάλου γεγονότας κινδύνου,
 παρ' ἐλπίδας δείκνυσι πολλάκις διασωθέντας.

ΛΟΓΓΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΔΑΦΝΙΝ ΚΑΙ ΧΛΟΗΝ

ΛΟΓΟΙ Δ

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ

Ἐν Λέσβῳ θηρῶν ἐν ἄλσει Νυμφῶν θέαμα εἶ-
δον κάλλιστον ὧν εἶδον· εἰκόνα, γραφήν, ἱστορίαν
ἔρωτος. Καλὸν μὲν καὶ τὸ ἄλσος, πολύδενδρον,
ἀνθηρόν, κατάρρυντον· μία πηγὴ πάντα ἔτρεφε, καὶ
τὰ ἄνθη καὶ τὰ δένδρα· ἀλλ' ἢ γραφὴ τερπνοτέρα 5
καὶ τέχνην ἔχουσα περιττὴν καὶ τύχην ἐρωτικὴν·
ὥστε πολλοὶ καὶ τῶν ξένων κατὰ φήμην ἦσαν, τῶν
2 μὲν Νυμφῶν ἰκέται, τῆς δὲ εἰκόνοσ θεαταί. Γυναῖ-
κες ἐπ' αὐτῆς τίκτουσαι καὶ ἄλλαι σπαργάνοις κοσμοῦ-
σαι· παιδιὰ ἐκκείμενα, ποίμνια τρέφοντα· ποιμένες 10
ἀναιρούμενοι, νέοι συντιθέμενοι· ληστῶν καταδρο-
μὴ, πολεμίων ἐμβολή. Πολλὰ ἄλλα καὶ πάντα ἐρω-
τικὰ ἰδόντα με καὶ θαυμάσαντα πόθος ἔσχευ ἀντι-
3 γράψαι τῇ γραφῇ· καὶ ἀναζητησάμενος ἐξηγητὴν τῆς
εἰκόνοσ τέτταρας βίβλους ἐξεπονησάμην, ἀνάθημα 15
μὲν Ἐρωτι καὶ Νύμφαισ καὶ Πανί, κτῆμα δὲ τερπνὸν
πᾶσιν ἀνθρώποισ, ὃ καὶ νοσοῦντα ἰάσεται, καὶ λυ-
πούμενον παραμυθήσεται, τὸν ἐρασθέντα ἀναμνήσει,
4 τὸν οὐκ ἐρασθέντα προπαιδεύσει. Πάντως γὰρ οὐ-
δεὶς ἔρωτα ἔφυγεν ἢ φεύξεται, μέχρι ἂν κάλλοσ ἦ καὶ 20
ὀφθαλμοὶ βλέπωσιν. Ἡμῖν δ' ὁ θεὸσ παράσχοι σω-
φρονοῦσι τὰ τῶν ἄλλων γράφειν.

Α

Πόλις ἐστὶ τῆς Λέσβου Μυτιλήνη, μεγάλη καὶ 1
καλή· διείληπται γὰρ εὐρίποις ὑπεισρεούσης τῆς
θαλάττης, καὶ κεκόσμηται γεφύραις ξεστοῦ καὶ λευ-
κοῦ λίθου. Νομίσειας [ἄν] οὐ πόλιν ὄραν ἀλλὰ
5 νῆσον. Ταύτης τῆς πόλεως ὅσον ἀπὸ σταδίων δια- 2
κοσίων ἀγρὸς ἦν ἀνδρὸς εὐδαίμονος, κτῆμα κάλλι-
στον· ὄρη θηροτρόφα, πεδία πυροφόρα· γήλοφοι
κλημάτων, νομαὶ ποιμνίων· καὶ ἡ θάλαττα προσ-
έκλυζεν ἥονι ἐκτεταμένη, ψάμμῳ μαλθακῇ.

10 Ἐν τῷδε τῷ ἀγρῷ νέμων αἰπόλος, Λάμων τοῦ- 2
νομα, παιδίον εὗρεν ὑπὸ μιᾶς τῶν αἰγῶν τρεφόμενον.
Δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη βάτων καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος
καὶ πόα μαλθακή, καθ' ἧς ἔκειτο τὸ παιδίον. Ἐνταῦθα
ἡ αἰξ θέουσα συνεχὲς ἀφανῆς ἐγίνετο πολλάκις καὶ
15 τὸν ἔριφον ἀπολιποῦσα τῷ βρέφει παρέμενε. Φυλάτ- 2
τει τὰς διαδρομὰς ὁ Λάμων οἰκτείρας ἀμελούμενον
τὸν ἔριφον, καὶ μεσημβρίας ἀκμαζούσης κατ' ἴχνος
ἐλθὼν ὄρα τὴν μὲν αἰγα πεφυλαγμένως περιβεβη-
κνίαν [τὸ βρέφος], μὴ ταῖς χηλαῖς βλάπτει πατοῦσα,
20 τὸ δὲ ὥσπερ ἐκ μητρῴας θηλῆς τὴν ἐπιρροὴν ἔλκον
τοῦ γάλακτος. Θαυμάσας, ὥσπερ εἰκὸς ἦν, πρόσει- 3
σιν ἐγγὺς καὶ εὐρίσκει παιδίον ἄρρεν, μέγα καὶ
καλὸν καὶ τῆς κατὰ τὴν ἔκθεσιν τύχης ἐν σπαργάνοις
κρείττοσι· χλαμύδιόν τε γὰρ ἦν ἀλουργὲς καὶ πόρπη
25 χρυσῆ καὶ ξιφίδιον ἐλεφαντόκωπον.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἐβουλεύσατο μόνα τὰ γνω- 3
ρίσματα βαστάσας ἀμελῆσαι τοῦ βρέφους· ἔπειτα
αἰδесθεῖς εἰ μηδὲ αἰγὸς φιλανθρωπίαν μιμήσεται,

5 post νῆσον: ἀλλὰ ἦν | post πόλεως: τῆς Μυτιλήνης

νύκτα φυλάξας κομίζει πάντα πρὸς τὴν γυναῖκα Μυρτάλην, καὶ τὰ γνωρίσματα καὶ τὸ παιδίον καὶ 2 τὴν αἶγα αὐτήν. Τῆς δὲ ἐκπλαγείσης εἰ παιδιά τίκτουσιν αἶγες, ὁ δὲ πάντα αὐτῇ διηγείται, πῶς εὔρεν ἐκκείμενον, πῶς εἶδε τρεφόμενον, πῶς ἠδέ- 5 σθη καταλιπεῖν ἀποθανούμενον. Δόξαν δὲ κάκεινη, τὰ μὲν συνεκτεθέντα κρύπτουσι, τὸ δὲ παιδίον αὐτῶν νομίζουσι, τῇ δὲ αἰγὶ τὴν τροφήν ἐπιτρέπουσιν. Ὡς δ' ἂν καὶ τοῦνομα τοῦ παιδίου ποιμενικὸν δο- 10 κοίη, Δάφνιν αὐτὸν ἔγνωσαν καλεῖν.

4 Ἦδη δὲ διετοῦς χρόνου διικνουμένου, ποιμὴν ἐξ ἀγρῶν ὁμόρων νέμων, Δρύας τοῦνομα, καὶ αὐτὸς ὁμοίοις ἐπιτυγχάνει καὶ εὐρήμασι καὶ θέαμασι. Νυμφῶν ἄντρον ἦν, πέτρα μεγάλη, τὰ ἐνδοθεν κοίλη, 2 τὰ ἔξωθεν περιφερής. Τὰ ἀγάλματα τῶν Νυμφῶν 15 αὐτῶν λίθοις ἐπεποίητο· πόδες ἀνυπόδητοι, χεῖρες εἰς ὦμους γυμναί, κόμαι μέχρι τῶν αὐχένων λελυμέναι, ζῶμα περὶ τὴν ἰξύν, μειδίαμα περὶ τὴν ὄφρυν· τὸ πᾶν σχῆμα χορεία ἦν ὀρχουμένων. Ἡ ὥα τοῦ 3 ἄντρου τῆς μεγάλης πέτρας ἦν τὸ μεσαίτατον. Ἐκ 20 πηγῆς ἀναβλύζον ὕδωρ ῥεῖθρον ἐποίει χεόμενον, ὥστε καὶ λειμῶν πᾶνυ γλαφυρὸς ἐξετέτατο πρὸ τοῦ ἄντρου, πολλῆς καὶ μαλθακῆς πόας ὑπὸ τῆς νοτίδος τρεφομένης. Ἀνέκειντο δὲ καὶ γαυλοὶ καὶ αὐλοὶ πλάγιοι καὶ σύριγγες καὶ κάλαμοι, πρεσβυτέρων ποιμένων 25 ἀναθήματα.

5 Εἰς τοῦτο τὸ νυμφαῖον οἷς ἀρτιτόκος συχνὰ φοι- τῶσα δόξαν πολλάκις ἀπωλείας παρείχε. Κολάσαι δὲ βουλόμενος αὐτήν καὶ εἰς τὴν πρότερον εὐνομίαν καταστῆσαι, δεσμὸν ῥάβδου χλωρᾶς λυγίσας ὅμοιον 30 βρόχῳ τῇ πέτρᾳ προσῆλθεν, ὡς ἐκεῖ συλληψόμενος 2 αὐτήν. Ἐπιστὰς δὲ οὐδὲν εἶδεν ὧν ἠλπισεν, ἀλλὰ

τὴν μὲν διδοῦσαν πάνυ ἀνθρωπίνως τὴν θηλὴν εἰς
 ἄφθονον τοῦ γάλακτος ὀλκὴν, τὸ δὲ παιδίον ἀκλαυτὶ
 λάβρως εἰς ἀμφοτέρας τὰς θηλάς μεταφέρου τὸ στόμα
 καθαρὸν καὶ φαιδρὸν, οἷα τῆς οἰὸς τῆ γλώττῃ τὸ
 5 πρόσωπον ἀπολιχμωμένης μετὰ τὸν κόρον τῆς τρο-
 φῆς. Θῆλυ ἦν τοῦτο τὸ παιδίον, καὶ παρέκειτο καὶ 3
 τούτῳ γνωρίσματα· μίτρα διάχρυσος, ὑποδήματα
 ἐπίχρυσα, περισκελίδες χρυσαῖ.

Θεῖον δὴ τι νομίσας τὸ εὔρημα καὶ διδασκόμενος 6
 10 παρὰ τῆς οἰὸς ἐλεεῖν τε τὸ παιδίον καὶ φιλεῖν ἀναι-
 ρεῖται μὲν τὸ βρέφος ἐπ' ἀγκῶνος, ἀποτίθεται δὲ τὰ
 γνωρίσματα κατὰ τῆς πήρας, εὐχεται δὲ ταῖς Νύμφαις
 ἐπὶ χρηστῇ τύχῃ θρέψαι τὴν ἰκέτιν αὐτῶν. Καὶ 2
 ἐπεὶ καιρὸς ἦν ἀπελαύνειν τὴν ποιμνὴν, ἐλθὼν εἰς
 15 τὴν ἔπαυλιν τῆ γυναικὶ διηγεῖται τὰ ὀφθέντα, δει-
 κνυσι τὰ εὐρεθέντα, παρακελεύεται θυγάτριον νο-
 μίξειν καὶ λανθάνουσαν ὡς ἴδιον τρέφειν. Ἡ μὲν 3
 δὴ Νάπη (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο) μήτηρ εὐθύς ἦν καὶ
 ἐφίλει τὸ παιδίον, ὥσπερ ὑπὸ τῆς οἰὸς παρευδοκιμη-
 20 θῆναι δεδοικυῖα, καὶ τίθεται καὶ αὐτὴ ποιμενικὸν
 ὄνομα πρὸς πίστιν αὐτῷ, Χλόην.

Ταῦτα τὰ παιδιά ταχὺ μάλα ηὔξησε, καὶ κάλλος 7
 αὐτοῖς ἐνεφαίνετο κρεῖττον ἀγροικίας. Ἦδη τε ἦν ὁ
 μὲν πέντε καὶ δέκα ἐτῶν ἀπὸ γενεᾶς, ἡ δὲ τοσοῦτων,
 25 δυοῖν ἀποδεόντων, καὶ ὁ Δρύας καὶ ὁ Λάμων ἐπὶ
 μιᾶς νυκτὸς ὀρῶσιν ὄναρ τοιόνδε τι. Τὰς Νύμφας 2
 ἐδόκουν ἐκείνας, τὰς ἐν τῷ ἄντρῳ, ἐν ᾧ ἡ πηγὴ, ἐν
 ᾧ τὸ παιδίον εὔρεν ὁ Δρύας, τὸν Δάφνιν καὶ τὴν
 Χλόην παραδιδόναι παιδίῳ μάλα σοβαρῶ καὶ καλῶ,
 30 πτερὰ ἐκ τῶν ὄμων ἔχοντι, βέλη σμικρὰ ἅμα τοξαριῶ

7 post τούτῳ: σπάργανα

φέρουντι· τὸ δὲ ἐφαψάμενον ἀμφοτέρων ἐνὶ βέλει
κελεῦσαι λοιπὸν ποιμαίνειν τὸν μὲν τὸ αἰπόλιον, τὴν
δὲ τὸ ποιμνιον.

- 8 Τοῦτο τὸ ὄναρ ἰδόντες ἤχθοντο μὲν εἰ ποιμέ-
νες ἔσονται οἱ τύχην ἐκ σπαργάνων ἐπαγγελλλόμενοι 5
κρείττονα (διὸ αὐτούς καὶ τροφαῖς ἔτρεφον ἀβροτέ-
ραις καὶ γράμματα ἐπαίδευον καὶ πάντα ὅσα καλὰ ἦν
ἐπ' ἀγροικίας), ἐδόκει δὲ πείθεσθαι θεοῖς περὶ τῶν
2 σωθέντων προνοία θεῶν. Καὶ κοινώσαντες ἀλλήλοις
τὸ ὄναρ καὶ θύσαντες τῶ τὰ πτερὰ ἔχοντι παιδίῳ 10
παρὰ ταῖς Νύμφαις (τὸ γὰρ ὄνομα λέγειν οὐκ εἶχον)
ὡς ποιμένας ἐκπέμπουσιν αὐτούς ἅμα ταῖς ἀγέλαις,
ἐκδιδάξαντες ἕκαστα· πῶς δεῖ νέμειν πρὸ μεσημβρίας,
3 πῶς κοπάσαντος τοῦ καύματος· πότε ἐξάγειν ἐπὶ
πότον, πότε ἀπάγειν ἐπὶ κοῖτον· ἐπὶ τίσι καλαύροπι 15
χρηστέον, ἐπὶ τίσι φωνῆ μόνῃ. Οἱ δὲ μάλα χαίρου-
τες ὡς ἀρχὴν μεγάλην παρελάμβανον καὶ ἐφίλου
τὰς αἴγας καὶ τὰ πρόβατα μᾶλλον ἢ ποιμέσιν ἔθος,
ἢ μὲν ἐς ποιμνιον ἀνάγουσα τῆς σωτηρίας τὴν αἰ-
τίαν, ὃ δὲ μεμνημένος ὡς ἐκκείμενον αὐτὸν αἰξ 20
ἀνέθρεψεν.
- 9 Ἦρος ἦν ἀρχὴ καὶ πάντα ἤκμαζεν ἄνθη, τὰ ἐν
δρουμοῖς, τὰ ἐν λειμῶσι καὶ ὅσα ὄρεια· βόμβος ἦν
ἤδη μελιττῶν, ἦχος ὀρνίθων μουσικῶν, σκιρτήματα
ποιμνίων ἀρτιγεννήτων· ἄρνες ἐσκίρτων ἐν τοῖς 25
ὄρεσιν, ἐβόμβουν ἐν τοῖς λειμῶσι μέλιτται, ἐν ταῖς
2 λόχμαῖς κατῆδον ὄρνιθες. Τοσαύτης δὴ πάντα κατε-
χούσης εὐωρίας οἱ ἀπαλοὶ καὶ νέοι μιμηταὶ τῶν ἀκουο-
μένων ἐγίνοντο καὶ βλεπομένων· ἀκούοντες μὲν τῶν
ὀρνίθων ἀδόντων ἦδον, βλέποντες δὲ σκιρτῶντας 30

14 ante κοπάσαντος: ποιμαίνειν

τοὺς ἄρνας ἤλλοντο κοῦφα, τὰς μελίττας δὲ μιμούμενοι ἄνθη συνέλεγον· καὶ τὰ μὲν εἰς τοὺς κόλπους ἔβαλλον, τὰ δὲ στεφανίσκους πλέκοντες ταῖς Νύμφαις ἐπέφερον.

5 Ἐπραττον δὲ κοινῇ πάντα, πλησίον ἀλλήλων νέ- 10
μοντες. Καὶ πολλάκις μὲν ὁ Δάφνις τῶν προβάτων
τὰ ἀποπλανώμενα συνέστελλε, πολλάκις δὲ ἡ Χλόη
τὰς θρασυτέρας τῶν αἰγῶν ἀπὸ τῶν κρημνῶν κατή-
λαυνεν, ἤδη δέ τις καὶ τὰς ἀγέλας ἀμφοτέρας ἐφρού-
10 ρησε θατέρου προσλιπαρήσαντος ἀθύρματι. Ἀθύρ-
ματα δὲ ἦν αὐτοῖς ποιμενικὰ καὶ παιδικά. Ἡ μὲν ἀν- 2
θερίκους ἀνελομένη ποθὲν ἐξ ἔλους ἀκριδοθήραν
ἐπλεκε καὶ περὶ τοῦτο πονουμένη τῶν ποιμνίων ἠμέ-
λησεν· ὁ δὲ καλάμους ἐκτεμῶν λεπτοὺς καὶ τρήσας
15 τὰς τῶν γουάτων διαφυσὰς ἐπαλλήλους τε κηρῶ μαλ-
θακῶ συναρτήσας μέχρι νυκτὸς συρίττειν ἐμελέτα·
ποτὲ δὲ ἐκοινώνουν γάλακτος καὶ οἴνου, καὶ τροφάς, 3
ἅς οἴκοθεν ἔφερον, εἰς κοινὸν ἔφερον. Θᾶττον ἄν
τις εἶδε τὰ ποίμνια καὶ τὰς αἰγας ἀπ' ἀλλήλων με-
20 μερισμένας ἢ Χλόην καὶ Δάφνιν.

Τοιαῦτα δὲ αὐτῶν παιζόντων τοιάνδε σπουδὴν 11
Ἔρωσ ἀνέπλασε. Λύκαινα τρέφουσα σκύμνους νέους
ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν ἐξ ἄλλων ποιμνίων πολλάκις
ἤρπαξε, πολλῆς τροφῆς ἐς ἀνατροφὴν τῶν σκύμνων
25 δεομένη. Συνελθόντες οὖν οἱ κωμῆται νύκτωρ σι- 2
ροὺς ὀρύττουσι τὸ εὖρος ὀργυιᾶς, τὸ βάθος τεττά-
ρων. Τὸ μὲν δὴ χῶμα τὸ πολὺ σπείρουσι κομίσαν-
τες μακρὰν, ξύλα δὲ ξηρὰ μακρὰ τείναντες ὑπὲρ τοῦ
χάσματος τὸ περιττὸν τοῦ χῶματος κατέπασαν τῆς
30 πρότερον γῆς εἰκόνα, ὥστε κἂν λαγῶς ἐπιδράμη,
κατακλᾷ τὰ ξύλα κάρφων ἀσθενέστερα ὄντα, καὶ τότε
παρέχει μαθεῖν ὅτι γῆ οὐκ ἦν, ἀλλὰ ἐμεμίμητο γῆν.

Τοιαῦτα πολλὰ ὀρύγματα κὰν τοῖς ὄρεσι κὰν τοῖς πεδίοις ὀρύξαντες τὴν μὲν λύκαιναν οὐκ εὐτύχησαν λαβεῖν· αἰσθάνεται γὰρ γῆς σεσοφισμένης· πολλὰς δὲ αἴγας καὶ ποίμνια διέφθειραν, καὶ Δάφνιν παρ' ὀλίγον ᾧδε.

- 12 Τράγοι παροξυνθέντες ἐς μάχην συνέπεσον. Τῷ 5 οὖν ἐτέρῳ τὸ ἕτερον κέρας βιαιοτέρας γενομένης συμβολῆς θραύεται, καὶ ἀλγήσας φριμαξάμενος ἐς φυγὴν ἐτράπετο· ὁ δὲ νικῶν κατ' ἴχνος ἐπόμενος ἄπαντον ἐποίει τὴν φυγὴν. Ἀλγεῖ Δάφνις περὶ τῷ κέρατι καὶ τῇ θρασύτητι ἀχθεσθεῖς τὴν καλαύροπα 10
2 λαβῶν ἐδίωκε τὸν διώκοντα. Οἷα δὲ τοῦ μὲν ὑπεκφεύγοντος, τοῦ δὲ ὀργῇ διώκοντος οὐκ ἀκριβῆς ἦν τῶν ἐν ποσὶν ἢ πρόσοψις, ἀλλὰ κατὰ [τοῦ] χάσματος ἄμφω πίπτουσιν, ὁ τράγος πρότερος, ὁ Δάφνις δεύ-
τερος. Τοῦτο καὶ ἔσωσε Δάφνιν, χρήσασθαι τῆς κα- 15
3 ταφορᾶς ὀχήματι τῷ τράγῳ. Ὁ μὲν δὴ τὸν ἀνιμησόμενον, εἴ τις ἄρα γένοιτο, δακρύων ἀνέμενε· ἡ δὲ Χλόη θεασαμένη τὸ συμβὰν δρόμῳ παραγίνεται πρὸς τὸν σιρόν, καὶ μαθοῦσα ὅτι ξῆ, καλεῖ τινὰ βουκόλον
4 ἐκ τῶν ἀγρῶν τῶν πλησίον πρὸς ἐπικουρίαν. Ὁ δὲ 20 ἐλθὼν σχοῖνον ἐξήτει μακρὰν, ἧς ἐχόμενος ἀνιμώμενος ἐκβήσεται. Καὶ σχοῖνος μὲν οὐκ ἦν, ἡ δὲ Χλόη λυσαμένη ταινίαν δίδωσι καθεῖναι τῷ βουκόλῳ· καὶ οὕτως οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ χείλους ἐστῶτες εἴλκον, ὁ δὲ ἀνέβη ταῖς τῆς ταινίας ὀλκαῖς ταῖς χερσὶν ἀκολουθῶν. 25
5 Ἀνιμήσαντο δὲ καὶ τὸν ἄθλιον τράγον συντεθραυσμένον ἄμφω τὰ κέρατα· τοσοῦτον ἄρα ἡ δίκη μετῆλθε τοῦ νικηθέντος τράγου. Τοῦτον μὲν δὴ τυθησόμενον χαρίζονται σῶστρα τῷ βουκόλῳ, καὶ ἔμελλον ψεύδεσθαι πρὸς τοὺς οἴκοι λύκων ἐπιδρομῆν, εἴ τις 30

10 post ἀχθεσθεῖς: ξύλω vel ξύλον καὶ

αὐτὸν ἐπόθησεν· αὐτοὶ δὲ ἐπανελθόντες ἐπεσκόπουν τὴν ποίμνην καὶ τὸ αἰπόλιον· καὶ ἐπεὶ κατέμαθον ἐν κόσμῳ νομῆς καὶ τὰς αἰγὰς καὶ τὰ πρόβατα, καθίσαντες ὑπὸ στελέχει δρυὸς ἐσκόπουν μὴ τι μέρος τοῦ σώματος ὁ Δάφνης ἤμαξε καταπεσών. Ἐτέρωτο μὲν οὖν οὐδὲν οὐδὲ ἤμακτο οὐδέν, χῶματος δὲ καὶ πηλοῦ ἐπέπαστο καὶ τὰς κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα. Ἐδόκει δὲ λούσασθαι, πρὶν αἰσθησιν γενέσθαι τοῦ συμβάντος Λάμῳ καὶ Μυρτάλῃ.

10] Καὶ ἐλθὼν ἅμα τῇ Χλόῃ πρὸς τὸ νυμφαῖον τῇ 13 μὲν ἔδωκε καὶ τὸν χιτωνίσκον καὶ τὴν πήραν φυλάττειν, αὐτὸς δὲ τῇ πηγῇ παραστὰς τὴν τε κόμην καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἀπελούετο. Ἦν δὲ ἡ μὲν κόμη μέλαινα 2 καὶ πολλή, τὸ δὲ σῶμα ἐπίκαυτον ἠλίῳ· εἰκασεν ἄν τις αὐτὸ χρώζεσθαι τῇ σκιᾷ τῆς κόμης. Ἐδόκει δὲ 15 τῇ Χλόῃ θεωμένη καλὸς ὁ Δάφνης, [καὶ] ὅτι [τότε] πρῶτον αὐτῇ καλὸς ἐδόκει, τὸ λουτρὸν ἐνόμιζε τοῦ κάλλους αἴτιον. Τὰ νῶτα δὲ ἀπολουούσης ἡ σὰρξ ὑπέπιπτε μαλθακή, ὥστε λαθοῦσα ἑαυτῆς ἤψατο 20 πολλάκις, εἰ τρυφερωτέρα εἶη πειρωμένη. Καὶ (τότε 3 γὰρ ἐπὶ δυσμαῖς ἦν ὁ ἥλιος) ἀπήλασαν τὰς ἀγέλας οἴκαδε, καὶ ἐπεπόνθει Χλόῃ περιττὸν οὐδέν, ὅτι μὴ Δάφνιν ἐπεθύμει λουόμενον ιδέσθαι πάλιν. Τῆς δὲ 4 ἐπιούσης ὡς ἤκον εἰς τὴν νομὴν, ὁ μὲν Δάφνης ὑπὸ 25 τῇ δρυϊ τῇ συνήθει καθεζόμενος ἐσύριττε καὶ ἅμα τὰς αἰγὰς ἐπεσκόπει κατακειμένας καὶ ὥσπερ τῶν μελῶν ἀκροωμένας, ἡ δὲ Χλόῃ πλησίον καθημένη τὴν ἀγέλην μὲν τῶν προβάτων ἐπέβλεπε, τὸ δὲ πλεον εἰς Δάφνιν ἑώρα· καὶ ἐδόκει καλὸς αὐτῇ συρίττων 30 πάλιν, καὶ αὐθις αἰτίαν ἐνόμιζε τὴν μουσικὴν τοῦ κάλλους, ὥστε μετ' ἐκείνον καὶ αὐτὴ τὴν σύριγγα ἔλαβεν, εἰ πως γένοιτο καὶ αὐτὴ καλή. Ἐπεισε δὲ 5

αὐτὸν καὶ λούσασθαι πάλιν καὶ λουόμενον εἶδε καὶ ἰδοῦσα ἤψατο καὶ ἀπῆλθε πάλιν ἐπαινέσασα, καὶ ὁ ἔπαινος ἦν ἔρωτος ἀρχή. Ὅτι μὲν οὖν ἔπασχεν οὐκ ἦδει νέα κόρη καὶ ἐν ἀγροικία τεθραμμένη καὶ οὐδὲ ἄλλου λέγοντος ἀκούσασα τὸ τοῦ ἔρωτος ὄνομα· ἄση 5
6 δὲ αὐτῆς εἶχε τὴν ψυχὴν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν οὐκ ἐκράτει καὶ πολλὰ ἐλάλει Δάφνιν· τροφῆς ἡμέλει, νύκτωρ ἠγρύπνει, τῆς ἀγέλης κατεφρόνει· νῦν ἐγέλα, νῦν ἔκλαεν· εἶτα ἐκάθευδεν, εἶτα ἀνεπήδα· ὠχρία τὸ πρόσωπον, ἐρυθίματι αὐθις ἐφλέγετο. Οὐδὲ 10
βοὸς οἶστρω πληγείσης τοιαῦτα ἔργα. Ἐπῆλθόν ποτε αὐτῇ καὶ τοιοῖδε λόγοι μόνη γενομένη.

14 “Νῦν ἐγὼ νοσῶ μὲν, τί δὲ ἢ νόσος ἀγνοῶ· ἀλγῶ, καὶ ἔλκος οὐκ ἔστι μοι· λυποῦμαι, καὶ οὐδὲν τῶν προβάτων ἀπόλωλέ μοι· κάομαι, καὶ ἐν σκιᾷ τοσαύτῃ 15
2 κἀθημαι. Πόσοι βᾶτοι με ἤμυξαν, καὶ οὐκ ἔκλαυσα· πόσαι μέλιτται κέντρον ἐνήκαν, ἀλλὰ ἔφαγον· τουτὶ δὲ τὸ νύττον μου τὴν καρδίαν πάντων ἐκείνων πικρότερον. Καλὸς ὁ Δάφνις, καὶ γὰρ τὰ ἄνθη· καλὸν ἢ σύριγξ αὐτοῦ φθέγγεται, καὶ γὰρ αἱ ἀηδό- 20
νες. Ἄλλ’ ἐκείνων οὐδεὶς μοι λόγος. Εἶθε αὐτοῦ
3 σύριγξ ἐγενόμην, ἵν’ ἐμπνέῃ μοι· εἶθε αἶξ, ἵν’ ὑπ’ ἐκείνου νέμωμαι. ὦ πονηρὸν ὕδωρ, μόνον Δάφνιν καλὸν ἐποίησας, ἐγὼ δὲ μάτην ἀπελουσάμην. Οἴχομαι, Νύμφαι φίλαι· οὐδὲ ὑμεῖς σώξετε τὴν παρθέ- 25
νον τὴν ἐν ὑμῖν τραφεῖσαν; Τίς ὑμᾶς στεφανώσει
4 μετ’ ἐμέ; τίς τοὺς ἀθλίους ἄρνας ἀναθρέψει; τίς τὴν λάλον ἀκρίδα θεραπεύσει, ἣν πολλὰ καμουῖσα ἐθήρασα, ἵνα με κατακοιμίξῃ φθεγγομένη πρὸ τοῦ

ἄντρον; νῦν δὲ ἐγὼ μὲν ἀγρυπνῶ διὰ Δάφνιν, ἡ δὲ μάτην λαλεῖ.”

Τοιαῦτα ἔπασχε, τοιαῦτα ἔλεγεν, ἐπιζητοῦσα τὸ 15
ἔρωτος ὄνομα. Δόρκων δὲ ὁ βουκόλος, ὁ τὸν Δάφνιν
5 ἐκ τοῦ σιροῦ ἀνιμησάμενος, ἀρτιγένειος μειρακίσκος
καὶ εἰδὼς ἔρωτος καὶ τὰ ἔργα καὶ τοῦνομα, εὐθύς
μὲν ἐπ’ ἐκείνης τῆς ἡμέρας ἐρωτικῶς τῆς Χλόης διε-
τέθη, πλειόνων δὲ διαγενομένων μᾶλλον τὴν ψυχὴν
ἐξεπυρσεύθη καὶ τοῦ Δάφνιδος ὡς παιδὸς κατα-
10 φρονήσας· ἔγνω κατεργάσασθαι δώροις ἢ βία. Τὰ 2
μὲν δὴ πρῶτα δῶρα αὐτοῖς ἐκόμισε τῷ μὲν σύριγγα
βουκολικὴν καλάμων ἐννέα χαλκῶ δεδεμένων ἀντὶ
κηροῦ, τῇ δὲ νεβρίδα βακχικὴν· καὶ αὐτῇ τὸ χρῶμα
ἦν ὥσπερ γεγραμμένον χρώμασιν. Ἐντεῦθεν δὲ φί- 3
15 λος νομιζόμενος τοῦ μὲν Δάφνιδος ἡμέλει κατ’ ὀλί-
γον, τῇ Χλόῃ δὲ ἀνὰ πᾶσαν ἡμέραν ἐπέφερον ἢ τυ-
ρὸν ἀπαλὸν ἢ στέφανον ἀνθηρὸν ἢ μῆλον ὠραῖον·
ἐκόμισε δὲ ποτε αὐτῇ καὶ μόσχον ἀρτιγέννητον καὶ
κισσύβιον διάχρυσον καὶ ὀρνίθων ὀρείων νεοττούς.
20 Ἡ δὲ ἄπειρος οὖσα τέχνης ἔραστοῦ, λαμβάνουσα τὰ
δῶρα ἔχαιρεν, ὅτι Δάφνιδι εἶχεν αὐτὰ χαρίζεσθαι.

Καὶ (ἔδει γὰρ ἤδη καὶ Δάφνιν γνῶναι τὰ ἔρω- 4
τος ἔργα) γίνεταί ποτε τῷ Δόρκωνι πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ
κάλλους ἔρις, καὶ ἐδίκαξε μὲν Χλόῃ, ἔκειτο δὲ
25 ἄθλον τῷ νικήσαντι φιληῆσαι Χλόην. Δόρκων δὲ
πρότερος ᾧδε ἔλεγεν.

“Ἐγὼ, παρθένε, μείζων εἰμι Δάφνιδος, καὶ γὰρ 16
μὲν βουκόλος, ὁ δ’ αἰπόλος· τοσοῦτον * * κρείττων
ὅσον αἰγῶν βόες· καὶ λευκός εἰμι ὡς γάλα, καὶ πυρ-
30 ρὸς ὡς θέρος μέλλον ἀμᾶσθαι, καὶ ἔθρεψε μήτηρ,

5 post σιροῦ: καὶ τὸν τράγον

2 οὐ θηρίον. Οὗτος δὲ ἐστὶ σμικρὸς καὶ ἀγένειος ὡς
 γυνή, καὶ μέλας ὡς λύκος· νέμει δὲ τράγους, ὀδω-
 δῶς ἀπ' αὐτῶν δεινόν, καὶ ἔστι πένης ὡς μηδὲ κύνα
 τρέφειν. Εἰ δ', ὡς λέγουσι, καὶ αἰξ αὐτῷ γάλα δέ-
 δακεν, οὐδὲν ἐρίφου διαφέρει." 5

3 Ταῦτα καὶ τοιαῦτα ὁ Δόρκων· καὶ μετὰ ταῦτα
 ὁ Δάφνις

"Ἐμὲ αἰξ ἀνέθρεψεν ὥσπερ τὸν Δία· νέμω δὲ
 τράγους τῶν τούτου βοῶν μείζονας· ὅζω δὲ οὐδὲν
 ἀπ' αὐτῶν, ὅτι μηδὲ ὁ Πάν, καίτοιγε ὦν τὸ πλεόν 10
 4 τράγος. Ἄρκει δέ μοι τυρὸς καὶ ἄρτος ὀβελίας καὶ
 οἶνος λευκός, ὅσα ἀγροίκων πλουσίων κτήματα.
 Ἀγένειός εἰμι, καὶ γὰρ ὁ Διόνυσος· μέλας, καὶ γὰρ
 ὁ ὑάκινθος· ἀλλὰ κρείττων καὶ ὁ Διόνυσος Σατύρων
 5 [καὶ] ὁ ὑάκινθος κρίνων. Οὗτος δὲ καὶ πυρρὸς ὡς 15
 ἀλώπηξ καὶ προγένειος ὡς τράγος καὶ λευκὸς ὡς ἐξ
 ἄστεος γυνή· κἂν δέη σε φιλεῖν, ἐμοῦ μὲν φιλήσεις
 τὸ στόμα, τούτου δὲ τὰς ἐπὶ τοῦ γενείου τρίχας. Μέ-
 μνησο δέ, ὧ παρθένε, ὅτι [καὶ] σὲ ποιμνιον ἔθρεψεν,
 ἀλλὰ καὶ [ὡς] εἶ καλή." 20

17 Οὐκέθ' ἢ Χλόη περιέμεινεν, ἀλλὰ τὰ μὲν ἠσθεῖ-
 σα τῷ ἐγκωμίῳ, τὰ δὲ πάλαι ποθοῦσα φιλήσαι
 Δάφνιν, ἀναπηδήσασα αὐτὸν ἐφίλησεν, ἀδίδακτον
 μὲν καὶ ἄτεχνον, πάνυ δὲ ψυχὴν θερμᾶναι δυνάμε-
 2 νον. Δόρκων μὲν οὖν ἀλγήσας ἀπέδραμε ζητῶν 25
 ἄλλην ὁδὸν ἕρωτος· Δάφνις δέ, ὥσπερ οὐ φιληθεὶς,
 ἀλλὰ δηχθεὶς, σκυθρωπὸς τις εὐθύς ἦν καὶ πολλά-
 κισ ἐψύχετο καὶ τὴν καρδίαν παλλομένην εἶχε, καὶ
 βλέπειν μὲν ἠθέλε τὴν Χλόην, βλέπων δ' ἐρυθήμα-
 3 τος ἐνεπίμπλατο. Τότε πρῶτον καὶ τὴν κόμην αὐ- 30
 τῆς ἐθαύμασεν ὅτι ξανθὴ, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅτι
 μεγάλοι καθάπερ βοός, καὶ τὸ πρόσωπον ὅτι λευ-

κότερον ἀληθῶς καὶ τοῦ τῶν αἰγῶν γάλακτος, ὥσπερ
 τότε πρῶτον ὀφθαλμοὺς κτησάμενος, τὸν δὲ πρότε-
 ρον χρόνον πεπηρωμένος. Οὔτε οὖν τροφήν προσε- 4
 φέρετο πλὴν ὅσον ἀπογεύσασθαι· καὶ πότον, εἴ ποτε
 5 ἐβιάσθη, μέχρι τοῦ διαβρέξαι τὸ στόμα προσεφέ-
 ρετο. Σιωπηλὸς ἦν ὁ πρότερον τῶν ἀκρίδων λαλί-
 στερος, ἀργὸς ὁ περιττότερα τῶν αἰγῶν κινούμενος.
 Ἠμέλητο ἢ ἀγέλη· ἔριπτο ἢ σύριγξ· χλωρότερον τὸ
 πρόσωπον ἦν πῶς θερυνῆς. Πρὸς μόνην Χλόην ἐγί-
 10 νετο λάλος· καὶ εἴ ποτε ἀπ' αὐτῆς ἐγένετο, τοιαῦτα
 πρὸς αὐτὸν ἀπελήρει

“Τί ποτέ με Χλόης ἐργάζεται φίλημα; Χείλη μὲν 18
 ῥόδων ἀπαλώτερα καὶ στόμα κηρίων γλυκύτερον· τὸ
 δὲ φίλημα κέντρον μελίττης πικρότερον. Πολλάκις
 15 ἐφίλησα ἐρίφους, πολλάκις ἐφίλησα σκύλακας ἀρτι-
 γεννήτους καὶ τὸν μόσχον, ὃν ὁ Δόρκων ἐδωρήσατο·
 ἀλλὰ τοῦτο φίλημα καινόν· ἐκπηδᾷ μου τὸ πνεῦμα,
 ἐξάλλεται ἢ καρδία, τήκεται ἢ ψυχὴ, καὶ ὅμως πάλιν
 φιλησαι θέλω. ὦ νίκης κακῆς· ὦ νόσου καινῆς, ἧς 2
 20 οὐδὲ εἰπεῖν οἶδα τοῦνομα. Ἔρα φαρμάκων ἐγεύσατο
 ἢ Χλόη μέλλουσά με φιλεῖν; Πῶς οὖν οὐκ ἀπέθανεν;
 Οἶον ἄδουσιν αἱ ἀηδόνες, ἢ δὲ ἐμὴ σύριγξ σιωπᾷ·
 οἶον σκιρτῶσιν οἱ ἔριφοι, κἀγὼ κάθημαι· οἶον ἀκμάζει
 τὰ ἄνθη, κἀγὼ στεφάνους οὐ πλέκω, ἀλλὰ τὰ μὲν ἴα
 25 καὶ ὁ ὑάκινθος ἀνθεῖ, Δάφνις δὲ μαραίνεται. Ἔρα 3
 μου καὶ Δόρκων εὐμορφότερος ὀφθήσεται;”

Τοιαῦτα ὁ βέλτιστος Δάφνις ἔπασχε καὶ ἔλεγεν,
 οἷα πρῶτον γευόμενος τῶν ἔρωτος ἔργων καὶ λόγων.

Ὁ δὲ Δόρκων ὁ βουκόλος ὁ τῆς Χλόης ἐραστῆς 19
 30 φυλάξας τὸν Δρύαντα φυτὸν κατορύττοντα κλήματος

10 post ποτε: μόνος

30 post κατορύττοντα: πλησίον

- πρόσσεισιν αὐτῷ μετὰ τυρίσκων τινῶν γεννικῶν, καὶ
 τοὺς μὲν δῶρον εἶναι δίδωσι, πάλαι φίλος ὢν, ἥνικα
 αὐτὸς ἔνεμεν· ἐντεῦθεν δὲ ἀρξάμενος ἐνέβαλε λόγον
 2 περὶ τοῦ τῆς Χλόης γάμου· καὶ εἰ λαμβάνοι γυναῖκα,
 δῶρα πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς βουκόλος, ἐπηγγέλλετο·
 5 ζεῦγος βοῶν ἀροτήρων, σμήνη τέτταρα μελιττῶν,
 φυτὰ μηλεῶν πεντήκοντα, δέρμα ταύρου τεμεῖν ὑπο-
 δήματα, μόσχον ἀνὰ πᾶν ἔτος, μηκέτι γάλακτος δεό-
 3 μενον· ὥστε σμικροῦ δεῖν ὁ Δρύας θελχθεὶς τοῖς δώ-
 ροις ἐπένευσε τὸν γάμον. Ἐννοήσας δὲ ὡς κρείττονος 10
 ἢ παρθένος ἀξία νυμφίου, καὶ δείσας μήποτε κακοῖς
 ἀνηκέστοις περιπέσῃ, τὸν τε γάμον ἀνένευσε καὶ συγ-
 γνώμην ἔχειν ἤτήσατο καὶ τὰ ὀνομασθέντα δῶρα παρ-
 ητήσατο.
- 20 Δευτέρας δὲ διαμαρτῶν ὁ Δόρκων ἐλπίδος καὶ 15
 μάτην τυροὺς ἀγαθοὺς ἀπολέσας ἔγνω διὰ χειρῶν ἐπι-
 θέσθαι τῇ Χλόῃ μόνη γενομένη· καὶ παραφυλάξας
 ὅτι παρ' ἡμέραν ἐπὶ πότον ἄγουσι τὰς ἀγέλας ποτὲ
 μὲν ὁ Δάφνις ποτὲ δὲ ἡ παῖς, ἐπιτεχνᾶται τέχνην
 ποιμένι πρόεπουσαν. 20
- 2 Λύκου μεγάλου δέρμα λαβῶν, ὃν ταῦρός ποτε
 πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενος τοῖς κέρασι διέφθειρε, πε-
 ριέτεινε τῷ σώματι, ποδῆρες κατανωτισάμενος, ὡς
 τοὺς τ' ἐμπροσθίους πόδας ἐφηπλῶσθαι ταῖς χερσὶ
 καὶ τοὺς κατόπιν τοῖς σκέλεσιν ἄχρι πτέρυγης καὶ τοῦ 25
 στόματος τὸ χάσμα σκέπειν τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἀν-
 3 δρὸς ὀπλίτου κράνος· ἐκθηριώσας δὲ αὐτὸν ὡς ἐνι
 μάλιστα, παραγίνεται πρὸς τὴν πηγὴν, ἧς ἔπινον αἰ-
 αῖγες καὶ τὰ πρόβατα μετὰ τὴν νομήν. Ἐν κοίλῃ δὲ
 πάνυ γῆ ἦν ἡ πηγὴ, καὶ περὶ αὐτὴν πᾶς ὁ τόπος ἀ- 30

11 post δείσας: καὶ φωραθείς

κάνθαις καὶ βάτοις καὶ ἀρκεύθῳ ταπεινῇ καὶ σκολύ-
μοις ἡγγρίωτο· ῥαδίως ἂν ἐκεῖ καὶ λύκος ἀληθινὸς 4
ἔλαθε λοχῶν. Ἐνταῦθα κρύψας ἑαυτὸν ἐπετήρει τοῦ
πότου τὴν ὥραν ὁ Δόρκων, καὶ πολλὴν εἶχεν ἐλπίδα
5 τῷ σχήματι φοβήσας λαβεῖν ταῖς χερσὶ τὴν Χλόην.

Χρόνος ὀλίγος διαγίνεται καὶ Χλόη κατήλαυνε 21
τὰς ἀγέλας εἰς τὴν πηγὴν, καταλιποῦσα τὸν Δάφνιν
φυλλάδα χλωρὰν κόπτοντα τοῖς ἐρίφοις τροφὴν μετὰ
τὴν νομὴν. Καὶ οἱ κύνες οἱ τῶν προβάτων ἐπὶ φυ- 2
10 λακῇ καὶ τῶν αἰγῶν ἐπόμενοι, οἷα δὴ κυνῶν ἐν ῥινη-
λασίαις περιεργία, κινούμενον τὸν Δόρκωνα πρὸς
τὴν ἐπίθεσιν τῆς κόρης φωράσαντες, πικρὸν μάλα ὑ-
λακτῆσαντες ὥρμησαν ὡς ἐπὶ λύκον· καὶ περισχόντες,
πρὶν ὅλως ἀναστῆναι δι' ἔκπληξιν, ἔδακνον κατὰ τοῦ
15 δέρματος. Τέως μὲν οὖν τὸν ἔλεγχον αἰδούμενος καὶ 3
ὑπὸ τοῦ δέρματος [τοῦ] ἐπισκέποντος φρουρούμενος
ἔκειτο σιωπῶν ἐν τῇ λόχμῃ· ἐπεὶ δὲ ἢ τε Χλόη πρὸς
τὴν πρώτην θέαν διαταραχθεῖσα τὸν Δάφνιν ἐκάλει
βοηθόν, οἷ τε κύνες περισπῶντες τὸ δέσμα τοῦ σώμα-
20 τος ἤπτοντο αὐτοῦ, μέγα οἰμώξας ἰκέτευε βοηθεῖν τὴν
κόρην καὶ τὸν Δάφνιν ἤδη παρόντα. Τοὺς μὲν δὲ 4
κύνας ἀνακλήσει συνήθει ταχέως ἡμέρωσαν, τὸν δὲ
Δόρκωνα κατὰ τε μηρῶν καὶ ὠμων δεδηγμένον ἀγα-
γόντες ἐπὶ τὴν πηγὴν ἀπένιψαν τὰ δῆγματα καὶ δια-
25 μασησάμενοι φλοιὸν χλωρὸν πτελέας ἐπέπασαν· ὑπὸ 5
τε ἀπειρίας ἐρωτικῶν τολμημάτων ποιμενικὴν παιδιὰν
νομίζοντες τὴν ἐπιβολὴν τοῦ δέρματος, οὐδὲν ὀργι-
σθέντες, ἀλλὰ καὶ παραμυθησάμενοι καὶ μέχρι τινὸς
χειραγωγῆσαντες ἀπέπεμψαν.

30 Καὶ ὁ μὲν κινδύνου παρὰ τοσοῦτον ἐλθὼν καὶ σω- 22

24 post δῆγματα: ἔν' ἦσαν τῶν ὀδόντων αἱ ἐμβολαί

- θεῖς ἐκ κυνός, οὐ λύκου στόματος, ἐθεράπευε τὸ σῶμα· ὁ δὲ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη κάματον πολὺν ἔσχον μέχρι νυκτὸς τὰς αἴγας καὶ τὰς οἷς συλλέγοντες·
- 2 ὑπὸ γὰρ τοῦ δέρματος πτοηθεῖσαι καὶ ὑπὸ τῶν κυνῶν ὑλακτησάντων ταραχθεῖσαι αἱ μὲν εἰς πέτρας ἀνέδρα- 5 μον, αἱ δὲ μέχρι τῆς θαλάττης αὐτῆς κατέδραμον. Καίτοιγε ἐπεπαίδευντο καὶ φωνῇ πείθεσθαι καὶ σύριγγι θέλγεσθαι καὶ χειρὸς πλαταγῇ συλλέγεσθαι·
- 3 ἀλλὰ τότε πάντων αὐταῖς ὁ φόβος λήθην ἐνέβαλε. Καὶ μόλις ὥσπερ λαγῶς ἐκ τῶν ἰχνῶν εὐρίσκοντες εἰς τὰς 10 ἐπαύλεις ἤγαγον. Ἐκείνης μόνης τῆς νυκτὸς ἐκοιμήθησαν βαθὺν ὕπνον καὶ τῆς ἐρωτικῆς λύπης φάρμα- 4 κου τὸν κάματον ἔσχον. Αὐθις δὲ ἡμέρας ἐπελθούσης, πάλιν ἔπασχον παραπλήσια. Ἐχαιρον ἰδόντες, ἀπαλλαγέντες ἤλγουν· ἠθέλόν τι, ἠγνόουν ὅ τι θέλουσι. 15 Τοῦτο μόνον ἤδεσαν ὅτι τὸν μὲν φίλημα, τὴν δὲ λουτρὸν ἀπώλεσεν.
- 23 Ἐξέκαε δ' αὐτοὺς καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους. Ἦρος ἦν ἤδη τέλος καὶ θέρους ἀρχή, καὶ πάντα ἐν ἀκμῇ· δένδρα ἐν καρποῖς, πεδία ἐν ληίοις. Ἦδεια μὲν τεττίγων 20 ἠχή, γλυκεῖα δὲ ὀπώρας ὀδμή, τερπνὴ δὲ ποιμνίων βληχῆ. Εἶκασεν ἄντις καὶ τοὺς ποταμοὺς ἄδειν ἠρέμα ρέοντας καὶ τοὺς ἀνέμους συρίττειν ταῖς πίτυσιν ἐμπνέοντας καὶ τὰ μῆλα ἐρῶντα πίπτειν χαμαὶ καὶ τὸν ἥλιον φιλόκαλον ὄντα πάντας ἀποδύειν. Ὁ μὲν 25 οὖν Δάφνις θαλπόμενος τούτοις ἅπασιν εἰς τοὺς ποταμοὺς ἐνέβαινε, καὶ ποτὲ μὲν ἐλούετο, ποτὲ δὲ τῶν ἰχθύων τοὺς ἐνδινεύοντας ἐθήρα· πολλάκις δὲ καὶ 3 ἔπιεν, ὡς τὸ ἐνδοθεν καῦμα σβέσων. Ἡ δὲ Χλόη μετὰ τὸ ἀμέλξαι τὰς οἷς καὶ τῶν αἰγῶν τὰς πολλὰς ἐπὶ 30

1 post κυνός: φασίν
14 post ἰδόντες: ἐλυποῦντο

πολὺν μὲν χρόνον [πράγματα] εἶχε πηγνῦσα τὸ γάλα·
 δειναὶ γὰρ αἱ μυῖαι λυπῆσαι καὶ δακεῖν, εἰ διώκοιντο·
 τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἀπολουσαμένη τὸ πρόσωπον πίτυος
 ἐστεφανοῦτο κλάδοις καὶ τῇ νεβρίδι ἐζώννυτο καὶ τὸν
 5 γαυλὸν ἀναπλήσασα οἴνου καὶ γάλακτος κοινὸν μετὰ
 τοῦ Δάφνιδος πότον εἶχε.

Τῆς δὲ μεσημβρίας ἐπελθούσης ἐγίνετο ἤδη τῶν 24
 ὀφθαλμῶν ἄλωσις αὐτοῖς· ἡ μὲν γὰρ γυμνὸν ὀρῶσα
 τὸν Δάφνιν ἐς ἄθρον ἐνέπιπτε τὸ κάλλος, καὶ ἐτή-
 10 κετο μηδὲν αὐτοῦ μέρος μέμψασθαι δυναμένη· ὁ δὲ
 ἰδὼν ἐν νεβρίδι καὶ στεφάνῳ πίτυος ὀρέγουσαν τὸν
 γαυλὸν μίαν ᾤετο τῶν ἐκ τοῦ ἄντρου Νυμφῶν ὀρᾶν.
 Ὁ μὲν οὖν τὴν πίτυν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἀρπάζων αὐ- 2
 τὸς ἐστεφανοῦτο, πρότερον φιλήσας τὸν στέφανον· ἡ
 15 δὲ τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ λουομένου καὶ γυμνωθέντος
 ἐνεδύετο, πρότερον καὶ αὐτὴ φιλήσασα. Ἦδη ποτὲ 3
 καὶ μήλοισι ἀλλήλους ἔβαλον καὶ τὰς κεφαλὰς ἀλλήλων
 ἐκόσμησαν διακρίνοντας τὰς κόμας· καὶ ἡ μὲν εἵκασεν
 αὐτοῦ τὴν κόμην, ὅτι μέλαινα, μύρτοις, ὁ δὲ μήλω
 20 τὸ πρόσωπον αὐτῆς, ὅτι λευκὸν καὶ ἐνερευθὲς ἦν.
 Ἐδίδασκεν αὐτὴν καὶ συρίττειν· καὶ ἀρξαμένης ἐμ- 4
 πνεῖν ἀρπάζων τὴν σύριγγα τοῖς χεῖλεσιν αὐτὸς τοὺς
 καλάμους ἐπέτρεχε· καὶ ἐδόκει μὲν διδάσκειν ἀμαρτά-
 νουσαν, εὐπρεπῶς δὲ διὰ τῆς σύριγγος Χλόην κατε-
 25 φίλει.

Συρίττοντος δὲ αὐτοῦ τὸ μεσημβρινὸν καὶ τῶν 25
 ποιμνίων σκιαζομένων ἔλαθεν ἡ Χλόη κατανυστάξασα.
 Φωράσαστοῦτο ὁ Δάφνις καὶ καταθέμενος τὴν σύριγγα
 πᾶσαν αὐτὴν ἔβλεπεν ἀπλήστως, οἷα μηδὲν αἰδού-
 30 μενος, καὶ ἅμα ἠρέμα ὑπεφθέγγετο "οἶον καθεύδου-

26 post αὐτοῦ: κατὰ

30 post ἅμα: κρύφα

- 2 σιν ὀφθαλμοί, οἶον δὲ ἀποπνεῖ τὸ στόμα. Οὐδὲ τὰ
μῆλα τοιοῦτον, οὐδὲ αἱ ὄχνηαι. Ἀλλὰ φιλήσαι μὲν δέ-
δοικα· δάκνει τὸ φίλημα τὴν καρδίαν, καὶ ὥσπερ τὸ
νέον μέλι μαίνεσθαι ποιεῖ· ὀκνῶ δὲ καὶ μὴ φιλήσας
3 αὐτὴν ἀφυπνίσω. Ὡς δὲ λάλων τεττίγων, οὐκ ἐάσουσιν 5
αὐτὴν καθεύδειν μέγα ἠχοῦντες. Ἀλλὰ καὶ οἱ τράγοι
τοῖς κέρασι παταγοῦσι μαχόμενοι. Ὡς λύκων ἀλωπέ-
κων δειλοτέρων, οἱ τούτους οὐχ ἤρπασαν.”
- 26 Ἐν τοιούτοις ὄντος αὐτοῦ λόγοις τέττιξ φεύγων
χελιδόνα θηρᾶσαι θέλουσαν κατέπεσεν εἰς τὸν κόλπον 10
τῆς Χλόης· καὶ ἡ χελιδὼν ἐπομένη τὸν μὲν οὐκ ἠδύ-
νήθη λαβεῖν, ταῖς δὲ πτέρυξιν ἐγγὺς διὰ τὴν δίωξιν
2 γενομένη τῶν παρειῶν αὐτῆς ἤψατο. Ἡ δὲ οὐκ εἰδυῖα
τὸ πραχθὲν μέγα βοήσασα τῶν ὕπνων ἐξέθορον. Ἰδοῦ-
σα δὲ καὶ τὴν χελιδόνα ἔτι πλησίον πετομένην καὶ 15
τὸν Δάφνιν ἐπὶ τῷ δέει γελῶντα τοῦ φόβου μὲν ἐπαύ-
σατο, τοὺς δὲ ὀφθαλμοὺς ἀπέματτεν ἔτι καθεύδειν
3 θέλοντας. Καὶ ὁ τέττιξ ἐκ τῶν κόλπων ἐπήχησεν ὁ-
μοιον ἰκέτη χάριν ὁμολογοῦντι τῆς σωτηρίας. Πάλιν
οὖν ἡ Χλόη μέγα ἐβόησεν, ὁ δὲ Δάφνις ἐγέλασε· καὶ 20
προφάσεως λαβόμενος καθῆκεν αὐτῆς εἰς τὰ στέρνα
τὰς χεῖρας καὶ ἐξάγει τὸν βέλτιστον τέττιγα, μηδὲ ἐν
τῇ δεξιᾷ σιωπῶντά. Ἡ δὲ ἤδετο ἰδοῦσα καὶ ἐφίλησε
λαβοῦσα καὶ αὐθις ἐνέβαλε τῷ κόλπῳ λαλοῦντα.
- 27 Ἐτερψεν αὐτοὺς τότε φάττα βουκολικὸν ἐκ τῆς 25
ὑλῆς φθεργαμένη. Καὶ τῆς Χλόης ζητούσης μαθεῖν
ὅτι λέγει, διδάσκει αὐτὴν ὁ Δάφνις μυθολογῶν τὰ
θρυλούμενα.
- 2 „Ἦν οὕτω, παρθένε, παρθένος καλὴ καὶ ἔνεμε
βοῦς πολλὰς ἐν ὑλῇ· ἦν δὲ ἄρα καὶ ᾠδικὴ καὶ ἑτέρ- 30

30 post πολλάς: οὕτως

ποντο αἱ βόες αὐτῆς τῆ μουσικῆ, καὶ ἔνεμεν οὔτε κα-
 λαύροπος πληγῆ οὔτε κέντρον προσβολῆ, ἀλλὰ καθί-
 σασα ὑπὸ πίτυν καὶ στεφανωσαμένη πίτυϊ ἦδε Πᾶνα
 καὶ τὴν Πίτυν, καὶ αἱ βόες τῆ φωνῆ παρέμενον. Παῖς 3
 οὐ μακρὰν νέμων βοῦς, καὶ αὐτὸς καλὸς καὶ ᾠδικὸς
 ὡς ἡ παρθένος, φιλουεικήσας πρὸς τὴν μελωδίαν,
 μείζονα ὡς ἀνήρ, ἠδίονα ὡς παῖς φωνὴν ἀντεπεδείξα-
 το, καὶ τῶν βοῶν ὀκτὼ τὰς ἀρίστας ἐς τὴν ἰδίαν ἀγέ-
 λην θέλξας ἀπεβουκόλησεν. Ἄχθεται ἡ παρθένος τῆ 4
 10 βλάβη τῆς ἀγέλης, τῆ ἥττη τῆς ᾠδῆς, καὶ εὐχεται τοῖς
 θεοῖς ὄρνις γενέσθαι πρὶν οἴκαδε ἀφικέσθαι. Πεί-
 θονται οἱ θεοὶ καὶ ποιοῦσι τήνδε τὴν ὄρνιν, ὄρειον
 ὡς παρθένον, μουσικὴν ὡς ἐκείνην. Καὶ ἔτι νῦν ᾄ-
 δουσα μηνύει τὴν συμφορὰν, ὅτι βοῦς ζητεῖ πεπλα-
 15 νημένας.

Τοιάσδε τέρψεις αὐτοῖς τὸ θέρος παρεῖχε. Μετο- 28
 πώρου δὲ ἀκμάζοντος καὶ τοῦ βότρου ** Τύριοι λη-
 σταὶ Καρικὴν ἔχοντες ἡμιολίαν, ὡς ἂν μὴ δοκοῖεν
 βάρβαροι, προσέσχον τοῖς ἀγροῖς, καὶ ἐκβάντες σὺν
 20 μαχαίραις καὶ ἡμιθωρακίοις κατέσυρον πάντα τὰ εἰς
 χεῖρας ἐλθόντα, οἶνον ἀνθοσμίαν, πυρὸν ἄφθονον,
 μέλι ἐν κηρίοις ἤλασάν τινας καὶ βοῦς ἐκ τῆς Δόρ-
 κωνος ἀγέλης. Λαμβάνουσι καὶ τὸν Δάφνιν ἀλύοντα 2
 παρὰ τὴν θάλατταν· ἡ γὰρ Χλόη βραδύτερον ὡς
 25 κόρη τὰ πρόβατα ἐξῆγε τοῦ Δρύαντος, φόβῳ τῶν ἀγε-
 ρῶχων ποιμένων. Ἰδόντες δὲ μειράκιον μέγα καὶ κα-
 λὸν καὶ κρεῖττον τῆς ἐξ ἀγρῶν ἀρπαγῆς, μηκέτι μη-
 δὲν μήτε ἐς τὰς αἴγας μήτε ἐς τοὺς ἄλλους ἀγροὺς πε-
 ριεργασάμενοι κατῆγον αὐτὸν ἐπὶ τὴν ναῦν κλάοντα
 30 καὶ ἠπορημένον καὶ μέγα Χλόην καλοῦντα. Καὶ οἱ 3
 μὲν τὸ πείσμα ἄρτι ἀπολύσαντες καὶ τὰς κώπας ταῖς
 χερσὶν ἐμβαλόντες ἀνέπλεον εἰς τὸ πέλαγος· Χλόη δὲ

κατήλαυνε τὸ ποιμνιον, σύριγγα καινήν τῷ Δάφνιδι δῶρον κομίζουσα. Ἰδοῦσα δὲ τὰς αἴγας τεταραγμένας καὶ ἀκούσασα τοῦ Δάφνιδος αἰεὶ μείζον αὐτὴν βοῶντος, προβάτων μὲν ἀμελεῖ καὶ τὴν σύριγγα ῥίπτει, δρόμῳ δὲ πρὸς τὸν Δόρκωνα παραγίνεται δεησομένη ⁵ βοηθεῖν.

- 29 Ὁ δὲ ἔκειτο πληγαῖς νεανικαῖς συγκεκομμένος ὑπὸ τῶν ληστῶν καὶ ὀλίγον ἐμπνέων, αἵματος πολλοῦ χεομένου. Ἰδὼν δὲ τὴν Χλόην καὶ ὀλίγον ἐκ τοῦ πρότερον ἔρωτος ἐμπύρευμα λαβὼν "ἐγὼ μὲν" εἶπε, ¹⁰ "Χλόη, τεθνήξομαι μετ' ὀλίγον· οἱ γὰρ με ἀσεβεῖς λησταὶ πρὸ τῶν βοῶν μαχόμενον κατέκοψαν ὡς βοῦν.
- 2 Σὺ δὲ καὶ Δάφνιν σῶσον κἀμοὶ τιμώρησον κἀκείνους ἀπόλεσον. Ἐπαίδευσά τὰς βοῦς ἤχῳ σύριγγος ἀκολουθεῖν καὶ διώκειν τὸ μέλος αὐτῆς, κἂν νέμονται ¹⁵ που μακρὰν. Ἴθι δὴ, λαβοῦσα τὴν σύριγγα ταύτην ἐμπνευσσον αὐτῇ μέλος ἐκεῖνο, ὃ Δάφνιν μὲν ἐγώ ποτε ἐδίδαξάμην, Δάφνις δὲ σέ· τὸ δὲ ἐντεῦθεν τῇ σύ-
- 3 ριγγι μελήσει καὶ τῶν βοῶν ταῖς ἐκεῖ. Χαρίζομαι δέ σοι καὶ τὴν σύριγγα αὐτήν, ἧ πολλοὺς ἐρίζων καὶ βου- ²⁰ κόλους ἐνίκησα καὶ αἰπόλους. Σὺ δὲ ἀντὶ τῶνδε καὶ ζῶντα ἔτι φίλησον καὶ ἀποθανόντα κλαῦσον· κἂν ἴδῃς ἄλλον νέμοντα τὰς βοῦς, ἐμοῦ μνημόνευσσον."
- 30 Δόρκων μὲν [δὴ] τοσαῦτα εἰπὼν καὶ φίλημα φιλήσας ὕστατον ἀφῆκεν ἅμα τῷ φιλήματι τὴν ψυχὴν· ²⁵ ἡ δὲ Χλόη λαβοῦσα τὴν σύριγγα καὶ ἐνθεῖσα τοῖς χεῖλεσιν ἐσύριττεν ὡς ἐδύνατο μέγιστον· καὶ αἱ βόες ἀκούουσι καὶ τὸ μέλος γνωρίζουσι καὶ ὄρμῃ μιᾷ μ-
- 2 κησάμεναι πηδῶσιν εἰς τὴν θάλατταν. Βιαίου δὲ πηδήματος εἰς ἓνα τοῖχον τῆς νεῶς γενομένου κἂν τῆς ³⁰

25 post φιλήματι: καὶ τῇ φωνῇ

ἐμπώσεως τῶν βοῶν κοίλης τῆς θαλάττης διαστάσης
 στρέφεται μὲν ἢ ναῦς καὶ τοῦ κλύδωνος συνιόντος
 ἀπόλλυται, οἱ δὲ ἐκπίπτουσιν οὐχ ὁμοίαν ἔχοντες ἐλ- 3
 πίδα σωτηρίας. Οἱ μὲν γὰρ λησται τὰς μαχαίρας παρ- 3
 5 ἤρτηντο καὶ τὰ ἡμιθωράκια [τὰ] λεπιδωτὰ ἐνεδέ-
 δυντο καὶ κνημιῖδας εἰς μέσῃν κνήμην ὑπεδέδεντο· ὁ
 δὲ Δάφνις ἀνυπόδητος, ὡς ἐν πεδίῳ νέμων, καὶ ἡμί-
 γυμνος, ὡς ἔτι τῆς ὥρας οὔσης κανυματώδους. Ἐκεί- 4
 νους μὲν οὖν ἐπ' ὀλίγον νηξαμένους τὰ ὄπλα κατή-
 10 νεγκεν εἰς βυθόν· ὁ δὲ Δάφνις τὴν μὲν ἐσθῆτα ῥα-
 δίως ἀπεδύσατο, περὶ δὲ τὴν νῆξιν ἔκαμνεν, οἷα πρό-
 τερον νηχόμενος ἐν ποταμοῖς μόνοις· ὕστερον δὲ παρὰ 5
 τῆς ἀνάγκης τὸ πρακτέον διδαχθεὶς εἰς μέσας ὥρμησε
 τὰς βοῦς, καὶ βοῶν δύο κεράτων ταῖς δύο χερσὶ λα-
 15 βόμενος ἐκομίζετο μέσος ἀλύπως καὶ ἀπόνως, ὥσπερ
 ἐλαύνων ἄμαξαν. Νήχεται δὲ ἄρα βοῦς ὅσον οὐδὲ 6
 ἄνθρωπος· μόνων λείπεται τῶν ἐνύδρων ὀρνίθων καὶ
 αὐτῶν ἰχθύων· οὐδ' ἂν ἀπόλοιτο βοῦς νηχόμενος, εἰ
 μὴ τῶν χηλῶν οἱ ὄνυχες περιπέσοιεν διάβροχοι γενό-
 20 μενοι. Μαρτυροῦσι τῷ λόγῳ μέχρι νῦν πολλοὶ τόποι
 τῆς θαλάττης, βοῶς πόροι λεγόμενοι.

Σώζεται μὲν δὴ τοῦτον τὸν τρόπον ὁ Δάφνις, 31
 δύο κινδύνους παρ' ἐλπίδα πᾶσαν διαφυγών, ληστη-
 ρίου καὶ ναυαγίας· ἐξελθὼν δὲ καὶ τὴν Χλόην ἐπὶ
 25 τῆς γῆς γελῶσαν ἄμα καὶ δακρύνουσαν εὐρῶν ἐμπίπτει
 τε αὐτῆς τοῖς κόλποις καὶ ἐπνυθάνετο τί βουλομένη
 συρίσειεν· ἢ δὲ αὐτῷ διηγεῖται πάντα· τὸν δρόμον 2
 τὸν ἐπὶ τὸν Δόρκωνα, τὸ παίδευμα τῶν βοῶν, πῶς
 κελευσθεῖν συρίσαι, καὶ ὅτι τέθνηκε Δόρκων· μόνου
 30 αἰδεσθεῖσα τὸ φίλημα οὐκ εἶπεν. Ἔδοξε δὴ τιμῆσαι
 τὸν εὐεργέτην, καὶ ἐλθόντες μετὰ τῶν προσηκόντων
 Δόρκωνα θάπτουσι τὸν ἄθλιον. Γῆν μὲν οὖν πολλήν 3

ἐπένησαν, φυτὰ δὲ ἡμερα πολλὰ ἐφύτευσαν καὶ ἐξήρ-
τησαν αὐτῶν τῶν ἔργων ἀπαρχάς· ἀλλὰ καὶ γάλα
κατέσπεισαν καὶ βότρους κατέθλιψαν καὶ σύριγγας
4 πολλὰς κατέκλασαν. Ἡκούσθη καὶ τῶν βοῶν ἔλεεινὰ
μυκήματα καὶ δρόμοι τινὲς ὠφθῆσαν ἅμα τοῖς μυκή- 5
μασιν ἄτακτοι· καὶ ὡς ἐν ποιμέσιν εἰκάζετο καὶ αἰ-
πόλοις, ταῦτα θρηῆνος ἦν τῶν βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ τε-
τελευτηκότι.

32 Μετὰ δὲ τὸν τοῦ Δόρκωνος τάφου λούει τὸν Δάφ-
νιν ἢ Χλόη πρὸς τὰς Νύμφας ἀγαγοῦσα. Καὶ αὐτὴ 10
τότε πρῶτον Δάφνιδος ὀρώντος ἐλούσατο τὸ σῶμα
λευκὸν καὶ καθαρὸν ὑπὸ κάλλους καὶ οὐδὲν λουτρῶν
2 ἐς κάλλος δεόμενον· καὶ ἄνθη συλλέξαντες, ὅσα τῆς
ῥάρας ἐκείνης, ἐστεφάνωσαν τὰ ἀγάλματα καὶ τὴν τοῦ
Δόρκωνος σύριγγα τῆς πέτρας ἐξήρτησαν ἀνάθημα. 15
Καὶ μετὰ τοῦτο ἐλθόντες ἐπεσκόπουν τὰς αἰγας καὶ
3 τὰ πρόβατα. Τὰ δὲ πάντα κατέκειτο μήτε νεμόμενα
μήτε βληχώμενα, ἀλλ', οἶμαι, τὸν Δάφνιν καὶ τὴν
Χλόην ἀφανεῖς ὄντας ποθοῦντα. Ἐπειδὴ οὖν ὀφθέν-
τες καὶ ἐβόησαν τὸ σύνηδες καὶ ἐσύρισαν, τὰ μὲν 20
[ποίμνια] ἀναστάντα ἐνέμετο, αἱ δὲ αἰγες ἐσκίρωτων
φριματτόμεναι, καθάπερ ἠδόμεναι σωτηρίᾳ συνή-
4 θους αἰπόλου. Οὐ μὲν ὁ Δάφνις χαίρειν ἔπειθε τὴν
ψυχὴν, ἰδὼν τὴν Χλόην γυμνὴν καὶ τὸ πρότερον λαν-
θάνον κάλλος ἐκκεκαλυμμένον. Ἦλγει τὴν καρ- 25
δίαν ὡς ἐσθιομένην ὑπὸ φαρμάκων, καὶ αὐτῷ τὸ
πνεῦμα ποτὲ μὲν λάβρον ἐξέπνει, καθάπερ τινὸς διώ-
κοντος αὐτόν, ποτὲ δὲ ἐξέλειπε, καθάπερ ἐκδαπανη-
5 θὲν ἐν ταῖς πρότερον ἐπιδρομαῖς. Ἐδόκει τὸ λουτρὸν

10 post ἀγαγοῦσα: εἰς τὸ ἄντρον εἰσαγαγοῦσα

13 post ὅσα: ἄνθη

εἶναι τῆς θαλάττης φοβερώτερον· ἐνόμιζε τὴν ψυχὴν
ἔτι παρὰ τοῖς λησταῖς μένειν, οἷα νέος καὶ ἄγροικος
καὶ ἔτι ἀγνοῶν τὸ ἔρωτος ληστήριον.

B

Ἦδη δὲ τῆς ὀπώρας ἀκμαζούσης καὶ ἐπείγοντος 1
5 τοῦ τρυγητοῦ πᾶς ἦν κατὰ τοὺς ἀγρούς ἐν ἔργῳ· ὁ μὲν
ληνοὺς ἐπεσκεύαζεν, ὁ δὲ πίθους ἐξεκάθαιρεν, ὁ δὲ
ἀρρίχους ἔπλεκεν· ἔμελέ τιμι δρεπάνης μικρᾶς ἐς βό- 2
τρονος τομὴν καὶ ἐτέρῳ λίθου θλίψαι τὰ ἔνοινα τῶν
βοτρύων δυναμένου καὶ ἄλλῳ λύγου ξηρᾶς πληγαῖς
10 κατεξασμένης, ὡς ἂν ὑπὸ φωτὶ νύκτωρ τὸ γλεῦκος
φέροιτο. Ἀμελήσαντες οὖν καὶ ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη 3
τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων, χειρὸς ὠφέλειαν ἄλ-
λοις μετεδίδοσαν. Ὁ μὲν ἐβάσταζεν ἐν ἀρρίχοις βό-
τρος καὶ ἐπάτει ταῖς ληνοῖς ἐμβαλὼν καὶ εἰς τοὺς πί-
15 θους ἔφερε τὸν οἶνον· ἡ δὲ τροφήν παρεσκεύαζε τοῖς
τρυγῶσι καὶ ἐνέχει ποτὸν αὐτοῖς πρεσβύτερον οἶνον
καὶ τῶν ἀμπέλων δὲ τὰς ταπεινοτέρας ἀπετρύγα. Πᾶσα 4
γὰρ [ἡ] κατὰ τὴν Λέσβον ἀμπελος ταπεινή, οὐ μετέω-
ρος οὐδὲ ἀναδενδράς, ἀλλὰ κάτω τὰ κλήματα ἀποτεί-
20 νουσα καὶ ὥσπερ κιττὸς νεμομένη· καὶ παῖς ἂν ἐφί-
κοιτο βότρος ἄρτι τὰς χεῖρας ἐκ σπαργάνων λελυμέ-
νος.

Οἶον οὖν εἰκὸς ἐν ἑορτῇ Διονύσου καὶ οἴνου γε- 2
νέσεως αἱ μὲν γυναῖκες ἐκ τῶν πλησίον ἀγρῶν εἰς
25 ἐπικουρίαν κεκλημέναι τῷ Δάφνιδι τοὺς ὀφθαλμοὺς
ἐπέβαλλον καὶ ἐπήνον ὡς ὅμοιον τῷ Διονύσῳ τὸ
κάλλος, καὶ τις τῶν θρασυτέρων καὶ ἐφίλησε καὶ τὸν

- 2 Δάφριν παρώξυνε, τὴν δὲ Χλόην ἐλύπησεν· οἱ δὲ ἐν
 ταῖς ληνοῖς ποικίλας φωνὰς ἔρριπτον ἐπὶ τὴν Χλόην
 καὶ ὥσπερ ἐπὶ τινα Βάκχην Σάτυροι μανικώτερον
 ἐπήδων καὶ εὐχοντο γενέσθαι ποίμνια καὶ ὑπ' ἐκεί-
 νης νέμεσθαι· ὥστε αὖ πάλιν ἢ μὲν ἦδετο, Δάφνις 5
- 3 δὲ ἐλυπεῖτο. Εὐχοντο [δὲ] δὴ ταχέως παύσασθαι
 τὸν τρυγητὸν καὶ λαβέσθαι τῶν συνήθων χωρίων καὶ
 ἀντὶ τῆς ἀμούσου βοῆς ἀκούειν σύριγγος ἢ τῶν ποι-
 4 μνίων αὐτῶν βληχωμένων. Καὶ ἐπεὶ διαγενομένων
 ὀλίγων ἡμερῶν αἱ μὲν ἄμπελοι ἐτετρούγητο, πίθοι δὲ 10
 τὸ γλεῦκος εἶχον, ἔδει δὲ οὐκέτ' οὐδὲν πολυχειρίας,
 κατήλαυνον τὰς ἀγέλας ἐς τὸ πεδλίον καὶ μάλα χαίρου-
 τες τὰς Νύμφας προσεκύνουν, βότρους αὐταῖς κομί-
 5 ζοντες ἐπὶ κλημάτων, ἀπαρχὰς τοῦ τρυγητοῦ. Οὐδὲ
 τὸν πρότερον χρόνον ἀμελῶς ποτε παρῆλθον, ἀλλ' αἰ 15
 ἀρχόμενοι νομῆς προσήδρευον καὶ ἐκ νομῆς ἀνιόντες
 προσεκύνουν· καὶ πάντως τι ἐπέφερον, ἢ ἄνθος ἢ
 ὀπώραν ἢ φυλλάδα χλωρὰν ἢ γάλακτος σπονδήν. Καὶ
 τούτων μὲν ὕστερον ἀμοιβὰς ἐκομίσαντο παρὰ τῶν
 6 θεῶν· τότε δὲ κύνες, φασίν, ἐκ δεσμῶν λυθέντες 20
 ἐσκίρτων, ἐσύριττον, ἦδον, τοῖς τράγοις καὶ τοῖς
 προβάτοις συνεπάλαιον.
- 3 Τερπομένοις δὲ αὐτοῖς ἐφίσταται πρεσβύτης σι-
 σύραν ἐνδεδυμένος, καρβατίνας ὑποδεδεμένος, πῆ-
 ραν ἐξηρητημένος, καὶ τὴν πῆραν παλαιάν. Οὗτος 25
 πλησίον καθίσας αὐτῶν ὧδε εἶπε
- 2 "Φιλητᾶς, ὦ παῖδες, ὁ πρεσβύτης ἐγώ, ὅς πολλα
 μὲν ταῖσδε ταῖς Νύμφαις ἦσα, πολλὰ δὲ τῷ Πανὶ
 ἐκείνω ἐσύρισα, βοῶν δὲ πολλῆς ἀγέλης ἡγησάμην
 μόνη μουσικῇ. Ἦκω δὲ ὑμῖν ὅσα εἶδον μηνύσων, ὅσα 30
 3 ἦκουσα ἀπαγγελῶν. Κῆπός ἐστὶ μοι τῶν ἐμῶν χει-
 ρῶν, ὃν ἐξ οὗ νέμων διὰ γῆρας ἐπαυσάμην, ἐξεπονη-

σάμην· ὅσα ὄραι φέρουσι, πάντα ἔχων ἐν αὐτῷ καθ' ὄραν ἐκάστην. Ἦρος ῥόδα [καὶ] κρίνα καὶ ὑάκινθος 4 καὶ ἴα ἀμφότερα, θέρους μήκωνες καὶ ἀχράδες καὶ μῆλα πάντα, νῦν ἄμπελοι καὶ συκαὶ καὶ ῥοιαὶ καὶ 5 μύρτα χλωρά. Εἰς τοῦτον τὸν κῆπον ὀρνίθων ἀγέ- 5 λαι συνέρχονται τὸ ἐωθινόν, τῶν μὲν ἐς τροφήν, τῶν δὲ ἐς ὠδήν· συνηρεφῆς γὰρ καὶ κατάσκιος καὶ πηγαῖς τρισὶ κατάρρυτος· ἂν περιέλη τις τὴν αἵμασιάν, ἄλ- σος ὄραν οἰήσεται.

10 Εἰσελθόντι δέ μοι τήμερον ἀμφὶ μέσῃν ἡμέραν 4 ὑπὸ ταῖς ῥοιαῖς καὶ ταῖς μυρρίναις βλέπεται παῖς, μύρτα καὶ ῥοιάς ἔχων, λευκὸς ὡς γάλα, ξανθὸς ὡς πῦρ, στιλπνὸς ὡς ἄρτι λελουμένος· γυμνὸς ἦν, μό- 15 νος ἦν· ἔπαιξεν ὡς ἴδιον κῆπον τρυγῶν. Ἐγὼ μὲν 2 οὖν ὄρμησα ἐπ' αὐτὸν ὡς συλληψόμενος, δείσας μὴ ὑπ' ἀγερωχίας τὰς μυρρίνας καὶ τὰς ῥοιάς κατακλάσῃ· ὁ δέ με κούφως καὶ ῥαδίως ὑπέφευγε, ποτὲ μὲν ταῖς ῥοδωνιαῖς ὑποτρέχων, ποτὲ δὲ ταῖς μήκωσιν ὑποκρυ- 3 πτόμενος, ὥσπερ πέρδικος νεοττός. Καίτοι πολλάκις 20 μὲν πράγματα ἔσχον ἐρίφους γαλαθηνούς διώκων, πολλάκις δὲ ἔκαμον μεταθέων μόσχους ἀρτιγεννή- τούς· ἀλλὰ τοῦτο ποικίλον τι χοῆμα ἦν καὶ ἀθήρα- τον. Καμῶν οὖν ὡς γέρων καὶ ἐπερεισάμενος τῇ βα- κτηρίᾳ καὶ ἅμα φυλάττων μὴ φύγοι, ἐπνυθανόμην 25 τίνος ἐστὶ τῶν γειτόνων, καὶ τί βουλόμενος ἀλλότριον κῆπον τρυγᾷ. Ὁ δὲ ἀπεκρίνατο μὲν οὐδέν, στὰς δὲ 4 πλησίον ἐγέλα πάνυ ἀπαλὸν καὶ ἔβαλλέ με τοῖς μύρ- τοις καὶ οὐκ οἶδ' ὅπως ἔθελγε μηκέτι θυμοῦσθαι. Ἐδεόμην οὖν εἰς χεῖρας ἐλθεῖν μηδὲν φοβούμενον 30 ἔτι, καὶ ὤμνουον κατὰ τῶν μύρτων ἀφήσειν, ἐπιδούς μήλων καὶ ῥοιῶν, παρέξειν τε αἰὲ τρυγᾶν τὰ φυτὰ καὶ δρέπειν τὰ ἄνθη, τυχῶν παρ' αὐτοῦ φιλήματος ἐνός.

- 5 Ἐνταῦθα πάνυ καπυρόν γελάσας ἀφίησι φωνήν,
οἷαν οὔτε χελιδῶν οὔτε ἀηδῶν οὔτε κύκνος, ὁμοίως
ἐμοὶ γέρον γενόμενος. Ἐμοὶ μὲν, ὦ Φιλητᾶ, φιλη-
σαί σε φθόνος οὐδεὶς· βούλομαι γὰρ φιλεῖσθαι μᾶλ-
λον ἢ σὺ γενέσθαι νέος· ὄρα δὲ εἴ σοι καθ' ἡλικίαν 5
2 τὸ δῶρον· οὐδὲν γὰρ σε ὠφελήσει τὸ γῆρας πρὸς τὸ
μὴ διώκειν ἐμὲ μετὰ τὸ ἐν φίλημα. Δυσθήρατος ἐγὼ
καὶ ἰέρακι καὶ ἀετῶ καὶ εἴ τις ἄλλος τούτων ὠκύτερος
ὄρνις. Οὐ τοι παῖς ἐγὼ καὶ εἰ δοκῶ παῖς, ἀλλὰ καὶ
3 τοῦ Κρόνου πρεσβύτερος καὶ αὐτοῦ τοῦ παντός. Καί 10
σε οἶδα νέμοντα πρωθήβην ἐν ἐκείνῳ τῷ ὄρει τὸ
πλατὺ βουκόλιον καὶ παρήμην σοι συρίττοντι πρὸς
ταῖς φηγοῖς ἐκείναις, ἡνίκα ἦρας Ἀμαρυλλίδος· ἀλλὰ
με οὐχ ἑώρας καίτοι πλησίον μάλα τῆ κόρη παρεστῶτα.
Σοὶ μὲν οὖν ἐκείνην ἔδωκα· καὶ ἤδη σοι παῖδες, ἀγα- 15
4 θοὶ βουκόλοι καὶ γεωργοί· νῦν δὲ Δάφνιν ποιμαίνω
καὶ Χλόην· καὶ ἡνίκα ἂν αὐτοὺς εἰς ἐν συναγάγω τὸ
ἑωθινόν, εἰς τὸν σὸν ἔρχομαι κῆπον καὶ τέρπομαι τοῖς
ἄνθεσι καὶ τοῖς φυτοῖς κὰν ταῖς πηγαῖς ταύταις λούο-
μαι. Διὰ τοῦτο καλὰ καὶ τὰ ἄνθη καὶ τὰ φυτά, τοῖς 20
5 ἐμοῖς λουτροῖς ἀρδόμενα. Ὅρα δὲ μή τί σοι τῶν φυ-
τῶν κατακέκλασται, μή τις ὀπώρα τετρώγηται, μή τις
ἄνθους ῥίζα πεπάτηται, μή τις πηγὴ τετάρακται, καὶ
χαῖρε μόνος ἀνθρώπων ἐν γῆρα θεασάμενος τοῦτο τὸ
παιδίον. 25
- 6 Ταῦτ' εἰπὼν ἀνήλατο καθάπερ ἀηδόνας νεοττὸς
ἐπὶ τὰς μυρρίνας, καὶ κλάδον ἀμείβων ἐκ κλάδου διὰ
τῶν φύλλων ἀνεῖρπεν εἰς ἄκρον. Εἶδον αὐτοῦ καὶ
πτέρυγας ἐκ τῶν ὠμων καὶ τοξάρια μεταξὺ τῶν πτε-
2 ρύγων, καὶ οὐκέτι εἶδον οὔτε ταῦτα οὔτε αὐτόν. Εἰ 30

10 post παντός: χρόνου

30 post πτερύγων: καὶ τῶν ὠμων

δὲ μὴ μάτην ταύτας τὰς πολιὰς ἔφυσα μηδὲ γηράσας
ματαιοτέρας τὰς φρένας ἐκτησάμην, Ἔρωτι, ὦ παῖδες,
κατέσπεισθε καὶ Ἔρωτι ὑμῶν μέλει.“

Πάνυ ἐτέρφθησαν ὡσπερ μῦθον οὐ λόγον ἀκούον- 7
5 τες καὶ ἐπνυθάνοντο τί ἐστὶ ποτε ὁ Ἔρως, πότερα
παῖς ἢ ὄρνις, καὶ τί δύναται. Πάλιν οὖν ὁ Φιλητᾶς
ἔφη “ θεός ἐστιν, ὦ παῖδες, ὁ Ἔρως, νέος καὶ καλὸς
καὶ πετόμενος· διὰ τοῦτο καὶ νεότητι χαίρει καὶ κάλ-
λος διώκει καὶ τὰς ψυχὰς ἀναπτεροῖ. Δύναται δὲ το- 2
10 σοῦτον ὅσον οὐδὲ ὁ Ζεὺς. Κρατεῖ μὲν στοιχείων,
κρατεῖ δὲ ἄστρον, κρατεῖ δὲ τῶν ὁμοίων θεῶν· οὐδὲ
ὑμεῖς τοσοῦτον τῶν αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων. Τὰ 3
ἄνθη πάντα Ἔρωτος ἔργα· τὰ φυτὰ πάντα τούτου
ποιήματα· διὰ τοῦτον καὶ ποταμοὶ ῥέουσι καὶ ἄνεμοι
15 πνέουσιν. Ἔγνω δὲ ἐγὼ καὶ ταῦρον ἐρασθέντα, καὶ 4
ὡς οἴστρω πληγὴς ἐμυκᾶτο· καὶ τράγον φιλήσαντα
αἶγα, καὶ ἠκολούθει πανταχοῦ. Αὐτὸς μὲν γὰρ ἤμην
νέος καὶ ἠράσθην Ἀμαρυλλίδος· καὶ οὔτε τροφῆς
ἐμεμνήμην οὔτε ποτὸν προσεφερόμην οὔτε ὕπνον ἠ-
20 ρούμην. Ἦλγουν τὴν ψυχὴν, τὴν καρδίαν ἐπαλλό- 5
μην, τὸ σῶμα ἐψυχόμην· ἐβόων ὡς παιόμενος, ἐσιώ-
πων ὡς νεκρούμενος, εἰς ποταμοὺς ἐνέβαινον ὡς καό-
μενος. Ἐκάλουν τὸν Πᾶνα βοηθόν, ὡς καὶ αὐτὸν τῆς 6
Πίτυος ἐρασθέντα· ἐπήνουν τὴν Ἠχὼ τὸ Ἀμαρυλλι-
25 δος ὄνομα μετ’ ἐμὲ καλοῦσαν· κατέκλων τὰς σύριγ-
γας, ὅτι μοι τὰς μὲν βούς ἔθειλον, Ἀμαρυλλίδα δὲ
οὐκ ἤγον. Ἔρωτος γὰρ οὐδὲν φάρμακον, οὐ πινόμε- 7
νον, οὐκ ἐσθιόμενον, οὐκ ἐν ᾧδαῖς λαλούμενον, ὅτι
μὴ φίλημα καὶ περιβολὴ καὶ συγκατακλινηῖναι γυμνοῖς
30 σῶμασι.“

Φιλητᾶς μὲν τοσαῦτα παιδεύσας αὐτοὺς ἀπαλλάτ- 8
τεται, τυρούς τινας παρ’ αὐτῶν καὶ ἔριφον ἤδη κε-

ράστην λαβών· οἱ δὲ μόνοι καταλειφθέντες, [καὶ]
 τότε πρῶτον ἀκούσαντες τὸ Ἔρωτος ὄνομα τὰς τε ψυ-
 χὰς συνεστάλησαν ὑπὸ λύπης, καὶ ἐπανελθόντες νύ-
 κτωρ εἰς τὰς ἐπαύλεις παρέβαλλον οἷς ἤκουσαν τὰ
 2 αὐτῶν. “ Ἀλγοῦσιν οἱ ἐρῶντες· καὶ ἡμεῖς [ἀλγοῦμεν. 5
 Τροφῆς] ἀμελοῦσιν· ἡμελήκαμεν ὁμοίως. Καθεύδειν
 οὐ δύνανται· τοῦτο νῦν πάσχομεν καὶ ἡμεῖς. Κάε-
 σθαι δοκοῦσι· καὶ παρ’ ἡμῖν τὸ πῦρ. Ἐπιθυμοῦσιν
 ἀλλήλους ὄραν· διὰ τοῦτο θᾶττον εὐχόμεθα γενέσθαι
 3 τὴν ἡμέραν. Σχεδὸν τοῦτ’ ἔστιν ὁ ἔρωσ, καὶ ἐρῶμεν 10
 ἀλλήλων οὐκ εἰδότες. Εἰ [γὰρ] τοῦτο μὴ ἔστιν ὁ
 ἔρωσ** ἐγὼ δὲ ὁ ἐρώμενος, τί οὖν ταῦτ’ ἀλγοῦμεν,
 τί δὲ ἀλλήλους ζητοῦμεν; ἀληθῆ πάντα εἶπεν ὁ Φι-
 4 λητᾶς. Τὸ ἐκ τοῦ κήπου παιδίον ὠφθη καὶ τοῖς πα-
 τράσιν ἡμῶν ὄναρ [ἐκεῖνο] καὶ νέμειν ἡμᾶς τὰς ἀγέ- 15
 λας ἐκέλευσε. Πῶς ἂν τις αὐτὸ λάβοι; σμικρὸν ἔστι
 καὶ φεύξεται. [Καὶ] πῶς ἂν τις αὐτὸ φύγοι; πτερὰ
 5 ἔχει καὶ καταλήψεται. Ἐπὶ τὰς Νύμφας δεῖ βοηθοὺς
 καταφεύγειν. Ἄλλ’ οὐδὲ Φιλητᾶν ὁ Πᾶν ὠφέλησεν
 Ἀμαρυλλίδος ἐρῶντα. Ὅσα εἶπεν ἄρα φάρμακα, ταῦτα 20
 ζητητέον, φίλημα καὶ περιβολὴν καὶ κεῖσθαι γυμνοὺς
 χαμαί. Κρύος μὲν, ἀλλὰ καρτερήσομεν δεῦτεροι μετὰ
 Φιλητᾶν.”

9 Τοῦτο αὐτοῖς γίνεται νυκτερινὸν παιδευτήριον.
 Καὶ ἀγαγόντες τῆς ἐπιούσης ἡμέρας τὰς ἀγέλας ἐς νο- 25
 μήν, ἐφίλησαν ἀλλήλους ἰδόντες καὶ (ὃ μήπω πρότε-
 ρον ἐποίησαν) περιέβαλον τὰς χεῖρας ἐπαλλάξαντες·
 τὸ δὲ τρίτον ὠκνοῦν φάρμακον [ἀποδυθέντες κατα-
 κλιθῆναι] θρασύτερον γὰρ οὐ μόνον παρθένω ἀλλὰ
 2 καὶ νέῳ αἰπόλῳ. Πάλιν οὖν νύξ ἀγρουπνίαν ἔχουσα 30
 καὶ ἔννοϊαν τῶν γεγεννημένων καὶ κατάμεμψιν τῶν
 παραλελειμμένων. “ Ἐφίλησαμεν, καὶ οὐδὲν ὄφελος·

περιεβάλομεν, καὶ οὐδὲν πλέον ἔσχομεν· τὸ οὖν συγκατακλινῆναι μόνον φάρμακον ἔρωτος. Πειρατέον καὶ τούτου· πάντως ἐν αὐτῷ τι κρεῖττόν ἐστι φιλήματος.”

5 Ἐπὶ τούτοις τοῖς λογισμοῖς οἶον εἰκὸς καὶ ὄνειρατα 10
 ἐώρων ἐρωτικά, τὰ φιλήματα, τὰς περιβολάς· καὶ ὅσα μεθ’ ἡμέραν οὐκ ἔπραξαν, ταῦτα ὄναρ ἔπραξαν· γυμνοὶ μετ’ ἀλλήλων ἔκειντο. Ἐνθεώτεροι δὴ κατὰ τὴν 2
 ἐπιούσαν ἡμέραν ἀνέστησαν καὶ ῥοίξω τὰς ἀγέλας κατ-
 10 ἠλαννον ἐπειγόμενοι πρὸς τὰ φιλήματα· καὶ ἰδόν-
 τες ἀλλήλους ἅμα μειδιάματι προσέδραμον. Τὰ μὲν 3
 οὖν φιλήματα ἐγένετο καὶ ἡ περιβολὴ τῶν χειρῶν ἠ-
 κολούθησε, τὸ δὲ τρίτον φάρμακον ἐβράδυνε, μήτε
 τοῦ Δάφνιδος τολμῶντος εἰπεῖν, μήτε τῆς Χλόης βου-
 15 λομένης κατάρχεσθαι, ἔστε τύχη καὶ τοῦτο ἔπραξαν.

Καθεζόμενοι ὑπὸ στελέχει δρυὸς πλησίον ἀλλή- 11
 λων καὶ γευσάμενοι τῆς ἐν φιλήματι τέρψεως ἀπλή-
 στως ἐνεφοροῦντο τῆς ἡδονῆς. Ἦσαν δὲ καὶ χειρῶν
 περιβολαὶ θλίψιν τοῖς σώμασι παρέχουσαι. Κατὰ [δὲ] 2
 20 τὴν τῶν χειρῶν περιβολὴν βιαιότερόν τι τοῦ Δάφνι-
 δος ἐπισπασαμένου κλίνεταιίπως ἐπὶ πλευρὰν ἢ Χλόη·
 κἀκεῖνος δὲ συγκατακλίνεται τῷ φιλήματι ἀκολου-
 θῶν. Καὶ γνωρίσαντες τῶν ὄνειρων τὴν εἰκόνα κατ-
 ἐκειντο πολὺν χρόνον ὥσπερ συνδεδεμένοι. Εἰδό- 3
 25 τες δὲ τῶν ἐντεῦθεν οὐδὲν καὶ νομίσαντες τοῦτο εἶναι
 πέρας ἐρωτικῆς ἀπολαύσεως, μάτην τὸ πλεῖστον τῆς
 ἡμέρας δαπανήσαντες διελύθησαν καὶ τὰς ἀγέλας
 ἀπήλαννον, τὴν νύκτα μισοῦντες. Ἴσως δὲ ἂν τι καὶ
 τῶν ἀληθῶν ἔπραξαν, εἰ μὴ θόρυβος τοιόσδε πᾶσαν
 30 τὴν ἀγροικίαν ἐκείνην κατέλαβε.

Νέοι Μηθυμναῖοι πλούσιοι διαθέσθαι τὸν τρυ- 12
 γητὸν ἐν ξενικῇ τέρψει θελήσαντες, ναῦν σμικρὰν

- καθελκύσαντες καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες,
 τοὺς Μυτιληναίων ἀγροὺς παρέπλεον, ὅσοι θαλάττης
 2 πλησίον. Εὐλίμενός τε γὰρ ἡ παραλία καὶ οἰκήσεσιν
 ἠσκημένη πολυτελεῶς, καὶ λουτρὰ συνεχῆ, παράδεισοί
 τε καὶ ἄλση· τὰ μὲν φύσεως ἔργα, τὰ δ' ἀνθρώπων 5
 3 τέχνη· πάντα ἐνηβῆσαι καλά. Παραπλέοντες δὲ καὶ
 ἐνορμιζόμενοι κακὸν μὲν ἐποιοῦν οὐδέν, τέρψεις δὲ
 ποικίλας ἐτέρποντο, ποτὲ μὲν ἀγκίστροις καλάμων
 ἀπηρτημένοις ἐκ λίνου λεπτοῦ πετραίους ἰχθῦς ἀλιεύ-
 οντες ἐκ πέτρας ἀλιτενοῦς, ποτὲ δὲ κυσὶ καὶ δικτύοις 10
 λαγῶς φεύγοντας τὸν ἐν ταῖς ἀμπέλοις θόρουβον λαμ-
 4 βάνοντες· ἤδη δὲ καὶ ὀρνίθων ἄγρας ἐμέλησεν αὐτοῖς,
 καὶ ἔλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους καὶ νήττας καὶ ὠτί-
 δας, ὥστε ἡ τέρψις αὐτοῖς καὶ τραπέζης ὠφέλειαν παρ-
 εἶχεν. Εἰ δέ τις προσέδει, παρὰ τῶν ἐν τοῖς ἀγροῖς 15
 ἐλάμβανον, περιττοτέρους τῆς ἀξίας ὀβολοὺς κατα-
 5 βάλλοντες. Ἔδει δὲ μόνον ἄρτου καὶ οἴνου καὶ στέ-
 γης· οὐ γὰρ ἀσφαλὲς ἐδόκει μετοπωρινῆς ὥρας ἐνε-
 στῶσης ἐνθαλαττεύειν· ὥστε καὶ τὴν ναῦν ἀνεῖλκον
 ἐπὶ τὴν γῆν νύκτα χειμέριον δεδοικότες. 20
- 13 Τῶν δὴ τις ἀγροίκων ἐς ἀνολκὴν λίθου θλίβον-
 τος τὰ πατηθέντα βοτρυδία χρήζων σχοίνου, τῆς
 πρότερον ῥαγείσης, κρούφα ἐπὶ τὴν θάλατταν ἐλθὼν,
 ἀφρουρήτω τῇ νηὶ προσελθὼν, τὸ πείσμα ἐκλύσας,
 2 οἴκαδε κομίσας ἐς ὃ τι ἔχρηξεν ἐχρήσατο. Ἐωθεν οὖν 25
 οἱ Μηθυμναῖοι νεανίσκοι ζήτησιν ἐποιοῦντο τοῦ πεί-
 σματος καὶ (ὠμολόγει γὰρ οὐδεὶς τὴν κλοπὴν) ὀλίγα
 μεμψάμενοι τοὺς ξενοδόκους παρέπλεον· καὶ στα-
 δίους τριάκοντα παρελάσαντες προσορμιζονται τοῖς
 ἀγροῖς, ἐν οἷς ᾤκουν ὁ Δάφνης καὶ ἡ Χλόη· ἐδόκει 30
 γὰρ αὐτοῖς καλὸν εἶναι τὸ πεδῖον ἐς θήραν λαγῶν.
 3 Σχοῖνον μὲν οὖν οὐκ εἶχον ὥστε ἐκδήσασθαι πείσμα·

λύγον δὲ χλωρὰν μακρὰν στρέψαντες ὡς σχοῖνον,
 ταύτη τὴν ναῦν ἐκ τῆς πρύμνης ἄκρας εἰς τὴν γῆν
 ἔδησαν. Ἐπειτα τοὺς κύνας ἀφέντες ῥινηλατεῖν ἐν
 ταῖς εὐκαίροις φαινομέναις τῶν ὁδῶν ἐλινοστάτου.

5 Οἱ μὲν δὲ κύνες ἅμα ὑλακῆ διαθέοντες ἐφόβησαν τὰς 4
 αἰγας, αἱ δὲ τὰ ὄρεινὰ καταλιποῦσαι μᾶλλον τι πρὸς τὴν
 θάλατταν ὥρμησαν· ἔχουσαι δὲ οὐδὲν ἐν ψάμμῳ τρώξι-
 μον, ἐλθοῦσαι πρὸς τὴν ναῦν αἱ θρασύτεραι αὐτῶν,
 τὴν λύγον τὴν χλωρὰν, ἧ ἔδέδετο ἡ ναῦς, ἀπέφαγον.

10 Ἦν δέ τι καὶ κλυδώνιον ἐν τῇ θαλάττῃ, κινηθέν- 14
 τος ἀπὸ τῶν ὀρῶν πνεύματος. Ταχὺ δὲ μάλα
 λυθεῖσαν αὐτὴν ὑπήνεγκεν ἡ παλίρροια τοῦ κύ-
 ματος καὶ ἐς τὸ πέλαγος μετέωρον ἔφερεν. Αἰ-
 σθήσεως δὲ τοῖς Μηθυμναίοις γενομένης οἱ μὲν 2

15 ἐπὶ τὴν θάλατταν ἔθρον, οἱ δὲ τοὺς κύνας συνέ-
 λεγον· ἐβόων δὲ πάντες, ὡς πάντας τοὺς ἐκ τῶν πλη-
 σίον ἀγρῶν ἀκούσαντας συνελθεῖν. Ἄλλ' ἦν οὐδὲν
 ὄφελος· τοῦ γὰρ πνεύματος ἀκμάζοντος ἀσχέτω τάχει
 κατὰ ῥοῦν ἡ ναῦς ἐφέρετο. Οἱ οὖν Μηθυμναῖοι οὐκ 3

20 ὀλίγων κτημάτων στερόμενοι ἐζήτουν τὸν νέμοντα τὰς
 αἰγας· καὶ εὐρόντες τὸν Δάφνιν ἔπαιον, ἀπέδυνον·
 εἷς δὲ τις καὶ κυνόδεσμον ἀράμενος περιῆγε τὰς χεῖ-
 ρας ὡς δήσων. Ὁ δὲ ἐβόα τε παιόμενος καὶ ἰκέτευε 4

25 Δρύαντα βοηθοῦς ἐπεκαλεῖτο. Οἱ δὲ ἀντείχοντο σκλη-
 ροὶ γέροντες καὶ χεῖρας ἐκ γεωργικῶν ἔργων ἰσχυρὰς
 ἔχοντες, καὶ ἠξίουσαν δικαιολογήσασθαι περὶ τῶν γεγε-
 νημένων.

Ταῦτὰ δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἀξιούντων δικαστὴν καθ- 15

30 ἴξουσι Φιλητᾶν τὸν βουκόλον· πρεσβύτατός τε γὰρ
 ἦν τῶν παρόντων καὶ κλέος εἶχεν ἐν τοῖς κωμήταις δι-
 καιοσύνης περιττῆς. Πρῶτοι δὲ κατηγοροῦν οἱ Μη-

θυμναῖοι σαφῆ καὶ σύντομα, [ἄτε] βουκόλον ἔχοντες δικαστήν.

- 2 “Ἦλθομεν εἰς τούτους τοὺς ἀγροὺς θηρᾶσαι θέλοντες. Τὴν μὲν οὖν ναῦν λύγω χλωρᾷ δήσαντες ἐπὶ τῆς ἀκτῆς κατελίπομεν, αὐτοὶ δὲ διὰ τῶν κυνῶν ζήτησιν ἐποιοούμεθα θηρίων. Ἐν τούτῳ πρὸς τὴν θάλατταν αἱ αἶγες τούτου κατελθοῦσαι τὴν τε λύγον κατ-
3 εσθίουσι καὶ τὴν ναῦν ἀπολύουσι. Εἶδες αὐτὴν ἐν τῇ θαλάττῃ φερομένην, πόσων οἴει μεστὴν ἀγαθῶν; Οἷα μὲν ἐσθῆς ἀπόλωλεν, οἷος δὲ κόσμος σκευῶν, ὅ-
10 σον δὲ ἀργύριον. Τοὺς ἀγροὺς ἂν τις τούτους ἐκεῖνα ἔχων ὠνήσαιο. Ἄνθ’ ὧν ἀξιούμεν ἄγειν τοῦτον, πονηρὸν ὄντα αἰπόλον, ὃς ἐπὶ τῆς θαλάττης νέμει τὰς αἶγας ὡς ναύτης.”
- 16 Τοσαῦτα οἱ Μηθυμναῖοι κατηγόρησαν· ὁ δὲ Δάφ- 15
νις διέκειτο μὲν κακῶς ὑπὸ τῶν πληγῶν, Χλόην δὲ ὄρῶν παροῦσαν πάντων κατεφρόνει καὶ ὧδε εἶπεν
„Ἐγὼ νέμω τὰς αἶγας καλῶς. Οὐδέποτε ἠτιάσατο
κωμῆτης οὐδὲ εἷς ὡς ἢ κῆπόν τινος αἰξ ἐμὴ κατεβο-
2 σκήσατο ἢ ἄμπελον βλαστάνουσαν κατέκλασεν. Οὔτοι 20
δέ εἰσι κυνηγέται πονηροὶ καὶ κύνας ἔχουσι κακῶς πε-
παιδευμένους, οἵτινες τρέχοντες πολλὰ καὶ ὑλακτοῦν-
τες σκληρὰ κατεδίωξαν αὐτὰς ἐκ τῶν ὄρῶν καὶ τῶν
3 πεδίων ἐπὶ τὴν θάλατταν, ὥσπερ λύκοι. Ἀλλὰ ἀπέ-
φαγον τὴν λύγον· οὐ γὰρ εἶχον ἐν ψάμμῳ πόαν ἢ κό- 25
μαρον ἢ θύμον. Ἀλλὰ ἀπώλετο ἡ ναῦς ὑπὸ τοῦ πνεύ-
ματος καὶ τῆς θαλάττης· ταῦτα χειμῶνος, οὐκ αἰγῶν
ἐστὶν ἔργα. Ἀλλὰ ἐσθῆς ἐνέκειτο καὶ ἄργυρος· καὶ
τίς πιστεύσει νοῦν ἔχων ὅτι τοσαῦτα φέρουσα ναῦς
πεῖσμα εἶχε λύγον;“ 30
- 17 Τούτοις ἐπεδάκρυσεν ὁ Δάφνις καὶ εἰς οἴκτου
ὑπηγάγετο τοὺς ἀγροίκους πολύν, ὥστε ὁ Φιλητᾶς, ὁ

δικαστής, ὦμνυε Πᾶνα καὶ Νύμφας μηδὲν ἀδικεῖν Δάφνιν, ἀλλὰ μηδὲ τὰς αἶγας, τὴν δὲ θάλατταν καὶ τὸν ἄνεμον, ὧν ἄλλους εἶναι δικαστάς. Ταῦτα λέγων 2 οὐκ ἔπειθε Φιλητᾶς [τούς] Μηθυμναίους, ἀλλ' ὑπ' ὀργῆς ὀρμήσαντες ἤγον πάλιν τὸν Δάφνιν καὶ συν- 5 δεῖν ἤθελον. Ἐνταῦθα οἱ κωμῆται ταραχθέντες ἐπι- 3 πηδῶσιν αὐτοῖς ὡσεὶ ψᾶρες ἢ κολοιοί· καὶ ταχὺ μὲν ἀφαιροῦνται τὸν Δάφνιν ἤδη καὶ αὐτὸν μαχόμενον, ταχὺ δὲ ξύλοις παίοντες ἐκείνους εἰς φυγὴν ἐτρέψαν- 10 το· ἀπέστησαν δὲ οὐ πρότερον ἔστε τῶν ὄρων αὐτοὺς ἐξήλασαν ἐς ἄλλους ἀγρούς.

Διωκόντων δὴ τοὺς Μηθυμναίους ἐκείνων ἢ 18 Χλόη κατὰ πολλὴν ἠσυχίαν ἄγει πρὸς τὰς Νύμφας τὸν Δάφνιν καὶ ἀπουίπτει τε τὸ πρόσωπον ἡμαγμέ- 15 νον ἐκ τῶν ῥινῶν ῥαγισῶν ὑπὸ πληγῆς τινος, κακ- τῆς πῆρας προκομίσασα ζυμίτου μέρος καὶ τυροῦ τμη- μά τι, δίδωσι φαγεῖν· τό τε μάλιστα ἀνακτησόμενον αὐτόν, φίλημα ἐφίλησε μελιτῶδες ἀπαλοῖς τοῖς χεῖλεσι.

Τότε μὲν δὴ παρὰ τοσοῦτον Δάφνις ἦλθε κακοῦ. 19 20 Τὸ δὲ πρᾶγμα οὐ ταύτῃ ἐπέπαυτο, ἀλλ' ἐλθόντες οἱ Μηθυμναῖοι μόλις εἰς τὴν ἑαυτῶν, ὁδοιπόροι μὲν ἀντὶ ναυτῶν τραυματῖαι δὲ ἀντὶ τρυφῶντων, ἐκκλη- σίαν τε συνήγαγον τῶν πολιτῶν καὶ ἰκετηρίας θέντες ἰκέτενον τιμωρίας ἀξιωθῆναι· τῶν μὲν ἀληθῶν λέ- 2 25 γοντες οὐδὲ ἓν, μὴ καὶ πρὸς καταγέλαστοι γένοιτο τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα παθόντες ὑπὸ ποιμένων, κατη- γοροῦντες δὲ Μυτιληναίων, ὡς τὴν ναῦν ἀφελομέ- νων καὶ τὰ χρήματα διαρπασάντων πολέμου νόμῳ. Οἱ δὲ πιστεύοντες διὰ τὰ τραύματα καὶ νεανίσκοις 3 30 τῶν πρώτων παρ' αὐτοῖς οἰκιῶν τιμωρῆσαι δίκαιον νομίζοντες Μυτιληναίοις μὲν πόλεμον ἀκήρυκτον ἐψη- φίσαντο· τὸν δὲ στρατηγὸν ἐκέλευσαν δέκα ναῦς καθ-

ελκύσαντα κακουργεῖν αὐτῶν τὴν παραλίαν· πλησίον γὰρ χειμῶνος ὄντος οὐκ ἦν ἀσφαλὲς μείζονα στόλον πιστεύειν τῇ θαλάττῃ.

20 Ὁ δὲ εὐθύς τῆς ἐπιούσης ἀναγόμενος ἀντερέταις στρατιώταις ἐπέπλει τοῖς παραθαλαττίοις τῶν Μυτι- 5 ληναίων ἀγροῖς. Καὶ πολλὰ μὲν ἤρπαξε ποίμνια, πολὺν δὲ σίτον καὶ οἶνον, ἄριτι πεπαυμένου τοῦ τρυγητοῦ, καὶ ἀνθρώπους δὲ οὐκ ὀλίγους, ὅσοι τούτων ἐργάται. Ἐπέπλευσε καὶ τοῖς τῆς Χλόης ἀγροῖς καὶ τοῦ Δάφνιδος, καὶ ἀπόβασιν ὄξειαν θέμενος λείαν ἤλαυνε 10 τὰ ἐν ποσίν. Ὁ μὲν [οὖν] Δάφνις οὐκ ἔνεμε τὰς αἴγας ἀλλὰ ἐς τὴν ὕλην ἀνελθὼν φυλλάδα χλωρὰν ἔκοπτεν, ὡς ἔχοι τοῦ χειμῶνος παρέχειν τοῖς ἐρίφοις τροφήν· ὥστε ἄνωθεν θεασάμενος τὴν καταδρομὴν ἐνέκρουσεν 3 ἑαυτὸν στελέχει κοίλῳ ξηρᾶς ὀξύης· ἡ δὲ Χλόη παρ- 15 ἦν ταῖς ἀγέλαις καὶ διωκομένη καταφεύγει πρὸς τὰς Νύμφας ἰκέτις καὶ ἐδεῖτο φείσασθαι καὶ ὧν ἔνεμε καὶ αὐτῆς διὰ τὰς θεάς. Ἄλλ' ἦν οὐδὲν ὄφελος· οἱ γὰρ Μηθυμναῖοι πολλὰ τῶν ἀγαλμάτων κατακερτομήσαντες καὶ τὰς ἀγέλας ἤλασαν κἀκείνην ἤγαγον ὥσπερ 20 αἶγα ἢ πρόβατον παίοντες λύγοις.

21 Ἐχοντες δὲ ἤδη τὰς ναῦς παντοδαπῆς ἀρπαγῆς μεστάς, οὐκέτ' ἐγίνωσκον περαιτέρω πλεῖν, ἀλλὰ τὸν οἴκαδε πλοῦν ἐποιοῦντο καὶ τὸν χειμῶνα καὶ τοὺς πολεμίους δεδιότες. Οἱ μὲν οὖν ἀπέπλεον εἰρεσίᾳ προσ- 25 ταλαιπωροῦντες· ἄνεμος γὰρ οὐκ ἦν· ὁ δὲ Δάφνις ἠσυχίας γενομένης ἐλθὼν εἰς τὸ πεδίου ἐνθα ἔνεμον, καὶ μήτε τὰς αἴγας ἰδὼν μήτε τὰ πρόβατα καταλαβὼν μήτε Χλόην εὐρῶν ἀλλ' ἐρημίαν πολλὴν καὶ τὴν σύριγγα ἐρριμμένην, ἣ συνήθως ἐτέρπετο ἡ Χλόη, μέγα 30 βοῶν καὶ ἔλεινον κωκύων ποτὲ μὲν πρὸς τὴν φηγὸν ἔτρεχεν ἐνθα ἐκαθέζοντο, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὴν θάλατταν

ὡς ὀψόμενος αὐτήν, ποτὲ δὲ ἐπὶ τὰς Νύμφας, ἐφ' ἃς ἐλκομένη κατέφυγεν. Ἐνταῦθα καὶ ἔρριψεν ἑαυτὸν χαμαὶ καὶ ταῖς Νύμφαις ὡς προδούσαις κατεμέμφετο.

“ Ἀφ' ὑμῶν ἠρπάσθη Χλόη, καὶ τοῦτο ὑμεῖς ἰδεῖν 22
 5 ὑπεμείνατε; ἢ τοὺς στεφάνους ὑμῖν πλέκουσα, ἢ σπένδουσα τοῦ πρώτου γάλακτος, ἧς καὶ ἡ σύριγξ ἦδε ἀνάθημα; Αἶγα μὲν οὐδὲ μίαν μοι λύκος ἠρπάσε, 2
 πολέμιοι δὲ τὴν ἀγέλην καὶ τὴν συννέμουσαν. Καὶ τὰς μὲν αἶγας ἀποδεροῦσι καὶ τὰ πρόβατα καταθύ-
 10 σουσι, Χλόη δὲ λοιπὸν πόλιν οἰκῆσει. Ποίοις ποσὶν 3
 ἄπειμι παρὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα ἄνευ τῶν αἰ-
 γῶν, ἄνευ Χλόης, λιπερνήτης γενόμενος; ἔχω γὰρ
 νέμειν ἔτι οὐδέν. Ἐνταῦθα περιμενῶ κείμενος ἢ θά- 4
 νατον ἢ πόλεμον δεύτερον. Ἔρα καὶ σύ, Χλόη, τοι-
 15 αῦτα πάσχεις; ἄρα μέμνησαι τοῦ πεδίου τοῦδε καὶ
 τῶν Νυμφῶν τῶνδε κάμοῦ; ἢ παραμυθοῦνταί σε τὰ
 πρόβατα καὶ αἱ αἶγες αἰχμάλωτοι μετὰ σοῦ γενόμενοι; ”

Τοιαῦτα λέγοντα αὐτὸν ἐκ τῶν δακρύων καὶ τῆς 23
 λύπης ὕπνος βαθὺς καταλαμβάνει. Καὶ αὐτῶ αἱ τρεῖς
 20 ἐφίστανται Νύμφαι, μεγάλαι γυναῖκες καὶ καλαί,
 ἡμίγυμνοι καὶ ἀνυπόδητοι, τὰς κόμας λελυμέναι καὶ
 τοῖς ἀγάλμασιν ὅμοιαι. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐφώκεσαν 2
 ἔλεοῦσαι τὸν Δάφνιν· ἔπειτα ἡ πρεσβυτάτη λέγει
 ἐπιρρωννύουσα

25 “ Μηδὲν ἡμᾶς μέμφου, Δάφνι· Χλόης γὰρ ἡμῖν
 μᾶλλον μέλει ἢ σοί. Ἡμεῖς τοι καὶ παιδίον οὔσαν αὐ-
 τὴν ἠλεήσαμεν καὶ ἐν τῷδε τῷ ἄντρῳ κειμένην αὐτὴν
 ἀνεθρέψαμεν. Ἐκείνη [καὶ] πεδίῳ κοινὸν οὐδέν. 3
 Καὶ νῦν δὲ ἡμῖν πεφρόντισται τὸ κατ' ἐκείνην, ὡς
 30 μήτε εἰς τὴν Μήθυμναν κομισθεῖσα δουλεύοι μήτε

- 4 μέρος γένοιτο λείας πολεμικῆς. Τὸν Πᾶνα ἐκείνον τὸν
 ὑπὸ τῆ πίτυι ἰδρυμένον, ὃν ὑμεῖς οὐδέποτε οὐδὲ ἄν-
 θεσιν ἐτιμήσατε, τούτου ἐδεήθημεν ἐπίκουρον γενέ-
 σθαι Χλόης· συνήθης γὰρ στρατοπέδοις μᾶλλον ἡμῶν
 καὶ πολλοὺς ἤδη πολέμους ἐπολέμησε τὴν ἀγροικίαν 5
 καταλιπών· καὶ ἔπεισι τοῖς Μηθυμναίοις οὐκ ἀγα-
 5 θὸς πολέμιος. Κάμνε δὲ μηδέν, ἀλλ' ἀναστὰς ὄφθητι
 Λάμωνα καὶ Μυρτάλη, οἱ καὶ αὐτοὶ κείνται χαμαί,
 νομίζοντες καὶ σὲ μέρος γεγονέναι τῆς ἀρπαγῆς·
 Χλόη γάρ σοι τῆς ἐπιούσης ἀφίξεται μετὰ τῶν αἰγῶν, 10
 μετὰ τῶν προβάτων, καὶ νεμήσετε κοινῇ καὶ συρίσετε
 κοινῇ· τὰ δὲ ἄλλα μελήσει περὶ ὑμῶν Ἔρωτι.“
- 24 Τοιαῦτα ἰδὼν καὶ ἀκούσας Δάφνις ἀναπηδήσας
 τῶν ὕπνων καὶ ὑφ' ἡδονῆς καὶ λύπης μεστὸς δα-
 κρύων τὰ ἀγάλματα τῶν Νυμφῶν προσεκύνει καὶ 15
 ἐπηγγέλλετο σωθείσης Χλόης θύσειν τῶν αἰγῶν τὴν
 2 ἀρίστην. Δραμῶν δὲ καὶ ἐπὶ τὴν πίτυν, ἔνθα τὸ τοῦ
 Πανὸς ἄγαλμα ἴδρυτο κερασφόρον, τραγοσκελές, τῆ
 μὲν σύριγγα τῆ δὲ τράγον πηδῶντα κατέχον, κἀκεῖ-
 νον προσεκύνει καὶ εὐχέτο ὑπὲρ τῆς Χλόης καὶ τρά- 20
 3 γον θύσειν ἐπηγγέλλετο. Καὶ μόλις ποτὲ περὶ ἡλίου
 καταφορὰς παυσάμενος δακρύων καὶ εὐχῶν, ἀράμε-
 νος τὰς φυλλάδας, ἃς ἔκοψεν, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν
 ἔπαυλιν, καὶ τοὺς ἀμφὶ τὸν Λάμωνα πένθους ἀπαλ-
 4 λάξας, εὐφροσύνης ἐμπλήσας, τροφῆς τε ἐγεύσατο 25
 καὶ ἐς ὕπνον ὤρμησεν οὐδὲ τοῦτον ἄδακρυν, ἀλλ' εὐ-
 χόμενος μὲν αὐθις τὰς Νύμφας ὄναρ ἰδεῖν, εὐχόμε-
 νος δὲ τὴν ἡμέραν γενέσθαι ταχέως, ἐν ἧ Χλόην ἐπηγ-
 γείλαντο αὐτῷ. Νυκτῶν πασῶν ἐκείνη ἔδοξε μακρο-
 τάτη γεγονέναι· ἐπράχθη δὲ ἐπ' αὐτῆς τάδε. 30
- 25 Ὁ στρατηγὸς ὁ τῶν Μηθυμναίων ὅσον δέκα στα-
 δίους ἀπελάσας ἠθέλησε τοὺς στρατιώτας τῆ κατα-

δρομῇ κεκμηκότας ἀναλαβεῖν. Ἄκρας οὖν ἐπεμβαί-
 νούσης τῷ πελάγει λαβόμενος ἐπεκτεινομένης μηνουσι- 2
 δῶς, ἧς ἐντὸς θάλαττα γαληνότερον τῶν λιμένων ὄρ-
 μον εἰργάζετο, ἐνταῦθα τὰς ναῦς ἐπ' ἀγκυρῶν με-
 5 τεώρους διορμίσας, ὡς μηδὲ μίαν ἐκ τῆς γῆς τῶν
 ἀγροίκων τινα λυπῆσαι, ἀνῆκε τοὺς Μηθυμναίους
 εἰς τέρψιν εἰρηνικὴν. Οἱ δὲ ἔχοντες πάντων ἀφθο- 3
 νίαν ἐκ τῆς ἀρπαγῆς ἔπινον, ἔπαιζον, ἐπινίκιον ἐορ-
 τὴν ἐμιμοῦντο. Ἄρτι δὲ πανομένης ἡμέρας καὶ τῆς
 10 τέρψεως ἐς νύκτα ληγούσης αἰφνίδιον μὲν ἢ γῆ πᾶσα
 ἐδόκει λάμπεσθαι πυρί, κτύπος δὲ ἠκούετο ῥόθιος
 κωπῶν, ὡς ἐπιπλέοντος μεγάλου στόλου. Ἐβόα τις 4
 ὀπλίξεσθαι τὸν στρατηγόν, ἄλλος ἄλλον ἐκάλει, καὶ
 τετρῶσθαι τις ἐδόκει, καὶ σχῆμά τις ἔκειτο νεκροῦ
 15 μιμούμενος. Εἶκασεν ἄν τις ὄραν νυκτομαχίαν οὐ παρ-
 ὄντων πολεμίων.

Τῆς δὲ νυκτὸς αὐτοῖς τοιαύτης γενομένης ἐπῆλ- 26
 θεν ἢ ἡμέρα πολὺ τῆς νυκτὸς φοβερωτέρα. Οἱ τράγοι
 μὲν οἱ τοῦ Δάφνιδος καὶ αἱ αἰγες κιττὸν ἐν τοῖς κέ-
 20 ρασι κορυμβοφόρον εἶχον, οἱ δὲ κριοὶ καὶ αἱ οἷς τῆς
 Χλόης λύκων ὠρυγμὸν ὠρύοντο. Ὡφθη δὲ καὶ αὐτῇ 2
 πίτυος ἐστεφανωμένη. Ἐγίνετο καὶ περὶ τὴν θάλατ-
 ταν αὐτὴν πολλὰ παράδοξα. Αἶ τε γὰρ ἀγκυραι πει-
 ρωμένων ἀναφέρειν κατὰ βυθοῦ ἔμενον, αἶ τε κῶπαι
 25 καθιέντων εἰς εἰρεσίαν ἐθρεύοντο· καὶ δελφῖνες πη-
 δῶντες ἐξ ἀλὸς ταῖς οὐραῖς παίοντες τὰς ναῦς ἔλνον
 τὰ γομφώματα. Ἠκούετό τις καὶ ἀπὸ τῆς ὀρθίου πέ- 3
 τρας τῆς ὑπὲρ τὴν ἄκραν σύριγγος ἤχος· ἀλλὰ οὐκ
 ἔτερπεν ὡς σύριγξ, ἐφόβει δὲ τοὺς ἀκούοντας ὡς σάλ-
 30 πιγξ. Ἐταράττοντο οὖν καὶ ἐπὶ τὰ ὄπλα ἔθεον καὶ 4
 πολεμίους ἐκάλουν τοὺς οὐ βλεπομένους, ὥστε πάλιν
 εὐχοντο νύκτα ἐπελθεῖν, ὡς τευξόμενοι σπονδῶν ἐν

5 αὐτῇ. Συνετὰ μὲν οὖν πᾶσιν ἦν τὰ γινόμενα τοῖς φρονούσιν ὀρθῶς ὅτι ἐκ Πανὸς ἦν τὰ φαντάσματα καὶ ἀκούσματα μηνιούτος τι τοῖς ναύταις· οὐκ εἶχον δὲ τὴν αἰτίαν συμβαλεῖν (οὐδὲν γὰρ ἰερόν ἐσεσύλητο Πανός), ἔστε ἀμφὶ μέσῃν ἡμέραν ἐς ὕπνον οὐκ ἀθεεὶ 5 τοῦ στρατηγοῦ καταπεσόντος αὐτὸς ὁ Πᾶν ὄφθη τοιάδε λέγων

27 "ὦ πάντων ἀνοσιώτατοι καὶ ἀσεβέστατοι, τί ταῦτα μαινομέναις φρεσὶν ἐτολμήσατε; Πολέμου μὲν τὴν ἀγροικίαν ἐνεπλήσατε τὴν ἐμοὶ φίλην, ἀγέλας δὲ 10 βοῶν καὶ αἰγῶν καὶ ποιμνίων ἀπηλάσατε τὰς ἐμοὶ μελομένας· ἀπεσπάσατε δὲ βομῶν παρθένον, ἐξ ἧς Ἔρως μῦθον ποιῆσαι θέλει· καὶ οὔτε τὰς Νύμφας ἠδέσθητε βλεπούσας οὔτε τὸν Πᾶνα ἐμέ. Οὐτ' οὖν Μήθυμναν ὄψεσθε μετὰ τοιούτων λαφύρων πλέον- 15 τες, οὔτε τήνδε φεύξεσθε τὴν σύριγγα τὴν ὑμᾶς τα- 3 ράξασαν· ἀλλὰ ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω καταδύσας, εἰ μὴ τὴν ταχίστην καὶ Χλόην ταῖς Νύμφαις ἀποδώ- σεις καὶ τὰς ἀγέλας Χλόης. Ἀνάστα δὴ καὶ ἐκβίβαζε τὴν κόρην μεθ' ὧν εἶπον. Ἠγήσομαι δὲ ἐγὼ καὶ σοὶ 20 τοῦ πλοῦ κἀκείνη τῆς ὁδοῦ."

28 Πᾶν οὖν τεθορυβημένος ὁ Βρύαξις (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ στρατηγός) ἀναπηδᾷ καὶ τῶν νεῶν καλέ- 2 σας τοὺς ἡγεμόνας ἐκέλευσε τὴν ταχίστην ἐν τοῖς αἰχμαλώτοις ἀναζητεῖσθαι Χλόην. Οἱ δὲ ταχέως καὶ 25 ἀνεῦρον καὶ εἰς ὀφθαλμοὺς ἐκόμισαν· ἐκαθέζετο γὰρ τῆς πίτυος ἐστεφανωμένη. Σύμβολον δὴ καὶ τοῦτο τῆς ἐν τοῖς ὄνειροις ὄψεως ποιούμενος ἐπ' αὐτῆς τῆς 3 ναυαρχίδος εἰς τὴν γῆν αὐτὴν κομίζει. Κἀκείνη ἄρτι ἀπεβεβήκει καὶ σύριγγος ἤχος ἀκούεται πάλιν ἐκ τῆς 30

19 post Χλόης: καὶ τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα

πέτρας, οὐκέτι πολεμικός καὶ φοβερός, ἀλλὰ ποιμενικός καὶ οἷος εἰς νομὴν ἡγείται ποιμνίων. Καὶ τὰ τε πρόβατα κατὰ τῆς ἀποβάθρας ἐξέτρεχεν ἐξολισθάνοντα τοῖς κέρασι τῶν χηλῶν, καὶ αἱ αἴγες πολὺ θρασύτερον, οἷα καὶ κρημνοβατεῖν εἰθισμέναι.

Καὶ ταῦτα μὲν περιίσταται κύκλω τὴν Χλόην 29 ὥσπερ χορός, σκιρτῶντα καὶ βληχώμενα καὶ ὅμοια χαίρουσιν· αἱ δὲ τῶν ἄλλων αἰπόλων αἴγες καὶ τὰ πρόβατα καὶ τὰ βουκόλια κατὰ χώραν ἔμενεν ἐν κοίλῃ 10 νηί, καθάπερ αὐτὰ τοῦ μέλους μὴ καλοῦντος. Θαύματι δὲ πάντων ἐχομένων καὶ τὸν Πᾶνα εὐφημούντων ὥφθη τούτων ἐν τοῖς στοιχείοις ἀμφοτέροις θαυμασιώτερα. Τῶν μὲν Μηθυμναίων, πρὶν ἀνασπάσαι 3 τὰς ἀγκύρας, ἔπλεοναὶ νῆες καὶ τῆς ναυαρχίδος ἡγεῖτο 15 δελφὶν πηδῶν ἐξ ἀλός· τῶν δὲ αἰγῶν καὶ τῶν προβάτων ἡγεῖτο σύριγγος ἦχος ἡδιστος, καὶ τὸν συρίττοντα ἔβλεπεν οὐδεὶς, ὥστε τὰ ποιμνία καὶ αἱ αἴγες προήεσαν ἅμα καὶ ἐνέμοντο τερπόμεναι τῷ μέλει.

Δευτέρως πού νομῆς καιρὸς ἦν, καὶ ὁ Δάφνις 30 20 ἀπὸ σκοπῆς τινος μετεώρου θεασάμενος τὰς ἀγέλας καὶ τὴν Χλόην, μέγα βοήσας „ὦ Νύμφαι καὶ Πᾶν“ κατέδραμεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ περιπλακεὶς τῇ Χλόῃ λιποθυμήσας κατέπεσε. Μόλις δὲ ἔμβιος ὑπὸ τῆς 2 Χλόης φιλούσης καὶ ταῖς περιβολαῖς θαλπούσης γενόμενος ἐπὶ τὴν συνήθη φηγὸν ἔρχεται· καὶ ὑπὸ τῷ 25 στελέχει καθίσας ἐπυνθάνετο πῶς ἀπέδρα τοσοῦτους πολεμίους. Ἡ δὲ αὐτῷ κατέλεξε πάντα, τὸν τῶν αἰ- 3 γῶν κιττόν, τὸν τῶν προβάτων ὠρυγμόν, τὴν ἐπανθήσασαν τῇ κεφαλῇ πίτυν, τὸ ἐν τῇ γῆ πῦρ, τὸν ἐν 30 τῇ θαλάττῃ κτύπον, τὰ συρίγματα ἀμφοτέρα, τὸ πολεμικὸν καὶ τὸ εἰρηρικόν, τὴν νύκτα τὴν φοβεράν, [καὶ] ὅπως αὐτῇ τὴν ὁδὸν ἀγνοούσῃ καθηγῆσατο τῆς

- 4 ὁδοῦ μουσική. Γνωρίσας οὖν ὁ Δάφνις τὰ τῶν Νυμ-
 φῶν ὄνειρατα καὶ τὰ τοῦ Πανὸς ἔργα διηγεῖται καὶ
 αὐτὸς ὅσα εἶδεν, ὅσα ἤκουσεν· ὅτι μέλλων ἀποθνή-
 5 σκειν διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. Καὶ τὴν μὲν ἀποπέμπει
 κομιοῦσαν τοὺς ἀμφὶ τὸν Δρύαντα καὶ Λάμωνα καὶ 5
 ὅσα πρόπει θυσιά· αὐτὸς δὲ ἐν τούτῳ τῶν αἰγῶν τὴν
 ἀρίστην συλλαβὼν καὶ κιττῶ στεφανώσας, ὥσπερ
 ὠφθησαν τοῖς πολεμίοις, καὶ γάλα τῶν κεράτων κα-
 τασπείσας, ἔθυσέ τε ταῖς Νύμφαις καὶ κρεμάσας ἀπέ-
 δειρε καὶ τὸ δέσμα ἀνέθηκεν. 10
- 31 Ἦδη δὲ παρόντων τῶν ἀμφὶ τὴν Χλόην, πῦρ
 ἀνακαύσας καὶ τὰ μὲν ἐψήσας τῶν κρεῶν τὰ δὲ ὀπτή-
 σας ἀπήρξατό τε ταῖς Νύμφαις καὶ κρατῆρα μεστὸν
 γλεύκους ἐπέσπεισε· καὶ ἐκ φυλλάδος στιβάδας ὑπο-
 στορέσας ἐντεῦθεν ἐν τροφῇ ἦν καὶ πότῳ καὶ παιδιᾷ· 15
 καὶ ἅμα τὰς ἀγέλας ἐπεσκόπει, μὴ λύκος ἐμπεσὼν
 2 ἔργα ποιήσῃ πολεμίων. Ἦσαν τινες καὶ ὠδὰς εἰς τὰς
 Νύμφας, παλαιῶν ποιμένων ποιήματα. Νυκτὸς δὲ
 ἐπελθούσης αὐτοῦ κοιμηθέντες ἐν τῷ ἀγρῷ, τῆς
 ἐπιούσης τοῦ Πανὸς ἐμνημόνευσαν, καὶ τῶν τράγων 20
 τὸν ἀγελάρχην στεφανώσαντες πίτυος προσήγαγον
 τῇ πίτυι, καὶ ἀποσπείσαντες οἴνου καὶ εὐφημοῦντες
 3 τὸν θεὸν ἔθυσαν, ἐκρέμασαν, ἀπέδειραν· καὶ τὰ μὲν
 κρέα ὀπτήσαντες καὶ ἐψήσαντες πλησίον ἔθηκαν ἐν
 τῷ λειμῶνι, ἐν τοῖς φύλλοις· τὸ δὲ δέσμα κέρασιν 25
 αὐτοῖς ἐνέπηξαν τῇ πίτυι πρὸς τῷ ἀγάλματι, ποιμε-
 νικὸν ἀνάθημα ποιμενικῷ θεῷ. Ἀπήρξαντο καὶ τῶν
 κρεῶν, ἀπέσπεισαν καὶ κρατῆρος μείζονος· ἦσεν ἡ
 Χλόη, [ὁ] Δάφνις ἐσύρισεν.
- 32 Ἐπὶ τούτοις κατακλινέντες ἦσθιον· καὶ αὐτοῖς 30
 ἐφίσταται Φιλητᾶς ὁ βουκόλος κατὰ τύχην στεφανί-
 σκους τινὰς τῷ Πανὶ κομίζων καὶ βότρους ἔτι ἐν φύλ-

λοῖς καὶ κλήμασι· καὶ αὐτῷ τῶν παίδων ὁ νεώτατος
 — εἶπετο Τίτυρος, πυρρὸν παιδίον καὶ γλαυκόν, λευ-
 κὸν παιδίον καὶ ἀγέρωχον· καὶ ἤλλετο κοῦφα, βαδί-
 ζων ὥσπερ ἔριφος. Ἀναπηδήσαντες οὖν συνεστεφά- 2
 5 νουν τὸν Πᾶνα καὶ τὰ κλήματα τῆς κόμης τῆς πίτυος
 ἐξήρτων, καὶ κατακλίναντες πλησίον αὐτῶν συμπό-
 την ἐποιοῦντο. Καὶ οἷα δὴ γέροντες ὑποβεβρεγμένοι 3
 πρὸς ἀλλήλους πολλὰ ἔλεγον· ὡς ἔνεμον ἠνίκα ἦσαν
 νέοι, ὡς πολλὰς ληστῶν καταδρομὰς διέφυγον· ἐσε-
 10 μνύνετό τις ὡς λύκον ἀποκτείνας, ἄλλος ὡς μόνου τοῦ
 Πανὸς δεύτερα συρίσας· τοῦτο τοῦ Φιλητᾶ τὸ σεμνο-
 λόγημα ἦν.

Ὁ οὖν Δάφνις καὶ ἡ Χλόη πάσας δεήσεις προσέ- 33
 φερων μεταδοῦναι καὶ αὐτοῖς τῆς τέχνης, συρίσαι τε
 15 ἐν ἑορτῇ θεοῦ σύριγγι χαίροντος. Ἐπαγγέλλεται Φι-
 λητᾶς, καίτοι τὸ γῆρας ὡς ἄπνουν μεμψάμενος, καὶ
 ἔλαβε σύριγγα τὴν τοῦ Δάφνιδος. Ἡ δὲ ἦν μικρὰ 2
 πρὸς μεγάλην τέχνην, οἷα ἐν στόματι παιδὸς ἐμπνεο-
 μένη. Πέμπει οὖν Τίτυρον ἐπὶ τὴν ἑαυτοῦ σύριγγα,
 20 τῆς ἐπαύλεως ἀπεχούσης σταδίους δέκα. Ὁ μὲν [οὖν] 3
 σίφας τὸ ἐγκόμβωμα γυμνὸς ὄρμησε τρέχειν, ὥσπερ
 νεβρός· ὁ δὲ Λάμων ἐπηγγέλλετο αὐτοῖς τὸν περὶ τῆς
 σύριγγος ἀφηγήσεσθαι μῦθον, ὃν αὐτῷ Σικελὸς αἰ-
 πόλος ἦσεν ἐπὶ μισθῷ τράγω καὶ σύριγγι.

25 Ἄντη ἡ σύριγξ τὸ ὄργανον οὐκ ἦν ὄργανον ἀλλὰ 34
 παρθένος καλὴ καὶ τὴν φωνὴν μουσικὴ. Αἶγας ἔνε-
 μὲν, Νύμφαις συνέπαιζεν, ἦδεν οἶον νῦν. Πᾶν ταύ-
 της νεμούσης παιζούσης ἀδούσης προσελθὼν ἐπειθεν
 ἐς ὃ τι ἔχρηζε, καὶ ἐπηγγέλλετο τὰς αἶγας πάσας θή-
 30 σειν διδυματόκους. Ἡ δὲ ἐρέλα τὸν ἔρωτα αὐτοῦ, 2
 οὐδὲ ἐραστὴν ἔφη δέξεσθαι [τὸν] μήτε τράγον [ὄντα]
 μήτε ἄνθρωπον ὀλόκληρον. Ὁρμᾶ διώκειν ὁ Πᾶν

- πρὸς βίαν· ἡ Σύριγξ ἔφευγε καὶ τὸν Πᾶνα καὶ τὴν
βίαν· φεύγουσα κάμνουσα ἐς δόνακας κρύπτεται, εἰς
3 ἔλος ἀφανίζεται. Πᾶν τοὺς δόνακας ὄργῃ τεμῶν, τὴν
κόρην οὐχ εὐρών, τὸ πάθος μαθῶν τὸ ὄργανον νοεῖ,
τοὺς καλάμους κηρῶ συνδήσας ἀνίσους, καθ' ὅ τι καὶ 5
ὁ ἔρως ἄνισος αὐτοῖς· καὶ ἡ τότε παρθένος καλὴ νῦν
ἔστι σύριγξ μουσική.”
- 35 Ἄρτι ἐπέπαυτο τοῦ μυθολογήματος ὁ Λάμων, καὶ
ἐπήνει Φιλητᾶς αὐτὸν ὡς εἰπόντα μῦθον ὠδῆς γλυ-
κύτερον, καὶ ὁ Τίτυρος ἐφίσταται τὴν σύριγγα τῷ 10
πατρὶ κομίζων, μέγα ὄργανον καὶ αὐλῶν μεγάλων,
2 καὶ ἵνα κεκήρωτο, χαλκῶ πεποίκιλτο. Εἶκασεν ἄν τις
εἶναι ταύτην ἐκείνην, ἣν ὁ Πᾶν πρώτην ἐπήξατο. Διε-
γερωθὲς οὖν ὁ Φιλητᾶς καὶ καθίσας ἐν καθέδρᾳ ὀρθὸς
3 πρῶτον μὲν ἀπεπειράθη τῶν καλάμων εἰ εὖπνοι· ἔπει- 15
τα μαθῶν ὡς ἀκώλυτον διατρέχει τὸ πνεῦμα, ἐνέπνει
τὸ ἐντεῦθεν πολὺ καὶ νεανικόν. Αὐλῶν τις ἄν ὠήθη
συναυλούντων ἀκούειν· τοσοῦτον ἤχει τὸ σύριγμα.
Κατ' ὀλίγον δὲ τῆς βίας ἀφαιρῶν εἰς τὸ τερπνότερον
4 μετέβαλλε τὸ μέλος. Καὶ πᾶσαν τέχνην ἐπιδεικνύμε- 20
νος εὐνομίας μουσικῆς ἐσύριττεν οἶον βοῶν ἀγέλη
πρέπον, οἶον αἰπολίῳ πρόσφορον, οἶον ποιμναις φί-
λον. Τερπνὸν ἦν τὸ ποιμνίων, μέγα τὸ βοῶν, ὄξυ τὸ
αἰγῶν· ὅλως πάσας σύριγγας μία σύριγξ ἐμιμήσατο.
- 36 Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι σιωπῇ κατέκειντο τερπόμενοι· 25
Δρύας δὲ ἀναστὰς καὶ κελεύσας συρίττειν Διονυσια-
κὸν μέλος, ἐπιλήνιον αὐτοῖς ὄρχησιν ὠρχήσατο· καὶ
ἔωκει ποτὲ μὲν τρυγῶντι, ποτὲ δὲ φέροντι ἀρρίχους,
2 εἶτα πατοῦντι τοὺς βότρους, εἶτα πληροῦντι τοὺς πί-
θους, εἶτα πίνουσι τοῦ γλεύκους. Ταῦτα πάντα οὖ- 30
τως εὐσχημόνως ὠρχήσατο Δρύας καὶ ἐναργῶς, ὥστε

ἐδόκουν βλέπειν καὶ τὰς ἀμπέλους καὶ τὴν ληνὸν καὶ τοὺς πίθους καὶ ἀληθῶς Δρύαντα πίνοντα.

Τρίτος δὴ γέρων οὗτος εὐδοκιμήσας ἐπ' ὀρχήσει 37
φιλεῖ Χλόην καὶ Δάφνιν· οἱ δὲ μάλα ταχέως ἀναστάν-
5 τες ὠρχήσαντο τὸν μῦθον τοῦ Λάμωνος. Ὁ Δάφνις
Πᾶνα ἐμιμείτο, τὴν Σύριγγα Χλόη· ὁ μὲν ἰκέτευε
πείθων, ἡ δὲ ἀμελοῦσα ἐμειδία· ὁ μὲν ἐδίωκε καὶ 2
ἐπ' ἄκρων τῶν ὀνύχων ἔτρεχε τὰς χηλὰς μιμούμενος,
ἡ δὲ ἐνέφαινε τὴν κάμνουσαν ἐν τῇ φυγῇ. Ἐπειτα
10 Χλόη μὲν εἰς τὴν ὕλην ὡς εἰς ἔλος κρύπτεται, Δάφνις
δὲ λαβὼν τὴν Φιλητᾶ σύριγγα τὴν μεγάλην ἐσύρισε 3
γοερὸν ὡς ἐρῶν, ἐρωτικὸν ὡς πείθων, ἀνακλητικὸν
ὡς ἐπιζητῶν, ὥστε ὁ Φιλητᾶς θαυμάσας φιλεῖ τε ἀνα-
πηδήσας καὶ τὴν σύριγγα χαρίζεται φιλήσας καὶ εὐ-
15 χεται καὶ Δάφνιν καταλιπεῖν αὐτὴν ὁμοίῳ διαδόχῳ.

Ὁ δὲ τὴν ἰδίαν ἀναθεὶς τῷ Πανὶ τὴν σμικρὰν 38
καὶ φιλήσας ὡς ἐκ φυγῆς ἀληθινῆς εὐρεθεῖσαν τὴν
Χλόην ἀπήλαυσε τὴν ἀγέλην συρίττων νυκτὸς ἤδη
ἐπιγινομένης· ἀπήλαυσε [δὲ] καὶ ἡ Χλόη τὴν ποι-
20 μνην τῷ μέλει τῆς σύριγγος συνάδουσα· καὶ αἶ τε 2
αἶγες πλησίον τῶν προβάτων ἤεσαν, ὃ τε Δάφνις
ἐβάδιζεν ἐγγὺς τῆς Χλόης, ὥστε ἐνέπλησαν ἕως
νυκτὸς ἀλλήλους καὶ συνέθεντο θᾶπτον τὰς ἀγέλας
τῆς ἐπιούσης κατελάσαι· καὶ οὕτως ἐποίησαν. Ἄρτι 3
25 γοῦν ἀρχομένης ἡμέρας ἦλθον εἰς τὴν νομὴν· καὶ
τὰς Νύμφας προτέρας, εἶτα τὸν Πᾶνα προσαγορεύ-
σαντες, τὸ ἐντεῦθεν ὑπὸ τῇ δρυὶ καθεσθέντες ἐσύ-
ριπτον· εἶτα ἀλλήλους ἐφίλουν, περιέβαλλον, κατε-
κλίνοντο, καὶ οὐδὲν δράσαντες πλέον ἀνίσταντο.
30 Ἐμέλησεν αὐτοῖς καὶ τροφῆς, καὶ ἐπιον οἶνον μίξαν-
τες γάλα.

Καὶ τούτοις ἅπασι θερμότεροι γενόμενοι καὶ θρα- 39

σύτεροι, πρὸς ἀλλήλους ἤριζον ἔριν ἐρωτικὴν, καὶ
 μετ' ὀλίγον εἰς ὄρκων πίστιν προῆλθον. Ὁ μὲν δὲ
 Δάφνις τὸν Πᾶνα ὥμοσεν ἐλθὼν ἐπὶ τὴν πίστυν μὴ
 ζήσεσθαι μόνος ἄνευ Χλόης μηδὲ μιᾶς χρόνον ἡμέρας·
 2 ἢ δὲ Χλόη τὰς Νύμφας εἰσελθοῦσα εἰς τὸ ἄντρον τὸν 5
 αὐτὸν Δάφνιδι ἔξειν καὶ θάνατον καὶ βίον. Τοσοῦ-
 του δὲ ἄρα τῇ Χλόῃ τὸ ἀφελὲς προσῆν ὡς κόρη, ὥστε
 ἐξιούσα τοῦ ἄντρου καὶ δεύτερον ἡξίου λαβεῖν ὄρκον
 παρ' αὐτοῦ "ὦ Δάφνι" λέγουσα "θεὸς ὁ Πᾶν ἐρωτι-
 3 κός ἐστι καὶ ἄπιστος· ἠράσθη μὲν Πίτυος, ἠράσθη 10
 δὲ Σύριγγος· παύεται δὲ οὐδέποτε Δρυάσιν ἐνοχλῶν
 καὶ Ἐπιμηλίσι Νύμφαις παρέχων πράγματα. Οὗτος
 μὲν οὖν ἀμεληθεὶς ἐν τοῖς ὄρκοις ἀμελήσει σε κολά-
 σαι, κἂν ἐπὶ πλείονας ἔλθῃς γυναῖκας τῶν ἐν τῇ
 4 σύριγγι καλάμων· σὺ δέ μοι τὸ αἰπόλιον τοῦτο ὄμοσον 15
 καὶ τὴν αἶγα ἐκείνην, ἣ σε ἀνέθρεψε, μὴ καταλιπεῖν
 Χλόην, ἔστ' ἂν πιστὴ σοι μένη· ἄδικον δὲ εἰς σὲ καὶ
 τὰς Νύμφας γενομένην καὶ φεῦγε καὶ μίσει καὶ ἀπό-
 κτεινον ὥσπερ λύκον."
 5 Ἦδέτο ὁ Δάφνις ἀπιστούμενος καὶ σταῖς εἰς μέ- 20
 στον τὸ αἰπόλιον καὶ τῇ μὲν τῶν χειρῶν αἰγὸς τῇ δὲ
 τράγου λαβόμενος ὥμνυε Χλόην φιλήσειν φιλοῦσαν·
 κἂν ἕτερον προκρίνη Δάφνιδος, ἀντ' ἐκείνης αὐτὸν
 6 ἀποκτενεῖν. Ἡ δὲ ἔχαιρε καὶ ἐπίστευεν ὡς κόρη
 καὶ νομίζουσα τὰς αἶγας καὶ τὰ πρόβατα ποιμένων 25
 καὶ αἰπόλων ἰδίους θεοῦς.

24 post κόρη: καὶ νέμουσα

Γ

Μυτιληναῖοι δὲ ὡς ἤσθοντο τὸν ἐπίπλουν τῶν 1
 δέκα νεῶν καὶ τινες ἐμήνυσαν αὐτοῖς τὴν ἄρπαγὴν
 ἐλθόντες ἐκ τῶν ἀγρῶν, οὐκ ἀνασχετὸν νομίσαντες
 ταῦτα ἐκ Μηθυμναίων παθεῖν, ἔγνωσαν καὶ αὐτοὶ
 5 τὴν ταχίστην ἐπ' αὐτοὺς ὄπλα κινεῖν· καὶ καταλέξαν- 2
 τες ἄσπίδα τρισχιλίαν καὶ ἵππον πεντακοσίαν ἐξέ-
 πέμψαν κατὰ γῆν τὸν στρατηγὸν Ἴππασον, ὀκνοῦντες
 ἐν ὥρᾳ χειμῶνος τὴν θάλατταν.

Ὁ δὲ ἐξορμηθεὶς ἀγροὺς μὲν οὐκ ἐλεηλάτει τῶν 2
 10 Μηθυμναίων οὐδὲ ἀγέλας καὶ κτήματα ἤρπαξε γεωρ-
 γῶν καὶ ποιμένων, ληστοῦ νομίζων ταῦτα ἔργα μᾶλ-
 λον ἢ στρατηγοῦ· ταχὺ δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν αὐτὴν [ἤγεν]
 ὡς ἐπιπεσούμενος ἀφρουρήτοις ταῖς πύλαις. Καὶ αὐ- 2
 τῷ σταδίου ὅσον ἑκατὸν ἀπέχοντι κῆρυξ ἀπαντᾶ
 15 σπονδὰς κομίζων. Οἱ γὰρ Μηθυμναῖοι μαθόντες 3
 παρὰ τῶν ἐαλωκότων ὡς οὐδὲν ἴσασι Μυτιληναῖοι τῶν
 γεγενημένων, ἀλλὰ γεωργοὶ καὶ ποιμένες ὑβρίζοντας
 τοὺς νεανίσκους ταῦτα ἔδρασαν, μετεγίνωσκον μὲν
 ὀξύτερα τολμήσαντες εἰς γείτονα πόλιν ἢ σωφρονέστε-
 20 ρα, σπουδὴν δὲ εἶχον ἀποδόντες πᾶσαν τὴν ἄρπαγὴν
 ἀδεῶς ἐπιμίγνυσθαι καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν.
 Τὸν μὲν οὖν κήρυκα τοῖς Μυτιληναίοις ὁ Ἴππασος 4
 ἀποστέλλει, καίτοιγε αὐτοκράτωρ στρατηγὸς κεχειρο-
 τουνημένος· αὐτὸς δὲ τῆς Μηθύμνης ὅσον ἀπὸ δέκα
 25 σταδίων στρατόπεδον βαλόμενος τὰς ἐκ τῆς πόλεως
 ἐντολὰς ἀνέμενε. Καὶ δύο διαγενομένων ἡμερῶν 5
 ἐλθὼν ὁ ἄγγελος τὴν τε ἄρπαγὴν ἐκέλευσε κομίσασθαι
 καὶ ἀδικήσαντα μηδὲν ἀναχωρεῖν οἴκαδε· πολέμου
 γὰρ καὶ εἰρήνης ἐν αἰρέσει γενόμενοι, τὴν εἰρήνην
 30 εὗρισκον κερδαλεωτέραν.

3 Ὁ μὲν δὴ Μηθυμναίων καὶ Μυτιληναίων πόλε-
 μος ἀδόκητον λαβὼν ἀρχὴν καὶ τέλος οὕτω διελύθη.
 Γίνεται δὲ χειμῶν Δάφνιδι καὶ Χλόῃ τοῦ πολέμου
 πικρότερος· ἐξαίφνης γὰρ περιπεσοῦσα χιῶν πολλή
 πάσας μὲν ἀπέκλεισε τὰς ὁδοὺς, πάντας δὲ κατέ- 5
 2 κλεισε τοὺς γεωργούς. Λάβροι μὲν οἱ χεῖμαρροι κατ-
 ἔρρεον, ἐπεπήγει δὲ κρύσταλλος· τὰ δένδρα ἐφίκει
 κατεσκελετευμένοις· ἡ γῆ πᾶσα ἀφανῆς ἦν ὅτι μὴ
 3 περὶ πηγὰς ποῦ καὶ ρεύματα. Οὕτ' οὖν ἀγέλην τις ἐς
 νομὴν ἦγεν οὔτε αὐτὸς προῆει τῶν θυρῶν, ἀλλὰ πῦρ 10
 κτύσαντες μέγα περὶ ὧδὰς ἀλεκτρούων οἱ μὲν λί-
 νον ἔστρεφον, οἱ δὲ αἰγῶν τρίχας ἔπλεκον, οἱ δὲ
 4 πάγας ὀρνίθων ἐσοφίζοντο. Τότε βοῶν ἐπὶ φάτναις
 φροντὶς ἦν ἄχυρον ἐσθιόντων, αἰγῶν καὶ προβάτων
 ἐν τοῖς σηκοῖς φυλλάδας, ὑῶν ἐν τοῖς συφείοις ἄκυ- 15
 λον καὶ βαλάνους.

4 Ἀναγκαίως οὖν οἰκουρίας ἐπεχούσης ἅπαντας οἱ
 μὲν ἄλλοι γεωργοὶ καὶ νομεῖς ἔχαιρον πόνων τε ἀπηλ-
 λαγμένοι πρὸς ὀλίγον καὶ τροφὰς ἐωθινὰς ἐσθιόντες
 καὶ καθεύδοντες μακρὸν ὕπνον, ὥστε αὐτοῖς τὸν 20
 χειμῶνα δοκεῖν καὶ θέρους καὶ μετοπώρου καὶ ἦρος
 2 αὐτοῦ γλυκύτερον. Χλόη δὲ καὶ Δάφνις ἐν μνήμῃ
 γενόμενοι τῶν καταλειφθέντων τερπνῶν, ὡς ἐφίλουν,
 ὡς περιέβαλλον, ὡς ἅμα τὴν τροφὴν προσεφέρουτο, νύ-
 κτας τε ἀγρύπνους διῆγον καὶ λυπηρὰς καὶ τὴν ἠρινην 25
 3 ὄραν ἀνέμενον ἐκ θανάτου παλιγγενεσίαν. Ἐλύπει
 δὲ αὐτοὺς ἡ πῆρα τις ἐλθοῦσα εἰς χεῖρας, ἐξ ἧς συν-
 ἡσθιον, ἡ γαυλὸς ὀφθείς, ἐξ οὗ συνέπιον, ἡ σύριγξ
 4 ἀμελῶς ἐρριμμένη, δῶρον ἐρωτικὸν γεγεννημένη. Εὐ-
 χοντο δὲ ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ καὶ τούτων αὐ- 30
 τοὺς ἐκλύσασθαι τῶν κακῶν καὶ δεῖξαι ποτε αὐτοῖς
 καὶ ταῖς ἀγέλαις ἥλιον· ἅμα τε εὐχόμενοι τέχνην ἐξή-

τουν, δι' ἧς ἀλλήλους θεάσονται. Ἡ μὲν δὴ Χλόη 5
 δεινῶς ἄπορος ἦν καὶ ἀμήχανος· αἰεὶ γὰρ αὐτῇ συνῆν
 ἢ δοκοῦσα μήτηρ ἔριά τε ξαίνειν διδάσκουσα καὶ
 ἀτράκτους στρέφειν καὶ γάμου μνημονεύουσα· ὁ δὲ
 5 Δάφνις, οἷα σχολὴν ἄγων καὶ συνετώτερος κόρης,
 τοιούνδε σόφισμα εὔρεν ἐς θεῶν τῆς Χλόης.

Πρὸ τῆς αὐλῆς τοῦ Δρύαντος, ὑπ' αὐτῇ τῇ 5
 αὐλῇ, μυρρίναι μεγάλαι δύο καὶ κιττὸς ἐπεφύκει· αἱ
 μυρρίναι πλησίον ἀλλήλων, ὁ κιττὸς ἀμφοτέρων μέ-
 10 σος, ὥστε ἐφ' ἑκατέραν διαθεῖς τοὺς ἀκρεμόνας ὡς
 ἄμπελος ἄντρου σχῆμα διὰ τῶν φύλλων ἐπαλλαττόν-
 των ἐποίει· καὶ ὁ κόρυμβος πολὺς καὶ μέγας ὅσος
 βότρους κλημάτων ἐξεκρέματο. Ἦν οὖν πολὺ πλῆθος 2
 περὶ αὐτὸν τῶν χειμερινῶν ὀρνίθων ἀπορία τῆς ἕξω
 15 τροφῆς· πολὺς μὲν κόψιχος, πολλὴ δὲ κίχλη, καὶ φάτ-
 ται καὶ ψᾶρες καὶ ὅσον ἄλλο κιττοφάγον πτερόν. Τού- 3
 των τῶν ὀρνίθων ἐπὶ προφάσει θήρας ἐξώρμησεν ὁ
 Δάφνις, ἐμπλήσας μὲν τὴν πῆραν ὀψημάτων μεμελι-
 τωμένων, κομίζων δὲ ἐς πίστιν ἰξὸν καὶ βρόχους.
 20 Τὸ μὲν οὖν μεταξὺ σταδίων ἦν οὐ πλέον δέκα· οὐ- 4
 πω δὲ ἢ χιῶν λελυμένη πολὺν αὐτῷ κάματον παρ-
 ἔσχεν· ἔρωτι δὲ ἄρα πάντα βάσιμα καὶ πῦρ καὶ ὕδωρ
 καὶ Σκυθικὴ χιῶν.

Δρόμῳ οὖν πρὸς τὴν αὐλὴν ἔρχεται καὶ ἀποσει- 6
 25 σάμενος τῶν σκελῶν τὴν χιόνα τοὺς τε βρόχους
 ἔστησε καὶ τὸν ἰξὸν ῥάβδοις μακραῖς ἐπήλειψε· καὶ
 ἐκαθέζετο τὸ ἐντεῦθεν ὀρνίθας καὶ τὴν Χλόην μερι-
 μνῶν. Ἄλλ' ὀρνίθες μὲν καὶ ἦκον πολλοὶ καὶ ἐλήφθη- 2
 σαν ἱκανοί, ὥστε πράγματα μυρία ἔσχε συλλέγων αὐ-
 30 τοὺς καὶ ἀποκτινυὺς καὶ ἀποδύων τὰ πτερά· τῆς δὲ αὐ-
 λῆς προῆλθεν οὐδεὶς, οὐκ ἀνὴρ, οὐ γύναιον, οὐ κατοι-
 κίδιος ὄρνις, ἀλλὰ πάντες τῷ πυρὶ παραμένοντες ἔνδον

- κατεκέκλειντο, ὥστε πάνυ ἤπορεῖτο ὁ Δάφνις ὡς οὐκ
 [ἐπ'] αἰσίοις ὄρνισιν ἐλθῶν· καὶ ἐτόλμα πρόφασιν
 σκηψάμενος ὄσασθαι διὰ θυρῶν καὶ ἐξήτει πρὸς αὐ-
 3 τὸν ὅ τι λεχθῆναι πιθανώτατον. "Πῦρ ἐναυσόμενος
 ἦλθον." "Μὴ γὰρ οὐκ ἦσαν ἀπὸ σταδίου γείτονες;" 5
 "Ἄρτους αἰτησόμενος ἦκον." "Ἄλλ' ἢ πήρα μεστὴ τρο-
 φῆς." "Οἴνου δέομαι." "Καὶ μὴν χθῆς καὶ πρῶην ἐτρού-
 γησας." "Λύκος με ἐδίωκε." "Καὶ ποῦ τὰ ἔχνη τοῦ λύ-
 κου;" "Θηράσων ἀφικόμην τοὺς ὄρνιθας." "Τί οὖν
 4 θηράσας οὐκ ἄπει;" "Χλόην θεάσασθαι βούλομαι." 10
 Πατρὶ δὲ τίς καὶ μητρὶ παρθένου τοῦτο ὁμολογεῖ;
 Πταίων δὴ πανταχοῦ "ἄλλ' οὐδὲν" [ἔφη] "τούτων
 ἀπάντων ἀνύποπτον." "Ἀμεινον ἄρα σιγαῦν· Χλόην δὲ
 ἦρος ὄψομαι, ἐπεὶ μὴ εἴμαρτο, ὡς ἔοικε, χειμῶνός με
 5 ταύτην ἰδεῖν." Τοιαῦτα δὴ τινα διανοηθεῖς καὶ σιωπῆ 15
 τὰ θηραθέντα συλλαβῶν ὥρμητο ἀπιέναι· καὶ ὥσπερ
 αὐτὸν οἰκτείραντος τοῦ Ἑρωτος τάδε γίνεται.
- 7 Περὶ τράπεζαν εἶχον οἱ ἀμφὶ τὸν Δρύαντα· κρέα
 διηρεῖτο, ἄρτοι παρετίθεντο, κρατῆρ ἐκίρνατο. Εἷς
 δὴ κύων τῶν προβατευτικῶν ἀμέλειαν φυλάξας, 20
 2 κρέας ἀρπάσας ἔφυγε διὰ θυρῶν. Ἀλγήσας ὁ Δρύας
 (καὶ γὰρ ἦν ἐκείνου μοῖρα) ξύλον ἀράμενος ἐδίωκε
 κατ' ἔχνος ὥσπερ κύων· διώκων δὲ κατὰ τὸν κιττὸν
 γενόμενος ὄρᾳ τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς
 3 ὤμους τὴν ἄγραν καὶ ἀποσοβεῖν ἐγνωκότα. Κρέως 25
 μὲν οὖν καὶ κυνὸς αὐτίκα ἐπελάθετο, μέγα δὲ βοήσας
 "χαῖρε, ὦ παῖ" περιεπλέκετο καὶ κατεφίλει καὶ ἦγεν
 ἔσω λαβόμενος. Μικροῦ μὲν οὖν ἰδόντες ἀλλήλους
 εἰς τὴν γῆν κατερρύησαν· μεῖναι δὲ καρτερήσαντες
 ὀρθοὶ προσηγόρευσάν τε καὶ κατεφίλησαν· καὶ τοῦτο 30
 οἶονεὶ ἔρρισμα αὐτοῖς τοῦ μὴ πεσεῖν ἐγένετο.
- 8 Τυχῶν οὖν ὁ Δάφνις παρ' ἐλπίδας καὶ φιλήματος

καὶ Χλόης τοῦ τε πυρὸς ἐκαθέσθη πλησίον καὶ ἐπὶ
 τὴν τράπεζαν ἀπὸ τῶν ὤμων τὰς φάττας ἀπεφορτί-
 σατο καὶ τοὺς κοψίχους, καὶ διηγείτο πῶς ἀσχάλλων
 πρὸς τὴν οἰκουρίαν ὤρμησε πρὸς ἄγραν, καὶ ὅπως τὰ
 5 μὲν αὐτῶν βρόχοις τὰ δὲ ἰξῶ λάβοι τῶν μύρτων καὶ
 τοῦ κιττοῦ γλιχόμενα. Οἱ δὲ ἐπήνουν τὸ ἐνεργὸν καὶ 2
 ἐκέλευον ἐσθίειν ὧν ὁ κύων κατέλιπεν, ἐκέλευον δὲ
 καὶ τῇ Χλόῃ πιεῖν ἐγγέαι. Καὶ ἡ χαίρουσα τοῖς τε ἄλ-
 λοις ὤρεξε καὶ Δάφνιδι μετὰ τοὺς ἄλλους· ἐσκήπτετο
 10 γὰρ ὀργίξεσθαι, διότι ἐλθὼν ἔμελλεν ἀποτρέχειν οὐκ
 ἰδῶν· ὅμως μέντοι πρὶν προσενεγκεῖν ἀπέπιεν, εἶθ’
 οὕτως ἔδωκεν. Ὁ δέ, καίτοι διψῶν, βραδέως ἔπινε,
 παρέχων ἑαυτῷ διὰ τῆς βραδυτῆτος μακροτέραν ἡδο-
 νήν.

15 Ἡ μὲν δὴ τράπεζα ταχέως ἐγένετο κενὴ ἄρτων καὶ 9
 κρεῶν· καθήμενοι δὲ περὶ τῆς Μυρτάλης καὶ τοῦ
 Λάμωνος ἐπυνθάνοντο καὶ εὐδαιμόνιζον αὐτοὺς τοιού-
 του γηροτρόφου εὐτυχήσαντας. Καὶ τοῖς ἐπαίνοις μὲν 2
 ἤδετο Χλόης ἀκροωμένης· ὅτε δὲ κατεῖχον αὐτόν, ὡς
 — 20 θύσοντες Διονύσῳ τῆς ἐπιούσης ἡμέρας, μικροῦ δεῖν
 ὑφ’ ἡδονῆς ἐκείνους ἀντὶ τοῦ Διονύσου προσεκύνη-
 σεν. Αὐτίκα οὖν ἐκ τῆς πήρας προουκόμιζε μελιτώματα 3
 πολλὰ καὶ τοὺς θηραθέντας δὲ τῶν ὀρνίθων· καὶ τού-
 τους ἐς τράπεζαν νυκτερινὴν ἠντρέπιζον. Δεύτερος
 25 κρατῆρ ἴστατο καὶ δεῦτερον πῦρ ἀνεκάετο. Καὶ ταχὺ 4
 μάλα νυκτὸς γενομένης, δευτέρας τραπέζης ἐνεφο-
 ροῦντο, μεθ’ ἣν τὰ μὲν μυθολογήσαντες τὰ δὲ ἄσαν-
 τες εἰς ὕπνον ἐχώρουν, Χλόη μετὰ τῆς μητρὸς, Δρύας
 ἅμα Δάφνιδι. Χλόη μὲν οὖν οὐδὲν χρηστὸν ἦν ὅτι μὴ 5
 30 τῆς ἐπιούσης ἡμέρας ὀφθησόμενος ὁ Δάφνις· Δάφνις
 δὲ κενὴν τέρψιν ἐτέρπετο· τερπνὸν γὰρ ἐνόμιζε καὶ
 πατρὶ συγκοιμηθῆναι Χλόης· ὥστε καὶ περιέβαλλεν

αὐτὸν καὶ κατεφίλει πολλάκις, ταῦτα πάντα ποιεῖν
Χλόην ὄνειροπολούμενος.

- 10 Ὡς δὲ ἐγένετο ἡμέρα, κρύος μὲν ἦν ἐξαίσιον καὶ
αὔρα βόρειος ἀπέκαε πάντα. Οἱ δὲ ἀναστάντες θύουσι
τῷ Διονύσῳ κριὸν ἐνιαύσιον καὶ πῦρ ἀνακαύσαντες 5
2 μέγα παρεσκευάζοντο τροφήν. Τῆς οὖν Νάπης ἀρτο-
ποιούσης καὶ τοῦ Δρύαντος τὸν κριὸν ἔψοντος, σχο-
λῆς ὁ Δάφνις καὶ ἡ Χλόη λαβόμενοι προῆλθον τῆς
αὐλῆς ἵνα ὁ κιττός· καὶ πάλιν βρόχους στήσαντες καὶ
ἰξὸν ἐπαλείψαντες ἐθήρων πλήθος οὐκ ὀλίγον ὀρνί- 10
3 θων. Ἦν δ' αὐτοῖς καὶ φιλημάτων ἀπόλαυσις συνε-
χῆς καὶ λόγων ὁμιλία τερπνὴ. “Διὰ σὲ ἦλθον, Χλόη.”
“Οἶδα, Δάφνι.” “Διὰ σὲ ἀπολλύω τοὺς ἀθλίους κοψί-
χους.” “Τί οὖν σοι γένωμαι;” “Μέμνησόμου.” “Μνη-
μονεύω, νῆ τὰς Νύμφας, ἃς ὄμοσά ποτε εἰς ἐκεῖνο 15
τὸ ἄντρον **, εἰς ὃ ἤξομεν εὐθύς, ἂν ἡ χιὼν τακῆ.”
4 “Ἀλλὰ πολλή ἐστι, Χλόη, καὶ δέδοικα μὴ ἐγὼ πρὸ
ταύτης τακῶ.” “Θάρρει, Δάφνι, θερμός ἐστιν ὁ
ἥλιος.” “Εἰ γὰρ οὕτως γένοιτο, Χλόη, θερμός, ὡς
τὸ κᾶον πῦρ τὴν καρδίαν τὴν ἐμήν.” “Παίζεις ἀπα- 20
τῶν με.” “Οὐ μὰ τὰς αἴγας, ἃς σύ με ἐκέλευες ὀμνύειν.”
11 Τοιαῦτα ἀντιφωνήσασα πρὸς τὸν Δάφνιν ἡ Χλόη
καθάπερ ἠχώ, καλούντων αὐτοὺς τῶν περὶ τὴν Νά-
πην εἰσέδραμον, πολὺ περιττοτέραν τῆς χθιζῆς θήραν
κομίζοντες· καὶ ἀπαρξάμενοι τῷ Διονύσῳ κρατῆρος 25
2 ἥσθιον κιττῶ τὰς κεφαλὰς ἐστεφανωμένοι. Καὶ ἐπεὶ
καιρὸς ἦν, λακκάσαντες καὶ εὐάσαντες προύπεμπον
τὸν Δάφνιν, πλήσαντες αὐτοῦ τὴν πήραν κρεῶν καὶ
ἄρτων. Ἐδωκαν δὲ καὶ τὰς φάττας καὶ τὰς κίχλας Λά-
μωνι καὶ Μυρτάλῃ κομίζειν, ὡς αὐτοὶ θηράσοντες 30
ἄλλας, ἔστ' ἂν ὁ χειμὼν μένη καὶ ὁ κιττός μὴ λείπη.
3 Ὁ δὲ ἀπήει, φιλήσας αὐτοὺς προτέρους Χλόης, ἵνα

τὸ ἐκείνης φίλημα καθαρὸν μείνη. Καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ἤλθεν ὁδοὺς ἐπ' ἄλλαις τέχναις, ὥστε μὴ παντάπασιν αὐτοῖς γενέσθαι τὸν χειμῶνα ἀνέραστον.

Ἦδη δὲ ἦρος ἀρχομένου καὶ τῆς μὲν χιόνος λυο- 12
 5 μένης, τῆς δὲ γῆς γυμνουμένης καὶ τῆς πόας ὑπαν-
 θούσης οἷ τε ἄλλοι νομεῖς ἦγον τὰς ἀγέλας εἰς νομὴν
 καὶ πρὸ τῶν ἄλλων Χλόη καὶ Δάφνις, οἷα μείζονι δου-
 λεύοντες ποιμένι. Εὐθύς οὖν δρόμος ἦν ἐπὶ τὰς Νύμ- 2
 φας καὶ τὸ ἄντρον, ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν Πᾶνα καὶ τὴν
 10 πίτυν, εἶτα ἐπὶ τὴν δρυῖν, ὑφ' ἣν καθίζοντες καὶ τὰς
 ἀγέλας ἔνεμον καὶ ἀλλήλους κατεφίλου. Ἀνεξήτη-
 σαν δὲ καὶ ἄνθη στεφανῶσαι θέλοντες τοὺς θεοὺς·
 τὰ δὲ ἄρτι ὁ ζέφυρος τρέφων καὶ ὁ ἥλιος θερμαίνων
 ἐξῆγγεν· ὅμως δὲ εὐρέθη καὶ Ἰα καὶ νάρκισσος καὶ
 15 ἀναγαλλίς καὶ ὅσα ἦρος πρωτοφορήματα. Ἡ μὲν [οὖν] 3
 Χλόη καὶ ὁ Δάφνις ** ἀπὸ αἰγῶν καὶ ἀπὸ οἰῶν τινῶν
 γάλα νέον καὶ τοῦτο στεφανοῦντες τὰ ἀγάλματα κατέ-
 σπεισαν. Ἀπήρξαντο καὶ σύριγγος, καθάπερ τὰς ἀη- 4
 δόνας ἐς τὴν μουσικὴν ἐρεθίζοντες· αἱ δ' ὑπεφθέγγ-
 20 γοντο ἐν ταῖς λόχμαῖς καὶ τὸν Ἴτυν κατ' ὀλίγον ἠκρί-
 βουν, ὥσπερ ἀναμιμνησκόμεναι τῆς ῥόδῃς ἐκ μακροῦς
 σιωπῆς.

Ἐβληχῆσατό που καὶ ποιμνιον· ἐσκίρτησάν που 13
 καὶ ἄρνες καὶ ταῖς μητράσιν ὑποκλάσαντες τὴν θηλήν
 25 ἔσπασαν· τὰς δὲ μήπω τετοκυίας οἱ κριοὶ καταδιώ-
 κοντες καὶ κάτω στήσαντες ἔβαινον ἄλλος ἄλλην. Ἐγί- 2
 νοντο καὶ τράγων διώγματα καὶ ἐς τὰς αἰγας ἐρωτι-
 κώτερα πηδήματα, καὶ ἐμάχοντο περὶ τῶν αἰγῶν· καὶ
 ἕκαστος εἶχεν ἰδίας καὶ ἐφύλαττε μὴ τις αὐτὰς μοι-
 30 χεύσῃ λαθῶν. Καὶ γέροντας ὀρώντας ἐξώρμησεν [ἄν] 3

εἰς ἀφροδίτην τὰ τοιαῦτα θεάματα· οἱ δὲ καὶ νέοι καὶ σφριγῶντες καὶ πολὺν ἤδη χρόνον ἔρωτα ζητοῦντες ἐξεκάνοντο πρὸς τὰ ἀκούσματα καὶ ἐτήκοντο πρὸς τὰ θεάματα καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ περιττότερόν τι φι-
 4 λήματος καὶ περιβολῆς, μάλιστα δὲ ὁ Δάφνις. Οἷα 5
 γοῦν ἐνηβήσας τῇ κατὰ τὸν χειμῶνα οἰκουρίᾳ καὶ εὐ-
 σχολίᾳ πρὸς τε τὰ φιλήματα ὄργα καὶ πρὸς τὰς πε-
 ριβολὰς ἐσκιτάλιζε καὶ ἦν ἐς πᾶν ἔργον περιεργότερος
 καὶ θρασύτερος.

- 14 Ἦτει δὴ τὴν Χλόην χαρίσασθαι οἱ πᾶν ὅσον βού- 10
 λεται καὶ γυμνὴν γυμνῶ συγκατακλινῆναι μακρότε-
 ρον ἢ πρόσθεν εἰώθεσαν· τοῦτο γὰρ λείπειν τοῖς Φι-
 λητᾶ παιδεύμασιν, ἵνα δὴ γένηται τὸ μόνον ἔρωτα
 2 παῦνον φάρμακον. Τῆς δὲ πυνθανομένης τί πλέον
 ἐστὶ φιλήματος καὶ περιβολῆς καὶ αὐτῆς κατακλίσεως 15
 καὶ τί ἔγνωκε δρᾶσαι γυμνὸς γυμνῇ συγκατακλινεῖς,
 “τοῦτο” εἶπεν “ὁ οἱ κριοὶ ποιοῦσι τὰς οἷς καὶ οἱ τράγοι
 3 τὰς αἰγας. Ὅρᾳς ὡς μετὰ τοῦτο τὸ ἔργον οὔτε ἐκεῖναι
 φεύγουσιν ἔτι αὐτούς οὔτε ἐκεῖνοι κάμνουσι διώκον-
 τες, ἀλλ’ ὡσπερ κοινῆς λοιπὸν ἀπολαύσαντες ἡδονῆς 20
 συννέμονται; Γλυκύ τι, ὡς εἰκεν, ἐστὶ τὸ ἔργον καὶ
 4 νικᾷ τὸ ἔρωτος πικρόν.” “Εἶτα οὐχ ὄρᾳς, ὦ Δάφνι,
 τὰς αἰγας καὶ τοὺς τράγους καὶ τοὺς κριοὺς καὶ τὰς
 οἷς ὡς ὀρθοὶ μὲν ἐκεῖνοι δρῶσιν, ὀρθοὶ δὲ ἐκεῖναι πά-
 σχουσιν, οἱ μὲν ἐπιπηδήσαντες, αἱ δὲ κατανωτισάμε- 25
 ναι; Σὺ δέ με ἀξιοῖς συγκατακλινῆναι καὶ ταῦτα
 γυμνῆν; Καίτοιγε ἐκεῖναι πόσον ἐκδεδυμένης ἐμοῦ
 5 λασιώτεραι;” Πείθεται Δάφνις καὶ συγκατακλινεῖς
 αὐτῇ πολὺν χρόνον ἔκειτο καὶ οὐδὲν ὦν ἔνεκα ὄργα
 ποιεῖν ἐπιστάμενος ἀνίστησιν αὐτὴν καὶ κατόπιν πε- 30
 ριεφύετο μιμούμενος τοὺς τράγους. Πολὺ δὲ μᾶλλον

ἀπορηθεῖς, καθίσας ἔκλαεν εἰ καὶ κριῶν ἀμαθέστερος εἰς τὰ ἔρωτος ἔργα.

Ἦν δέ τις αὐτῷ γείτων, γεωργὸς γῆς ἰδίας, Χρῶ- 15
 μισ τοῦνομα, παρηβῶν ἤδη τὸ σῶμα. Τούτῳ γύναιον
 5 ἦν ἐπακτὸν ἐξ ἄστεος, νέον καὶ ὠραῖον καὶ ἀγροικίας
 ἀβρότερον· τούτῳ Λυκαίνιον ὄνομα ἦν. Αὕτη ἡ Λυ- 2
 καίνιον ὄρωσα τὸν Δάφνιν καθ' ἐκάστην ἡμέραν παρ-
 ελαύνοντα τὰς αἴγας ἔωθεν εἰς νομήν, νύκτωρ ἐκ
 νομῆς, ἐπεθύμησεν ἐραστὴν κτήσασθαι δώροις δε-
 10 λεάσασα. Καὶ δὴ ποτε λοχήσασα μόνον καὶ σύριγγα 3
 δῶρον ἔδωκε καὶ μέλι ἐν κηρίῳ καὶ πήραν ἐλάφου·
 εἶπεῖν δέ τι ὠκνεῖ, τὸν Χλόης ἔρωτα καταμαντευομένη·
 πάννυ γὰρ ἑώρα προσκείμενον αὐτὸν τῇ κόρῃ. Πρό- 4
 τερον μὲν οὖν ἐκ νευμάτων καὶ γέλωτος συνεβάλετο
 15 τοῦτο, τότε δὲ ἐξ ἐωθινοῦ σκηψαμένη πρὸς Χρῶμιν
 ὡς παρὰ τίκτουςαν ἄπεισι γείτονα κατόπιν τε αὐτοῖς
 παρηκολούθησε καὶ εἰς τινα λόχμην ἐγκρύψασα ἑαυ-
 τήν, ὡς μὴ βλέποιο, πάντα ἤκουσεν ὅσα εἶπον, πάντα
 εἶδεν ὅσα ἔπραξαν· οὐκ ἔλαθεν αὐτὴν οὐδὲ κλαύσας
 20 ὁ Δάφνις. Συναλγήσασα δὴ τοῖς ἀθλίοις καὶ καιρὸν 5
 ἤκειν νομίσασα διττόν, τὸν μὲν εἰς τὴν ἐκείνων σω-
 τηρίαν, τὸν δὲ εἰς τὴν ἑαυτῆς ἐπιθυμίαν, ἐπιτεχνᾶ-
 ταί τι τοιόνδε.

Τῆς ἐπιούσης ὡς πάλιν παρὰ τὴν γυναῖκα τὴν 16
 25 τίκτουςαν ἀπιούσα φανερώς ἐπὶ τὴν δρυῖν, ἐνθα ἕκαθ-
 ἔξοντο Δάφνις καὶ Χλόη, παραγίνεται καὶ ἀκριβῶς
 μιμησαμένη τὴν τεταραγμένην “σῶσόν με” εἶπε 2
 “Δάφνι, τὴν ἀθλίαν· ἐκ γὰρ μοι τῶν χηνῶν τῶν εἴκοσιν
 ἕνα τὸν κάλλιστον ἀετὸς ἤρπασε καὶ οἶα μέγα φορτίον
 30 ἀράμενος οὐκ ἐδυνήθη μετέωρος ἐπὶ τὴν συνήθη τὴν
 ὑψηλὴν κομίσαι ἐκείνην πέτραν, ἀλλ' εἰς τήνδε τὴν ὕλην
 τὴν ταπεινὴν ἔχων κατέπεσε. Σὺ τοίνυν, πρὸς τῶν 3

Νυμφῶν καὶ τοῦ Πανὸς ἐκείνου, συνεισελθὼν εἰς τὴν ὕλην (μόνη γὰρ δέδοικα) σῶσόν μοι τὸν χῆνα, μηδὲ
 4 περιόδῃς ἀτελῆ μοι τὸν ἀριθμὸν γενόμενον. Τάχα δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἀετὸν ἀποκτενεῖς καὶ οὐκέτι πολλοὺς ὑμῶν ἄρνας καὶ ἐρίφους ἀρπάσει. Τὴν δὲ ἀγέλην τέως 5 φρουρήσει Χλόη· πάντως αὐτὴν ἴσασιν αἱ αἴγες αἰ σοι συννέμουσαν.”

17 Οὐδὲν τῶν μελλόντων ὑποπτεύσας ὁ Δάφνις εὐ-
 θὺς ἀνίσταται καὶ ἀράμενος τὴν καλαύροπα κατόπιν ἠκολούθει τῇ Λυκαινίῳ· ἡ δὲ ἠγεῖτο ὡς μακροτάτω 10 τῆς Χλόης. Καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὸ πυκνότατον ἐγένοντο, πηγῆς πλησίον καθίσει κελεύσασα αὐτὸν “ ἐρᾶς ” εἶπε “ Δάφνι, Χλόης· τοῦτο ἔμαθον ἐγὼ νύκτωρ παρὰ τῶν
 2 Νυμφῶν. Δι’ ὄνειρατος ἐμοὶ τὰ χθιζά σου διηγήσαντο δάκρυα καὶ ἐκέλευσάν σε σῶσαι διδαξαμένην τὰ ἔρω- 15 τος ἔργα. Τὰ δ’ ἐστὶν οὐ φιλήματα καὶ περιβολαὶ καὶ οἷα δρωῶσι κριοὶ καὶ τράγοι· ἄλλα ταῦτα πηδήματα καὶ τῶν ἐκεῖ γλυκύτερα· πρόσεστι γὰρ αὐτοῖς χρόνος
 3 μακροτέρας ἡδονῆς. Εἰ δὴ σοι φίλον ἀπηλλάχθαι κα- κῶν καὶ ἐν πείρᾳ γενέσθαι [τῶν] ζητουμένων τερ- 20 πνῶν, ἴθι, παραδίδου μοι τερπνὸν σαυτὸν μαθητὴν· ἐγὼ δὲ χαριζομένη ταῖς Νύμφαις ἐκεῖνα διδάξω.”

18 Οὐκ ἐκαρτέρησεν ὁ Δάφνις ὑφ’ ἡδονῆς, ἀλλ’ ἄτε ἄγροικος καὶ αἰπόλος καὶ ἐρῶν καὶ νέος, πρὸ τῶν πο-
 δῶν καταπεσὼν τὴν Λυκαίνιον ἰκέτευεν ὅτι τάχιστα 25 διδάξαι τὴν τέχνην, δι’ ἧς ὁ βούλεται δράσει Χλόην·
 2 καὶ ὥσπερ τι μέγα καὶ θεόπεμπτον ἀληθῶς μέλλων διδάσκεσθαι καὶ ἔριφον αὐτῇ σηκίτην δώσειν ἐπηγ-
 γείλατο καὶ τυροὺς ἀπαλοὺς πρωτορρύτου γάλακτος
 3 καὶ τὴν αἶγα αὐτήν. Εὐροῦσα δὲ ἡ Λυκαίνιον αἰπο- 30 λικὴν ἀφθονίαν, οἷαν οὐ προσεδόκησεν, ἤρχετο παι-
 δεύειν τὸν Δάφνιν τοῦτον τὸν τρόπον. Ἐκέλευσεν

αὐτὸν καθίσει πλησίον αὐτῆς, ὡς εἶχε, καὶ φιλήματα φιλεῖν οἷα εἰώθει καὶ ὅσα, καὶ φιλοῦντα ἅμα περιβάλλειν καὶ κατακλίνεσθαι χαμαί. Ὡς δὲ ἐκαθέσθη 4 καὶ ἐφίλησε καὶ κατεκλίνη, μαθοῦσα ἐνεργεῖν δυνάμενον καὶ σφριγῶντα, ἀπὸ μὲν τῆς ἐπὶ πλευρὰν κατακλίσεως ἀνίστησιν, αὐτὴν δὲ ὑποστορέσασα ἐντέχνως ἐς τὴν τέως ζητουμένην ὁδὸν ἤγε. Τὸ δὲ ἐντεῦθεν οὐδὲν περιειργάζετο ξένον· αὐτὴ γὰρ ἡ φύσις λοιπὸν ἐπαίδευσε τὸ πρακτέον.

10 Τελεσθείσης δὲ τῆς ἐρωτικῆς παιδαγωγίας ὁ μὲν 19 Δάφνις ἔτι ποιμενικὴν γνώμην ἔχων ὠρμητο τρέχειν ἐπὶ τὴν Χλόην καὶ ὅσα ἐπεπαίδευτο δρᾶν αὐτίκα, καθάπερ δεδοικῶς μὴ βραδύνας ἐπιλάθοιτο· ἡ δὲ Λυκαίνιον κατασχοῦσα αὐτὸν ἔλεξεν ὧδε " ἔτι καὶ ταῦτα 15 σε δεῖ μαθεῖν, Δάφνι. Ἐγὼ γυνὴ τυγχάνουσα πέπονθα νῦν οὐδέν· πάλαι γὰρ με ταῦτα ἀνὴρ ἄλλος ἐπαίδευσε, μισθὸν τὴν παρθενίαν λαβών· Χλόη δὲ συμπαλαίουσά σοι ταύτην τὴν πάλην καὶ οἰμώζεται καὶ κλαύσεται καὶ αἵματι ρεύσεται πολλῶ καθάπερ 20 πεφονευμένη. Ἀλλὰ σὺ τὸ αἶμα μὴ φοβηθῆς, ἀλλ' 3 ἠνίκα ἂν πείσης αὐτὴν σοι παρασχεῖν, ἄγαγε αὐτὴν εἰς τοῦτο τὸ χωρίον, ἵνα, κἂν βοήσῃ, μηδεὶς ἀκούσῃ, κἂν δακρύσῃ, μηδεὶς ἴδῃ, κἂν αἵμαχθῇ, λούσῃται τῇ πηγῇ· καὶ μέμνησο ὅτι σε ἄνδρα ἐγὼ πρὸ Χλόης πε- 25 ποίηκα."

Ἡ μὲν οὖν Λυκαίνιον τοσαῦτα ὑποθεμένη κατ' 20 ἄλλο μέρος τῆς ὕλης ἀπῆλθεν, ὡς ἔτι ζητοῦσα τὸν χῆνα· ὁ δὲ Δάφνις εἰς λογισμὸν ἄγων τὰ εἰρημένα, τῆς μὲν πρότερον ὁρμῆς ἀπήλλακτο, διοχλεῖν δὲ τῇ 30 Χλόη περιττότερον ὄκνει φιλήματος καὶ περιβολῆς, μήτε βοῆσαι θέλων αὐτὴν ὡς πρὸς πολέμιον, μήτε δακρῦσαι ὡς ἀλγοῦσαν, μήτε αἵμαχθῆναι καθάπερ πε- 2

- φρονευμένην· ἄρτιμαθῆς γὰρ ὢν ἐδεδοίκει τὸ αἶμα
καὶ ἐνόμιζεν ὅτι ἄρα ἐκ μόνου τραύματος αἶμα γίνε-
ται. Γνοὺς δὲ τὰ συνήθη τέρπεσθαι μετ' αὐτῆς ἐξέβη
τῆς ὕλης· καὶ ἐλθὼν ἵνα ἐκάθητο στεφανίσκον ἰων
πλέκουσα, τὸν τε χῆνα τῶν τοῦ ἀετοῦ ὀνύχων ἐψεύ- 5
σατο ἐξαρπάσαι καὶ περιφύς ἐφίλησεν, οἶον ἐν τῇ
3 τέρψει Λυκαίνιον· τοῦτο γὰρ ἐξῆν ὡς ἀκίνδυνον· ἡ
δὲ τὸν στέφανον ἐφήρμοσεν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ καὶ τὴν
κόμην ἐφίλησεν ὡς τῶν ἰων κρείττονα. Κάκ τῆς πῆ-
ρας προκομίσασα παλάθης μοῖραν καὶ ἄρτους τινὰς 10
ἔδωκε φαγεῖν· καὶ ἐσθίουτος ἀπὸ τοῦ στόματος ἤρ-
παξε καὶ οὕτως ἤσθιεν ὥσπερ νεοττὸς ὄρνιθος.
- 21 Ἐσθιόντων δὲ αὐτῶν καὶ περιττότερα φιλοῦντων
ὢν ἤσθιον, ναῦς ἀλιέων ὠφθη παραπλεύουσα. Ἄνε-
μος μὲν οὐκ ἦν, γαλήνη δὲ ἦν καὶ ἐρέττειν ἐδόκει. 15
Καὶ ἤρεττον ἐρρωμένως· ἠπείγοντο γὰρ νεαλεῖς ἰχθῦς
2 εἰς τὴν πόλιν διασώσασθαι τῶν τινι πλουσίων. Οἶον
οὖν εἰώθασι ναῦται δρᾶν ἐς καμάτων ἀμέλειαν, τοῦτο
κάκεινοι δρῶντες τὰς κώπας ἀνέφερον. Εἰς μὲν αὐ-
τοῖς κελευστῆς ναυτικὰς ἤδεν ὠδὰς, οἱ δὲ λοιποὶ κα- 20
θάπερ χορὸς ὁμοφώνως κατὰ καιρὸν τῇ ἐκείνου φωνῇ
3 ἐβόων. Ἡνίκ' οὖν ἐν ἀναπεπταμένη τῇ θαλάττῃ ταῦτα
ἔπραττον, ἠφανίζετο ἡ βοή χεομένης τῆς φωνῆς εἰς
πολὺν ἀέρα· ἐπεὶ δὲ ἄκρα τινὶ ὑποδραμόντες εἰς κόλ-
πον μηνοειδῆ καὶ κοῖλον εἰσήλασαν, μείζων μὲν 25
ἠκούετο βοή, σαφῆ δὲ ἐξέπιπτεν εἰς τὴν γῆν τὰ τῶν
4 κελευστῶν ἄσματα. Κοῖλος γὰρ τῷ πεδίῳ αὐλῶν ὑπο-
κείμενος καὶ τὸν ἦχον εἰς αὐτὸν ὡς ὄργανον δεχόμε-
νος πάντων τῶν φθεγγομένων μιμητὴν φωνὴν ἀπε-
δίδου, ἰδίᾳ μὲν τῶν κωπῶν τὸν ἦχον, ἰδίᾳ δὲ τὴν 30
φωνὴν τῶν ναυτῶν· καὶ ἐγίνετο ἄκουσμα τερπνόν.

Φθανούσης γὰρ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάττης φωνῆς, ἢ ἐκ 5
τῆς γῆς φωνὴ τοσοῦτον ἐπαύετο βράδιον, ὅσον ἤρξατο.

Ὁ μὲν οὖν Δάφνις εἰδὼς τὸ πραττόμενον μόνῃ 22
τῇ θαλάττῃ προσεῖχε καὶ ἐτέρπετο τῇ νηὶ παρατρε-
5 χούσῃ τὸ πεδίον θᾶττον πτεροῦ καὶ ἐπειράτό τινα δια-
σώσασθαι τῶν ἄσμάτων, ὡς γένοιτο τῆς σύριγγος
μέλη· ἢ δὲ Χλόη τότε πρῶτον πειρωμένη τῆς καλου- 2
μένης ἠχοῦς ποτὲ μὲν εἰς τὴν θάλατταν ἀπέβλεπε,
τῶν ναυτῶν κελευόντων, ποτὲ δὲ εἰς τὴν ὕλην ἐπε-
10 στρέφετο, ζητοῦσα τοὺς ἀντιφωνοῦντας. Καὶ ἐπεὶ 3
παραπλευσάντων ἦν κἂν τῷ αὐλῶνι σιγῇ, ἐπυνθά-
νετο τοῦ Δάφνιδος, εἰ καὶ ὀπίσω τῆς ἄκρας ἐστὶ θά-
λαττα καὶ ναῦς ἄλλη παρέπλει καὶ ἄλλοι ναῦται τὰ
αὐτὰ ἤδον καὶ ἅμα πάντες σιωπῶσι. Γελάσας οὖν ὁ 4
15 Δάφνις ἠδὺ καὶ φιλήσας ἠδῖον φίλημα καὶ τὸν τῶν
ἴων στέφανον ἐκείνῃ περιθελὶς ἤρξατο αὐτῇ μυθολο-
γεῖν τὸν μῦθον τῆς Ἠχοῦς, αἰτήσας, εἰ διδάξειε, μι-
σθὸν παρ' αὐτῆς ἄλλα φιλήματα δέκα.

“Νυμφῶν, ὧ κόρη, πολὺ γένος, Μελίαι καὶ 23
20 Δρυάδες καὶ Ἐλειοὶ· πᾶσαι καλάί, πᾶσαι μουσικαί.
Καὶ μιᾶς τούτων θυγάτηρ Ἠχὼ γίνεται, θυγητὴ μὲν
ὡς ἐκ πατρὸς θυητοῦ, καλὴ δὲ ὡς ἐκ μητρὸς καλῆς.
Τρέφεται μὲν ὑπὸ Νυμφῶν, παιδεύεται δὲ ὑπὸ Μου- 2
σῶν συρίττειν, αὐλεῖν, τὰ πρὸς λύραν, τὰ πρὸς κι-
25 θάραν, πᾶσαν ᾠδὴν, ὥστε καὶ παρθενίας εἰς ἄνθος
ἀκμάσασα ταῖς Νύμφαις συνεχόρευε, ταῖς Μούσαις
συνῆδεν· ἄρρενας δὲ ἔφευγε πάντας, καὶ ἀνθρώπους
καὶ θεοὺς, φιλοῦσα τὴν παρθενίαν. Ὁ Πᾶν ὀργίζεται 3
τῇ κόρῃ, τῆς μουσικῆς φθονῶν, τοῦ κάλλους μὴ τυ-
30 χῶν, καὶ μανίαν ἐμβάλλει τοῖς ποιμέσι καὶ τοῖς αἰπό-
λοις. Οἱ δὲ ὥσπερ κύνες ἢ λύκοι διασπῶσιν αὐτὴν
καὶ ῥίπτουσιν εἰς πᾶσαν γῆν ἔτι ἄδοντα τὰ μέλη. Καὶ 4

τὰ μέλη Γῆ χαριζομένη Νύμφαις ἔκρουσε πάντα. Καὶ ἐτήρησε τὴν μουσικὴν καὶ γνῶμη Μουσῶν ἀφίησι φωνὴν καὶ μιμεῖται πάντα, καθάπερ τότε ἡ κόρη, θεοῦς, ἀνθρώπους, ὄργανα, θηρία· μιμεῖται καὶ 5 αὐτὸν συρίττοντα τὸν Πᾶνα. Ὁ δὲ ἀκούσας ἀναπηδᾷ 5 καὶ διώκει κατὰ τῶν ὄρῶν, οὐκ ἐρῶν τυχεῖν ἄλλ' ἢ τοῦ μαθεῖν, τίς ἐστὶν ὁ λανθάνων μαθητής.”

Ταῦτα μυθολογήσαντα τὸν Δάφνιν οὐδέκα μόνον φιλήματα ἀλλὰ πάνυ πολλὰ κατεφίλησεν ἡ Χλόη· μικροῦ δὲ καὶ τὰ αὐτὰ εἶπεν ἡ Ἥχώ, καθάπερ μαρ- 10 τυροῦσα ὅτι μηδὲν ἐψεύσατο.

24 Θερμοτέρου δὲ καθ' ἑκάστην ἡμέραν γινομένου τοῦ ἡλίου, οἷα τοῦ μὲν ἥρος πανομένου τοῦ δὲ θέ- ρους ἀρχομένου, πάλιν αὐτοῖς ἐγίνοντο καιναὶ τέρψεις 2 καὶ θέρειοι. Ὁ μὲν γὰρ ἐνήχετο ἐν τοῖς ποταμοῖς, ἡ 15 δὲ ἐν ταῖς πηγαῖς ἐλούετο· ὁ μὲν ἐσύριττεν ἀμιλλώ- μενος πρὸς τὰς πίτυς, ἡ δὲ ἦδε ταῖς ἀηδόσιν ἐρίζουσα· ἐθήρων ἀκρίδας λάλους, ἐλάμβανον τέττιγας ἡχοῦν- τας, ἄνθη συνέλεγον, δένδρα ἔσειον, ὀπώραν ἥσθιον· ἦδη ποτὲ καὶ γυμνοὶ συγκατεκλίνησαν καὶ ἐν δέρμα 20 3 αἰγὸς ἐπεσύραντο. Καὶ ἐγένετο ἂν γυνὴ Χλόη ῥαδίως, εἰ μὴ Δάφνιν ἐτάραξε τὸ αἶμα. Ἀμέλει καὶ δεδοικῶς μὴ νικηθῆ τὸν λογισμὸν ποτε, πολλὰ γυμνοῦσθαι τὴν Χλόην οὐκ ἐπέτρεπεν, ὥστε ἐθαύμαζε μὲν ἡ Χλόη, τὴν δὲ αἰτίαν ἠδεῖτο πνθέσθαι. 25

25 Ἐν τῷ θέρει τῷδε καὶ μνηστήρων πλῆθος ἦν περὶ τὴν Χλόην καὶ πολλοὶ πολλαχόθεν ἐφοίτων παρὰ τὸν Δρύαντα πρὸς γάμον αἰτοῦντες αὐτήν. Καὶ οἱ μὲν τι 2 δῶρον ἔφερον, οἱ δὲ ἐπηγγέλλοντο μεγάλα. Ἡ μὲν οὖν Νάπη ταῖς ἐλπίσιν ἐπαιρομένη συνεβούλευεν ἐκ- 30 διδόναι τὴν Χλόην μηδὲ κατέχειν οἴκοι πρὸς πλεόν τηλικαύτην κόρην, ἢ τάχα μικρὸν ὕστερον νέμουσα

τὴν παρθενίαν ἀπολέσει καὶ ἄνδρα ποιήσεται τινα
 τῶν ποιμένων ἐπὶ μήλοισι ἢ θόδοις; ἀλλ' ἐκείνην τε
 ποιῆσαι δέσποιναν οἰκίας καὶ αὐτοὺς πολλὰ λαβόντας
 ἰδίῳ φυλάττειν αὐτὰ καὶ γνησίῳ παιδίῳ (ἐγεγόνει
 5 γὰρ αὐτοῖς ἄρρεν παιδίον οὐ πρὸ πολλοῦ τινος). ὁ δὲ 3
 Δρύας ποτὲ μὲν ἐθέλγετο τοῖς λεγομένοις (μείζονα γὰρ
 ἢ κατὰ ποιμαίνουσαν κόρην δῶρα ὠνομάζετο παρ'
 ἑκάστου), ποτὲ δὲ [ἐννοήσας] ὡς κρείττων ἐστὶν ἢ
 παρθένος μνηστήρων γεωργῶν καὶ ὡς, εἴ ποτε τοὺς
 10 ἀληθινοὺς γονέας εὔροι, μεγάλως αὐτοὺς εὐδαίμονας
 θήσει, ἀνεβάλλετο τὴν ἀπόκρισιν καὶ εἶλκε χρόνον ἐκ
 χρόνου καὶ ἐν τῷ τέως ἀπεκέρδαινε οὐκ ὀλίγα δῶρα.
 Ἡ μὲν δὴ μαθοῦσα λυπηρῶς πάνυ διῆγε καὶ τὸν 4
 Δάφνιν ἐλάνθανεν ἐπὶ πολὺ, λυπεῖν οὐ θέλουσα.
 15 ὡς δὲ ἐλιπάρει καὶ ἐνέκειτο πυνθανόμενος καὶ ἐλυ-
 πεῖτο μᾶλλον μὴ μανθάνων ἢ ἔμελλε μαθῶν, πάντα
 αὐτῷ διηγείται, τοὺς μνηστευομένους ὡς πολλοὶ καὶ
 πλούσιοι, τοὺς λόγους οὓς ἡ Νάπη σπεύδουσα τὸν
 γάμον ἔλεγεν, [καὶ] ὡς οὐκ ἀπείπατο Δρύας, ἀλλ' ὡς
 20 εἰς τὸν τρυγητὸν ἀναβέβληται.

Ἐκφρων ἐπὶ τούτοις ὁ Δάφνις γίνεται καὶ ἐδά- 26
 κρουσε καθήμενος, ἀποθανεῖσθαι μηκέτι συννεμούσης
 Χλόης λέγων· καὶ οὐκ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ καὶ τὰ πρό-
 βата μετὰ τοιοῦτον ποιμένα. Εἶτα ἀνενεγκὼν ἐθάρρει
 25 καὶ πείσειν ἐνενόει τὸν πατέρα καὶ ἓνα τῶν μνωμένων
 αὐτὸν ἠρίθμει καὶ πολὺ κρατήσειν ἠλπιζε τῶν ἄλλων.
 Ἐν αὐτὸν ἐτάραττεν· οὐκ ἦν Λάμων πλούσιος· τοῦτο 2
 μόνον αὐτοῦ τὴν ἐλπίδα λεπτήν εἰργάζετο· ὅμως δὲ
 ἐδόκει μναῖσθαι, καὶ τῇ Χλόῃ συνεδόκει. Τῷ Λάμωνι
 30 μὲν οὖν οὐδὲν ἐτόλμησεν εἰπεῖν, τῇ Μυρτάλῃ δὲ θαρ-
 ρήσας καὶ τὸν ἔρωτα ἐμήνυσε καὶ περὶ τοῦ γάμου λό-
 γους προσήνεγκεν· ἢ δὲ τῷ Λάμωνι νύκτωρ ἐκοινώ-

- 3 σατο. Σκληρῶς δὲ ἐκείνου τὴν ἔντευξιν ἐνεγκόντος
καὶ λοιδορήσαντος εἰ παιδὶ θυγάτριον ποιμένων προξε-
νεῖ μεγάλην ἐν τοῖς γνωρίσμασιν ἐπαγγελλομένῳ
τύχην, ὅς αὐτούς, εὐρῶν τοὺς οἰκείους, καὶ ἐλευθέ-
ρους θήσει καὶ δεσπότας ἀγρῶν μειζόνων, ἢ Μυρτάλη 5
διὰ τὸν ἔρωτα φοβουμένη μὴ τελέως ἀπελπίσας ὁ
Δάφνις τὸν γάμον τολμήσῃ τι θανατῶδες, ἄλλας αὐτῷ
4 τῆς ἀντιρρήσεως αἰτίας ἀπήγγειλε. " Πένητες ἐσμέν,
ὦ παῖ, καὶ δεόμεθα νύμφης φερούσης τι μᾶλλον· οἱ
δὲ πλούσιοι καὶ πλουσίων νυμφίων δεόμενοι. " Ἴθι 10
δὴ, πείσον Χλόην, ἢ δὲ τὸν πατέρα, μηδὲν αἰτεῖν
μέγα· πάντως δὴ που κἄκείνη φιλεῖ σε καὶ βούλεται
συγκαθεύδειν πένητι καλῷ μᾶλλον ἢ πιθήκῳ πλου-
σίῳ."
- 27 Μυρτάλη μὲν οὐποτε ἐλπίσασα Δρύαντα τούτοις 15
συνθήσεσθαι μνηστῆρας ἔχοντα πλουσιωτέρους εὐ-
πρεπῶς ᾧετο παρητηῆσθαι τὸν γάμον· Δάφνις δὲ οὐκ
εἶχε μέμφεσθαι τὰ λελεγμένα. Δειπόμενος δὲ πολὺ
τῶν αἰτουμένων τὸ σύνηθες ἐρασταῖς πενομένοις
ἔπραττεν· ἐδάκρυε καὶ τὰς Νύμφας αὐθις ἐκάλει 20
2 βοηθοὺς. Αἱ δὲ αὐτῷ καθεύδουσι νύκτωρ ἐν τοῖς αὐ-
τοῖς ἐφίστανται σχήμασιν, ἐν οἷς καὶ πρότερον· ἔλεγε
δὲ ἢ πρεσβυτάτη πάλιν " γάμου μὲν μέλει τῆς Χλόης
ἄλλῳ θεῷ, δῶρα δέ σοι δώσομεν ἡμεῖς, ἃ θέλξει Δρύ-
3 αντα. Ἡ ναῦς ἢ τῶν Μηθυμναίων νεανίσκων, ἧς τὴν 25
λύγον αἰσαί ποτε αἶγες κατέφαγον, ἡμέρα μὲν ἐκείνη
μακρὰν τῆς γῆς ὑπηνέχθη πνεύματι· νυκτὸς δὲ πε-
λαγίου ταράξαντος ἀνέμου τὴν θάλατταν εἰς τὴν γῆν
4 εἰς τὰς τῆς ἄκρας πέτρας ἐξεβράσθη. Αὐτὴ μὲν οὖν
διεφθάρη καὶ πολλὰ τῶν ἐν αὐτῇ· βαλάντιον δὲ τρισ- 30

χιλίων δραχμῶν ὑπὸ τοῦ κύματος ἀπεπτύσθη καὶ
 κείται φυκίοις κεκαλυμμένον πλησίον δελφῖνος νε-
 κροῦ, δι' ὃν οὐδεὶς προσῆλθεν ὁδοιπόρος, τὸ δυσῶ-
 δες τῆς σηπεδόνας παρατρέχων. Ἄλλὰ σὺ πρόσσελθε 5
 5 καὶ προσελθὼν ἀνελοῦ καὶ ἀνελόμενος δός. Ἰκανόν
 σοι νῦν μὲν δόξαι μὴ πένητι, χρόνῳ δὲ ὕστερον ἔση
 καὶ πλούσιος.”

Αἱ μὲν ταῦτα εἰποῦσαι τῇ νυκτὶ συναπῆλθον· 28
 γενομένης δὲ ἡμέρας ἀναπηδήσας ὁ Δάφνις περιχα-
 10 ρῆς ἤλαυνε ροίζῳ πολλῶ τὰς αἴγας εἰς τὴν νομήν· καὶ
 τὴν Χλόην φιλήσας καὶ τὰς Νύμφας προσκυνήσας κατ-
 ῆλθεν ἐπὶ θάλατταν, ὡς περιρράναςθαι θέλων· καὶ
 ἐπὶ τῆς ψάμμου πλησίον τῆς κυματωγῆς ἐβάδιζε ζη-
 τῶν τὰς τρισχιλίας. Ἐμελλε δὲ ἄρ' οὐ πολὺν κάματον 2
 15 ἔξειν· ὁ γὰρ δελφίς [ὁ] οὐκ ἀγαθὸν ὁδωδῶς αὐτῷ
 προσέπιπτεν ἐρριμμένος καὶ μυδῶν· οὗ τῇ σηπεδόνι
 καθάπερ ἠγεμόνι χρώμενος ὁδοῦ προσῆλθέ τε εὐθύς
 καὶ τὰ φυκία ἀφελὼν εὐρίσκει τὸ βαλάντιον ἀργυρίου
 μεστόν. Τοῦτο ἀνελόμενος καὶ εἰς τὴν πήραν ἐνθέ- 3
 20 μενος οὐ πρόσθεν ἀπῆλθε, πρὶν τὰς Νύμφας εὐφη-
 μῆσαι καὶ αὐτὴν τὴν θάλατταν· καίπερ γὰρ αἰπόλος
 ὢν, ἤδη καὶ τὴν θάλατταν ἐνόμιζε τῆς γῆς γλυκυτέ-
 ραν, ὡς εἰς τὸν γάμον αὐτῷ τὸν Χλόης συλλαμβά-
 νουσαν.

Εἰλημμένος δὲ τῶν τρισχιλίων οὐκέτ' ἔμελλεν, 29
 ἀλλ' ὡς πάντων ἀνθρώπων πλουσιώτατος, οὐ μόνου
 τῶν ἐκεῖ γεωργῶν, αὐτίκα ἐλθὼν παρὰ τὴν Χλόην
 διηγεῖται τὸ ὄναρ, δείκνυσι τὸ βαλάντιον, κελεύει τὰς
 ἀγέλας φυλάττειν, ἔστ' ἂν ἐπανέλθῃ, καὶ συντείνας
 30 σοβεῖ παρὰ τὸν Δρύαντα. Καὶ εὐρῶν πυρούς τινας
 ἀλωνοτριβοῦντα μετὰ τῆς Νάπης πάνυ θρασὺν ἐμ-
 βάλλει λόγον περὶ γάμου. “Ἐμοὶ δὸς Χλόην γυναῖκα· 2

ἐγὼ καὶ συρίττειν οἶδα καλῶς καὶ κλᾶν ἄμπελον καὶ
 φυτὰ κατορύττειν· οἶδα καὶ γῆν ἄροῦν καὶ λικμηῆσαι
 πρὸς ἄνεμον. Ἀγέλην δὲ ὅπως νέμω μάρτυς Χλόη·
 πεντήκοντα αἶγας παραλαβὼν διπλασίονας πεποίηκα·
 ἔθρεψα καὶ τράγους μεγάλους καὶ καλούς· πρότερον 5
 3 δὲ ἀλλοτρίοις τὰς αἶγας ὑπεβάλλομεν. Ἀλλὰ καὶ νέος
 εἰμὶ καὶ γείτων ὑμῖν ἄμεμπτος· καί με ἔθρεψεν αἰξ,
 ὡς Χλόην οἷς. Τοσοῦτον δὲ τῶν ἄλλων κρατῶν οὐδὲ
 4 δώροισι ἠττηθήσομαι. Ἐκεῖνοι δώσουσιν αἶγας καὶ
 πρόβατα καὶ ξεῦγος ψωραλέων βοῶν καὶ σῖτον μηδὲ 10
 ἀλεκτορίδας θρέψαι δυνάμενον· παρ' ἐμοῦ δὲ αἶδε
 ὑμῖν τρισχίλια. Μόνον ἴστω τοῦτο μηδεῖς, μὴ Λά-
 μων αὐτὸς οὐμὸς πατήρ." Ἄμα τ' ἐδίδου καὶ περιβα-
 λῶν κατεφίλει.

30 Οἱ δὲ παρ' ἐλπίδα ἰδόντες τοσοῦτον ἀργύριον, 15
 αὐτίκα τε δώσειν ἐπηγγέλλοντο τὴν Χλόην καὶ πεί-
 2 σειν ὑπισχνοῦντο τὸν Λάμωνα. Ἡ μὲν δὲ Νάπη μετὰ
 τοῦ Δάφνιδος αὐτοῦ μένουσα περιήλαυνε τὰς βοῦς
 καὶ τοῖς τριβόλοις κατειργάζετο τὸν στάχυν· ὁ δὲ
 Δρύας θησαυρίσας τὸ βαλάντιον ἔνθα ἀπέκειτο τὰ 20
 γνωρίσματα, ταχὺ παρὰ τὸν Λάμωνα καὶ τὴν Μυρ-
 τάλην ἐφέρετο, μέλλων παρ' αὐτῶν, τὸ καινότατον,
 3 μνᾶσθαι νυμφίον. Εὐρῶν δὲ κἀκείνους κριθία με-
 τρουῦντας οὐ πρὸ πολλοῦ λελικμημένα ἀθύμως τε
 ἔχοντας ὅτι μικροῦ δεῖν ὀλιγώτερα ἦν τῶν καταβλη- 25
 θέντων σπερμάτων, ἐπ' ἐκείνοις μὲν παρεμυθήσατο,
 4 κοινὴν ὁμολογήσας ἀφορίαν πανταχοῦ γεγονέναι, τὸν
 δὲ Δάφνιν ἠτείτο Χλόη καὶ ἔλεγεν ὅτι πολλὰ ἄλλων
 διδόντων, οὐδὲν παρ' αὐτῶν λήψεται, μᾶλλον δέ τι
 οἴκοθεν αὐτοῖς ἐπιδώσει· συντετραφῆθαι γὰρ ἀλλή- 30
 λους κἂν τῷ νέμειν συνῆφθαι φιλία ῥαδίως λυθῆναι

μὴ δυναμένη· ἤδη δὲ καὶ ἡλικίαν ἔχειν ὡς καθεύδειν μετ' ἀλλήλων.

Ὁ μὲν [οὖν] ταῦτα καὶ ἔτι πλείω ἔλεγεν, οἷα τοῦ 5
 πεῖσαι ἄθλον ἔχων τὰς τρισχιλίας· ὁ δὲ Λάμων μήτε
 5 πενίαν ἔτι προβάλλεσθαι δυνάμενος (αὐτοὶ γὰρ οὐχ
 ὑπερηφάνουσι) μήτε ἡλικίαν Δάφνιδος (ἤδη γὰρ μει-
 ράκιον ἦν) τὸ μὲν ἀληθὲς οὐδ' ὡς ἐξηγόρευσεν, ὅτι
 κρείττων ἐστὶ τοιοῦτου γάμου, χρόνον δὲ σιωπήσας
 ὀλίγον οὕτως ἀπεκρίνατο

10 “ Δίκαια ποιεῖτε τοὺς γείτονας προτιμῶντες τῶν 31
 ξένων καὶ πενίας ἀγαθῆς πλοῦτον μὴ νομίζοντες κρείτ-
 τονα. Ὁ Πὰν ὑμᾶς καὶ αἱ Νύμφαι ἀντὶ τῶνδε φιλή-
 σειαν. Ἐγὼ δὲ σπεύδω μὲν καὶ αὐτὸς τὸν γάμον τοῦ- 2
 του· καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μὴ γέρων τε ὢν ἤδη
 15 καὶ χειρὸς εἰς τὰ ἔργα περιττοτέρως δεόμενος ὦμην
 καὶ τὸν ὑμέτερον οἶκον φίλον προσλαβεῖν· περισπού- 3
 δαστος δὲ καὶ Χλόη, καλὴ καὶ ὠραία κόρη καὶ πάντα
 ἀγαθὴ· δοῦλος δὲ ὢν οὐδενός εἰμι τῶν ἐμῶν κύριος,
 ἀλλὰ δεῖ τὸν δεσπότην μανθάνοντα ταῦτα συγχωρεῖν.
 20 Φέρε οὖν ἀναβαλώμεθα τὸν γάμον εἰς τὸ μετόπωρον.
 Ἀφίξεσθαι τότε λέγουσιν αὐτὸν οἱ παραγενόμενοι πρὸς 4
 ἡμᾶς ἐξ ἄστεος. Τότε ἔσονται ἀνὴρ καὶ γυνή· νῦν δὲ
 φιλείτωσαν ἀλλήλους ὡς ἀδελφοί. Ἴσθι μόνον, ὡ
 Δρύα, τοσοῦτον· σπεύδεις περὶ μειράκιον κρείττον
 25 ἡμῶν.”

[Καὶ] ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν ἐφίλησέ τε αὐτὸν καὶ 32
 ὠρεξε πότον ἤδη μεσημβρίας ἀκμαζούσης καὶ πρού-
 πεμψε μέχρι τινός, φιλοφρονούμενος πάντα· ὁ δὲ
 Δρύας οὐ παρέργως ἀκούσας τὸν ὕστερον λόγον τοῦ
 30 Λάμωνος ἐφρόντιζε βαδίζων καθ' αὐτὸν ὅστις ὁ

Δάφνις. "Ἐτράφη μὲν ὑπ' αἰγὸς ὡς κηδομένων θεῶν· ἔστι δὲ καλὸς καὶ οὐδὲν ἑοικῶς σιμῶ γέροντι καὶ μαδῶση γυναικί· εὐπόρησε δὲ καὶ τρισχιλίων, ὅσον 2 οὐδὲ ἀχράδων εἰκὸς ἔχειν αἰπόλον. Ἔρα καὶ τοῦτον ἐξέθηκέ τις ὡς Χλόην; Ἔρα καὶ τοῦτον εὗρε Λάμων 5 ὡς ἐκείνην ἐγώ; Ἔρα καὶ γνωρίσματα ὅμοια παρέκειτο τοῖς εὐρεθεῖσιν ὑπ' ἐμοῦ; Ἐὰν ταῦτα οὕτως, ᾧ δέσποτα Πὰν καὶ Νύμφαι φίλαι, τάχα οὗτος τοὺς ἰδίους εὐρῶν εὐρήσει τι καὶ τῶν Χλόης ἀπορρήτων."

3 Τοιαῦτα μὲν πρὸς αὐτὸν ἐφρόντιζε καὶ ὤνειρο- 10 πόλει μέχρι τῆς ἄλω· ἐλθὼν δὲ ἐκεῖ καὶ τὸν Δάφνιν μετέωρον πρὸς τὴν ἀκοὴν καταλαβὼν ἀνέρωσέ τε γαμβρὸν προσαγορεύσας καὶ τῷ μετοπώρῳ τοὺς γάμους θύσειν ἐπαγγέλλεται, δεξιάν τε ἔδωκεν ὡς οὐδενὸς ἐσομένης ὅτι μὴ Δάφνιδος Χλόης. 15

33 Θᾶπτον οὖν νοήματος, μηδὲν πιῶν μηδὲ φαγῶν παρὰ τὴν Χλόην κατέδραμε· καὶ εὐρῶν αὐτὴν ἀμέλγουσιν καὶ τυροποιοῦσαν, τὸν τε γάμον εὐηγγελίξεται καὶ ὡς γυναικίκα λοιπὸν μὴ λανθάνων κατεφίλει καὶ 2 ἐκοινῶνει τοῦ πόνου. Ἦμελγε μὲν εἰς γαυλοὺς τὸ 20 γάλα, ἐνεπήγνυ δὲ ταρσοῖς τοὺς τυρούς, προσέβαλλε [δὲ] ταῖς μητράσι τοὺς ἄρνας καὶ τοὺς ἐρίφους. Καλῶς δὲ ἐχόντων τούτων ἀπελούσαντο, ἐνέφαγον, 3 ἔπιον, περιήεσαν ζητοῦντες ὀπώραν ἀκμάζουσιν. Ἦν δὲ ἀφθονία πολλὴ διὰ τὸ τῆς ὥρας πάμφορον· πολ- 25 λαι μὲν ἀχράδες, πολλαὶ δὲ ὄχνηαι, πολλὰ δὲ μῆλα· τὰ μὲν ἤδη πεπτωκότα κάτω, τὰ δὲ ἔτι ἐπὶ τῶν φυτῶν· τὰ ἐπὶ τῆς γῆς εὐωδέστερα, τὰ ἐπὶ τῶν κλάδων εὐανθέστερα· τὰ μὲν οἶον οἶνος ἀπῶξε, τὰ δὲ οἶον 4 χρυσὸς ἀπέλαμπε. Μία μηλέα ἐτετρύγητο καὶ οὔτε 30 καρπὸν εἶχεν οὔτε φύλλον· γυμνοὶ πάντες ἦσαν οἱ κλάδοι· καὶ ἐν μῆλον ἐλέλειπτο ἐν αὐτοῖς ἄκροισ

ἀκρότατον, μέγα καὶ καλὸν καὶ τῶν πολλῶν τὴν εὐω-
δίαν ἐνίκα μόνον· ἔδεισεν ὁ τρυγῶν ἀνελθεῖν, ἡμέ-
λησε καθελεῖν· τάχα δὲ καὶ ἐφύλαττε τὸ καλὸν μῆλον
ἐρωτικῶς ποιμένι.

- 5 Τοῦτο τὸ μῆλον ὡς εἶδεν ὁ Δάφνις, ὄρμα τρυγᾶν 34
ἀνελθῶν καὶ Χλόης κωλυούσης ἡμέλησεν· ἡ μὲν ἀμε-
ληθεῖσα, ὀργισθεῖσα πρὸς τὰς ἀγέλας ἀπῆλθε· Δάφνις
δὲ ἀναδραμῶν ἐφίκετο τρυγῆσαι καὶ ἐκόμισε δῶρον
Χλόῃ καὶ λόγον τοιούδ' εἶπεν ὀργισμένη "ὦ παρθένε,
10 τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὦραι καλαὶ καὶ φυτὸν καλὸν
ἐθρεψε πεπαίνοντος ἡλίου, καὶ ἐτήρησε Τύχη. Καὶ οὐκ 2
ἔμελλον αὐτὸ καταλιπεῖν ὀφθαλμοὺς ἔχων, ἵνα πῆσῃ
χαμαὶ καὶ ἡ ποιμνιον αὐτὸ πατήσῃ νεμόμενον ἢ ἐρπε-
τὸν φαρμάξῃ συρόμενον ἢ χρόνος δαπανήσῃ κείμενον.
15 Βλεπόμενον ἐπαινούμενον. Τοῦτο Ἀφροδίτη κάλλους
ἔλαβεν ἄθλον· τοῦτο ἐγὼ σοὶ δίδωμι νικητήριον. Ὁμοί- 3
ως ἔχομεν τοὺς σοὺς μάρτυρας· ἐκεῖνος ἦν ποιμὴν, αἰ-
πόλος ἐγώ." Ταῦτα εἰπὼν ἐντίθησι τοῖς κόλποις· ἡ δὲ
ἐγγὺς γενόμενον κατεφίλησεν, ὥστε ὁ Δάφνις οὐ μετ-
20 ἐγνώ τολμήσας ἀνελθεῖν εἰς τοσοῦτον ὕψος· ἔλαβε
γὰρ κρεῖττον καὶ χρυσοῦ μῆλου φίλημα.

Δ

- "Ἦκων δὲ τις ἐκ τῆς Μυτιλήνης ὁμόδουλος τοῦ Λά- 1
μωνος ἠγγειλεν ὅτι ὀλίγον πρὸ τοῦ τρυγητοῦ ὁ δε-
σπότης ἀφίξεται μαθησόμενος μή τι τοὺς ἀγροὺς ὁ
τῶν Μηθυμναίων ἐπίπλους ἐλυμήνατο. Ἦδη οὖν τοῦ 2
25 θέρους ἀπιόντος καὶ τοῦ μετοπώρου προσιόντος παρε-
σκεύαζεν αὐτῶ τὴν καταγωγὴν ὁ Λάμων εἰς πᾶσαν

- 3 **3** **θ**έας ἠδονήν. Πηγὰς ἐξεκάθαιρον, ὡς τὸ ὕδωρ καθαρὸν ἔχοιεν· τὴν κόπρον ἐξεφόρει τῆς αὐλῆς, ὡς ἀπόζουσα μὴ διοχλοίη· τὸν παράδεισον ἐθεράπευεν, ὡς ὀφθείη καλός.
- 2 **2** Ἦν δὲ ὁ παράδεισος πάγκαλόν τι χρῆμα καὶ κατὰ 5 τοὺς βασιλικούς. Ἐξετέτατο μὲν εἰς σταδίου μῆκος, ἐπέκειτο δὲ ἐν χώρῳ μετεώρῳ, τὸ εὖρος ἔχων πλέθρων τεττάρων. Εἶκασεν ἄν τις αὐτὸν πεδίῳ μακροῦ. Εἶχε δὲ πάντα δένδρα, μηλέας, μυρρίνας, ὄχνας καὶ ροιάς καὶ συκῆν καὶ ἐλαίας· ἐτέρωθι ἄμπελον ὑψηλὴν· καὶ ἐπέκειτο ταῖς μηλέαις καὶ ταῖς ὄχναις περὶ κάξουσα, καθάπερ περὶ τοῦ καρποῦ αὐταῖς προσερί- 10 ζουσα. Τοσαῦτα [τὰ] ἡμέρα. Ἦσαν δὲ καὶ κυπάριττοι καὶ δάφναι καὶ πλάτανοι καὶ πίτυς. Ταύταις πάσαις ἀντὶ τῆς ἀμπέλου κιττὸς ἐπέκειτο· καὶ ὁ κόρυμβος αὐτοῦ μέγας ὢν καὶ μελαινόμενος βότρυν ἐμιμεῖτο. 15
- 4 **4** Ἐνδον ἦν τὰ καρποφόρα φυτὰ, καθάπερ φρουρούμενα· ἔξωθεν περιεισθῆκει τὰ ἄκαρπα, καθάπερ θριγκὸς χειροποίητος· ταῦτα μέντοι λεπτῆς αἱμασιᾶς 5 περιέθει περίβολος. Ἐτέμμητο καὶ διακέκριτο πάντα 20 καὶ στέλεχος στελέχους ἀφεισθῆκει, ἐν μετεώρῳ δὲ οἱ κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις καὶ ἐπήλλαττον τὰς κόμας· ἐδόκει μέντοι καὶ ἡ τούτων φύσις εἶναι τέχνη.
- 6 **6** Ἦσαν καὶ ἀνθῶν πρασιαί, ὧν τὰ μὲν ἔφερον ἡ γῆ, τὰ δὲ ἐποίει τέχνη· ῥοδωνιά καὶ ὑάκινθοι καὶ κρίνα 25 χειρὸς ἔργα· ἰωνιάς καὶ ναρκίσσους καὶ ἀναγαλλίδας ἔφερον ἡ γῆ. Σκιά τε ἦν θέρους καὶ ἥρος ἀνθη καὶ μετοπώρου ὀπώρα καὶ κατὰ πᾶσαν ὥραν τρυφή.
- 3 **3** Ἐντεῦθεν εὖοπτον μὲν ἦν τὸ πεδίον καὶ ἦν ὄραν τοὺς νέμοντας, εὖοπτος δ' ἡ θάλαττα καὶ ἑωρῶντο οἱ 30 παραπλέοντες· ὥστε καὶ ταῦτα μέρος ἐγίνετο τῆς ἐν τῷ παραδείσῳ τρυφῆς. Ἴνα τοῦ παραδείσου τὸ με-

σαίτατον ἐπὶ μῆκος καὶ εὖρος ἦν, νεὼς Διονύσου καὶ βωμὸς ἦν· περιεῖχε τὸν μὲν βωμὸν κιττός, τὸν νεῶν δὲ κλήματα. Εἶχε δὲ καὶ ἔνδοθεν ὁ νεὼς Διονυσιακὰς 2 γραφὰς· Σεμέλην τίκτουσαν, Ἀριάδνην καθεύδουσαν, Λυκοῦργον δεδεμένον, Πενθέα διαιρούμενον· 5 ἐπῆσαν καὶ Ἴνδοι νικώμενοι καὶ Τυρρηνοὶ μεταμορφούμενοι· πανταχοῦ Σάτυροι πατοῦντες, πανταχοῦ Βάκχαι χορεύουσαι· οὐδὲ ὁ Πᾶν ἠμέλητο· ἕκαθέξετο δὲ [καὶ αὐτὸς] συρίττων ἐπὶ πέτρας, ὅμοιος ἐνδιδόντι 10 κοινὸν μέλος καὶ τοῖς πατοῦσι καὶ ταῖς χορευούσαις.

Τοιοῦτον ὄντα τὸν παράδεισον ὁ Λάμων ἐθερά- 4 πευε, τὰ ξηρὰ ἀποτέμνων, τὰ κλήματα ἀναλαμβάνων. Τὸν Διόνυσον ἐστεφάνωσε· τοῖς ἄνθεσιν ὕδωρ ἐπωχέτευσε. Πηγή τις ἦν, [ἦν] εὖρεν ἐς τὰ ἄνθη Δάφ- 15 νις· ἐσχόλαξε μὲν τοῖς ἄνθεσιν ἡ πηγή, Δάφνιδος δὲ ὅμως ἕκαλειτο πηγή. Παρεκελεύετο δὲ καὶ τῷ Δάφ- 2 νιδι ὁ Λάμων πιαίνειν τὰς αἴγας ὡς δυνατὸν μάλιστα, πάντως που κἀκείνας λέγων ὄψεσθαι τὸν δεσπότην ἀφικόμενον διὰ μακροῦ. Ὁ δὲ ἐθάρρει μὲν ὡς ἐπαι- 3 20 νεθησόμενος ἐπ' αὐταῖς· διπλασίονάς τε γὰρ ὧν ἔλαβεν ἐποίησε καὶ λύκος οὐδὲ μίαν ἤρπασε, καὶ ἦσαν πιότεραι τῶν οἰῶν· βουλόμενος δὲ προθυμότερον αὐτὸν γενέσθαι πρὸς τὸν γάμον πᾶσαν θεραπείαν καὶ προθυμίαν προσέφερεν, ἐξάγων τε αὐτὰς πάνυ ἔωθεν 25 καὶ ἀπάγων τὸ δειλινόν. Δις ἠγεῖτο ἐπὶ πότον· ἀνε- 4 ζήτει τὰ εὐνομώτατα τῶν χωρίων· ἐμέλησεν αὐτῷ καὶ σκαφίδων καινῶν καὶ γαυλῶν πολλῶν καὶ ταρσῶν μειζόνων· τοσαύτη δὲ ἦν κηδεμονία, ὥστε καὶ τὰ κέ- 30 ρατα ἤλειφε καὶ τὰς τρίχας ἐθεράπευε. Πανὸς ἄν τις 5 ἱερὰν ἀγέλην ἔδοξεν ὁρᾶν. Ἐκοινώνει δὲ παντὸς εἰς αὐτὰς καμάτου καὶ ἡ Χλόη, καὶ τῆς ποιμνῆς παραμε-

λοῦσα τὸ πλεόν ἐκείναις ἐσχόλαξεν, ὥστε ἐνόμιζεν ὁ Δάφνις δι' ἐκείνην αὐτὰς φαίνεσθαι καλὰς.

5 Ἐν τούτοις οὖσιν αὐτοῖς δεύτερος ἄγγελος ἐλθὼν ἐξ ἄστεος ἐκέλευεν ἀποτρυγᾶν τὰς ἀμπέλους ὅτι τά-
χιστα, καὶ αὐτὸς ἔφη παραμενεῖν ἔστ' ἂν τοὺς βότρους 5
ποιήσωσι γλεῦκος, εἶτα οὕτως κατελθὼν εἰς τὴν πό-
λιν ἄξειν τὸν δεσπότην ** ἥδη τῆς μετοπωρινῆς τρύ-
2 γης. Τοῦτόν τε οὖν τὸν Εὐδρομον (οὕτω γὰρ ἐκα-
λεῖτο, ὅτι ἦν αὐτῷ ἔργον τρέχειν) ἐδεξιούντο πᾶσαν
δεξιόσιν καὶ ἅμα τὰς ἀμπέλους ἀπετρύγων, τοὺς βό- 10
τρους ἐς τὰς ληνοὺς κομίζοντες, τὸ γλεῦκος εἰς τοὺς
πίθους φέροντες, τῶν βοτρυῶν τοὺς ἠβῶντας ἐπὶ
κλημάτων ἀφαιροῦντες, ὡς εἶη καὶ τοῖς ἐκ τῆς πό-
λεως ἐλθοῦσιν ἐν εἰκόνι καὶ ἠδονῇ γενέσθαι τρυ-
γητοῦ. 15

6 Μέλλοντος δὲ ἥδη σοβεῖν ἐς ἄστυ τοῦ Εὐδρόμου
καὶ ἄλλα μὲν οὐκ ὀλίγα αὐτῷ Δάφνις ἔδωκεν, ἔδωκε
δὲ καὶ ὅσα ἀπ' αἰπολίου δῶρα, τυροὺς εὐπαγεῖς,
ἔριφον ὀψίγονον, δέρμα αἰγὸς λευκὸν καὶ λάσιον, ὡς
2 ἔχοι χειμῶνος ἐπιβάλλεσθαι τρέχων. Ὁ δὲ ἠδέτο καὶ 20
ἐφίλει τὸν Δάφνιν καὶ ἀγαθὸν τι ἐρεῖν περὶ αὐτοῦ
πρὸς τὸν δεσπότην ἐπηγγέλλετο. Καὶ ὁ μὲν ἀπήει
φίλα φρουῶν, ὁ δὲ Δάφνις ἀγωνιῶν τῇ Χλόῃ συνέ-
νεμεν. Εἶχε δὲ κακείνην πολὺν δέος· μειράκιον γὰρ
εἰωθὸς αἴγας βλέπειν καὶ οἷς καὶ γεωργοὺς καὶ Χλόην 25
πρῶτον ἔμελλεν ὄψεσθαι δεσπότην, οὗ πρότερον μό-
νον ἤκουε τοῦνομα. Ὑπέρ τε οὖν τοῦ Δάφνιδος
ἐφρόντιζεν, ὅπως ἐντεύξεται τῷ δεσπότην καὶ περὶ
τοῦ γάμου τὴν ψυχὴν ἐταράττετο, μὴ μάτην ὄνειρο-
πολοῦσιν αὐτόν. Συνεχῆ μὲν οὖν τὰ φιλήματα καὶ 30
ὥσπερ συμπεφυκότων αἰ περιβολαί· καὶ τὰ φιλήματα
δειλὰ ἦν καὶ αἰ περιβολαὶ σκυθρωπαί, καθάπερ ἥδη

παρόντα τὸν δεσπότην φοβουμένων ἢ λανθανόντων.
Προσγίνεται δέ τις αὐτοῖς καὶ τοιόσδε τάραχος.

Λάμπις τις ἦν ἀγέρωχος βουκόλος. Οὗτος καὶ 7
αὐτὸς ἐμνάτο τὴν Χλόην παρὰ τοῦ Δρύαντος καὶ δῶρα
5 ἤδη πολλὰ ἐδεδώκει σπεύδων τὸν γάμον. Αἰσθόμενος 2
οὖν ὥς, εἰ συγχωρηθεῖη παρὰ τοῦ δεσπότην, Δάφνις
αὐτὴν ἄξεται, τέχνην ἐζήτει, δι' ἧς τὸν δεσπότην αὐ-
τοῖς ποιήσει πικρόν· καὶ εἰδὼς πάνυ αὐτὸν τῷ παρα-
δείσῳ τερπόμενον, ἔγνω τοῦτον ὅσον οἶός τ' ἐστὶ
10 διαφθεῖραι καὶ ἀποκοσμησαί. Δένδρα μὲν οὖν τέμνων 3
ἔμελλεν ἀλώσεσθαι διὰ τὸν κτύπον· ἐπεῖχε δὲ τοῖς
ἄνθεσιν, ὥστε διαφθεῖραι αὐτά. Νύκτα δὲ φυλάξας
καὶ ὑπερβάς τὴν αἵμασιάν τὰ μὲν ἀνώρουξε, τὰ δὲ κατ-
έκλασε, τὰ δὲ κατεπάτησεν ὥσπερ σῦς. Καὶ ὁ μὲν 4
15 λαθῶν ἀπεληλύθει· Λάμων δὲ τῆς ἐπιούσης παρελ-
θὼν εἰς τὸν κῆπον ἔμελλεν ὕδωρ αὐτοῖς ἐκ τῆς πηγῆς
ἐπάξειν. Ἰδὼν δὲ πᾶν τὸ χωρίον δεδηωμένον καὶ ἔρ- 5
γον οἶον [ἄν] ἐχθρός, οὐ ληστής ἐργάσαιτο, κατερορή-
ξατο μὲν εὐθύς τὸν χιτωνίσκον, βοῆ δὲ μεγάλη θεοὺς
20 ἀνεκάλει, ὥστε καὶ ἡ Μυρτάλη τὰ ἐν χερσὶ καταλι-
ποῦσα ἐξέδραμε καὶ ὁ Δάφνις ἐάσας τὰς αἶγας ἀνέ-
δραμε· καὶ ἰδόντες ἐβόων καὶ βοῶντες ἐδάκρουν.

Ἄλλ' οἱ μὲν πτοούμενοι τὸν δεσπότην ἔκλαον· 8
ἔκλαυσε δ' ἄν τις καὶ ξένος ἐπιστάς· ἀπεκεκόσμητο
25 γὰρ ὁ τόπος καὶ ἦν λοιπὸν γῆ πηλώδης. Τῶν δὲ εἴ τι
διέφυγε τὴν ὕβριν, ὑπήνθει καὶ ἔλαμπε καὶ ἦν ἔτι
καλὸν καὶ κείμενον. Ἐπέκειντο δὲ αὐτοῖς καὶ μέλιτ- 2
ται συνεχῆς καὶ ἄπανστον βομβοῦσαι καὶ θρηνοῦσαι
ὅμοιον. Ὁ μὲν οὖν Λάμων ὑπ' ἐκπλήξεως κάκεινα
30 ἔλεγε

22 post ἐδάκρουν: καὶ ἦν μὲν κενὸν πένθος ἀνθῶν

- 3 “Φεῦ τῆς ῥοδωνιᾶς, ὡς κατακέκλασται· φεῦ τῆς
 ἰωνιᾶς, ὡς πεπάτηται· φεῦ τῶν ὑακίνθων καὶ τῶν
 ναρκίσσων, οὓς ἀνώρουξέ τις πονηρὸς ἄνθρωπος. Ἀφί-
 ξεται τὸ ἦρ, τὰ δὲ οὐκ ἀνθήσει· ἔσται τὸ θέρος, τὰ
 δὲ οὐκ ἀκμάσει· ** [τὸ] μετόπωρον, τὰ δὲ οὐδένα 5
- 4 στεφανώσει. Οὐδὲ σύ, δέσποτα Διόνυσε, τὰ ἄθλια
 ταῦτα ἠλέησας ἄνθη, οἷς παρώκεις, ἃ ἔβλεπες, ἀφ’
 ὧν ἐστεφάνωσά σε πολλάκις; Πῶς δείξω νῦν τὸν πα-
 ράδεισον τῷ δεσπότῃ; Τίς ἐκεῖνος θεασάμενος ἔσται;
 Κρεμᾶ γέροντα ἄνθρωπον ἐκ μιᾶς πίτυος ὡς Μαρ- 10
 σύαν· τάχα δὲ καὶ Δάφνιν, ὡς τῶν αἰγῶν ταῦτα εἰρ-
 γασμένων.”
- 9 Δάκρυα ἦν ἐπὶ τούτοις θερμότερα, καὶ ἐθρήνουν
 οὐ τὰ ἄνθη λοιπόν, ἀλλὰ τὰς αὐτῶν συμφορὰς. Ἐθρή-
 νει καὶ Χλόη Δάφνιν εἰ κρεμήσεται καὶ εὐχετο μηκέτι 15
 ἐλθεῖν τὸν δεσπότην αὐτῶν καὶ ἡμέρας διήντλει
 μοχθηρὰς, ὡς ἤδη Δάφνιν βλέπουσα μαστιγούμενον.
- 2 Καὶ δὴ νυκτὸς ἀρχομένης ὁ Εὐδρομος αὐτοῖς ἀπήγ-
 γελλεν ὅτι ὁ μὲν πρεσβύτερος δεσπότης μεθ’ ἡμέρας
 ἀφίξεται τρεῖς, ὁ δὲ παῖς αὐτοῦ τῆς ἐπιούσης πρόσ- 20
 3 εἰσι. Σκέψις οὖν ἦν περὶ τῶν συμβεβηκότων καὶ
 κοινωνὸν εἰς τὴν γνώμην τὸν Εὐδρομον παρελάμβα-
 νον· ὁ δὲ εὐνοὺς ὦν τῷ Δάφνιδι παρήνει τὸ συμβὰν
 ὁμολογῆσαι πρότερον τῷ νέῳ δεσπότη καὶ αὐτὸς συμ-
 πράξειν ἐπηγγέλλετο, τιμώμενος ὡς ὁμογάλακτος· καὶ 25
 ἡμέρας γενομένης οὕτως ἐποίησαν.
- 10 Ἴκε μὲν ὁ Ἀστύλος ἐπὶ ἵππου καὶ παράσιτος αὐ-
 τοῦ, καὶ οὗτος ἐπὶ ἵππου· ὁ μὲν ἀρτιγένειος, ὁ δὲ
 Γνάθων (τουτὶ γὰρ ἐκαλεῖτο) τὸν πώγωνα ξυρῶμενος
 πάλαι· ὁ δὲ Λάμων ἅμα τῇ Μυρτάλῃ καὶ τῷ Δάφ- 30
 νιδι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καταπεσὼν ἰκέτευεν οἰ-
 κτεῖραι γέροντα ἀτυχῆ καὶ πατρῶας ὀργῆς ἐξαρπάσαι

τὸν οὐδὲν ἀδικήσαντα, ἅμα τε αὐτῷ καταλέγει πάντα. Οἰκτεῖρει τὴν ἱκεσίαν ὁ Ἀστύλος καὶ ἐπὶ τὸν παρά- 2
 δεισον ἐλθὼν καὶ τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀνθρώπων ἰδὼν αὐ-
 τὸς ἔφη παραιτήσεσθαι τὸν πατέρα καὶ κατηγορήσειν
 5 τῶν ἵππων, ὡς ἐκεῖ δεθέντες ἐξύβρισαν καὶ τὰ μὲν
 κατέκλασαν, τὰ δὲ κατεπάτησαν, τὰ δὲ ἀνώρουξαν λυ-
 θέντες. Ἐπὶ τούτοις εὐχοντο μὲν αὐτῷ πάντα τὰ 3
 ἀγαθὰ Λάμων καὶ Μυρτάλη· Δάφνις δὲ δῶρα προσ-
 εκόμισεν ἐρίφους, τυρούς, ὄρνιθας καὶ τὰ ἔκγονα
 10 αὐτῶν, βότρους ἐπὶ κλημάτων, μῆλα ἐπὶ κλάδων. Ἦν
 ἐν τοῖς δώροις καὶ ἀνθοσμίας οἶνος [Λέσβιος, ποθη-
 ναι κάλλιστος οἶνος].

Ὁ μὲν δὴ Ἀστύλος ἐπήνει ταῦτα καὶ περὶ θήραν 11
 εἶχε λαγῶν, οἷα πλούσιος νεανίσκος καὶ τρυφῶν ἀεὶ
 15 καὶ ἀφιγμένος εἰς τὸν ἀγρὸν εἰς ἀπόλαυσιν ξένης ἡδο-
 νῆς. Ὁ δὲ Γνάθων, οἷα μαθὼν ἐσθίειν ἄνθρωπος καὶ 2
 πίνειν εἰς μέθην καὶ λαγνεύειν μετὰ τὴν μέθην καὶ
 οὐδὲν ἄλλο ὢν ἢ γνάθος καὶ γαστήρ καὶ τὰ ὑπὸ γασ-
 στέρα, οὐ παρέργως εἶδε τὸν Δάφνιν τὰ δῶρα κομί-
 20 σαντα, ἀλλὰ καὶ φύσει παιδεραστής ὢν καὶ κάλλος
 οἷον οὐδὲ ἐπὶ τῆς πόλεως εὐρών, ἐπιθέσθαι ἔγνω τῷ
 Δάφνιδι καὶ πείσειν ὥτετο ῥαδίως ὡς αἰπόλον. Γνοὺς 3
 δὲ ταῦτα θήρας μὲν οὐκ ἐκοινώνει τῷ Ἀστύλῳ, κατ-
 ιῶν δὲ ἵνα ἐνεμεν ὁ Δάφνις, λόγῳ μὲν τῶν αἰγῶν,
 25 τὸ δὲ ἀληθὲς Δάφνιδος ἐγίνετο θεατῆς· μαλθάξων
 δὲ αὐτὸν τὰς τε αἰγας ἐπήνει καὶ συρίσαι τὸ αἰπολι-
 κὸν ἠξίωσε καὶ ἔφη ταχέως ἐλεύθερον θήσειν τὸ πᾶν
 δυνάμενος.

Ὡς δὲ εἶχε χειροήθη, νύκτωρ λοχήσας ἐκ τῆς νο- 12
 30 μῆς ἐλαύνοντα τὰς αἰγας πρῶτον μὲν ἐφίλησε προσ-
 δραμῶν, εἶτα ὀπισθεν παρασχεῖν * * τοιοῦτον οἷον αἰ
 αἰγες τοῖς τράγοις. Τοῦ δὲ βραδέως νοήσαντος καὶ 2

λέγοντος, ὡς αἶγας μὲν βαίνουσιν τράγους καλόν, τράγον δὲ οὐπώποτε εἶδέ τις βαίνοντα τράγον οὐδὲ κριὸν ἀντὶ τῶν οἰῶν κριὸν οὐδὲ ἀλεκτρούνας ἀντὶ τῶν ἀλεκτορίδων ἀλεκτρούνας, οἷος ἦν ὁ Γνάθων βιά-
 3 ζεσθαι τὰς χεῖρας προσφέρων· ὁ δὲ μεθύοντα ἄνθρω- 5
 πον καὶ ἐστῶτα μόλις παρῳσάμενος ἔσφηλεν εἰς τὴν γῆν καὶ ὥσπερ σκύλαξ ἀποδραμῶν κείμενον κατέλι-
 πεν ἄνδρός, οὐ παιδὸς πρὸς χειραγωγίαν δεόμενον· καὶ οὐκέτι προσίετο ὄλως, ἀλλ' ἄλλοτε ἄλλη τὰς αἶγας
 4 ἔνεμεν, ἐκείνου μὲν φεύγων, Χλόην δὲ τηρῶν. Οὐδὲ 10
 ὁ Γνάθων ἔτι περιειργάζετο, καταμαθὼν ὡς οὐ μόνον καλός, ἀλλὰ καὶ ἰσχυρός ἐστίν· ἐπετήρει δὲ καιρὸν διαλεχθῆναι περὶ αὐτοῦ τῷ Ἀστύλῳ καὶ ἤλπιζε δῶρον αὐτὸν ἔξειν παρὰ τοῦ νεανίσκου πολλὰ καὶ με-
 γάλα χαρίζεσθαι θέλοντος. 15

13 Τότε μὲν οὖν οὐκ ἠδυνήθη, προσήει γὰρ ὁ Διονυσοφάνης ἅμα τῇ Κλεαρίστῃ, καὶ ἦν θόρυβος πολὺς κτηνῶν, οἰκετῶν, ἀνδρῶν, γυναικῶν· μετὰ δὲ τοῦτο
 2 συνέταττε λόγον καὶ ἐρωτικὸν καὶ μακρόν. Ἦν δὲ ὁ Διονυσοφάνης μεσαιπόλιος μὲν ἦδη, μέγας δὲ καὶ κα- 20
 λὸς καὶ μειρακίοις ἀμιλλᾶσθαι δυνάμενος· ἀλλὰ καὶ πλούσιος ἐν ὀλίγοις καὶ χρηστὸς ὡς οὐδεὶς ἕτερος.
 3 Οὗτος ἐλθὼν τῇ πρώτῃ μὲν ἡμέρᾳ θεοῖς ἔθυσεν, ὅσοι προεστᾶσιν ἀγροικίας, Δήμητρι καὶ Διούσῳ καὶ Πανὶ καὶ Νύμφαις, καὶ κοινὸν πᾶσι τοῖς παροῦσιν 25
 ἔστησε κρατῆρα· ταῖς δὲ ἄλλαις ἡμέραις ἐπεσκόπει
 4 τὰ τοῦ Λάμωνος ἔργα. Καὶ ὄρων τὰ μὲν πεδία ἐν αὐ-
 λακί, τὰς δὲ ἀμπέλους ἐν κλήματι, τὸν δὲ παράδει-
 σον ἐν κάλλει (περὶ γὰρ τῶν ἀνθέων Ἀστύλος τὴν αἰ-
 τίαν ἀνελάμβανεν) ἦδετο περιττῶς καὶ τὸν Λάμωνα 30
 5 ἐπήνει καὶ ἐλεύθερον θήσειν ἐπηγγέλλετο. Κατῆλθε

μετὰ ταῦτα καὶ εἰς τὸ αἰπόλιον τὰς τε αἴγας ὀψόμενος καὶ τὸν νέμοντα.

Χλόη μὲν οὖν εἰς τὴν ὕλην ἔφυγεν, ὄχλον τοσοῦ- 14
 του αἰδεσθεῖσα καὶ φοβηθεῖσα· ὁ δὲ Δάφνις εἰστήκει
 5 δέρμα λάσιον αἰγὸς ἔξωσμένος, πήραν νεορραφῆ κατὰ
 τῶν ὤμων ἐξηρητημένος, κρατῶν ταῖς χερσὶν ἀμφοτέ-
 ραις τῇ μὲν ἀρτιπαγεῖς τυρούς, τῇ δὲ ἐρίφους γαλα-
 θηνοῦς. Εἰ ποτε Ἀπόλλων Λαομέδοντι θητεύων ἐβου- 2
 κόλησε, τοιόσδε ἦν, οἷος τότε ὤφθη Δάφνις. Αὐτὸς
 10 μὲν οὖν εἶπεν οὐδέν, ἀλλὰ ἐρυθήματος πλησθεὶς
 ἐνευσε κάτω, προτείνας τὰ δῶρα· ὁ δὲ Λάμων "οὔ-
 τος" εἶπε "σοί, δέσποτα, τῶν αἰγῶν αἰπόλος. Σὺ μὲν 3
 ἐμοὶ πεντήκοντα νέμειν δέδωκας καὶ δύο τράγους,
 οὔτος δέ σοι πεποίηκεν ἑκατὸν καὶ δέκα τράγους.
 15 Ὅρας ὡς λιπαραὶ καὶ τὰς τρίχας λάσιαι καὶ τὰ κέρατα
 ἄθραυστοι. Πεποίηκε δὲ αὐτὰς καὶ μουσικὰς· σύ-
 ριγγος γοῦν ἀκούουσαι ποιοῦσι πάντα."

Παροῦσα δὲ τοῖς λεγομένοις ἡ Κλεαρίστη πείραν 15
 ἐπεθύμησε τοῦ λεχθέντος λαβεῖν καὶ κελεύει τὸν Δάφ-
 20 νιν ταῖς αἰξὶν οἶον εἴωθε συρίσαι καὶ ἐπαγγέλλεται
 συρίσαντι χαριεῖσθαι χιτῶνα καὶ χλαῖναν καὶ ὑποδή-
 ματα. Ὁ δὲ καθίσας αὐτοὺς ὥσπερ θέατρον, στὰς ὑπὸ 2
 τῇ φηγῶ κακ τῆς πήρας τὴν σύριγγα προκομίσας
 πρῶτα μὲν ὀλίγον ἐνέπνευσε· καὶ αἱ αἴγες ἔστησαν
 25 τὰς κεφαλὰς ἀράμεναι· εἶτα ἐνέπνευσε τὸ νόμιον, καὶ
 αἱ αἴγες ἐνέμοντο νεύσασαι κάτω· αὐτὸς λιγυρὸν ἐνέ-
 δωκε, καὶ ἀθρόαι κατεκλίθησαν· ἐσύρισέ τι καὶ ὄξυ 3
 μέλος, αἱ δὲ ὥσπερ λύκον προσιόντος εἰς τὴν ὕλην
 κατέφυγον· μετ' ὀλίγον ἀνακλητικὸν ἐφθέγγετο, καὶ
 30 ἐξελθοῦσαι τῆς ὕλης πλησίον αὐτοῦ τῶν ποδῶν συνέ-
 δραμον. Οὐδὲ ἀνθρώπους οἰκέτας εἶδεν ἄν τις οὔτω 4
 πειδομένους προστάγματι δεσπότου. Οἷ τε οὖν ἄλλοι

πάντες ἐθαύμαζον καὶ πρὸ πάντων ἡ Κλεαρίστη καὶ τὰ δῶρα ἀποδώσειν ὥμοσε καλῶ τε ὄντι αἰπόλῳ καὶ μουσικῶ· καὶ ἀνελθόντες εἰς τὴν ἔπαυλιν ἀμφὶ ἄριστον εἶχον καὶ τῷ Δάφνιδι ἀφ' ὧν ἤσθιον ἐπεμψαν.

- 16 Ὁ δὲ μετὰ τῆς Χλόης ἤσθιε καὶ ἤδετο γευόμενος 5
ἀστικῆς ὀψαρτυσίας καὶ εὐέλπιδος ἣν τεύξεσθαι τοῦ γάμου, πείσας τοὺς δεσπότης. Ὁ δὲ Γνάθων προσεκαυθεὶς τοῖς κατὰ τὸ αἰπόλιον γεγενημένοις καὶ ἀβίωτον νομίζων τὸν βίον, εἰ μὴ τεύξεται Δάφνιδος, περιπατοῦντα τὸν Ἀστύλον ἐν τῷ παραδείσῳ φυλάξας 10 καὶ ἀναγαγὼν εἰς τὸν τοῦ Διονύσου νεῶν πόδας καὶ χεῖρας κατεφίλει. Τοῦ δὲ πυνθανομένου τίνος ἔνεκα ταῦτα δρᾷ, καὶ λέγειν κελεύοντος καὶ ὑπουργήσειν ὀμνύοντος, "οἴχεται σοι Γνάθων" ἔφη "δέσποτα. Ὁ μέχρι νῦν μόνης τραπέξης τῆς σῆς ἐρῶν, ὁ πρότερον 15 ὀμνύς ὅτι μηδέν ἐστὶν ὠραιότερον οἴνου γέροντος, ὁ κρείττους τῶν ἐφήβων τῶν ἐν Μυτιλήνῃ τοὺς σοὺς ὀψαρτυτὰς λέγων, μόνον λοιπὸν καλὸν εἶναι Δάφνιν 3 νομίζω. Καὶ τροφῆς μὲν τῆς πολυτελοῦς οὐ γεύομαι, καίτοι τοσοῦτων παρασκευαζομένων ἐκάστης ἡμέρας 20 κρεῶν, ἰχθύων, μελιτωμάτων, ἡδέως δ' ἂν αἶξ γευόμενος πόαν ἐσθίωμι καὶ φύλλα, τῆς Δάφνιδος ἀκούων σύριγγος καὶ ὑπ' ἐκείνου νεμόμενος. Σὺ δὲ σῶσον Γνάθωνα τὸν σὸν καὶ τὸν ἀήττητον ἔρωτα νί- 4 κησον. Εἰ δὲ μή, σὲ ἐπόμνυμι, τὸν ἐμὸν θεόν, ξιφί- 25 διον λαβὼν καὶ ἐμπλήσας τὴν γαστέρα τροφῆς ἐμαυτὸν ἀποκτενῶ πρὸ τῶν Δάφνιδος θυρῶν· σὺ δὲ οὐκέτι καλέσεις Γναθωνάριον, ὥσπερ εἰώθεις παίζων ἀεί."

- 17 Οὐκ ἀντέσχε κλάοντι καὶ αὐθις τοὺς πόδας κα- 30 ταφιλοῦντι νεανίσκος μεγαλόφρων καὶ οὐκ ἄπειρος ἐρωτικῆς λύπης, ἀλλ' αἰτήσειν αὐτὸν παρὰ τοῦ πα-

τρὸς ἐπηγγείλατο καὶ κομιεῖν εἰς τὴν πόλιν αὐτῷ μὲν
 δοῦλον, ἐκείνῳ δὲ ἐρώμενον. Εἰς εὐθυμίαν δὲ [καὶ] 2
 αὐτὸν [ἐκείνου] θέλων προαγαγεῖν ἐπυνθάνετο μει-
 διῶν εἰ οὐκ αἰσχύνεται Λάμωνος υἱὸν φιλῶν, ἀλλὰ καὶ
 5 σπουδάζει συγκατακλινηῖναι νέμοντι αἴγας μειρακίῳ·
 καὶ ἅμα ὑπεκρίνετο τὴν τραγικὴν δυσωδίαν μυσάτ-
 τεσθαι. Ὁ δέ, οἷα πᾶσαν ἐρωτικὴν μυθολογίαν ἐν 3
 τοῖς τῶν ἀσώτων συμποσίοις πεπαιδευμένος, οὐκ ἀπὸ
 σκοποῦ καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Δάφνιδος ἔλε-
 10 γεν “οὐδεὶς ταῦτα, δέσποτα, ἐραστῆς πολυπραγμο-
 νεῖ· ἀλλ’ ἐν οἷῳ ποτε ἂν σώματι εὔρη τὸ κάλλος,
 ἐάλωκε. Διὰ τοῦτο καὶ φυτοῦ τις ἠράσθη καὶ ποτα- 4
 μοῦ καὶ θηρίου. Καίτοι τίς οὐκ ἂν ἐραστὴν ἠλέησεν,
 ὃν ἔδει φοβεῖσθαι τὸν ἐρώμενον; Ἐγὼ δὲ σώματος
 15 μὲν ἐρῶ δούλου, κάλλους δὲ ἐλευθέρου. Ὁρᾶς ὡς ὑα- 5
 κίνθῳ μὲν τὴν κόμην ὁμοίαν ἔχει, λάμπουσι δὲ ὑπὸ
 ταῖς ὀφρύσιν οἱ ὀφθαλμοὶ καθάπερ ἐν χρυσῇ σφεν-
 δόνη ψηφίς; Καὶ τὸ μὲν πρόσωπον ἐρυθρήματος με-
 στὸν, τὸ δὲ στόμα λευκῶν ὀδόντων ὥσπερ ἐλέφαντος.
 20 Τίς ἐκεῖθεν οὐκ ἂν εὔξαιτο λαβεῖν ἐραστῆς γλυκέα 6
 φιλήματα; Εἰ δὲ νέμοντος ἠράσθη, θεοὺς ἐμιμη-
 σάμην. Βουκόλος ἦν Ἀγχίσης, καὶ ἔσχεν αὐτὸν Ἀφρο-
 δίτη· αἴγας ἔνεμε Βράγχος, καὶ Ἀπόλλων αὐτὸν ἐφί-
 λησε· ποιμὴν ἦν Γανυμήδης, καὶ αὐτὸν ὁ Ζεὺς ἠε-
 25 πασε. Μὴ καταφρονῶμεν παιδός, ᾧ καὶ αἴγας ὡς 7
 ἐρώσας πειθομένας εἶδομεν· ἀλλὰ ὅτι μένειν ἐπὶ γῆς
 ἐπιτρέπουσι τοιοῦτον κάλλος χάριν ἔχωμεν τοῖς Διὸς
 ἀετοῖς.”

Ἦδὺ γελάσας ὁ Ἀστύλος ἐπὶ τούτῳ μάλιστα τῷ 18
 30 λεχθέντι καὶ ὡς μεγάλους ὁ Ἔρως ποιεῖ σοφιστὰς εἰ-
 πῶν ἐπετήρει καιρὸν, ἐν ᾧ τῷ πατρὶ περὶ Δάφνιδος
 διαλέξεται. Ἀκούσας δὲ τὰ λεχθέντα κρύφα πάντα ὁ

Εὐδρομος καὶ τὰ μὲν τὸν Δάφνιν φιλοῶν ὡς ἀγαθὸν νεανίσκον, τὰ δὲ ἀχθόμενος εἰ Γνάθωνος ἐμπαροί-
 νημα γενήσεται τοιοῦτον κάλλος, ἀντίκα καταλέγει
 2 πάντα κἀκείνῳ καὶ Λάμῳ. Ὁ μὲν οὖν Δάφνις ἐκ-
 πλαγεὶς ἐγίνωσκεν ἅμα τῇ Χλόῃ τολμῆσαι φυγεῖν ἢ 5
 ἀποθανεῖν, κοινωνὸν κἀκείνην λαβών· ὁ δὲ Λάμων
 προκαλεσάμενος ἔξω τῆς αὐλῆς τὴν Μυρτάλην “οὐ-
 χόμεθα” εἶπεν “ὦ γύναι. Ἦκει καιρὸς ἐκκαλύπτειν
 3 τὰ κρυπτά. Ἔρρει μοι ** καὶ αἱ αἴγες καὶ τὰ λοιπὰ
 πάντα· ἀλλ’ οὐ μὰ τὸν Πᾶνα καὶ τὰς Νύμφας, οὐδ’ 10
 εἰ μέλλω βοῦς, φασίν, ἐν αὐλίῳ καταλείπεσθαι, τὴν
 Δάφνιδος τύχην ἣτις ἐστὶν οὐ σιωπήσομαι, ἀλλὰ καὶ
 ὅτι εὖρον ἐκκείμενον ἐρῶ καὶ ὅπως τρεφόμενον μη-
 νύσω καὶ ὅσα εὖρον συνεκκείμενα δείξω. Μαθέτω
 Γνάθων ὁ μιαρὸς οἶος ὦν οἶων ἐρᾶ. Παρασκευάζε 15
 μοι μόνον εὐτρεπῆ τὰ γνωρίσματα.”

19 [Καὶ] οἱ μὲν ταῦτα συνθέμενοι ἀπῆλθον εἶσω πάλ-
 λιν· ὁ δὲ Ἀστύλος σχολὴν ἄγοντι τῷ πατρὶ προσρνεὶς
 αἰτεῖ τὸν Δάφνιν εἰς τὴν πόλιν καταγαγεῖν ὡς καλὸν
 τε ὄντα καὶ ἀγροικίας κρείττονα καὶ ταχέως ὑπὸ Γνά- 20
 2 θωνος καὶ τὰ ἀστικά διδασκῆναι δυνάμενον. Χαί-
 ρων ὁ πατὴρ δίδωσι καὶ μεταπεμψάμενος τὸν Λά-
 μωνα καὶ τὴν Μυρτάλην εὐηγγελίζετο μὲν αὐτοῖς ὅτι
 Ἀστύλον θεραπεύσει λοιπὸν ἀντὶ αἰγῶν καὶ τράγων
 Δάφνις, ἐπηγγέλλετο δὲ δύο ἀντ’ ἐκείνου δώσειν 25
 3 αὐτοῖς αἰπόλους. Ἐνταῦθα ὁ Λάμων, πάντων ἤδη συν-
 ερρηκόντων καὶ ὅτι καλὸν ὁμόδουλον ἔξουσιν ἠδο-
 μένων, αἰτήσας λόγον ἤρξατο λέγειν “ἄκουσον, ὦ δέ-
 σποτα, παρ’ ἀνδρὸς γέροντος ἀληθῆ λόγον· ἐπόμνυμι
 δὲ τὸν Πᾶνα καὶ τὰς Νύμφας ὡς οὐδὲν ψεύσομαι. 30
 4 Οὐκ εἰμὶ Δάφνιδος πατήρ, οὐδ’ εὐτύχησέ ποτε Μυρ-
 τάλη μήτηρ γενέσθαι. Ἄλλοι πατέρες ἐξέθησαν τοῦτο

τὸ παιδίον, ἴσως παιδίων πρεσβυτέρων ἄλλις ἔχοντες·
 ἐγὼ δὲ εὖρον ἐκκείμενον καὶ ὑπὸ αἰγὸς ἐμῆς τρεφόμε-
 νον, ἣν καὶ ἀποθανοῦσαν ἔθαψα ἐν τῷ περικλήπῳ
 φιλῶν ὅτι ἐποίησε μητρὸς ἔργα. Εὖρον αὐτῷ καὶ γνω- 5
 5 ρίσματα συνεκκείμενα ὁμόλογ[α], ᾧ δέσποτα, καὶ
 φυλάττω· τύχης γάρ ἐστι μείζονος ἢ καθ' ἡμᾶς
 σύμβολα. Ἀστύλου μὲν οὖν εἶναι δοῦλον αὐτὸν οὐχ
 ὑπερηφανῶ, καλὸν οἰκέτην καλοῦ κάγαθοῦ δεσπό-
 του· παροίνημα δὲ Γνάθωνος οὐ δύναμαι περιιδεῖν
 10 γενόμενον, ὃς ἐς Μυτιλήνην αὐτὸν ἄγειν ἐπὶ γυναι-
 κῶν ἔργα σπουδάζει.”

Ὁ μὲν Λάμων ταῦτα εἰπὼν ἐσιώπησε καὶ πολλὰ 20
 ἀφῆκε δάκρυα· τοῦ δὲ Γνάθωνος θρασυνομένου καὶ
 πληγὰς ἀπειλοῦντος, ὁ Διονυσοφάνης τοῖς εἰρημένοις
 15 ἐκπλαγεῖς τὸν μὲν Γνάθωνα σιωπᾶν ἐκέλευσε, σφό-
 δρα τὴν ὄφρυν εἰς αὐτὸν τοξοποιήσας, τὸν δὲ Λάμωνα
 πάλιν ἀνέκρινε καὶ παρεκελεύετο τᾶληθῆ λέγειν μηδὲ
 ὅμοια πλάττειν μύθοις ἐπὶ τῷ κατέχειν τὸν υἱόν. Ὡς 2
 δ' ἀτενῆς ἦν καὶ κατὰ πάντων ᾧμνυε θεῶν καὶ ἐδί-
 20 δου βασανίζειν αὐτόν, εἴ τι ψεύδεται, παρακαθημέ-
 νης τῆς Κλεαρίστης ἐβασάνιζε τὰ λελεγμένα. “Τί δ'
 ἂν ἐψεύδετο Λάμων, μέλλων ἀνθ' ἐνὸς δύο λαμβά-
 νειν αἰπόλους; Πῶς δ' ἂν καὶ ταῦτ' ἔπλασσεν ἄγροικ-
 ος; Οὐ γὰρ εὐθύς ἦν ἄπιστον ἐκ τοιούτου γέροντος
 25 καὶ μητρὸς εὐτελοῦς υἱὸν καλὸν οὕτω γενέσθαι;”

Ἐδόκει μὴ μαντεύεσθαι ἐπὶ πλέον, ἀλλὰ ἤδη τὰ 21
 γνωρίσματα σκοπεῖν εἰ λαμπρᾶς καὶ ἐνδοξοτέρας τύ-
 χης. Ἀπήει μὲν Μυρτάλη κομιοῦσα πάντα φυλαττό-
 μενα ἐν πήρᾳ παλαιᾷ· κομισθέντα δὲ πρῶτος Διονυ- 2
 30 σοφάνης ἐπέβλεπε καὶ ἰδὼν χλαμύδιον ἄλουργές,
 πόρπην χρυσήλατον, ξιφίδιον ἔλεφαντόκωπον, μέγα
 βοήσας “ὦ Ζεῦ δέσποτα” καλεῖ τὴν γυναῖκα θεασο-

3 μένην. Ἡ δὲ ἰδοῦσα μέγα καὶ αὐτὴ βοᾷ “ φίλαι Μοῖ-
 ραι· οὐ ταῦτα ἡμεῖς συνεξεθήκαμεν ἰδίῳ παιδί; Οὐκ
 εἰς τούτους τοὺς ἀγροὺς κοιμοῦσαν Σωφροσύνην ἀπε-
 στείλαμεν; Οὐκ ἄλλα μὲν οὖν, ἀλλ’ αὐτὰ ταῦτα. Φίλε
 ἄνερ, ἡμέτερόν ἐστι τὸ παιδίον· σὸς υἱός ἐστι Δάφ- 5
 νις, καὶ πατρώας ἔνεμεν αἴγας.”

22 Ἐτι λεγούσης αὐτῆς καὶ τοῦ Διονυσοφάνου τὰ
 γνωρίσματα φιλοῦντος καὶ ὑπὸ περιττῆς ἡδονῆς δα-
 κρύοντος ὁ Ἀστύλος συνεῖς ὡς ἀδελφός ἐστι, ῥίψας
 θοιμάτιον ἔθει κατὰ τοῦ παραδείσου, πρῶτος τὸν Δάφ- 10
 2 νιν φιλήσαι θέλων. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Δάφνις θέοντα
 μετὰ πολλῶν καὶ βοῶντα “ Δάφνι,” νομίσας ὅτι συλ-
 λαβεῖν αὐτὸν βουλόμενος τρέχει, ῥίψας τὴν πήραν
 καὶ τὴν σύριγγα πρὸς τὴν θάλατταν ἐφέρετο ῥίψων
 3 ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς μεγάλης πέτρας. Καὶ ἴσως ἄν, τὸ και- 15
 νότατον, εὗρεθεις ἀπωλώλει Δάφνις, εἰ μὴ συνεῖς
 ὁ Ἀστύλος ἐβόα πάλιν “ στῆθι, Δάφνι, μηδὲν φοβη-
 θῆς· ἀδελφός εἰμί σου, καὶ γονεῖς οἱ μέχρι νῦν δε-
 4 σπότηι. Νῦν ἡμῖν Λάμων τὴν αἴγα εἶπε καὶ τὰ γνω-
 ρίσματα ἔδειξεν· ὄρα δὲ ἐπιστραφεὶς πῶς ἐπίασι φαι- 20
 δροὶ καὶ γελῶντες. Ἄλλ’ ἐμὲ πρῶτον φίλησον· ὄμνυμι
 δὲ τὰς Νύμφας ὡς οὐ ψεύδομαι.”

23 Μόλις μετὰ τὸν ὄρκον ἔστη καὶ τὸν Ἀστύλον τρέ-
 χοντα περιέμεινε καὶ προσελθόντα κατεφίλησεν. Ἐν
 ᾧ δὲ ἐκείνον ἐφίλει, πλῆθος τὸ λοιπὸν ἐπιρρεῖ θερα- 25
 πόντων, θεραπαινῶν, αὐτὸς ὁ πατήρ, ἢ μήτηρ μετ’
 αὐτοῦ. Οὗτοι πάντες περιέβαλλον, κατεφίλουν, χαί-
 2 ροντες κλάοντες. Ὁ δὲ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα
 πρὸ τῶν ἄλλων ἐφιλοφρονεῖτο, καὶ ὡς πάλαι εἰδὼς
 προσεστερνίζετο καὶ ἐξελεθεῖν τῶν περιβολῶν οὐκ ἤθε- 30
 λεν· οὕτω φύσις ταχέως πιστοῦται. Ἐξελάθετο καὶ
 Χλόης πρὸς ὀλίγον· καὶ ἐλθὼν εἰς τὴν ἑπαυλιὴν ἐσθῆτά

τε ἔλαβε πολυτελῆ καὶ παρὰ τὸν πατέρα τὸν ἴδιον
καθεσθεὶς ἤκουσεν αὐτοῦ λέγοντος οὕτως

“Ἐγὼ, ὦ παῖδες, κομιδῆ νέος. Καὶ χρόνου 24
διελθόντος ὀλίγου πατῆρ, ὡς ᾤμην, εὐτυχῆς ἐγεγό-
5 νειν· ἐγένετο γάρ μοι πρῶτος υἱὸς καὶ δευτέρα θυγά-
τηρ καὶ τρίτος Ἀστύλος. Ὁμῶν ἱκανὸν εἶναι τὸ γένος,
καὶ γενόμενον ἐπὶ πᾶσι τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκα,
οὐ γνωρίσματα ταῦτα συνεκθεις, ἀλλ’ ἐντάφια. Τὰ 2
δὲ τῆς τύχης ἄλλα βουλευόμενα. Ὁ μὲν γὰρ πρεσβύτε-
10 ρος παῖς καὶ ἡ θυγάτηρ ὁμοίᾳ νόσῳ μιᾶς ἡμέρας ἀπώ-
λουτο· σὺ δέ μοι προνοία θεῶν ἐσώθης, ἵνα πλείους
ἔχωμεν χειραγωγούς. Μῆτε οὖν σὺ μοι μνησικακή- 3
σης ποτὲ τῆς ἐκθέσεως (ἐκὼν γὰρ οὐκ ἐβουλεύσαμην),
μῆτε σὺ λυπηθῆς, Ἀστύλε, μέρος ληψόμενος ἀντὶ
15 πάσης τῆς οὐσίας (κρεῖττον γὰρ τοῖς εὖ φρονουῦσιν
ἀδελφοῦ κτήμα οὐδέν), ἀλλὰ φιλεῖτε ἀλλήλους καὶ
χρημάτων ἕνεκα καὶ βασιλευῦσιν ἐρίζετε. Πολλὴν μὲν 4
γὰρ ἐγὼ ὑμῖν καταλείψω γῆν, πολλοὺς δὲ οἰκέτας δε-
ξιούς, χρυσόν, ἄργυρον [καὶ] ὅσα ἄλλα εὐδαιμόνων
20 κτήματα. Μόνον ἐξαίρετον τοῦτο Δάφνιδι τὸ χωρίον
δίδωμι καὶ Λάμωνα καὶ Μυρτάλην καὶ τὰς αἰγας, ἃς
αὐτὸς ἔνεμεν.”

“Ἐτι αὐτοῦ λέγοντος Δάφνις ἀναπηδήσας “καλῶς 25
με” εἶπε “ταῦτα, πάτερ, ἀνέμνησας. Ἄπειμι τὰς αἰ-
25 γας ἀπάξων ἐπὶ πότον, αἶ που νῦν διψῶσαι περιμέ-
νουσι τὴν σύριγγα τὴν ἐμήν· ἐγὼ δὲ ἐνταυθὶ καθέ-
ξομαι.” Ἦδὲ πάντες ἐγέλασαν ὅτι δεσπότης γεγενη-
μένος ἔτι θέλει εἶναι αἰπόλος. Κακείνας μὲν θερα- 2
πεύσων ἐπέμφθη τις ἄλλος· οἱ δὲ θύσαντες Διὶ Σω-
30 τῆρι συμπόσιον συνεκρότου. Εἰς τοῦτο τὸ συμπόσιον
μόνος οὐχ ἦκε Γνάθων, ἀλλὰ φοβούμενος ἐν τῷ νεῷ
τοῦ Διονύσου καὶ τὴν ἡμέραν ἔμεινε καὶ τὴν νύκτα,

- 3 ὥσπερ ἰκέτης. Ταχείας δὲ φήμης εἰς πάντας ἐλθούσης ὅτι Διονυσοφάνης εὗρεν υἱόν, καὶ ὅτι Δάφνις ὁ αἰπόλος δεσπότης τῶν ἀγρῶν εὐρέθη, ἅμα ἔφ' συνέτρεχον ἄλλος ἀλλαχόθεν, τῷ μὲν μειρακίῳ συνηδόμενοι, τῷ δὲ πατρὶ αὐτοῦ δῶρα κομίζοντες· ἐν οἷς καὶ ⁵ ὁ Δρύας πρῶτος ὁ τρέφων τὴν Χλόην.
- 26 Ὁ δὲ Διονυσοφάνης κατεῖχε πάντας, κοινωνοὺς μετὰ τὴν εὐφροσύνην καὶ τῆς ἐορτῆς ἐσομένους. Παρεσκεύαστο δὲ πολὺς μὲν οἶνος, πολλὰ δὲ ἄλευρα, ὄρνιθες ἔλειοι, χοῖροι γαλαθηνοί, μελιτώματα ποικίλα· ¹⁰ 2 καὶ ἱερεῖα δὲ πολλὰ τοῖς ἐπιχωρίοις θεοῖς ἐθύετο. Ἐνταῦθα ὁ Δάφνις συναθροίσας πάντα τὰ ποιμενικὰ κτήματα διένειμεν ἀναθήματα τοῖς θεοῖς. Τῷ Διονύσῳ μὲν ἀνέθηκε τὴν πήραν καὶ τὸ δέσμα, τῷ Πανὶ ¹⁵ [δὲ] τὴν σύριγγα καὶ τὸν πλάγιον ἀυλόν, τὴν καλαύροπα ταῖς Νύμφαις καὶ τοὺς γαυλοὺς οὓς αὐτὸς ³ ἐτεκτήνατο. Οὕτω δὲ ἄρα τὸ σύνηθες ξενιζούσης εὐδαιμονίας τερπνότερόν ἐστιν, ὥστε ἐδάκρυεν ἐφ' ἑκάστῳ τούτων ἀπαλλαττόμενος· καὶ οὔτε τοὺς γαυλοὺς ἀνέθηκε πρὶν ἀμέλξαι, οὔτε τὸ δέσμα πρὶν ἐνδύσα- ²⁰ ⁴ σθαι, οὔτε τὴν σύριγγα πρὶν συρίσαι· ἀλλὰ καὶ ἐφίλησεν αὐτὰ πάντα καὶ τὰς αἰγὰς προσεῖπε καὶ τοὺς τράγους ἐκάλεσεν ὀνομαστί. Τῆς μὲν γὰρ πηγῆς καὶ ἔπιεν, ὅτι πολλάκις καὶ μετὰ Χλόης. Οὕτω δὲ ὁμολόγει τὸν ἔρωτα καιρὸν παραφυλάττων. ²⁵
- 27 Ἐν ᾧ δὲ Δάφνις ἐν θυσίαις ἦν, τάδε γίνεται περὶ τὴν Χλόην. Ἐκάθητο κλάουσα, λέγουσα οἷα εἰκὸς ἦν. “Ἐξελάθετό μου Δάφνις. Ὀνειροπολεῖ γάμους πλου- ² σίους. Τί γὰρ αὐτὸν ὀμνύειν ἀντὶ τῶν Νυμφῶν τὰς αἰγὰς ἐκέλευον; Κατέλιπε ταύτας ὡς καὶ Χλόην. ³⁰

27 post κλάουσα: τὰ πρόβατα νέμουσα

Οὐδὲ θύων ταῖς Νύμφαις καὶ τῷ Πανὶ ἐπεθύμησεν ἰδεῖν Χλόην. Εὗρεν ἴσως παρὰ τῇ μητρὶ θεραπεύουσα ἐμοῦ κρείττονας. Χαιρέτω· ἐγὼ δὲ οὐ ζήσομαι.”

Τοιαῦτα λέγουσαν, τοιαῦτα ἐννοοῦσαν ὁ Λάμπις 28
 5 ὁ βουκόλος μετὰ χειρὸς γεωργικῆς ἐπιστᾶς ἤρπασεν αὐτήν, ὡς οὔτε Δάφνιδος ἔτι γαμήσοντος καὶ Δρύαντος ἐκείνον ἀγαπήσοντος. Ἡ μὲν οὖν ἐκομίζετο βοῶσα ἐλεεινόν, τῶν δὲ τις ἰδόντων ἐμήνυσε τῇ Νάπη κακείνη τῷ Δρύαντι καὶ ὁ Δρύας τῷ Δάφνιδι. Ὁ δὲ 2
 10 ἔξω τῶν φρενῶν γενόμενος οὔτε εἰπεῖν πρὸς τὸν πατέρα ἐτόλμα καὶ καρτερεῖν μὴ δυνάμενος εἰς τὸν περὶ κηπὸν εἰσελθὼν ὠδύρετο “ὦ [τῆς] πικρᾶς ἀνευρέσεως” λέγων· “πόσον ἦν μοι κρεῖττον νέμειν; Πό- 3
 3 σον ἤμην μακαριώτερος, δοῦλος ὢν; Τότε ἔβλεπον
 15 Χλόην, τότε **, νῦν δὲ τὴν μὲν Λάμπις ἀρπάσας οἴχεται, νυκτὸς δὲ γενομένης συγκοιμήσεται. Ἐγὼ δὲ πίνω καὶ τρυφῶ καὶ μάτην τὸν Πᾶνα καὶ τὰς αἴγας καὶ τὰς Νύμφας ὄμοσα.”

Ταῦτα τοῦ Δάφνιδος λέγοντος ἤκουσεν ὁ Γνάθων 29
 20 ἐν τῷ παραδείσῳ λανθάνων· καὶ καιρὸν ἤκειν διαλλαγῶν πρὸς αὐτὸν νομίζων τινὰς τῶν τοῦ Ἀστύλου νεανίσκων προσλαβὼν μεταδιώκει τὸν Δρύαντα. Καὶ 2
 ἠγγεῖσθαι κελεύσας ἐπὶ τὴν τοῦ Λάμπιδος ἔπαυλιν συνέτεινε δρόμον· καὶ καταλαβὼν ἄρτι εἰσάγοντα
 25 τὴν Χλόην, ἐκείνην τε ἀφαιρεῖται καὶ ἀνθρώπους γεωργοὺς συνηλόησε πληγαῖς. Ἐσπούδαζε δὲ καὶ τὸν 3
 Λάμπιν δῆσας ἄγειν ὡς αἰχμάλωτον ἐκ πολέμου τινός, εἰ μὴ φθάσας ἀπέδρα. Κατορθώσας δὲ τηλικούτου ἔργον νυκτὸς ἀρχομένης ἐπανέρχεται. Καὶ τὸν 4
 30 μὲν Διονυσοφάνην εὐρίσκει καθεύδοντα, τὸν δὲ Δάφνιν ἀγρουπνοῦντα καὶ ἔτι ἐν τῷ περικήπῳ δακρύνοντα. Προσάγει δὲ τὴν Χλόην αὐτῷ καὶ διδοὺς διηγεῖται

πάντα· καὶ δεῖται μηδὲν ἔτι μνησικακοῦντα δοῦλον
 ἔχειν οὐκ ἄχρηστον, μηδὲ ἀφελῆσθαι τραπέζης, μεθ'
 5 ἦν τεθνήξεται λιμῶ. Ὁ δὲ ἰδὼν καὶ ἔχων ἐν ταῖς χερσὶ
 τὴν Χλόην τῷ μὲν ὡς εὐεργέτη διηλλάττετο, τῇ δὲ
 ὑπὲρ τῆς ἀμελείας ἀπελογεῖτο. 5

30 Βουλευομένοις δὲ αὐτοῖς ἐδόκει τὸν γάμον κρύ-
 πτειν, ἔχειν δὲ κρύφα τὴν Χλόην πρὸς μόνην ὁμολο-
 γήσαντα τὸν ἔρωτα τὴν μητέρα· ἀλλ' οὐ συνεχώρει
 Δρύας, ἡξίου δὲ τῷ πατρὶ λέγειν καὶ πείσειν αὐτὸς
 2 ἐπηγγέλλετο. Καὶ γενομένης ἡμέρας ἔχων ἐν τῇ πήρᾳ 10
 τὰ γνωρίσματα πρόσεισι τῷ Διονυσοφάνει καὶ τῇ
 Κλεαρίστῃ καθημένοις ἐν τῷ παραδείσῳ (παρῆν δὲ
 καὶ ὁ Ἀστύλος καὶ αὐτὸς ὁ Δάφνις) καὶ σιωπῆς γενο-
 μένης ἤρξατο λέγειν

3 "Ὅμοία με ἀνάγκη Λάμωνι τὰ μέχρι νῦν ἄρρητα 15
 ἐκέλευσε λέγειν. Χλόην ταύτην οὔτε ἐγέννησα οὔτε
 ἀνέθρεψα, ἀλλὰ ἐγέννησαν μὲν ἄλλοι, κειμένην δὲ
 4 ἐν ἄντρῳ Νυμφῶν ἀνέθρεψεν οἷς. Εἶδον τοῦτο αὐ-
 τὸς καὶ ἰδὼν ἐθαύμασα [καὶ] θαυμάσας ἔθρεψα. Μαρ-
 τυρεῖ μὲν καὶ τὸ κάλλος, ἔοικε γὰρ οὐδὲν ἡμῖν· μαρ- 20
 τυρεῖ δὲ καὶ τὰ γνωρίσματα, πλουσιώτερα γὰρ ἢ
 κατὰ ποιμένα. Ἴδετε ταῦτα καὶ τοὺς προσήκοντας τῇ
 κόρῃ ζητήσατε, ἵν' ἀξία ποτὲ Δάφνιδος φανῇ."

31 Τοῦτο οὔτε Δρύας ἀσκόπως ἔρριψεν οὔτε Διονυ-
 σοφάνης ἀμελῶς ἤκουσεν, ἀλλ' ἰδὼν εἰς τὸν Δάφνιν 25
 καὶ ὄρῳ αὐτὸν χλωριῶντα καὶ κρύφα δακρύνοντα τα-
 χέως ἐφώρασε τὸν ἔρωτα· καὶ ὡς ὑπὲρ παιδὸς ἰδίου
 μᾶλλον ἢ κόρης ἀλλοτριᾶς δεδοικῶς διὰ πάσης ἀκρι-
 2 βείας ἤλεγχε τοὺς λόγους τοῦ Δρύαντος. Ἐπεὶ δὲ καὶ
 τὰ γνωρίσματα εἶδε κομισθέντα, [τὰ] ὑποδήματα [τὰ] 30
 κατάχρυσα, τὰς περισκελίδας, τὴν μίτραν, προσκα-
 λεσάμενος τὴν Χλόην παρεκελεύετο θαρρεῖν, ὡς ἄν-

δρα μὲν ἔχουσαν ἤδη, ταχέως δὲ εὐρήσουσαν καὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα. Καὶ τὴν μὲν ἢ Κλεαρίστη πα- 3
ραλαβοῦσα ἐκόσμιε λοιπὸν ὡς υἱοῦ γυναῖκα, τὸν δὲ Δάφνιν ὁ Διονυσοφάνης ἀναστήσας μόνον ἀνέκρινεν
5 εἰ παρθένος ἐστὶ· τοῦ δὲ ὁμόσαντος μηδὲν γεγρονέναι φιλήματος καὶ ὄρκων πλέον, ἤσθεις ἐπὶ τῷ συνω-
μοσίῳ κατέκλινεν αὐτούς.

Ἦν οὖν μαθεῖν οἷόν ἐστι τὸ κάλλος, ὅταν κόσμον 32
προσλάβῃ. Ἐνδυθεῖσα γὰρ ἢ Χλόη καὶ ἀναπλεξαμένη
10 τὴν κόμην καὶ ἀπολούσασα τὸ πρόσωπον εὐμορφοτέρῃ
τοσοῦτον ἐφάνη πᾶσιν, ὥστε καὶ Δάφνις αὐτὴν μόλις
ἐγνώρισεν. Ὄμοσεν ἄν τις καὶ ἄνευ τῶν γνωρισμά- 2
των ὅτι τοιαύτης κόρης οὐκ ἦν Δρύας πατήρ. Ὅμως
μέντοι παρῆν καὶ αὐτὸς καὶ συνειστιᾶτο μετὰ τῆς
15 Νάπης, συμπότας ἔχων ἐπὶ κλίνης ἰδίας τὸν Λάμωνα
καὶ τὴν Μυρτάλην. Πάλιν οὖν ταῖς ἐξῆς ἡμέραις 3
ἐθύετο ἱερεῖα καὶ κρατῆρες ἴσταντο καὶ ἀνετίθει καὶ
Χλόη τὰ ἑαυτῆς, τὴν σύριγγα, τὴν πήραν, τὸ δέρμα,
τοὺς γαυλοὺς· ἐκέρασε δὲ καὶ τὴν πηγὴν οἴνω τὴν ἐν
20 τῷ ἄντρῳ, ὅτι καὶ ἐτράφη παρ' αὐτῆ, καὶ ἐλούσατο
πολλάκις ἐν αὐτῇ· ἐστεφάνωσε καὶ τὸν τάφον τῆς 4
οἰός, δειξάντος Δρύαντος, καὶ ἐσύρισέ τι καὶ αὐτῇ τῇ
ποιμνῇ, καὶ ταῖς θεαῖς συρίσασα εὗξατο τοὺς ἐκθέν-
τας εὐρεῖν ἀξίλους τῶν Δάφνιδος γάμων.

25 Ἐπεὶ δὲ ἄλλοις ἦν τῶν κατ' ἀγρὸν ἐορτῶν, ἔδοξε 33
βαδίζειν εἰς τὴν πόλιν καὶ τοὺς τε τῆς Χλόης πατέρας
ἀναζητεῖν καὶ περὶ τὸν γάμον αὐτῶν μηκέτι βραδύ-
νειν. Ἐωθεν οὖν συσκευασάμενοι τῷ Δρύαντι μὲν 2
ἔδωκαν ἄλλας τρισχιλίας, τῷ Λάμῳ δὲ τὴν ἡμίσειαν
30 μοῖραν τῶν ἀγρῶν θερίζειν καὶ τρυγᾶν καὶ τὰς αἰγὰς
ἅμα τοῖς αἰπόλοις καὶ ξεύγη βοῶν τέτταρα καὶ ἐσθῆ-
τας χειμερινὰς καὶ ἐλευθέραν τὴν γυναῖκα· καὶ μετὰ

τοῦτο ἤλαυνον ἐπὶ Μυτιλήνην ἵπποις καὶ ζεύγεσι καὶ τρυφῇ πολλῇ.

3 Τότε μὲν οὖν ἔλαθον τοὺς πολίτας, νυκτὸς κατελθόντες· τῆς δὲ ἐπιούσης ὄχλος ἠθροίσθη περὶ τὰς θύρας ἀνδρῶν, γυναικῶν. Οἱ μὲν τῷ Διονυσοφάνει 5
συνήδοντο παῖδα εὐρόντι, καὶ μᾶλλον ὀρῶντες τὸ κάλλος τοῦ Δάφνιδος· αἱ δὲ τῇ Κλεαρίστῃ συνέχαι-
4 ρον ἅμα κομιζούση καὶ παῖδα καὶ νύμφην. Ἐξέπλησσε γὰρ κἀκείνας ἡ Χλόη κάλλος ἐκφαίνουσα παρευδοκιμηθῆναι μὴ δυνάμενον· ὅλη γὰρ ἐκίττα ἡ πόλις ἐπὶ 10
τῷ μεираκίῳ καὶ τῇ παρθένῳ· καὶ εὐδαιμόνιζον μὲν ἤδη τὸν γάμον, εὐχοντο δὲ καὶ τὸ γένος ἄξιον τῆς μορφῆς εὐρεθῆναι τῆς κόρης· καὶ γυναῖκες πολλαὶ τῶν μέγα πλουσίων ἠράσαντο θεοῖς αὐταὶ πιστευθῆναι μητέρες θυγατρὸς οὕτω καλῆς. 15

34 Ὅναρ δὲ Διονυσοφάνει μετὰ φροντίδα πολλὴν εἰς βαθὺν ὕπνον κατενεχθέντι τοιόνδε γίνεται. Ἐδόκει τὰς Νύμφας δεῖσθαι τοῦ Ἔρωτος ἤδη ποτε αὐτοῖς κατανεῦσαι τὸν γάμον· τὸν δὲ ἐκλύσαντα τὸ τοξάριον καὶ ἀποθέμενον τὴν φαρέτραν κελεῦσαι τῷ Διονυσο- 20
φάνει πάντας τοὺς ἀρίστους Μυτιληναίων θέμενον συμπότας, ἠνίκα ἂν τὸν ὕστατον πλήσῃ κρατῆρα, τότε δεικνύειν ἐκάστῳ τὰ γνωρίσματα, τὸ δὲ ἐντεῦθεν ἄδειν τὸν ὑμέναιον.

2 Ταῦτα ἰδὼν καὶ ἀκούσας ἔωθεν ἀνίσταται καὶ κε- 25
λεύσας λαμπρὰν ἐστίασιν παρασκευασθῆναι τῶν ἀπὸ γῆς τῶν ἀπὸ θαλάττης καὶ εἴ τι ἐν λίμναις καὶ εἴ τι ἐν ποταμοῖς, πάντας τοὺς ἀρίστους Μυτιληναίων ποι-
3 εῖται συμπότας. Ὡς δὲ ἤδη νυξ ἦν καὶ ἐπέπληστο [ὁ] κρατῆρ ἐξ οὗ σπένδουσιν Ἑρμῆ, εἰσκομίζει τις ἐπὶ 30
σκεύους ἀργυροῦ θεράπων τὰ γνωρίσματα καὶ περιφέρων ἐνδέξια πᾶσιν ἐδείκνυε.

Τῶν μὲν οὖν ἄλλων ἐγνώρισεν οὐδεὶς, Μεγακλῆς 35
 δὲ τις διὰ γῆρας ὕστατος κατακείμενος ὡς εἶδε, γνω-
 ρίσας πάνυ μέγα καὶ νεανικὸν ἔβόα " τίνα ὄρω ταῦτα;
 Τί γέγονάς μοι θυγάτριον; Ἄρα σὺ ζῆς ἢ ταῦτά τις
 5 ἐβάστασε μόνα ποιμὴν ἐντυχῶν; Δέομαι, Διονυσό- 2
 φανες, εἰπέ μοι· πόθεν ἔχεις ἐμοῦ παιδίου γνωρί-
 σματα; Μὴ φθονήσης μετὰ Δάφνιν εὐρεῖν τι κάμῃ."

Κελεύσαντος δὲ τοῦ Διονυσοφάνους πρότερον ἐκείνουν
 λέγειν τὴν ἔκθεσιν, ὁ Μεγακλῆς οὐδὲν ὑφελὼν τοῦ
 10 τόνου τῆς φωνῆς ἔφη " ἦν ὀλίγος μοι βίος τὸν πρότε- 3
 ρον χρόνον· ὃν γὰρ εἶχον εἰς χορηγίας καὶ τριηραρ-
 χίας ἐξεδαπάνησα. Ὅτε ταῦτα ἦν, γίνεται μοι θυγά-
 τριον. Τοῦτο τρέφειν ὀκνήσας ἐν πενίᾳ, τούτοις τοῖς
 γνωρίσμασι κοσμήσας ἐξέθηκα, εἰδὼς ὅτι πολλοὶ καὶ
 15 οὕτω σπουδάζουσι πατέρες γενέσθαι. Καὶ τὸ μὲν 4
 ἐξέκειτο ἐν ἄνθρω Νυμφῶν πιστευθὲν ταῖς θεαῖς,
 ἐμοὶ δὲ πλοῦτος ἐπέρρει καθ' ἐκάστην ἡμέραν κλη-
 ρονόμον οὐκ ἔχοντι. Οὐκέτι γοῦν οὐδὲ θυγατρίου γε- 5
 νέσθαι πατὴρ εὐτύχησα, ἀλλ' οἱ θεοὶ ὥσπερ γέλωτά
 20 με ποιούμενοι νύκτωρ ὄνειρους μοι ἐπιπέμπουσι, δη-
 λοῦντες ὅτι με πατέρα ποιήσει ποίμνιον."

Ἀνεβόησεν ὁ Διονυσοφάνης μεῖζον τοῦ Μεγα- 36
 κλέους καὶ ἀναπηδήσας εἰσάγει Χλόην πάνυ καλῶς
 κεκοσμημένην καὶ λέγει " τοῦτο τὸ παιδίον ἐξέθηκας.
 25 Ταύτην σοὶ τὴν παρθένον οἷς προνοία θεῶν ἐξέθρε-
 ψεν, ὡς αἰξ Δάφνιν ἐμοί. Λαβὲ τὰ γνωρίσματα καὶ 2
 τὴν θυγατέρα, λαβὼν δὲ ἀπόδος Δάφνιδι νύμφην.
 Ἀμφοτέρους ἐξεθήκαμεν, ἀμφοτέρους εὐρήκαμεν,
 ἀμφοτέρων ἐμέλησε Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἑρωτι."

30 Ἐπῆναι τὰ λεγόμενα ὁ Μεγακλῆς καὶ τὴν γυναῖκα 3
 Ῥόδην μετεπέμπετο καὶ τὴν Χλόην ἐν τοῖς κόλποις
 εἶχε. Καὶ ὕπνον αὐτοῦ μένοντες εἶλοντο· Δάφνις γὰρ

οὐδενὶ διώμνυτο προήσεσθαι τὴν Χλόην, οὐδὲ αὐτῷ
τῷ πατρί.

37 Ἡμέρας δὲ γενομένης συνθέμενοι πάλιν εἰς τὸν
ἀγρὸν ἤλαυνον· ἐδεήθησαν γὰρ τοῦτο Δάφνις καὶ
Χλόη, μὴ φέροντες τὴν ἐν ἄστει διατριβήν. Ἐδόκει 5
δὲ κἀκείνοις ποιμενικούς τινας αὐτοῖς ποιῆσαι τοὺς
2 γάμους. Ἐλθόντες οὖν παρὰ τὸν Λάμωνα τὸν τε
Δρύαντα τῷ Μεγακλεῖ προσήγαγον καὶ τῇ Ῥόδῃ τὴν
Νάπην συνέστησαν καὶ τὰ πρὸς τὴν ἑορτὴν παρε-
σκευάζοντο λαμπρῶς. Παρέδωκε μὲν οὖν ἐπὶ ταῖς 10
Νύμφαις τὴν Χλόην ὁ πατήρ καὶ μετ' ἄλλων πολλῶν
ἐποίησεν ἀναθήματα τὰ γνωρίσματα καὶ Δρύαντι τὰς
λειπούσας εἰς τὰς μυρίας ἐπλήρωσεν.

38 Ὁ δὲ Διονυσοφάνης, εὐήμερίας οὔσης, αὐτοῦ πρὸ
τοῦ ἄντρου στιβάδας ὑπεστόρεσεν ἐκ χλωρᾶς φυλλά- 15
δος καὶ πάντας τοὺς κωμήτας κατακλίνας εἰστία πο-
2 λυτελῶς. Παρῆσαν δὲ Λάμων καὶ Μυρτάλη, Δρύας
καὶ Νάπη, οἱ Δόρκωνι προσήκοντες, [Φιλητᾶς], οἱ
Φιλητᾶ παῖδες, Χρῶμις καὶ Λυκαίνιον· οὐκ ἀπῆν
3 οὐδὲ Λάμπις συγγνώμης ἀξιωθεῖς. Ἦν οὖν ὡς ἐν 20
τοιοῖσδε συμπόταις πάντα γεωργικὰ καὶ ἀγροικα· ὁ
μὲν ἦδεν οἷα ἄδουσι θερίζοντες, ὁ δὲ ἔσκωπτε τὰ ἐπὶ
ληνοῖς σκώμματα· Φιλητᾶς ἐσύρισε, Λάμπις ἠύλησε,
Δρύας καὶ Λάμων ὠρχήσαντο, Χλόη καὶ Δάφνις ἀλ-
4 λήλους κατεφίλουν. Ἐνέμοντο δὲ καὶ αἱ αἴγες πλη- 25
σίον, ὥσπερ καὶ αὐταὶ κοινωνοῦσαι τῆς ἑορτῆς. Τοῦτο
τοῖς μὲν ἀστικοῖς οὐ πάνυ τερπνὸν ἦν· ὁ δὲ Δάφνις
καὶ ἐκάλεσέ τινας αὐτῶν ὀνομαστὶ καὶ φυλλάδα χλω-
ρὰν ἔδωκε καὶ κρατήσας ἐκ τῶν κεράτων κατεφίλησε.

39 Κατὰ ταυτὰ οὐ τότε μόνον ἀλλ' ἔστε ἕξων τὸν 30
πλείστον χρόνον ποιμενικῶς διῆγον, θεοὺς σέβοντες
Νύμφας καὶ Πᾶνα καὶ Ἐρωτα, ἀγέλας δὲ προβάτων

καὶ αἰγῶν πλείστας κτησάμενοι, ἡδίστην δὲ τροφήν νομίζοντες ὀπώραν καὶ γάλα. Ἄλλὰ καὶ ἄρρεν παι- 2
 δίου ὑπέθηκαν [αἰγί] καὶ θυγάτριον γενόμενον δεύ-
 τερον οἶος ἐλκύσαι θηλήν ἐποίησαν, καὶ ἐκάλεσαν τὸν
 5 μὲν Φιλοποίμενα τὴν δὲ Ἀγέλην, καὶ τὸ ἄντρον ἐκό-
 σμησαν καὶ εἰκόνας ἀνέθεσαν καὶ βωμὸν εἶσαντο Ποι-
 μένος Ἔρωτος· καὶ τῷ Πανὶ δὲ ἔδοσαν ἀντὶ τῆς πί-
 τυος νεῶν Πανὸς Στρατιώτου ὀνομάσαντες.

Ἄλλὰ ταῦτα μὲν ὕστερον καὶ ὠνόμασαν καὶ ἔπρα- 40
 10 ξαν· τότε δὲ νυκτὸς γενομένης πάντες αὐτοὺς παρέ-
 πεμπον εἰς τὸν θάλαμον, οἱ μὲν συρίττοντες, οἱ δὲ
 αὐλοῦντες, οἱ δὲ δᾶδας μεγάλας ἀνίσχοντες. Καὶ ἐπεὶ 2
 πλησίον ἦσαν τῶν θυρῶν, ἦδον σκληρᾶ καὶ ἀπηνεῖ
 τῇ φωνῇ, καθάπερ τριαίναις γῆν ἀναρρηγνύντες, οὐχ
 15 ὑμέναιον ἄδοντες. Δάφνις δὲ καὶ Χλόη γυμνοὶ συγ- 3
 κατακλινέντες περιέβαλλον ἀλλήλους καὶ κατεφίλουν,
 ἀγρυπνήσαντες τῆς νυκτὸς ὅσον οὐδὲ γλαῦκες· καὶ
 ἔδρασέ τι Δάφνις ὧν αὐτὸν ἐπαίδευσε Λυκαίνιον, καὶ
 τότε Χλόη πρῶτον ἔμαθεν ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς ὕλης γενό-
 20 μενα ἦν ποιμένων παίγνια.

5 post Ἀγέλην: οὕτως αὐτοῖς καὶ ταῦτα συνεγήρασεν.
 οὔτοι

ΞΕΝΟΦΩΝΤΟΣ ΕΦΕΣΙΟΥ

ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΑΝΘΕΙΑΝ ΚΑΙ ΑΒΡΟΚΟΜΗΝ

ΕΦΕΣΙΑΚΩΝ

ΒΙΒΛΙΑ Ε

Α

1 Ἦν ἐν Ἐφέσῳ ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμέ-
 νων, Λυκομήδης ὄνομα. Τούτῳ τῷ Λυκομήδει ἐκ
 γυναικὸς ἐπιχωρίου Θεμιστοῦς γίνεται παῖς Ἀβροκό-
 μης, μέγα τι χρῆμα κάλλους οὔτε ἐν Ἰωνίᾳ οὔτε ἐν
 2 ἄλλῃ γῆ πρότερον γενομένου. Οὗτος ὁ Ἀβροκόμης 5
 ἀεὶ μὲν καὶ καθ' ἡμέραν εἰς κάλλος ἠΐξετο, συνήνθει
 δὲ αὐτῷ τοῖς τοῦ σώματος καλοῖς καὶ τὰ τῆς ψυχῆς
 ἀγαθὰ· παιδείαν τε γὰρ πᾶσαν ἐμελέτα καὶ μουσι-
 κὴν ποικίλην ἤσκει, θήρα δὲ αὐτῷ καὶ ἵππασία καὶ
 3 ὄπλομαχία συνήθη γυμνάσματα. Ἦν δὲ περισπούδα- 10
 στος ἅπασιν Ἐφεσίοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τὴν ἄλλην Ἀσίαν
 οἰκοῦσι, καὶ μεγάλας εἶχον ἐν αὐτῷ τὰς ἐλπίδας ὅτι
 πολίτης ἔσοιτο διαφέρων. Προσεῖχον δὲ ὡς θεῷ τῷ
 μειρακίῳ· καὶ εἰσιν ἤδη τινὲς οἱ καὶ προσεκύνησαν
 4 ἰδόντες καὶ προσεύξαντο. Ἐφρόνει δὲ τὸ μειράκιον 15
 ἐφ' ἑαυτῷ μέγα καὶ ἠγάλλετο μὲν καὶ τοῖς τῆς ψυχῆς
 κατορθώμασι, πολὺ δὲ μᾶλλον τῷ κάλλει τοῦ σώματος·
 πάντων δὲ τῶν ἄλλων, ὅσα δὴ ἐλέγετο καλά, ὡς ἐλατ-
 τόνων κατεφρόνει καὶ οὐδὲν αὐτῷ, οὐ θέαμα, οὐκ
 5 ἄκουσμα ἄξιον Ἀβροκόμου κατεφαίνετο· καὶ εἴ τινα 20
 ἢ παῖδα καλὸν ἀκούσαι ἢ παρθένον εὐμορφον, κατε-
 γέλα τῶν λεγόντων ὡς οὐκ εἰδότων ὅτι εἶη εἷς καλὸς
 αὐτός. Ἐρωτά γε μὴν οὐδὲ ἐνόμιζεν εἶναι θεόν, ἀλλὰ

4 post χρῆμα: ὠραιότητι σώματος ὑπερβαλλούση

πάντη ἐξέβαλεν οὐδὲν ἡγούμενος, λέγων ὡς οὐκ ἄν ποτέ τις ἐρασθείη οὐδὲ ὑποταγείη τῷ θεῷ μὴ θέλων· εἰ δέ που ἱερὸν ἢ ἄγαλμα Ἔρωτος εἶδε, κατεγέλα, 6 ἀπέφαινε τε ἑαυτὸν Ἔρωτος παντὸς καλλίονα. Καὶ εἶχεν οὕτως· ὅπου γὰρ Ἀβροκόμης ὀφθείη, οὔτε 5 ἄγαλμα καλὸν ἐφαίνετο οὔτε εἰκὼν ἐπηνεῖτο.

Μηνίει πρὸς ταῦτα ὁ Ἔρωτος· φιλόνεικος γὰρ ὁ 2 θεὸς καὶ ὑπερηφάνοις ἀπαράιτητος· ἐζήτει δὲ τέχνην κατὰ τοῦ μειρακίου· καὶ γὰρ καὶ τῷ θεῷ δυσάλωτος 10 ἐφαίνετο. Ἐξοπλίσας οὖν ἑαυτὸν καὶ πᾶσαν δύναμιν ἐρωτικῶν φαρμάκων περιβαλόμενος ἐστράτευεν ἐφ' Ἀβροκόμην. Ἦγετο δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἐπιχώριος ἑορτὴ 2 ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπὶ τὸ ἱερὸν· στάδιοι δὲ εἰσιν ἐπτά· ἔδει δὲ πομπεύειν πάσας τὰς ἐπιχωρίους παρθένους 15 κεκοσμημένας πολυτελεῶς καὶ τοὺς ἐφήβους, ὅσοι τὴν αὐτὴν ἡλικίαν εἶχον τῷ Ἀβροκόμῃ. Ἦν δὲ αὐτὸς περὶ τὰ ἕξ καὶ δέκα ἔτη καὶ τῶν ἐφήβων προσήπτετο καὶ ἐν τῇ πομπῇ τὰ πρῶτα ἐφέρειτο. Πολὺ δὲ πλῆθος ἐπὶ 3 τὴν θέαν, πολὺ μὲν ἐγχώριον, πολὺ δὲ ξενικόν· καὶ 20 γὰρ ἔθος ἦν [ἐν] ἐκείνῃ τῇ πανηγύρει καὶ νυμφίους ταῖς παρθένοις εὐρίσκεσθαι καὶ γυναῖκας τοῖς ἐφήβοις. Παρήεσαν δὲ κατὰ στίχον οἱ πομπεύοντες· πρῶτα 4 μὲν τὰ ἱερὰ καὶ δᾶδες καὶ κανᾶ καὶ θυμιάματα· ἐπὶ τούτοις ἵπποι καὶ κύνες καὶ σκεύη κυνηγετικά ** ὧδε 25 πολεμικά, τὰ δὲ πλεῖστα εἰρηνικά. ** ἐκάστη δὲ αὐτῶν οὕτως ὡς πρὸς ἐραστὴν ἐκεκόσμητο. Ἦρχε δὲ 5 τῆς τῶν παρθένων τάξεως Ἀνθεια, θυγάτηρ Μεγαμήδους καὶ Εὐλίππης, ἐγχωρίων. Ἦν δὲ τὸ κάλλος τῆς Ἀνθείας οἷον θανμάσαι καὶ πολὺ τὰς ἄλλας ὑπερε- 30 βάλλετο παρθένους. Ἐτη μὲν τεσσαρεσκαίδεκα ἐγεγό-

4 post καλλίονα: καὶ κάλλει σώματος καὶ δυνάμει

6 νει, ἦνθει δὲ αὐτῆς τὸ σῶμα ἐπ' εὐμορφία, καὶ ὁ τοῦ
 σχήματος κόσμος πολὺς εἰς ὄραν συνεβάλλετο· κόμη
 ξανθή, ἢ πολλή καθειμένη, ὀλίγη πεπλεγμένη, πρὸς
 τὴν τῶν ἀνέμων φορὰν κινουμένη· ὀφθαλμοὶ γοργοί,
 φαιδροὶ μὲν ὡς κόρης, φοβεροὶ δὲ ὡς σώφρονος· χι- 5
 τῶν ἀλουργῆς, ζωστὸς εἰς γόνυ, μεχρὶ βραχιόνων καθ-
 ειμένος, νεβρίς περικειμένη, γωρυτὸς ἀνημμένος,
 7 τόξα, ἄκοντες φερόμενοι, κύνες ἐπόμενοι. Πολλάκις
 αὐτὴν ἐπὶ τοῦ τεμένουσ ἰδόντες Ἐφέσιοι προσεκύνη-
 σαν ὡς Ἄρτεμιν. Καὶ τότε οὖν ὀφθείσης ἀνεβόησε τὸ 10
 πλῆθος, καὶ ἦσαν ποικίλαι παρὰ τῶν θεωμένων φω-
 ναί, τῶν μὲν ὑπ' ἐκπλήξεως τὴν θεὸν εἶναι λεγόν-
 των, τῶν δὲ ἄλλην τιὰ ὑπὸ τῆς θεοῦ περιποιημένην·
 προσεύχοντο δὲ πάντες καὶ προσεκύνουν καὶ τοὺς γο-
 νεῖς αὐτῆς ἐμακάριζον· ἦν δὲ διαβόητος τοῖς θεωμέ- 15
 8 νοις ἅπασιν Ἄνθεια ἢ καλή. Ὡς δὲ παρῆλθε τὸ τῶν
 παρθένων πλῆθος, οὐδεὶς ἄλλο τι ἢ Ἄνθειαν ἔλεγεν·
 ὡς δὲ Ἀβροκόμης μετὰ τῶν ἐφήβων ἐπέστη, τούν-
 θένδε, καίτοι καλοῦ ὄντος τοῦ κατὰ τὰς παρθένους
 θεάματος, πάντες ἰδόντες Ἀβροκόμην ἐκείνων ἐπε- 20
 λάθοντο, ἔτρεψαν δὲ τὰς ὄψεις ἐπ' αὐτὸν βοῶντες
 ὑπὸ τῆς θεᾶς ἐκπεπληγμένοι, "καλὸς Ἀβροκόμης" λέ-
 9 γοντες, "καὶ οἷος οὐδὲ εἰς καλοῦ μίμημα θεοῦ." Ἦδη
 δέ τινες καὶ τοῦτο προσέθεσαν "οἷος ἂν γάμος γένοιτο
 Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθείας." 25

Καὶ ταῦτ' ἦν πρῶτα τῆς Ἔρωτος τέχνης μελετή-
 ματα. Ταχὺ μὲν δὴ εἰς ἑκατέρους ἢ περὶ ἀλλήλων
 ἦλθε δόξα· καὶ ἦ τε Ἄνθεια τὸν Ἀβροκόμην ἐπεθύμει

5 ante χιτῶν: ἐσθῆς

8 post τόξα: ὄπλα

ιδεῖν, καὶ ὁ τέως ἀνέραςτος Ἀβροκόμης ἤθελεν Ἄνθειαν ἰδεῖν.

Ὡς οὖν ἐτετέλεστο ἡ πομπή, ἤλθον δὲ εἰς τὸ ἱερὸν 3
 θύσοντες ἅπαν τὸ πλῆθος καὶ ὁ τῆς πομπῆς κόσμος
 5 ἐλέλυτο, ἤεσαν δὲ εἰς ταῦτόν ἄνδρες καὶ γυναῖκες,
 ἔφηβοι καὶ παρθένοι, ἐνταῦθα ὁρῶσιν ἀλλήλους, καὶ
 ἀλίσκεται Ἄνθεια ὑπὸ τοῦ Ἀβροκόμου, ἠττάται δὲ
 ὑπὸ [τοῦ] Ἐρωτος Ἀβροκόμης καὶ ἐνεώρα τε συνεχέ-
 στερον τῇ κόρῃ καὶ ἀπαλλαγῆναι τῆς ὄψεως ἐθέλων
 10 οὐκ ἐδύνατο· κατεῖχε δὲ αὐτὸν ἐγκείμενος ὁ θεός.
 Διέκειτο δὲ καὶ Ἄνθεια πονήρως, ὅλοις μὲν καὶ ἀνα- 2
 πεπταμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ Ἀβροκόμου κάλλος
 εἰσρέον δεχομένη, ἤδη δὲ καὶ τῶν παρθένοις προπόν-
 των καταφρονοῦσα· καὶ γὰρ ἐλάλησεν ἄν τι, ἵνα
 15 Ἀβροκόμης ἀκούσῃ, καὶ μέρη τοῦ σώματος ἐγύμνωσεν
 ἄν τὰ δυνατά, ἵνα Ἀβροκόμης ἴδῃ· ὁ δὲ αὐτὸν ἐδε-
 δῶκει πρὸς τὴν θεάν καὶ ἦν αἰχμάλωτος τοῦ θεοῦ.

Καὶ τότε μὲν θύσαντες ἀπηλλάττοντο λυπούμενοι 3
 καὶ τῷ τάχει τῆς ἀπαλλαγῆς μεμφόμενοι· [καὶ] ἀλ-
 20 λήλους βλέπειν ἐθέλοντες ἐπιστρεφόμενοι καὶ ὑφι-
 στάμενοι πολλὰς προφάσεις διατριβῆς εὔρισκον. Ὡς 4
 δὲ ἤλθον ἐκάτερος παρ' ἑαυτόν, ἔγνωσαν τότε οἱ κα-
 κῶν ἐγεγόνεσαν· καὶ ἔννοια ἐκείνους ὑπῆει τῆς ὄψεως
 θατέρου καὶ ὁ ἔρως ἐν αὐτοῖς ἀνεκαίετο καὶ τὸ περι-
 25 τὸν τῆς ἡμέρας ἀυξήσαντες τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπειδὴ εἰς
 ὕπνον ἤεσαν, ἐν ἀθρόῳ γίνονται τῷ δεινῷ, καὶ ὁ ἔρως
 ἐν ἑκατέροις ἦν ἀκατάσχετος.

Λαβὼν δὲ τὴν κόμην ὁ Ἀβροκόμης καὶ σπαράξας 4
 τὴν ἐσθῆτα “φεῦ μοι τῶν κακῶν” εἶπε, “τί πέπονθα
 30 [ὁ] δυστυχής; ὁ μέχρι νῦν ἀνδρικός Ἀβροκόμης, ὁ
 καταφρονῶν Ἐρωτος, ὁ τῷ θεῷ λαιδορούμενος ἐάλωκα
 καὶ νενίκημαι καὶ παρθένῳ δουλεύειν ἀναγκάζομαι,

καὶ φαίνεται τις ἤδη καλλίων ἐμοῦ καὶ θεὸν Ἐρωτα
 2 καλῶ. Ὡ πάντα ἄναυδρος ἐγὼ καὶ πονηρός· οὐ καρ-
 τερήσω νῦν; οὐ μενῶ γεννικός; οὐκ ἔσομαι καλλίων
 3 Ἐρωτος; [νῦν] οὐδὲν ὄντα θεὸν νικῆσαι με δεῖ. Καλὴ
 παρθένος· τί δέ; τοῖς σοῖς ὀφθαλμοῖς, Ἀβροκόμη, εὐ- 5
 μορφος Ἀνθεια, ἀλλ', ἐὰν θέλῃς, οὐχὶ σοί. Δεδόχθω
 ταῦτα· οὐκ ἂν Ἐρως ποτέ μου κρατήσῃε."

4 Ταῦτα ἔλεγε, καὶ ὁ θεὸς σφοδρότερος αὐτῷ ἐνέ-
 κειτο καὶ εἶλκεν ἀντιτείνοντα καὶ ὠδύνα μὴ θέλοντα.
 Οὐκέτι δὴ καρτερῶν, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς γῆν "νενίκη- 10
 κας" εἶπεν, "Ἐρως, μέγα σοι τρόπαιον ἐγήγερται καθ'
 5 Ἀβροκόμου τοῦ σώφρονος· ἰκέτην ἔχεις. [Σὺ δὲ] σῶ-
 σον τὸν ἐπὶ σὲ καταπεφευγότα τὸν πάντων δεσπότην.
 Μὴ με περιίδῃς μηδὲ ἐπὶ πολὺ τιμωρήσῃ τὸν θρασύν.
 Ἄπειρος ὢν, Ἐρως, ἔτι τῶν σῶν ὑπερηφάνουν· ἀλλὰ 15
 νῦν Ἀνθειαν ἡμῖν ἀπόδος· γενοῦ μὴ πικρὸς μόνον
 ἀντιλέγοντι, ἀλλ' εὐεργέτης ἡττωμένῳ θεός."

5 Ταῦτα ἔλεγεν, ὁ δὲ Ἐρως ἔτι ὠργίζετο καὶ μεγά-
 λην τῆς ὑπεροψίας ἐνενοῖε τιμωρίαν εἰσπράξασθαι
 τὸν Ἀβροκόμην. 20

6 Διέκειτο δὲ καὶ ἡ Ἀνθεια πονήρως· καὶ οὐκέτι
 φέρειν δυναμένη ἐπεγείρει ἑαυτήν, πειρωμένη τοὺς
 παρόντας λανθάνειν. "Τί" φησὶν "ἡ δυστυχῆς πέ-
 πονθα; παρθένος παρ' ἡλικίαν ἐρῶ καὶ ὀδυνῶμαι
 καινὰ καὶ κόρη μὴ πρέποντα. Ἐφ' Ἀβροκόμη μαίνο- 25
 7 μαι καλῶ μὲν, ἀλλ' ὑπερηφάνῳ. Καὶ τίς ἔσται ὁ τῆς
 ἐπιθυμίας ὄρος καὶ τί τὸ πέρασ τοῦ κακοῦ; Σοβαρὸς
 οὗτος ἐρώμενος, παρθένος ἐγὼ φρουρουμένη· τίνα
 βοηθὸν λήψομαι; τίني τὰμὰ κοινώσομαι; ποῦ δ'
 Ἀβροκόμην ὄψομαι;" 30

5 Ταῦθ' ἐκάτερος αὐτῶν δι' ὅλης [τῆς] νυκτὸς
 ὠδύρετο, εἶχον δὲ πρὸ ὀφθαλμῶν τὰς ὄψεις τὰς ἑαυ-

τῶν, τὰς εἰκόνας ἐπὶ τῆς ψυχῆς ἀλλήλων ἀναπλάτ-
 τουντες· ὡς δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἦει μὲν Ἀβροκόμης ἐπὶ
 τὰ συνήθη γυμνάσματα, ἦει δὲ ἡ παρθένος ἐπὶ τὴν
 ἐξ ἔθους θρησκείαν τῆς θεοῦ. Ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰ 2
 5 σώματα ἐκ τῆς παρελθούσης νυκτὸς πεπονηκότα καὶ
 τὸ βλέμμα ἄθυμον καὶ οἱ χρωῶτες ἠλλαγμένοι· καὶ
 τοῦτο ἐπὶ πολὺ ἐγίνετο καὶ πλεόν οὐδὲν αὐτοῖς ἦν.
 Ἐν τούτῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς θεοῦ διημερεύοντες ἐνεώ- 3
 ρων ἀλλήλοις, εἰπεῖν τὰληθῆς φόβῳ πρὸς ἑκατέρους
 10 αἰδούμενοι· τοσοῦτο δέ· ἐστέναξεν ἄν ποτε Ἀβρο-
 κόμης καὶ ἐδάκρυσε καὶ προσεύχετο τῆς κόρης ἀκου-
 ούσης ἐλεεινῶς· ἡ δὲ Ἄνθεια ἔπασχε μὲν τὰ αὐτά, 4
 πολὺ δὲ μείζονι τῇ συμφορᾷ κατείχετο· εἰ δὲ ποτε
 ἄλλας παρθένους ἢ γυναῖκας ἴδοι βλεπούσας εἰς ἐκεῖ-
 15 νον (ἐώρων δὲ ἅπασαι [εἰς] Ἀβροκόμην), δήλη ἦν λυ-
 πουμένη, μὴ παρευδοκιμηθῆ φοβουμένη. Εὐχαὶ δὲ
 αὐτοῖς ἑκατέροις ἦσαν πρὸς τὴν θεὸν κοινῇ, λανθά-
 νουσαι μὲν, ἀλλ' ἐγίνοντο ὅμοιαι.

Χρόνου δὲ προϊόντος οὐκέτι τὸ μειράκιον ἔκαρ- 5
 20 τέρει, ἦδη δὲ αὐτῷ καὶ τὸ σῶμα πᾶν ἠφάνιστο καὶ ἡ
 ψυχὴ κατεπεπτῶκει, ὥστε ἐν πολλῇ ἀθυμίᾳ τὸν Ἀν-
 κομήδην καὶ τὴν Θεμιστῶ γεγονέναι, οὐκ εἰδότας μὲν
 ὅ τι εἶη τὸ συμβαῖνον Ἀβροκόμῃ, δεδοικότας δὲ ἐκ
 τῶν ὀρωμένων. Ἐν ὁμοίῳ δὲ φόβῳ καὶ ὁ Μεγαμήδης 6
 25 καὶ [ἡ] Εὐλίπη περὶ τῆς Ἀνθείας καθειστήκεσαν,
 ὀρῶντες αὐτῆς τὸ μὲν κάλλος μαραινόμενον, τὴν δὲ
 αἰτίαν οὐ φαινομένην τῆς συμφορᾶς. Τέλος [δ'] εἰσά-
 γουσι παρὰ τὴν Ἄνθειαν μάντεις καὶ ἱερέας, ὡς εὐ-
 ρήσοντας λύσιν τοῦ δεινοῦ. Οἱ δὲ ἐλθόντες ἔθυόν τε 7
 30 ἱερεῖα καὶ ποικίλα ἐπέσπενδον καὶ ἐπέλεγον φωνὰς
 βαρβαρικὰς, ἐξιλάσκεσθαι τινὰς λέγοντες δαίμονας,
 καὶ προσεποιοῦντο ὡς εἶη τὸ δεινὸν ἐκ τῶν ὑποχθο-

8 νίων θεῶν. Πολλὰ δὲ καὶ ὑπὲρ Ἀβροκόμου οἱ περὶ
τὸν Λυκομήδην ἔθνόν τε καὶ εὐχοντο· λύσις δὲ οὐδε-
μία τοῦ δεινοῦ οὐδὲ ἑτέρῳ αὐτῶν ἐγίνετο, ἀλλὰ καὶ
9 ἔτι μᾶλλον ὁ ἔρως ἀνεκάετο. Ἐκείντο μὲν δὴ ἑκάτεροι
νοσοῦντες, πάνυ ἐπισφαλῶς διακείμενοι, ὅσον οὐ- 5
δέπω τεθνήξασθαι προσδοκώμενοι, κατειπεῖν αὐτῶν
τὴν συμφορὰν μὴ δυνάμενοι. Τέλος [δὲ] πέμπουσιν
οἱ πατέρες ἑκατέρων εἰς θεοῦ μαντευσόμενοι τὴν τε
αἰτίαν τῆς νόσου καὶ τὴν ἀπαλλαγὴν.

6 Ὀλίγον δὲ ἀπέχει τὸ ἱερόν τοῦ ἐν Κολοφῶνι Ἀπόλ- 10
λωνος· διάπλους ἀπ' Ἐφέσου σταδίων ὀγδοήκοντα.
Ἐνταῦθα οἱ παρ' ἑκατέρων ἀφικόμενοι δέονται τοῦ
θεοῦ ἀληθῆ μαντεύεσθαι· ἐληλύθεσαν δὴ κατὰ ταῦτά.
2 Χρᾶ δὲ ὁ θεὸς κοινὰ ἀμφοτέροις τὰ μαντεύματα ἐμ-
μέτρως. Τὰ [δ'] ἔπη τάδε· 15

Τίπτε ποθεῖτε μαθεῖν νοῦσου τέλος ἠδὲ καὶ ἀρχήν;
Ἀμφοτέρους μία νοῦσος ἔχει, λύσις ἔνθεν ἀνέστη.
Δεινὰ δ' ὄρω τοῖσδεσσι πάθη καὶ ἀνήνυτα ἔργα·
ἀμφοτέροι φεύξονται ὑπεῖρ ἄλα λυσοδιώκτοι,
δεσμὰ δὲ μοχθήσουσι παρ' ἀνδράσι μιξοθαλάσσοις 20
καὶ τάφος ἀμφοτέροις θάλαμος καὶ πῦρ ἀΐδηλον,
καὶ ποταμοῦ Νείλου παρὰ ρεύμασιν Ἴσιδι σεμνῆ
σωτείρη μετόπισθε παραστῆς ὄλβια δῶρα.

Ἄλλ' ἔτι πού μετὰ πήματ' ἀρείονα πότμον ἔχουσι.

7 Ταῦτα ὡς ἐκομίσθη τὰ μαντεύματα εἰς Ἐφεσον, 25
εὐθὺς μὲν οἱ πατέρες αὐτῶν ἦσαν ἐν ἀμηχανίᾳ καὶ τὸ
δεινὸν ὅτι ἦν πάνυ ἠπόρου· συμβάλλειν δὲ τὰ τοῦ
θεοῦ λόγια οὐκ ἐδύναντο· οὔτε γὰρ τίς ἢ νόσος οὔτε
τίς ἢ φυγή, οὔτε τίνα τὰ δεσμὰ οὔτε ὁ τάφος τίς οὔτε
2 ὁ ποταμὸς τίς οὔτε τίς ἢ ἐκ τοῦ θεοῦ βοήθεια. Ἐδοξεν 30
οὖν αὐτοῖς πολλὰ βουλευσαμένοις παραμυθῆσασθαι
τὸν χρησμὸν ὡς οἶόν τε καὶ συξεῦξαι γάμῳ τοὺς παῖ-

δας, ὡς τοῦτο καὶ τοῦ θεοῦ βουλομένου δι' ὧν ἐμαν-
τεύσατο. Ἐδόκει δὴ ταῦτα καὶ διέγνωσαν μετὰ τὸν
γάμον ἐκπέμψαι χρόνῳ τινὶ ἀποδημήσοντας αὐτούς.

Μεστὴ μὲν ἤδη ἡ πόλις ἦν τῶν εὐωχομένων, 3
5 πάντα δ' ἦν ἐστεφανωμένα καὶ διαβόητος ὁ μέλλων
γάμος· ἐμακαρίζετο δὲ ὑπὸ πάντων ὁ μὲν οἶαν ἄξεται
γυναῖκα, ἡ δὲ οἶῳ μειρακίῳ συγκατακλιθήσεται. Ὁ 4
δὲ Ἀβροκόμης ὡς ἐπύθετο καὶ τὸν χρησμὸν καὶ τὸν
γάμον, ἐπὶ μὲν τῷ τὴν Ἄνθειαν ἔξειν μεγάλως ἔχαι-
10 ρεν· ἐφόβει δὲ αὐτὸν οὐδὲν τὰ μεμαντευμένα, ἀλλ'
ἐδόκει παντὸς εἶναι δεινοῦ τὰ παρόντα ἡδίονα. Κατὰ
ταυτὰ δὲ καὶ ἡ Ἄνθεια ἤδετο μὲν ὅτι Ἀβροκόμην ἔξει·
τίς δὲ ἡ φυγὴ καὶ τίνες αἱ συμφοραὶ κατεφρόνει, πάν-
των τῶν ἐσομένων κακῶν Ἀβροκόμην ἔχουσα παρα-
15 μυθίαν.

Ὡς οὖν ἐφέστηκεν ὁ τῶν γάμων καιρὸς, καὶ παν- 8
νυχίδες ἤγροντο καὶ ἱερεῖα πολλὰ ἐθύετο τῇ θεῷ. Καὶ
ἐπειδὴ ταῦτα ἐξετετέλεστο, ἠκούσης τῆς νυκτὸς (βρα-
δύνειν δὲ πάντα ἐδόκει Ἀβροκόμη καὶ Ἀνθεία) ἤγρον
20 τὴν κόρην εἰς τὸν θάλαμον μετὰ λαμπάδων, τὸν ὑμέ-
ναιον ἄδοντες, ἐπευφημοῦντες, καὶ εἰσαγαγόντες κατ-
έκλιναν. Ἦν δ' αὐτοῖς ὁ θάλαμος [οὕτως] πεποιη- 2
μένος· κλίνη χρυσῇ στρώμασιν ἔστρωτο πορφυροῖς
καὶ ἐπὶ τῆς κλίνης Βαβυλωνία ἐπεποίκιλτο σκηνή·
25 παίζοντες Ἔρωτες, οἱ μὲν Ἀφροδίτην θεραπεύοντες (ἦν
δὲ καὶ Ἀφροδίτης εἰκὼν), οἱ δὲ ἱππεύοντες ἀναβάται
στρουθοῖς, οἱ δὲ στεφάνους πλέκοντες, οἱ δὲ ἄνθη φέ-
ροντες· ταῦτα ἐν τῷ ἐτέρῳ μέρει τῆς σκηνῆς· ἐν δὲ τῷ 3
ἐτέρῳ Ἄρης ἦν οὐχ ὠπλισμένος, ἀλλ' ὡς πρὸς ἔρω-
30 μένην τὴν Ἀφροδίτην κεκοσμημένος, ἐστεφανωμένος,

7 post γυναῖκα: Ἄνθειαν

χλανίδα ἔχων· Ἔρως αὐτὸν ὠδήγει, λαμπάδα ἔχων ἡμένην. Ὑπ' αὐτῇ τῇ σκηνῇ κατέκλιναν τὴν Ἄνθειαν, ἀγαγόντες πρὸς τὸν Ἀβροκόμην, ἐπέκλεισάν τε τὰς θύρας.

- 9 Τοῖς δὲ ἑκατέροις πάθος συνέβη ταῦτόν, καὶ οὔτε 5
προσειπεῖν ἔτι ἀλλήλους ἠδύναντο οὔτε ἀντιβλέψαι τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἔκειντο δὲ ὑφ' ἡδονῆς παρειμένοι, αἰδούμενοι, φοβούμενοι, πνευστιῶντες· ἐπάλλετο δὲ αὐτοῖς τὰ σώματα καὶ ἐκραδαίνοντο αὐτοῖς αἱ ψυχαί.
- 2 Ὅψὲ δὲ ὁ Ἀβροκόμης ἀνενεγκὼν περιέλαβε τὴν Ἄν- 10
θειαν· ἡ δὲ ἐδάκρυε τῆς ψυχῆς αὐτῆς σύμβολα προπεμπούσης τῆς ἐπιθυμίας τὰ δάκρυα. Καὶ ὁ Ἀβροκόμης “ὦ τῆς ἐμοῦ” φησὶ “ποθεινοτάτης νυκτός, ἦν μόλις ἀπείληφα, πολλὰς πρότερον νύκτας δυστυχήσας.
- 3 Ὡ φωτὸς ἠδίων ἐμοὶ κόρη καὶ τῶν πώποτε λαλουμέ- 15
νων εὐτυχεστέρα· τὸν ἐραστὴν ἔχεις ἄνδρα, μεθ' οὗ ζῆν καὶ ἀποθανεῖν ὑπάρξει γυναικὶ σώφρονι.” Εἰπὼν κατεφίλει τε καὶ ὑπεδέχετο τὰ δάκρυα, καὶ αὐτῷ ἐδόκει παντὸς μὲν εἶναι νέκταρος ποτιμώτερα τὰ δάκρυα, παντὸς δὲ τοῦ πρὸς ὀδύνην φαρμάκου δυνατώ- 20
4 τερα. Ἡ δὲ ὀλίγα αὐτὸν προσφθεγγαμένη “ναὶ” φησὶν “Ἀβροκόμη, δοκῶ σοι καλή, καὶ μετὰ τὴν σὴν εὐμορφίαν ἀρέσκω σοι; Ἄνανδρε καὶ δειλέ, πόσον ἐβράδυνας ἐρῶν χρόνον; πόσον ἠμέλησας; ἀπὸ τῶν ἐμαυτῆς 5
κακῶν ἃ πέπονθας οἶδα. Ἄλλ' ἰδού, δάκρυα μὲν 25
ὑποδέχου τὰμά, καὶ ἡ καλή σου κόμη πινέτω πῶμα τὸ ἐρωτικόν, καὶ συμφύντες ἀλλήλοις ἀναμιγῶμεν, καταβρέχωμεν δὲ καὶ τοὺς στεφάνους τοῖς παρ' ἀλλή- 6
λων δάκρυσιν, ἵν' ἡμῖν καὶ οὔτοι συνερῶσιν.” Εἰ- 30
ποῦσα ἅπαν μὲν αὐτοῦ τὸ πρόσωπον ἠσπάζετο, ἅπα-

8 post πνευστιῶντες: ἠδόμενοι

σαν δὲ τὴν κόμην τοῖς αὐτῆς ὀφθαλμοῖς προσετίθει
καὶ τοὺς στεφάνους ἀνελάμβανε καὶ τὰ χεῖλη τοῖς
χείλεσι φιλοῦσα συνηρμόκει, καὶ ὅσα ἐνενόουν, [διὰ
τῶν χειλέων] ἐκ ψυχῆς εἰς τὴν θατέρου ψυχὴν διὰ
5 τοῦ φιλήματος παρεπέμπετο. Φιλοῦσα δὲ αὐτοῦ τοὺς 7
ὀφθαλμοὺς "ὦ" φησὶ "πολλάκις με λυπήσαντες
ὑμεῖς, ὦ τὸ πρῶτον ἐνθέντες τῇ ἐμῇ κέντρον ψυχῆ,
οἱ τότε μὲν σοβαροί, νῦν δὲ ἐρωτικοί, καλῶς μοι διη-
κονήσατε, καὶ τὸν ἔρωτα τὸν ἐμὸν καλῶς εἰς τὴν
10 Ἀβροκόμου ψυχὴν ὠδηγήσατε. Τοιγαροῦν ὑμᾶς πολλὰ 8
φιλοῦ καὶ ὑμῖν ἐφαρμόζω τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς ἐμούς,
τοὺς Ἀβροκόμου διακόνους· ὑμεῖς δὲ ἀεὶ βλέποτε
ταῦτα, καὶ μήτε Ἀβροκόμη ἄλλην δείξητε καλήν, μήτε
ἐμοὶ δόξη τις ἄλλος εὐμορφος· ἔχετε ψυχάς, ἄς αὐτοὶ
15 ἐξεκαύσατε· ταύτας ὁμοίως τηρήσατε."

Ταῦτα εἶπε, καὶ περιφύντες ἀνεπαύοντο καὶ τὰ 9
πρῶτα τῶν Ἀφροδίτης ἀπέλαυον· ἐφιλονεῖκουν δὲ
δι' ὅλης [τῆς] νυκτὸς πρὸς ἀλλήλους, φιλοτιμούμενοι
τίς φανεῖται μᾶλλον ἐρῶν.

20 Ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἀνίσταντο πολὺ μὲν 10
ἡδίονες, πολὺ δὲ εὐθυμότεροι, ἀπολαύσαντες ὧν ἐπε-
θύμησαν χρόνῳ καλῶς. Ἐορτὴ δὲ ἦν ἅπας ὁ βίος 2
αὐτοῖς καὶ μεστὰ εὐωχίας πάντα καὶ ἤδη καὶ τῶν με-
μαντευμένων λήθη· ἀλλ' οὐχὶ τὸ εἰμαρμένον ἐπελέ-
25 ληστο, οὐδ' ὅτῳ ἐδόκει ταῦτα θεῶ ἡμέλει. Χρόνου δὲ 3
διελθόντος ὀλίγου ἔγνωσαν οἱ πατέρες ἐκπέμπειν
αὐτοὺς τῆς πόλεως κατὰ τὰ βεβουλευμένα· ἡμελλόν
τε γὰρ ἄλλην ὄψεσθαι γῆν καὶ ἄλλας πόλεις καὶ τὸν
τοῦ θεοῦ χρησμόν, ὡς οἶόν τε ἦν, παραμυθῆσεσθαι

17 post Ἀφροδίτης: ἐρώτων

21 post ἀπολαύσαντες: ἀλλήλων

4 ἀπαλλαγέντες χρόνῳ τινὶ Ἐφέσου. Παρεσκευάζετο
 δὴ πάντα αὐτοῖς πρὸς τὴν ἐξοδον, ναῦς τε μεγάλη καὶ
 ναῦται πρὸς ἀναγωγὴν ἔτοιμοι, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνε-
 βάλλετο, πολλὴ μὲν ἐσθῆς καὶ ποικίλη, πολὺς δὲ ἄρ-
 γυρος καὶ χρυσός, ἣ τε τῶν σιτίων ὑπερβάλλουσα
 5 ἀφθονία. Θυσίαι δὲ πρὸ τῆς ἀναγωγῆς τῇ Ἀρτέμιδι
 καὶ εὐχαὶ τοῦ δήμου παντὸς καὶ δάκρυα πάντων, ὡς
 μελλόντων ἀπαλλάττεσθαι παίδων κοινῶν. Ἦν δὲ ὁ
 6 πλοῦς αὐτοῖς ἐπ' Αἴγυπτον παρεσκευασμένος. Ὡς
 δ' ἦλθεν ἡ τῆς ἀναγωγῆς ἡμέρα, πολλοὶ μὲν οἰκείται, 10
 πολλαὶ δὲ θεράπαινοι ** μελλούσης δὲ τῆς νεῶς ἐπ-
 ανάξεσθαι, πᾶν μὲν τὸ Ἐφεσίων [πλήθος] παρῆν
 παραπέμπον, πολλαὶ δὲ καὶ τῶν μετὰ λαμπάδων
 7 καὶ θυσιῶν. Ἐν τούτῳ μὲν οὖν ὁ Λυκομήδης καὶ ἡ
 Θεμιστώ, πάντων ἅμα ἐν ὑπομνήσει γενόμενοι, τοῦ 15
 χρησμοῦ, τοῦ παιδός, τῆς ἀποδημίας, ἔκειντο εἰς γῆν
 ἀθυμοῦντες· ὁ δὲ Μεγαμήδης καὶ ἡ Εὐίππη ἐπεπόν-
 θεσαν μὲν τὰ αὐτά, εὐθυμότεροι δὲ ἦσαν, τὰ τέλη
 8 σκοποῦντες τῶν μεμαντευμένων. Ἦδη μὲν οὖν ἐθο-
 ρύβουν οἱ ναῦται, καὶ ἐλύετο τὰ πρυμνήσια, καὶ ὁ κυ- 20
 βερνήτης τὴν αὐτοῦ χώραν κατελάμβανε, καὶ ἡ ναῦς
 9 ἀπεκινεῖτο. Βοή δὲ τῶν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν τῇ
 νηὶ πολλή [καὶ] συμμιγῆς, τῶν μὲν "ὦ παῖδες" λε-
 γόντων "φίλτατοι, ἄρα ἔτι ὑμᾶς οἱ φύντες ὀψόμεθα;"
 τῶν δὲ "ὦ πατέρες, ἄρα ὑμᾶς ἀποληψόμεθα;" Δάκρυα 25
 δὴ καὶ οἰωγή, καὶ ἕκαστος ὀνομαστὶ τὸν οἰκεῖον ἐκάλει,
 εἰς ὑπόμνησιν ἀλλήλοις ἐγκαταλείποντες τοῦνομα.
 10 Ὁ δὲ Μεγαμήδης φιάλην λαβὼν καὶ ἐπισπένδων εὐ-
 χετο ὡς ἐξάκουστον εἶναι τοῖς ἐν τῇ νηὶ "ὦ παῖδες"
 λέγων "μάλιστα μὲν εὐτυχοῖτε καὶ φύγοιτε τὰ σκληρὰ 30

26 post ἐκάλει: μέγα

τῶν μαντευμάτων, καὶ ὑμᾶς ἀνασωθέντας ὑποδέξαιντο· Ἐφέσιοι, καὶ τὴν φιλτάτην ἀπολάβοιτε πατρίδα· εἰ δὲ ἄλλο [τι] συμβαίῃ, τοῦτο μὲν ἴστε οὐδὲ ἡμᾶς ἔτι ζησομένους· προΐεμεν δὲ ὑμᾶς ὁδὸν μὲν δυστυχή
 5 ἄλλ' ἀναγκαίαν.

Ἐτι λέγοντα ἐξιόντα ἐπέσχε τὰ δάκρυα· καὶ οἱ 11
 μὲν ἀπήεσαν εἰς τὴν πόλιν, τοῦ πλήθους αὐτοὺς θαρ-
 ρεῖν παρακαλοῦντος, ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ Ἄνθεια
 ἀλλήλοις περιφύντες ἔκειντο πολλὰ ἅμα ἐννοοῦντες,
 10 τοὺς πατέρας οἰκτείροντες, τῆς πατρίδος ἐπιθυμοῦν-
 τες, τὸν χρησμὸν δεδοικότες, τὴν ἀποδημίαν ὑπο-
 πτεύοντες· παρεμυθεῖτο δ' αὐτοὺς εἰς ἅπαντα ὁ μετ'
 ἀλλήλων πλοῦς. Κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν οὐρίῳ 2
 χρησάμενοι πνεύματι, διανύσαντες τὸν πλοῦν εἰς
 15 Σάμον κατήντησαν τὴν τῆς Ἥρας ἱερὰν νῆσον· κἀν-
 ταῦθα θύσαντες καὶ δειπνοποιησάμενοι, πολλὰ εὐξά-
 μενοι τῆς νυκτὸς ἐπιγिनομένης ἐπανήγοντο. Καὶ ἦν 3
 ὁ πλοῦς αὐτοῖς οὐρίος· λόγοι δὲ ἐν αὐτοῖς πολλοὶ
 πρὸς ἀλλήλους "ἄρα ἡμῖν ὑπάρξει συγκαταβιῶναι
 20 μετ' ἀλλήλων;" Καὶ δὴ ποτε ὁ Ἀβροκόμης μέγα ἀναστε-
 νάξας, ἐν ὑπομνήσει τῶν ἑαυτοῦ γενόμενος "Ἄνθεια"
 ἔφησε, "τῆς ψυχῆς μοι ποθεινοτέρα, μάλιστα μὲν εὐ-
 τυχεῖν εἶη καὶ σώζεσθαι μετ' ἀλλήλων· ἂν δ' ἄρα τι 4
 ἢ πεπρωμένον παθεῖν, καὶ πως ἀλλήλων ἀπαλλαγῶ-
 25 μεν, ὁμόσωμεν ἑαυτοῖς, φιλτάτη, ὡς σὺ μὲν ἐμοὶ
 μενεῖς ἀγνή καὶ ἄλλον ἄνδρα οὐχ ὑπομενεῖς, ἐγὼ δὲ
 ὅτι οὐκ [ἂν] ἄλλη γυναικὶ συνοικήσαιμι." Ἀκούουσα 5
 δὲ Ἄνθεια μέγα ἀνωλόλυξε καὶ "τί τοῦτο" ἔφησεν
 "Ἀβροκόμη, πεπίστευκας ὅτι ἐὰν ἀπαλλαγῶ σοῦ,
 30 περὶ ἀνδρὸς ἔτι καὶ γάμου σκέψομαι, ἥτις οὐδὲ ζήσο-
 μαι τὴν ἀρχὴν ἄνευ σοῦ; Ὡς ὁμνύω γέ σοι τὴν πάτριον
 ἡμῖν θεόν, τὴν μεγάλην Ἐφεσίῳ Ἄρτεμιν, καὶ ταύ-

την ἣν διανύομεν θάλατταν καὶ τὸν ἐπ' ἀλλήλους ἡμᾶς καλῶς ἐκμήναντα θεόν, ὡς ἐγὼ καὶ βραχὺ τι ἀποσπασθεῖσα σοῦ οὔτε ζήσομαι οὔτε τὸν ἥλιον ὄψομαι." Ταῦτα ἔλεγεν ἡ Ἀνθεια· ἐπώμνυε δὲ καὶ ὁ Ἀβροκόμης, καὶ ὁ καιρὸς αὐτῶν ἐποίει τοὺς ὄρκους φοβερωτέρους.

Ἐν τούτῳ δὲ ἡ ναῦς Κῶ μὲν παραμείβει καὶ Κυρίδον, κατεφαίνεται δ' ἡ Ῥοδίῳ νῆσος μεγάλη καὶ καλή· καὶ αὐτοὺς ἐνταῦθα ἔδει καταχθῆναι πάντως· δεῖν γὰρ ἔφασκον οἱ ναῦται καὶ ὑδρεύσασθαι καὶ αὐτοὺς ἀναπαύσασθαι, μέλλοντας εἰς μακρὸν ἐμπέσεισθαι πλοῦν.

12 Κατήγετο δὲ ἡ ναῦς εἰς Ῥόδον καὶ ἐξέβαινον οἱ ναῦται, ἐξήει δὲ ὁ Ἀβροκόμης ἔχων μετὰ χεῖρα τὴν Ἀνθειαν· συνήεσαν δὲ πάντες οἱ Ῥόδιοι, τὸ κάλλος τῶν παιδῶν καταπεπληγότες, καὶ οὐκ ἔστιν ὅστις τῶν ἰδόντων παρῆλθε σιωπῶν· ἀλλ' οἱ μὲν ἔλεγον ἐπιδημίαν θεῶν, οἱ δὲ προσεκύνουν καὶ προσεποιούντο. Ταχὺ δὲ δι' ὅλης τῆς πόλεως διεπεφοιτῆκει τοῦνομα 2 Ἀβροκόμου καὶ Ἀνθείας. Ἐπεύχονται δὲ αὐτοῖς δημοσία καὶ θυσίας τε θύουσι πολλὰς καὶ ἑορτὴν ἄγουσι τὴν ἐπιδημίαν αὐτῶν. Οἱ δὲ τὴν τε πόλιν ἅπασαν ἐξιστόρησαν καὶ ἀνέθεσαν εἰς τὸ τοῦ Ἥλιου ἱερὸν πανοπλίαν χρυσῆν καὶ ἐπέγραψαν ἐπίγραμμα εἰς ὑπόμνημα τῶν ἀναθέντων 25

Οἱ ξεῖνοι τάδε σοι χρυσήλατα τεύχε' ἔθηκαν,

Ἀνθία Ἀβροκόμης θ', ἱερῆς Ἐφέβοιο πολῖται.

3 Ταῦτα ἀναθέντες, ὀλίγας ἡμέρας ἐν τῇ νήσῳ μείναντες, ἐπειγόντων τῶν ναυτῶν ἀνήγοντο ἐπισιτισάμενοι· παρέπεμπε δὲ αὐτοὺς ἅπαν τὸ Ῥοδίῳ πλῆθος. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐφέροντο οὐρίῳ πνεύματι, καὶ ἦν αὐτοῖς

ὁ πλοῦς ἀσμένοις, κἀκείνην τε τὴν ἡμέραν καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα ἐφέροντο ἀναμετροῦντες τὴν Αἴγυπτίαν καλουμένην θάλατταν· τῇ δὲ δευτέρᾳ ἐπέπαντο μὲν ὁ ἄνεμος, γαλήνη δὲ [ἦν] καὶ πλοῦς βραδὺς καὶ 5 ναυτῶν ῥαθυμία καὶ πότος καὶ μέθη καὶ ἀρχὴ τῶν μεμαντευμένων. Τῷ δὲ Ἀβροκόμῃ ἐν τούτῳ ἐφίσταται 4 γυνὴ ὀφθῆναι φοβερά, τὸ μέγεθος ὑπὲρ ἀνθρώπου, ἐσθῆτα ἔχουσα φοινικῆν· ἐπιστᾶσα δὲ τὴν ναῦν ἐδόκει κάειν καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἀπόλλυσθαι, αὐτὸν 10 δὲ μετὰ τῆς Ἀνθείας διανήχεσθαι. Ταῦτα ὡς εὐθύς εἶδεν ἔταράχθη καὶ προσεδόκα τι δεινὸν ἐκ τοῦ ὄνειρατος· καὶ τὸ δεινὸν ἐγίνετο.

Ἔτυχον μὲν ἐν Ῥόδῳ πειραταὶ παρορμούντες αὐ- 13 τοῖς, Φοίνικες τὸ γένος, ἐν τριήρει μεγάλῃ· παρώρ- μουν δὲ ὡς φορτίον ἔχοντες καὶ πολλοὶ καὶ γεννικοί. 15 Οὗτοι κατεμεμαθήκεσαν ** τῇ νηὶ ὅτι χρυσὸς καὶ ἄργυρος καὶ ἀνδράποδα πολλὰ καὶ τίμια. Διέγνωσαν 2 οὖν ἐπιθέμενοι τοὺς μὲν ἀντιμαχομένους ἀποκτινύειν, τοὺς δὲ ἄλλους ἄγειν εἰς Φοινίκην πραθησο- 20 μένους καὶ τὰ χρήματα· κατεφρόνουν δὲ ὡς οὐκ ἀξιωμαίων αὐτῶν. Τῶν δὲ πειρατῶν ὁ ἑξαρχος Κό- 3 ρυμβος ἐκαλεῖτο, νεανίας ὀφθῆναι μέγας, φοβερός τὸ βλέμμα· κόμη ἦν αὐτῷ ἀχμηρὰ καθειμένη. Ὡς δὲ 4 ταῦτα οἱ πειραταὶ ἐβουλεύσαντο, τὰ μὲν πρῶτα παρ- 25 ἐπλεον ἤσυχῃ τοῖς περὶ Ἀβροκόμην· τελευταῖον δὲ (ἦν μὲν περὶ μέσον ἡμέρας, ἔκειντο δὲ πάντες οἱ ἐν τῇ νηὶ ὑπὸ μέθης καὶ ῥαθυμίας οἱ μὲν καθεύδοντες, οἱ δὲ ἀλύοντες) ἐφίστανται δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν Κόρυμβον ἐλαυνομένη τῇ νηὶ σὺν ὀξύτητι πολλῇ. 30 Ὡς δὲ πλησίον ἐγένοντο, ἀνεπήδησαν ἐπὶ τὴν ναῦν 5

29 post νηί: τριήρης ἦν

ὠπλισμένοι, τὰ ξίφη γυμνὰ ἔχοντες· κἀνταῦθα οἱ μὲν ἐρρίπτουν ἑαυτοὺς ὑπ' ἐκπλήξεως εἰς τὴν θάλατταν καὶ ἀπώλλυντο, οἱ δὲ ἀμύνεσθαι θέλοντες ἀπεσφάζοντο. Ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ Ἄνθεια προστρέχουσι τῷ Κορύμβῳ τῷ πειρατῇ, καὶ λαβόμενοι τῶν γονάτων αὐτοῦ "τὰ μὲν χρήματα" ἔφασαν, "ὧ δέσποτα, καὶ ἡμᾶς οἰκέτας ἔχε, φεῖσαι δὲ τῆς ψυχῆς καὶ μηκέτι φόνευσε τοὺς ἐκόντας ὑποχειρίους σοι γενομένους· μὴ πρὸς αὐτῆς θαλάσσης, μὴ πρὸς δεξιᾶς τῆς σῆς· ἀγαγὼν δὲ ἡμᾶς ὅποι θέλεις, ἀπόδου τοὺς σοὺς οἰκέτας· μόνον οἰκτερον ἡμᾶς ὑφ' ἐνὶ ποιήσας δεσπότη."

- 14 Ἀκούσας ὁ Κόρυμβος εὐθύς μὲν ἐκέλευσε φείσασθαι φονεύοντας, μεταθέμενος δὲ τὰ τιμιώτερα τῶν φορτίων καὶ τὸν Ἀβροκόμην καὶ τὴν Ἄνθειαν ἄλλους τε τινὰς τῶν οἰκετῶν ὀλίγους ἐνέπρησε τὴν ναῦν, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες κατεφλέχθησαν· τὸ γὰρ πάντας ἄγειν οὔτε ἐδύνατο οὔτε ἀσφαλὲς ἔώρα. Ἦν δὲ τὸ θέαμα ἐλεεινόν, τῶν μὲν ἐν τῇ τριήρει ἀναγομένων τῶν δὲ ἐν τῇ νηὶ φλεγομένων τὰς χεῖρας ἐκτεινόντων καὶ ὀλοφυρομένων. Καὶ οἱ μὲν ἔλεγον "ποῖ ποτε ἀχθήσεσθε, δεσπότηι; τίς ὑμᾶς ὑποδέξεται γῆ, καὶ τίνα πόλιν οἰκήσετε;" οἱ δὲ "ὧ μακάριοι, μέλλοντες ἀποθνήσκειν εὐτυχῶς πρὸ τοῦ πειραθῆναι δεσμῶν, πρὸ τοῦ δουλείαν ληστρικὴν ἰδεῖν." Ταῦτα λέγοντες οἱ μὲν ἀνήγοντο, οἱ δὲ κατεφλέγοντο. Ἐν τούτῳ δὲ ὁ τροφεὺς τοῦ Ἀβροκόμου πρεσβύτης ἤδη, σεμνὸς ἰδεῖν καὶ διὰ τὸ γῆρας ἐλεεινός, οὐκ ἐνεγκῶν ἀναγόμενον τὸν Ἀβροκόμην, ῥίψας ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν ἐνήχετο ὡς καταληψόμενος τὴν τριήρη "τίμι με καταλείπεις, τέκνον" λέγων, "τὸν γέροντα, τὸν παιδαγωγόν; ποῖ δὲ ἀπερχόμενος, Ἀβροκόμη; αὐτὸς ἀπόκτεινόν με τὸν δυστυχῆ καὶ θάψον· τί γὰρ

ἐστὶ μοι ζῆν ἄνευ σοῦ;” Ταῦτα ἔλεγε καὶ τέλος ἀπελ-
 πίσας ἔτι Ἀβροκόμην ὄψεσθαι, παραδοὺς ἑαυτὸν τοῖς
 κύμασιν ἀπέθανε. Τοῦτο δὲ Ἀβροκόμη πάντων ἦν 6
 ἐλεεινότατον· καὶ γὰρ τὰς χεῖρας ἐξέτεινε τῷ προ-
 5 σβύτῃ καὶ τοὺς πειρατὰς ἀναλαμβάνειν παρεκάλει· οἱ
 δὲ οὐδένα λόγον ποιησάμενοι, διανύσαντες ἡμέραις
 τρισὶ τὸν πλοῦν κατήχθησαν εἰς πόλιν τῆς Φοινίκης
 Τύρον, ἐνθα ἦν τοῖς πειραταῖς τὰ οἰκεία. Ἦγον δὲ 7
 αὐτοὺς εἰς αὐτὴν μὲν τὴν πόλιν οὐχί, εἰς πλησίον δὲ
 10 τι χωρίον ἀνδρὸς ἄρχοντος λησθηρίου, Ἀψύρτου τοῦ-
 νομα, οὗ καὶ ὁ Κόρυμβος ἦν ὑπηρέτης ἐπὶ μισθῷ καὶ
 μέρει τῶν λαμβανομένων. Ἐν δὲ τῷ τοῦ πλοῦ δια-
 στήματι ἐκ πολλῆς τῆς καθ’ ἡμέραν ὄψεως ἐρᾷ ὁ Κό-
 ρυμβος τοῦ Ἀβροκόμου σφοδρὸν ἔρωτα, καὶ αὐτὸν ἢ
 15 πρὸς τὸ μειράκιον συνήθεια ἐπὶ πλέον ἐξέκαε.

Καὶ ἐν μὲν τῷ πλῶ οὔτε πείσαι δυνατὸν ἐδόκει 15
 εἶναι· ἐώρα γὰρ ὡς διάκειται μὲν ὑπ’ ἀθυμίας πονή-
 ρως, ἐώρα δὲ καὶ τῆς Ἀνθείας ἐρῶντα· ἀλλὰ καὶ τὸ
 βιάζεσθαι χαλεπὸν εἶναι αὐτῷ κατεφαίνετο· ἐδεδοίκει
 20 γὰρ μή τι ἑαυτὸν ἐργάσῃται δεινόν· ἐπεὶ δὲ κατή-
 χθησαν εἰς Τύρον, οὐκέτι καρτερῶν τὰ μὲν πρῶτα
 ἐθεράπευε τὸν Ἀβροκόμην καὶ θαρρεῖν παρεκάλει
 καὶ πᾶσαν ἐπιμέλειαν προσέφερεν· ὁ δὲ ἔλεοῦντα τὸν 3
 Κόρυμβον ἐνόμιζεν αὐτοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν· τὸ
 25 δεῦτερον δὲ ἀνακοινοῦται ὁ Κόρυμβος τὸν ἔρωτα τῶν
 συλληστῶν τινι, Εὐξείνῳ τοῦνομα, καὶ δεῖται βοηθὸν
 γενέσθαι καὶ συμβουλευῆσαι τίνι τρόπῳ δυνήσεται
 πείσαι τὸ μειράκιον. Ὁ δὲ Εὐξείνος ἄσμενος ἀκούει 4
 τὰ περὶ τοῦ Κορύμβου· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐπ’ Ἀνθείᾳ
 30 διέκειτο πονήρως καὶ ἦρα τῆς κόρης σφοδρὸν ἔρωτα·
 λέγει δὲ πρὸς τὸν Κόρυμβον καὶ τὰ αὐτοῦ καὶ συν-
 εβούλευσε μὴ ἐπὶ πλέον ἐπανιᾶσθαι, ἀλλ’ ἔργου

- 5 ἔχεσθαι· “καὶ γὰρ” ἔφη “σφόδρα ἀγεννὲς κινδυνεύον-
 τας καὶ παραβαλλομένους μὴ ἀπολαύειν μετὰ
 ἀδείας ὧν ἐκτησάμεθα πόνων· δυνησόμεθα δὲ αὐ-
 6 τούς” ἔλεγεν “ἐξαιρέτους παρὰ Ἀψύρτου λαβεῖν δω-
 ρεάν.” Ταῦτα εἰπὼν ῥαδίως ἔπεισεν αὐτὸν ἐρωῶντα. 5
 Καὶ δὴ συντίθενται κατὰ ταῦτά τοὺς ὑπὲρ ἀλλήλων
 ποιήσασθαι λόγους καὶ πείθειν οὗτος μὲν Ἀβροκόμην,
 Κόρυμβος δὲ Ἄνθειαν.
- 16 Ἐν τούτῳ [τῷ χρόνῳ] ἔκειντο ἄθνημοι, πολλὰ
 προσδοκῶντες, ἀλλήλοις διαλεγόμενοι, συνεχῆς ὁμνύ- 10
 2 οντες τηρήσειν τὰ συγκείμενα. Ἐρχονται δὴ πρὸς
 αὐτοὺς ὁ Κόρυμβος καὶ ὁ Εὐξείνος καὶ φράσαντες
 ἰδίᾳ τι θέλειν εἰπεῖν, ἀπάγουσι καθ’ αὐτοὺς ὁ μὲν
 τὴν Ἄνθειαν, ὁ δὲ τὸν Ἀβροκόμην. Τοῖς δὲ αἷ τε
 ψυχὰι ἐκραδαίνοντο καὶ οὐδὲν ὑγιᾶς ὑπενόουν. 15
- 3 Λέγει οὖν ὁ Εὐξείνος πρὸς τὸν Ἀβροκόμην ὑπὲρ
 Κορύμβου “μειράκιον, εἰκὸς μὲν [σε] ἐπὶ τῇ συμφορᾷ
 φέρειν χαλεπῶς, οἰκέτην μὲν ἐξ ἐλευθέρου γενόμενον,
 πένητα δὲ ἀντ’ εὐδαιμόνος· δεῖ δέ σε τῇ τύχῃ πάντα
 λογίσασθαι καὶ στέργειν τὸν κατέχοντα δαίμονα καὶ 20
 4 τοὺς γενομένους δεσπότης ἀγαπᾶν. Ἴσθι γὰρ ὡς
 ἔνεστί σοι καὶ εὐδαιμοσύνην καὶ ἐλευθερίαν ἀπολα-
 βεῖν, εἰ θελήσεις πείθεσθαι τῷ δεσπότη Κορύμβῳ·
 ἐρᾷ γὰρ σοῦ σφοδρὸν ἔρωτα καὶ πάντων ἔτοιμός ἐστι
 δεσπότην ποιεῖν τῶν ἑαυτοῦ. Πείσῃ δὲ χαλεπὸν μὲν 25
 οὐδέν, εὐνούστερον δὲ σεαυτῷ τὸν δεσπότην ἐργάσῃ.
 5 Ἐννόησον δὲ ἐν οἷς ὑπάρχεις· βοηθὸς μὲν οὐδεὶς, γῆ
 δὲ αὕτη ξένη καὶ δεσπότηι λησται καὶ οὐδεμίᾳ τιμω-
 ρίας ἀποφυγῇ ὑπερηφανήσαντι Κόρυμβον. Τί δέ σοι
 γυναικὸς δεῖ νῦν καὶ πραγμάτων; τί δὲ ἐρωμένης τη- 30
 λικῶδε ὄντι; πάντα ἀπόρριψον, πρὸς μόνον δεῖ σε
 τὸν δεσπότην βλέπειν, τούτῳ κελεύσαντι ὑπακούειν.”

Ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης εὐθύς μὲν ἀχανῆς ἦν καὶ οὔτε 6
 τι ἀποκρίνεσθαι εὔρισκεν, ἐδάκρυε δὲ καὶ ἀνέστενε
 πρὸς αὐτὸν ἀφορῶν, εἰς οἷα ἄρα ἐλήλυθε· καὶ δὴ
 λέγει πρὸς τὸν Εὐξείνου "ἐπίτρεψον, δέσποτα, βου-
 5 λεύσασθαι βραχύ, καὶ πρὸς πάντα ἀποκρινοῦμαί σοι
 τὰ ῥηθέντα."

Καὶ ὁ μὲν Εὐξείνος ἀνεχώρει· ὁ δὲ Κόρυμβος τῇ 7
 Ἀνθείᾳ διείλεκτο τὸν ἔρωτα τὸν Εὐξείνου καὶ τὴν
 παροῦσαν ἀνάγκην καὶ ὅτι δεῖ πάντως αὐτὴν πείθε-
 10 σθαι τοῖς δεσπόταις· ὑπέσχετο δὲ πολλά καὶ γάμον
 νόμιμον καὶ χρήματα πεισθείσῃ καὶ περιουσίαν. Ἡ
 δὲ αὐτῷ τὰ ὅμοια ἀπεκρίνατο, αἰτησαμένη βραχὺν
 βουλευσασθαι χρόνον.

B

Καὶ ὁ μὲν Εὐξείνος καὶ ὁ Κόρυμβος μετ' ἀλλήλων 1
 15 ἦσαν περιμένοντες ὅ τι ἀκούσονται, ἤλπιζον δ' αὐτούς·
 ῥαδίως πείσειν· ὁ δὲ Ἀβροκόμης καὶ ἡ Ἀνθεία ἤκον
 εἰς τὸ δωμάτιον ἔνθα συνήθως διητῶντο, καὶ πρὸς
 ἀλλήλους εἰπόντες ἄπερ ἠκηκόεσαν, καταβαλόντες
 ἑαυτούς ἔκλαον, ὠδύροντο. "ὦ πάτερ" ἔλεγον, "ὦ 2
 20 μῆτερ, ὦ πατρὶς φιλότατη καὶ οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς."
 Τελευταῖον δὲ ἀνενεγκῶν ὁ Ἀβροκόμης "ὦ κακοδαί-
 μονες" ἔφησεν "ἡμεῖς, τί ἄρα πεισόμεθα ἐν γῆ βαρ-
 βάρῳ, πειρατῶν ὕβρει παραδοθέντες; Ἀρχεται τὰ
 μεμαντευμένα· τιμωρίαν ἤδη με ὁ θεὸς τῆς ὑπερη-
 25 φανίας εἰσπράττει· ἐρᾷ Κόρυμβος ἐμοῦ, σοῦ δὲ
 Εὐξείνος. ὦ τῆς ἀκαίρου πρὸς ἑκατέρους εὐμορφίας. 3

εἰς τοῦτο ἄρα μέχρι νῦν σώφρων ἐτηρήθην, ἵνα
 ἑμαυτὸν ὑποθῶ ληστῇ ἐρωῶντι τὴν αἰσχρὰν ἐπιθυ-
 μίαν; Καὶ τίς ἐμοὶ βίος περιλείπεται πόρνη μὲν ἀντι
 ἀνδρὸς γενομένῳ, ἀποστερηθέντι δὲ Ἀνθείας τῆς
 4 ἐμῆς; Ἀλλ' οὐ μὰ τὴν μέχρις ἄρτι σωφροσύνην ἐκ 5
 παιδός μοι σύντροφον, οὐκ ἂν ἑμαυτὸν ὑποδείην Κο-
 ρύμβῳ· τεθνήξομαι δὲ πρότερον καὶ φανοῦμαι νεκρὸς
 5 σώφρων." Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεδάκρυεν· ἡ δὲ Ἀν-
 θεια "φεῦ τῶν κακῶν" εἶπεν, "ταχέως τι τῶν ὄρκων **
 ἀναγκαζόμεθα, ταχέως τῆς δουλείας πειρώμεθα· ἐρᾷ 10
 τις ἐμοῦ καὶ πείσειν ἤλπιζεν [καὶ] εἰς εὐνὴν ἐλεύσε-
 σθαι τὴν ἐμὴν μετὰ Ἀβροκόμην καὶ συγκατακλιθῆ-
 6 σεσθαι καὶ ἀπολαύσειν ἐπιθυμίας. Ἀλλὰ μὴ οὕτως
 ἐγὼ φιλόζωος γενοίμην, μηδ' ὑπομείναιμι ὑβρισθεῖσα
 ἰδεῖν τὸν ἥλιον. Δεδόχθω ταῦτα· ἀποθνήσκωμεν, 15
 Ἀβροκόμη· ἔξομεν ἀλλήλους μετὰ θάνατον, ὑπ' οὐ-
 δενὸς ἐνοχλούμενοι."

2 Καὶ τοῖς μὲν ταῦτα ἐδέδοκτο· ἐν δὲ τούτῳ Ἀψυρ-
 τος ὁ προεστὼς τοῦ ληστηρίου πνυθόμενος ὅτι τε ἤκου-
 σινοὶ περὶ τὸν Κόρυμβον καὶ ὅτι πολλὰ εἶεν καὶ θαυ- 20
 μάσια κομίζοντες χρήματα, ἤκεν εἰς τὸ χωρίον καὶ
 εἶδέ τε τοὺς περὶ [τὸν] Ἀβροκόμην καὶ κατεπλάγη τὴν
 εὐμορφίαν καὶ εὐθύς μέγα κέρδος νομίζων ἠτήσατο
 2 ἐκείνους. Τὰ μὲν οὖν ἄλλα χρήματα καὶ κτήματα καὶ
 παρθέτους ὅσαι συνελήφθησαν διένειμε τοῖς περὶ τὸν 25
 Κόρυμβον [πειραταῖς]· ὁ δὲ Εὐξείνος καὶ ὁ Κόρυμβος
 ἄκοντες μὲν συνεχώρουν τοὺς περὶ τὸν Ἀβροκόμην
 3 τῷ Ἀψύρτῳ, συνεχώρουν δ' οὖν ἀνάγκη. Καὶ οἱ μὲν
 ἀπηλλάσσοντο· ὁ δὲ Ἀψυρτος παραλαβὼν τὸν Ἀβρο-
 κόμην καὶ τὴν Ἀνθειαν καὶ οἰκέτας δύο, Λεύκωνα 30
 4 καὶ Ρόδην, ἤγαγεν εἰς τὴν Τύρον. Περίβλεπτος δὲ
 ἦν αὐτῶν ἡ πομπὴ καὶ πάντες ἐτεθαυμάκεσαν τὸ κάλ-

λος, καὶ ἄνθρωποι βάρβαροι μήπω πρότερον τοσαύτην ἰδόντες εὐμορφίαν θεοὺς ἐνόμιζον εἶναι τοὺς βλεπομένους, ἐμακάριζον δὲ τὸν Ἄψυρτον οἴους οἰκέτας εἶη κεκτημένος. Ἀγαγὼν δὲ αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκίαν 5
5 παραδίδωσιν οἰκέτη πιστῶ δι' ἐπιμελείας κελεύσας ἔχειν, ὡς μεγάλα κερδανῶν εἰ ἀπόδοιτο τῆς ἀξίας αὐτοὺς τιμῆς.

Καὶ οἱ μὲν περὶ τὸν Ἀβροκόμην ἐν τούτοις ἦσαν· 3
ἡμερῶν δὲ διαγενομένων ὀλίγων ὁ μὲν Ἄψυρτος ἐπ'
10 ἄλλην ἐμπορίαν εἰς Συρίαν ἀπῆλθε, θυγάτηρ δὲ αὐτοῦ, Μαντῶ ὄνομα, ἠράσθη τοῦ Ἀβροκόμου· ἦν δὲ καλὴ καὶ ὠραία γάμων ἤδη, πολὺ δὲ τοῦ Ἀνθείας κάλλους ἀπελείπετο. Αὕτη ἢ Μαντῶ ἐκ τῆς συνήθους 2
μετὰ τοῦ Ἀβροκόμου διαίτης ἀλίσκεται καὶ ἀκατασχέ-
15 τως εἶχε καὶ ἠπόρει ὅ τι ποιῆσαι· οὔτε γὰρ πρὸς τὸν Ἀβροκόμην εἰπεῖν ἐτόλμα, γυναῖκα εἰδυῖα ἔχοντα καὶ πείσειν οὐδέποτε ἐλπίζουσα, οὔτε ἄλλῳ τινὶ τῶν ἐαυτῆς δέει τοῦ πατρός· δι' ἃ δὴ καὶ μᾶλλον ἀνεκάετο 3
καὶ διέκειτο πονήρως· καὶ οὐκέτι καρτεροῦσα ἔγνω πρὸς τὴν Ῥόδην, τὴν σύντροφον τῆς Ἀνθείας, οὔσαν ἡλικιωτίν καὶ κόρην, κατειπεῖν τὸν ἔρωτα· ταύτην γὰρ μόνην ἠλπιζε συνεργῆσειν αὐτῇ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν. Καὶ δὴ σχολῆς λαβομένη ἄγει τὴν κόρην πρὸς 4
τὰ πατρῶα ἐπὶ τῆς οἰκίας ἱερά, καὶ δεῖται μὴ κατει-
25 πεῖν αὐτῆς καὶ ὄρκους λαμβάνει καὶ λέγει τὸν ἔρωτα τοῦ Ἀβροκόμου καὶ ἱκετεύει συλλαβέσθαι καὶ πολλὰ ὑπέσχετο συλλαβομένη. Ἐφη δ' "Ἴσθι μὲν οἰκέτις οὔσα 5
ἐμῆ, Ἴσθι δὲ ὀργῆς πειρασομένη βαρβάρου καὶ ἠδικημένης." Ταῦτα εἰποῦσα ἀπέπεμπε τὴν Ῥόδην· ἢ δὲ
30 ἐν ἀμηχάνῳ κακῶ ἐγεγόνει· τὸ γὰρ εἰπεῖν Ἀβροκόμην παρητεῖτο, φιλοῦσα τὴν Ἀνθεϊαν· πάννυ δὲ ἐδεδοίκει τῆς βαρβάρου τὴν ὀργήν. Ἐδοξεν οὖν αὐτῇ καλῶς 6

ἔχειν Λεύκωνι πρῶτον ἀνακοινῶσαι τὰ ὑπὸ τῆς Μαν-
 τοῦς εἰρημένα. Ἦν δὲ καὶ τῇ Ῥόδῃ κοινωνήματα ἐξ
 ἔρωτος γενόμενα πρὸς Λεύκωνα, καὶ συνῆσαν ἀλλή-
 7 λους ἔτι ἐν Ἐφέσῳ. Τότε δὴ λαβομένη μόνου “ὦ Λεύ-
 κων” ἔφη, “ἀπολώλαμεν τελέως· νῦν οὐκέτι τοὺς 5
 συντρόφους ἔξομεν· ἢ τοῦ δεσπότης θυγάτηρ Ἀψύρ-
 του ἐρᾷ μὲν Ἀβροκόμου σφοδρὸν ἔρωτα, ἀπειλεῖ δέ,
 8 εἰ μὴ τύχοι, δεινὰ ἡμᾶς ἐργάσεσθαι· σκόπει τοίνυν
 τί δεῖ ποιεῖν· τὸ γὰρ ἀντειπεῖν τῇ βαρβάρῳ σφαλε-
 ρόν, τὸ δὲ ἀποξεῦξαι Ἀβροκόμην Ἀνθείας ἀδύνατον.” 10
 Ἀκούσας ὁ Λεύκων δακρύων ἐνεπλήσθη, μεγάλας ἐκ
 τούτων συμφορὰς προσδοκῶν· ὁψὲ δὲ ἀνενεγκῶν
 “σιῶπα” ἔφη, “Ῥόδῃ, ἐγὼ γὰρ ἕκαστα διοικήσω.”

4 Ταῦτα εἰπὼν ἔρχεται πρὸς Ἀβροκόμην. Τῷ δὲ
 ἄρα οὐδὲν ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν Ἀνθεῖαν καὶ ὑπ’ ἐκείνης 15
 φιλεῖσθαι καὶ λαλεῖν ἐκείνη καὶ ἀκούειν λαλούσης.
 Ἐλθὼν δὲ παρ’ αὐτοὺς “τί ποιοῦμεν, σύντροφοι;” “Τί
 2 δὲ βουλευόμεθα, οἰκέται;” “Δοκεῖς τινι τῶν δεσπο-
 τῶν, Ἀβροκόμη, καλός· ἢ θυγατὴρ ἢ Ἀψύρτου πο-
 νήρως ἐπὶ σοὶ διάκειται, καὶ ἀντειπεῖν ἐρώσῃ βαρ- 20
 βάρῳ παρθένῳ χαλεπόν· σὺ οὖν ὅπως σοι δοκεῖ βου-
 λευσάμενος σῶσον ἡμᾶς ἅπαντας καὶ μὴ περιίδῃς
 ὀργῇ δεσποτῶν ὑποπεσόντας.”

3 Ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης εὐθύς μὲν ὀργῆς ἐνεπλή-
 σθη, ἀποβλέψας δὲ ἀτενὲς εἰς τὸν Λεύκωνα “ὦ πο- 25
 νηρὲ” ἔφη “καὶ Φοινίκων τῶν ἐνταῦθα βαρβαρώτερε,
 ἐτόλμησας εἰπεῖν πρὸς Ἀβροκόμην τοιαῦτα ῥήματα
 καὶ παρούσης Ἀνθείας ἄλλην παρθένον μοι διηγῆ;

4 Δοῦλος μὲν εἰμι ἀλλὰ συνθήκας οἶδα τηρεῖν. Ἐχου-
 σιν ἐξουσίαν μου τοῦ σώματος, τὴν ψυχὴν δὲ ἔλευ- 30
 θέραν ἔχω. Ἀπειλείτω νῦν, εἰ θέλει, Μαντῶ ξίφη
 καὶ βρόχους καὶ πῦρ καὶ πάντα ὅσα δύναται σῶμα

ένεγκεῖν οἰκέτου· οὐ γὰρ ἂν ποτε πεισθείην ἐκὼν Ἐνθεϊαν ἀδικῆσαι.”

[Καὶ] ὁ μὲν ταῦτα ἔλεγεν, ἡ δὲ Ἐνθεϊα ὑπὸ [τῆς] 5
 συμφορᾶς ἔκειτο ἀχανής, οὐδὲ φθέγγασθαι τι δυνα-
 5 μένη· ὁψὲ δὲ καὶ μόλις αὐτὴν ἐγείρασα “ἔχω μὲν”
 φησί, “Ἀβροκόμη, τὴν εὐνοϊαν τὴν σὴν καὶ στέργε-
 σθαι διαφερόντως ὑπὸ σοῦ πεπίστευκα· ἀλλὰ δέομαι
 σοῦ, τῆς ψυχῆς τῆς ἐμῆς δέσποτα, μὴ προδῶς σεαυ-
 τὸν μηδὲ εἰς ὄργην ἐμβάλης βαρβαρικὴν, συγκατάθου
 10 δὲ τῇ τῆς δεσποίνης ἐπιθυμίᾳ· κἀγὼ ὑμῖν ἄπειμι 6
 ἐκποδῶν, ἐμαυτὴν ἀποκτείνασα. Τοσοῦτον σοῦ δεή-
 σομαι, θάψου αὐτὸς καὶ φίλησον πεσοῦσαν καὶ μέ-
 μνησο Ἐνθείας.”

Ταῦτα πάντα εἰς μείζονα συμφορὰν τὸν Ἀβροκό-
 15 μην ἤγε καὶ ἠπόρει ὅστις γένηται.

Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν· ἡ δὲ Μαντῶ χρονι- 5
 ζούσης τῆς Ῥόδης οὐκέτι καρτεροῦσα γράφει γραμμα-
 τίδιον πρὸς τὸν Ἀβροκόμην· ἦν δὲ τὰ ἐγγεγραμμένα
 τοιάδε

20 ἘΒΡΟΚΟΜΗΙ ΤΩΙ ΚΑΛΩΙ ΔΕΣΠΟΙΝΑ Η ΣΗ ΧΑΙ-
 ΡΕΙΝ. Μαντῶ ἐρῶ σου, μηκέτι φέρειν δυναμένη· ἀπρεπὲς μὲν
 ἴσως παρθένω, ἀναγκαῖον δὲ φιλοῦση· δέομαι, μὴ με περιίδης
 μηδὲ ὑβρίσης τὴν τὰ σὰ ἠρημένην. Ἐὰν γὰρ πεισθῆς, πατέρα 2
 τὸν ἐμὸν Ἀψυρτον ἐγὼ πείσω σοὶ με συνοικίσει, καὶ τὴν νῦν
 25 σοι γυναικῆ ἀποσκενασόμεθα, πλουτήσεις δὲ καὶ μακάριος ἔσῃ·
 ἐὰν δὲ ἀντείπης, ἐννόει μὲν οἷα πείσῃ τῆς ὑβρισμένης ἑαυτὴν
 ἐκδικούσης, οἷα δὲ οἱ μετὰ σοῦ, κοινωνοὶ τῆς σῆς ὑπερηφανίας
 [καὶ] σύμβουλοι γενόμενοι.

Ταῦτα τὰ γράμματα λαβοῦσα καὶ κατασημηναμέ- 3
 30 νη δίδωσι θεραπελίῃ τινὶ ἑαυτῆς βαρβάρω, εἰποῦσα
 Ἀβροκόμη κομίζειν· ὁ δὲ ἔλαβε καὶ ἀνέγνω καὶ πᾶσι
 μὲν ἤχθητο τοῖς ἐγγεγραμμένοις, μάλιστα δὲ αὐτὸν
 ἐλύπει τὰ περὶ τῆς Ἐνθείας. Κἀκείνην μὲν τὴν πι- 4

νακίδα κατέχει, ἄλλην δὲ γράφει καὶ δίδωσι τῇ θε-
ραπαίνῃ· ἦν δὲ τὰ ἐγγεγραμμένα [τοιιάδε]

Δέσποινα, ὅτι βούλει ποίει, καὶ χρῶ σώματι ὡς οἰκέτου·
καὶ εἴτε ἀποκτείνειν θέλεις, ἔτοιμος, εἴτε βασανίζεις, ὅπως
ἐθέλεις βασάνιζε· εἰς εὐνὴν δὲ τὴν σὴν οὐκ ἂν ἔλθοιμι, οὐδ' 5
ἂν τοιαῦτα πεισθεῖην κελουούση.

5 Λαβοῦσα ταῦτα τὰ γράμματα ἡ Μαντῶ ἐν ὄργῃ
ἀκατασχέτῳ γίνεται καὶ ἀναμίξασα πάντα, φθόνον,
ζηλοτυπίαν, λύπην, φόβον, ἐνευόει ὅπως τιμωρήσε-
ται τὸν ὑπερηφανοῦντα. 10

6 Καὶ δὴ ἐν τούτῳ ἔρχεται μὲν ἀπὸ Συρίας Ἄψυρ-
τος, ἄγων τινὰ τῇ θυγατρὶ νυμφίον ἐκεῖθεν, Μοῖριν
ὄνομα· ὡς δὲ ἀφίκετο, εὐθύς ἡ Μαντῶ τὴν κατὰ
Ἄβροκόμου τέχνην συνετάττετο, καὶ σπαράξασα τὰς
κόμας καὶ περιορηξάμενη τὴν ἐσθῆτα, ὑπαντήσασα 15
τῷ πατρὶ καὶ προσπεσοῦσα πρὸς τὰ γόνατα "οἴκτειρον"
ἔφη, "πάτερ, θυγατέρα τὴν σὴν ὑβρισμένην ὑπ' οἰκέ-
7 του· ὁ γὰρ σώφρων Ἄβροκόμης ἐπείρασεν μὲν παρθε-
νίαν τὴν ἐμὴν ἀφανίσαι, ἐπεβούλευσε δὲ καὶ σοί, λέ-
γων ἐρᾶν μου. Σὺ οὖν ὑπὲρ τηλικούτων τολμημάτων 20
εἰσπραξαι παρ' αὐτοῦ τιμωρίαν τὴν ἀξίαν, ἢ εἰ δίδως
ἐκδοτον θυγατέρα τὴν σὴν τοῖς οἰκέταις, ἐμαυτὴν
φθάσασα ἀποκτενῶ."

6 Ἀκούσας ὁ Ἄψυρτος καὶ δόξας ἀληθῆ λέγειν αὐ-
τὴν ἠρεύνησε μὲν τὸ πραχθὲν οὐκέτι, μεταπεμψάμε- 25
νος δὲ τὸν Ἄβροκόμην "ὦ τολμηρὰ καὶ μιαρὰ" εἶπε
"κεφαλή, ἐτόλμησας εἰς δεσπότης τοὺς σοὺς ὑβρίσαι
καὶ διαφθεῖραι παρθένον ἠθέλησας οἰκέτης ὦν; ἀλλ'
οὔτι χαιρήσεις· ἐγὼ γὰρ σε τιμωρήσομαι καὶ τοῖς ἄλ-
λοις οἰκέταις τὴν σὴν αἰκίαν ποιήσομαι παράδειγμα." 30

2 Εἰπὼν οὐκέτι ἀνασχόμενος οὐδὲ λόγου ἀκοῦσαι ἐκέ-
λευσε περιορηῆξαι τὴν ἐσθῆτα αὐτοῦ τοῖς οἰκέταις καὶ
3 φέρειν πῦρ καὶ μάστιγας καὶ παλεῖν τὸ μειράκιον. Ἦν

δὲ τὸ θέαμα ἔλεεινόν· αἶ τε γὰρ τὸ σῶμα
 πᾶν ἠφάνιζον βασάνων ἄηθες ὃν οἰκετικῶν, τό τε
 αἶμα κατέρρει καὶ τὸ κάλλος ἐμαραίνεται. Προσῆγεν ⁴
 αὐτῷ καὶ δεσμὰ φοβερὰ καὶ πῦρ καὶ μάλιστα ἐχρῆτο
⁵ ταῖς βασάνοις κατ' αὐτοῦ, τῷ νυμφίῳ τῆς θυγατρὸς
 ἐνδεικνύμενος ὅτι σῶφρονα παρθένον ἄξεται. Ἐν ⁵
 τούτῳ ἡ Ἄνθεια προσπίπτει τοῖς γόνασι τοῦ Ἀψύρτου
 καὶ ἐδεῖτο ὑπὲρ Ἀβροκόμου· ὁ δὲ "ἀλλὰ καὶ μᾶλλον"
 ἔφη "διὰ σὲ κολασθήσεται, ὅτι καὶ σὲ ἠδίκησε, γυ-
¹⁰ ναῖκα ἔχων ἄλλης ἐρῶν." Καὶ τότε ἐκέλευσε δῆσαντας
 αὐτὸν ἐγκαθεῖρξαι τινι οἰκῆματι σκοτεινῷ.

Καὶ ὁ μὲν ἐδέδετο καὶ ἦν ἐν εἰρκτῇ, δεινὴ δὲ αὐ- ⁷
 τὸν ἀθυμία καταλαμβάνει καὶ μάλιστα ἐπεὶ Ἄνθειαν
 οὐχ ἑώρα· ἐζήτει δὲ θανάτου τρόπους πολλούς, ἀλλ'
¹⁵ εὕρισκεν οὐδένα, πολλῶν τῶν φρουρούντων ὄντων.
 Ὁ δὲ Ἀψυρτος ἐποίει τῆς θυγατρὸς τοὺς γάμους καὶ
 ἑώραξον πολλαῖς ἡμέραις. Ἄνθεια δὲ πάντα πένθος ²
 ἦν, καὶ εἰ ποτε δυνηθεῖη πείσαι τοὺς ἐπὶ τοῦ δεσμο-
 τηρίου, εἰσῆει πρὸς Ἀβροκόμην λανθάνουσα καὶ κατ-
²⁰ ωδύρετο τὴν συμφορὰν. Ὡς δὲ ἦδη παρεσκευάζοντο ³
 εἰς Συρίαν ἀπιέναι, προύπεμψεν ὁ Ἀψυρτος τὴν θυ-
 γατέρα μετὰ δῶρων πολλῶν, ἐσθῆτάς τε Βαβυλωνίας
 καὶ χρυσὸν ἄφθονον καὶ ἄργυρον ἐδίδου· ἐδωρήσατο δὲ
 τῇ θυγατρὶ Μαντοῖ τὴν Ἄνθειαν καὶ τὴν Ρόδην καὶ τὸν
²⁵ Λεύκωνα. Ὡς οὖν ταῦτα ἔγνω ἡ Ἄνθεια καὶ ὅτι εἰς ⁴
 Συρίαν ἀναχθήσεται μετὰ Μαντοῦς, δυνηθεῖσα εἰσελ-
 θεῖν εἰς τὸ δεσμοτήριον, περιπλεξαμένη τῷ Ἀβρο-
 κόμῃ "δέσποτα" εἶπεν, "εἰς Συρίαν ἄγομαι δῶρον δο-
 θεῖσα τῇ Μαντοῖ καὶ εἰς χεῖρας τῆς ζηλοτυπούσης
³⁰ ἄγομαι· σὺ δὲ ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ μείνας οἰκτρῶς ⁵
 ἀποθνήσκεις, οὐκ ἔχων οὐδὲ ὅστις σου τὸ σῶμα κο-

3 post κατέρρει: πᾶν

σμήσει· ἀλλ' ὀμνύω σοι τὸν ἀμφοτέρω δαίμονα ὡς ἐγὼ μενῶ σὴ καὶ ζῶσα κ' ἂν ἀποθανεῖν δεήσῃ."

Ταῦτα λέγουσα ἐφίλει τε αὐτὸν καὶ περιέβαλλε καὶ τὰ δεσμὰ ἠσπάζετο καὶ τῶν ποδῶν προουκλίετο.

8 Τέλος δὲ ἡ μὲν ἐξήκει τοῦ δεσμοτηρίου, ὁ δὲ ὡς 5 εἶχεν ἑαυτὸν ἐπὶ γῆς ῥίψας ἔστενευ, ἔκλαεν "ὦ πάτερ" λέγων "φίλτατε, ὦ μῆτερ Θεμιστώ· ποῦ μὲν ἡ ἐν Ἐφέσῳ δοκοῦσά ποτ' εὐδαιμονία; ποῦ δ' οἱ λαμπροὶ καὶ οἱ περίβλεπτοι Ἄνθεια καὶ Ἀβροκόμης, οἱ καλοὶ; ἡ μὲν οἴχεται πόρρω ποι τῆς γῆς αἰχμάλωτος, ἐγὼ δὲ 10 καὶ τὸ μόνον ἀφήρημαι παραμύθιον, καὶ τεθνήξομαι [ὁ] δυστυχῆς ἐν δεσμοτηρίῳ μόνος."

2 Ταῦτα λέγοντα αὐτὸν ὕπνος καταλαμβάνει, καὶ αὐτῷ ὄναρ ἐφίσταται. Ἐδοξεν ἰδεῖν αὐτοῦ τὸν πατέρα Λυκομήδην ἐν ἐσθῆτι μελαίνῃ πλανώμενον κατὰ 15 πᾶσαν γῆν καὶ θάλατταν, ἐπιστάντα δὲ τῷ δεσμοτηρίῳ λῦσαι τ' αὐτὸν καὶ ἀφιέναι ἐκ τοῦ οἰκήματος· αὐτὸν δ' ἵππον γενόμενον ἐπὶ πολλὴν φέρεσθαι γῆν διώκοντα ἵππον ἄλλην θήλειαν, καὶ τέλος εὔρειν τὴν ἵππον καὶ ἄνθρωπον γενέσθαι. Ταῦτα ὡς ἔδοξεν 20 ἰδεῖν, ἀνέθορέ τε καὶ μικρὰ εὐελπις ἦν.

9 Ὁ μὲν οὖν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ κατεκέκλειστο, ἡ δὲ Ἄνθεια εἰς Συρίαν ἦγετο καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. Ὡς δὲ ἦκον οἱ περὶ τὴν Μαντῶ εἰς Ἀντιόχειαν (ἐκεῖθεν γὰρ ἦν Μοῖρις), ἐμνησικάκει μὲν τὴν Ῥόδην, ἐμί- 25 σει δὲ καὶ τὴν Ἄνθειαν. Καὶ δὴ τὴν μὲν Ῥόδην εὐθύς μετὰ τοῦ Λεύκωνος κελεύει ἐμβιβάσαντάς τινας πλοῖα [ὡς] πορρωτάτω τῆς Σύρων ἀποδόσθαι γῆς, τὴν δὲ Ἄνθειαν οἰκέτησιν οὐσιάζειν ἐνευόει καὶ ταῦτα τῶν ἀτιμοτάτων, αἰπόλῳ τινὶ ἀγροίκῳ, ἡγουμένη διὰ 30 τούτου τιμωρήσεσθαι αὐτήν. Μεταπέμπεται δὲ τὸν αἰπόλον, Λάμπωνα τοῦνομα, καὶ παραδίδωσι τὴν

Ἄνθειαν καὶ κελεύει γυναῖκα ἔχειν, καὶ εἰς ἀπειθῆ
 προσέταξε βιάζεσθαι. Καὶ ἡ μὲν ἦγετο ἐπ' ἀγρόν συν- 4
 εσομένη τῷ αἰπόλῳ· γενομένη δὲ ἐν τῷ χωρίῳ ἔνθα
 ὁ Λάμπων ἔνευε τὰς αἴγας, προσπίπτει τοῖς γόνασιν
 5 αὐτοῦ καὶ ἱκετεύει κατοικτεῖραι καὶ * * τηρῆσαι· διη-
 γεῖται δὲ ἦτις ἦν, τὴν προτέραν εὐγένειαν, τὸν ἄν-
 δρα, τὴν αἰχμαλωσίαν· ἀκούσας δὲ ὁ Λάμπων οἰ-
 κτεῖρει τὴν κόρην καὶ ὄμνυσιν ἢ μὴν φυλάξειν ἀμό-
 λυντον, καὶ θαρρεῖν παρεκελεύετο.

10 Καὶ ἡ μὲν παρὰ τῷ αἰπόλῳ ἦν ἐν τῷ χωρίῳ πάντα 10
 χρόνον Ἀβροκόμην θρηνοῦσα· ὁ δὲ Ἄψυρτος ἐρευ-
 νώμενος τὸ οἰκημάτιον ἔνθα ὁ Ἀβροκόμης πρὸ τῆς
 κολάσεως διῆγεν, ἐπιτυγχάνει τῷ γραμματιδίῳ τῷ
 Μαντοῦς πρὸς Ἀβροκόμην καὶ γνωρίζει τὰ γράμματα,
 15 καὶ ὅτι ἀδίκως Ἀβροκόμην τιμωρεῖται ἔμαθεν· εὐ-
 θὺς οὖν λῦσαι τε αὐτὸν προσέταξε καὶ ἀγαγεῖν εἰς
 ὄψιν. Πόνηρα δὲ καὶ ἐλεεινὰ πεπονθῶς προσπίπτει 2
 τοῖς γόνασι τοῖς Ἀψύρτου, ὁ δὲ αὐτὸν ἀνίστησι καὶ
 "θάρρει" ἔφη, "ὦ μειράκιον· ἀδίκως σου κατέγνων
 20 πεισθεὶς θυγατρὸς λόγοις· ἀλλὰ νῦν μὲν σε ἐλεύθε-
 ρον ἀντὶ δούλου ποιήσω, δίδωμι δέ σοι τῆς οἰκίας
 ἄρχειν τῆς ἐμῆς καὶ γυναῖκα ἄξομαι τῶν πολιτῶν τι-
 νος θυγατέρα· σὺ δὲ μὴ μνησικακῆσης τῶν γεγενη-
 μένων, οὐ γὰρ ἐκὼν σε ἠδίκησα." Ταῦτα ἔλεγεν ὁ 3
 25 Ἄψυρτος· ὁ δὲ Ἀβροκόμης "ἀλλὰ χάρις" ἔφη "σοι,
 δέσποτα, ὅτι καὶ τὰληθῆς ἔμαθες καὶ τῆς σωφροσύνης
 ἀμείβη με." Ἐχαιρον δὲ πάντες οἱ κατὰ τὴν οἰκίαν
 ὑπὲρ Ἀβροκόμου καὶ χάριν ἠδεσαν ὑπὲρ αὐτοῦ τῷ δε-
 σπότη· αὐτὸς δὲ ἐν μεγάλῃ συμφορᾷ κατ' Ἄνθειαν
 30 ἦν· ἐνενοεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸν πολλάκις "τί δεῖ ἐλευθε-
 ρίας ἐμοί; τί δὲ πλούτων καὶ ἐπιμελείας τῶν Ἀψύρ-

του χρημάτων; οὐ τοιοῦτον εἶναι με δεῖ· ἐκείνην ἢ ζῶσαν ἢ τεθνεῶσαν εὐροίμι.”

- 4 Ὁ μὲν οὖν ἐν τούτοις ἦν, διοικῶν μὲν τὰ Ἀψύρτου, ἐννοῶν δὲ ὅπως καὶ ποῦ τὴν Ἀνθειαν εὐρήσει· ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη ἤχθησαν εἰς Λυκίαν εἰς πό- 5 λιν Ξάνθον (ἀνώτερον δὲ θαλάσσης ἢ πόλις) κἀνταῦθα ἐπράθησαν πρεσβύτητινί, ὃς αὐτοὺς εἶχε μετὰ πάσης ἐπιμελείας, παιδας αὐτοῦ νομίζων, καὶ γὰρ ἄτεκνος ἦν· διῆγον δὲ ἐν ἀφθόνοις μὲν πᾶσιν, ἐλύ- 10 πουν δὲ αὐτοὺς Ἀνθεια καὶ Ἀβροκόμης οὐχ ὀρώμενοι.
- 11 Ἡ δὲ Ἀνθεια ἦν μὲν τινα χρόνον παρὰ τῷ αἰπόλῳ, συνεχῆς δὲ ὁ Μοίρις ὁ ἀνὴρ τῆς Μαντοῦς εἰς τὸ χωρίον ἐρχόμενος ἐρᾷ τῆς Ἀνθείας σφοδρὸν ἔρωτα. Καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο λανθάνειν, τελευταῖον 15 δὲ λέγει τῷ αἰπόλῳ τὸν ἔρωτα καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖτο
- 2 συγκύψαντι. Ὁ δὲ τῷ μὲν Μοίριδι συντίθεται, δεδοικῶς δὲ τὴν Μαντῶ ἔρχεται πρὸς αὐτὴν καὶ λέγει τὸν ἔρωτα τὸν Μοίριδος. Ἡ δὲ ἐν ὀργῇ γενομένη “πα- 20 σῶν” ἔφη “δυστυχεστάτη γυναικῶν ἐγώ· τὴν ζήλην περιάγομαι, δι’ ἣν τὰ μὲν πρῶτα ἐν Φοινίκῃ ἀφηρέ- 20 θην [τοῦ] ἐρωμένου, νυνὶ δὲ κινδυνεύω [περὶ] τοῦ ἀνδρός· ἀλλ’ οὐ χαίρουσά γε Ἀνθεια φανεῖται καλὴ καὶ Μοίριδι· ἐγὼ γὰρ αὐτὴν καὶ ὑπὲρ τῶν ἐν Τύρῳ πράξομαι δίκας.”
- 3 Τότε μὲν οὖν τὴν ἡσυχίαν ἤγαγεν· ἀποδημήσαν- 25 τος δὲ τοῦ Μοίριδος μεταπέμπεται τὸν αἰπόλον καὶ κελεύει λαβόντα τὴν Ἀνθειαν εἰς τὸ δασύτατον ἀγα- γόντα τῆς ὕλης ἀποκτεῖναι καὶ τούτου μισθὸν αὐτῷ
- 4 δώσειν ὑπέσχετο. Ὁ δὲ οἰκτεῖρει μὲν τὴν κόρην, δε- 30 δοικῶς δὲ τὴν Μαντῶ ἔρχεται παρὰ τὴν Ἀνθειαν καὶ 30 λέγει τὰ κατ’ αὐτῆς δεδογμένα. Ἡ δὲ ἀνεκώκυσσε καὶ ἀνωδύρετο “φεῦ” λέγουσα, “τοῦτο τὸ κάλλος ἐπίβου-

λον ἀμφοτέροις πανταχοῦ· διὰ τὴν ἄκαιρον εὐμορφίαν Ἀβροκόμης μὲν ἐν Τύρῳ τέθνηκεν, ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα· ἀλλὰ δέομαι σοῦ, Λάμπων αἰπόλε, ὅς μέχρι 5
 νῦν εὐσέβησας, ἂν ἀποκτείνῃς, κἂν ὀλίγον θάψον με
 5 τῇ παρακειμένῃ γῆ καὶ ὀφθαλμοῖς τοῖς ἐμοῖς χεῖρας ἐπίβαλε τὰς σὰς καὶ θάπτων συνεχῆς Ἀβροκόμην κάλει· αὕτη γένοιτ' ἂν εὐδαίμων ἐμοὶ μεθ' Ἀβροκόμου ταφή.”

Ἔλεγε ταῦτα, ὁ δὲ αἰπόλος εἰς οἶκτον ἔρχεται ἐν- 6
 10 νοῶν ὡς ἀνόσιον ἔργον ἐργάσεται κόρην οὐδὲν ἀδικουῖσαν ἀποκτείνων οὕτω καλήν. Λαβὼν δὲ τὴν κό- 7
 ρην ὁ αἰπόλος φονεῦσαι μὲν οὐκ ἠνέσχετο, φράζει δὲ πρὸς αὐτὴν τάδε. “Ἀνθεια, οἶδας ὅτι ἡ δέσποινα Μαντῶ ἐκέλευσέ μοι λαβεῖν καὶ φονεῦσαί σε· ἐγὼ δὲ
 15 καὶ θεοὺς δεδιὼς καὶ τὸ κάλλος οἰκτείρας βούλομαί σε μᾶλλον πωλῆσαι πόρρω ποι τῆς γῆς ταύτης, μὴ μα-
 θοῦσα ἡ Μαντῶ ὅτι οὐ τέθνηκας, ἐμὲ κακῶς διαθήσει. Ἡ δὲ μετὰ δακρύων λαβομένη τῶν ποδῶν αὐτοῦ 8
 ἔφη “θεοὶ καὶ Ἄρτεμι πατρώα, τὸν αἰπόλον ὑπὲρ τού-
 20 των τῶν ἀγαθῶν ἀμείψασθε,” καὶ παρεκάλει πρᾶθῆναι. Ὁ δὲ αἰπόλος λαβόμενος τῆς Ἀνθείας ᾤχετο 9
 ἐπὶ τὸν λιμένα· εὐρῶν δὲ ἐκεῖ ἐμπόρους ἄνδρας Κιλικίας ἀπέδοτο τὴν κόρην, καὶ λαβὼν τὴν ὑπὲρ αὐτῆς
 τιμὴν ἤκεν εἰς τὸν ἀγρόν. Οἱ δὲ ἔμποροι λαβόντες 10
 25 τὴν Ἀνθειαν εἰς τὸ πλοῖον ἦγον καὶ νυκτὸς ἐπελθούσης ἤεσαν τὴν ἐπὶ Κιλικίας· ἐναντίῳ δὲ πνεύματι κατεχόμενοι καὶ τῆς νεῶς διαρραγείσης μόλις ἐν σα-
 νίδι τινὲς σωθέντες ἐπ' αἰγιαλοῦ τινος ἤλθον· εἶχον δὲ καὶ τὴν Ἀνθειαν. Ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὕλη 11

δασεία. Τὴν οὖν νύκτα ἐκείνην πλανώμενοι ἐν αὐτῇ ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Ἰππόθοον τὸν ληστήν συνελήφθησαν.

12 Ἐν δὲ τούτῳ τις ἦκεν ἀπὸ τῆς Συρίας οἰκέτης παρὰ τῆς Μαντοῦς γράμματα κομίζων τῷ πατρὶ 5 Ἀψύρτῳ τάδε

Ἔδωκάς με ἀνδρὶ ἐν ξένη· Ἀνθειαν δέ, ἣν μετὰ τῶν ἄλλων οἰκετῶν ἐδώρησά μοι, πολλὰ διαπραξαμένην κακὰ εἰς ἀγρὸν οἰκεῖν ἐκέλευσα μὲν. Ταύτην συνεχῶς ἐν τῷ χωρίῳ θεώμενος ὁ καλὸς Μοῖρις ἔρα· μηκέτι δὲ φέρειν δυναμένη μετεπεμψάμην 10 τὸν αἰπόλον καὶ τὴν κόρην προαθῆναι ἐκέλευσα ἐν πόλει τινὶ τῆς Συρίας.

2 Ταῦτα μαθὼν ὁ Ἀβροκόμης οὐκέτι μένειν ἐκαρτέρει· λαθῶν οὖν τὸν Ἀψυρτον καὶ πάντας τοὺς κατὰ τὸν οἶκον εἰς ἐπιζήτησιν τῆς Ἀνθείας ἔρχεται. Ἐλθὼν 15 οὖν ἐν τῷ ἀγρῷ ἔνθα μετὰ τοῦ αἰπόλου ἢ Ἀνθεια διέτριβεν, ** ἄγει δὴ παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τὸν Λάμπωνα τὸν αἰπόλον, ᾧ πρὸς γάμον ἐδεδώκει τὴν Ἀνθειαν ἢ Μαντώ, ἐδεῖτο δὲ τοῦ Λάμπωνος εἰπεῖν αὐτῷ εἴ τι 3 οἶδε περὶ κόρης ἐκ Τύρου. Ὁ δὲ αἰπόλος καὶ τοῦνομα 20 εἶπεν ὅτι Ἀνθεια καὶ τὸν γάμον καὶ τὴν εὐσέβειαν τὴν περὶ αὐτὴν καὶ τὸν Μοίριδος ἔρωτα καὶ τὸ πρόσταγμα τὸ κατ' αὐτῆς καὶ τὴν εἰς Κιλικίαν ὁδὸν· ἔλεγέ τε ὡς αἰεὶ τινος Ἀβροκόμου μέμνηται ἢ κόρη. Ὁ δὲ αὐτὸν ὅστις ἦν οὐ λέγει, ἔωθεν δὲ ἀναστὰς ἤλαυνε 25 τὴν ἐπὶ Κιλικίας ἐλπίζων Ἀνθειαν εὐρήσειν ἐκεῖ.

13 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον τὸν ληστήν ἐκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἔμεινον εὐωχούμενοι, τῇ δὲ ἑξῆς περὶ τὴν θυσίαν ἐγίνοντο. Παρεσκευάζετο δὲ πάντα καὶ ἀγάλ- 2 ματα τοῦ Ἄρεος καὶ σῦλα καὶ στεφανώματα· ἔδει δὲ 30

1 post αὐτῇ: τῇ ὕλη
11 post προαθῆναι: πάλιν

τὴν θυσίαν γενέσθαι τρόπῳ τῷ συνήθει. Τὸ μέλλον
 ἱερεῖον θύεσθαι, εἴτε ἄνθρωπος εἴτε βόσκημα εἴη,
 κρεμάσαντες ἐκ δένδρου καὶ διαστάντες ἠκόντιζον·
 καὶ ὅποσοι μὲν ἐπέτυχον, τούτων ὁ θεὸς ἐδόκει δέχε-
 5 σθαι τὴν θυσίαν· ὅποσοι δὲ ἀπέτυχον, αὐτοῖς ἐξιλά-
 σκοντο· ἔδει δὲ τὴν Ἄνθειαν οὕτως ἱερουργηθῆναι.
 Ὡς δὲ πάντα ἔτοιμα ἦν καὶ κρεμᾶν τὴν κόρην ἤθελον, 3
 ψόφος τῆς ὕλης ἠκούετο καὶ ἀνθρώπων κτύπος. Ἦν
 δὲ ὁ τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικίᾳ προεστῶς, Περίλαος
 10 τοῦνομα, ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα ἐν Κιλικίᾳ δυναμένων.
 Οὗτος ὁ Περίλαος ἐπέστη τοῖς λησταῖς μετὰ πλήθους 4
 πολλοῦ καὶ πάντας ἀπέκτεινεν, ὀλίγους δὲ καὶ ζῶν-
 τας ἔλαβε· μόνος δὲ ὁ Ἰππόθοος ἠδυνήθη διαφυγεῖν
 ἀράμενος τὰ ὄπλα. Ἐλαβε δὲ τὴν Ἄνθειαν Περίλαος 5
 15 καὶ πνυθόμενος τὴν μέλλουσαν συμφορὰν ἠλέησεν· εἶχε
 δὲ ἄρα μεγάλης ἀρχῆν συμφορᾶς ὁ ἔλεος Ἀνθείας·
 ἄγει δὲ αὐτὴν καὶ τοὺς συλληφθέντας τῶν ληστῶν εἰς
 Ταρσὸν τῆς Κιλικίας. Ἡ δὲ συνήθης αὐτὸν τῆς κόρης 6
 ὄψις εἰς ἔρωτα ἤγαγε, καὶ κατὰ μικρὸν ἐαλώκει Περί-
 20 λαος Ἀνθείας. Ὡς δὲ ἦκον εἰς Ταρσόν, τοὺς μὲν λη-
 σταὺς εἰς τὴν εἰρκτὴν παρέδωκε, τὴν δὲ Ἄνθειαν ἐθε-
 ράπευεν. Ἦν δὲ οὔτε γυνὴ τῷ Περιλάῳ οὔτε παῖδες,
 καὶ περιβολὴ χρημάτων οὐκ ὀλίγη. Ἐλεγεν οὖν πρὸς 7
 τὴν Ἄνθειαν ὡς πάντα ἂν αὐτὴ γένοιτο Περιλάῳ,
 25 γυνὴ καὶ δεσπότις καὶ παῖδες. Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα 8
 ἀντεῖχεν, οὐκ ἔχουσα δὲ ὅτι ποιήσῃε βιαζομένῳ καὶ
 πολλῷ ἐγκειμένῳ, δείσασα μὴ καὶ τι τολμήσῃ βιαιό-
 τερον, συγκατατίθεται μὲν τὸν γάμον, ἰκετεύει δὲ αὐ-
 τὸν ἀναμεῖναι χρόνον ὀλίγον ὅσον ἡμερῶν τριάκοντα,
 30 καὶ ἄχραντον τηρῆσαι· καὶ σκήπτεται ** ὁ δὲ Περί-
 λαος πείθεται καὶ ἐπόμνυται τηρῆσειν αὐτὴν γάμων
 ἀγνὴν εἰς ὅσον ἂν ὁ χρόνος διέλθῃ.

14 Καὶ ἡ μὲν ἐν Ταρσῶ ἦν μετὰ Περιλάου, τὸν χρό-
 νον ἀναμένουσα τοῦ γάμου· ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἦει τὴν
 ἐπὶ Κιλικίας ὁδόν· καὶ [οὐ] πρὸ πολλοῦ τοῦ ἄντρου
 τοῦ ληστρικοῦ (ἀπεπεπλάνητο γὰρ καὶ αὐτὸς τῆς ἐπ'
 2 εὐθὺ ὁδοῦ) συντυγχάνει τῷ Ἴπποδόφῳ ὠπλισμένῳ. Ὁ 5
 δὲ αὐτὸν ἰδὼν προστρέχει καὶ φιλοφρονεῖται καὶ δεῖ-
 ται κοινωνὸν γενέσθαι τῆς ὁδοῦ. "Ὁρῶ γὰρ σε, ὦ μει-
 ράκιον, ὅστις ποτὲ εἶ, καὶ ὀφθῆναι καλὸν καὶ ἄλλως
 ἀνδρικόν· καὶ ἡ πλάνη φαίνεται πάντως ἀδικουμέ-
 3 νου. Ἴωμεν οὖν Κιλικίαν μὲν ἀφέντες ἐπὶ Καππα- 10
 δοκίαν καὶ τὸν ἐκεῖ Πόντον· λέγονται γὰρ οἰκεῖν ἄν-
 4 δρες εὐδαίμονες." Ὁ δὲ Ἀβροκόμης τὴν μὲν Ἀνθείας
 ζήτησιν οὐ λέγει, συγκατατίθεται δὲ ἀναγκάζοντι τῷ
 Ἴπποδόφῳ, καὶ ὄρκους ποιοῦσι συνεργήσειν τε καὶ συλ-
 λήψεσθαι· ἤλπιξε δὲ καὶ ὁ Ἀβροκόμης ἐν τῇ πολλῇ 15
 πλάνῃ τὴν Ἀνθείαν εὐρήσειν.

Γ

1 Ἐκείνην μὲν οὖν τὴν ἡμέραν ἐπανελθόντες εἰς τὸ
 ἄντρον, εἴ τι αὐτοῖς ἔτι περιττὸν ἦν, αὐτοὺς καὶ τοὺς
 ἵππους ἀνελάμβανον· ἦν γὰρ [καὶ] τῷ Ἴπποδόφῳ ἵπ-
 20 πος ἐν τῇ ὕλῃ κρυπτόμενος· τῇ δὲ ἐξῆς παρήεσαν μὲν
 Κιλικίαν, ἐποιοῦντο δὲ τὴν ὁδὸν ἐπὶ Μάζακον, πόλιν
 2 τῆς Καππαδοκίας μεγάλην καὶ καλήν. Ἐκεῖθεν γὰρ
 Ἴππόθοος ἐνενόει συλλεξάμενος νεανίσκους ἀκμάζου-
 τας συστήσασθαι πάλιν τὸ ληστήριον. Ἰοῦσι δὲ αὐ-
 τοῖς διὰ κωμῶν μεγάλων πάντων ἦν ἀφθονία τῶν ἐπι- 25
 τηδείων· καὶ γὰρ ὁ Ἴππόθοος ἐμπείρως εἶχε τῆς Καπ-
 παδοκῶν φωνῆς, καὶ αὐτῷ πάντες ὡς οἰκείῳ προσε-

φέροντο. Διανύσαντες δὲ τὴν ὁδὸν ἡμέραις δέκα εἰς 3
 Μάζακον ἔρχονται κἀνταῦθα πλησίον τῶν πυλῶν εἰσ-
 ωκίσαντο καὶ ἔγνωσαν ἑαυτοὺς ἡμερῶν τινῶν ἐκ τοῦ
 καμάτου θεραπεῦσαι. Καὶ δὴ εὐωχουμένων αὐτῶν 4
 5 ἐστέναξεν ὁ Ἰππόθοος καὶ ἐπεδάκρυσεν· ὁ δὲ Ἀβρο-
 κόμης ἤρετο αὐτὸν τίς ἢ αἰτία τῶν δακρῶν. Καὶ ὅς
 “μεγάλα” ἔφη “τὰμὰ διηγήματα καὶ πολλὴν ἔχοντα
 τραγωδίαν.” Ἐδεῖτο Ἀβροκόμης εἰπεῖν, ὑπισχνούμε- 5
 νος καὶ τὰ καθ’ αὐτὸν διηγήσεσθαι. Ὁ δ’ ἀναλαβὼν
 10 ἄνωθεν (μόνοι δ’ ἐτύγγανον ὄντες) διηγεῖται τὰ
 καθ’ αὐτόν.

“Ἐγὼ” ἔφη “εἰμὶ τὸ γένος πόλεως Περίνθου 2
 (πλησίον δὲ τῆς Θράκης ἢ πόλις) τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ
 δυναμένων· ἀκούεις δὲ καὶ τὴν Πέρινθον ὡς ἔνδο-
 15 ξος, καὶ τοὺς ἄνδρας ὡς εὐδαίμονες ἔνταῦθα. Νέος 2
 ὢν ἠράσθην μειρακίου καλοῦ· ἦν δὲ τὸ μειράκιον
 τῶν ἐπιχωρίων· ὄνομα Ὑπεράνθης ἦν αὐτῷ. Ἡρά-
 σθην δὲ τὰ πρῶτα ἐν γυμνασίοις διαπαλαίοντα ἰδὼν
 καὶ οὐκ ἔκαρτέρησα. Ἐορτῆς [οὔν] ἀγομένης ἐπιχω- 3
 20 ρίου καὶ παννυχίδος ἐπ’ αὐτῆς πρόσειμι τῷ Ὑπεράνθῃ
 καὶ ἱκετεύω κατοικεῖραι· ἀκούσαν δὲ τὸ μειράκιον
 πάντα ὑπισχνεῖται κατελεῆσάν με. Καὶ τὰ πρῶτά γε 4
 τοῦ ἔρωτος ὁδοποιεῖ φιλήματα καὶ ψαύσματα καὶ
 πολλὰ παρ’ ἐμοῦ δάκρυα· τέλος δὲ ἠδυνήθημεν και-
 25 ροῦ λαβόμενοι γενέσθαι μετ’ ἀλλήλων μόνοι καὶ τὸ
 τῆς ἡλικίας ἀνύποπτον ἦν. Καὶ χρόνῳ συνῆμεν πολλῶ,
 στέργοντες ἀλλήλους διαφερόντως, ἕως δαίμων τις
 ἡμῖν ἐνεμέσθησε. Καὶ ἔρχεται τις ἀπὸ Βυζαντίου (πλη- 5
 σίον δὲ τὸ Βυζάντιον τῇ Περίνθῳ) ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα

15 post ἔνταῦθα: ἐκεῖ

26 post ἡλικίας: ἀλλήλοις

ἐκεῖ δυναμένων, ἐπὶ πλούτῳ καὶ περιουσίᾳ μέγα φρο-
 6 νῶν· Ἀριστόμαχος ἐκαλεῖτο. Οὗτος εὐθύς ἐπιβὰς τῆ
 Περίνθῳ, ὡς ὑπότινος ἀπεσταλμένος κατ' ἐμοῦ θεοῦ,
 ὄρᾳ τὸν Ὑπεράνθην σὺν ἐμοὶ καὶ εὐθέως ἀλίσκεται,
 τοῦ μειρακίου θαυμάσας τὸ κάλλος, πάντα ὄντινοῦν 5
 7 ἐπάγεσθαι δυνάμενον. Ἐρασθεῖς δὲ οὐκέτι μετρίως
 κατεῖχε τὸν ἔρωτα, ἀλλὰ τὰ μὲν πρῶτα τῷ μειρακίῳ **
 προσέπεμπεν· ὡς δ' ἀδύνατον ἦν αὐτῷ (ὁ γὰρ Ὑπεράν-
 θης διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ εὐνοίαν οὐδένα προσίετο), πεί-
 θει τὸν πατέρα αὐτοῦ, πονηρὸν ἄνδρα καὶ ἐλάττονα 10
 8 χρημάτων· ὁ δὲ αὐτῷ δίδωσι τὸν Ὑπεράνθην προ-
 φάσει διδασκαλίας· ἔλεγε γὰρ εἶναι λόγων τεχνίτης.
 Παραλαβὼν δὲ αὐτὸν τὰ μὲν πρῶτα κατάκλειστον
 9 εἶχε, μετὰ τοῦτο δὲ ἀπῆρεν εἰς Βυζάντιον. Εἰπόμεν
 κἀγὼ, πάντων καταφρονήσας τῶν ἐμαυτοῦ, καὶ ὅσα 15
 ἐδυνάμην συνήμην τῷ μειρακίῳ· ἐδυνάμην δὲ ὀλίγα,
 καὶ μοι φίλημα σπάνιον ἐγίνετο καὶ λαλιὰ δυσχερῆς·
 10 ἐφρουρούμην γὰρ ὑπὸ πολλῶν. Τελευταῖον [δ'] οὐκ-
 ἐτι καρτερῶν, ἐμαυτὸν παροξύνας ἐπάνειμι εἰς Πέ-
 ρινθον καὶ πάντα ὅσα ἦν μοι κτήματα ἀποδόμενος, 20
 συλλέξας ἀργύριον εἰς Βυζάντιον ἔρχομαι καὶ λαβὼν
 ξιφίδιον (συνδοκοῦν τοῦτο καὶ τῷ Ὑπεράνθῃ) εἴσειμι
 νύκτωρ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀριστομάχου καὶ εὐρίσκω
 συγκατακείμενον τῷ παιδί καὶ ὀργῆς πλησθεῖς παῖω
 11 τὸν Ἀριστόμαχον καιρίαν. Ἡσυχίας δὲ οὔσης καὶ πάν- 25
 των ἀναπαυομένων ἔξειμι ὡς εἶχον λαθῶν, ἐπαγόμε-
 νος καὶ τὸν Ὑπεράνθην, καὶ δι' ὅλης [τῆς] νυκτὸς
 ὀδεύσας εἰς Πέρινθον, εὐθύς νεῶς ἐπιβὰς, οὐδενὸς
 12 εἰδότης ἐπλεον εἰς Ἀσίαν. Καὶ μέχρι μὲν τινος διη-
 νύετο εὐτυχῶς ὁ πλοῦς· τελευταῖον δὲ κατὰ Λέσβον 30
 ἡμῖν γενομένοις ἐμπίπτει πνεῦμα σφοδρὸν καὶ ἀνα-
 τρέπει τὴν ναῦν. Κἀγὼ μὲν τῷ Ὑπεράνθῃ συνενη-

χόμην ὑπιῶν αὐτὸν καὶ κουφοτέραν τὴν νῆξιν ἐποιού-
 μην· νυκτὸς δὲ γενομένης οὐκέτι ἐνεγκὸν τὸ μειρά-
 κιον παρείθη τῷ κολύμβῳ καὶ ἀποθνήσκει. Ἐγὼ δὲ 13
 τοσοῦτον ἠδυνήθην τὸ σῶμα διασῶσαι ἐπὶ τὴν γῆν
 5 καὶ θάψαι· καὶ πολλὰ δακρύσας καὶ στενάξας, ἀφε-
 λῶν λείψανα καὶ δυνηθεὶς εὐπορήσαι πού ἐνός ἐπι-
 τηδείου λίθου στήλην ἐπέστησα τῷ τάφῳ καὶ ἐπέγραψα
 εἰς μνήμην τοῦ δυστυχοῦς μειρακίου ἐπίγραμμα παρ'
 αὐτὸν ἐκείνου τὸν καιρὸν πλασάμενος

10 Ἰππόθοος κλεινῷ τεῦξεν τόδε [σῆμ'] Ἵπεράνθη,
 οὐ τάφον ἐκ θανάτου ἀγαθὸν ἱεροῖο πολίτου
 ἐς βάρδος ἐκ γαίης, ἄνθος κλυτόν, ὃν ποτε δαίμων
 ἤρπασεν ἐν πελάγει μεγάλου πνεύσαντος ἀήτου.

Τοῦντεῦθεν δὲ εἰς μὲν Πέρινθον ἐλθεῖν οὐ διέγνω, 14
 15 ἐτράπην δὲ δι' Ἀσίας ἐπὶ Φρυγίαν τὴν μεγάλην καὶ
 Παμφυλίαν· κἀνταῦθα ἀπορία βίου καὶ ἀθυμία τῆς
 συμφορᾶς ἐπέδωκα ἑμαυτὸν λησθηρίῳ. Καὶ τὰ μὲν
 πρῶτα ὑπερέτης λησθηρίου γενόμενος, τελευταῖον δὲ
 περὶ Κιλικίαν αὐτὸς συνεστησάμην ληστήριον, εὐδο-
 20 κιμῆσαν ἐπὶ πολὺ, ἕως ἐλήφθησαν οἱ σὺν ἐμοὶ οὐ πρό
 πολλοῦ τοῦ σε ἰδεῖν. Αὕτη μὲν ἡ τῶν ἐμῶν διηγη- 15
 μάτων τύχη· σὺ δέ, ὦ φίλτατε, εἶπέ μοι τὰ σεαυτοῦ·
 δῆλος γὰρ εἶ μεγάλη τινὶ ἀνάγκῃ τῇ κατὰ τὴν πλάνην
 χρώμενος.”

25 Λέγει δὲ ὁ Ἀβροκόμης ὅτι Ἐφέσιος καὶ ὅτι ἠρά- 3
 σθη κόρης καὶ ὅτι ἔγημεν αὐτὴν καὶ τὰ μαντεύματα
 καὶ τὴν ἀποδημίαν καὶ τοὺς πειρατὰς καὶ τὸν Ἄψυρ-
 τον καὶ τὴν Μαντῶ καὶ τὰ δεσμὰ καὶ τὴν φυγὴν καὶ
 τὸν αἰπόλον καὶ τὴν μέχρι Κιλικίας ὁδόν. Ἔτι λέγον- 2
 30 τος αὐτοῦ συνανεθρήνησεν ὁ Ἰππόθοος λέγων “ὦ πα-
 τέρες ἐμοί, ὦ πατρίς, ἦν οὐποτε ὄψομαι, ὦ πάντων
 μοι Ἵπεράνθη φίλτατε· σὺ μὲν οὖν, Ἀβροκόμη, καὶ

ὄψει τὴν ἐρωμένην καὶ ἀπολήψει χρόνῳ ποτέ· ἐγὼ δὲ
 3 Ὑπεράνθην ἰδεῖν οὐκέτι δυνήσομαι.” Λέγων ἐδεί-
 κνυέ τε τὴν κόμην καὶ ἐπεδάκρυσεν αὐτῇ. Ὡς δὲ ἰκα-
 νῶς ἐθρήνησαν ἀμφοτέροι, ἀποβλέψας εἰς τὸν Ἀβρο-
 κόμην ὁ Ἰππόθοος “ ἄλλο ” ἔφη “ σοὶ διήγημα παρῆλ- 5
 4 θον οὐκ εἰπῶν· πρὸ ὀλίγου τοῦ τὸ ληστήριον ἀλῶναι
 ἐπέστη τῷ ἄντρῳ κόρη καλὴ πλανωμένη, τὴν ἡλικίαν
 ἔχουσα τὴν αὐτὴν σοί, καὶ πατρίδα ἔλεγε τὴν σὴν·
 πλέον γὰρ οὐδὲν ἔμαθον· ταύτην ἔδοξε τῷ Ἄρει θῦ-
 σαι. Καὶ δὴ πάντα ἦν παρεσκευασμένα καὶ ἐπέστη- 10
 σαν οἱ διώκοντες· καὶ γὰρ μὲν ἐξέφυγον, ἡ δὲ οὐκ οἶδα
 5 ὅ τι ἐγένετο. Ἦν δὲ καλὴ πάνυ, Ἀβροκόμη, καὶ ἔσταλ-
 μένη λιτῶς· κόμη ξανθὴ, χαρίεντες ὀφθαλμοί.” Ἐτι
 λέγοντος αὐτοῦ ἀνεβόησεν Ἀβροκόμης “ τὴν ἐμὴν Ἀν-
 θειαν ἐώρακας, Ἰππόθοε· ποῖ δὲ ἄρα καὶ πέφευγε; 15
 τίς δὲ αὐτὴν ἔχει γῆ; Ἐπὶ Κιλικίαν τραπώμεθα, ἐκεί-
 6 νην ζητήσωμεν, οὐκ ἔστι πόρρω τοῦ ληστήριου. Ναί,
 πρὸς αὐτῆς σε ψυχῆς Ὑπεράνθους, μή με ἐκὼν ἀδι-
 κήσης, ἀλλ’ ἴωμεν ὅπου δυνησόμεθα Ἀνθειαν εὐρεῖν.”
 Ὑπισχνεῖται ὁ Ἰππόθοος πάντα ποιήσειν, ἔλεγε δὲ 20
 ἀνθρώπους δεῖν ὀλίγους συλλέξασθαι πρὸς ἀσφάλειαν
 τῆς ὁδοῦ.
 7 Καὶ οἱ μὲν ἐν τούτοις ἦσαν, ἐννοοῦντες ὅπως
 ὀπίσω τὴν εἰς Κιλικίαν ἐλεύσονται· τῇ δὲ Ἀνθείᾳ αἱ
 τριάκοντα παρεληλύθεσαν ἡμέραι καὶ παρεσκευάζετο 25
 τῷ Περιλάῳ τὰ περὶ τὸν γάμον, καὶ ἱερεῖα κατήγετο
 ἐκ τῶν χωρίων, πολλὴ δὲ ἡ τῶν ἄλλων ἀφθονία·
 συμπαρῆσαν δὲ αὐτῷ οἵ τε οἰκεῖοι καὶ συγγενεῖς· πολ-
 λοι δὲ καὶ τῶν πολιτῶν συνεώρταζον τὸν Ἀνθείας
 γάμον. 30

5 post σοί; ὀλίγον

Ἐν δὲ τῷ χρόνῳ ὃν ἡ Ἄνθεια ληφθεῖσα ἐκ τοῦ 4
 ληστηρίου ἤλθεν εἰς τὴν Ταρσὸν πρεσβύτης Ἐφέ-
 σιος ἰατρὸς τὴν τέχνην, Εὐδοξὸς τοῦνομα· ἦκε
 δὲ ναυαγία περιπεσὼν εἰς Αἴγυπτον πλέων. Οὗτος 2
 5 ὁ Εὐδοξὸς περιῆει μὲν καὶ τοὺς ἄλλους ἄνδρας, ὅσοι
 Ταρσέων εὐδοκιμώτατοι, οὓς μὲν ἐσθῆτας, οὓς δὲ
 ἀργύριον αἰτῶν, διηγούμενος ἐκάστῳ τὴν συμφορὰν,
 προσῆλθε δὲ καὶ τῷ Περιλάῳ καὶ εἶπεν ὅτι Ἐφέσιος
 καὶ ἰατρὸς τὴν τέχνην. Ὁ δὲ αὐτὸν λαβὼν ἄγει πρὸς 3
 10 τὴν Ἄνθειαν, ἡσθήσεσθαι νομίζων ἀνδρὶ ὀφθέντι
 Ἐφεσίῳ. Ἡ δὲ ἐφιλοφρονεῖτό τε τὸν Εὐδοξὸν καὶ ἀνε-
 πυνθάνετο εἴ τι περὶ τῶν αὐτῆς λέγειν ἔχοι· ὁ δὲ * *
 ὅτι οὐδὲν ἐπίσταιτο μακρᾶς αὐτῷ τῆς ἀποδημίας τῆς
 ἀπὸ Ἐφέσου γεγενημένης· ἀλλ' οὐδὲν ἤττον ἔχαιρεν
 15 αὐτῷ ἡ Ἄνθεια, ἀναμιμνησκομένη τῶν οἴκοι. Καὶ δὴ 4
 συνήθησεν τε ἐγεγόνει τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν καὶ εἰσῆει
 παρ' ἕκαστα πρὸς τὴν Ἄνθειαν, πάντων ἀπολαύων
 τῶν ἐπιτηδείων, αἰεὶ δεόμενος αὐτῆς εἰς Ἐφεσον πα-
 ραπεμφθῆναι· καὶ γὰρ καὶ παῖδες ἦσαν αὐτῷ καὶ
 20 γυνή.

Ὡς οὖν πάντα τὰ περὶ τὸν γάμον ἐξετετέλεστο τῷ 5
 Περιλάῳ, ἐφειστήκει δὲ ἡ ἡμέρα, δεῖπνον μὲν
 αὐτῷ πολυτελὲς ἠτοίμαστο καὶ ἡ Ἄνθεια ἐκεκόσμητο
 κόσμῳ νυμφικῷ· ἐπαύετο δὲ οὔτε νύκτωρ οὔτε μεθ'
 25 ἡμέραν δακρύουσα, ἀλλ' αἰεὶ πρὸ ὀφθαλμῶν εἶχεν
 Ἀβροκόμην. Ἐνενόει δὲ ἅμα πολλά, τὸν ἔρωτα, τοὺς 2
 ὄρκους, τὴν πατρίδα, τοὺς πατέρας, τὴν ἀνάγκην,
 τὸν γάμον. Καὶ δὴ καθ' αὐτὴν γενομένη, καιροῦ λα-
 βομένη, σπαράξασα τὰς κόμας "ὦ πάντα ἄδικος ἐγὼ"
 30 φησὶ "καὶ πονηρά, ἧτις οὐχὶ τοῖς ἴσοις Ἀβροκόμην
 ἀμείβομαι. Ὁ μὲν γὰρ ἵνα ἐμὸς ἀνὴρ μείνη καὶ δεσμὰ 3

ὑπομένει καὶ βασάνους καὶ ἰσως που καὶ τέθνηκεν·
 ἐγὼ δὲ καὶ ἐκείνων ἀμνημονῶ καὶ γαμοῦμαι [ἢ] δυσ-
 τυχήs, καὶ τὸν ὑμέναιον ἄσει τις ἐπ' ἐμοί, καὶ ἐπ'
 4 εὐνήν ἀφίξομαι τὴν Περιλάου. Ἄλλ', ὦ φιλτάτη μου
 πασῶν Ἀβροκόμου ψυχὴ, μηδέν τι ὑπὲρ ἐμοῦ λυπη- 5
 θῆs, οὐ γὰρ [ἄν] ποτε ἐκοῦσα ἀδικήσαιμί σε· ἐλεύσο-
 μαι, καὶ μέχρι θανάτου μείνασα νύμφη sή."

5 Ταῦτα εἶπε καὶ ἀφικομένου παρ' αὐτὴν τοῦ Εὐ-
 δόξου τοῦ Ἐφεσίου ἰατροῦ ἀπαγαγοῦσα αὐτὸν ἐπ' οἴ-
 κημά τι ἠρεμαῖον προσπίπτει τοῖs γόνασιν αὐτοῦ καὶ 10
 ἱκετεύει μηδενὶ κατειπεῖν τῶν ῥηθησομένων μηδέν
 καὶ ὀρκίζει τὴν πάτριον θεὸν Ἄρτεμιν ξυμπράξειν
 6 πάντα ὅσα ἂν αὐτοῦ δεηθῆ. Ἀνίστησιν αὐτὴν ὁ Εὐ-
 δοξος πολλὰ θρηνοῦσαν καὶ θαρρεῖν παρεκάλει καὶ
 ἐπώμνυε, πάντα ποιήσειν ὑπισχνούμενος. Λέγει δὲ 13
 αὐτῶ τὸν Ἀβροκόμου ἔρωτα καὶ τοὺs ὄρκους τοὺs πρὸs
 ἐκεῖνον καὶ τὰs περὶ τῆs σωφροσύνης συνθήκας·
 7 καὶ "εἰ μὲν ἦν ζῶσαν" ἔφη "με ἀπολαβεῖν ζῶντα Ἀβρο-
 κόμην ἢ λαθεῖν ἀποδραῖσαν ἐντεῦθεν, περὶ τούτων ἂν
 ἐβουλευόμην· ἐπειδὴ δὲ ὁ μὲν τέθνηκε, φυγεῖν δὲ 20
 ἀδύνατον καὶ τὸν μέλλοντα ἀμήχανον ὑπομεῖναι γά-
 μον (οὔτε γὰρ τὰs συνθήκας παραβήσομαι τὰs πρὸs
 Ἀβροκόμην οὔτε τοὺs ὄρκους ὑπερόψομαι), σὺ τοίνυν
 βοηθὸs ἡμῖν γενοῦ, φάρμακον εὐρών ποθεν, ὃ κακῶν
 8 με ἀπαλλάξει τὴν κακοδαίμονα. Ἔσται δὲ ἀντὶ τού- 25
 των σοι πολλὰ μὲν καὶ παρὰ τῶν θεῶν, οἷs ἐπεύ-
 ξομαι καὶ πρὸ τοῦ θανάτου πολλάκις ὑπὲρ σοῦ, αὐτὴ
 δέ σοι καὶ ἀργύριον δώσω καὶ τὴν παραπομπὴν ἐπι-
 σκευάσω. Δυνήσῃ δὲ πρὸ τοῦ πνυθῆσθαι τινὰ ἐπιβὰs
 νεῶs τὴν ἐπ' Ἐφέσου πλεῖν· ἐκεῖ δὲ γενόμενος, ἀνα- 30
 ζητήσας τοὺs γονεῖs Μεγαμήδη τε καὶ Εὐίππην ἄγ-

γελλε αὐτοῖς τὴν ἐμὴν τελευτὴν καὶ πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀποδημίαν, [καὶ] ὅτι Ἀβροκόμης ἀπόλωλε λέγε.”

Εἰποῦσα τῶν ποδῶν αὐτοῦ προυκυλίετο καὶ ἐδεῖτο 9
μηδὲν ἀντειπεῖν αὐτῇ δοῦναί τε τὸ φάρμακον. Καὶ
5 προκομίσασα εἴκοσι μναῖς ἀργυρίου περιδέραϊά τε αὐ-
τῆς (ἣν δὲ αὐτῇ πάντα ἄφθονα, πάντων γὰρ ἐξουσίαν
εἶχε τῶν Περιλάου) δίδωσι τῷ Εὐδόξῳ. Ὁ δὲ βουλευ-
σάμενος πολλὰ καὶ τὴν κόρην οἰκτείρας τῆς συμφορᾶς
καὶ τῆς εἰς Ἐφεσον ἐπιθυμῶν ὁδοῦ καὶ τοῦ ἀργυρίου
10 καὶ τῶν δῶρων ἠττώμενος ὑπισχνεῖται δώσειν τὸ
φάρμακον, καὶ ἀπήει κοιμῶν. Ἡ δὲ ἐν τούτῳ πολλὰ 10
[μὲν] καταθρηνεῖ, τὴν τε ἡλικίαν κατοδυρομένη τὴν
ἑαυτῆς καὶ ὅτι μέλλοι πρὸ ὥρας ἀποθανεῖσθαι λυπου-
μένη, πολλὰ δὲ Ἀβροκόμην ὡς παρόντα ἀνεκάλει.
15 Ἐν τούτῳ ὀλίγον διαλιπὼν ὁ Εὐδόξος ἔρχεται κομί- 11
ξων θανάσιμον [μὲν] οὐχὶ φάρμακον, ὑπνωτικὸν δέ,
ὡς μήτε τι παθεῖν τὴν κόρην καὶ αὐτὸν ἐφοδίω τυχόντα ἀνασωθῆναι. Λαβοῦσα δὲ ἡ Ἀνθεια καὶ πολ-
λὴν γνοῦσα χάριν αὐτὸν ἀποπέμπει.

20 Καὶ ὁ μὲν εὐθύς ἐπιβὰς νεῶς ἐπανήχθη, ἡ δὲ
καιρὸν ἐπιτήδειον ἐξήτει πρὸς τὴν πόσιν τοῦ φαρ-
μάκου.

Καὶ ἤδη μὲν νύξ ἦν, παρεσκευάζετο δὲ ὁ θάλα- 6
μος, καὶ ἦκον οἱ ἐπὶ τούτῳ τεταγμένοι τὴν Ἀνθειαν
25 ἐξάξοντες· ἡ δὲ ἄκουσα καὶ δεδακρυμένη ἐξήει, ἐν τῇ
χειρὶ κρύπτουσα τὸ φάρμακον· καὶ ὡς πλησίον τοῦ
θαλάμου γίνεταί, οἱ οἰκτεῖοι ἀνευφήμησαν τὸν ὑμέ-
ναιον· ἡ δὲ ἀνωδύρετο καὶ ἐδάκρυεν “οὕτως ἐγὼ” λέ- 2
γουσα “πρότερον ἡγόμην Ἀβροκόμη νυμφίῳ, καὶ παρ-
30 ἐπεμπεν ἡμᾶς πῦρ ἐρωτικόν, καὶ ὑμέναιος ἦδετο
ἐπὶ γάμοις εὐδαίμοσι. Νυνὶ δὲ τί ποιήσεις, Ἀνθεια; 3
ἀδικήσεις Ἀβροκόμην τὸν ἄνδρα, τὸν ἐρώμενον, τὸν

διὰ σὲ τεθνηκότα; Οὐχ οὕτως ἄνανδρος ἐγὼ οὐδ' ἐν τοῖς κακοῖς δειλή. Δεδόχθω ταῦτα, πίνωμεν τὸ φάρμακον· Ἀβροκόμην εἶναί μοι δεῖ ἄνδρα· ἐκεῖνον καὶ
 4 τεθνηκότα βούλομαι.” Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἤγετο εἰς τὸν θάλαμον. 5

Καὶ δὴ μόνη μὲν ἐγεγόνει, ἔτι γὰρ Περίλαος μετὰ τῶν φίλων εὐωχεῖτο· σκηψαμένη δὲ τῇ ἀγωνίᾳ ὑπὸ δίψους κατειληφθαι ἐκέλευσεν αὐτῇ τινι τῶν οἰκετῶν ὕδωρ ἐνεγκεῖν, ὡς δὴ πιομένη· καὶ δὴ κομισθέντος ἐκπώματος, λαβοῦσα οὐδενὸς ἔνδον αὐτῇ 10 παρόντος ἐμβάλλει τὸ φάρμακον καὶ δακρύσασα “ὦ φίλτάτου” φησὶν “Ἀβροκόμου ψυχῇ, ἰδοὺ σοι τὰς ὑποσχέσεις ἀποδίδωμι καὶ ὁδὸν ἔρχομαι τὴν παρὰ σέ, δυστυχῆ μὲν ἀλλ' ἀναγκαῖαν· καὶ δέχου με ἄσμενος καὶ μοι πάρεχε τὴν ἐκεῖ μετὰ σοῦ δίαιταν εὐδαίμονα.” 15

Εἰποῦσα ἔπιε τὸ φάρμακον, καὶ εὐθύς ὕπνος τε αὐτὴν κατεῖχε καὶ ἔπιπτεν εἰς γῆν, καὶ ἐποίει τὸ φάρμακον ὅσα ἐδύνατο.

7 Ὡς δὲ εἰσῆλθεν ὁ Περίλαος, εὐθύς ἰδὼν τὴν Ἀνθειαν κειμένην ἐξεπλάγη καὶ ἀνεβόησε, θόρουβός τε 20 πολὺς τῶν κατὰ τὴν οἰκίαν ἦν καὶ πάθῃ συμμιγῆ, οἰμωγῆ, φόβος, ἔκπληξις. Οἱ μὲν ὥκτειρον τὴν δοκοῦσαν τεθνηκένοι, οἱ δὲ συνήχθοντο Περιλάῳ, πάντες 2 δὲ ἐθρήνουν τὸ γεγονός. Ὁ δὲ Περίλαος τὴν ἐσθῆτα περιρρηξάμενος, ἐπιπεσὼν τῷ σώματι “ὦ φίλτάτη μοι 25 κόρη” φησὶν, “ὦ πρὸ τῶν γάμων καταλιποῦσα τὸν ἐρῶντα, ὀλίγαις ἡμέραις νύμφη Περιλάου γενομένη, 3 εἰς οἶόν σε θάλαμον τὸν τάφον ἄξιμεν; εὐδαίμων ἄρα ὅστις ποτε Ἀβροκόμης ἦν· μακάριος ἐκεῖνος ὡς ἀληθῶς, τηλικαῦτα παρ' ἐρωμένης λαβὼν δῶρα.” 30

Ὁ μὲν [οὖν] τοιαῦτα ἐθρήνει, περιεβεβλήκει δὲ ἅπασαν καὶ ἠσπάζετο χειρᾶς τε καὶ πόδας “νύμφη”

λέγων "ἀθλία, γύναι δυστυχεστέρα." Ἐκόσμει δὲ 4
 αὐτὴν πολλὴν [μὲν] ἐσθῆτα ἐνδύων, πολὺν δὲ περι-
 θεῖς χρυσόν· καὶ οὐκέτι φέρων τὴν θείαν, ἡμέρας γε-
 νομένης ἐνθέμενος κλίνῃ τὴν "Αυθειαν (ἢ δὲ ἔκειτο
 5 ἀναισθητοῦσα) ἤγευ εἰς τοὺς πλησίον τῆς πόλεως τά-
 φους· κἀνταῦθα κατέθετο ἐν τινι οἰκῆματι, πολλὰ
 μὲν ἐπισφάξας ἱερεῖα, πολλὴν δὲ ἐσθῆτα καὶ κόσμον
 ἄλλον ἐπικαύσας.

[Καὶ] ὁ μὲν ἐκτελέσας τὰ νομιζόμενα ὑπὸ τῶν οἰ- 8
 10 κείων εἰς τὴν πόλιν ἤγετο· καταλειφθεῖσα δὲ ἐν τῷ
 τάφῳ ἢ "Αυθεια ἑαυτῆς γενομένη καὶ συνεῖσα ὅτι μὴ
 τὸ φάρμακον θανάσιμον ἦν, στενάξασα καὶ δακρύ-
 σασα "ὦ ψευδάμενόν με" φησὶν, "ὦ κωλύσαν ὀδεῦ-
 σαι πρὸς τὸν Ἀβροκόμην ὁδὸν εὐτυχῆ· ἐσφάλην ἄρα
 15 (πάντα καινὰ) καὶ τῆς ἐπιθυμίας τοῦ θανάτου. Ἄλλ' 2
 ἔνεστί γε ἐν τῷ τάφῳ μείναςαν τὸ ἔργον ἐργάσασθαι
 τοῦ φαρμάκου λιμῶ. Οὐ γὰρ [ἂν] ἐντεῦθεν μέ τις
 ἀνέλοιτο, οὐδ' ἂν ἐπίδοιμι τὸν ἥλιον οὐδ' εἰς φῶς
 ἐλεύσομαι." Ταῦτα εἰποῦσα ἔκαρτέρει, τὸν θάνατον
 20 προσδεχομένη γενναίως.

Ἐν δὲ τούτῳ νυκτὸς ἐπιγενομένης λησταί τινες 3
 μαθόντες ὅτι κόρη τέθραπται πλουσίως, καὶ πολὺς
 μὲν αὐτῇ κόσμος συγκατάκειται γυναικεῖος, πολὺς δὲ
 ἄργυρος καὶ χρυσός, ἤλθον ἐπὶ τὸν τάφον καὶ ἀναρ-
 25 ρήξαντες τοῦ τάφου τὰς θύρας, εἰσελθόντες τὸν τε
 κόσμον ἀνηροῦντο καὶ τὴν "Αυθειαν ζῶσαν ὀρῶσι·
 μέγα δὲ καὶ τοῦτο κέρδος ἡγούμενοι ἀνίστων τε αὐ-
 τὴν καὶ ἄγειν ἐβούλοντο. Ἡ δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν 4
 προκυλιόμενη πολλὰ ἐδεῖτο "ἄνδρες, οἵτινές ποτ'
 30 ἐστὲ" λέγουσα, "τὸν μὲν κόσμον τοῦτον ἅπαντα ὅστις

ἐστὶ καὶ ἅπαντα τὰ συνταφέντα λαβόντες κομίζετε,
 5 φείσασθε δὲ τοῦ σώματος. Διοῖν ἀνάκειμαι θεοῖς,
 Ἔρωτι καὶ Θανάτῳ· τούτοις ἐάσατε σχολάσαι με.
 Ναὶ πρὸς θεῶν αὐτῶν τῶν πατρῶων ὑμῖν, μὴ με
 ἡμέρα δείξητε τὴν ἄξια νυκτὸς καὶ σκότους δυστυ- 5
 χουῖσαν.” Ταῦτα ἔλεγεν· οὐκ ἔπειθε δὲ τοὺς ληστὰς,
 ἀλλ’ ἐξαγαγόντες αὐτὴν τοῦ τάφου κατήγαγον ἐπὶ
 θάλατταν καὶ ἐνθήμενοι σκάφει τὴν εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 ἀνήγοντο· ἐν δὲ τῷ πλῶ ἔθεράπευον αὐτὴν καὶ θαρ-
 6 ρεῖν παρεκάλουν. Ἡ δὲ ἐν οἴοις κακοῖς ἐγεγόνει ἐν- 10
 νοήσασα, θρηνοῦσα καὶ ὀδυρομένη “πάλιν” ἔφησε
 “λησταὶ καὶ θάλαττα, πάλιν αἰχμάλωτος ἐγώ· ἀλλὰ
 7 νῦν δυστυχέστερον, ὅτι μὴ μετὰ Ἀβροκόμου. Τίς με
 ἄρα ὑποδέξεται γῆ; τίνας δὲ ἀνθρώπους ὄψομαι; μὴ
 Μοῖριν ἔτι, μὴ Μαντώ, μὴ Περίλαον, μὴ Κιλικίαν· 15
 ἔλθοιμι δὲ ἐνθα κἂν τάφον Ἀβροκόμου μόνον ὄψο-
 μαι.” Ταῦτα ἐκάστοτε ἐδάκρυε καὶ αὐτὴ μὲν οὐ πό-
 τον, οὐ τροφήν προσίετο, ἠνάγκαζον δὲ οἱ λησταί.
 9 Καὶ οἱ μὲν ἀνύσαντες ἡμέραις οὐ πολλαῖς τὸν
 πλοῦν κατήραν εἰς Ἀλεξάνδρειαν κἂνταῦθα ἐξεβί- 20
 βασαν τὴν Ἀνθεῖαν καὶ διέγνωσαν ἐκ τοῦ πλοῦ [ἀνε-
 νεγκοῦσαν] παραδοῦναι τισιν ἐμπόροις· ὁ δὲ Περίλαος
 μαθὼν τὴν τοῦ τάφου διορυγὴν καὶ [τὴν] τοῦ σώματος
 2 ἀπώλειαν ἐν πολλῇ καὶ ἀκατασχέτῳ λύπῃ ἦν. Ὁ δὲ
 Ἀβροκόμης ἐζήτει καὶ ἐπολυπραγμόνει εἰ τις ἐπί- 25
 σταιτο κόρην ποθὲν ξένην αἰχμάλωτον μετὰ ληστῶν
 ἀχθεῖσαν· ὡς δὲ οὐδὲν εὔρεν, ἀποκαμὼν ἦλθεν οὗ
 κατήγοντο. Δειπνον δὲ αὐτοῖς οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον
 3 παρεσκεύασαν. Καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἐδειπνοποιοῦντο, ὁ
 δὲ Ἀβροκόμης πάνυ ἄθυμος ἦν καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῆς εὐ- 30

10 post ἐγεγόνει: πάλιν

νῆς ῥίψας ἔκλαε καὶ ἔκειτο οὐδὲν προσιέμενος. Προ- 4
 ἰόντος δὲ τοῦ πότου εὐκαίρως τοῖς περὶ τὸν Ἰππό-
 θοον παροῦσά τις πρεσβῦτις ἄρχεται διηγήματος, ἧ
 ὄνομα Χρυσίον. "Ἀκούσατε" ἔφη, "ὦ ξένοι, πάθους
 5 οὐ πρὸ πολλοῦ γενομένου ἐν τῇ πόλει. Περίλαός τις, 5
 ἀνὴρ τῶν τὰ πρῶτα δυναμένων, ἄρχειν μὲν ἐχειρο-
 τουήθη τῆς εἰρήνης τῆς ἐν Κιλικίᾳ, ἐξελθὼν δὲ ἐπὶ
 ληστῶν ζήτησιν, ἦγαγέ τινας συλλαβῶν ληστὰς καὶ
 μετ' αὐτῶν κόρην καλὴν καὶ ταύτην ἔπεισεν αὐτῶ
 10 γαμηθῆναι. Καὶ πάντα μὲν τὰ πρὸς τὸν γάμον ἐξετε- 6
 τέλεστο· ἧ δὲ εἰς τὸν θάλαμον εἰσελθοῦσα, εἶτε μα-
 νεῖσα εἶτε ἄλλου τινὸς ἐρῶσα, πιοῦσα φάρμακόν πο-
 θεν ἀποθνήσκει· οὗτος γὰρ ὁ τοῦ θανάτου τρόπος
 αὐτῆς ἐλέγετο." Ἀκούσας ὁ Ἰππόθοος "αὕτη" ἔφησεν
 15 "ἐστὶν ἡ κόρη, ἣν Ἀβροκόμης ζητεῖ." Ὁ δὲ Ἀβροκό- 7
 μης ἤκουε μὲν τοῦ διηγήματος, παρεῖτο δὲ ὑπὸ ἀθυ-
 μίας· ὁψὲ δὲ * * καὶ ἀνάθορῶν ἐκ τῆς τοῦ Ἰπποθόου
 φωνῆς "ἀλλὰ νῦν μὲν σαφῶς τέθνηκεν Ἀνθεια καὶ
 τάφος ἴσως αὐτῆς ἐστὶν ἐνθάδε καὶ τὸ σῶμα σώζεται."
 20 Λέγων ἐδεῖτο τῆς πρεσβύτιδος τῆς Χρυσίου ἄγειν 8
 ἐπὶ τὸν τάφον αὐτῆς καὶ δεῖξαι τὸ σῶμα· ἧ δὲ ἀναστε-
 νάξασα "τοῦτο γὰρ" ἔφη "τῇ κόρῃ [τῇ] ταλαιπώρῳ
 τὸ δυστυχεστάτον· ὁ μὲν γὰρ Περίλαος καὶ ἔθαψεν
 αὐτὴν πολυτελεῶς καὶ ἐκόσμησε· πνυθόμενοι δὲ τὰ
 25 συνταφέντα λησταί, ἀνορύξαντες τὸν τάφον τὸν τε
 κόσμον ἀνείλοντο καὶ τὸ σῶμα ἀφανὲς ἐποίησαν· ἐφ'
 οἷς πολλὴ καὶ μεγάλη ζήτησις ὑπὸ Περιλάου γίνεται."
 Ἀκούσας ὁ Ἀβροκόμης περιερρήξατο τὸν χιτῶνα 10
 καὶ μεγάλως ἀνωδύρετο καλῶς μὲν καὶ σωφρόνως
 30 ἀποθανοῦσαν Ἀνθειαν, δυστυχῶς δὲ μετὰ τὸν θά-
 νατον ἀπολομένην. "Τίς ἄρα ληστῆς οὕτως ἐρωτικός, 2
 ἵνα καὶ νεκρᾶς ἐπιθυμήσῃ σου; ἵνα καὶ τὸ σῶμα ἀφέ-

- ληται; Ἀπεστερήθην σοῦ ὁ δυστυχῆς τῆς μόνης ἐμοί
3 παραμυθίας. Ἀποθανεῖν [μὲν] οὖν ἔγνωσται πάντως·
 ἀλλὰ τὰ πρῶτα καρτερήσω, μέχρι οὗ τὸ σῶμα εὔρω
 τὸ σὸν καὶ περιβαλὼν ἐμαντὸν ἐκείνω συγκαταθά-
 ψω." Ταῦτα ἔλεγεν ὀδυρόμενος· θαρρεῖν δὲ αὐτὸν
 παρκαλοῦν οἱ περὶ τὸν Ἰππόθουον.
- 4** Καὶ τότε μὲν ἀνεπαύσαντο δι' ὅλης [τῆς] νυκτός·
 ἔννοια δὲ πάντων Ἀβροκόμην εἰσήρχετο, Ἀνθειας,
 τοῦ θανάτου, τοῦ τάφου, τῆς ἀπωλείας. Καὶ δὴ οὐκ-
 ἔτι καρτερῶν, λαθῶν πάντας (ἔκειντο δὲ ὑπὸ μέθης **10**
 οἱ περὶ τὸν Ἰππόθουον) ἔξεισιν ὡς δὴ τινος χορήζων,
 καὶ καταλιπὼν πάντας ἐπὶ τὴν θάλατταν ἔρχεται καὶ
 ἐπιτυγχάνει νεῶς εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἀναγομένης, καὶ
 ἐπιβάς ἀνάγεται [ἐλπίζων] δὴ τοὺς ληστὰς τοὺς συ-
 λήσαντας πάντα ἐν Αἰγύπτῳ καταλήψεσθαι· ὠδήγει **15**
- 5** δὲ αὐτὸν εἰς ταῦτα ἐλπίς δυστυχῆς. Καὶ ὁ μὲν ἐπλει-
 τὴν ἐπ' Ἀλεξανδρείας, ἡμέρας δὲ γενομένης οἱ περὶ
 τὸν Ἰππόθουον ἠνιωῦντο μὲν ἐπὶ τῷ ἀπαλλαγῆναι τοῦ
 Ἀβροκόμου, ἀναλαβόντες δ' αὐτοὺς ἡμερῶν ὀλίγων
 ἔγνωσαν τὴν ἐπὶ Συρίας καὶ Φοινίκης ληστεύοντες **20**
 ἶέναι.
- 11** Οἱ δὲ λησταὶ τὴν Ἀνθειαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν παρ-
 ἔδωκαν ἐμπόροις πολὺ λαβόντες ἀργύριον· οἱ δὲ
 ἔτρεφόν τε αὐτὴν πολυτελεῶς καὶ τὸ σῶμα ἐθερά-
 πευον, ζητοῦντες αἰεὶ τὸν ὠνησόμενον κατ' ἀξίαν. **25**
- 2** Ἔρχεται δὴ τις εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἐκ τῆς Ἰνδικῆς τῶν
 ἐκεῖ βασιλέων κατὰ θέαν τῆς πόλεως καὶ κατὰ χρεῖαν
3 ἐμπορίας, Ψάμμισ τοῦνομα. Οὗτος ὁ Ψάμμισ ὄρα
 τὴν Ἀνθειαν παρὰ τοῖς ἐμπόροις καὶ ἰδὼν ἀλίσκεται
 καὶ ἀργύριον δίδωσι τοῖς ἐμπόροις πολὺ καὶ λαμβά- **30**
- 4** νει θεράπαιναν αὐτὴν. Ὀνησάμενος δὲ ἄνθρωπος
 βάρβαρος εὐθύς ἐπιχειρεῖ βιάζεσθαι καὶ χοῆσθαι πρὸς

συνουσίαν· οὐ θέλουσα δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγε, τελευταῖον δὲ σκήπτεται πρὸς τὸν Ψάμμιν (δαισιδαίμονες δὲ φύσει βάρβαροι) ὅτι αὐτὴν ὁ πατὴρ γεννωμένην ἀναθείη τῇ Ἴσιδι μέχρι ὥρας γάμων καὶ ἔλεγε 5
 5 γυνεῦν ἔτι τὸν χρόνον ἐνιαυτῶ τίθεσθαι. “Ἦν οὖν” φησὶν “ἐξυβρίσης εἰς τὴν ἱερὰν τῆς θεοῦ, μηνίσει μὲν ἐκείνη, χαλεπὴ δὲ ἡ τιμωρία.” Πείθεται Ψάμμις καὶ τὴν θεὸν προσεκύνει καὶ Ἀνθείας ἀπέχεται· ἡ δὲ ἔτι παρὰ Ψάμμιδι ἦν φρουρουμένη, ἱερὰ τῆς Ἰσίδος νο-
 10 μιζομένη.

Ἡ δὲ ναῦς ἣ τὸν Ἀβροκόμην ἔχουσα τοῦ μὲν κατ’ 12
 Ἀλεξάνδρειαν πλοῦ διαμαρτάνει, ἐκπίπτει δὲ ἐπὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου τὴν τε Παραίτιον καλουμένην καὶ Φοινίκης ὄση παραθαλάσσιος. Ἐκπεσοῦσι δὲ αὐ- 2
 15 τοῖς ἐπιδραμόντες τῶν ἐκεῖ ποιμένων τὰ τε φορτία διαρπάξουσιν καὶ τοὺς ἄνδρας δεσμεύουσιν καὶ ἄγουσιν ὁδὸν ἔρημον πολλὴν εἰς Πηλούσιον τῆς Αἰγύπτου πόλιν, κἀνταῦθα πιπράσκουσιν ἄλλον ἄλλω. Ὠνεῖται δὲ τὸν Ἀβροκόμην πρεσβύτης στρατιώτης (ἦν δὲ
 20 πεπανμένος), Ἄραξος τοῦνομα. Οὗτος ὁ Ἄραξος εἶχε 3
 γυναικὰ ὀφθῆναι μιαν, ἀκουσθῆναι πολὺ χεῖρω, ἅπασαν ἀκρασίαν ὑπερβεβλημένην, Κυνώ τοῦνομα. Αὕτη ἡ Κυνώ ἐρᾷ τοῦ Ἀβροκόμου εὐθύς ἀχθέντος εἰς τὴν οἰκίαν καὶ οὐκέτι κατεῖχε· δεινὴ καὶ ἐρασθῆ-
 25 ναι καὶ ἀπολαύειν ἐθέλειν τῆς ἐπιθυμίας. Ὁ μὲν δὲ 4
 Ἄραξος ἠγάπα τὸν Ἀβροκόμην καὶ παῖδα ἐποιεῖτο, ἡ δὲ Κυνώ προσφέρει λόγον περὶ συνουσίας καὶ δεῖται πείθεσθαι καὶ ἄνδρα ἕξειν ὑπισχνεῖτο καὶ Ἄραξον ἀποκτενεῖν. Δεινὸν ἐδόκει τοῦτο Ἀβροκόμῃ, καὶ
 30 πολλὰ ἅμα ἐσκόπει, τὴν Ἀνθείαν, τοὺς ὄρκους, τὴν πολλάκις αὐτὸν σωφροσύνην ἀδικήσασαν ἤδη· τέλος δὲ ἐγκειμένης τῆς Κυνοῦς συγκατατίθεται. Καὶ νυ- 5

κτὸς γενομένης ἢ μὲν ὡς ἄνδρα ἔξουσα τὸν Ἀβροκό-
 μην τὸν Ἄραξον ἀποκτινύει καὶ λέγει τὸ πραχθὲν
 τῷ Ἀβροκόμῃ, ὃ δὲ οὐκ ἐνεγκῶν τὴν τῆς γυναικὸς
 ἀσέλγειαν ἀπηλλάγη τῆς οἰκίας, καταλιπὼν αὐτήν,
 6 οὐκ ἂν ποτε μαιφόνῳ συγκατακλιθῆναι φήσας. Ἡ δὲ 53
 ἐν αὐτῇ γενομένη, ἅμα τῇ ἡμέρᾳ προσελθοῦσα ἔνθα
 τὸ πλῆθος τῶν Πηλουσιωτῶν ἦν, ἀνωδύρετο τὸν ἄν-
 δρα καὶ ἔλεγεν ὅτι αὐτὸν ὁ νεώνητος δοῦλος ἀποκτεί-
 νειε καὶ πολλὰ ὅσα ἐπεθρήνει καὶ ἐδόκει λέγειν τῷ
 πλήθει πιστά. Οἱ δὲ εὐθύς συνέλαβον τὸν Ἀβροκό- 10
 μην καὶ δῆσαντες ἀνέπεμπον τῷ τῆς Αἰγύπτου τότε
 ἄρχοντι.

Δ

- 1 Καὶ ὁ μὲν δίκην δάσων εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἦγετο
 ὑπὲρ ὧν ἐδόκει τὸν δεσπότην Ἄραξον ἀποκτεῖναι· οἱ
 δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον ἀπὸ Ταρσοῦ κινήσαντες ἦσαν 15
 τὴν ἐπὶ Συρίας, πᾶν ὃ τι ἐμποδῶν λάβοιεν ὑποχεί-
 ριον ποιούμενοι· ἐνέπρησαν δὲ καὶ κώμας καὶ ἄνδρας
 ἀπέσφαξαν πολλούς. Καὶ οὕτως ἀπελθόντες εἰς Λαο-
 δίκειαν τῆς Συρίας ἔρχονται κἀνταῦθα ἐπεδήμουν
 οὐκέτι ὡς λησταί, ἀλλ' ὡς κατὰ θέαν τῆς πόλεως 20
 2 ἦκοντες. Ἐνταῦθα ὁ Ἰππόθοος ἐπολυπραγμόνει [εἰ]
 ποθεν Ἀβροκόμην εὐρεῖν δυνήσεται· ὡς δ' οὐδὲν
 ἦνυε, ἀναλαβόντες αὐτούς, τὴν [ἐπὶ] Φοινίκης ἐτρά-
 ποντο, κἀκεῖθεν ἐπ' Αἴγυπτον· ἐδόκει γὰρ αὐτοῖς
 3 καταδραμεῖν Αἴγυπτον. Καὶ συλλεξάμενοι μέγα λη- 25
 στήριον ἔρχονται τὴν ἐπὶ Πηλουσίου καὶ τῷ ποταμῷ
 τῷ Νεῖλῳ πλεύσαντες εἰς Ἐρμοῦ πόλιν τῆς Αἰγύπτου

καὶ Σχεδίαν, ἐμβαλόντες εἰς διώρυγα τοῦ ποταμοῦ
 τὴν ὑπὸ Μενελάου γενομένην Ἀλεξάνδρειαν μὲν παρ-
 ἤλθον, ἤλθον δὲ ἐπὶ Μέμφιν τὴν ἱερὰν τῆς Ἴσιδος,
 καὶ κείθεν ἐπὶ Μένδην· παρέλαβον δὲ καὶ τῶν ἐπιχω- 4
 5 ρίων κοινωνοῦς τοῦ ληστηρίου καὶ ἐξηγητὰς τῆς ὁδοῦ.
 Διελθόντες μὲν δὴ ταῦτα ἐπὶ Λεόντων ἔρχονται πό-
 λιν καὶ ἄλλας παρελθόντες κώμας οὐκ ὀλίγας, ὧν αἱ
 πολλαὶ ἀφανεῖς, εἰς Κοπτὸν ἔρχονται τῆς Αἰθιοπίας
 πλησίον. Ἐνταῦθα ἔγνωσαν ληστεύειν· πολὺ γὰρ 5
 10 πλῆθος ἐμπόρων τὸ διοδεῦον ἦν τῶν τε ἐπ’ Αἰθιο-
 πίαν καὶ τῶν ἐπὶ Ἰνδικὴν φοιτῶντων· ἦν δὲ αὐτοῖς
 καὶ τὸ ληστήριον ἀνθρώπων πεντακοσίων. Καταλα-
 βόντες δὲ τῆς Αἰθιοπίας τὰ ἄκρα, καὶ πάντα κατα-
 στησάμενοι διέγνωσαν τοὺς παριόντας ληστεύειν.
 15 Ὁ δὲ Ἀβροκόμης ὡς ἤκε παρὰ τὸν ἄρχοντα τῆς 2
 Αἰγύπτου (ἐπεστάλκεσαν δὲ οἱ Πηλουσιῶται τὰ γε-
 νόμενα αὐτῷ καὶ τὸν τοῦ Ἀράξου νόμον καὶ ὅτι οἰκέ-
 τῆς ὧν τοιαῦτα ἐτόλμησε) μαθὼν οὖν ἕκαστα, οὐκέτι
 οὐδὲ πυθόμενος τὰ γινόμενα κελεύει τὸν Ἀβροκόμην
 20 ἀγαγόντας προσαρτῆσαι σταυρῷ. Ὁ δὲ ὑπὸ μὲν τῶν 2
 κακῶν ἀχανῆς ἦν, παρεμυθεῖτο δὲ αὐτὸν τῆς τελευ-
 τῆς ὅτι ἐδόκει καὶ Ἄνθειαν τεθνηκέειν. Ἄγουσι δὲ
 αὐτὸν οἷς τοῦτο προσετέτακτο παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ
 Νείλου· ἦν δὲ κρημνὸς ἀπότομος εἰς [τὸ] ῥεῦμα τοῦ
 25 ποταμοῦ βλέπων· καὶ ἀναστήσαντες τὸν σταυρὸν 3
 προσαρτῶσι, σπάρτοις τὰς χεῖρας σφίγγαντες καὶ
 τοὺς πόδας· τοῦτο γὰρ τῆς ἀνασταυρώσεως ἔθος τοῖς
 ἐκεῖ· καταλιπόντες δὲ ᾤχοντο, ὡς ἐν ἀσφαλεῖ τοῦ
 προσηρητημένου μενοῦντος. Ὁ δὲ ἀναβλέψας εἰς τὸν 4
 30 ἥλιον καὶ τὸ ῥεῦμα ἰδὼν τοῦ Νείλου “ὦ θεῶν” φησὶ
 “φιλανθρωπότατε, ὅς Αἴγυπτον ἔχεις, δι’ ὃν καὶ γῆ
 καὶ θάλασσα πᾶσιν ἀνθρώποις πέφηνεν, εἰ μὲν τι

Ἐβροκόμης ἀδικῶ, καὶ ἀπολοίμην οἰκτρῶς καὶ μεί-
 5 ζονα τιμωρίαν εἴ τις ἐστὶ ταύτης ὑποσχοῖμι· εἰ δὲ
 ὑπὸ γυναικὸς προδέδομαι πονηρᾶς, μήτε τὸ Νείλου
 ρεῦμα μιανθεῖη ποτε ἀδίκως ἀπολομένου σώματος,
 μήτε σὺ τοιοῦτον ἴδοις θέαμα, ἄνθρωπον οὐδὲν ἀδι- 5
 6 κήσαντα ἀπολλύμενον ἐπὶ τῆς σῆς.” Ταῦτα εὗξατο,
 καὶ αὐτὸν ὁ θεὸς οἰκτεῖρει, καὶ πνεῦμα ἐξαίφνης ἀνέ-
 μου γίνεται καὶ ἐμπίπτει τῷ σταυρῷ καὶ ἀποβάλλει
 μὲν τοῦ κρημνοῦ τὸ γεῶδες, εἰς ὃ ἦν ὁ σταυρὸς ἐρη-
 ρεισμένος, ἐμπίπτει δὲ ὁ Ἐβροκόμης τῷ ρεύματι καὶ 10
 ἐφέρετο οὔτε τοῦ ὕδατος αὐτὸν ἀδικοῦντος οὔτε τῶν
 δεσμῶν ἐμποδιζόντων οὔτε τῶν θηρίων παραβλα-
 7 πτόντων, ἀλλὰ παραπέμποντος τοῦ ρεύματος· φερό-
 μενος δὲ εἰς τὰς ἐκβολὰς ἔρχεται [τὰς εἰς τὴν θάλασ-
 σαν] τοῦ Νείλου, κἀνταῦθα οἱ παραφυλάσσοντες 15
 λαμβάνουσιν αὐτὸν καὶ ὡς δραπέτην τῆς τιμωρίας
 8 ἄγουσι παρὰ τὸν διοικοῦντα τὴν Αἴγυπτον. Ὁ δὲ ἔτι
 μᾶλλον ὀργισθεὶς καὶ πονηρὸν εἶναι νομίσας τελέως
 κελεύει πυρὰν ποιήσαντας, ἐπιθέντας καταφλέξαι
 τὸν Ἐβροκόμην. Καὶ ἦν μὲν ἅπαντα παρεσκευασμένα, 20
 καὶ ἡ πυρὰ παρὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Νείλου, καὶ ἐπετέ-
 θειτο μὲν ὁ Ἐβροκόμης καὶ τὸ πῦρ ὑπετέθειτο, ἄρτι
 δὲ τῆς φλογὸς μελλούσης ἄπτεσθαι τοῦ σώματος εὔ-
 χετο πάλιν ὀλίγα, ὅσα ἐδύνατο, σῶσαι αὐτὸν ἐκ τῶν
 9 καθεστῶτων κακῶν. Κἀνταῦθα κυματοῦται μὲν ὁ 25
 Νεῖλος, ἐπιπίπτει δὲ τῇ πυρᾷ τὸ ρεῦμα καὶ κατα-
 σβέννυσι τὴν φλόγα· θαῦμα δὲ τὸ γενόμενον τοῖς
 παροῦσιν ἦν, καὶ λαβόντες ἄγουσι τὸν Ἐβροκόμην
 πρὸς τὸν ἄρχοντα τῆς Αἰγύπτου καὶ λέγουσι τὰ συμ-
 βάντα καὶ τὴν τοῦ Νείλου βοήθειαν διηγοῦνται. 30
 10 Ἐθαύμασεν ἀκούσας τὰ γενόμενα καὶ ἐκέλευσεν αὐ-
 τὸν τηρεῖσθαι μὲν ἐν τῇ εἰρηκτῇ, ἐπιμέλειαν δὲ ἔχειν

πάσαν, "ἕως" ἔφη "μάθωμεν ὅστις ὁ ἄνθρωπός ἐστιν καὶ ὅ τι οὕτως αὐτοῦ μέλει θεοῖς."

Καὶ ὁ μὲν ἦν ἐν τῇ εἰρκτῇ· ὁ δὲ Ψάμμις ὁ τὴν 3
 "Ανθειαν ὠνησάμενος διέγνω μὲν ἀπιέναι τὴν ἐπ' οἴ-
 5 κου καὶ πάντα πρὸς τὴν ὁδοιπορίαν παρεσκευάζετο·
 ἔδει δὲ αὐτὸν ὀδεύσαντα τὴν ἄνω Αἴγυπτον ἐπ' Αἰ-
 θιοπίαν ἐλθεῖν, ἐνθα ἦν τὸ Ἰπποθόου ληστήριον. Ἦν 2
 δὲ πάντα εὐτρεπῆ, κάμηλοί τε πολλαὶ καὶ ὄνοι καὶ
 ἵπποι σκευαγωγοί· ἦν δὲ πολὺ μὲν πλῆθος χρυσοῦ,
 10 πολὺ δὲ ἀργύρου, πολλὴ δὲ ἐσθῆς· ἦγε δὲ καὶ τὴν
 "Ανθειαν. Ἡ δὲ ὡς Ἀλεξάνδρειαν παρελθοῦσα ἐγέ- 3
 νετο ἐν Μέμφει, εὐχέτο τῇ Ἰσιδι σταῖσα πρὸ τοῦ ἱεροῦ
 "ὦ μεγίστη θεῶν, μέχρι μὲν νῦν ἀγνή μένω λογιζο-
 μένη σή, καὶ γάμον ἄχραντον Ἀβροκόμη τηρῶ· τοῦν-
 15 τεῦθεν δὲ ἐπὶ Ἰνδοὺς ἔρχομαι, μακρὰν μὲν τῆς Ἐφε-
 σίων γῆς, μακρὰν δὲ τῶν Ἀβροκόμου λειψάνων. Ἡ 4
 σῶσον οὖν ἐντεῦθεν τὴν δυστυχῆ καὶ ζῶντι ἀπόδος
 Ἀβροκόμη, ἣ εἰ πάντως εἴμαρται χωρὶς ἀλλήλων
 ἀποθανεῖν, ἔργασαι τοῦτο, μεῖναι με σωφρονοῦσαν
 20 τῷ νεκρῷ." Ταῦτα εὐχέτο, καὶ προήεσαν τῆς ὁδοῦ, 5
 καὶ ἦδη μὲν διεληλύθεσαν Κοπτὸν, ἐνέβαινον δὲ τοῖς
 Αἰθιοπῶν ὄροις, καὶ αὐτοῖς Ἰππόθοος ἐπιπίπτει καὶ
 αὐτὸν μὲν τὸν Ψάμμιν ἀποκτιννύει καὶ πολλοὺς τῶν
 σὺν αὐτῷ καὶ τὰ χρήματα λαμβάνει καὶ τὴν "Ανθειαν
 25 αἰχμάλωτον· συλλεξάμενος δὲ τὰ ληφθέντα χρήματα 6
 ἤγεεν εἰς ἄντρον τὸ ἀποδεδειγμένον αὐτοῖς εἰς ἀπόθε-
 σιν τῶν χρημάτων· ἐνταῦθα ἦγετο καὶ ἡ "Ανθεια·
 οὐκ ἐγνώριζε δὲ Ἰππόθοον, οὐδὲ Ἰππόθοος τὴν "Αν-
 θειαν. Ὅποτε δὲ αὐτῆς πύθοιτο ἦτις τε εἶη καὶ πό-
 30 θεν, τὸ μὲν ἀληθὲς οὐκ ἔλεγεν, ἔφασκε δὲ Αἴγυπτία
 εἶναι ἐπιχώριος, τοῦνομα Μεμφίτις.

Καὶ ἡ μὲν ἦν παρὰ τῷ Ἰπποθόῳ ἐν τῷ ἄντρον τῷ 4

- ληστρικῶ· ἐν τούτῳ δὲ μεταπέμπεται τὸν Ἀβροκόμην ὁ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου καὶ πυνθάνεται τὰ κατ' αὐτὸν καὶ μανθάνει τὸ διήγημα καὶ οἰκτεῖρει τὴν τύχην καὶ δίδωσι χρήματα καὶ εἰς Ἔφεσον ἄξιον ὑπισχνεῖτο.
- 2 Ὁ δὲ ἅπασαν μὲν ἦδει χάριν αὐτῷ τῆς σωτηρίας, 5
 ἐδεῖτο δὲ ἐπιτρέψαι ζητῆσαι τὴν Ἀνθειαν. Καὶ ὁ μὲν πολλὰ δῶρα λαβῶν, ἐπιβὰς σκάφους ἀνήγετο τὴν ἐπ' Ἰταλίας, [ὡς] ἐκεῖ πευσόμενός τι περὶ Ἀνθείας. Ὁ δὲ ἄρχων τῆς Αἰγύπτου μαθὼν τὰ κατὰ τὸν Ἀραξον, μεταπεμπάμενος ἀνεσταύρωσε τὴν Κυνώ. 10
- 5 Τῆς δὲ Ἀνθείας οὔσης ἐν τῷ ἄντρῳ ἐρᾷ τῶν φρουρούντων αὐτὴν ληστῶν εἷς, Ἀγχίαλος τοῦνομα. Οὗτος ὁ Ἀγχίαλος ἦν μὲν τῶν ἀπὸ Συρίας Ἰπποθόῳ 15
 συνεληλυθότων, Λαοδικεὺς τὸ γένος, ἐτιμᾶτο δὲ παρὰ τῷ Ἰπποθόῳ νεανικός τε καὶ μεγάλα ἐν τῷ λη-
 2 στηρίῳ δυνάμενος. Ἐρασθεῖς δὲ αὐτῆς τὰ μὲν πρῶτα λόγους προσέφερεν ὡς πείσων καὶ ἔφασκε λόγῳ λή-
 3 ψεσθαι καὶ παρὰ τοῦ Ἰπποθόου δῶρον αἰτήσειν. Ἡ δὲ πάντα ἠρνεῖτο, καὶ οὐδὲν αὐτὴν ἐδυσώπει, οὐκ ἄντρον, οὐ δεσμά, οὐ ληστής ἀπειλῶν· ἐφύλασσε δὲ 20
 ἑαυτὴν ἐτι Ἀβροκόμη καὶ δοκοῦντι τεθνηκένοι, καὶ πολλάκις ἀνεβρόα εἶποτε λαθεῖν ἠδύνατο "Ἀβροκόμου μόνου γυνὴ μενῶ, κἂν ἀποθανεῖν δέη, κἂν ὦν πέ-
 4 πονθα χεῖρω παθεῖν." Ταῦτα εἰς μείζω συμφορὰν ἦγε τὸν Ἀγχίαλον, καὶ ἡ καθ' ἡμέραν τῆς Ἀνθείας 25
 ὄψις ἐξέκαεν αὐτὸν εἰς τὸν ἔρωτα· οὐκέτι δὲ φέρειν
 5 δυνάμενος, ἐπεχείρει βιάζεσθαι τὴν Ἀνθειαν. Καὶ νύκτωρ ποτέ, οὐ παρόντος Ἰπποθόου, ἀλλὰ μετὰ τῶν ἄλλων ὄντος ἐν τῷ ληστηρίῳ, ἐπανίστατο καὶ ὑβρίζειν ἐπειρᾶτο· ἡ δὲ ἐν ἀμηγάνῳ κακῶ γενομένη, σπασα- 30

μένη τὸ παρακείμενον ξίφος παίει τὸν Ἀγχίαλον, καὶ ἡ πληγὴ γίνεται καιρῖα· ὁ μὲν γὰρ περιληψόμενος καὶ φιλήσων ὅλος ἐνενεύκει πρὸς αὐτήν, ἡ δὲ κατεγκοῦσα τὸ ξίφος κατὰ τῶν στέρνων ἐπληξε.

6 Καὶ Ἀγχίαλος μὲν δίκην ἱκανὴν ἐδεδώκει τῆς πο-
νηρᾶς ἐπιθυμίας, ἡ δὲ Ἄνθεια εἰς φόβον τῶν δεδρα-
μένων ἔρχεται καὶ πολλὰ ἐβουλεύετο ποτὲ μὲν ἑαυ-
τὴν ἀποκτεῖναι (ἀλλ' ἔτι ὑπὲρ Ἀβροκόμου τι ἠλπίζε),
ποτὲ δὲ φυγεῖν ἐκ τοῦ ἄντρου (ἀλλὰ τοῦτο ἀμήχανον
10 ἦν· οὔτε γὰρ ἡ ὁδὸς αὐτῇ εὐπορος ἦν οὔτε ὁ ἐξηγησό-
μενος τὴν πορείαν). Ἔγνω οὖν μένειν ἐν τῷ ἄντρον
καὶ φέρειν ὅτι ἂν τῷ δαίμονι δοκῇ.

Κακείνην μὲν τὴν νύκτα ἔμεινεν, οὔτε ὕπνου τυ- 6
χοῦσα καὶ πολλὰ ἐννοοῦσα· ἐπεὶ δὲ ἡμέρα ἐγένετο,
15 ἦκον οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον καὶ ὁρῶσι τὸν Ἀγχίαλον
ἀνηρημένον καὶ τὴν Ἄνθειαν παρὰ τῷ σώματι καὶ
εἰκάξουσι τὸ γενόμενον καὶ ἀνακρίναντες αὐτὴν μαν-
θάνουσι πάντα. Ἔδοξεν οὖν αὐτοῖς ἐν ὀργῇ τὸ γενό- 2
μενον ἔχειν καὶ τὸν τεθνηκότα ἐκδικῆσαι φίλον· καὶ
20 ἐβουλεύοντο κατὰ Ἀνθείας ποικίλα, ὁ μὲν τις ἀπο-
κτεῖναι κελεύων καὶ συνθάψαι τῷ Ἀγχιάλου σώματι,
ἄλλος δὲ ἀνασταυρῶσαι· ὁ δὲ Ἰππόθοος ἠνιάτο μὲν 3
ἐπὶ τῷ Ἀγχιάλῳ, ἐβουλεύετο δὲ κατὰ Ἀνθείας μεί-
ζονα κόλασιν· καὶ δὴ κελεύει τάφρον ὀρύξαντας με-
25 γάλην καὶ βαθεῖαν ἐμβάλλειν τὴν Ἄνθειαν καὶ κύνας
μετ' αὐτῆς δύο, ἵνα ἐκ τούτου μεγάλην δίκην ὑπό-
σχη τῶν τετολμημένων.

Καὶ οἱ μὲν ἐποίουν τὸ προσταχθέν, ἦγετο δὲ ἡ 4
Ἄνθεια ἐπὶ τὴν τάφρον καὶ οἱ κύνες· ἦσαν δὲ Αἰ-
30 γύπτιοι, καὶ τᾶλλα μεγάλοι καὶ ὀφθῆναι φοβεροί. Ὡς
δὲ ἐνεβλήθησαν, ξύλα ἐπιτιθέντες μεγάλα ἐπέχωσαν
τὴν τάφρον (ἦν δὲ τοῦ Νείλου ὀλίγον ἀπέχουσα) καὶ

κατέστησαν φρουρὸν ἓνα τῶν ληστῶν, Ἀμφίνομον
 5 [τοῦνομα]. Οὗτος ὁ Ἀμφίνομος ἤδη μὲν καὶ πρότε-
 ρον ἐαλώκει τῆς Ἀνθείας, τότε δ' οὖν ἠλέει μᾶλλον
 αὐτὴν καὶ τῆς συμφορᾶς ὥκτειρεν· ἐνενόει δὲ ὅπως
 ἐπὶ πλεόν αὐτὴ ζήσεται, ὅπως τε οἱ κύνες αὐτῇ μη- 5
 δὲν ἐνοχλήσουσι, καὶ ἐκάστοτε ἀφαιρῶν τῶν ἐπιχει-
 μένων τῇ τάφρῳ ξύλων ἄρτους ἐνέβαλλε καὶ ὕδωρ
 παρείχε καὶ ἐκ τούτου τὴν Ἀνθειαν θαρρεῖν παρεκά-
 6 λει. Καὶ οἱ κύνες τρεφόμενοι οὐδέν τι δεινὸν αὐτὴν
 εἰργάζοντο, ἀλλ' ἤδη τιθασοὶ ἐγίνοντο καὶ ἡμεροὶ· ἡ 10
 δὲ Ἀνθεια ἀποβλέψασα εἰς ἑαυτὴν καὶ τὴν παροῦσαν
 τύχην ἐννοήσασα "οἴμοι" φησὶ "τῶν κακῶν, οἷαν ὑπο-
 μένω τιμωρίαν; τάφρος καὶ δεσμοπήριον καὶ κύνες
 συγκαθειρογμένοι πολὺ τῶν ληστῶν ἡμερώτεροι· τὰ
 7 αὐτά, Ἀβροκόμη, σοι πάσχω· ἧς γάρ ποτε ἐν ὁμοίᾳ 15
 τύχῃ καὶ σύ· καὶ σὲ ἐν Τύρῳ κατέλιπον ἐν δεσμοπη-
 ρίῳ· ἀλλ' εἰ μὲν ζῆς ἔτι, δεινὸν οὐδέν· ἴσως γάρ ποτε
 ἀλλήλους ἔξομεν· εἰ δὲ ἤδη τέθνηκας, μάτην ἐγὼ φι-
 λοτιμοῦμαι ζῆν, μάτην δὲ οὗτος, ὅστις ποτέ ἐστιν,
 ἔλεει με τὴν δυστυχῆ." Ταῦτα ἔλεγε καὶ ἐπεθρήνει 20
 συνεχῶς.

 E

1 Καὶ ἡ μὲν ἐν τῇ τάφρῳ κατεκέκλειστο μετὰ τῶν
 κυνῶν, ὁ δ' Ἀμφίνομος ἐκάστοτε κἀκείνην παρεμυ-
 θεῖτο καὶ τοὺς κύνας ἡμέρους ἐποίει τρέφων· ὁ δὲ
 Ἀβροκόμης διανύσας τὸν [ἀπ'] Αἰγύπτου πλοῦν εἰς 25
 αὐτὴν μὲν Ἰταλίαν οὐκ ἔρχεται (τὸ γὰρ πνεῦμα τὴν
 ναῦν ἀπῶσαν τοῦ κατ' εὐθὺ ἀπέσφηλε πλοῦ), ἤγαγε

δὲ εἰς Σικελίαν καὶ κατήχθησαν εἰς πόλιν Συρακού-
 σας μεγάλην καὶ καλήν. Ἐνταῦθα ὁ Ἀβροκόμης γε- 2
 νόμενος ἔγνω περιέμεναι τὴν νῆσον καὶ ἀναζητεῖν εἴ τι
 περὶ Ἀνθείας πύθοιτο. Καὶ δὴ ἐνοικίζεται πλησίον
 5 τῆς θαλάττης παρὰ ἄνδρῳ Αἰγιαλεῖ πρεσβύτῃ, ἄλιε
 τὴν τέχνην. Οὗτος ὁ Αἰγιαλεὺς πένης μὲν ἦν καὶ ξέ-
 νος καὶ ἀγαπητῶς αὐτὸν διέτρεφεν ἐκ τῆς τέχνης·
 ὑπεδέξατο δὲ τὸν Ἀβροκόμην ἄσμενος καὶ παῖδα ἐνό-
 μιζεν αὐτοῦ καὶ ἠγάπα διαφερόντως. Καὶ ἤδη ποτὲ 3
 10 καὶ ἐκ πολλῆς τῆς πρὸς ἀλλήλους συνηθείας ὁ μὲν
 Ἀβροκόμης αὐτῷ διηγήσατο τὰ καθ' αὐτόν, καὶ τὴν
 Ἀνθειαν εἰρήκει καὶ τὸν ἔρωτα καὶ τὴν πλάνην, ὁ δὲ
 Αἰγιαλεὺς ἄρχεται τῶν αὐτοῦ διηγημάτων.

“Ἐγὼ” ἔφη, “τέκνον Ἀβροκόμη, οὔτε Σικελιώτης 4
 15 οὔτε ἐπιχώριος, ἀλλὰ Σπαρτιάτης Λακεδαιμόνιος
 τῶν τὰ πρῶτα ἐκεῖ δυναμένων, καὶ περιουσίαν ἔχων
 πολλήν. Νέος δὲ ἂν ἠράσθην κόρης πολίτιδος Θελ- 5
 ξινόης τοῦνομα, ἀντερᾶ δέ μου καὶ ἡ Θελξινόη. Καὶ
 τῇ πόλει παννυχίδος ἀγομένης συνήλθομεν ἀλλήλοις,
 20 ἀμφοτέρους ὀδηγοῦντος [τοῦ] θεοῦ, καὶ ἀπελεύσαμεν
 ὧν ἔνεκα συνήλθομεν. Καὶ χρόνῳ τινὶ ἀλλήλοις συν- 6
 ἤμεν λανθάνοντες καὶ ὠμόσαμεν ἀλλήλοις πολλάκις
 στέρξειν καὶ μέχρι θανάτου· ἐνεμέσησε δὲ τις ἄρα
 θεῶν. Καὶ γὰρ μὲν ἔτι ἐν τοῖς ἐφήβοις ἤμην, τὴν δὲ
 25 Θελξινόην ἐδίδοσαν πρὸς γάμον οἱ πατέρες ἐπιχωρίῳ
 τινὶ νεανίσκῳ Ἀνδροκλεῖ τοῦνομα· ἤδη δὲ αὐτῆς καὶ
 ἤρα ὁ Ἀνδροκλῆς. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἡ κόρη πολλὰς 7
 προφάσεις ἐποιεῖτο ἀναβαλλομένη τὸν γάμον· τελευ-
 ταῖον δὲ δυνηθεῖσα ἐν ταύτῳ μοι γενέσθαι συντίθε-
 30 ται νύκτωρ ἐξελθεῖν Λακεδαιμόνος μετ' ἐμοῦ. Καὶ

17 post ἠράσθην: ἐν τοῖς ἐφήβοις καταλελεγμένος

- δὴ ἐστείλαμεν ἑαυτοὺς νεανικῶς, ἀπέχειρα δὲ καὶ
 8 τὴν κόμην τῆς Θελεξινόης. Ἐν αὐτῇ οὖν τῇ τῶν γάμων
 νυκτὶ ἐξελθόντες τῆς πόλεως ἤειμεν ἐπ' Ἄργος καὶ
 Κόρινθον, κακεῖθεν ἀναγόμενοι ἐπλεύσαμεν εἰς Σι-
 κελίαν. Λακεδαιμόνιοι δὲ πυθόμενοι τὴν φυγὴν 5
 ἡμῶν θάνατον κατεψηφίσαντο. Ἡμεῖς δὲ ἐνταῦθα
 διήγομεν ἀπορίᾳ μὲν τῶν ἐπιτηδείων, ἠδόμενοι δὲ
 καὶ πάντων ἀπολαύειν δοκοῦντες, ὅτι ἡμεν μετ' ἀλ-
 9 λήλων. Καὶ τέθνηκεν ἐνταῦθα οὐ πρὸ πολλοῦ Θελ-
 ξινόη καὶ τὸ σῶμα οὐ τέθαπται, ἀλλ' ἔχω γὰρ μετ' 10
 10 ἑμαυτοῦ καὶ αἰεὶ φιλῶ καὶ σύνειμι." Καὶ ἅμα λέγων
 εἰσάγει τὸν Ἀβροκόμην εἰς τὸ ἐνδότερον δωμάτιον
 καὶ δεικνύει τὴν Θελεξινόην, γυναῖκα προεσβῦτιν μὲν
 ἤδη, καλὴν [δὲ] γενομένην ἔτι Αἰγιαλεῖ κόρην· τὸ δὲ
 σῶμα αὐτῆς ἐτέθαπτο ταφῇ Αἰγυπτία· ἦν γὰρ καὶ 15
 11 τούτων ἔμπειρος ὁ γέρον. "Ταύτη οὖν" ἔφη, "ὦ τέ-
 κνον Ἀβροκόμη, αἰεὶ τε ὡς ζώσῃ λαλῶ καὶ συγκατά-
 κειμαι καὶ συνευωχοῦμαι· κὰν ἔλθω ποτὲ ἐκ τῆς ἀλι-
 είας κεκμηκῶς, αὕτη με παραμυθεῖται βλεπομένη·
 οὐ γὰρ οἷα νῦν ὁράται σοὶ τοιαύτη φαίνεται ἐμοί· 20
 ἀλλ' ἐννοῶ, τέκνον, οἷα μὲν ἦν ἐν Λακεδαίμονι, οἷα
 δὲ ἐν τῇ φυγῇ· τὰς παννυχίδας ἐννοῶ, τὰς συνθήκας
 ἐννοῶ."
 12 "Ἐτι λέγοντος τοῦ Αἰγιαλέως ἀνωδύρετο ὁ Ἀβρο-
 κόμης "σὲ δὲ" λέγων, "ὦ πασῶν δυστυχεστάτη κόρη, 25
 πότε ἀνευρήσω κὰν νεκράν; Αἰγιαλεῖ μὲν γὰρ τοῦ
 βίου μεγάλη παραμυθία τὸ σῶμα τὸ Θελεξινόης, καὶ
 νῦν ἀληθῶς μεμάθηκα ὅτι ἔρως ἀληθινὸς ὄρον ἡλικίας
 13 οὐκ ἔχει· ἐγὼ δὲ πλανῶμαι μὲν κατὰ πᾶσαν γῆν καὶ
 θάλασσαν, οὐ δεδύνημαι δὲ οὐδὲν ἀκοῦσαι περὶ σοῦ. 30
 Ὡς μαντεύματα δυστυχῆ, ὦ τὰ πάντων ἡμῖν" Ἀπολλων

χρήσας χαλεπώτατα, οἴκτειρον ἤδη καὶ τὰ τέλη τῶν μεμαντευμένων ἀποδίδου.”

Καὶ ὁ μὲν Ἀβροκόμης ταυτὶ κατοδυρόμενος, παραμυθουμένου αὐτὸν Αἰγιαλέως διῆγεν ἐν Συρακούσαις, ἤδη καὶ τῆς τέχνης Αἰγιαλεῖ κοινωνῶν· οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον μέγα μὲν ἤδη τὸ ληστήριον κατεστήσαντο, ἔγνωσαν δὲ ἀπαίρειν Αἰθιοπίας καὶ μείζουσιν ἤδη πράγμασιν ἐπιτίθεσθαι. Οὐ γὰρ ἐδόκει τῷ Ἰπποδόῳ αὐταρκες εἶναι ληστεύειν κατ’ ἄνδρα, εἰ μὴ καὶ κώμαις καὶ πόλεσιν ἐπιβάλοι. Καὶ ὁ μὲν παραλαβὼν τοὺς σὺν αὐτῷ καὶ ἐπιφορτισάμενος πάντα (ἦν δὲ αὐτῷ καὶ ὑποξύγια πολλὰ καὶ κάμηλοι οὐκ ὀλίγαι) Αἰθιοπίαν μὲν κατέλιπεν, ἦει δὲ ἐπ’ Αἴγυπτόν τε καὶ Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐνενοεῖ Φοινίκην καὶ Συρίαν πάλιν· τὴν δὲ Ἄνθειαν προσεδόκα τεθνηκένοι· ὁ δὲ Ἀμφίνομος, ὁ φρουρῶν ἐν τῇ τάφρῳ αὐτὴν, ἐρωτικῶς διακείμενος, οὐχ ὑπομένων ἀποσπασθῆναι τῆς κόρης διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν φιλοστοργίαν καὶ τὴν ἐπικειμένην συμφορὰν, Ἰπποδόῳ μὲν οὐχ εἶπετο, λανθάνει δὲ ἐν πολλοῖς τοῖς ἄλλοις καὶ ἀποκρύπτεται ἐν ἄντρῳ τινὶ σὺν τοῖς ἐπιτηδείοις οἷς συνελέξατο. Νυκτὸς δὲ γενομένης οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον ἐπὶ κώμην ἐληλύθεσαν τῆς Αἰγύπτου, Ἀρείαν καλουμένην, πορθῆσαι θέλοντες· ὁ δὲ Ἀμφίνομος ἀνορούσσει τὴν τάφρον καὶ ἐξάγει τὴν Ἄνθειαν καὶ θαρρεῖν παρεκάλει. τῆς δὲ ἔτι φοβουμένης καὶ ὑποπτενούσης, τὸν ἥλιον ἐπόμνυσι καὶ τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ θεοὺς ἢ μὴν τηρήσειν γάμων ἀγνήν, μέχρι ἂν καὶ αὐτὴ ποτε πεισθεῖσα θελήσῃ συγκαταθέσθαι. Πείθεται τοῖς ὄρκοις Ἀμφινόμου Ἄνθεια καὶ ἔπεται αὐτῷ· οὐκ ἀπελείποντο δὲ οἱ κύνες ἄλλ’ ἔστεργον συνήθεις γενόμενοι.

Ἔρχονται δὲ εἰς Κοπτὸν, κἀνταῦθα ἔγνωσαν ἡμέ-

ρας διαγαγεῖν, μέχρι ἂν προέλθωσιν οἱ περὶ τὸν Ἰππόθοον τῆς ὁδοῦ· ἐπεμελοῦντο δὲ τῶν κυνῶν ὡς ἔχοιεν τὰ ἐπιτήδεια.

- 7 Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἰππόθοον προσβαλόντες τῇ κώμῃ τῇ Ἀρείᾳ πολλοὺς μὲν τῶν ἐνοικούντων ἀπέκτειναν ⁵ καὶ τὰ οἰκήματα ἐνέπρησαν καὶ κατήεσαν οὐ τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀλλὰ διὰ τοῦ Νείλου· πάντα γὰρ τὰ ἐκ τῶν μεταξὺ κωμῶν σκάφη συλλεξάμενοι, ἐπιβάντες ἔπλεον ἐπὶ Σχεδίαν, καὶ κἀντεῦθεν ἐκβάντες παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Νείλου διώδευον τὴν ἄλλην Αἴγυπτον. ¹⁰
- 3 Ἐν τούτῳ δὲ ὁ ἄρχων τῆς Αἴγυπτου ἐπέπυστο μὲν τὰ περὶ τὴν Ἀρείαν καὶ τὸ Ἰπποθόου ληστήριον καὶ ὅτι ἀπ' Αἰθιοπίας ἔρχονται· παρασκευάσας δὲ στρατιώτας πολλοὺς καὶ ἄρχοντα τούτοις ἐπιστήσας τῶν συγγενῶν τῶν αὐτοῦ Πολύιδον, νεανίσκον ὀφθῆναι ¹⁵ χαρίεντα, δρᾶσαι γεννικόν, ἔπεμψεν ἐπὶ τοὺς ληστές.
- 2 Οὗτος ὁ Πολύιδος παραλαβὼν τὸ στράτευμα, ἀπήντα κατὰ Πηλούσιον τοῖς περὶ τὸν Ἰππόθοον, καὶ εὐθὺς παρὰ τὰς ὄχθας μάχη τε αὐτῶν γίνεται καὶ πίπτουσιν ἑκατέρων πολλοί· νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης τρέπονται ²⁰ μὲν οἱ λησταὶ καὶ πάντες ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν φονεύονται· εἰσὶ δὲ οἱ καὶ ζῶντες ἐλήφθησαν. Ἰππόθοος μόνος, ἀπορρίψας τὰ ὄπλα, ἔφυγε τῆς νυκτὸς καὶ ἦλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν· κἀκεῖθεν, δυνηθεὶς λαθεῖν, ἐπιβὰς ἀναγομένου πλοίου ἐπανήχθη. Ἦν δὲ ²⁵ αὐτῷ ἡ πᾶσα ἐπὶ Σικελίαν ὁρμή· ἐκεῖ γὰρ ἐδόκει μάλιστα διαλήσεσθαι τε καὶ διατραφήσεσθαι· ἤκουε δὲ τὴν νῆσον εἶναι μεγάλην τε καὶ εὐδαίμονα.
- 4 Ὁ δὲ Πολύιδος οὐχ ἱκανὸν εἶναι ἐνόμισε κρατῆσαι τῶν συμβαλόντων ληστῶν, ἀλλ' ἔγνω δεῖν ἀνε- ³⁰ ρευνῆσαι τε καὶ ἐκκαθῆραι τὴν Αἴγυπτον, εἴ που ἦ τὸν Ἰππόθοον ἢ τῶν σὺν αὐτῷ τινα ἀνεύροι. Παρα-

λαβῶν οὖν μέρος τι τοῦ στρατιωτικοῦ καὶ τοὺς εἰλημ-
 μένους τῶν ληστῶν, ἴν', εἴ τις φαίνοιτο, οἱ μηνύ-
 σειαν, ἀνέπλει τὸν Νεῖλον καὶ τὰς πόλεις διηρεύνα
 καὶ ἐνενοῖε μέχρι Αἰθιοπίας ἐλθεῖν. Ἔρχονται δὲ 3
 5 καὶ εἰς Κοπτὸν, ἐνθα ἦν Ἄνθεια μετὰ Ἀμφινόμου.
 Καὶ αὐτὴ μὲν ἔτυχεν ἐπὶ τῆς οἰκίας, τὸν δὲ Ἀμφίνο-
 μου γνωρίζουσιν οἱ τῶν ληστῶν εἰλημμένοι καὶ λέ-
 γουσι τῷ Πολυίδῳ· καὶ Ἀμφίνομος λαμβάνεται καὶ
 ἀνακρινόμενος τὰ περὶ τὴν Ἄνθειαν διηγεῖται. Ὁ δὲ 4
 10 ἀκούσας κελεύει καὶ αὐτὴν ἄγεσθαι καὶ ἐλθούσης ἀνε-
 πυνθάνετο ἥτις εἶη καὶ πόθεν· ἡ δὲ τῶν μὲν ἀλη-
 θῶν οὐδὲν λέγει, ὅτι δὲ Αἴγυπτία εἶη καὶ ὑπὸ τῶν
 ληστῶν εἴληπτο.

Ἐν τούτῳ ἔρα καὶ ὁ Πολύιδος Ἀνθείας ἔρωτα 5
 15 σφοδρὸν (ἦν δὲ αὐτῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γυνή)· ἔρασθεις
 δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐπειρᾶτο πείθειν μεγάλα ὑπισχνού-
 μενος· τελευταῖον δὲ ὡς κατήεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 ἐγένοντο δὲ ἐν Μέμφει, ἐπεχείρησεν ὁ Πολύιδος βιά-
 ζεσθαι τὴν Ἄνθειαν· ἡ δὲ ἐκφυγεῖν δυνηθεῖσα, ἐπὶ 6
 20 τὸ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν ἔρχεται [καὶ] ἰκέτις γενομένη "σύ
 μὲ" εἶπεν, "ὦ δέσποινα Αἰγύπτου, πάλιν σῶσον, ἧ
 ἐβοήθησας πολλάκις· φεισάσθω μου καὶ Πολύιδος
 τῆς διὰ σὲ σώφρονος Ἀβροκόμη τηρουμένης." Ὁ δὲ 7
 Πολύιδος ἅμα μὲν τὴν θεὸν ἐδεδοίκει, ἅμα δὲ ἦρα
 25 τῆς Ἀνθείας καὶ τῆς τύχης αὐτὴν ἠλέει· πρόσεισι δὲ
 τῷ ἱερῷ μόνος καὶ ὄμνυσι μήποτε βιάσασθαι τὴν Ἄν-
 θειαν, μηδὲ ὑβρίσαι τι εἰς αὐτήν, ἀλλὰ τηρῆσαι
 ἀγνὴν ἐς ὅσον αὐτὴ θελήσει· αὐταρκες γὰρ αὐτῷ φι-
 λουῦντι ἐδόκει εἶναι καὶ βλέπειν μόνον καὶ λαλεῖν
 30 αὐτῇ.

Ἐπελίσθη τοῖς ὅροις ἡ Ἄνθεια καὶ κατήλθεν ἐκ 8
 τοῦ ἱεροῦ· κάπειδὴ ἔγνωσαν ἡμέραις τρισὶν αὐτοῦς

ἀναλαβεῖν ἐν Μέμφει, ἔρχεται ἡ Ἄνθεια εἰς τὸ τοῦ
 Ἄπιδος ἱερὸν. Διασημώτατον δὲ τοῦτο ἐν Αἰγύπτῳ,
 9 καὶ ὁ θεὸς τοῖς βουλομένοις μαντεύεται. Ἐπειδὴν γάρ
 τις προσελθὼν εὐξῆται καὶ δεηθῆ τοῦ θεοῦ, αὐτὸς μὲν
 ἔξεισιν, οἱ δὲ πρὸ τοῦ νεῶ παῖδες Αἰγύπτιοι ἃ μὲν κα- 5
 ταλογάδην ἃ δ' ἐν μέτρῳ προλέγουσι τῶν ἐσομένων
 10 ἕκαστα. Ἐλθοῦσα δὴ καὶ ἡ Ἄνθεια προσπίπτει τῷ
 Ἄπιδι. “ὦ θεῶν” ἔφη “φιλανθρωπότατε, ὁ πάντας
 οἰκτεῖρων ξένους, ἐλέησον καὶ μὲ τὴν κακοδαίμονα καὶ
 11 μοι μαντείαν ἀληθῆ περὶ Ἀβροκόμου πρόειπε. Εἰ μὲν 10
 γὰρ αὐτὸν ἔτι ὄψομαι καὶ ἄνδρα λήψομαι, καὶ μενῶ
 καὶ ζήσομαι· εἰ δὲ ἐκεῖνος τέθνηκεν, ἀπαλλαγῆναι
 καὶ μὲ καλῶς ἔχει τοῦ πονήρου τούτου βίου.” Εἰποῦσα
 καὶ καταδακρῦσασα ἐξῆι τοῦ ἱεροῦ· κὰν τούτῳ οἱ παι-
 15 δες [οἱ] πρὸ τοῦ τεμένους παίζοντες ἅμα ἐξεβόησαν
 “Ἄνθιά Ἀβροκόμην ταχὺ λήψεται ἄνδρα τὸν αὐτῆς.”
 Ἀκούσασα εὐθυμοτέρα ἐγένετο καὶ προσεύχεται τοῖς
 θεοῖς· καὶ ἅμα μὲν ἀπήεσαν εἰς Ἀλεξάνδρειαν.
 5 Ἐπέπυστο δὲ ἡ Πολυτίδου γυνὴ ὅτι ἄγει κόρη
 ἐρωμένην, καὶ φοβηθεῖσα μή πως αὐτὴν ἡ ξένη παρ- 20
 ευδοκιμήσῃ, Πολυτίδῳ μὲν οὐδὲν λέγει, ἐβουλεύετο
 δὲ καθ' αὐτὴν ὅπως τιμωρήσεται τὴν δοκοῦσαν ἐπι-
 2 βουλεύειν τοῖς γάμοις. Καὶ δὴ ὁ μὲν Πολύιδος ἀπήγ-
 γελλέ τε τῷ ἄρχοντι τῆς Αἰγύπτου τὰ γενόμενα καὶ
 τὰ λοιπὰ ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου διώκει τὰ τῆς ἀρχῆς· 25
 ἀπόντος δὲ αὐτοῦ Ῥηναία (τοῦτο γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ τοῦ
 Πολυτίδου γυνὴ) μεταπέμπεται τὴν Ἄνθειαν (ἣν δὲ
 ἐπὶ τῆς οἰκίας) καὶ περιρρήγνυσι τὴν ἐσθῆτα καὶ αἰ-
 3 κίξεται τὸ σῶμα “ὦ πονηρὰ” λέγουσα “καὶ τῶν γάμων
 τῶν ἐμῶν ἐπίβουλε, ματαίως ἔδοξας Πολυτίδῳ καλή, 30
 οὐ γὰρ σε ὀνήσει τὸ κάλλος τοῦτο. Ἴσως μὲν γὰρ πεί-
 θειν ληστὰς ἐδύνασο καὶ συγκαθεύδειν νεανίσκοις

μεθύουσι πολλοῖς· τὴν δὲ Ῥηναίας εὐνήν οὔποτε
 ὑβριεῖς χαίρουσα.” Ταῦτα εἰποῦσα ἀπέκειρε τὴν κό- 4
 μην αὐτῆς καὶ δεσμὰ περιτίθησι καὶ παραδοῦσα οἰ-
 κέτη τιμὴ πιστῶ, Κλυτῶ τοῦνομα, κελεύει ἐμβιβά-
 5 σαντα εἰς ναῦν, ἀπαγαγόντα εἰς Ἰταλίαν ἀποδόσθαι
 πορνοβοσκῶ τὴν Ἄνθεια. “Οὔτω γὰρ” ἔφη “δυνήσῃ
 ἢ καλὴ τῆς ἀκρασίας κόρον λαβεῖν.” Ἦγετο δὲ ἢ Ἄν- 5
 θεια ὑπὸ τοῦ Κλυτοῦ κλάουσα καὶ ὀδυρομένη “ὦ κάλ-
 λος ἐπίβουλον” λέγουσα, “ὦ δυστυχῆς εὐμορφία, τί
 10 μοι παραμένετε ἐνοχλοῦντα; τί δὲ αἷτια πολλῶν κα-
 κῶν μοι γίνεσθε; οὐκ ἤρουν οἱ τάφοι, οἱ φόνοι, τὰ
 δεσμά, τὰ ληστήρια, ἀλλ’ ἤδη καὶ ἐπὶ οἰκήματος στή-
 σομαι καὶ τὴν μέχρι νῦν Ἀβροκόμη τηρουμένην σω-
 φροσύνην πορνοβοσκὸς ἀναγκάσει με λύειν; Ἄλλ’, 6
 15 ὦ δέσποτα,” προσπεσοῦσα ἔλεγε τοῖς γόνασι τοῦ Κλυ-
 τοῦ, “μή με ἐπ’ ἐκείνην τὴν τιμωρίαν [ἅμα] προαγά-
 γης, ἀλλ’ ἀπόκτεινόν με αὐτός· οὐκ οἴσω πορνοβο-
 σκὸν δεσπότην· σωφρονεῖν, πιστευσον, εἰδίσαμεθα.”
 Ταῦτα ἐδεῖτο, ἠλέει δὲ αὐτὴν ὁ Κλυτός.

20 Καὶ ἢ μὲν ἀπήγετο εἰς Ἰταλίαν, ἢ δὲ Ῥηναία ἐλ-
 θόντι τῶ Πολυτίδῳ λέγει ὅτι ἀπέδρα ἢ Ἄνθεια, κά-
 κεινος ἐκ τῶν ἤδη πεπραγμένων ἐπίστευσεν αὐτῇ. Ἡ
 δὲ Ἄνθεια κατήχθη μὲν εἰς Τάραντα, πόλιν τῆς Ἰτα-
 λίας· ἐνταῦθα δὲ ὁ Κλυτὸς δεδοικῶς τὰς τῆς Ῥηναίας
 25 ἐντολὰς ἀποδίδοται αὐτὴν πορνοβοσκῶ. Ὁ δὲ ἰδὼν 8
 κάλλος οἶον οὔπω πρότερον ἐτεθέατο, μέγα κέρδος
 ἔξειν τὴν παιδα ἐνόμιζε, καὶ ἡμέραις μὲν τισιν αὐτὴν
 ἀνελάμβανεν ἐκ τοῦ πλοῦ κεκμηκυῖαν καὶ ἐκ τῶν ὑπὸ
 τῆς Ῥηναίας βασάνων· ὁ δὲ Κλυτὸς ἤκεν εἰς Ἀλεξάν-
 30 δρειαν καὶ τὰ πραχθέντα ἐμήνυσε τῇ Ῥηναίᾳ.

Ὁ δὲ Ἰππόθοος διανύσας τὸν πλοῦν κατήχθη μὲν 6
 εἰς Σικελίαν, οὐκ εἰς Συρακούσας δέ, ἀλλ’ εἰς Ταυ-

- ρομένιον καὶ ἐξήτει καιρόν, δι' οὗ τὰ ἐπιτήδεια ἔξει.
 Τῷ δὲ Ἀβροκόμῃ ἐν Συρακούσαις ὡς χρόνος πολὺς
 ἐγένετο, ἀθυμία ἐμπίπτει καὶ ἀπορία δεινὴ, ὅτι μήτε
 Ἄνθειαν εὐρίσκοι μήτε εἰς τὴν πατρίδα ἀνασώζοιτο.
- 2 Διέγνω οὖν ἀποπλεύσας ἐκ Σικελίας εἰς Ἰταλίαν ἀνελ- 5
 θεῖν κἀκείθεν, εἰ μηδὲν εὐρίσκοι τῶν ζητουμένων,
 εἰς Ἐφεσον πλεῦσαι πλοῦν δυστυχῆ. Ἦδη δὲ καὶ οἱ
 γονεῖς αὐτῶν καὶ οἱ Ἐφέσιοι πάντες ἐν πολλῷ πένθει
 ἦσαν, οὔτε ἀγγέλου παρ' αὐτῶν ἀφιγμένου οὔτε γραμ-
 μάτων· ἀπέπεμπον δὲ πανταχοῦ τοὺς ἀναζητήσοντας. 10
- 3 Ὑπὸ ἀθυμίας δὲ καὶ γήρως οὐ δυνηθέντες ἀντισχεῖν 10
 οἱ γονεῖς ἑκατέρων ἑαυτοὺς ἐξήγαγον τοῦ βίου. Καὶ
 ὁ μὲν Ἀβροκόμης ἦει τὴν ἐπὶ Ἰταλίας ὁδόν· ὁ δὲ Λεύ-
 κων καὶ ἡ Ῥόδη, οἱ σύντροφοι τοῦ Ἀβροκόμου καὶ
 τῆς Ἀνθείας, τεθνηκότος αὐτοῖς ἐν Ξάνθῳ τοῦ δε- 15
 σπότητος καὶ τὸν κληρὸν (ἦν δὲ πολὺς) ἐκείνοις κατα-
 λιπόντος, διέγνωσαν εἰς Ἐφεσον πλεῖν, ὡς ἦδη μὲν
 αὐτοῖς τῶν δεσποτῶν σεσωσμένων, ἱκανῶς δὲ τῆς
- 4 κατὰ τὴν ἀποδημίαν συμφορᾶς πεπειραμένοι. Ἐνθέ- 20
 μενοι δὲ πάντα τὰ αὐτῶν νηλὶ ἀνήγοντο εἰς Ἐφεσον,
 καὶ ἡμέραις οὐ πολλαῖς διανύσαντες τὸν πλοῦν ἤκου
 εἰς Ῥόδον· κἀκεῖ μαθόντες ὅτι οὐδέπω μὲν Ἀβροκό-
 μης καὶ Ἄνθεια σώζοιντο, τεθνήκασι δὲ αὐτῶν οἱ
 πατέρες, διέγνωσαν εἰς Ἐφεσον μὴ κατελθεῖν, χρόνῳ
 δὲ τινι ἐκεῖ γενέσθαι, μέχρι οὗ τι περὶ τῶν δεσπο- 25
 τῶν πύθωνται.
- 7 Ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ὁ τὴν Ἄνθειαν ὠνησάμενος
 χρόνου διελθόντος ἠνάγκασεν αὐτὴν οἰκήματος προε-
 στάναι. Καὶ δὴ κοσμήσας καλῆ μὲν ἐσθῆτι πολλῷ δὲ
 χρυσῷ ἤγεν ὡς προστησομένην τέγους· ἡ δὲ μέγα 30
 2 ἀνακωκύσασα φεῦ μοι τῶν κακῶν" εἶπεν, "οὐχ ἱκα-
 ναὶ γὰρ αἱ πρότερον συμφοραί, τὰ δεσμά, τὰ ληστή-

ρια, ἀλλ' ἔτι καὶ πορνεύειν ἀναγκάζομαι; ὃ κάλλος
 δικαίως ὑβρισμένον, τί γὰρ ἡμῖν ἀκαίρως παραμέ-
 νεις; Ἄλλὰ τί ταῦτα θρηνηῶ καὶ οὐχ εὐρίσκω τινὰ
 μηχανήν, δι' ἧς φυλάξω τὴν μέχρι νῦν τετηρημένην
 5 σωφροσύνην; Ταῦτα λέγουσα ἤγετο ἐπὶ τὸ οἶκημα 3
 τοῦ πορνοβοσκοῦ τὰ μὲν δεομένου θαρρεῖν τὰ δὲ ἀπει-
 λούντος. Ὡς δὲ ἦλθε καὶ προέστη, πλῆθος ἐπέρρει
 τῶν τεθαυμακότων τὸ κάλλος, οἳ τε πολλοὶ ἦσαν ἔτοι-
 μοι ἀργύριον κατατίθεσθαι τῆς ἐπιθυμίας. Ἡ δὲ ἐν 4
 10 ἀμηχάνῳ γενομένη κακῶ εὐρίσκει τέχνην ἀποφυγῆς·
 πίπτει μὲν γὰρ εἰς γῆν καὶ παρεῖται τὸ σῶμα καὶ ἐμι-
 μείτο τοὺς νοσοῦντας τὴν ἐκ θεῶν καλουμένην νόσον·
 ἦν δὲ τῶν παρόντων ἔλεος ἅμα καὶ φόβος καὶ τοῦ μὲν
 ἐπιθυμεῖν συνουσίας ἀπείχοντο, ἐθεράπευον δὲ τὴν
 15 Ἄνθειαν· ὁ δὲ πορνοβοσκὸς συνεῖς οἳ κακῶν ἐγεγόνει 5
 καὶ νομίσας ἀληθῶς νοσεῖν τὴν κόρην, ἤγεεν εἰς τὴν
 οἰκίαν καὶ κατέκλινέ τε καὶ ἐθεράπευε, καὶ ὡς ἔδοξεν
 αὐτῆς γεγονέναι, ἀνεπυνθάνετο τὴν αἰτίαν τῆς νόσου.
 Ἡ δὲ Ἄνθεια "καὶ πρότερον" ἔφη, "δέσποτα, εἰπεῖν 6
 20 πρὸς σὲ ἐβουλόμην τὴν συμφορὰν τὴν ἐμὴν καὶ διη-
 γήσασθαι τὰ συμβάντα, ἀλλὰ ἀπέκρουπτον αἰδουμένη·
 νυνὶ δὲ οὐδὲν χαλεπὸν εἰπεῖν πρὸς σέ, πάντα ἤδη με-
 μαθηκότα τὰ κατ' ἐμέ. Παῖς ἔτι οὖσα ἐν ἑορτῇ καὶ 7
 παννυχίδι ἀποπλανηθεῖσα τῶν ἐμαντῆς ἦκον πρὸς
 25 τινὰ τάφον ἀνδρὸς νεωστὶ τεθνηκότος· κἀνταῦθα
 ἐφάνη μοί τις ἀναθορῶν ἐκ τοῦ τάφου καὶ κατέχειν
 ἐπειρᾶτο· ἐγὼ δ' ἀπέφευγον καὶ ἐβόων· ὁ δὲ ἄν- 8
 θρωπος ἦν μὲν ὀφθῆναι φοβερός, φωνὴν δὲ πολλῶ
 εἶχε χαλεπωτέραν· καὶ τέλος ἡμέρα μὲν ἤδη ἐγίνετο,
 30 ἀφελὺς δέ με ἐπληξέ τε κατὰ τοῦ στήθους καὶ νόσον
 ταύτην ἔλεγεν ἐμβεβληκέναι. Ἐκεῖθεν ἀρξαμένη ἄλ- 9
 λοτε ἄλλως ὑπὸ τῆς συμφορᾶς κατέχομαι. Ἄλλὰ δέο-

μαί σου, δέσποτα, μηδέν μοι χαλεπήνης· οὐ γὰρ ἐγὼ τούτων αἰτία. Δυνήσῃ γάρ με ἀποδόσθαι καὶ μηδέν ἀπολέσαι τῆς δοθείσης τιμῆς.” Ἀκούσας ὁ πορνοβοσκὸς ἠνιᾶτο μὲν, συνεγίνωσκε δὲ αὐτῇ, ὡς οὐχ ἐκούσῃ ταῦτα πασχούσῃ.

8 Καὶ ἡ μὲν ἐθεραπεύετο ὡς νοσοῦσα παρὰ τῷ πορνοβοσκῷ· ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἀπὸ τῆς Σικελίας ἐπαναχθεὶς καταίρει μὲν εἰς Νουκέριον τῆς Ἰταλίας, ἀπορία δὲ τῶν ἐπιτηδείων ἀμηχανῶν ὅ τι ποιήσῃε, τὰ
2 μὲν πρῶτα περιήει τὴν Ἀνθειαν ζητῶν· αὕτη γὰρ ἦν 10 αὐτῷ τοῦ βίου παντὸς καὶ τῆς πλάνης ἡ ὑπόθεσις· ὡς δὲ οὐδὲν εὔρισκεν (ἦν γὰρ ἐν Τάραντι ἡ κόρη παρὰ τῷ πορνοβοσκῷ), αὐτὸν ἀπεμίσθωσε τοῖς τοῦς λίθους
3 ἐργαζομένοις. Καὶ ἦν αὐτῷ τὸ ἔργον ἐπίπονον, οὐ γὰρ συνείθιστο τὸ σῶμα οὐδὲ αὐτὸν ὑποβάλλειν ἔργοις 15 εὐτόνοις καὶ σκληροῖς· διέκειτο δὲ πονήρως καὶ πολλάκις κατοδυρόμενος τὴν αὐτοῦ τύχην “ἰδοὺ” φησὶν “Ἀνθεια, ὁ σὸς Ἀβροκόμης ἐργάτης τέχνης πονήρας
4 καὶ τὸ σῶμα ὑποτέθεικα δουλείᾳ· καὶ εἰ μὲν εἶχόν 20 τινὰ ἐλπίδα εὔρησεν σὲ καὶ τοῦ λοιποῦ συγκαταβιώσεσθαι, τοῦτο πάντων ἂν τῶν δεινῶν με παρεμυθεῖτο· νυνὶ δὲ ἴσως κἀγὼ [ὁ] δυστυχῆς κενὰ καὶ ἀνόνητα πονῶ, καὶ σύ που τέθνηκας πόθῳ τῷ πρὸς Ἀβροκόμην. Πέπεισμαι γάρ, φιλτάτη, ὡς οὐκ ἂν ποτε οὐδὲ ἀποθανοῦσα ἐκλάθοιό μου.”

5 Καὶ ὁ μὲν ταῦτα ᾠδύρετο καὶ τοὺς πόνους ἔφερεν ἀλγεινῶς, τῇ δὲ Ἀνθείᾳ ὄναρ ἐπέστη ἐν Τάραντι κοιμωμένη. Ἐδόκει μὲν αὐτὴν εἶναι μετὰ Ἀβροκόμου, καλὴν οὖσαν μετ’ ἐκείνου καλοῦ καὶ τὸν πρῶτον εἶναι
6 τοῦ ἔρωτος αὐτοῖς χρόνον· φανῆναι δὲ τινὰ ἄλλην 30 γυναικὰ καλὴν καὶ ἀφέλκειν αὐτῆς τὸν Ἀβροκόμην· καὶ τέλος ἀναβοῶντος καὶ καλοῦντος ὀνομαστὶ ἕξανα-

στῆναί τε καὶ παύσασθαι τὸ ὄναρ. Ταῦτα ὡς ἔδοξεν 7
 ἰδεῖν, εὐθύς μὲν ἀνέθορέ τε καὶ ἀνεθρήνησε καὶ ἀλη-
 θῆ τὰ ὀφθέντα ἐνόμιζεν "οἴμοι τῶν κακῶν" λέγουσα,
 "ἐγὼ μὲν καὶ πόνους ὑπομένω πάντας καὶ ποικίλων
 5 πειρῶμαι [ἤ] δυστυχῆς συμφορῶν καὶ τέχνας σωφρο-
 σύνης ὑπὲρ γυναικας εὐρίσκω Ἀβροκόμη· σοὶ δὲ ἴσως
 ἄλλη που δέδοκται καλή· ταῦτα γὰρ μοι σημαίνει τὰ
 ὀνειράτα. Τί οὖν ἔτι ζῶ; τί δ' ἐμαυτὴν λυπῶ; κάλ- 8
 λιον οὖν ἀπολέσθαι καὶ ἀπαλλαγῆναι [μὲν] τοῦ πονή-
 10 ρου τούτου βίου, ἀπαλλαγῆναι δὲ τῆς ἀπρεποῦς ταύ-
 τῆς καὶ ἐπισφαλοῦς δουλείας. Ἀβροκόμης μὲν εἰ καὶ 9
 τοὺς ὄρκους παραβέβηκε, μηδὲν οἱ θεοὶ τιμωρήσαιντο
 τοῦτον· ἴσως ἀνάγκη τι εἴργασται· ἐμοὶ δὲ ἀποθανεῖν
 καλῶς ἔχει σωφρονούσῃ." Ταῦτα ἔλεγε θρηνοῦσα καὶ
 15 μηχανὴν ἐζήτει τελευτῆς.

Ὁ δὲ Ἰππόθοος ὁ Περίνθιος ἐν τῷ Ταυρομενίῳ 9
 τὰ μὲν πρῶτα διῆγε πονήρως ἀπορία τῶν ἐπιτηδείων·
 χρόνου δὲ προϊόντος ἠράσθη πρεσβῦτις αὐτοῦ, καὶ
 ἔγημέ τε ὑπ' ἀνάγκης τῆς κατὰ τὴν ἀπορίαν τὴν πρε-
 20 σβῦτιν, καὶ ὀλίγῳ συγγενόμενος χρόνῳ, ἀποθανού-
 σης αὐτῆς πλοῦτόν τε διαδέχεται πολὺν καὶ εὐδαιμο-
 νίαν· πολλὴ μὲν οἰκετῶν παραπομπή, πολλὴ δὲ ἐσθή-
 των ὑπαρξίς καὶ σκευῶν πολυτέλεια. Διέγνων δὲ πλεῦ- 2
 σαι μὲν εἰς Ἰταλίαν, ὠνήσασθαι δὲ οἰκέτας ὠραίους
 25 καὶ θεραπαίνας καὶ ἄλλην σκευῶν περιβολήν, ὅση
 γένοιτ' ἂν ἀνδρὶ εὐδαίμονι· ἐμέμνητο δὲ ἀεὶ τοῦ
 Ἀβροκόμου καὶ τοῦτον ἀνευρεῖν εὔχετο, περὶ πολλοῦ
 ποιούμενος κοινωνῆσαί τε αὐτῷ τοῦ βίου παντὸς καὶ
 τῶν κτημάτων.

30 Καὶ ὁ μὲν ἐπαναχθεὶς κατῆρεν εἰς Ἰταλίαν, εἵ- 3
 πετο δὲ αὐτῷ μειράκιον τῶν ἐν Σικελίᾳ εὖ γεγονό-
 των, Κλεισθένης τοῦνομα, καὶ πάντων μετεῖχε τῶν

- 4 Ἴπποθόου κτημάτων, καλὸς ὢν. Ὁ δὲ πορνοβοσκὸς ἤδη τῆς Ἀνθείας ὑγιαίνειν δοκούσης ἐνενοεῖ ὅπως αὐτὴν ἀποδώσεται, καὶ δὴ προῆγεν αὐτὴν εἰς τὴν
5 ἀγορὰν καὶ τοῖς ὠνησομένοις ἐπεδείκνυεν. Ἐν τούτῳ δ' ὁ Ἴππόθοος περιῆει τὴν πόλιν τὴν Τάραντα, εἴ τι
καλὸν ὠνήσασθαι ζητῶν· καὶ ὄρᾳ τὴν Ἀνθειαν καὶ γνωρίζει καὶ ἐπὶ τῷ συμβάντι καταπλήσσεται καὶ πολλὰ πρὸς ἑαυτὸν ἐλογίζετο “οὐχ αὕτη ἡ κόρη, ἣν ἐγὼ ποτε ἐν Αἰγύπτῳ τίμωρῶν τῷ Ἀγχιάλου φόνῳ εἰς τάφρον κατώρουξα καὶ κύνας αὐτῇ συγκαθεῖρξα; Τίς οὖν ἡ
6 μεταβολή; πῶς δὲ σώζεται; τίς ἡ ἐκ τῆς τάφρου φυγή; τίς ἡ παράλογος σωτηρία;” Εἰπὼν ταῦτα προσῆλθεν ὡς ὠνήσασθαι θέλων, καὶ παραστὰς αὐτῇ “ὦ κόρη” ἔφησεν, “Αἰγυπτὸν οὐκ οἶδας οὐδὲ λησταῖς ἐν Αἰγύπτῳ περιπέπτωκας οὐδὲ ἄλλο τι ἐν ἐκείνῃ τῇ γῆ πέ-
7 πονθας δεινόν; εἶπε θαρροῦσα, γνωρίζω γὰρ σε.”
8 Ἀκούσασα καὶ ἀναμνησθεῖσα Ἀγχιάλου καὶ τοῦ ληστηρίου καὶ τῆς τάφρου ἀνώμωξέ τε καὶ ἀνωδύρατο, ἀποβλέψασα δὲ εἰς τὸν Ἴππόθοον (ἐγνώρισε δὲ αὐτὸν οὐδαμῶς) “πέπονθα” φησὶν “ἐν Αἰγύπτῳ
9 πολλά, ὦ ξένη, καὶ δεινά, ὅστις ποτε ὦν τυγχάνεις, καὶ λησταῖς περιπέπτωκα· ἀλλὰ σὺ πῶς” εἶπε “γνω-
10 ρίζεις τὰ ἐμὰ διηγήματα; πόθεν δὲ εἰδέναι λέγεις ἐμὲ τὴν δυστυχή; διαβόητα μὲν γὰρ καὶ ἔνδοξα πέπον-
11 θα, ἀλλὰ σὲ οὐ γινώσκω τὸ σύνολον.” Ἀκούσας ὁ
12 Ἴππόθοος καὶ μᾶλλον ἐξ ὧν ἔλεγεν ἀναγνωρίσας αὐτὴν τότε μὲν ἡσυχίαν ἤγαγεν, ὠνησάμενος δὲ αὐτὴν παρὰ τοῦ πορνοβοσκοῦ ἄγει πρὸς ἑαυτὸν καὶ θαρρεῖν παρεκελεύετο καὶ ὅστις ἦν λέγει καὶ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ γενομένων ἀναμιμνήσκει καὶ τὸν ἑαυτοῦ πλοῦτον διη-
13

γείται καὶ τὴν φυγὴν. Ἡ δὲ ἠτείτο συγγνώμην ἔχειν 10
καὶ αὐτῷ διηγείτο ὅτι Ἀγχίαλον ἀπέκτεινε μὴ σωφρο-
νοῦντα, καὶ τὴν τάφρον καὶ τὸν Ἀμφίνομον καὶ τὴν
τῶν κυνῶν πραότητα καὶ τὴν σωτηρίαν διηγείται.
5 Κατῴκειρεν αὐτὴν ὁ Ἰππόθοος καὶ ἦτις μὲν ἦν ἐπέ- 11
πυστο οὐδέπω, ἐκ δὲ τῆς καθημερινῆς σὺν τῇ κόρῃ
διαίτης εἰς ἐπιθυμίαν Ἀνθείας καὶ Ἰππόθοος ἔρχεται
καὶ συνελθεῖν ἐβούλετο καὶ πολλὰ ὑπισχνεῖται αὐτῇ.
Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἀντέλεγεν αὐτῷ, ἀναξία εἶναι λέ- 12
10 γουσα εὐνῆς δεσποτικῆς· τελευταῖον δὲ ὡς ἐνέκειτο
Ἰππόθοος, οὐκέτ' ἔχουσα ὅ τι ποιήσεις, κάλλιον εἶναι
νομίζουσα εἰπεῖν πάντα αὐτῷ τὰ ἀπόρρητα ἢ παρα-
βῆναι τὰς πρὸς Ἀβροκόμην συνθήκας, λέγει τὸν Ἀβρο-
κόμην, τὴν Ἐφεσον, τὸν ἔρωτα, τοὺς ὄρκους, τὰς
15 συμφορὰς, τὰ ληστήρια καὶ συνεχῆς Ἀβροκόμην ἀνω-
δύρετο· ὁ δὲ Ἰππόθοος ἀκούσας ὅτι τε Ἄνθεια εἶη 13
καὶ ὅτι γυνὴ τοῦ πάντων αὐτῷ φιλτάτου, ἀσπάζεται
τε αὐτὴν καὶ εὐθυμεῖν παρεκάλει καὶ τὴν αὐτοῦ πρὸς
Ἀβροκόμην φιλίαν διηγείται. Καὶ τὴν μὲν εἶχεν ἐπὶ
20 τῆς οἰκίας, πᾶσαν προσάγων ἐπιμέλειαν, Ἀβροκόμην
αἰδούμενος· αὐτὸς δὲ πάντα ἀνηρεῦνα, εἴ ποὺ τὸν
Ἀβροκόμην ἀνεύροι.

Ὁ δὲ Ἀβροκόμης τὰ μὲν πρῶτα ἐπιπόνως ἐν τῷ 10
Νουκερίῳ εἰργάζετο, τελευταῖον δὲ οὐκέτι φέρων τοὺς
25 πόνους διέγνω νεῶς ἐπιβάς εἰς Ἐφεσον ἀνάγεσθαι.
Καὶ ὁ μὲν νύκτωρ κατελθὼν ἐπὶ θάλασσαν ἐπιτυγχά- 2
νει πλοίῳ ἀναγομένῳ καὶ ἐπιβάς ἔπλει τὴν ἐπὶ Σικε-
λίας πάλιν, ὡς ἐκεῖθεν ἐπὶ Κρήτην τε καὶ Κύπρον
καὶ Ῥόδον ἀφιζόμενος κάκειθεν εἰς Ἐφεσον γενησό-
30 μενος· ἤλπιζε δὲ ἐν τῷ μακρῷ πλῷ καὶ περὶ Ἀνθείας
τι πεύσεσθαι. Καὶ ὁ μὲν ὀλίγα ἔχων τὰ ἐπιτήδεια 3
ἀναγαρόμενος καὶ διανύσας τὸν πλοῦν τὰ μὲν πρῶτα

ἐπὶ τῆς Σικελίας ἔρχεται καὶ εὐρίσκει τὸν πρότερον
 ξένον τὸν Αἰγιαλέα τεθνηκότα· ἐπενέγκας δὲ αὐτῷ
 χοᾶς καὶ πολλὰ καταδακρύσας, ἀναχθεὶς πάλιν καὶ
 Κρήτην παρελθὼν, ἐν Κύπρῳ γενόμενος, ἡμέρας δια-
 τρίψας ὀλίγας καὶ εὐξάμενος τῇ πατρίῳ Κυπρίῳ θεῷ 5
 ἀνήγετο καὶ ἦκεν εἰς Ῥόδον· ἐνταῦθα πλησίον τοῦ λι-
 4 μένος εἰσφκίσατο. Καὶ ἤδη τε ἐγγὺς ἐγίνετο Ἐφέσου καὶ
 πάντων αὐτὸν ἔννοια τῶν δεινῶν εἰσῆρχετο, τῆς πα-
 τρίδος, τῶν πατέρων, τῆς Ἀνθείας, τῶν οἰκετῶν·
 καὶ ἀναστενάξας “φεῦ” ἔφη “τῶν κακῶν· εἰς Ἐφεσον 10
 ἵξομαι μόνος καὶ πατράσιν ὀφθῆσομαι τοῖς ἐμαυτοῦ
 χωρὶς Ἀνθείας καὶ πλεύσομαι πλοῦν ὁ δυστυχῆς κε-
 νὸν καὶ διηγῆσομαι διηγῆματα ἴσως ἄπιστα, κοινω-
 5 νὸν ὧν πέπονθα οὐκ ἔχων· ἀλλὰ καρτέρησον, Ἀβρο-
 κόμη, καὶ γενόμενος ἐν Ἐφέσῳ τοσοῦτον ἐπιβίωσον 15
 χρόνον· τάφον ἔχειρον Ἀνθεία καὶ θρήνησον αὐτὴν
 καὶ χοᾶς ἐπένεγκον καὶ σαυτὸν ἤδη παρ’ αὐτὴν ἄγε.”
 Ταῦτα ἔλεγε καὶ περιῆει τὴν πόλιν ἀλύων, ἀπορία
 μὲν τῶν κατὰ τὴν Ἀνθειαν, ἀπορία δὲ τῶν ἐπιτη-
 δειῶν. 20

6 Ὁ δὲ Λεύκων ἐν τούτῳ καὶ ἡ Ῥόδη διατρίβοντες
 ἐν Ῥόδῳ ἀνάθημα ἀνατεθείκεσαν ἐν τῷ τοῦ Ἥλιου
 ἱερῷ παρὰ τὴν χρυσοῦν πανοπλίαν, ἣν Ἀνθεια καὶ
 Ἀβροκόμης ἀνατεθείκεσαν· ἀνέθεσαν στήλην γράμ-
 25 μασι χρυσοῖς γεγραμμένην ὑπὲρ Ἀβροκόμου καὶ Ἀν-
 θείας, ἀνεγέγραπτο δὲ καὶ τῶν ἀναθέντων τὰ ὀνό-
 7 ματα, ὅ τε Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη. Ταύτῃ τῇ στήλῃ ὁ
 Ἀβροκόμης ἐπιτυγχάνει, ἐληλύθει δὲ προσεύξασθαι
 τῷ θεῷ. Ἀναγνοὺς οὖν καὶ γνωρίσας τοὺς ἀναθέντας
 καὶ τὴν τῶν οἰκετῶν ἔννοιαν, πλησίον δὲ καὶ τὴν 30
 πανοπλίαν ἰδὼν, μέγα ἀνωδύρετο παρακαθεσθεὶς τῇ
 8 στήλῃ. “ὦ πάντα” ἔλεγεν “ἐγὼ δυστυχῆς· ἐπὶ τὸ

τέρμα ἦκω τοῦ βίου καὶ εἰς ἀνάμνησιν τῶν ἔμαντοῦ
 συμφορῶν· ἰδοὺ ταύτην μὲν τὴν πανοπλίαν ἐγὼ μετ'
 Ἀνθείας ἀνέθηκα καὶ μετ' ἐκείνης ἀποπλεύσας Ῥόδου
 ἦκω νῦν ἐκείνην οὐκ ἄγων· εἰ δὲ αὕτη ἡ στήλη τῶν
 5 συντρόφων τῶν ἡμετέρων ὑπὲρ ἀμφοτέρων τὸ ἀνά-
 θημα, τίς οὖν γένωμαι μόνος; ποῦ δὲ τοὺς φιλτάτους
 ἀνεύρω;

Ταῦτα ἐθρήνει λέγων· καὶ ἐν τούτῳ ἐφίστανται 9
 ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη συνήθως εὐχόμενοι τῷ θεῷ καὶ
 10 θεωροῦσι τὸν Ἀβροκόμην τῇ στήλῃ παρακαθεζόμενον
 καὶ εἰς τὴν πανοπλίαν ἀποβλέποντα καὶ γνωρίζουσι
 μὲν οὐχί, θαυμάζουσι δὲ ὅστις ὦν ἀλλοτρίοις ἀναθή-
 μασι παραμένοι. Καὶ δὴ ὁ Λεύκων ἔφη "ὦ μειράκιον, 10
 τί βουλόμενος ἀναθήμασιν οὐδὲν σοι προσήκουσι πα-
 15 ρακαθεζόμενος ὀδύρη καὶ θρηνεῖς; τί δὲ σοὶ τούτων
 μέλει; τί δὲ τῶν ἐνταῦθα ἀναγεγραμμένων κοινωνεῖ
 σοί;" Ἀποκρίνεται πρὸς αὐτὸν Ἀβροκόμης "ἐμὰ" φη-
 σὶν "ἐμὰ τὰ ἀναθήματα Λεύκωνος καὶ Ῥόδης, οὓς ἰδεῖν
 εὐχομαι μετὰ Ἀνθειαν Ἀβροκόμης ὁ δυστυχῆς."
 20 Ἀκούσαντες οἱ περὶ τὸν Λεύκωνα εὐθύς μὲν ἀχανεῖς 11
 ἐγένοντο, ἀνενεγκόντες δὲ κατὰ μικρὸν ἐγνώριζον ἐκ
 τοῦ σχήματος, ἐκ τῆς φωνῆς, ἐξ ὧν ἔλεγεν, ἐξ ὧν Ἀν-
 θείας ἐμέμνητο, καὶ πίπτουσι πρὸ τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ
 τὰ καθ' αὐτοὺς διηγοῦνται, τὴν ὁδὸν τὴν εἰς Συρίαν
 25 ἀπὸ Τύρου, τὴν Μαντοῦς ὀργήν, τὴν ἐκδοσιν, τὴν πρᾶ-
 σιν τὴν εἰς Λυκίαν, τὴν τοῦ δεσπότου τελευτήν, τὴν πε-
 ριουσίαν, τὴν εἰς Ῥόδον ἄφιξιν· καὶ δὴ παραλαβόν- 12
 τες ἄγουσιν εἰς τὴν οἰκίαν, ἐνθα αὐτοὶ κατήγοντο, καὶ
 τὰ κτήματα αὐτῶν παραδιδόασιν καὶ ἐπεμελοῦντο καὶ
 30 ἐθεραπεύοντο καὶ θαρρεῖν παρεκάλουν· τῷ δὲ ἦν
 οὐδὲν Ἀνθείας τιμιώτερον, ἀλλ' ἐκείνην ἐθρήνει παρ'
 ἑκάστα.

11 Καὶ ὁ μὲν ἐν Ῥόδῳ διῆγε μετὰ τῶν συντροφῶν,
 ὃ τι πράξει βουλευόμενος· ὁ δὲ Ἰππόθοος διέγνω τὴν
 Ἄνθειαν ἀγαγεῖν ἀπὸ Ἰταλίας εἰς Ἐφεσον, ὡς ἀπο-
 δώσων τε τοῖς γονεῦσι καὶ περὶ Ἀβροκόμου ἐκεῖ τι
 πευσόμενος· καὶ δὴ ἐμβαλὼν πάντα τὰ αὐτοῦ εἰς ναῦν 5
 μεγάλην Ἐφεσίαν, μετὰ τῆς Ἀνθείας ἀνήγετο, καὶ
 2 διανύσας μάλα ἄσμενος τὸν πλοῦν οὐ πολλαῖς ἡμέραις
 εἰς Ῥόδον καταίρει νυκτὸς ἔτι κἀνταῦθα κατάγεται
 παρὰ τινι πρεσβύτιδι, Ἀλθαίᾳ τοῦνομα, πλησίον τῆς
 θαλάσσης, καὶ τὴν τε Ἄνθειαν ἀνάγει παρὰ τὴν ξένην 10
 καὶ αὐτὸς ἐκείνης μὲν τῆς νυκτὸς ἀνεπαύσατο, τῇ δὲ
 ἑξῆς ἤδη μὲν περὶ τὸν πλοῦν ἐγίνοντο, ἑορτὴ δὲ τις
 ἦγετο μεγαλοπρεπῆς δημοσίᾳ τῶν Ῥοδίων ἀγόντων
 τῷ Ἡλίῳ, καὶ πομπή τε καὶ θυσία καὶ πολιτῶν ἑορ-
 3 ταζόντων πλήθος. Ἐνταῦθα παρῆσαν ὁ Λεύκων καὶ 15
 ἡ Ῥόδη, οὐ τοσοῦτον τῆς ἑορτῆς μεθέξοντες, ὅσον
 ἀναζητήσοντες εἴ τι περὶ Ἀνθείας πύθοιντο. Καὶ δὴ
 ἦκεν ὁ Ἰππόθοος εἰς τὸ ἱερόν, ἄγων τὴν Ἄνθειαν· ἡ
 δὲ ἀπιδουῖσα εἰς τὰ ἀναθήματα καὶ ἐν ἀναμνήσει τῶν
 4 πρότερον γενομένη “ὦ τὰ πάντων” ἔφησεν “ἀνθρώ- 20
 πων ἑφορῶν Ἥλιε, μόνην ἐμὲ τὴν δυστυχῆ παρελ-
 θῶν, πρότερον μὲν ἐν Ῥόδῳ γενομένη εὐτυχῶς τέ σε
 προσεκύνουν καὶ θυσίας ἔθνον μετὰ Ἀβροκόμου καὶ
 εὐδαίμων τότε ἐνομιζόμεν· νυνὶ δὲ δούλη μὲν ἀντ’
 ἔλευθέρας, αἰχμάλωτος δὲ ἡ δυστυχῆς ἀντὶ τῆς μακα- 25
 ρίας, καὶ εἰς Ἐφεσον ἔρχομαι μόνη καὶ φανοῦμαι τοῖς
 οἰκείοις Ἀβροκόμην οὐκ ἔχουσα.”

5 Ταῦτα ἔλεγε καὶ πολλὰ ἐπεδάκρυε καὶ δεῖται τοῦ
 Ἰπποθόου ἐπιτρέψαι αὐτῇ τῆς κόμης ἀφελεῖν τῆς αὐ-
 τῆς καὶ ἀναθεῖναι τῷ Ἡλίῳ καὶ εὐξασθαί τι περὶ 30
 6 Ἀβροκόμου. Συγχωρεῖ ὁ Ἰππόθοος· καὶ ἀποτεμοῦσα
 τῶν πλοκάμων ὅσα ἐδύνατο καὶ ἐπιτηδείου καιροῦ

λαβομένη, πάντων ἀπηλλαγμένων, ἀνατίθησιν ἐπι-
 γράψασα ΥΠΕΡ. ΤΟΥ. ΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΡΟΚΟΜΟΥ.
 ΑΝΘΕΙΑ. ΤΗΝ. ΚΟΜΗΝ. ΤΩΙ. ΘΕΩΙ. ΑΝΕ-
 ΘΗΚΕ. Ταῦτα ποιήσασα καὶ εὐξαμένη ἀπήει μετὰ
 5 τοῦ Ἴπποθόου.

Ὁ δὲ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη τέως ὄντες περὶ τὴν 12
 πομπὴν ἐφίστανται τῷ ἱερῷ καὶ βλέπουσι τὰ ἀναθή-
 ματα καὶ γνωρίζουσι τῶν δεσποτῶν τὰ ὀνόματα καὶ
 πρῶτον ἀσπάζονται τὴν κόμην καὶ πολλὰ κατωδύ-
 0 ροντο οὕτως ὡς Ἄνθειαν βλέποντες, τελευταῖον δὲ
 περιήεσαν, εἴ που κἀκείνην εὐρεῖν δυνησονται (ἤδη
 δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων ἐγνώριζεν τὰ ὀνόματα
 ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας). Κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν 2
 οὐδὲν εὐρίσκοντες ἀπηλλάγησαν καὶ τῷ Ἀβροκόμῃ τὰ
 15 ἐν τῷ ἱερῷ ὄντα ἐμήνυσαν· ὁ δὲ ἔπαθε μὲν τὴν ψυ-
 χὴν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ τοῦ πράγματος, εὐελπὶς δὲ ἦν
 ὡς Ἄνθειαν εὐρήσων.

Τῇ δὲ ἐξῆς ἦκεν ἡ Ἄνθεια πάλιν εἰς τὸ ἱερὸν μετὰ 3
 τοῦ Ἴπποθόου, οὐκ ὄντος αὐτοῖς πλοός, προσκαθ-
 20 ἴσασα δὲ τοῖς ἀναθήμασιν ἐδάκρυνέ τε καὶ ἀνέ-
 στενευεν· ἐν τούτῳ δὲ ἐπεισίσαιν ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη
 τὸν Ἀβροκόμην καταλιπόντες ἔνδον, ἀθύμως ἐπὶ τοῖς
 αὐτοῖς διακείμενον· ἐλθόντες δὲ ὄρωσι τὴν Ἄνθειαν
 καὶ ἦν μὲν ἔτι ἄγνωστος αὐτοῖς, συμβάλλουσι δὲ
 25 πάντα ἅμα, τὰ δάκρυα, τὰ ἀναθήματα, τὰ ὀνόματα,
 τὸ εἶδος. Οὕτως κατὰ βραχὺ ἐγνώριζον αὐτήν· προσ- 4
 πεσόντες δὲ τοῖς γόνασιν ἐκειντο ἀχανεῖς· ἡ δὲ ἔτε-
 θαυμάκει τίνες τε ἦσαν καὶ τί βούλοιντο· οὐ γὰρ ἄν
 ποτε Λεύκωνα καὶ Ῥόδην ἤλπισεν. Οἱ δ' ἐν ἑαυτοῖς 5
 30 γενόμενοι "ὦ δέσποινα" ἔφασαν "Ἄνθεια, ἡμεῖς οἴ-
 κεται σοί, Λεύκων καὶ Ῥόδη, οἱ τῆς ἀποδημίας κοινω-
 νήσαντες καὶ τοῦ ληστηρίου· ἀλλὰ τίς ἐνταῦθα ἄγει

σε τύχη; θάρρει, δέσποινα, Ἀβροκόμης σώζεται καὶ
 6 ἔστιν ἐνταῦθα αἰεὶ σε θρηνηῶν." Ἀκούσασα ἡ Ἀνθεία
 ἐξεπλάγη τοῦ λόγου, μόγις δὲ ἀνενεγκοῦσα καὶ γνω-
 ρίσασα περιβάλλει τε αὐτοὺς καὶ ἀσπάζεται καὶ σα-
 φέστατα τὰ κατὰ Ἀβροκόμην μανθάνει. 5

13 Συνέρρει δὲ ἅπαν τὸ πλῆθος τῶν Ῥοδίων, πυν-
 θανόμενον τὴν Ἀνθείας εὔρεσιν καὶ Ἀβροκόμου·
 παρῆν δὲ ἐν τούτῳ καὶ ὁ Ἰππόθοος, ἐγνωρίσθη τε τοῖς
 περὶ τὸν Λεύκωνα καὶ αὐτὸς ἔμαθεν οἷ τινές εἰσι· καὶ
 ἦν τὰ μὲν ἄλλα ἐν αὐτοῖς ἐπιτηδείως, τὸ δὲ . . . ὅτι 10
 μηδέπω Ἀβροκόμης ταῦτα ἐπίσταται· ἔτρεχον δὲ ὡς
 2 εἶχον ἐπὶ τὴν οἰκίαν. Ὁ δὲ ὡς ἤκουσεν παρὰ τινος
 τῶν Ῥοδίων τὴν τῆς Ἀνθείας εὔρεσιν, διὰ μέσης τῆς
 πόλεως βοῶν "Ἀνθεία" εἰκῶς μεμνηνότει ἔθει. Καὶ δὴ
 συντυγχάνει τοῖς περὶ τὴν Ἀνθείαν πρὸς τῷ ἱερῷ τῆς 15
 3 Ἰσιδος, πολὺ δὲ τῶν Ῥοδίων πλῆθος ἐφείπετο. Ὡς δὲ
 εἶδον ἀλλήλους, εὐθύς ἀνεγνωρίσαν· τοῦτο γὰρ αὐ-
 τοῖς ἐβούλοντο αἰ ψυχαί· καὶ περιλαβόντες ἀλλήλους
 εἰς γῆν κατηνέχθησαν· κατεῖχε δὲ αὐτοὺς πολλὰ ἅμα
 πάθη, ἡδονή, λύπη, φόβος, ἡ τῶν προτέρων μνήμη, 20
 τὸ τῶν μελλόντων δέος· ὁ δὲ δῆμος ὁ Ῥοδίων ἀνευ-
 φήμησέ τε καὶ ἀνωλόλυξε, μεγάλην θεὸν ἀνακαλοῦν-
 τες τὴν Ἰσιν, "πάλιν" λέγοντες "ὄρωμεν Ἀβροκόμην
 4 καὶ Ἀνθείαν τοὺς καλοὺς." Οἱ δὲ ἀναλαβόντες ἑαυ-
 τοὺς, ἐξαναστάντες εἰς τὸ τῆς Ἰσιδος ἱερὸν εἰσῆλθον 25
 "σοὶ" λέγοντες, "ὦ μεγίστη θεά, τὴν ὑπὲρ τῆς σωτη-
 ρίας ἡμῶν χάριν οἶδαμεν· διὰ σέ, ὦ πάντων ἡμῖν
 τιμιωτάτη, ἑαυτοὺς ἀπειλήφραμεν·" προκυλίοντό τε
 τοῦ τεμένους καὶ τῷ βωμῷ προσέπιπτον.

Καὶ τότε μὲν αὐτοὺς ἄγουσι παρὰ τὸν Λεύκωνα 30
 εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ὁ Ἰππόθοος τὰ αὐτοῦ μετεσκευάζετο

παρὰ τὸν Λεύκωνα, καὶ ἦσαν ἔτοιμοι πρὸς τὸν εἰς
 Ἐφεσον πλοῦν· ὡς δὲ ἔθυσαν ἐκείνης τῆς ἡμέρας καὶ
 εὐωχήθησαν, πολλὰ καὶ ποικίλα παρὰ πάντων τὰ διη-
 γήματα, ὅσα τε ἔπαθεν ἕκαστος καὶ ὅσα ἔδρασε, παρ-
 5 ἐξέτεινόν τε ἐπὶ πολὺ τὸ συμπόσιον, ὡς αὐτοὺς ἀπο-
 λαβόντες χρόνῳ. Ἐπεὶ δὲ νύξ ἤδη ἐγεγόνει, ἀνεπαύ- 5
 οντο οἱ μὲν ἄλλοι πάντες ὅπως ἔτυχον, Λεύκων μὲν
 καὶ Ῥόδη, Ἰππόθοος δὲ καὶ τὸ μειράκιον τὸ ἐκ Σικε-
 λίας τὸ ἀκολουθῆσαν εἰς Ἰταλίαν ἰόντι αὐτῷ ὁ Κλει-
 10 σθένης ὁ καλός· ἡ δὲ Ἄνθεια ἀνεπαύετο μετὰ Ἀβρο-
 κόμου.

Ὡς δὲ οἱ μὲν ἄλλοι πάντες κατεκοιμήθησαν, ἡσυ- 14
 χία δὲ ἦν ἀκριβής, περιλαβοῦσα ἡ Ἄνθεια τὸν Ἀβρο-
 κόμην ἔκλαεν ἄνερ λέγουσα καὶ δέσποτα, ἀπείληφά
 15 σε πολλὴν γῆν πλανηθεῖσα καὶ θάλασσαν, ληστῶν
 ἀπειλὰς ἐκφυγοῦσα καὶ πειρατῶν ἐπιβουλὰς καὶ πορ-
 νοβοσκῶν ὕβρεις καὶ δεσμὰ καὶ τάφρους καὶ ξύλα καὶ
 φάρμακα καὶ τάφους· ἀλλ' ἦκω σοι τοιαύτη, τῆς 2
 ἐμῆς ψυχῆς Ἀβροκόμη δέσποτα, οἷα τὸ πρῶτον ἀπηλ-
 20 λάγην εἰς Συρίαν ἐκ Τύρου· ἔπεισε δέ με ἁμαρτεῖν
 οὐδεῖς, οὐ Μοῖρις ἐν Συρίᾳ, οὐ Περίλαος ἐν Κιλικίᾳ,
 οὐκ ἐν Αἰγύπτῳ Ψάμμις καὶ Πολύιδος, οὐκ Ἀγχιάλος
 ἐν Αἰθιοπία, οὐκ ἐν Τάραντι ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἀγνή
 μένω σοι πᾶσαν σωφροσύνης μηχανὴν πεποιημένη·
 25 σὺ δὲ ἄρα, Ἀβροκόμη, σῶφρων ἔμεινας, ἢ μέ τις παρ- 3
 ευδοκίμησεν ἄλλη καλή; ἢ μή τις ἠνάγκασέ σε ἐπι-
 λαθέσθαι τῶν ὄρκων τε κἀμοῦ; Ταῦτα ἔλεγε καὶ 4
 κατεφίλει συνεχῶς, ὁ δὲ Ἀβροκόμης ἄλλ' ὀμνύω
 σοὶ φησὶ τὴν μόγις ἡμῖν ἡμέραν ποθεινὴν εὐρημέ-
 30 νην ὡς οὔτε παρθένος ἐμοί τις ἔδοξεν εἶναι καλή,
 οὔτ' ἄλλη τις ὀφθεῖσα ἤρесе γυνή, ἀλλὰ τοιοῦτον εἶ-

ληφας Ἀβροκόμην, οἶον ἐν Τύρῳ κατέλιπες ἐν δεσμω-
τηρίῳ.”

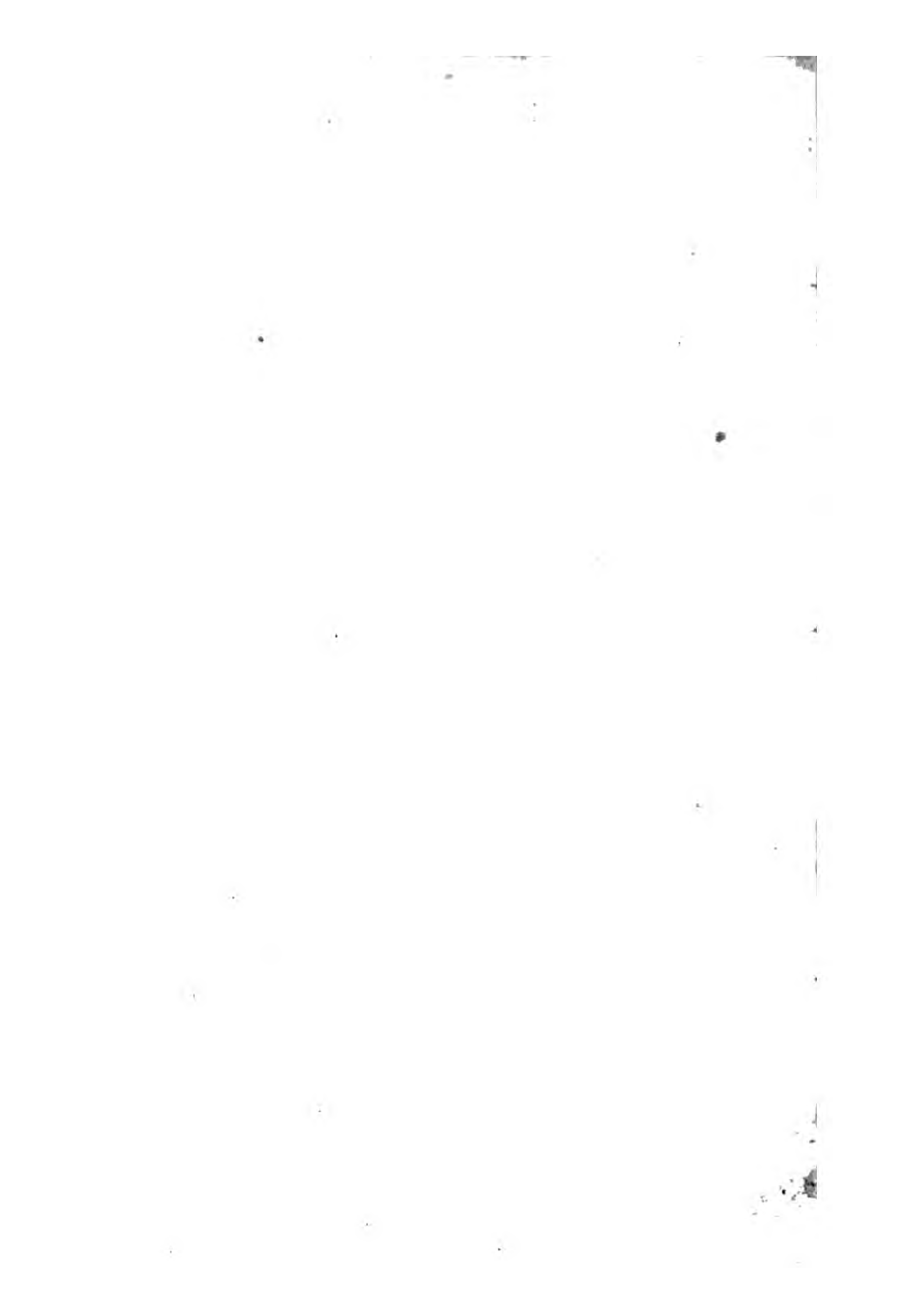
- 15 Ταῦτα δι' ὅλης [τῆς] νυκτὸς ἀλλήλοις ἀπελογοῦν-
το καὶ ῥαδίως ἔπειθον ἀλλήλους ἐπεὶ τοῦτο ἤθελον·
ἐπειδὴ δὲ ἡμέρα ἐγένετο, ἐπιβάντες νεώς, πάντα ἐν- 5
θέμενοι τὰ αὐτῶν ἐπανήγοντο παραπέμποντος αὐτοῦς
παντὸς τοῦ Ῥοδίων πλήθους· συναπήει δὲ καὶ ὁ Ἰπ-
πόθοος τὰ τε αὐτοῦ πάντα ἐπαγόμενος καὶ τὸν Κλει-
σθένη· καὶ ἡμέραις ὀλίγαις διανύσαντες τὸν πλοῦν
2 κατῆραν εἰς Ἐφεσον. Προεπέπυστο τὴν σωτηρίαν αὐ- 10
τῶν ἡ πόλις ἅπασα· ὡς δὲ ἐξέβησαν, εὐθύς ὡς εἶχον
ἐπὶ τὸ ἱερόν τῆς Ἀρτέμιδος ἦσαν καὶ πολλὰ εὔχοντο
καὶ θύσαντες ἄλλα [τε] ἀνέθεσαν ἀναθήματα καὶ δὴ
καὶ γραφῇ τῇ θεῷ ἀνέθεσαν πάντα ὅσα τε ἔπαθον καὶ
3 ὅσα ἔδρασαν· καὶ ταῦτα ποιήσαντες, ἀνελθόντες εἰς 15
τὴν πόλιν τοῖς γονεῦσιν αὐτῶν τάφους κατεσκεύασαν
μεγάλους (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ γήρωσ καὶ ἀθυμίας προτε-
θνηκότες), καὶ αὐτοὶ τοῦ λοιποῦ διῆγον ἑορτὴν ἄγον-
4 τες τὸν μετ' ἀλλήλων βίον. Καὶ ὁ Λεύκων καὶ ἡ Ῥόδη 20
κοινωνοὶ πάντων τοῖς συντρόφοις ἦσαν, διέγνω δὲ
καὶ ὁ Ἰππόθοος ἐν Ἐφέσῳ τὸν λοιπὸν διαβιῶναι χρό-
νον. Καὶ δὴ Ὑπεράνθους τάφον ἤγειρε μέγαν κατὰ
Λέσβον γενόμενος, καὶ τὸν Κλεισθένη παῖδα ποιη-
σάμενος ὁ Ἰππόθοος διῆγεν ἐν Ἐφέσῳ μεθ' Ἀβροκό-
μου καὶ Ἀνθείας. 25

Ξενοφῶντος

τῶν κατὰ Ἀνθειαν καὶ Ἀβροκόμην Ἐφεσιακῶν λόγων
τέλος

1 post Ἀβροκόμην: καθαρὸν

12

